פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה׃ זה השער לה׳ צדיקים יבאו בו׃ אודך כי עניתני ותהי לי לישועה׃ אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה׃ מאת ה׳ היתה זאת היא נפלאת בעינינו׃ זה היום עשה ה׳ נגילה ונשמחה בו׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃ ברוך הבא בשם ה׳ ברכנוכם מבית ה׳׃

ספר

חמדת ימים

לראש חדש

יהודיתו בהודי קדש. תלוה הוד לנעימים ומזמר הצץ להשכיל לנזרת קדש. פלרות ורליות לעכת ורחם חדש ולמקדשי קדש. מלוכות נתן סביכות עוזם דרך הקדש. והיה כל מכקם ה׳ יבח חל לחהל מובר יקריב לת קרבן ה׳ במועדו ימנה מדוד לפי ככוד נחוה קדש. וחרשת שפתיו כקול עדי כדברו דכרי׳ שבקדש׳ שמשרים לת הלב על טהרת הקדש. כמדבר הזה ית׳מו חטחים בדרך תמים והדרת קדש.

חלף המנן תלוי עליו לכן כוחן פיכת יקרת מנהגי
וספר הכוונת פחור המופלת האר״י אל
ז״ל הם מכי הקדש.

חלק שני

נדפס פעם שלישית מחדש באותיות חדשות ובנייר יפה
בתבלית השלמות והיופי לא נחזה כמוהו מעולם.

שנת ועתה ינדל נא כח ה׳ לפ״נ.

Con Licencia de Superiori.

ויאר לנו אספו לנו ונחנו את כל גוינו ומי יתן ישועת ישראל מציון בשוב ה׳ שבות עמו׃

הקדמת

מ'הרד יעקב בנם'הר יום טוב אלנאור ז'ל · בפי אשר נמצא בספר חברת ימים הנרפם בקושטאנדינה ואזמיר יע"א ·

כל העם מחר בזער שניתן להם כלי חמ"ד המה רמזו המו מנת דיון מחד הכיח מולם ביחד מי בעית מיתת קרח מו בעית מיתת סברח ידו בכלי · כל מקום שבתנו חכמים עיניהם נותנין לו מ הסכח ברוך שחלק מחכמתו מת כל עשה יפה בעתו לח נפל דבר מחד מכל · כל תילי דתר תלמוד גדול לזכות מת הדבים ומעשה רב לתם למים בדרכיו על חשאתו מחר חטח כי הטחית כל · כל מדם קורח כדרכו מחד חכם ומחד תם תורה יוגמח לכל · כל המקודש מחברו סכבר קדושתו שתים בכל מדוע שהתורה נדרשת יותר רד עולם ומעלותיו ספרי כל · כל זמן שמדם טוגה מוניח בהם שהם כמיקר דמוריותיה דברים העומדים ברומו על עולם הן תן מעשה מרכבה יהיח כמפטיר על כל · כל שהוח בח מעוש חטח מחר ל"י הלך בעצת רשעים יכדרך חטאים והית רשעי' וחו"ב חב"ר הוח לחים מבחית לטחת כל · כל שהוח בכל תעוב לח יטוב מעבי כל · כל המחזר בפרשת מלך בגלגל הוח שחזר מחל שיגב ומ' מזיד יכול לכל · כל בחיה ל"ו יכוכין חן ומחן דנן ולפלם עשוח מעבם ומהבת חבר ומפרח כל · כל מחר יעבור תחת הל"בת ושח המקום נוחם היחנו מחר מכל המדם מוהרקייבו דהני בעש ח דמלכ'מנח והוח נכ ד מכל · כל כי סהי תלת'מחיב חיים לחודתי כי זה שבתים יחים מבדתי בכל כחי יומד ומשתם לרגל המלחכ' למען ירבן הקורח סיהיו קיחין כל · כל כתבי הקדש נחלה בתוב בנים ויחזור מם לפעלה מה למטה הגשילו המפרשות והדבר נרוך תלמיד למתן דעת כל · כל הדומה ליטול דברים ככתבן חינו חלח טופה כי הכתב יבן ניתן והחותות חתר מבחתה בהם היו עומדין ומקו כל · כל תן דין גרעת לבח תן המיחזר תל הקודש כי זה חלק המדם בגדול היח היתה לרחם רחטון לכל · כל הבקרח בבתי גם חני לח מחבוך פי דרך ישבון תור לגבר מחר דרכו נסתרה גברו לח ח"י עתו תבני בפורה להגיד לו בדת מה לעשות בן וכרון לרחטוני' וגם להחזיקים לתתן דעת כל עתי החתן ודורשי ה' לח יחסרו כל טוב זם חלקי מכל · כל ככסיה בחיח לשם שתי שבות נבחו קדושים ריחתי עדי יחידי סגולה קהל קדש מדרש **ברך תורך** מחר היו בג"ם התעלות לחזוק לחור כל כתבי הקדש הרב ולפ"ה כל ירחם וכל יעלת דבקרי חדש הכל כחר לכל · כל הטעון ברכה מ'נחתך יגעו בכריכ' חת שולחן בתורים בכל מכל כל · כל שהוח עיקר דין הוח סדר מבחר עניתים חלח רוח חכמה די נסידו ושבלתו מבחכמת בית תורם זנחילה בחקום מחד החכם החרותם הן גביר כת"ד מעם נוטנין בכתפ"ר הגביר החכם המרומם יהושע נוטנין ה' ידו פרש ס"ר והוח על נדיבות קהלים חתמונו הקדש דתים בחקה הדחויה להתכבד להקים דגל התורה לגדל ולחזק לכל · כל לגבי דידי הבלים לעשות לה"ת נפש חה שחין הפה יכולה לדבר קונתי מכל · כל תלמח דעתחתרת עליה דידים הדר יפנך חלחים עליון למתלה לפילה מכל · כל חסר לך מסביב יהיו דנן ויפרחו כגפן פוריה חתן וכניך וכנוטיך וכל · כל הסיבה חתן בכל כחי על כל כרכ' ותלה כרי זה מעוכח הדר הוח לכל · כל המזכה חת הרבים דין גברת בנוכרין מח"י ו"ע חזרן בעניות תוכתר בכתיבו מזרע המליכה החכם המרומם רוקח נדקה יחסר חל כל היום כמ"ה תיזה מכוחלבעייה ה' ישמח משה במתנת חלקו מ סה ביתו ללמוד וללמד בית מועד לכל · כל חותתי ברכות יהיו לו רחיה וחי לעולם מו"ב ושומר כי בני סעיכי ובתלו לשלם הכלל ותשחה מעכילים בכל · כל מרים תרומת כסף לקוח חת ספר סתורה הזה ישא ברכה מחת ה' בכל · כל שיבנו בעזיה מביים בשה לעומרים של תורה גמרת גמור ומודעת תהח קול קדיח בעדה"ר זכ"ל כ ל · כל היום תפלתו בזי בריך רחמנא דשייתן לקריבה חל המלחמה לעשות חיתה בקומתה ובנביונם וכמדתה לכל · כל מה דעבדין מיתית לטב חין לי מומלות חל חלו הני סברי דבי רב עקידים ישרים מיחתי לב הן הן החזרוני לבפרותי כי בחלב חצנתי כל יתי חיתי מלב"ר דבר עסב ונסלח לכל · כל סתיח דפילתח רחמים למבני קדש חלהח דשמיח יעריה עליהו רוח ממרום להבין ולהורות חת החוקים ותת תורות כל הם דרו"ת העולין ומו לבח"ת לרחות בתסתרים כהגלות ומבקשי ה' יבינו כל · כל הדברים המלה מי המדבר לטוין הדיום ומר"ם לח מסורים בברית חלח ידע לבחן מתר"ח כי בפני חלהים חת כל · כל לח ידענת ולרע חין כל · תתר כיוה מוכן למבול'טוב תנוי ותתוזד · תולדת יעקב בכמ"הר יום טוב מלבתני ז'ל ·

מורה רבא

לכל הקורא בספר הזה כי כל מקום שנזכר שם עכו"ם ע"א או עו"ג אדום או ישמעאל הכל נאמר על האומות הקדמונים אשר היו עובדים כוכבים או מזלות ואינם מאמינים כלל בבורא יתברך ובהשגחתו כמו שזכר הרמב"ם בספר יד החזקה בהלכות ע"ז וגם בספרו מורה הנבוכים חלק ג' פ' נ"ט ול' והם הנקראים אצלנו בת הצבה ואין זה נוגע לנמרי אל העמים אשר המה בזמן הזה ואנחנו בתיכם עומדים כי אדרבה הם מכירים האל יתברך ועליהם נצטוינו מרז"ל היו מתפללין בשלומה של מלכות כאשר אנחנו נוהגים עד היום להתפלל בגל שבת על שלום ישובתם יכמ"ש יציינו ירמיה הנביא ע"ה ס' כט ו' ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל ה' כי בשלומה יהיה לכם שלום וה' יברך את עמו בשלום אכי"ר:

תפלה זו נתקנה לעתוד ולרצות לשובן בציון קודם התקון ליל הששי לאדר ולהועיל להוסיף כחם לבא עד תבליתו.

רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שרצונינו לעשות רצונך ולשוב אליך בתשובה שלימה ולתקן את כל אשר פגמנו במדות העליונות ובשמות הקודש ובפרט מה שפגמנו בברית הקדש על ידי הטאת נעורינו אמנם קצרה שכלנו והשגתנו לכוין כל הדברים בשורשם ועתה אתה ה' החפץ בתשובת השבים איניתן לידינו סדר הלימוד בליל הששי והוא לתיקון היסוד וגמרנו בלבנו ובנפשנו לקיים כל הנמצא כתוב בספר ואמנם ידענו ה' אלהינו כי הבא לטהר מסייעים אותו ובלתי עזרתך אין בנו יכולת לעשות שום דבר לכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה בעזרתינו ותתן בנו כח לעמוד כל הלילה בלימוד תורתך ותבטל כל המקטרגים והמסטינים עלינו ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו לבינך ויקויים בנו מאמר דוד המלך עליו השלום ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך אתי שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר. שיר למעלות וכו':

חמדת ימים

משמרת החרש

והיה מידי חדש בחדשו ומידי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה׳.

משמרות נטועים

פרק ראשון

כונו ה חסידים ו המיגעים ה לחומים עלי אהבת מור ועטר לאחר ולקיי׳חן וזמן שמו לחדוכי׳ וקדמומים לחזו שער שערו בנפשותם להתערב והתערב בערבי רחם חדשים יחד בשערי מדק ולהשתתף כפריסי נער בת רבים לאחר שתו לחם עדיו לכלוס הוחיל הלך לחרי ס״ב בנו״ם בעל בכי ככל הכתוב כמגילת תיבניות: כי רחל רחו והתחזקו לאחר מת מלך נר שמוך ומחר בנה על ירושלם ז׳ רעה חולה נח זוה ולח חובשה לחרן נבי לכל הלרנות שכולה ובלמוד יסומו יסרים על זחת כי לחלת יד ה׳ הסתי׳ פניו ממנו ומלחמו היתי׳ וחת ועוד לחרת כי יעקב למעים׳ וישרחל לבו וחיש עם בזוי ושמו וכל החזרה בישרחל ישכו בבוקות ומכוכות לרוכות ושחונן שבשה שלהים לנו ולמולדתנו הלעב השלחנים הכוו לבחוכים לאחר פיהם דבר עוף ותפל על ה׳ לחמור היש לכם חב בשמים וחח לנרה יולד הצור לחביכם שבשמים חי פועל ישועות כקרב החרן. ובל חח לחיינו מעיח ה׳ יפטירו בפשה ינינו רחם לחמר חלהים עזכו

ויתר

ויתר דברי סרה לאחר כבוד ה׳ הים הסתר דבר תגלה לזנינ מעמוב להח וחו לחזכי׳ שבך שומעתו עבותיכו הטו חלה וחטחת יכ׳ מבטו הטוב ממכו.

ואולם בעבור וחת כל הקרב הקרב לא מצכן ה׳ יתוד בעצם תומו בחומר ובמחשבה חת כל הקורות לותם שבות רחינו רעה. וחכתה עופה מצוס על חילול שם ה׳ ועל מציחו לבו יתחולל בעור מתחולל וחק תוכות מוח עצמותיו. כי הנה לף לחר הוח יבכון בערן שורשו הלח זה הימים ילבים ההרם והסתירה בהסתר סובת דוד לחר לפי חובב מי מרו׳ יבשו הדשחי׳ ומקו כבין חניר ועבפי כרם חמד הלח יעשידו שוללות ולפי ערך החלק לחר בו יהיה לו לו יגרש כי עם בל חלה מבהב טוב להולכים בתמים להזסד סוד יסרים ועוזה להסתופף בבית ה׳ מן בקר עד ערב בכל ערב ר״ח במצמרו״ת נטועים כל מצמר ותצמר במקומו מוסב רבוי היום בתפלות ותחנונים ושערי דמעה לא ננעלו עד היות עיפה ולבה תרי נרגורי מטיפין וחוזרין ומציפין מן החדום החדום לחר רוב עיתם ובוכם הפך לת מימיהם לרם ומי לחרים המרים עם הסתר סוכת דוד החסובה ועל חרפת ה׳ ועל

מציחו

מ שיחו ושוד עניים וחנקת לכיוני׳ והא טעם כמת מוכנים ·
ומאחר היום כקבע למודם תמיד לא יחשו מלבקש את ה׳
אלהיהם ואת דוד מלכם ועל שכירת גחון עוזיהו המקדש
המעוז ועל שמו הגדול המחולל בגוים יאמר אלוה לריחם
על נינוה כי היה בית חייהם ולהחכת נפש ישקיף וירח
ממרומים · ומה טוב חלקו ומה נעים גורלו על עושה חלה
לחבב את החיטורים לחשוך כולל ומסיף לעורר כסא רחמי׳
גם זה לעומת זה לם יעלה נ לשמים ענן ככוד פעולו
ככשרון ורוב נדקה לו יהיה להוליד תגליטל תורות ואור
המוניס לא יכזבו מיימיו נחמיס מרדת קנה ס״ט קנה
לענייני תוכר נלה וריע לחוב למעלה כי לחרי הולידו
את פלג אלהים ממנו ינוח שפע שובע שמחות הנומח ינמח
והגדל יגדל ויהי ככוד ה׳ לעולם :

ואולם טעם למניחו׳ התענית הזה בערב ר״ח
לפי דעת הרלשוניס הוא כי מודעת זאת
היית־ישראל מוכן ללבבה כמ״ש כזוהר ויחי דף רל״ו ע״ב
אל ר׳ יפתח עשה ירח למועדי׳ וכו׳ עשה ירח בגין לקדשא
ביה ירחין ורים שתין ולעלמין סיהרי לא נהור אלא משמש
וכד שמשא אלים לא אלט׳ כ דאתכנים שמשא כדין סיהרא
אלטא ולית חוספן לסיהרא אלא כד אתכנים שמשא
ותרוויהו עבד קב״ה לאהרא הה״ד ויתן אותם אלהים
ברקיע השמי׳ להאיר על הארץ והיו לאותות ולזמנים שבתות
דכתיב כי אות היא ולמועדים לימות ימים טובים ולימים
ולזמני חדשים ולשנים ולזמני ריעי שנין דלהון חומת
העול׳ עבדין חשבן־לשמשא ויסרא לסיהרא ולזלא הא כהא
דאר״ח כתיב הרבי הגוי לו הגדל השמי׳ הכבי הגוי־לזמני
ישרל דכתי׳ כהו כי מי גוי גדול וכתי׳ גוי א׳ בארץ לו הגדל׳
השמי׳ בגיהנם ממש דא סיהרא דאתרבית בנהור בגיהנם
דישראל לזמנים העולם לשמשא וישראל לסיהרא הי מכוונה
עדיף ודאי סיהרא לעילא ושמשא לא״ה תהוה אחי סיהרא
הוא וההוא שמשא מהאי סיהרא נהיר חמי מה בין ישראל
לה ישראל אחידי בסיהרא ואשתלשלו בשמשא עלאה
ואתאחדו בה בסיהרא משמשא עילאה ומתדבקין בים
דכתיב ואתם הדבקים בה׳ אלהיכם חיים כולכם
היום עד כאן :

הנה משם מתבאר שהלבנה היא זאת פת למטה היא
דמו ללבנה העליונה שם הכבים וכיון שיש
לה קטה מיעוט וחסרון כן למעלה ח״ו ולכן בערב ר״ח שהלי
היא פנומה מכל וכל ראו הקדמונים ע״ה להבין ולהתעמ׳
ולהסתכף שמה בגדלתה ולקבל ייסורין על כי עונותינו
הטו אלה שם על בניס רומסה בחוק גלות החיל הזה
ובעלמ׳ מצינו כל חי והלריכו כזוהר בשבח המנוע לנדיקי׳
המנטערי׳ על המתחתה בפרשת ויפב דף קי״ח אל וכד
כיסרא אתעבים בההוא סטרא דחויא ביעא (פי׳ נחש
לחנת זמנים שפיה מסוכפת) כדין כל חיון נשמתין
דנפקין

דנפקין אע״ג דכלהו דכיין וכלהו קדישין החיל ונפקי
בפגימו בכל חיון ואתרי דמזון חיון נשמתין כולהו אתכרו
ואתפגימו בכמ׳ נערין בכמה כאבין ואילין חיון נשמתין
דאתרעי בהו קב״ה ואע״ג דנשמתין חיון בעניבו
ולא בחדוה רוח דמלה שרין בגווכא דלעילא נופלו אתפגי׳
ונשמתא לגו בגווכא דלעילא ודאי בגווכא דא וכב״כ אילין
חיון דבעיין לאחדותי בחדותא דסיהרא ועל אילין כתי׳
והיה מידי חדש בחדשו וכולי יבא כל בשר ודאי דאילין
יאחדתון בכלא ובעיין לאחרתותי בחדותי דסיהרא ואילין
חיון בשותפא חדא בסיהרא פגימין בההוא פגימו דילה
וכבין כך אתיי שרייא בגוויהו תדיר דלא שבקת לון כד״א
ואת דכא ושפל רוח וכתיב קרוב ה׳ לנשברי לב לא יכון
דשבלי עם סיהרא ההוא פגימו חיון קריבין לא תדיר ועל
דא להחיות לב נדכאים כאילין חיים דאתיין לה לאתחדת׳
יהא לון חולקהון חיון דשבלו עמה יתחדתון עמה וכב״כ
אילין חיון חברי מתותפי׳ בהדה זכאה חולקהון בעלמ׳ דין
ובעלמ׳ דאתי דאילין זכו להאי לעתיד לתיהוי חברים בהדה
עלייהו כתיב למען ילחי ויזמרך ע״כ :

הנה מתבאר מכאן גדל פרע שכר הנשבר לב על
ה׳ ועל מזיחו כן ירבה וכן יפרום חשר עלמן
כנפי חסידותו על דאשם כי שמו לותותם לותות ומופתים
על קדבתם אל ה׳ אשר הוא כברכתו בירך לותם כפ׳ חלק
בחלת שדי ממרומים ועתידים להתחדש כמות׳ וכזוהר פ׳
פנחס זכאה חיהו מאן דאשתדל בגלותא בתרחה למחדש
לעכיהה ולאוקיר לה בכל פקודין ולמסכל בגיהה כמה
דוחקין כמה דאתמר אברה דכלה דוחקא ע״כ וכזוהר פ׳
נח דף ע״ג וחשתחי נגדי תמיד דא פגימו דסיהרא דלא
כפקא מסאבותים עד דאתא שלמה ואתהדרת בשלמות׳
וכדין לתבסם עלמא ויתיבו ישרחל לארעהן דכתיב ויסב
ישרחל לבטח חיש תחת גפנו ותחת תאנתו ועם כל דא
וחשתחי נגדי תמיד ולא לתפסק מעלמא עד דייתי מלכא
משיחא לזמנא דאתי כד״א ואת רוח הטומאה אעביר מן
הארץ ע״כ אשר משם כאדה כי חף כדורות אחרונים אלא
חף כי נתחדשו ענייניס רבים בעליונים למעלה כמו׳
לחכימי לבא מ״מ וחשתחי נגדי תמיד כתי׳ עד יגח כמוגה
נדקו על משיח אלהי יעקב כפרשם רב ומיה כל הארץ
שפת ה׳ לכולם לקרוא כולם בשם ה׳ ולעובדו שכם
אחד כ״כ :

וחסידים הרחשונים אשר בימיהם הי תוקף
השמדות והגזרות והגלות כי על כן
בחו בכל קורת יוח יקר השולה ויורד בדלי דלות והוא לחוף
עניות מפני אשר נלח חסך ויחסיך פניו מעחוד כי קנף
אשם עשום עשם עין השמש מכוונו ויסם שם את פרוכת
המסך בשנ״ם במים סוי מעלין את המרומם בחחד ומלח
ק״ל התחלות קשות במספר וקשים להתמרמר על גלות

ולא הכניס עד לאחר כל שומען יחיד לבו ויתר ממקומו נמס כל לב ורפו כל ידי וכל ברכי תלכנה מים. ואמרו על מה"ר אברהם מוכסון ע"ה כשהיה לומר דברי הימוים והסליחו' בדמע לב. היה היה לומר ורחית כשהיה לאמת יפת תואר וחשקת בה ולקחת לך לאשה. ההוא לאחר כלפי השכינה לז נתקנו מורשי הלבבות משמוע קול יללתו ונעקתו עד להפליג הוא וכל יושבי לדמת הקדם החיתנים. וכמוהו הרב מהר"ר אברהם הלוי ע"ה לאחר לאחר שהלך ירמיהו בגלות שבי' ככל מקום ומחדש קינות על המקדש המעונ ועל קה"ק ושכינתיה כח כאחד מליתני לארץ הקדושה הרב מהר"ח הנזכר שהיה חסיד קדוש ופרוש כל ימיו. והוא היה כל ימיו לפטרופוס גדול לשבת מכריו ומזהיר את ישראל תמיד לאנשים נשים על טהירתו וכיה משפטו כל ימי חייו מידי שבת בשבתו לכתת רגליו בשוקים וברחובות בכתים ובחנרו' לילה ויום מחנות לור השמי לזרז את העם שיכינו את לאחר יכולו ושתה' לאשה משכמת ולופה ושיהיו כועלין החנויות סמוך למנחה כדי שיהא שהו' כיום להתקדם לקראת שבת כלה מלכתא בטבילה ובחיצת פניו ידיו ורגליו בחמין והילוף שמלותיו בקריאת הפרשת שמו"ת כמו שהתרכנו בפרקי שבת. ולאחר ירמיהו היה מוכיח את ישראל ולא שמעו ולא הטו את לזנם עתה כפל פחדו ולימתו על כל ישראל וכרים כולם אל משמעתו והיה תמיד דורש ומזהיר על התשובה ומעשים לאחר הוא היה עושה לעור' לבות בני אדם לתשובה והיה שוכב עצמו במטה של חרולים ערו' מכל והוא היה אומר בבכי ואנקה מי האיש החפץ להפטר מעונש שריפה ממני ירחם וכן יעשה וכן כולם ונעשה התעוררות גדול ע"י וכן היה מקדים בחצות לילה ושוכב ברחובות קריה אל רחוב היהודים ונתן קולו בבכי מר ואמר לחיכו בית ישראל הלח ידוע לכם שכינת עזוזו בולה וסורה כעוונותיכו ופשעיכו ומקדש גאון עוזיכו היה לשריפת אש וישראל הם בגלות המר והנמהר כדלי דלות ועניים קשים ומרים ונהרגו הרבה חסידים וחסידות בחורים גם בתולות זקנים עם נערים בד' מיתות אשר לאחר לאחרב ואשר לשריפת אש לשריפת אש וכו' וכמיתות משונות) ושקשות ואתם לחיי וריעי שוכבים על מטותיכם בהשקט ובמנוחה. בוזו לחיי בוזו ריעי קומו קומו זרע קדש ברוכי ה' ונעתק אל ה' אלהיכו מלך יושב על כסא רחמים: אולי יחנן ה' נפשות על שחירית פליטת ישראל והיה רופק על פתחי דלתי הבתים של ק"ק נפת ולא נתן מכוחה להשקט לכל בני ישראל והיו קמים בחימה וכירחה בשעה ה' עד שמעם קול לומדי התורה עד למרחוק וכרכיו האר"י ז"ל היה מפליג כרוס מעלתו והשיב כרוח קדשו שהוא היה נינון ירמיהו הנביא ע"ה ויהי היום חלה אותו נדיק והגיע עד שערי מות וכבכם אלהו הרב ז"ל לבקרו ויה"ר לו הן קרבו ימיך למות הכן תלמדך להועיל זולתם כה תעשה יומיו לך עוד כ"כ שנים קבל עליך מעתה ללכת להתפלל לפני כותל מערבי ותשפוך תחינתך שם ותזכה לרחות פני שכי"ו תתרפה מיד מחולייך ומיד נדר ללכת כדבר הרב ז"ל ותכף ומיד כתרפה מחוליו וחו מכר מטלטלי הבית לנוסך סוגות הדרך כי היה עני כיות וילך לירושלם ובא לפני כותל מערבי והיה קורא כדין הרוחה בה"מק ותכף כתגלתה עליו השכי' ורחה לותה כ"כ יכול כשו ברחה לותה ירמיהו הנביא הולכת מבית קדש הקדשי' ורחה פרוצה כמ"ש במדרש היכה וכיון ברחה לותה החסיד ר' אברהם ע"ה כנער גדול כזה חז נתן את קולו בבכי קול ברמ"ה ונעקה גדולה ומרה והיה רן מרוב הנער כנגד בית ה' לאחר שם והכה את רחשו בכותלי הבית ונתעלף קרוב הנער ובבל לארץ וחו רחה שהשכי' לקחה את רחשו כין ברכיה וקנחה את רמעות עיניו. ואמרה לו אברהם בני התנחם כי יש תקוה לאחריתך ושבו בנים לגבולם ואחר זה שב רוחו בקרבו וחזר לנפת תוכ"כ. ויבח לפני הרב ז"ל ושבל לו ברב רחית כזאת וכזאת והשיב' לו הן ואמר לו כל זה רחית כזכות התשוב' שנתעוררה על ידך וכזכות זה הוסיפו לך מן השמי כ"כ שנה בעבו' השכיב' סוד תורה שבע"פ הנבבי' מכ"ב אותיו' ובעבו בשמ' ירמיהו הנבי' ע"ה לאחר היה עמך רק חזק ואמץ בירחת ה' להוסיף בהתעוררו' התשוב' לבני העיר דבזכו' אחד בנשת' יבנה בלות' ובשמתו היה הועילה לך לעזרך בשה המצוות וכלה רבים וכבבדי' בכל דור ודור בשם לבם אותם להתעורר ולהשתת' בפרק השותפין פעליונים אבלי ניון המצוינים למעלה:

ואשרי אמום יעשה זאת גם בדורות אחרונים השה על חלול שמו הגדול המחולל בקרב הגוי' ועל הבתר מוכת דוד עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ וינח בגנה נדקה ויפוצתה כלפיד יבער וכאחר רמ"ז למעלה מ' הזוהר כפ' וחטתי כנדי תמיד. ואחר כח בתעלומות חכמה ויוכן מסוד תבחומיה לם הוא מתענה מפני חסרון הלבבה כפי דעת הרמבונים. יכין לו לכוין כי כל תקון נוקבא דז"ח הוא מבלשה עדרי נאן הרובצים עליה והכה היסוד חיכנו מביע לפם עד חני המלכות וכולו מלא חסדים דיסוד לכ הרחמים בכודע לאחר הוא מביע עד עטרת תפארת וג' עדרי נאן המה בסוד ל כל ח' כלול מעשר וח"כ עד ט"ן דהיינו החני היו מחירה מכח החסדים ומשם ואילך הולך תורה ומחסר כי קליפת נגה עולה ליהנות מן הקדושה וכל מה שעולה תורה מסתלק עד שבערב ר"ח אין לה תור ולכן נריך להתענות במטמרת החדש לבקש עליה רחמים וכר"ח בדרך נם חוזר ומתקדש ומתחדשת בבלימות וז"ם הבל"ל שבולה יו"ד ה"י יו"ד ה"ה בסוד כ' מחיה מבד החסדים כמו שבאחר במקומו ולפי טעם זה עתה תרחה כמה שנו בחוזה העם המתענים תעניתם זה ניום שבפל להיות

המולד בן דהוה"ל וכל טעם התענית הוא על מיעוט הירח כיון שכבר היה המולד כבר אין לה מיעוט כלל. ומודי"ל הביד בשם מהר"י מרוק ז"ל שהיה מתענה כיום המולד עצמו עד שת כח המולד ומז היה לוכל לפרנסת החולה כיון שהיום המולד כתני היום וכתפלת שחרית עד"ח לא היה חומל תחנונים אם חל להיות המולד קודם זמן תפלה וכן לענין התפורת ותגלחת הנפרנסים וטעמו ומוקי עמו כחמור. אכלן תמכיל טעות העם המתענים מפני חדם חייב בחדם לדר מפני שאין מתענים בחדם ניסן ופנו בחוזה בפתים אחד שהרי פתחו הפוסקים דהתלמידים פטוהגים להתענות שני וחמישי כל השנה מפני הלוג ה' וכו' שגם בחדם ניסן מתענים דאין לבטל לותם התעניות מפני מה שהקריבו הנשיאים ועשו י"ט וכ"ם וק"ו שיתענו לאחר הפרח תעניות עד"ח שקבלו על עצמם להיות בכל השנה ועוד כי הוחיל ומטעם חמרון בלבנה בנעו בה חק יתענו על הקרונה שעתידה והוא מכהב כורות. וכשחל ר"ח בשבת שיתענו בערב שבת שהרי ע"ם זמנה היא וזה פשוט:

ואולם עוד טעם לחר ים במניחות התענית חזם בע"רח והוא עיקר לומן דרך בתרחה והוא כי ערב ר"ח הוא יום כפור קטן על כי הוא יום כולל כל החדש וזמן כפרה לכל היא כחשר נאמר בנוהח מוכך ר"ח רחשי החדשים לעמך נתת זמן כפרה לכל היל וכו' ולהיו להכין ולהתענות בעצם היום הזה לפפטם כל ים במעשיו לחשר פעל ועשה בימי החדש ויכ"ר לותו בחר"ט בוידוי והרטה גמורה. ולח יתכן להכניע לעב העגל לשוב ית עשהו הם לח ניתענית כי הם הוא לוכל ושותה ועוכך בעקביו יבבה לבו ולח יחבה להפש דרכיו ולחקור מעלליו לחשר לח טובים כי הוא נריך ויפר בעיניו ומרחה מ"ט פנים טהור על הפרן שבידו לכן כיון במעשה לח נפשו ויחלש חושים תם כחה של קליפה פרוכת הפסך מבדיל ביגו לבין שהיו והחי יתן ש לבו. ולפיכך המסכילים יבינו ומידי ערב ר"ח בחדשו יסובו אל ה' בכל לבבם ויעלילו מידם הפרן הפלהי שיברח להם לב חדש ורוח חדשה. ומדרכי החכמים הנבונים להיות כל חים מתבודד ענמו בחדר מיוחד ביום נוס התענית הזה להיות פנוי בהותו יום מכל מלחכה ומכל עסק נופני כדי שיהיה לבו פנוי בהותו יום מכל מלחכה לעיין במעשיו ויהיה יום זה חגלה ביום השבת על דרך שנחמר הן ביום נזומכם תמנאו חפץ ממש מיכוח חכמים הנוס חסוד למנוח חפץ כמו בשבת שנחמר בו ממנוח חפנך ודבר דבר. וכבן לו יתבונן במהות ענמו דהייבו מהות החומר והנוכרה ובמהות מקום

מוכלים לחבר הכשמים לחנולה מלחת לחביהו שכשמים זכע"ה הוא כגר ולפיכך מוסל עליה לבשהל תמלי הגיחות כמלחר דה"עם כי בר לחכבי עמך תזשב ככל לחותי כלומר שכשמה החנולה מעמך הוא בגר בע"ה ולכל הגוף שכלו לי מלכותי היל תוסב ככל לחותי בחרן שחפליה לחבר הזכירה הזחת מוגלת חלבל חים יפרחל להכיילו ברמן ירחת בורחו כמלחר עקביל ע"ה וחו יתחרט בלבו של המעשים דעים לחבר ככר עשה בימי החדם ויוסיף יבון בלבבו בשימת עונו לשנות ופלבי מים יזדועכיו וכשתרי תבבה נפשו על כי הגדיל לויב פנימי ויתתיה בחלן שפתיו להמרידו כמלך עליון נדול וכורח קדוש יהיו וחז יתודה בבתר בלב שלם לח כדרך חידויין מלוחרים בכתב הכנסת ומבה בלבו לומר חשמנו בחילו ידיו נשוחו חשמימה חכן לבו בין תנור ובירים להדחד בחבלע כמו שחחרכמו בחלק הב' בפרקי שמליחות וחחר הוידוי יקבל עליו בחמת שלח לשוב עוד לכשלה מרעתו ולעשות תשובה דלויה לכל עון פרטי וחע"פי שמן התורה בכיטול בעלמל שני והוא שיתחרט על הלחשונים ויקבל עליו שלח ישוב עוד ליל נדרך כחם שקבלתון ויהיה נכח ה' דרכו מ"מ הנחריכו חכמי עוד לעשות לדוש מקבל דהייבו לשקול עצמו בער לעשות מה שבהנה מן החסד ויתד הפרשי המבוחרי בחלק הפפי. ובדרך זה הנוש הוא כדרש ולחיבו כדרש לעיבו כי חש שלל התועלת היולד מהבו ולחת לבנים ביפרחל כי בזמן שהיו גוזרין מיהו תענית יהה היום חלבל כיום הפפת שחשור בכל מלחכה כי לח בחפני שמים זכידחת ה' כל היום ומזה הטעם היו נמיר ומתענים שלש ישרירים שום עכש נופני כמו לכילה ושתיה וחלתם על חפר יהיו כמלחך ה' נפחות זהו סנוש הנכבד ויוב דנון לה' זשל מם בזה בודחי נוח ה' לח בן רבים מעפי החרן הנמים ומתענים והם הלבים כל היום ההוא לחר חפניהם ולח די שלח יהרה ופפטם בעצם היום ההוא במעשיו חלח לף נם יוריף בחלוחת עבירות ביום ההוא כמעשיו ומתבו והוא הולך ומטייל בדחובו ובשוקים כדי שיפכח דיבו ועמלו לח יזכור הכזה יהיה נום יבחירא חלוה ממעל הא למה זה דומה למפל חפר מפלו דחשונים לעבודת התפלה בפהיה כלח כוונה פסוק דומה לעבד שבח לחדוניו לביתו וזנוח להתחבו וכני ביתו לכבדו ולעשות כל נדכיו והוא הולך ומטייל ברחש כל חונות ומכבב מעבוד חותו בעצמו ומלהתדל לכבודו ולעשות מה שהיה ריוני לו חפר היטב חרה לרבו עליו ולח קבל כבודו ועבודת והעיב בכל לפניו כזה המתפלל בלח כוונה הוא המכבד לרבון העולמים על ידי לחבי ביתו והם כלי המעשה הפה מדבר והרגלים עומדים והרחש יפתחוה לבו על עמו כי הפכל לפני יפבכון בלב הין לו חלק בעבודה ההיח כי הין חלים בביתו הלך בדרך הרחוק כי מחשבתו מפוטטת בדחובות מחריהל בדברי הבלי והוא עומד בבית הכנסת וע"ז

ולמה נפשו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתי אותי מצות מלומדה כן הדבר הזה בבנין נים התענית שגם הוא חינו נדרש לעצמו כי אם לקדש לכם על ה׳ לעשות ולשפטם במצוותיהם וחכן כשהם מוכיחים בית ה׳ בלח כוונה אמיתית הון חפץ לה׳ כם וכ״ש כרשעים המתכוונו לכוונות הנוכריות ואות המצוות קרבן תעניתם כלי ספק פיגול הוא לח יהיה והוא הזבח הנזבח לעשיריס ועל דבר עולה ובאח כזה כודאי לח נרח להלהים ובהלק כ׳ נאריך עוד בזה בעזר מאדני:

וכתב הרמ״כם פ״ח מהל׳ תעניות ז״ל כל הצום כתענית בין שהיה מתענה על נדרתו או על חלומו בין שהיה מתענה עם הצבור על מרתם הרי זה לח יבהוב עדוכין כשבתו ולח יקל לחשוי ולח יהיה שמח וטוב לב הלח דואב וחוכן כמ״ש מה יתלוכן כרם חי נבר על חטחיו על כלן וכתב עוד מה שחנו מתענים על החרבן שבבר עבר לח על הצבר כי חם ליתן חל לבנו כי גם מעשינו עתה כמעשיהם חז ונטומה כל ישוב לבח עלינו כחצר חז בח עליהם ע״כ: ומטעם זה טוב וכבון להיות כל חים טורר בביתו במסגרת החדם על החרבן ולהבין ולהתענות ליתן חל לבנו כי גם מעשינו עתה כמעשיהם ולהתחנן לבל ישוב לבח עלינו כחצר בח עליהם כדרך שכתב הרמ״כם ז״ל: ועוד גם כי יתן חל לבו כל היום ישמעאל בכון פעשיו וחטחתי לחצר דין נרמת רשע״ה ישובתיהו ופדו׳ נפשינו כי כל דור שלח נכנה כה״מק כימיו כחלו נחדש כימינו ונר לחם כי תכבה ותתייפח לעבר סוער׳ וגבועה בידי לחכים וריב זה כמה שנים רבו׳ ובשלבו הנשר הנדול הזה כי בן כסיל תוגת חמו ולח מכלה היזה מחוץ כל עוד לחצר חין כניה שכיב לה כחצר בתחלה מרחש על הבנים ומרוב לח נקדש לבבם כזוכרינו מלחמים ז״ל כזוהר ח״ר חייב לית סולטניה לחומין עלייהו דישרחל חלח יומח חד לחוד הה״ר נתנני שוממה כל היום דוה חד לחוד ולח יתיר ח״ר יוכי חי יתיר ישתעבדון לח על פום גזרת מלכח הוח חלח על דלח בעיין למיהדר לקבלייה חי נמי חהח עלינו כי פשעינו חתנו וכם לחכחנו נמקים כחוק הגלות החיל הזה בלח חוסק ויחסיק בעו״ה:

ובזוהר פ׳ לחרי מות ז״ל ר״ש פתח כי ה׳ חלהיך מתהלך בקרב מחניך להנילך כי ה׳ דח׳ שכינתח דלמתכח׳ בית ישרחל לחנגח עלייהו תדיר מכל שכרין ומכל שלר עמין דלח ישימו להו ליסרחל לתגיח לח יכלין דשבייהון דיסרחל לחכחפח להו עד דיסרחל מחליפין הילח דשכינתח מקמי דכרבי דשלר עמין כדין יכלין להון דשבייהון דיסרחל ושלטין כלייהו וב׳ חרין עלייהו כמה גזרין ביסין וכד חיכון תייבין לקבלח היח מחברת חילח ותוקפח דכל חיכון ממכן דכרבין ותבר׳ חילח ותוקפח דשבייהון דיסרחל ולתפרעח להו מבלח ויבל דח והיה מחנך קדוש וכו׳ תלחה על ב׳ מילין מתעבבי ישרחל כבלייתח כל דשבדין קלנח כשכינתח ומדדי לשבייהו מן שכינתח ובל דמשלחי נדמייהו קמי שכינתח ע״כ ובילה החסיד כשכר הירחה חיחדו מיבבי ישרחל בגלותח מפני שלח נגזר הגלו׳ חלח הלף שנה ותי יתיר הח מפני ב׳ דברים הח׳ על דשבדין קלנח כשכינת׳ דהייבו על שהם מחללים חת ה׳ כמ״ש בלומרם עם ה׳ חלה ממרנו יכחו וכשיבחלל עושים דבר שים עו חלול ה׳ חין לך קלנה נחל מזה ל שכינה והוח מבל לחב שים לי בן והבן צופה לברחת דבתי בחון כרחוי פלומרים הבריו חליך שזה ילד חדול פזה נחל והדי זה דבר כולל בכל ברחת ישרחל וכשרחו לבל חחד מיחסי ישרחל העובר על מה שנייהו הוח יתברך נרחה למבלה קלנה לשכינה ח״ו בלומרים דחו החם מה בכיב נחל׳ דחויה היח לה׳ו׳ מגורש ח״ו היהילו לח יכרה חת בנה גם לפי ת״ם מתקונים רחילו דילה כפקודין דלית לוקיחו דילה כפקודין דשפה לפ׳ו קלנח דשכינתח הוח שחינם מהנים כה הכבוד הרחוי לח במ״ע ובוכרים על ל״ת ועחב זה המקלים על בנותם לדבר בכב״כ שלומר הרם״כ כיון דחנייב קלנח לתקונה בילחה דלעיל׳ והב׳ דמיהדי לחפייהו מכשיבה הנה חלה דשבים ההופכים פניהם מן השכינה וחומרים בפיהם פחין רוחים להיו להם חלק בחלה ישרחל וגם מסגד זה הפורק מ״ת על דברים בטלים שהבוסק בתורה פניו כנגד השכינה כמ״ש שפכי כמים לבך נוכח פני ה׳ והוח פוסק נמנח הוסך פניו מן השכינה וכיוצח בזה המתפלל ובחתבע תפלתו מחוי פניו להתבע חלה וחלה כנוכחי ענמו ודחי מנע בכבוד שכינה. והב׳ על המחלי נדמייהו קמי שכינה המה הבלתי נ׳ והדי מכל דבר שבוכר בתורה שומלה בפיהם כטומלת המלכים שבחמר חל תעקמו חת נפשותיכם בכל הפרק הם ובן ולח תטמחו בהם ובטחתם בם טומלה בב״ח חל תעמחו בכל חלה כי בכל חלה נטמחו הגוים וטיחת הנידה וטומלה בנבעים ופי׳ ז״ל שבבים בחים בל לה״ל יפי׳ בוחר ר׳ חייא למר בל תמין דחתיק ליבנח בישח חסתבן ליה בל סייפוי נם הט מלה של ע׳ו שנחמר בה עקן תעקמנו ותעב תתעבנו והמובב לזה הוח מה שפיר׳ הרשב״י כי הכוכב עשמח בעמו מכי ומחון כיב׳ ובמה ובל הבויס נחמר חלהי מחכה לח תבשה לך שבושה בעמו עז׳ וכן המתנלה כיונח בו כמ״ש ז״ל בל נבחי לבב קרוין תיבבה שנחמר תובבת ה׳ בל נבה לבו ב׳ קדוש תובבה בסם ש״ו ומטמח חת הארץ כן נבחי לבב קרוין טומלת הונלת וזב לבחלה עצון זה פוגם בשכינה ולו״ח מסחבי בדמייהו קמי שכינה וביום הדשב״י בחין לך עון טומלת בו החדם יותר מהמונית שבבת ורב לבב לה וכשנם דבתי׳ הזכיר מלת שכינה בכל חחד וחחד מפני כי היח נקרח שכינה מפני שמוכב בתחתוני והבוחב על חחד מהבנים

הרי הכיצה כנגדו ואין לו כוסס פנים וגורם לחריכות הגלו' כי לא גלו יפרחל עד שלמרו חין חלק בדוד וכו' אים לאהלך יפרחל הל תקרי לאהלך אלא לאחלך שכפתו באהלי יפרחל והחוטח בדברים הללו דומה לכופר בהשגחה ולא ניתייבר בגלות ממה שהיה הוא סיבת הגלות ולא נהלה כל שכך יוסף:

ומבאר עוד מהמאמר הזה שכשיפרחל חוטחים מחליטים כ"ב יכול כח הכיצה לפני העם שלים והוא תרעומת הכיצה שמומי טורה לת הכרמים. וכתיב התרפי' ביום נרה לר כאכה לר כח כ"ה כמ"ש כזוהר ויגח ובר"מ פ' לו למדוז"ל פקודין דל"ת חיגון תפיסו דילה כנפורים בפח. וכל תפסין דילה דמע ככים לה לפרחח חיגון לתקריחו סרכו' דמעכבי לכנפי דילה לנסבח הכי חסם דיפרחל לחיוד ובגדפוי דכיצה דחיגון חיין דכורסייח דלא תהח עולה בהון בזכון דיפרחל לגבי קודסח כרין הוח מעכבים ומכבידין לה על גדפהח חטחת דילהון והכי חיגח דעדב רב כרכח לחידח ככורסייח דתמן מטרוניתח ולא מנהת לה לבלקח. וזכון לחידן הה לבלק' לסתלרת בלוידח וכו' והיהי נוחת והמרת נתנני ה' כידי לח לוכל קום וכג"ד תקימו נלותין בלתר דקדבנין לנבדח הנחות ולחמות מינה ע"כ. וכפי הפנם סיפנום הלרם בנכמתו כן יפנום בכביצה עד שתרד ח"ו כמדינה התחתונה ותגל מרגלותיו וכמ"ש בר"מ דמשפטים זל דמבטרח דרשע ושוב לו מכיצה ותגל מרגלותיו ותסכב הלי חיהו ומפחה כי תירם גבירתה וכו' לכל בנין דלתתד ומלכותו בכל מקלה מלן דפנים חתר דילם. להתסיב ליה בלילו ע"ב ביד במטרוניתח קלנח דקלנח דמטרוניתח חיהו מלן דמזלל לתרחח וקלנח דמטרוניתח דמלכח חיהו כ"ש מלן דלעבר לה מלתרחח ושוי מפחה בלתרחח דבכל לתר דלחיהו פנים מטרוניתח לח סריח תמן חלח מפחה דלחיהי פנימים סדיח בלתר פנים ופנימו דהוסי דבר נם פנים בכל לחברין דילה עד דלח תסכחת מטרוניתח לתר לסדיח ביה ולית תקונח עד דיחוי' לה כל לחברין דילה ע"כ. והוח דומה בחמה לפנם הנסמה שלמרו בתקונין סכפי החטח חסר יחטח כן תרד הנסמה עד סיפילנם לרגליו זל ת"ח לית בני נסח דמלנן בנעבועח דסיינין וחברין בנעבועח דידין וכו' דל לחיהו בכל לתר דנסמתין תמן עביד נעבועח יתיר בהחוח לתר ח"ל ר' יח לחבח וכי נסמתח לח לחיהי בלתר ידיעח בלבח ולתפסטוחח בכל לחברין דליבח. ח"ל כרי והח כתיב ותגל מרגלותיו ותסכב כפור עובדי דבר נם הכי נפקין לה מלתרחח ונחית לה לבד מלתרחח כנוונח דסכיצה דלתתר בה ובפסיכים סגלה למכס ותיובתח סלומתח מלן דתב לה להתרחח כמים דהות בקדמיתח דבומבח דנסמתח היהי כלבח

להתקריחת

להתקריחת מטרוניתח כד נפקת מלבח לח להתקריחת מטרוניתח כפום חוכמי דבר נם הכי נחית לה מדרנח לדרנח ומהכר לאחר ער דנחית לה לדנלוי וכפום זכון דליה הכי כליקת עד דסליקת לאתרה ע"כ הנה כי כפי פנם הנסמה כן יהיה הפנם כסכ' ותלכן שתיכן כי מנד סורם הנסמה המופדם בפכי' כמ"ם דכה נליפין נסמתין דכפי מה שתפעל הנסמ' הענוך למטה כן תעובד בפרם' למעלה כשכינה וכן בכל המקומות כי הנסמה בכל מקום שתעבוד תשאר נזרתה מצויירת עד אחר מטעם זה יש כח ביד כל אדם אחר בעפר יסודו לעובד מיין מוקכין בתוך השכינה כמו שפיר' כזוהר כפ' לך ה' נפשי אחא. וזה ע"י סורם הנסמה המצויר בה ואם תהיה נפשו פגומה בלי ספק שלא תכלל בייחוד ולא תעובר דבר כי אחר שהענף פגום נם הסורם פגים כמו שכיארנו בכמה מקומות ומפשרים שכתוכה מלילות כל הכולמות התחתונים בהיות השרשים שכתוכה מלילים ע"י המצוות פיפרל מתקנים למעלה ים רחמים ויפוצה ליפרחל בנלות וכשיפרחל חיגון מתקנים מבשיהם הוח להפך ח"ו והו היח נוחה לאחר הל תרלוני שלמי אחרונות כמ"ם בתקונים זל כנשבח דח שכיצתח כמה לבושין לית לה דמיהון כדח קב"ה כרסון ומלכים וחיון ופרפים וסמייח ואדבח וכל מה דבדח בהון וכל בריין דבדח מלילין לבושין דילה דשים לון כולהו ונליף לון בלבושה' בנין לאחתכלח מינה לכל בריין לרחמח עלייהו ודח דמלה ורחיתיה לזכות בריח עולם ורחיתיה בחילין לבושין דחיגון נהירין בכל בריין דיפרחל נהרי לון בכוכבין סבין ובנוייהו קב"ה רחים עלייהו מי יבדי' עובדין ביסין להיהי לתלבשח לבושין לחרנין חוכמין דבהן רשימין כל חיגון מלדי דימין דלתתקריחו ללית למדין בהו לעלמי ולבהוח זמנח חיהי לגרות לל תרלוני שלמי סהרחורת ע"כ. וזה הוח מ"ם בזוהר כרחשית זל כל מלן דחב לגבי שכיצתח כחילו לפשיט שכיצתח מלבושהח והלי חיהו כוכפח דלדם וכל דקלים פקודי דחוריית הוח חלבים לשכיצתח בלבושהח ע"כ והוח מבואר בחילו לשכילים בחכמה.

ובספר התיקונים כיארו עוד בשם פנם השכיצה זל דח' וכפה לי מטעמים כלשר שהכתי מפקודין דפשה ולא כלשר שנלתי מפקודין דל"ת פקודין דל"ת תלין בדחילו דילהה וחיגון לדהקח השטן מינייהו דלא יתקריב לגבי כורסייח דחיהו לבח לתבעח דיגון על חיברין קדשין דחיגון יפרחל ולבח שכיצת ביניהו והכווכה שלילי לח תשפה הם כולם נדדים בלח יכנם ם"ת בתוך הקדושה לבדר דיגים. ונתבאר עוד שם ופקודין דשם' חיגון מלכלין דקב"ה וע"ם קודין דל"ת פרנסה דש"ת למלן דשבר עלייהו וחילין הוה קריב עשו לינוק ולוקד ליה יקוס מכי ויחכל מציד בפו ופ"ת כניכיהו

והטעם כיון שביאורנו למצלה שהשכינה היא כללות מכל הספי' העליונות מכל הויות ומכל העמות ומהכתר והמלאכים וכו' הכל מצויר בה ובהטיב החדש מעמיו עמיה הוא גומל חסדים עם כל העולמות הכללות בה כי כולם מאירים ועכשי הספירות הנסועות בה מעוררים ברשיתם העליוני' לחופן שיעורה להמשיך הרחמים והשפע עד מלמצלה ולכן חין ערך לשכרו וכשח"ו פוגם הפגם מגיע בכל המציאות שכה כי כולם נהפכים לדין וגורם בכוי החור בכל העולמו' ולכן חין ערך לעונשו כמו שהחריך הרחיב בכל פרטי הדברים הללה החמיר בשער הירחה ע"ש:

ועתה חחי קורח כעים ה' עמך בבור החיל חיך לח תקרע חת לבבך לי"ב קרעים בפי' על לבבך עד היכן הגיע פגם עוכותיך עד להשחי' ח"ו עליכו' למעלה הקן חחי מעיכה זחת וגול מגל לבך המסך חשר נסך עליך הקליפה עד שהבדיל בין חורך ובין חור שכלך כעבבים חשר יחרג על חור הבית וכחשר יתמיד יעבה ויסתר עד שימנע הגע' חור השמש חל הבית מחר חחי להסיר פרוכת המסך מבדיל מעל לבך והיו לנשחות בין עימיך הדברים החלה וגזרת שבת היקרה כבודה בת מלך על כל חטח חשר תחטח ערות חמך לח תגלה חמך היח לח תקח החס על שבנים כי כחשר שכלה בפי' חרב עוניך כן תשכל מנשים חמך ושכיבה מה לשון חומר קלני מרחני קלני מ זרועי בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי. הטוב לך כי תעשוק ותבוז ניקחת חם מ"ר ילדך תפי ותשבח חל מחו לנך יחול ל חילות ויחשוק יערות תחיל תזנק בחבליה נרה כמבכירה בעת לידתה במרר תבכה בתמהון לבב וכהות רוח חפיה תילול ביגונם חויה כי בני יחלוני וחיכם כמקו בעונם הלח דרך הבן חשר בנחתו מרחם חמו להיות להבתה קשורה בלבו מנפש ועד בשר יגיע ועור בשר עור יתן בעד נפשו ויחבל חני בשרו וחיה חיפה לחבתכם חותי וכפשביכם נר בת חמכם התרפית ביום נרה נר בת כ"ה לחי כי נשוחת רחם תגל מרגלותיו ותשבב.

בי על הלה החים חשר נגע חלהים בלבו יעול נשוב מחשר חטח על הנפ' ויסר חותו בחטט וכחשר יבח ש"ו.. הנוגר המן הרע הזה להסיתו ולכלבו חנס ישים בח לעומתו להבתו וחמלתו עם המו חשר המציחתו בעולם כי הוא היתה חס כל חי ויחמר לנפשו חיככה חוכל ולחיתי כרעה חשר ימנח חת חמי חשר היח נפרד' מדודה כרגן מפריד חלוף בעון פשעי וחטחתי ופפח' כי תירש גבירת ה' חי' לחי לבן שכך תעלה לו שפחה שתיעשה נרה לחמו וירחו רחמי הבדי"ם ותשלך חמת חרפה ולחומים יהגו ריק על ה' ועל משיחו רחם חומות בית חב במדי"ן הוא וכבן בשיתו לטוטפות בין עיניו כדברים הללה מעשות הפגע

מלהכנת ה' ורחמיו ולא ישוב עוד לכסלה. ואידי עדב
ר"ח כר"ח יגום ויתעצב ויכוין על חסד מרד במלכו' סמיס
בעון פסעו וחטאתו ויבכה ויתלונן כרוב חוניס על זאת
בדמע לב וכתמהון לבב לבל יפקדו עוונותיו ויגלו סמיס
עונו והרן מתקוממה לו כמ"ם בזוהר יתרו זל תניגן כל
פקודי תורייתא מתחדן בנופח דמלכא ומאן דפסע
בפקודי תורייתא כמאן דפסע בנופח דמלכא כד"ח ויכתו
ורהו בפנדי החכמים הפוסעים ב"י כי ממס ווי לחייביא
דעברין על פתגמי תורייתא ולא ידעין מאי קנבדין
דא"ר סמעון ההוא מאן דחייהו חב לנביה ההוא מאן
ממס גלי חוביה ואמר ר"ש קכ"ה ממס גלי חוביה בקכ"ה
חב קכ"ה גלי חוביה דכתיב יגלו סמיס עום והרן
מתקוממה לו דא קכ"ה. תניא קכ"ה גלי חוביה דכ"ב
ומכ"ת דחייהו גלי חוביה לרן עבידי דינא בכר מם
דכתיב והרן מתקוממה לו למעבד דינא כיה ע"כ:

נ לפי על פי שהמלך פניו נהזכות סומר הדין בקידמו
והייכו יגלו סמי' עונו כי יגלו הוא לעתיד מה שהיה
נגלה והרן מתקומ' מה לו כי היה הנוקמת נקם נדית
ורם ב' קומות האחת מה שפגם בה והב' כנגד מה שפגם
בו כענין ונדון מפריד הלוף כי החס בתחלה שותקת אף
על פי שפגם מפני כי בן בכיל תוגת לחמו עד אשר יבא
החב ויגלה הפגם כאשר שבו פגם וחז היה מתקוממה לו
ליכר חיתו וכיונא בזה פירש בזוהר פר' ויקחם על פסוק
זה זל ר' יהודה פתח מה הודע שיו חכלית אשר חטא הודע
אלין מכטרס דמאן הו הודע אלין חטאתי מ"ל מהו הודע שלא
קכ"ה פקיד לכנסת ישראל לאודע ליה לכר כם ההוא חובא
דחייהו חב ובמה הודע אלין בדינא כד"ח יגלו סמיס עונו
והרן מתקוממה לו. וכוונתו שמדת מ"ו שעולה ז' היא
והמדה לאדם חטאו ובזה פירשו פ' ידאו אלי ה' כמי
ומל"ך שהשכינה נקרא' נון כפופה ואמרו בזוהר הטעם
אלא לקרי שלא כמה דאתמ' ולא תוכו חיים אלא עמיתו
דהשתא היא בהנפחה נהירין ועברת חונהה לכני נשא
לכתר מחית כחויא ושב וקטיל והורה לא פעלתי חון:

אבן כאשר הלא יושבת על הכנים עלמין פולהו
בחדוה נשלימותא ואי ח"ו מתעברה חיקא
כולהו מתנערין מדוכתייהו וכתיב לא תקח הלא על
הכניף ותכינן לא יעביד כ' חוכין לתתא כנין דתתעבר
חיקא קשל כנים. ואמרו כר"מ שלהי פר' קרח שכינתא
אמן דמגיל הכד עמה ליתי עדך לאגרא דילה ומאן דחב
לנבה ליתי ערך לכוונה דילה ע"כ. כי על כן נדיך
להיות כל היום נזיר בכיתו ובהדרי עבכיות לבבו על
חטאתו ולחשוב מחשבות לשמות קיסוסים לשכינת עוזנו
במסגרו"ת נטועים כל מסמר ומסמר לפי שיעורו מידי
עדב ר"ח ור"ח לילה ויום כהלכה רכה נד"ק ילין כה.
בחבר כסא המלכו' פגומה בחוכין דיקדל דהמן נסתתין

דיסרהל כמ"ם כזוהר זל יכב"ד וכהה חיתי מאן דתקין לה
כרסייא בגלותיה דיליה כפקודין דיליה כתר דכרכיה
פנים בניהייהו ואסתלק סם הו"ה מתמן דחייהו לא שריא
בחתר פנים הה"ד כל חסר בו מיס לא יקרב ע"כ.
ובתקונים דף ט"ו זכאין חינון דמסתדלי בשכינה דחייהי
על כולהו וכו' למיזל לה לנביה בעלה למהוי לה קבלה
בדרועוי לקיים בה סמלו תחת לראשי וכו' ובתקונים דף
י' זל רעיא מהימנא קא חתיה נטיל ג' חבצין וזריק לון
וחתעבידו חכנה חדה ואמר למארי מתיבתא קבילו האי
חכנה לנביהו דהא שכינתא בגדרא ליתי כבו מאן דיתער
לנבה לרגיה לנבי בעלה ולא עוד אלא כמה מארי מדרשות
דחינון חברים לנבייהו נוחין בכל יומי ולילי בחורייתא
דבעל פה בכמה קושיין ונוחי בה בכלבים דאמרין הב הב
כגונא דניהנם דנווח הב הב וכו' הב לן עותרא בעלמא
דין הב לן עותרא בעלמא דאתי כמה דאוקמוה למוד
תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה ליתי מאן דיסתדל
בחורייתא לבלבא שכינתא ולחברה לה עם בעלה דחיהון
הטיסין עיינין סתימין ליבא וכנ"ד קלא נפק בכל ליליא
כד נחת קכ"ה בג"ע דסלקין נשמתין קמיה והוה קלא
אמר מה אקרא זל ואימא לון דיסתדלון בחורייתא לייהדא
שכינתא עם קכ"ה כגונא דאמר דוד לם אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה' ואיהו הוה מסתדל
בחורייתא לחברה ליומא דאתמר דוד כה ושל תטום תורת למך
עם בעלה וכו' וליתי מאן דיתער לה בחילין מדות לנבי
בעלה הה"ד חין מכהל לה וחין מה זיק בידה ובנ"ד קלא
אמר מה אקרא כל הבשר חציר דלא מסתדלין אלא לדחבא
בשרא וחילין חינון ע"ה וחילין דמסתדלי בג"ח ובחורייתא
לא מסתדלין אלא לגדמייהו וכניניהו אתמי וכל הכבוד

כנין הכדה וכו' ע"כ:

דרי מכאן גודל החיוב על הת"ח לזמרי תורת
חלהיכו שיהיה כוונתם לייחד השכינה אבן
בעון פסעם גרמו הפירוד ולא יהיה כוונתם לתועלת
עצמם להשיג החכמה אלו לשכר העה"כ שעל זה מתרעמ'
השכינ' לאמר וכל חבדו כנין הבדה והשכי' אומרת במכוני
בחשיעות שמבקשת מיסרהל כניה שישמכוה שכמיכתה
ודאי תלוי בידינו דהיינו ע"י היחודים בתפלתנו ותורתינו
שהוא שעד ושמך לה להחיר חלל עבר פניה ההארות
העלוכות כי היא לחינה מתייחדת בסוד להכנת הזווג חלא
ע"י נשמותיהם של צדיקים וכמ"ש בזוהר ויחי זל פתח ר"ח
ואמר שימני כחותם על לבך האי קרא אתערנא כיה אבל
ליליא חד הוה קאימנא קמי דאבא ופתחנא מילין מיכיה
דליתי עלייתא ורעותא וכסופא דכ"י בקכ"ה חלא
בשמתהון דצדיקיי דאינון מתערי כניעו דמי לקבלי עילא
וכההו עלייתו דרעות כדכיקו חדא למעבד פירין ע"כ. הנה
כי כן כיון שסדבר תלוי בהם ביחודים שיזדרזו ליקשר בהכת'

כדי לעורר האהבה העליונה וכמו הם נקשרים במכיר
ומדיקים ירמז תר"ן וכמ"ש בזוהר פ' ויקהל ת"ח בכל יומא
כדוגא קדמי כל בני עלמא בכוקיימא מלתא דא קדמו
מחתכם תרומה לה' ולפי תימא דקשיא מלה עלייכו כל
כדיב לבו יביאה מהו יביאה אלא מהכא תוליפנא רוח
לגלותא דב"כ וכו' ובפירוי שם שכל התפילה עם סדר
הזמירות ובקבוצת של ק"ש ו"ח הכל הוא תקון לשכינתא
ליחדא והחריכו שם וכל מניחות יחוד זה תלוי בכוונת
הלב כל נדיב לבו יביאה פי' יביאה למעלה וייחד אותה
וכן לחמר בסוף המלחמ' ועל דא זכאה חיכו מאן דשוי ליביה
וזעותיה לרחל וע"ד כתיב כל נדיב לבו יביאה את תרומת
ה' לגבי מלכא לבו יביאה למלכא עילאה כמה דאתמר
וכזוהר תרומה כיולו בדרך אחר זל מלת כל לים תאסר
ידכבו לבו תקחו את תרומתי הלי קרא הכי אצטריך ליה
למימר כל לים תאסר ידכבו לבו מלי מלת כל לים שלא רוח
הכא לחיכון מלרי מדין זכאין חיכון נדיקיא דידעי לשוחה
דעותא דילהון לגבי מלכא עילאה קדישא וכל דעותא
דילהון לאו חיכו לגבי עלמא דא וכספופא דילים פטלי לה
חלא ידעי ומסתלקי לשוחה ולאתדבקא לעילא בגין
לאמשכא דעותא דמלריהון לאמשכא ליה לגבייהו פטלין
ליה מלתא חד עילאה קדישא דמיניה נפקין כל דעותין
קדישין ומאן חיכו כל לים דא נדיק דאתקרי כל בר"ן
ויתרון אר"ן כפל היא דא חיכו כל לים מלריה דכיתא
דרעותא תדיר לגבי מטרוניתא כבעלה דרחוס לאנתתיה
ותדיר ידכבו לבו חיכו לים ולבו דחיכו מטרוניתא
דילים ידכבו לאתדבקא ביה וא"ב דכרחימו סניק דא חדא
לא מתפרסן לעלמין מהחוא כל לים מלריה דכיתא
מלריה דמטרוניתא תקחו את תרומתי מלריה דעלמא
מאן דכבי לנסבא לאתתיה דכר גם מיניה חיכו קפיד ולא
סבק לה לכל קב"ה לאו הכי לא"ב דכל רחימו דילים
לגבה מיניה פטלין לה לאסרחה ביניהו לאתר עילאה דכל
רחימו דאתת' ובעלה סריק תמן תקחו את תרומתי זכאה
חולקהון דישראל וזכאין כולהו ע"כ. וכוונתינו מבוארת
במאמר שעם היות הוה"ק יתברך חנה בחבבת שכינתו
ב"מ בחבבתו ובחמלתו הוא גמלם ונותן לנו רשות
שנמשיכנו אותה לגלגנו ע"י קיפוטי כלה בתורה ובמעשה
החסוד וכדי שעל ידם תתייחד למעלה וכבן יכופר
עונותינו לשער הייכו מכת נדנן מפריד חלוף והביני בשר
לו ישית הדברים החלה על לבבכו ותמיד כל הימים לא ימים
מנחת פנינו לעבוד עבודת ה' בתורה ובמצוות לעשו' נחת
רוח לאחת היל עטרת בעלה הטורה על ראשו כמו שנאמר
חכם עיניו בראשו וכיולו בזוהר בלק דף קמ"ו ז"ל וכי עיניו
דכ"ש שלא בראשו דילמא בגופיה לו כדרוציה דחפיק לחכם
יתיר מכל בני עלמא שלא קרא הכי הוא ודאי דתנן לא יהלך
בר נש בגילוי ריסא הרבע אמות מ"ט דשכינתא שריא על

ריסיה וכל חכים עינוי ומלוי בראשו חיכון כחכמה דשריא
על ראשו וכד עינוי תמן לינהג דחכמה ניחות דאתלין
על ריסיה לאצטריך למפתח בגין דנופח דכ"ב חיהו
פתילה וכהורת אתלין לגילה ועלייתא מלכא נווח
ואתר ושמן על ראשך אל יחסר דהא כהור דכראשי אצטריך
למפתח ואיכון עובדין טבין וע"ד החכם עיניו בראשו ולא
כאתר אחרא ע"כ וכתקונים אמר דישראל חיכון פתילה
אוריית' מפתח שכינתא שרנח הס"ד כהלו נמו עלי רחצי
ע"כ וז"ש ושמן על ראשך אל יחסר שיתן שמן שהיא התור'
לגר שעל ראשו וע"ד ז' פירשו המזכירי' לת ה"ל דומני לכם
מעני שהתעוררותה תלוי בתחתונים ופירש הרמ"ק וז"ש
מה שאמר דור למען יזמרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם
אודך וכבוד היא השכינה וכרי שהיא תזמר למעלה ולא
תדום מריך אלי למטה ג"כ שלעולם אודך וזה פי' החסיד
הפ' ואהבת לריעך דא שכינה כמוך ידוע שהאל' לשכינה
נתת לה התעוררו' מעשים לעולם שלא תחסר כמו שהאל'
אוהב לעמך שלא יחסר לך החיים והשפע רבוא כן תאהב
לנתת שמן למעלה כי הוא ליוכי' נריכים לתתתוני' והוא מ"ש
ז"ל שכינה בתחתוני' צורך גבוה כצורה.

ועיקר הכל ע"י עסק התורה בדרך קבוע לא דרך
מקרה כמו שבארנו בר"מ וכב"ד כי יקרה
קן צפור בחרח מקרה ומנח חדא שתופפיזא וחבשתי
דא ודמן לפום שיעתא ככי תופפיזא ואית דחיכון כמתניתי'
דילהון דירה לשכינתא הס"ד ושמעו בני ישראל לת השבת
להורותם לדוריתם חסר לשון דיבה ואית מלרי מפיק
דתורתם לומאותם דלא זזת שכי' מכהון כל יומיהון חכל
כי יקרה קן צפור לפניך בהון שכינתא בחרח מקרה זמכין
עליהון ואסתכחת שמהון וזמכין לא תסתכח עמהון ולו זה
דמלה זמכין דאסתכחת שלא תשלח את האם בחילין דלא
קבעי לימודייהו שלח תשלח את האם חכל בחילין
דקבעין לימודייהו לא תקח האם על הבני' ע"כ וכן פירשו
בתקונים ז"ל ר"ב מאי כי יקרה קן צפור לפניך בזמנא דלי'
לה לשכינה לאתר לשדייה תמן בקבינו חיהי תלת במקרה
ודא חיהו כל הקובע מקום לתפלתו כמה דשמתין עברין
הכי שריין שכינתא עמהון כשעתא דחיהי קבינא בגלותא
ובא דייתא חיהו לאתר קבוע לשריה ביה שכינתא חכל
כשעתא דלית לה קבינותא בגלות' ואתורייתא אלא חי
חזדמנת לה במקרה הכי חיהי שריא עמיה במקרה ודא
חיהו כי יקרה וכו' ע"כ. והן עתה בהודיעינו זה כי רבים
בתקף חוסנה של תורה ויונחים תמיד לפעלם ולעבודתם
ערי ערב והגיון לימודם בדרך מקרה כש"ה יחותה לכל
חים ישראל הנלבב ואחוז בחבלי עבותות להחזת השכינה
נקבוע לפחות יום אחד בחדש לילה ויום כשפע התורה לא
יפסה להמשיך השכינה עלינו ולכפר עלינו מחשר חטת על

מנפש ואשר היה כמיל בחולתו תוגת לחמו והיום הנכתב לזה הוה בערב ר"ח הכולל בו כל ימי החדש כאשר כיחדתי סוד העמוק הזה בסוד דרוש מלכה מעיחה ע"ם והוא מתפלא התקונים לפגמי המלכות החחד לאשר היה נרגן מפריד חלוף קכ"ה מסכיה ואשר היה מר' כתות שחינן מקבלות פני סביבה שכולם תלויות בדיבור כת לגיס כת חנפים כת עקרים כת מספרי לשון הרע כי אלו פוגמים בד' לותיו' לאל"י ולפיכך ליכו רוחה פני שכינה ובפגם כל ליון כת שהיה הרי פוגם בכל השם כי הערבע לותיות כולם שם לחד הם ובפגם השכינה גם סוד יהו"ה מסתלק מהשכינה ומנחל קונן הייחוד ולפיכך ליכו רוחה פני שכינה כמו שאמרו המקובלים הרחשונים וגם כי ימנח תקון כפלח לעון הכעם לאשר טרף נפשו בחתו ולח היתה שכי' חשובה כנגדו וכו יכלל עון הגחוש לאשר היה דומה לעון הכעם.

ואם הריחו בסוד ה' לירחיו יחותה לו בכח תעניתו ותורתו כל היום ההוא וכל הלילה להעלות המלכות ה' ידידות לאשר הורידה בעון פגעו כמ"ש הרב ז"ל לעבר על מ"ע מוריד מלכות דעשיה כנ' רחשונות דקליפה ובכן בכח תעניתו ותורתו היום תעלה למקומה עבר על מצוות ל"ת מוריד מלכות דעשיה כנ' למטעיות דקליפה ובכן בכח תעניתו ותורתו תעלה למקומה. עבר על כריתות ומיתות כ"ד מוריד מלכות דעשיה עד ג' לחרונות דקליפה ובכן בכח תעניתו ותורתו ויסורין לאשר יסבול עליו במעם' התשובה יחזיר' למקומה. עבר על חילול ה' מוריד מלכות דעשיה עד מלכות דקליפה. ובכן בתעניתו ותורתו יעתר אל אלוה ויניחו להחזירה למקומה וכן לם גרם בעונו להוריד מלכות דחלי' לג' רחשונות דבריי' או מהוריד מ' דבריי' לג' רחשונות דיצירה או מהוריד מ' דיצירה לג' רחשונות דעשיה. יכוין בכח תעניתו ותורתו בסגולת היום הזה להעלותן לחת לאחת למקומה ומכוין מוסב יקרה. ועל כן כל חים היות יחזק במנהג זה להתקד' עצמו מידי ערב ר"ח בחדשו להיות נעור מעיתו כל היום ההוא וכל הלילה בצום ובכי ועסק התורה בקדושה וטהרה וכבן יעלה לו למעלה כ"ד תעניו' כמו שהזכרנו בכדר הספסקות לכן ברוך לטהר עצמם מבעוד יום במקוה טהרה שם לא נאמרו אך מחשבה וכ"ם לאשר הוטמא במקרה הלילה ח"ו פלא יבשו עוד טומחתם בם לקרבה אל המלכה הדר המלכו"ת לאשר הזהרנו מפי הרשב"י ע"ה בכמה מקומו' רוח קודשה לאו הכי הלא כתיב פלים ובחשתדלותא דא וכגי' ובהיתקנותא דגרמי ובהתדכותא דמסכניה ובדעותא דלביה ובפשיה וכולי ולפיכך החנשים הניגשים לקרבה אל התקון הלז יחותה לאל להטהר ע"ם מבעוד יום. וחכ"ם יסבור סעורת הערב ויפסיק מבעוד יום ומי שלא יעבור

חיל לעמוד על נפשו בתענית לא עיכב לך למעט לכילה ושתיה מידי מחסורו לאשר יכשר לו בלילה וכן לא בכח יגבר חים לעמוד כיעור כל היום ההוא וכל הלילה יכחד לו לחד מעניה' או היום או הלילה ויקבע להם כאשר יוכל שחת לתקן הדר המלכות כאמור. וכל ערוס יעשה כדעת ויקדים כזרי זות מכיחה לידי זהירות ומבעוד יום חלין יחמוך בעלי חסופות וכחפו שמה כל ההדרי' לכבוד הדר המלכות ויכוכו מחשבותם לך נגד ה' מתחלת הלילה עד לעמורת השחרוכים תמיד כל הלילה לא יחשו.

וכבר כתבנו בפרק לחר בשבת בתקון זו שדי להזהיר שלא ללמוד בלילה מקרא על כי המקרא הוא בחי' דיני' והלילה גם הוא דיני' ויעוררו הדיכים יותר מדאי ח"ו וכל הלילה שוה בשיעורה לענין זה. ועל כן המשכילים יזהרו להגות בעצם הלילה הזה בתורה שבעל פה כל לחד לפי שיעורו על כסא דוד ועל ממלכתו ומלכות פה תורה שבע"פ קריכן לה. ולבעלי מעכה יחותה להם לעסוק בסדר נפי' כי רחוי להתקן ולהתקם הכלה ה נעים' בו יום כו ז' מסכתות בסוד בת שבע כנודע ומסכת שבועו"ת לחת.

אבן לבחים בסוד ה' יחותה להם לקבוע סדר לימודם לכבוד הדר המלכות בלילה הזאת כמלמדי הזוהר בסוד המלכות להחיר אל עבר פניה בסגולת לימודם. כאשר הודעתיך זה פעמים בחלק זה לת לאשר הורנו הרשב"י ע"ה כי הגות בסוד תעלומי מדות העליונות מעורר עליונים למעלה בסורכן ומחורות כתן סביבות עוזם וכמ"ם כחדרה לחכרייח לחק חמינה י"ב חולין בליטין קמחי וכהרין כבוניין וכך לתפרם כל חד מיכ ייהו מפומיכון לכתלק ולתתקן ולתעטר בטמירותא דתקונוי דדיקנא וכל לחרנין לסתחרן ובעוד דכל חד מתפרם כפומייכו נהיר ולתעטר ויתיב כמלכה בגו חיליה ע"כ. הנה כי כן לתיקון פגמי המלכות לאשר פגמו בעוונ' הנה הלילה הזה זמן תיקונם בהגות לבם תבונות בסוד ה' וירום מהג"ג מלכו ותנם מלכות"ן ויהרוג מלכי לחדירים לאשר המליכו בעון פגעם ומלכותו בכל משל ה'. ועל כי עכייני סוד המלכות בלו מפוזרים בזוהר ובתקוני המדרני' בסוד המלכו' והחלקם לי"ב חלקים להגות בם מידי חדש בחדשו וחלק ל' בכל לוח ערב לשם חדש. כמו שהקדמתי לפניך סדר הדר לבדו ותכון מלכותו מהר.

וטרם הלימוד בבכי יבלו ובתחנונים לפני המלך ה' נבלות בנוסח זה.

לשם יחוד קב"ה ושכינתי' בדחילו ורחימו ודחילו

דהיינו לייחדם י"ה כ"ה ביחודא עלאה בשם
כל ישראל · הנה אמתחו בחיים לאתו׳ בתורה בלילה
הזה לקשר את נפשיהו ולהדביקה אל שורשה להעלים אילן
העליון ולהעלים האדם העליון לתקנו ולחבר האחד ויחד
יהיו תמים ולהכניל כל ח"ס תחת יד ה׳ שכינתא נד"ק
מלכות׳ קדישא ולהכניל כל שהם חתרים תחת דעות לתש׳
עילאה כדבר שבאמר כי אתה ה׳ עליהן על כל התרן מחד
נעלית על כל אלהים מלכות׳ ת"ך מלכו"ת כל עולמים
ומממשלתך בכל דור ודור · ישמ"ח תימו ק"כל ו"שמצ
צ"עקתינו י"ודע ה"עלומות ·

ויהי רמז מלמטן **יהוה** חו"ח שכל עמקי סודות
תורתך : הקדוש לאמר בשור בכורו
הדר המלכות הוכן יסודם לאמר גם בהגה בלילה הזה על
דכורתי מלכו"ת נד"ק תהא בתא בית רחמים ורמון לעניך
להיו׳ לימודינו בחת רחם לפני בכור בכורך ויסיה עול לעניך
בלילו השבעה כל הסודות החתומים בהם · ויהיו לתחדו׳ כל
כם ח"ס דוד ועל מ׳ מלכתו להבין חותה ולספרה במספ"ם
ובגדק"ה כי עד נד"ק יסוב מספט עשו"ן ושמח"ם
ימנה בה ה׳ הנדי"ק בקרבה לבמיך גחול"ה לתפלה
כד יהא כנופא נדקה בלחן תוניח נמחה וכבנה
אהיניה תנמיח הבני כל לחורות וחד לחמניס נח יכזבו מימיו
נחמנים מרדת בסיבה ובחת פלג אלהים ממנו יהא עפת
הנותה ימחה והגדל יגדל ויהי כבוד אדני לעולם נדקי"ם
ירעו אל"ן ויעכבו לע"ד עליה ושלם נות נד"ק ·

ומשם יוספא עליהו ספיא דנון ורחמי נורחות
בנד"ק תעניהו אלהי ישבנו למחול ולכלה
מיחוחות יהו ושמחתיהו לאתר השורהו וחשמהו ונגמהו בכבוד
הדר כבוד מלכותך נדק כל עולמים ונתנו פנס בקרבי
עמים וקלקלני ניסוריותיה׳ ומשכנו רכיבי הספינת׳ זה רחבנו
בגבול הרשיבה וכדכנו גדידה ופלחנו כעיניה וכיבר כשדה
תפוחים וכין לחיים יפריד ומקום הנד"ק שמה הרס"ע ואתר
מקיהו הבית ומלאיהו חכמת בית ה׳ חלנים בתעלומים
יגלולים בהכנים הקדם במקום הטמוס׳ וכבנו בחות׳ התופ׳
והוקן מזבח ה׳ ומחתו כל מקודו ומרפסו כל מינחו ובכרה
פפחה מנרי כת הל כבדי· כתה ככח בגול לימודינו תשוב
זתבנה הדבו׳ והד"ן הרשותך תבנה ותכונן והרשע כולה
כעשן תכלה ושבה והיתה לבער הל יהרסו לעלות אל ה׳ ·
ואתר נוחלנו ואתר חטאתו והודמו מלכות דחניהו לשלשה
רחשונות דבריאה חו שהודמו מלכו׳ דבריאה לשלשה
רחשונו׳ דיניהה חו שהודמו מלכו׳ דיניהה לשלש׳ רחשונות
דעשיה חו שהודמו מלכות דעשיה לשלשה רחשונות
דקליפה חו לנ׳ המנעיות דקליפה חו לשלשה תחתונות
דקליפה חו במלכות דקליפה עתה בכח בגול לימודינו
בסודי המלכו׳ לחת נחח׳ תשובנה אל מקום ממנו יקרם
כבראשונה בלב קטנהו בהגיון כבבה והגמהו בכוונה הנשוי׳

ולבעד הטומאה מן הקדש ולהזות בגולים מביית ה׳ אחיך
כעניך כח לעשות תשובה והיה קנר והמלחמה מרובה כי
הרבינו ימים ושנים בהורחו עקנקנות נתיבו׳ נח כלונות
הדרכן תחת רגליו את הכסף היקר לוויה לה נפשינו חיכה
לשקיך מי ידלם ולעב׳ והיכה המיתנוך בידיו הבתהיידה
חיכה עקבוך מקקים החיים והקרוס למקו׳ המו׳ והטומאה
וכמו שער כנפשנו לאם תבכה ותתיפח בנים גידלתי
ורוממתי והם פשעו בי קלני מרחשי קלני מזרועי וחיה נח
כבוד האם על בנים ונהנו פשעו ומרדנו וטמאינו את
היכלה פנה הודה פנה זיוה פנה הדרה חוי לנו מהח לנו
ההח עלינו חנח נוליך את חרפתנו כן כסיל תוב׳ לאמן

ואם תפנה ה׳ אלהינו לחטאתינו לחבד שבבנו
ותקותנו ולאם תשמור עוונותינו מי יעמוד לפניך
מלח לחפך ובטוכך הגדול תעורר רחמיך ורחה בעין חמלת׳
נרת נופינו ונשמתינו וקבל בדוב רחמיך תשובתינו ולימוד
תורתך הקדושה ותעמיתנו היום לרפוק בשערי נדק נדק
עולמים נועקים בדמעה לב וקורחים בשוק הושיעה אדוני׳
המלך אל תעזבנו ואיך זעמך אל תטשנו ואל לנחך לפך
תקחנו . כי בלעו וידוע לפניך כי נח עלתה על לבבנו
להמרו עיני כבודך ולעשות נגד כוונתך לחפם כי עז
יצרינו הרע ועל כרחינו נטה לרחינו ומנע הטוב ממנו
דמיינו כחריה יבשוף לטרוף וכבפיד יושב במחתרי׳ ופתפ
פתחום חיים כלענו ותתך ה׳ כנדקת׳ך תוכיח מכך׳ נפשינו
והעלה לרוכה ומרפה למעותתנו ויהיו למחוללו׳ כל השמו׳
לאחר החשכנו בעון פשעינו . ופכינת עוונו תמלח כר״ה
ותעל ויחידו בה כ״ך קישוטי חורו׳ מכ״ך ניחופי לחכ״י .
לחכ״י לחכ״ך לאך״י לחני״ך לחיכ״ך לחלו״ך לחכ״י לחלו״ך לכ״יח
לכ״יח לחי״ך לחיכ״ך נלחכ״י נלחי״ך נלחי״ך נלחי״ך כיל״ח כיל״ח
יחלכ״ך יח״כך ילח״ך יכ״ח יכ״ח ויה׳ חור הלבב כחור
החמה מבריק ומבהיק על להפליח במשבט החורים לפני י
ה׳ והיה האשכן לחד הכד ולחמת נפשנו נרך וסלוס נשקו
עיניך תרלחה יחושלים כוה שלחן לחן שלימה ונרך יהה
לך ותפקוד בחרבך הקשה והגדול והחזקה על לויתן נחש
בריח ועל לויתן נחש עקלתון והרג לת התנין לחשר
כי״ם ותמלוך עלינו מהרה לחתה ה׳ לבדך ברחמים בנדק
ומשפט ויכירו וידעו כל כחי עולם כי לחתה הוח לחלהים
לבדך עלינו לכל ממלכות החרץ ויהמר כל לחשר נשמה
בלפיו ה׳ לחלהי ישרלל מלך ומלכותו בכל משלה וגלה ככוד
הוד מלכות דעתיק עלינו מהרה והופע והנשח עלינו
לעיני כל חי וקרב ניצוחות פזורינו מבין הגוים וכפוכות ינו
כנם מירכתי חרץ :

אנא ה׳ מלך רחמן הבט נח והושיעה נחן מרעיתך
נפלנים הם בחרץ נח להם רחופים ומבוהלים
והה חור ישרלל לחשך בחשיכ יתהלכו מנוי ש בוי ומלכה
לעם לחר היינו חרפה לשכינתו לנב וקלם לסביבותינו
כעוד

נח מזבח וכו׳ עד דף ע״ח לח חוכיח עוד לקבל את החדמ״ה
דף עח ע״כ וממעל לרקיע חסר על החסס וגו׳ עד דף עג
ע״כ ואת דוח הטומחה לעבור מן החרן. דף ער ע״ח
מתניתין ויהי כל החרן וסתרי תורה עד סוף הפרשה דף
ע״ו ע״כ. פרשת לך לך דף צו ע״כ ר׳ חבח פתח ער דף
ע״ז מקשיבים לקולך המתיעוני עם סוף עמוד ב׳ ויחמר ה׳
ל חברס ער דף עח ע״כ וכברכו בך כל משפחות החדמה
דף עט ע״כ לך לך חמר ר״ם יכו׳ כל הזוהר ער דף פח
ע״כ להסתלקה להרחק דחיי. דף פב ע״ח ויהו עלין פרשה
ער דף פד ע״ח מלך כדרקחמרן עם דף פד ע״כ וה׳ חמר חל
חברס וכו׳ ער דף פו ע״כ בקיומה דלעילה כדרקה חזי דף
פח ע״ח לחר הדברים וכו׳ והר ער דף ץ׳ ע״כ ואתקסר
לעילה ביניחק דף נב ע״כ רבי חבח הוה חתי וכו׳ ער נג
ע״ח וכלה שפיר עם דף נ״ג ע״כ פתח חיך
לם תחכה עלי וכולי ער דף נ״ד ע״כ ריעה
דרקה מוכח יעכון חכיריך. פרשת וירח דף נז ע״ח רבי
חייח פתח ער דף נם ע״ח והח לחמר. ובסתרי תורה עם
מרף נ״ז ע״ח ער סוף דף ק״כ עמוד ח׳ דף ק״ג ע״ח רבי
יהודה פתח מודע כשברי וכו׳ ער עמוד ב׳ והכה בן לשרה
לשתך. דף קז עמוד ב׳ תוספתח קטירי רחמי ער קט
עמוד ח׳ ליח לה תקומה דף קיח עמוד ב׳ ר״ם פתח שרת
חמת וכו׳ ער דף קיב ע״כ ולה כתיב נקמן כפיס דף קטו
עמוד ב׳ ר״ו׳ יוסי הוו חולי וכו׳ ער דף קיח עמוד ח׳
ולעבדו שכם ח׳ דף קך עמוד ב׳ ויפח חברהם וכו׳ ער סוף
העמוד. פרשת חיי שרה דף קכב ע״ח פתח ואמר ויתרון
חרן וכו׳ ער עמוד ב׳ כור מוקדתם עם דף קכג ע״ח רבי
יוסי פתח מירו לה׳ סיר חדש וכו׳ ער דף קכד ע״ח ואת
רוח הטומחה חעביר.

החלק הג׳ דף קלב ע״ח ר״ם הוה חתי לטבריה
וכו׳ ער דף קלג עמוד ח׳ זכחה חולקי
סוף דף קלה רבי יצחק קס וכו׳ ער דף קלו עמוד ב׳ עם
נדיקייחו בב״ש דף קמח עמוד ח׳ ויעתק מעם ער עמוד ב׳
והח חוקומה דף קמג ע״ח ויתן לך החלהים וכו׳ ער עמוד
ב׳ יהיה ה׳ ח׳ ושמו מחד דף קמה ע״ח פתח רבי יוסי פיס
פתחה בחכמה ער דף קמו ע״ב והחכן הזחת חסר שמתי
וכו׳. פרשת וינח עם דבי חייח פתח עם כתבי תורה
ותוספתח ער דף קן עמוד ב׳ כדוח דחכמתח דשמין דף
קנח ע״ח והחכן הזחת וכו׳ עם סתרי תורה ותוספתח ער
דף קנג ע״ח לחתחברח בהדיה עם עמוד ב׳ ויחמר יעקב
חל לבן וכו׳ ער דף קנד ע״ב עלמח עילחה לח חתגלית
כלל עם קנד ע״ב הפעם חודה חת ה׳ ער דף קנו ע״ב
דחקרי הוח ולח חתח עם סתרי תורה דף קנו עמוד ח׳ וילך
רחובן ער דף קנז ע״ח ולח כתיב בדחימו דף קנט ע״ב
ויזכור חלהים וכולי ער דף ק״ם עמוד ח׳ ולחגחח קרבח
בהוח סבורח עם דף קסח ע״ח חמר ר״ח כל הני קרחי וכו׳

והתרי תורה ער דף קם״ד ע״ב מעשה ידי להתפחר דף
קסה ע״ח ויעקב הלך לדרכו וכתרי תורה ער סוף הפרשה
עם ע״ב פרשת ויגלח דף קסח ע״ח פתח ואמר חיים עחלו
ממך וכו׳ ער דף קסט ע״ח ואטיבה עמך דף קע״ב ע״ח
יבבור נח חדוני ער ע״ב ויהי בשלם סוכו דף קע״ג ע״ב
ויבן עם מזבח וכו׳ ער דף קעד ע״ח חמון בגדיס: פרשת
וישב דף קפ ע״ב לחסכחת כספרי קדמאי ער דף קפב
ע״ב כולהו חתברכן בחרוה דילה דף קפו ע״ח ויהי בעת
ההיח וכו׳ ער כרקחמרן עם בחותו עמוד דף קיב ע״ח
וכנפן ג׳ וכו׳ ער ע״ב רשלים דח ושלים דח: פרשת מקץ
דף קיג ע״ב רבי חייח פתח מלך במשפט ער דף קיד
ע״ח ואתגליה ליה ההוח חלמח דף קטו ע״ב פתח ואמר
רחה היים וכו׳ ער דף קיח ע״ח במזלח וחוקומה.

החלק הד׳ דף רכ ע״ב ויאמר יוסף וכו׳ עד דף
רג ע״ח בבכי יבואו עם ע״ב וליוסף יולד
ער דף רד ע״ב שבעה ושבעה מנקות. פרשת ויגש דף
רה ע״ח ר״ח פתח כי חתה חבינו ער עמוד ב׳ ויהבח לכלח
דף ר״ו ריש ע״ב כי הנה המלכים ער דף ר״ח יסברו
פרחים נמקם דף רט ע״ח ויפול על נחריל כו׳ ער דף רי
ע״ב כל המתחלים עליה. פרשת ויחי דף ריו ע״ח ר״ח
פתח ועמך כולם צדיקים ער דף ריז ע״ח כגווכח דלעילח
דף ריט ע״ח תנח ר׳ כמכין וכו׳ ער עמוד ב׳ בחרנות
חחיים דף ר״ך ע״ח ת״ח כל הנקדל וכולי ער דף רכח ע״ב
מעל כל החרן דף רכג ע״ח ח״ר חבח כתיב ותרב חכמת
שלמה וכו׳ ער עמוד ב׳ לעילח מן שמעח הוח דף רכז ע״ב
החלהים הדועה וכו׳ ער ריש רכט ע״ח מעילחי ותתחי עם
בחותו עמוד רבי יהודה פתח חלוך כו׳ ער עמוד ב׳ ותתן
טרף לביתה דף רל ע״ב פתח ר׳ יוסל כו׳ ער דף רלב
ע״ח הללו חת עם ה׳ עם ע״ב פתח ואמר הודיעני ה׳ קני וכו׳
ער דף רלד ע״ח והשביע בחחזות נפשך דף רלה ע״ח
ר״ח פתח ויחמר חלי כו׳ ער דף רלו ע״ב למחדיה דביתח
עם בחותו עמוד יהודה פתח וכו׳ ער דף רמב ע״ח ובך
בחר ה׳ להיך עם עמוד ב׳ וירח מנוחה ער דף רמד ע״ח חידו
דשילחן ותתחין דף רמ״ד ע״ב פתח ר״ח שמני כחות וכו׳
ער דף רמט ע״ח כי חתך חלי והח חתמר דף הכו׳ סוף ע״ח
פתח ר״ם נהלי קולך ער דף ר״ן ע״ב קמו כולהו ונסקו יד.
פרשת שמות דף ח׳ ע״ח ר״ם פתח היה היה דכר ה׳ ער
דף ג׳ ע״ח ויחסחלים כהו דכור.

החלק הה׳ פרשת וחרח דף כ״ב ע״ח ר״ח פתח
בטחו בה׳ עד יי וכולי ער דף כ״ג
ע״ח כדבנח דח דחיהו עילחה דף כז ע״ח כי ידבר חליכם
פרעה ער דף כ״ט ע״ח חתח ר׳ חייח ונסקיה עם עמוד ב׳
רבי שמעון פתח וכו׳ ער דף ל׳ עמוד ב׳ וכל כתיבותיה
שלום דף לח ע״ב ת״ח כתיב ליל שמורים הוח לה׳ ער דף
מ׳ ע״ב יהיה ה׳ חחד ושמו חחד דף מב ע״ח הה״ד כל

הנקרא וכו׳ עד דף מג עח וכדין לקרי מלכות שמים שלימה דף מו ע״ח ה׳ הולך עד עמוד כ׳ וכב״ש לזולי יומא ולילה דף מח עב ויפר את תופן וכו׳ עד דף מט עח וכדין שולטנותא דמגרים לעדילו. פס עמוד ב׳ פתח רבי יוסי עד דף ן עח כופה דדינין פס עמוד כ׳ רבי חייא פתח היתה כלכיות כוחר וכו׳ עד דף נב עב אמר ר״ש בהאי מלה לא תשתכל וכו׳ דף נד עח לז יסיר משה וכו׳ עד דף נו עח והתגדלתי והתקדשתי פס עמוד כ׳ מרכבות פרעה וכו׳ עד דף כז עב והוא לתמר דף ס עב ויאמר לפס כמוב תשמע עד דף כח עח זה ה׳ קוינו לו דף סד עח ויאמר ה׳ אל משה עד עמוד כ׳ כלומר עולמיך. פרשת יתרו דף פה עח תלגח כתיב ויסב שלמה על כפה ה׳ וכו׳ עד דף פו עח דהה בהה תליגי כלה דף נב עח זכור את יום השבת ורעיא מהימנא עד עמוד כ׳ ואתקדשן בקדושי דקב״ה פרשת משפטים דף קי עח פתח ואמר משכיל לאיתן וכו׳ עד עמוד כ׳ ואיתון. מוכדי אר״ן דף קיז עב מדבר סקר עד ק״ך עב תחת התפוח עוררתיך דף קכד עח רבי יצחק אמר לית לדון וכו׳ עד קכו עח ויסדתיך בכפירים פרשת תרומה דף קכו עב ר״ש פתח מי זאת הנשקפה עד קכח עח למיתי עלן כגלגל לוחרת דף קמג עח פתח רבי יוסי ואמר סיר השירים עד סוף דף קמה עב דף קמו עח ר״ש יצקני מנשיקות עד דף קמח עח זהב תתלה לאתגלי יתיר דף קנד עח ועשית שלחן ולולי עד דף קנט עח דכתיב כר נם בידו כדין.

החלקן וזו״ל דף קס ע״ב ואת המשכן תעשה׳ עד דף קסב עב לתתא ר״ח ונסקיה דף קסד עח פתח ואמר סיר המעלות עד דף ק״ע ע״ח לא שמע בת הסתת פס בחותו עמוד כתיב מזמור לדוד ה׳ רועי כו׳ עד דף קנח עח ונחך ה׳ תמיד דף קעה עח תלגח המריך ארן וכו׳ עד דף קעו עח מעשה ידי להתפאר. כפרח דנציצותא מרף קעו עד קעט פרשת תצוה דף קעט עב ר׳ חייא ר״ש וכולי עד דף קפח ע״ב ואתם הדבקים דף קפב ע״ב את חג המצות וכו׳ עד קפג עב לרקיעי דחכמתא דף קפד עח פתח ההוא סבא עד סוף הפרשה קפז עב. פרשת ויקהל דף קנז עב תא חזי וכו׳ עד דף קנח עח לההוא עלמא דף ר׳ עח קחו מאתכם תרומה עד רח עח זכאה חולקיה דף רד עח כד עהל סבתא עד דף רז כוף עב ירותא לבלמין דף רט עח ועשו כל חכם לב וכו׳ עד דיד עח ברזין דחכמתא סס סוף עב פתח ואמר ואחת נדיקים וכו׳ עד דף ריז עב כי הס זרע ברך ה׳.

החלקן הז׳ דף ריט עח תא חזי וכולי עד דף רך עח סוף הפרשה. פרשת פקודי דף רכב עמודא׳ אלה פקודי המשכן עד עמוד כ׳ בעובדא דבצלאל דף רכו׳ עח תו פתח ואמר עד עמוד סני ואתעבר דף רכט ע״ב ויעש את החיפוד עד דף רל עב טמיר וגליף דף רלא עב ת״ח לפר ואחן וכו׳ עד דף רלב עח וספל רוח דף רלה עח פתח ר״י ה׳ בעזך וכו׳ עד דף רלו עח וכלא כגווכא דלעילא דף רלח עח ויביאו את המכסן וכו׳ עד רמא עח וכלא כגווכא דלעילא דף רמו עח היכלא פתיחאה עד דף רסב עב היכלין כסטר דקדוש דף רסח עב ויער ה׳ לחניים עד דף רסט סוף הפרשה פ׳ ויקרא דף ג עב ויקרא אל משה ר״ח פתח כרעיה מהימנ׳ פס ע דף ו עב ואלפתיך לי בחמונה דף ז׳ עב תו פתח הנה מה טוב וכו׳ עד דף ח עב אשר בך אתפאר דף ט עב תו פתח ברוך ה׳ מיין עד דף יג עח את עמו בשלום פס עב נפש כי תחטא וכו׳ דף יח עח בגין דיכפ׳ חוכיה פס עמוד כ׳ ואם כל עדת ישראל עד יט סוף עב רוח קודשא ודאי ר״ב ע״ח דכי חייא ורבי יהודה עד דף כב ע״ב ובקנך מכל העמי׳.

החלקן הח׳ דף כב ע״ח פתח רבי יוסי ולא לאבל וכו׳ עד דף כז עח תבתלן לעילא. פרש״ו דף כז עח רעיא מהימנ׳ פקודא דא לעשו׳ השול דף לב עח תני ה׳ דכרתי ד׳ לב עח רמ פקוד דא וכו׳ עד דף לה ע״ב סוף הפרש׳ ד׳ לז פתח ר״ח ויהי ביום הח׳ וכו׳ עד לט עח ופועל ידיו תרנה דף לט עח רבי יהודה ורבי יצחק וכו׳ עד דף מ עח ודא סמיך לה לב״י פס עמוד כ׳ פתח ההוא רביא וכו׳ עד דף מ״ח ע״ח בבטן ידעתיך פרשת תזריע דף מב ע״ח ר״ח פתח וכו׳ עד ר״מג עח בגיני כך מלאה הארן קנייניך. דף מ״ה ע״ח ת״ח בשעתא דקב״ה וכו׳ עד דף מו עב לא כיימירו ולא כהתגליי דף מט סוף עח ואם ירחיה הכהן וכו׳ עד דף נ׳ ריש ע״ח ומתכרכן. דף נ״ד ע״ב תו פתח סימיני כחותם וכו׳. עד דף נה ע״ח ותגל יולדתך דף נז עב ואמר ה׳ אל משה דבר וכו׳ עד דף ס״ב ע״ח נטל כפה וכריך. דף סד ע״ב ויצא ש המוזכח עם רעיא מהימנא עד דף סה ע״ח כאימתי דיקח לבניו. דף כח עב רבי חכא פתח והו׳ עד דף סט עב עם נדיקייא דכיס פריין. דף עא ע״ב רבי יצחק פתח לספר בניון וכו׳ עד דף עב עב

סמיך קדישא כדקא חזי:

החלקן הט׳ דף עד ע״ח ר״ח פתח כתפוח וכו׳ עד ר״עו ע״ח תחת כפו׳ דנליב דעז׳ ריש ע״ב תלגח ערות וכו׳ עד דף פ׳ ע״ח סוף הפ׳. פרשת קדושים דף פ״ח עמוד כ׳ דרעיא מהימנא חיים חמו וחכיו תירלו עד דף פג ע״ב כמה דאתמר: דף פד ע״ח ר׳ אלכא פתח פנה אלי וכו׳ עד ואקדי ארן חיים סס בחותו העמו׳. דף פה ע״ב לא תעשו עול וכו׳ והר עד דף פו ע״ח פי קדוש אני ה׳ פרשת אמור דף פט ע״ב ר׳ אלכא פתח לך ה׳ הגדלה וכו׳ עד דף צ״ב ע״ח ואתם הדבקים וגו׳. סס עמו׳ ב׳ ר״מ ומפרשים מחותי כו׳ עד דף צג ע״ב מילי דכ״י למלכא דף פה ע״ח ר״ח פתח אחי יפנה. עם ר״מ עד דף צח ע״ב תחלגהו והכבדהו. דף ק׳ ע״ב ח״ר יהודה כתיב וכו׳ עד דף ק״ח

בחורף נראה חור. דף קכ ע"ב ובטו לחדש כו' עד כלה
ובחד תלתא שם בחותו עמו' דף קו ע"ח ר"ש פתח כו' עד
ומכין נראתי שם בחותו עמו' פרשת כהר סיני דף קו ע"ב
ר"ח פתח וכו' ור"מ עד קיח והח תתמר. דף קי"ב עד סוף
כחקתי וכו' עד דף קט"ו סוף הפ'. פרשת במדבר דף
קי"ט ריש ע"ח רבי יהודה הזה וכו' עד סוף הפרשה.

העשירי יהי' קדם כפ' נשא דף קכז ע"ב החדר'
רבה קדישא כולה בחימה וכירחה
ובחרדה עומדים על רגליהם. ואחריה דף קמה ע"ב
ר"ח ואחד ה' מטולם עד דף קמו ע"ח והוא ימשול בך.
דף קמז ע"ב אמר רבי יוסי ת"ח וכו' עד דף קמח ע"ח
ם אלהיכם עלמא. דף קמט ע"ב ת"ח ותנח התיבה וכו' עד
דף קכב ויאמר לי עבדי אתה. דף קנט ע"ח ת"ח כתיב
ויברח אלהים וכו' עד עמוד כ' וקלימנא עלייהו. דף קסב
ע"ב מוד ח' פתח ר' אלעזר עד דף קסו ע"ח ובל דח חדי
תזיח. דף קעד ע"ח רבי חזקיה פתח כו' עד דף קעד
סוף הפרשה דף קפח ע"ח פתח ר"ש וכו' עד דף קפ"ב
ע"ח כי יעדים דרבי ה'

החלק הי"ח דף קפב ע"ב ואת אהרן עד דף קפד
ע"ח והח חוקמה דף ק"פו ע"ח פתח
ואמר החכם עיניו בראשו עד סוף ע"ב ובריכו ליה דף קפט
ע"ח. פתח חיהו ובנפן וכו עד עמוד כ' ותבו ואכלו ושתו
בהדיה דף ק"ץ ע"ב אמר ר"ח מילין דאלין בהו וכו' עד דף
קנח ע"ח דלא מבעתון לי מלברכוה דף קנו ע"ח פתח אם
וכו' עד דף ר ע"ח והכי אסתדיך להתוח סטרא דף רח ע"ב
ויעמוד מלאך ה' עד דף רם ע"ב קכ"ה וכנסת ישראל דף
רו ע"ב אר"ש ת"ח וכו' עד דף ריח לא הבים און ביעקב
דף רך עמוד ח פנחס בן אלעזר וכו' עד עמוד ב' דאמיהו
כריית דף רכ"ב עמוד ח' רשיח מהימנא אמר ר"מ יבד דף
רכד ע"ח והח אתמר דף ר"כה עמוד ב' פתח ואמר כטח
בה' כו' עד דף רכו עמוד ר' אתא רבי פנחס ונשקיה דף
רלב עמוד ב' אמר רבי פנחס וכו' עד דף רלג ע"ב למיהך
לאחתא וכו' דף רלו עמוד ב' פתח ואמר שמע ישראל וכו'
עד וכלח מעביד דף רמב עמוד ב ר"ש הוה חזיל עד נחיק
מטעל ירחת אלהים דף רמ"ח עמוד ח' ובראשי חדשכם ור"מ
עד דף רן ע"ב מתקרשת כרקא יאות.

החלק הי"ב דף רנו עמוד ב' רבי שמעון פתח
קרא וכו' עד רנד עמוד ב' קדם דקרא
לון דף רנח עמוד ב' ובכ"ו לחדש וכו' עד סוף הפרשה
דף רם עמוד ח' ואתחנן אל ה' וכו' עד דף ר"כב עמוד ב
כתיבה כמה דאוקמוה דף רסד עמוד ח' שמע ישראל עד
עמוד ב' רזא דכל מהימנותא דף ר"ם ע"ב רבי אלעזר הוה
אזיל וכו' עד דף רסו עמוד ב' השתחוו לה' דף רכו עמוד
ח ואהבת את ה' אלהיך דף רסח עמוד ח' רבי אלעזר הוה
קאים וכולי עד סוף הפרשה. פרשת עקב דף ע"ד ע"ב

ער דף רנד עמוד ח' לאחכרוח יתיר פרשת שופטים דף
רנד עמוד ב שופטי' ושוטרים וכו' עד דף רנה עמוד ב סוף
הפרשה. פרשה כי תצא דר"ע עד סוף הפרשה
פרשת וילך דף ר"פד עמוד ב' אתר רבי אלעזר כתיב
וכו' עד סוף הפרשה. פרשת האזינו דף ר"פו עמוד ב' רבי
חייא אמר וכו' עד דף רפו ואלעזר מילוי דף רפז אחדוח
זוטא קדישא כולה בחימה ובירחה עומדים על רגליהם עד
תומיה ויאמרו קדים דרבנן. ובלילות אחרוכות יהבו בספר
התקונים כי כולו מחמרים לעבור אשכת דורים למצל' ואף
אתחילתן לב חלקים:

החלק הא' מדף ח' עמוד ח' עד דף י"ב רשים
בעמוד ח' דאתמנית תא. החלק הב מדף
י"ג ע"ח כתיב והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וכו' עד
סוד דף כר עב ואיהו נטח עליה:

החלק הג' מדף י"ג ע"ב תמיהה בחודהה
וכו' עד סוף תקון יח והחיות רנוח
ושוב. החלק הד' מדף לז אמא תקון יט עד דף מח סוף
ע"ב ונופלח ובריח הא אית. החלק הה' מדף מח ע"ב
ח' כאנשין וכו' עד דף סא ע"ח בהאזין וזמנא יהא חדוה
ונגונא בקדיכו דילהון החלק הו' מדף סא ע"ב בהאו' ואתא
וכולי עד דיש דף ע"ג ע"ח חאים אח התקונית מסבר ד'ו'.
החלק הז' מדף ע"ג ע"ח ר"ח והמשכילים וכו' עד סוף
תקון מבנין סדרים כאוריית. החלק הח' דף פה עא
תקון מג עד סוף תקון ס רשב ושוב לו. החלק הט' תקון
סא דאתעית דא מחסבה וכו' עד דף קט ע"ח שבועת ל"ח
קבילת הרכבה לחדא כעלמא כר מבעלה. החלק
העשירי מדף קט עח ר"ם פתח וכו' עד דף קכ ע"ב
בעזרא בנוכין דעזרא. החלק הי"א מדף קך ע"ב בעזרא
חשורא וכו' עד דף קלב ע"ח עד הכא בשרשוין דרזין.
החלק הי"ב מדף קלב עח בקומה דנוקבא עד סוף התיקוני'
זכאין חדנין דשמעין מילין אילין מפומיה כחך ה' לעולם
אמן ואמן.

ואחרון לו יהיה חן ונלח דכרו בפיוט יגלה
כבוד מלכ"ות ותך להחכם ישרש נאם "חמד
ע"ה ואחרון פיוטיה אלה מלכות שלם מלכותיה מן זחכם
הכו' אשר פתים אלה מסוגלים לעורר את לחכים לחתם
חסמורות ועל הדר התלכות הוכן יסודם:

הנה ספר התקונים מים יר ספה לנחמנים בסוד
יעדים ועל"ת תמוכים בו אחוו כל התברים
יוסבי אדמת הקדש תו"כב הי"תניה ובליעו: תוסף מלתי
להעירין להאדיר הדר העלבו' בקדוש בשהרה תמיד מיד
עד"ח בחדשו ואחח נדיק דרכ' לעורר את התחבה לך בואת
יפית נגד עיניו מלאמר הרש"י כתקונים לא ישרש יתעתן
לה להאי לחבה נריכים לאתעורא כדקא יאות והם שלח לא
יתעתן לה ע"כ.

ועתה כנסת ישראל לי ידעתי נדק חלי החזיקו פתחו נח שערי נדק לחסות בעוקם ה׳ טולח דמהימנותך וגילה ילדת גם היום עמם נדקה ומרפ׳ לנפש יזדח בחסך חוד ליסרים בלבותם ויתמלח הבי״ת כולה לירם ויכיף ה׳ שבית ידו לחשוף את זרוע קדשו ויפרסם לור רוח לחכימו מעזיח ה׳ ויחמול על מיטב הנחן עמו ונחן מ רעיתיו. ולחמרי העם שכבה לו לעורר דודים לתגלה ושובלן ישועות בקרב הארץ ובלותם נלחמר רחה חיים עם חם״ה לחסר לה בת. ועמח מבינ״ך ולחמ״ך ותבל יולידך כי על כל גלה החים לחסר כנגד חלהים בלבו לח ימים מנגד עינינו לחבת הסכינה תמיד כל הגלה ולחכין חותה ולעבדה מחסר הטוב הוח חלעים על הקדשים בנון פעמיו והוח כמעל הכף הלוהב חת לחמו ויזכור לחבין להבת כעורים כמ״ש ולחבת נעורים כי תמחס וכבן מעיד לחבת הדודים ויתן עוז לחלהים. ולחמרו בתרגומם דף נו ויו נון לנגני עם דחזון לחטיחין לבח בת חמין עיינין דלח מסתדלי למהדר בירח דמהריזון לרמויי ליה בסכיתיה בכמה תיתוביה ובישים לנהתח ליה סכיתח כ״ם לחתערח ביה רחימו לנבה ולחמרו בזוהר ויקרח תח חזי רזח דמלח לח קדישה עלחח ובדחל קמי מלכח חלה כחוריית דהח כל זמנח דובדחל בהרבח חסתדלו דחוריית כנסם ישרל ברחת עמיהן וכו׳ וכבין כך בשעת דכנסם ישרחל חתערת לנבי מלכח חתתקף הילה ומלכ קדישח חוי לקבל נון וכו׳ כנבי כך זכחין הינן דמסתדלי כחוריית וכן עכן בהחיח שעתח דחנטריך בה כנסת ישרחל כדין קב״ה קרי עליה ויחמר לי עבדי חתה ישרחל חשר בך חתפחר. וכזוהר פרשת וישלח חמרו זל ר׳ יוסי פתח למכתב על גילת השחר כמה חכיבה חוריית קמיה קב״ה דכל מחן דחשתדל בחוריית רחיש הוח לעילח רחיש הוח לתתח קב״ה חניח למלולי לח שביק ליה בהחי עלמח ולח שביק ליה בעלמח דחתי וחוריית בעני למלעי בה בממח קדישח שלים כמה דלית יוב בלח לילה ולחו חיהו שלים חלח דח עם דח כך בעני חוריית לחסתכחה עמיה דבר בם יומם ולילה למיהוי פלימות בנבי דבר בם יומם ולילה וחח חתמר דעיקרח דלילה מפלגות וחילך וחף על גב דפלגו קדמית בכללה דלילה הוח חבל בפלגות לילה קב״ה חשל בגן עדן לחסתעשע עם צדיקיח וכרע בעי ליה לבר בם למיקם ולמלעי בחוריית וחח חתמר דקב״ה וכל צדיקיח כולהו ליתין לקלים ע״כ וכמה הלריכו בזוהר במבלת עסק התורה בלילה לחכרח קב״ה בסכיתח ובצדיק להיות מבמת פניו להתקשר בסכינה זל בפרשת ויקרח וכך חתער חילתח קדישה ברוח נפון נחתח וקם ההוח זכחה דקחמי לה ולתבר כלריח תקיפח בחוריית עד דחתי בפרח ותזל בההיח חילתח קדישח לחתחזחה קמי מלכח לקבלה חוטח

דחכד ע״כ ובילחי הרמ״ק דבר נחול בדברים חלה בצדיק להתגבר על הסינה בלילה להתקשר בסכינה כחדש המקנה לחסתו בחיו רוצה שתעיד לחכתה ממנו וחין קנחה חלח מנד ההבה כן יקנה החים הפלם לבל תעיד הסכינה מחנו ותבזוב חיתו ותעיד לחכתה ממנו ולכן מודיב לחכ׳ סים לו כה מתגבר לעשה רצונה לעשוק בתורה בעל ידי שבק התילה היב ייחודה וזווגה. והחים הירח חסר יבית כה לנגד שינו חין בפך כי בחשק חהבה זו הנזכר עול יסבול לח יקון ולח יכח לו סינה וכל בבן בסיתו לבוחת בבני חת חסר לחסוב לחסר ובגם כה כמו שהלרכב למכלה ומשוחת לח יוכל לתקון בתפלרת התקון הלילה הזה כי חז לו בכח יבבר חים לתקן חת מעוחתו כי לח ידעו חים חת עתו וכמה יתהה חז על הרחשונות לחמר בעוד עיני פתוחות מדוע לח הסכלתי בהם בעסק התורה ואדלתי סינם מעיני לתקן חת מעוחתי:

ונוסף גם הוח כי ביקר התקון הלו נדק להיות בלילה במקום שבנם ידת לילה וכמו שהודיענו הרשב״י ע״ה בזוה״ק בדברי קדשו מהכח חוליבנח בהתר דחב בר נש לקב״ה בההוח חתר חסטדיך למיבד תקונח לעלמין כדקח יחות. הנה כי כן כל בעל נפש היפה המליחה לה בשת ויר׳ת ה׳ יחום על נפשו ויפקח עיניו על התקון הלו לשמוד חי תמיד כל הלילה בהתבת׳ על סכינה וחף חס לח יעניר כח לעמוד כיום גם כן לח עיכף כי עיקרו בלילה כחמוריבל חדם חינו חייב חלח כפיעורו וכמו נער בנפשו. וכבן יוחהר וילובן מעון פנמו ויוסיף על המחורות ובעת קדושתח דנפרח יבתירו בעדה על הכרת כחשר מירדתי נוסח כחיר יום הששי. וחף גם עוד יוסיפו תת כחה על נדק״ה כחשר מסודר שמה:

ויעמדו להתפלל תפלת שחרית מתוך כובד רחש וירכה בתחנונים ובקול כוכים בתפלתם כשנומו על יום הכפורים וחף גם כי הודיענו רבינו האר״י זל ממאמר הזוהר פרשת ויחי דף רכ״ט זל פולהב דכלותח דקח בעי ב״נ למפלח קמיה קב״ה בשמח׳ וברנב״ה לחכללח בכנסת ישרחל ביעייהו וכו׳ שמחה ורנבה שמחה בנפרח ורנבה בחשבח וכו׳ ומרקחמין שמחה בנפרח בתב הרב שלין לכבות בתפל׳ שחרית רק בתפל׳ מנחה ובערבית מבל מקום הייבו דווקח בשחר הימים חבל ביום נום התענית הזה חשר הוח לבפור קטן יחותה לבו לעבוד חת נפשותיבו בנום בעל בבי חולי יחנן ה׳ נבחיר בעדיבו ויעוב לרחמיבו ולבבום טובותיבו בדוב רחמיו הפטוטים וחין מפק דחף בשחרית עוד למנחה וערביר וכן רחיבו לרבים מחשר חתבו בחים בסוד ה׳ לח חפשו לשמחה בנפרח ביום זה ובפחם הענם וביום הבפורים ומיבלין חת המרומע בתפלתם וכן עיקר. וחחר התפלה

המתנדבים בעם ועדו יחד מיד לאחר התפלה שורש עטופים בטליתותיהם ועטרותיהם בראשיהם ילכו מהיכל אל היכל לקבוע סדר הלימוד אשר אחרכנו לפניך · תחלה וברחמיו וכחמלו טוב בחמרם ניחוח אמת דקד"ה וכו' כמוסח הכזל בלילה ויכנול בתוכה תורה גבוהים ובתובים לאור עם יהגה עתה· ואחר להיות לאמרו בר"מ פרשת מן דאחטו דיסרהל מכבידין על בדפוי דסכינתא וכו' וכנין דא תקיעו תגלים ואמרחים נלוחין בלתר דקרבנין לאחברח חטאת ואשמ' מיכה והוא הטעם שכינה הכתוב הקרבנות אל כ"י כמ"ש זבחו זבחי צדק וכו' וכתיב אז תחצון זבחי צד"ק וענין בתולדות יפחק דף קמ"ח ע"ב ויקרא אמה רחוצות דזמינן בכוי למפלח ולאתקנא הוי בילא כדקא חזי ברזא דקרבנין ע"ב על כן יאותה לנו לעסוק בזה כמעשה הקרבנות מפרשת ויקרא עד להקריב את קרבניהם לה' במדבר סיני ואנו יקראו פרש' נסכים בפרשת שלח לך עד ולנגר הנר בתוכם ·

וכהתימם יבטו בפסוקים לאמר :

יהי רצון מלפניך יהוה (ניקוד את הכל והקטיר המזבח) שהיטו ושרי אבותינו שיהא פיהם שפתותינו בתורת מנחת הקרבנות חפוץ ומקובל ומרוצה לפניך כאילו הקרבנו לפניך במיכדש ובמדנו על מעמדם לכפר כעדינו ובעד כל אחינו בית ישרל ולאחברח חטאת' ואשמות מנדבות דסכינתא בעלות' להרצות אל דודם ותבער לומת דערב רב החאווה בכבה כבודה תפפילנ' תפפילנה עד העפלזפנרה תפין לותה וכבן בכח סגלת קריאת מנחת הקרבנות החלה תמנע מניפה מנחלתך ומלאכים המזכירים עוונות ופשעים בני עמך ונחלתך מול הדרת כבודך יהפכו למליצי יושר בעדינו ואתה בטובך תעורר רחמיך וכפר על חטאתינו למען שמך יהיו לרצון וכו' · ואחר כך יהגו בנביאים יחזקאל מסימן מ' עד סופו ובישעיה כ"ו כה אמר ה' עד יקרח לכל העמים · ובסימן ס' קומי אורי וכו' עד ובית תפארתי אפאר · ובמלאכי ג' הנני שולח מלאכי וכו' עד וכנחת קדמוניות · ואחר כך יהגו בכתובים תהלים סימן ד' וסימן כ"ו וכז וסימן מ"ג וסימן נ' וכ"ח וכ"ד ופ"ד וק"ו וקי"ח · ואחר כך יהגו בסדר קדשי' עד מקום שידם מגעת אך בזאת שלח ימנעו מלקרות מסכת זבחים ומנחות ותמיד · ואחר כך בזוהר פרשת ויקרא וכו עד מקום שידם מגעת :

ואולם לאחר כח בהם לנעמד בהיכל המלך מלכו של עולם מן הסוקר עד הערב יוכיפו את כחה על סכינה בסדר ז' · תורה פ' בראשית ויאמר אלהים יהי מאורות עד ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי עם ויפל ה' אלהים תרדימה וכו' עד והיו לבשר אחד · ובפרשת לך לך ומלכי נדק מלך שלם וכו' עד ויחפצה נו

נדקה · פרשת חיי שרה הנה אנכי נצב על עין המים וכו עד ותמלא כד"ה ותעל · פרש' תולדות ויחק ויזרע יצחק וכו' בר חיום הזה (עיין בזוהר פרשת נו דף נ"ב ע"ח) עם ויאמר אלהי יצחק אבי נשא וכו' ברוך שד"ה וכו' עד ומברכך ברך · פרשת ויצא יעקב מבא"ר שבע עד ויצבור עור שבע שנים אחרות (ובפסוק ויהי בחר בשדה יכוין בח"ר ז' זמנין דסיהרא בת ז' היא) עם וילך לחובן וכו' עד ויעבד עמה בלילה הוא · עם ויקח לו יעקב מקל לבנה וכו' עד והקשורים ליעקב · פרשת וישב וועבד לתתר וכו' עד ויקר' שמו זרח (ועיין סוד הפרש' בפ' אחרי מות דף ע"ח ע"ב) פרשת ויגש ויספר שר המשקים וכו' והנה נפן לפני וכולי עד הכשילו חשבונותיו עכשיו :

פרשת

ויחי ויקרא יעקב לבניו ונו' לאשר יקרא לתכם בלחרי"ת היא מים וכו' עד וזאת אשר דיבר להם לאביהם · פרשת בשלח לו יפיל מפה ובני ישרחל את הסי"ת הזאת עבודת בכ"י מתחת לעילא כמבואר בזוהר וילך דף רפ"ה-פרש' תרומה מחת כל חים אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי עד סוף מבשה החיפור פרשת תנוה · (סוד החיפור היא רחל לאחורי ז"ת) פרשת פקודי וייבילו את המשכן לל מזה וכו' עד סוף הפרשה · פרש' נו עד אם תמיד תוקד כל המזבח לא תכבה (ועיין בזוהר נו דף כ"ז ע"ח · פרשת קרושים לא תבצו עול במ"ש פצו וכו' עד לאמי ה' · פר' בהר סיני ושבתה הארץ שבת לה' וכו' עד כל תבואתה לאכול פרשת בחקתי עד ואולך לתכם קוממיות פרשת נשא כ"ה תברכו את בני ישרחל וכו' עד ואני אברכם ריש פרשת בהעלותך עד כן עשה את המנורה פרשת חקת לא יפיל ישרחל וכו' עד ונקפה פרשת בלק ויפח מצלו וכו' כי מרחם נוחם עד ותהי לחריתי כהזה עוד עם ויפח מצלו לא חים אל ויכזב עד ודם חללים יפתה עוד עם ויפח מצלו וכו' מה טובו אהלי"ך וכו' עד ותנשא מלכותו פרש' ואתחנן אמת יפרש עד ובשערך פרשת עקב כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה עד ומהרתיה תחנוב נחשת עם כי האדם חץ השדה כח עמה וכו' עד ביתי השמים על הארץ · פרשת האזינו עד תומה · ואחר כך בבחים פמיע מ' כ' ית תעלג חנה וכו' עד

ויהי קדן מפיהו (ועיין בזוהר ויקרא ו"ט ע"ב :

ישעיה מ' הדבר אשר חזה וכו' והיה באחרית הימים עד בית יעקב לכו וכו' (עיין בזוהר ואתחנן דף ע"ד ע"ח) סימן ט' עד קנית ה' נבחות תבשה זאת · סימן י' בלי קולך בת גלים (עיין פרשת ויחי רמ"ט) עד קדוש ישרחל · סימן ע"ו מבא מוחב וכו' עד והוכן בחסד בסא בחחל דוד וכו' (עיין זוהר פקודי ר"ך) סימן כ"ו ביום ההוא יופר הסיר כו' עד נד"ק למדו · סימן ל' כה אמר ה' קדוש ישרחל וכו' עד והיה חור הלבנה וכו' ומח"ן מכתו ירפא · סימן

לב ה׳ חננו לך וכו׳ והיה למנוחת עתך עד כל חכליו בל עתקו · סימן מכ כה לחמר החל ה׳ כורח השמים ומוטיהם רזקב החרן (עיין זוהר ויגש רה ע״ב) עד ה׳ חפץ למען צדקו (סימן מה הרעיפו שמים ומחקים יזלו נדק עד תכי ה׳ דובר נדק מביד מיסריס (עיין זוהר ויקרח כה) · סימן כ״ח שמעו אלי רודפי נדק עד לחמר לניון עמי אתה עיין פנחס רמ״ח · סימן נב הנה יעכיל עבדי עד ולפוצים יתביע (עיין ויצא קפ״ח ח׳) סימן נ״ד בנדקה תכונני עד ושומר ירו מעצות כל רע · סימן ס״ו לח ישמע עור חמם בחכ״ך וכי׳ עד יגח כמוגה נדקה סימן ס״ו שמעו דבר ה׳ החרידים אל דברו עד והיה מידי חדש ·

ירמיה ל״ח מנחו חן במדבר וכו׳ עד לח יכתם ולח יהדם עוד לעולם סימן לב כה לחמר ה׳ עוד ישמע וכו׳ עד כי לחסיב לח שבותם ורחמתים · הושע ב׳ ויחמר ה׳ וכו׳ עד ולח טוכו כלחרית הימים · עוכריה עד זחיתה לה׳ המלוכ״ה · עמוס ט הלח כבני כושיים עד סופו זכריה יד עד סופו · חבקוק ג׳ וה׳ כהיכל קדשו עד סופו · (עיין בזוהר שמסירח עמד וכול׳ עמדולה עמדו · כתובי׳ סי״ח ה׳ לחדוניו מה לחדיר שמך בכל החרן סימן יט חודה ה׳ בכל לבי וגו׳ והוח יספו לתבל בנדק וכו׳ (עיין ויקרח י״ע״ח) סימן טו ה׳ מי יגור בחהלך עד הולך תמים ופועל נדק (עיין זוהר לחור נח ע״ב) סימן יז תפלה לדוד שמביה ה׳ נדק סימן ך יבוך ה׳ וכו׳ דחיתי כיה ע׳ תיבין לעומת ע׳ קלין דרחמת חילתח כזוהר בזוהר סימן כח ה׳ בעזך ישמח מלך (עיין פקודי רלה) סימן כב למנצח על חילת השחר (עיין ויקרח דף כה ע״ב) סימן כג מזמור לדוד ה׳ רועי וכו׳ (עיין זוהר תרומה קב) סימן כד לה׳ החרן ומלוחה (עיין זוהר נח כז׳) סימן כה לדוד חלין ה׳ נפשי חסח ויכוין לחלפח כיתח שבו בסוד ושכב במקום ההוח ים כ״ב כזוהר ולוה חלין שלר החלפח ניתות שבתה לים סימן ל״ד לדוד בשנותו חת טעמו וכו׳ חכרכה חת ה׳ וכו׳ כה תתהלל כו׳ וסימן קיח חודה ה׳ כטוב וכו׳ שחמרו כ׳ נרשת תרומה דף קנד דהוח בעלמח תתחה ע״ס וסימן קיב חשרי חיש ירח חת ה׳ במצוותיו וסי׳ קיט חשרי תמימי דרך וסימן קמה תהלה לדוד כו׳ · ושוב יסוב לכדרו סימן כ״ז חורי וישעי ויכו׳ כוחת חכי כוטח כו׳ ותתה יהוה רחשי (עיין בזוהר מקץ דף קנח כיכסו רחפי דח כ״י) סימן לב לדוד מסכיל וכו׳ שמחו כה וגילו נדיקים (עיין בזוהר חמור קיח ע״ח)סימן סג דרנו נדיקים כה כו׳ להוהב נדקה ומספד וכו׳ סימן לו נעבד ה׳ לדוד וכו׳ נדקתך כהררי חל כו׳ (עיין חמור נ״ח) סימן מה מג שבני מזמורים הלו הוכדו על חסק המלכות לעלות עם דוד כמודע סימן מ״ה כל סוסים וכו׳ סימן מו על עלמות שיר (עיין פרשת ותנח קנח) סימן מח גדול ה׳ ומהולל מחד בעיר הלהיכו וכו׳ סימן

ן׳ חל חלהיכ ה׳ דיכר ויקרח לרן (עיין לחרי מות דף ס״ד כ׳) סימן נ״ח בכח חלנו כתן וכו׳ לחרני שפתי וכו׳ לח תחפון זכחי נד״ק · סימן ס׳ למנצח על טוסן עדות וכו׳ (עיין זוהר פנחס רלב סימן סב כהיותו במדבר יהודה וכו׳ דבקה נפשי לחריך סוד רחל לחורי זח כטורע סימן סה לך דומיה וכו׳ שומע תפלה דח כ׳ כמ״ש בזוהר תרומה ס״ט · וכן טרחות בנדק וכו׳ סימן סז חלהיכ יחננו כו׳ לרן נתמה יבולה סימן ס״ח יקום חלהיכ וכו׳ נסם נדבות וכו׳ (עיין פרשת ויצב קפט) סימן עח כך ה׳ תבחתי חתום בנדק סימן עט לפלתה חלהיכ מפטטיך למלך תן כו׳ ירין עמך בנדק כו׳ ועיין בזוהר · סימן פה רעית ה׳ חרנך כו׳ נדק וסלוס נסקו סימן פו תפלה לדוד כו׳ ועיין בסוד פנה חלי בזוהר קדושים פד · סימן פז יסיר יסודתו כו׳ עיר החלהיכ סלה סימן פט משכיל לחיתן כו׳ (עיין פרשת ויחי רק לל) סימן נד חל נקמות ה׳ כו׳ כי עד נדק ישוב · מי כו סירו לה׳ סיר חדש עיין זוהר חי שרה קכב וכו וכח וכ״ם בסוד החמת והנדק · סימן ק׳ מזמור לתודה ועד דור ודור לחיתתו · סימן קח חסד ומשפט כו׳ להכרית מעיר ה׳ כל פועלי חון סימן קכ תפלה לעבד כי יבטוף עיין זוהר ויפלח קסח כ · סימן קך ברכי נפשי חת ה׳ חלהי גדלת מחד וכו׳ יסבעו עבי ה׳ עיין ויצח קסב ע״כ סימן קי׳ מזמור ה׳ לחדוני שב לימיני כו׳ ושוח בילח פרש׳ כרחשית ן׳ ע״כ · כי ק׳׳ו וק׳׳ו ק׳׳ח חזרו לה׳ סוב וכו׳ פתחו לי שערי נד״ק חב״ן מלסו וכו׳ · סימן קכ״ב שמחתי בחומרים כו׳ כעיר שחוברה לה יחדיו דחתחברת חימת בבדתה והח כחדת עיין זוהר ויפב דף ק״פ ע״ב סימן קכב היופבי בפמים ועיין זוהר ויגש דף רח סימן קכה יהיפלוס הרים סביב לה׳ סימן קכו בסוב ה׳ לת סיכת כיון סימן קכז לפלתה לס ה׳ לח יסמור עי״ר ועי״ן זוהר ויפלח קע״ב ח׳ סימן קכח חשרי כל ירחי ה׳ וכו׳ יברכך ה׳ מציון ורחה בטוב ירושלים (עיין זוהר ויחי רעח ח׳) קל״ב זכור ה׳ לדוד וכו׳ כהניך ילבשו צדק וכו׳ סימן קל״ג הנה מה טוב ומה נעים שבת חחי״ם גם יחד סימן קל״ה ·

הללו יה הללו לת שם ה׳ וכו׳ (רכלול שמח ושבחח כחדח שמח דח״ר שבחח רח בכבת ישרחל הלל בג סימטריוח ה״ם מספר חרב׳ כמ״ש כזוהר סוף פרשת ויפלח) ולוה חלין הללויה שבסימן קי״ב הללויה הללו עבדי ה׳ וסימן קמו וקמז וקמח וקמט וקנ ומגולתם רבה מחד לחומרן לרחם חמזמורות הרי לך ס״ה מזמורים בכבוד חד הדר המלכות מעלי חשת חיל מי ימלל עד בוסו · ולחר כך ישורח כנועם קולות לעורר חבבלת הסרון לעיר בקול נעים · עיר הסידים כולו כמ״ם בתקונים תקון י״ג דחתערת בריתח דמלכות בסיל הסידים וכו׳ וכדיך לכוין בקריחתו כמ״ש בסם תקון ח׳ דמסדמה שכיתה בסיל הסידים מתתיח לעילח מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב

חמקי ידכך וכו׳ שרך שני שריך נוחך דחצך הח הכח
מתתח לעילח והיח מצבחת לקב״ה מצילח לתתח דחש״ו
כתס פז עיני״ן לחיי״ו ספתו״תיו ידי״ו שוקיו וכו׳ כמו
שביחרנו בפרקי שבת בחורך - קהלת סימן ט׳ עי׳ר קטנה
וכו׳ עד לחשרך חדין שמלכך כן חורין - דניל סימן ט׳ כשבת
לחת וכו׳ לך ה׳ הגדקה וכו׳ עד למעלן חדב״י - ולחר כך
יחמרו קדיש.

והכל לפי היום יהגו בסדר זה עד מקום שידס
מגעת כדי להגות בספר הזוהר - כי הנה
נודע מ״ס בר״מ פרשת לחרי מות ל״ל ומחיצון קלין דיהבת
דחיצון ע׳ לקבל ע׳ תיכין דיעבד ה׳ מתפתחת רחמל
דחיהי כ׳כלילח מתרין ביתין לחולדת תרין מזיחין וחציל׳
ריפח כין כדכהח דחיהי ריפח דילה עמודח דממצעית׳
תרין עוקהח כ״ה כ׳ נביחים מתמן חולדין תרין מזיחין
בההוח זמכח ויחסוף יצרות יתעבר נחש מבלמלח ע״כ כי
על כן עת רצון היח עתה כער״ח להגות כסו׳ מילי דמעיח
וק״ן דפוריקנח וזה סדרו.

פרשת כרחשית דף כה עב ד״ח חלה תולדות
הסמים עד דף כו ע״ח מבשה ידי
להתפלר פרשת וירח דף קנ ע״ח רבי יהודה פתח נודע
בשערים עד סס עב ושפט כנדך דליט סס דף קיו עב ומר
רבי יוסי כג ווכח דח כתיב חני ה׳ בעתה חחישנה עד קיח
ע״ח ולעברו סכס מחד סס דף קיט עח ר״ם פתח ומר
וזכרתי חת בריתי יעקב עד סוף העמוד כל הכתוב נחיי׳
כיד וסלים סס קך עב פתח ומר בכל נרתס עד סוף
העמוד ויהי להס למוסיע פרשת חיי שרה סוף דף קלב עב
ד׳ חזקיה פתח מי נתן למשס ישקב עד ד׳קלד עח ועשיתי
חת חשר בחקי תלכו פרשת ויפלח דף קע ויחר שלחני
כי עלה השחר וכו׳ עד סוף עב והח חתמר וחוקמוה פרשת
שמות דף ז ע״ח פתח ומר משח מכרים עד דף י׳ עח עד
כחן מילין דרזין כתימין פרשת כי תשח דף קפח עח
פתח חידך עד קן ע״ב עד וכב״כ לח נחית רבועה פרשת
פקודי דף רלט עב תח חזי בומנח דחתכני כי מקדישח עד
דף רמ עב כי פי ה׳ דבר פרשת ויקרח דף רמה רבי חחח
היה חזיל עד עב והרשתיך לי בחמונה סס דף כב עח רבי
יוסי פתח ומר משח דומה עד דחש עב וסב וקבנך מכל
הסמים פרשת לחרי מות סז עב ר״מ חמר דעיח מהימנח
ער דיתעבר נחש מעלמח וחחריו נמשך ר״מ פנחס דמיט
עח וחי תימח עד וכעל חימה לנבייהו - פרשת חמור דף
פט עח ולחחותו הכתול וכו׳ עד סס בעמוד קומי תורי כי בח
הודך פרשת שלח לך דף קסד דים עח חמר נון דבי ח׳ לח
זכחין קדישין עד דף קסו עח זכחה עמח דכל דח מחכחין
וכל דח נניו נון סס דף קעב סוף עח פתח ומר על הר
גבוה עלי לך מכערת ניון עד סוף העמוד שבי יהושפט
ודחי פרשת כלק דף ריב עב להחמו לח עתה עד כוף

העמוד נהלי ורבי יוסבת ניון - פר׳ פנחס דף רך סוף ע״ב
חמר רבי חבח לחדכרנח מלח חדש עד דף רכח עב חמר
חילו לח חתיבח לעלמח חלח למסמע דח״י סס דף רמו עב
ר״ח ויחלוס והנה סולם ער בגלותח כתרחה סס דף רנח
עב רבי שמעון פתח בער חי״ת קנה וכו׳ ול״מ סס עד דף
רנב עב דעבר דיבח כעמלק.

פרשת ואתחנן דף רסו עב פתח ואמר והיה כי׳
ההוח יתקע בשופר גדול ער סס בחותו
עמיד ואיתון נדחים השתחוו לה׳ סס דף ער ע״ח פתח
ואמר הן שוד היום גדול עד כוף ע״ב כן יעמוד וישבט
ושמכס פרשת כי תבא דעח עמוד ב׳ אדהכי הח כוכח רבח
עד דף רעט ע״ב הלכה למשה פרשת הח ויבו דף רכו ע״ב
ר״ח פתח וחף גם זחת עד דף רנח ע״ב הז
תתענג על ה׳ כרוך ה׳ לעולם חמן וחמן - (חמר
המעתיק הדב הממבד הורנו לדב׳ בחלק הב׳ בלילל שבועי
של פסח להגות בלילה ההוח במילי דמשיח וסס כתב
ובקיצור מופלג המורה מקום שב זוה׳ וכאן מרחיב למעניתו
ורחוי לתשום בסדר הסנוי כאן לס יהיה שהות בלילה)
הכל לפי העס יהגו בסדר הזה עד שידס מגעת והעותר
ממנו יסגו בעבד ל״ח תחר ולח שיכב.

ואחרי גומרס יכונו יחדיו לעתור ולרנות לפני
קונס על גלות החיל הזה וה׳ הסתיר פניו
ממנו ומחתנו היתה ואת יעקב למשסה וישרחל לבוזים
עס כזוי ושכוי עוונותינו הטו חלה וחטחתינו מנעו הטוב
ממנו כאשר חכמים הנידו לח גלו ישרחל מחרנס חלח על
שמרדו במלכו שמי׳ומרדו במלכו כ״ד ומחסו ככני המקדם
ולמחו זה ממחמר חיס לחהלך ישרחל חל תקדי להלנ חלח
לחלהיך - ומרדו בדוד דכתיב לחין לנו חלק בדוד - ומחסו
בבנית המקדם דכתיב רחה כיתך דוד ובתידין ישרחל
לח זוד ולבקש חלהיהם דוד מלכם ופחדו חל ה׳ וחל טובו
בחחרית הימים ע״כ - על כן יחתה לנו להתחונן על זה
דחסית לוכי״ס ועל גלות החיל הזה לפי רוב הסנים ויהי
העם כמתחוננים וע״כ מחרי קרוח קריחה נהמיה זו בבכי
יבוחו יונחין בני״ר ובמסכין בני״ר בנוסח תפלה זו כי
נהפכו עליה נירים וזה תוחרה.

רבון העולמים ואדוני האדונים ואלהי החלהים
חתה ידעת נחולתינו ותשמותינו ממך נח
נכחדו ובהעלות על לבבנו גודל מעוותינו כמים כספכנו
ונתפרדו כל עצמותינו וילחה ורעד יבח בנו ותכסנו פלצו׳
בושת פמנו כסתנו ואין לנו פה להשיב ולח מנח להריס
דחש כי עוונותינו עברו דחשינו וכמשח כבד יכבדו ממנו
פשעינו רבו מלמעלה ותטחתינו ענמו מספר - ולף לחלת
יהדר לבינו ויתר ממקומו על כי גדול כיס שבריכו ומחלי
גדלס מי יתלמנו כך נסמיס ומדדנו כחלהותך לחמר חיס
לחלהיך

להלהיך ישראל ודעת דרכיך לא חפצנו ומרדנו במלכו׳ בית דוד לחמול חין לנו חלק בדוד: ועוד הוספנו סרה ומאסנו בדביר ביתך זבול מקדשך לחמר רחם ביתך דוד. חללי חללי לנו חהה להה עלינו חויה כח עלינו כי גדול כים שבריכו ותמוגגנו ביד עוכינו והסיבו׳ גמולינו ברחשיכו ועכי קשריך היו מדבר ירושלים שממה. בית קדשינו ותפחרתנו היה לשריפת חש וכל מחמדינו לחרבה וגלינו מלרכינו ונתרחקנו מעל חדמת כחלת לחבותינו. חוי להם לבכי׳ שגלו מעל שלחן לחביהם וילכו מבוי חל גוי כעים וכרים דחויים ודחופים והיו למרמס ולמדרך כף רגל הסו״ר והחמו״ר נשכחה בבושתינו ותכלינו כלימתנו כי כל חלה גרמו פשעינו וחטחתינו מנעו הטוב ממנו.

והנה עתה שכנו חלוך ה׳ שחינו חביו חל הרחמן בחרן שבייתו בכפיפת רחש בכפיפ׳ קומה בנמיכת רוח בחלישות חיל בשבירת לב ובדמע לב בהפתחויה בחימה במודח ברעד בפחד וחלחלה לעתור ולרנות מול והדרת כסח כבודך לבקש מחלה וסליחה וכפרה על חטחתינו ועל עוכותינו ועל פשעינו שחטחנו ועשינו ומפשענו לפניך כי לחרי סוכינו כיחמנו וכתרטנו ספקנו על יהך בושנו וגם נכמנו כי עליך נשחתנו חרפה שמנו פניכו כחלמים ושלשתך חנו מבקשים לך ה׳ חלהיהו לת דוד מלכנו ובית קדשינו ותפחרתנו כחמו׳ מפי כבודך לחרי כן ישובו בני ישראל ובקשו לת ה׳ חלהיהם ולת דוד מלכם ופחדו חל ה׳ וחל טוב׳ו בחחרית הימים ועתה ברחמיך הרבים הבט נח והושיעה נח נחן מדעיתך חל ימשול בנו קנף וחל תעב זכר חביכו וחל תטטנו מלכנו וחל תשכחנו יוצרנו וחל תעש עמנו כלה כבלותיכו כי חל מלך חכון ורחום חתה. ומי כעמך כישראל גוי לחד בחרן שבלו נשחו נחות נרות תכופות זו לזו כין עמי התועבו׳ והכה עבדיך מוכים להשביחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך ובכל זחת לח נסוג לחור לבבנו ותט לשוריכו מכי תרחק עודיכו מחזיקים בתומתנו ותומכים בבריתך חיה סופר חיה מוכה שמות המוכי שלומי חמכי ישראל המכוסים על יחוד כבו׳ שמיך והיך יוכל להכי׳ מזכיך העליון רוב העוונו׳ המעוללו׳ ולח יתפח תפוח חפר הסרופים על יחוד כבודך. הים מקום לטבול עוד פורפיך בדם המפרפרים חבר פרפרו נדיהם חת בסריהם ומומתים על לחמתך וכזכחים לשכחיך ומדוע לח יוכח חת דמם חל הקדם פנימה לכלה פשע ולהתם חטחת הייטב לנדך מספטיך כי דם פרים וכבשים ירנה. ודם זבחיך ישפך ולח ירנה ומה זו במיכה חשר תשמיך ידים סופכות דמים נקיים וידים עשקניות לעשוק עוסקי תורתך ולהשביד נחן קדשים ומה זו שתיקה חלהי החלהים חשר תחדש לעשׂ נחנו שמך כי נקחו גוים חיה חלהים החדירים המכה מלכים גדולים יבח נח עוד חלינו קרחו בקול גדול חולו יען הוח ויקן ויתפללו דברי

עלינו חל עלינן המלגיזים מלהזכירם חלכבות ולהשוב מחשבות חרפה שכרה לבבנו ונקוה לנוד וחין ולמכחמים ולח מנחמנו.

אהה ה׳ העל חלה תתחפק ועיניך תכסה עובדי פסל המתהללי׳ בלילים דקדו בחלים בהיכל׳ שקטים ושחננים מיכייהו מלכי מיכייכו לפרכי יונחים כיד רמה. וכניך העמומים מכי כטן הנשואים מכי רחם גרושים ובכוכים בחרן לח להם דוחו מבית חביהם הרמים ינחו דחופים. ותנשכה הספחות הנה ולדיהן יושבו׳ על׳ מלחת לכל חפציהן למתבר על גבירתן מפתרות לנרור עליהם לרמת מסכנותיה עתקו גם נבזו חיל להמני׳ נפש לחביוך ולהתם תתימך בטומחתם ולח יזכר שם ישראל עוד הטוב לך כי תעשוק בחשקי חשוכה והחמ״ה מוה והחמ״ה מזה בטוף פורקת עוליך ומתרפקת עליך לחמר לח קידמת חלח לחותי והיח זוכה ומזכה מזון חל זן וגם הנה הרה למדרה ניהיה כתניהם וכפיהיה כנפטוחים לפרון נדיהך ופרוש להם חוקי רצוניך הפך רצוניך ומסרתי׳ ספר הסרתי׳ לקופה על סרנים. ולמה יתן עוזך כח לחוח ולח לחטה ומוחלפת הטטה הקדיטה היה־בעיניהם והקדושה למרמס רגלים שכוחה כי תבטל וכנוטה כי תבהל. חיך טלחיך העכוניהם והרכים כמתי עולם במחסכי׳ חיך היו לחסכלותיך הנחהבים והנעימים נכומות דקות סדופות קדים חיך יעבו בני עוכנה חשר חייבת. חת בנך חת יחידך חשר חהבת חיך נתקו מורעי לבב יחידך העשוקים סוקקים להיו׳ סבי־ לנלחנין. ועתה ה׳ עד מתי למה פנוך תכתיר תשכח עניינו ולחנכנו׳ הלח זכריה חוזך לחמר לפניך עד מתי לחתה לח תרחם חת ירושלים ולת׳ ערי יהודה חשר זעמת זה ע׳ שבה ומה נחמר לפניך ה׳ חלהינו מה נדבר ומה נטטדק על הגלות המר והכמהר והלחוך הזה שבועים שנועים ועוד נוסף עליהם ימים ושנים רבים ורעים ולחנחנו לכורים בשבייתנו מהמספר חלף ושם מלות ולחד שבה לחדבן בית קדשינו ותפחרתנו מחמד עינינו משום לבינו. על זחת ידחב כל רוח ונמס כל ידים וכל ברכים תלכנה מים וכל עין תזל דמעה לחהה ה׳ חלהים המלום מלחמת חת יהודה ושם בניון בעלה נפשך מרוע הכתנו וחין לנו מרפח למה לנצח תשכחנו תעזבנו לחורך ימים כי שחה לעפר נפשנו דבקה לחרן בטננו ועתה ה׳ עד מתי עד חנח יבית בנין חלח מלהבת חרוכיך הכלו המים מתעל׳ חסדיך ותעלת רפולותיך מהרפות להכו התמו הנהרים העטומים מלחמי חוכלי י״ב מדות רחמיך ולח יוכלו לבבות חלח הגדולים הזחת. הבט משמים עדה תמה שטוחה בחסקופת היכלך ולבה קורע ׳עניה סוערה בומיה היח בחין הבקט הסכת ושמע תחכוני שחלתה ובקשתה כחוגן הלח מנער היח לגודל חסדך וחם עוניכו עכו כבו ושבנו ענן שלח רוחך הטוב לפודם ושמע נדקתך להמשם

התאמן בתיקוף חכיותיך רחמיך על השמי׳ לרחם העמוסה
מרחם בחסדיתך ואתה נלח הע״ז עוזך המפלגת כח חין
סוף לחשוף לנו חסדיך בחנתו׳ חיוך עתיק לחאר לור מרחש
תלבין כזוהרם והורי׳ חודם דיוך ובלם עשרה מדו רחמיך
לחאר תקנת התגלומות חכמה נשבבה לת כריתם וכו׳ל
החל נוצ״ר חסד ובק״ה כטל לחורות לת רוסם כתמי
עוכות יגלו ויגלו הרחמים העליוני׳ על מדותיך ויתגלגלו
כסילסולם עד יגיעו ויניחו במנוחה רב חנן הסהר ותעלה
למעלה רחם עטרת זכות חבותימו בעלי כריתך להקנות
להם כח יפה במיצר שלמתן לעשות חיל ולחלות פני חנך
להכין לת לחכ׳ ושב׳ רנון · עורו יעיני חבחן מקברותיכ׳
ועלו חל מול חדרת כסף הרחמים לעתור על שחרי׳ מיסב
הנחן המיחיה ביד שוליה נרי חמסים וחמונים עלו עליהם
שור ושוט שות שתו להסיתה ובוכני׳ לחמסים לחנסה והילדי׳
רכים ודפקום יום לחד ומתו כל הנחן (טעם לתפלה זו
בער״ח לפי שהתעוררות הנשמות שלהנדיקים הוא כר״ח
וכת״ם כמיב מ״ט נגה ליה למר חמ׳ ליה לדמוקי לאברה׳
וכן ליצחק וכן ליעקב כו׳ ·)

קום לאברהם רחימת ואמור לפניה׳ וזכור לפני
חביבו חי וקיים ברית בין הבתרי׳ להיות ודשך
ככוכבי השמים לרוב ועתה הותמו כיון ע״ז תוקפי׳ כתובות
לחמו לכו וכבחידם מנוי ולח יזכר עם ישראל עוד תביב
הרע לנורם בחמיתך הנמיתם כן תדפם בסערך
וכסופתך תבהלם וכחסדך תנמית לויבי והחבר׳ כל מורדי
נפשי כי לחי עבדך כי לח ירם כן החמה הזחת עם בני עם
יניחק חוסה ה׳ ולל תתן בני הנלחבים והבעיטים ביד
לרוות וולבים ולם חטלו ועוו ופשעו בני ובתחייבו
סריפת זכור כח לחאר מסרתי נפשי לבבען הלם
להערף על דבר ככוד שמך וקדשתי שמך בגולם ותנח
סריפתי לסריפת בני ·

קום יניחק עקידת ושפוך סיחתך ולח המצותיך
לפני חביבו לכ הרחמן עד מתי ה׳ בית ישרל
יהיו למרמס ולעג ולקלס לע׳ בכל ניחו שמך קנח לשמ׳
הגדול המחולל בשמי׳ קנח לעבדי קדשך החריבי׳ והשוממים
קנח על בירך המסורה בידיהם קנח לעמך חתה נלחים
זנחתה ות וכח מעל מעלות עלויות בחון תעמוד בכתי
הכנרים בחוסר כל וקונך רוח והלמים מזה והלמ״ה מזה
כעורף קום כח שכה על כסח דין בקנחת יקדיק ה׳ כנכו׳ל
יגל כחים מלחמות וכו׳ ולם חטלו ועוו ופשעו בני ונתחייבו
הרג זכור נח לחאר פשטתי נוחרי ש הטלח על נבי המזבח
להשחט שלל דבר ככוד שמך ותנח הריגתי להריגת בני :

קום יעקב שליחך ופגב חת פני ת״ת
ישרל שומע תפלות על הנחן נחניך
הנחפחי והנחנקי בעניים ובביים ודחק׳ ודלותם ושפלותם
כד מתי ה׳ בני יחידים לחאר מסרתי נפשי עליהם תטע

ותעזבם מטומעני׳ ומנוחלים כיד יעשו ויעקב נרי וחויבי
לי כי ירח לחכי לחותו פן יכח והכני לם על בנים וכור
עדתך קנית קדם נמה תהיה מסבלה ועקדה התסבילה
ועיקדה על בית והמסבילה בכל זמן מזומנת לעובה רחם
היל ושכעה ילדיה ו׳ לחת ה׳ הושיעה כח נחן מרשיתך כי
ת״ת עזוז לחתה וכרנוך תרחם קדמם וחמול על פליטת
נחלך הנשחרים שה פזורים ישרחל בני לברהם לחובך ורב
יניחק עקידך והילדים לחאר חבן לחלהים לעבדך ולם עוד
ופשעו בני וכתחייבו נלות החיל הזה זכור נח עכיי ובלותי
בנחתי מבית לבי הייתי ביום לכלני חורב וקרח בלילה
ותידד שנתי מעיני ועיפ נלותי ליתר הגלות לחאר נתחייבו
בני :

קום משה רעיח מהימנח לבבה ורחם נחלך רחיי׳
כחרן מלפניה לח יוכלו שחת השור והשבר
מעברי יום ויום והיה חור ישרל לחסך מכים ומעוכים ולעב
השחנים · חנח לביך הדוגים כלב היית ליעקב כשחנלו
במדבר ועמדת להם בעת נרתם בפרן להסיב חמת הל
מהשחית · והיה נח לבור מעוו לבו כחרן שביבו והתחנן
לפני ה׳ חלהיהו לחמר חל תפחת עמך וכחלתך לחאר פדית
כגדלך לחאר הוצחת מלרים ביד חזקה למה יחמרו הגוי׳
מבלתי יכולת ה׳ להביח לת הלם הזה חל החרן לחאר
נשבע להם וישמעם בגוים כחרן שביבם שוב מיחרון לחפך
והנחם על הרעה לעמך זכור לחאר רנתי עליהם
כשום כמדבר לכל יכם נר וחויב וחיך תלכרם עתה
כשבייתם כין לחרות לבנו ועינים רחות וכלות חלהים
נכחות הכם מעמים ורחה ופקוד נפן זחת וכנה לחאר
נטעה ימינך :

קום מלכה משיחך ורחם עדת ה׳ כנחן לחאר חין
להם רחבה נתונים נתונים המה ביד ע״ל
המתהללים בחלילים וחל מי נטפת מעם הנחן והעירה
והקיצה לת מסטמיך לפני חב חביך קנך לחמר עד מתי ה׳
זנחת ותמלם התנכרת עם מזיחך נחלת בריתך עבדך
חלנת לחרן נוחו פרנת כל נדודותיו שמת מבכריו מחיתה
שמוהו כל עוברי דרך היה חרפה לשכיניו הריחות יחין
נרו השמחת כל לחויביו לף תשיב כור חדכו ולח הקימותו
במלחמת השבת מטהרו וכשלו לחרן מברת עד מז״ה
תסתר לנצח תבער כמו לם חמתך וחבכי היום חום
מכלו כות וירוש חלי נבוב מוכה שהים ומבוד׳ כשיו לשבח
זכל וכרחל לפני גוזזיה נחלמה ולח יפתח פיו מעונר
וממשפט לוקח ולת דורו מי ישוחח חט כח לחכים כחי חם
כשרי נחום כי תכתוב עלי מחדות ובני הכם בחרן
לחויביהם ביד פשעם ומה הוגלתי בתקצתי כמכלכות ·
ומחולני׳ לכפר פניך ולכפר על כנך ושדם לחסורים כדיקים
כחכלי עוכי הגלות החיל הזה : לנח ה׳ זכרה לחסדי דוד
עבדך ולל תשב פני מעיחך יד תכון עמו לף וחוצך

תחמלנו למענך וחסדך עמו וכמך תרום קרנו להגלות בפרסום רב ליזרעאל קדושיך להניל לחני"ך הגלולים בתהומות רבה וחשך בין הגוים מצומצים ומגולגלים להוציאם מחפילתם ולהעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרית לתקן עולם במלכות שדי והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. ועתה ה' אלהינו גואלינו גואל אבותינו בוראנו צור ישועתנו פודינו ומגילנו ומכלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע רצה ה' אלהינו בעמך ישראל ותפלה לפניך זכות אבותינו הקדושים ולתפלת שבה ברחמים. ותעלה לפניך זכות כל הצדיקים והחסידים והנהרגים והנשרפים והנחנקים על יחוד קדושת שמך וזכות משיחך הקדוש מנינוך רצה תלהים והכבד פני משיחך ומהר יקדמוך רחמיך כי דלונו מאד ותשכון בתוך ירושלים כברשמונה וכפת חד עבדך מהרה בתוכה תכין וכנה לותה בנין עולם מהרה בימינו ואת נמח דוד מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך מלך כיופיו תחזיה עינינו מוכתר בכתרי כתרים והיה נד"ק לזור מתניו והחמוכה לזור חלציו ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים עשה למען שמך וכו' יהיו לרצון וכו' ע"כ:

הנה ה"ח זו היא עבודה שבלב כשבר ונדכה ויש לקט שיח"ה ופלח מפלות פיות יפיפיות חשר העתילו ליונדם ביופר עתירתם תחיות נכוחות ומתוקנות בשבח והוד"ה ממין הטענה הרחויה לשעון ולזכות כדין הנדק שכך היא המדה מדת טובו המרובה להשפות לו בחת רוח בהיותו מצוה מבריותיו וזהו רמזו כמ"ש בזוהר בכמה מקומות. על כן ינאלתי בעקבי הרחשונים לרגל המלחמה חשר לפני לזכות את הרבים ולכבוד תלהים הסדר סדר הד"ר מלכו"ת הזה דבר דבור על חופניו בכל דברי התפילות דבר השוה לכל נפש חדם וסור מסרי יבח בס וגם אין מקרא יוצא מידי פשוטו וכל החומרם בחמירה נעימה ומעלה את המדומע מיובש יודע בני שהוח מקובל. וקבלה זו בידינו מן הרחשוני' וגם הח"י המופלח ז"ל מסרה לנו שטוב ללכת להשתחח על קברי הצדיקים בערב רחש חדש וגם בש"ן לחדש להתפלל ולהתחנן על קברם בתענית שיעתירו בעד החיים כמ"ש בזוהר פר' שמות אי לאו בעותא דילי על חיי לא יתקיימון פלגות יומא וכפ' וחמ"ר חמרו בשעתא דאתטיר עלמא רחמיו חייא לזלין ומודעין להו לנשמייהו דצדיקי וכשאין על קבריהו וכו' כדין אתערין נפשייהו דצדיקיא ומתכנפי וחזלין ומלכין לדמיכי חבורן ומודעי להו בערא דעלמא כולהו אתלבן בפתחא דנ"ע ומודעי לרוח וחיון רוחין ונשמתין כנ"ע מלכי עילאי חזלי בימיהו וכולהו מודעין לנשמה והנשמה מודעה לק"ה וכעלמן רחמי על חיות וקב"ה חס על עלמא בגיהנון וע"ד אמר עלמה מלכי ושבח אלי את המתים וכו' ואמרו שור עם ד"ב ע"כ וכבל שבתת

שבתת ורים ירחת כולהו מתחבר' ואת עזרן כחר עד דלא זדוונו למיתי לסגדת למלכ' עילאה ולבתר תייבן לאתרייהו הם"ד והיה מידי חד"ם בחדשו וכו' ובל כן יאות לנו בשבתת דלאודוננו להרחות את פני החדון ה' לעתיד ולהגות עליה' על גאולתנו ועל פדות נפשינו ואני נהגתי להתפלל תפלת הכ"ל על הגבו' על קברי הצדיקים ביחוצלם עם כל החברים יצ"ו בל ערב ר"ח אחר גמר סדר הלימוד ובל יקר רחתה עינינו המבשרות נבחת רב תל"י:

ואולם המבקשים יזהרו ללכת שמח בנקיות וכמ"ש הרב זל בשער הכוונה כי שכיב רעים יתהלכון והם הורפים אחר הקדושה כדרך אחר חיים כי אין להם חיות אלא מהם ואשר שם יתדבקו בחדש השמח וישנוהו ויחשוב שהוא רוח הקדש ואינו אלא רוח הטומאה ח"ו ולעיכך יהא זהיר בל אדם שלא להזדווג על קברי הצדיקים המבקשים ש' קברי אבקשים שאינם מהוגני' לוה יהיה אים אחם מלומד ביחודים וידוע להבדי' הקליפו' ביחודים ע"כ. גם נהגתי שם החברים לקדש את החדש בשבר"ח כי חביבה מצוה בשעתה ולא נהגו לקדשו בשבת שלפני ר"ח אלא מפני שבשבת נאספו בל העם בבית הבנסת לבן הטיב והיפר למעבילי' בחבמה לקדשו בשער בשבר"ח בתפלת שחרית או מנחה מעומד:

וטעמא דבח אינה לתוספת לבאים בסוד ה' אשר בל הדשי חדשים הם במלבות החמנם יש בה בי' בחינו' בחינה אחת בהיותה מגד עצמה והב' מגד הזבר וצריך ונקראו דשי חדשים ישן בי בולם הם בבחינת הדשם והיא מתחלת מחדש ניסן והדין בך ניסן גולגלת' לייר וסיון תרי תורין תמוז ואב תרי עיינין אלול הוא חוטם ונשאר הפה שאינו במנין והוא בגלגל. וגם הסדר הזה הוא בזבר תשרי גו לגלגלת דזבר חשון וכסלו בי' לוחבין טבת ושבט בי' עיינין אדר הוא החוטם וגם בתן בשאר הפה שלו בגלגלת ולפיבך צריך לקדם לותם בפה שעל ידי ההבל שבפה הזבר בגלגל הגולגלת דנוקב' טוב לבוין לותם בשיקדם החדש בחדשו ע"פ מדותיו ואחר שיאמר ג"פ יהי רצה יהלר מ"י שבשה נסים וכו' - וביוון לחיל' עילאה דמסדרת דיוקנא בפקו ישראל ממצרים בתו שבתב בזוהר הו"ח יגאל אותנו ויסיר בגים לגבולם דמסטרהה גם בן פורקנא בתרייתא דבה חיהו דבלא. וגם היה מתגלית בר"ח ובל בן ובם לבוין מ"י והו"ח בה (ח"ה ומשבש זה חין בומבח זה בק בי"ח תיבות בתנין שם להיה שהוא בחיתא ובל בן חין לומר בקדוב בתי"ב בתהנים זל.

בם"ת	יהא לנו רחש חדש
ניסן	גולגלתא דנוקב' קדישא. רחש חדש
אייר	חודשא ימינא דנוקב' קדישא. רחש חד ש
סיון	חודשא שמאלא דנוקבא קדישא

תמוז	כינחמינה דנוקבא קדישה
אב	עינה שחלנה דנוקבא קדישה
אלול	חוטמה דנוקבא קדישה
תשרי	גולגלתה דמלכה קדישה
חשון	חודה ימינה דמלכה קדישה
כסלו	חודה שמאלה דמלכה קדישה
טבת	עינה ימינה דמלכה קדישה
שבט	עינה שמאלה דמלכה קדישה
אדר	חוטמה דמלכה קדישה

ויגמיר עד ולנחלה קדושה וחמרו אמן - וכבן בכח סגולת קדוש החדש כפה יתוקנו ויעשו חדשי הנוקבא קדישה רחל לאמינו ומזיו שפעתה לבניה תכיה אמן:

ומורי כר"ן נזיה לבטל תשובה מ' לתקון שבכת זרע לבטלה אחד הוא גורם תריבות הגלות והסתר היות אור הלבנה כהיר החמה לכון כשמברכים החדש בפהחון לאמר כמי שאינה נראים ר"ת שכ"ן שהוא בח"ת כ"ם בי"ט שם קדוש להפליט הקליפה כל ניצוצות הקדושים שכם והוא יונח מפסוק כ"י חסק ואמלטהו - ואחר כך יאמר.

ורני רגון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שכל טפה וטפה של קרי שיצאת ממני לבטלה שלח במקום מגזה בין בחוכם כין בחרון והנשמות דאזלין שרשיהן ניצוצות באדמה בכפות הארץ והנשמות דאזלין שרשיהן בשמים למעלן שם הקדוש בי"ט וכשם הבו"ן תשלוט הקליפה ותחזירם למקום קדושה וקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמיך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ומהר לבאלינו גאולת עולם לחבר את האהל להיות אחד ע"כ. וכל איש העגול לגאולת ימלא ידו ממנה ומחן מכיתו ידפה.

תפלת מנחה

ובהעלות המנחה יכונו יחדיו עטופים בטלתותיה ועטרותיה כרחשיהם זרעותיה דלבה יחד כולם יכנסו בכי טוב לקרות תרבת הצקידה בדקדוקים וטעמיה ויכיונו כל שם אלהים שבה חל"ף למ"ד ה"י ו"ד ה"ם גימטריי"ם כמספר יהו"ה כח"ת כ"ם מפ"ן וכבן יומתק הדין שבשם שהים בהיותו גימטריה מפ"ן שהוא דחמים וחחד כך יחמד רבונו של עולם כמו שכבש וכו' עד ושב וקבצך - וחחר כך פרשת החמישה נדולה תשובה וכל חפניה ל"ו יעשו בה בפרשת נגבים והיה כי יבואו עליך וכו' ער סוף הפרשה - וחחריה פרשת הירחה בפרשת עקב ועתה ישראל מה ה' וכו' עד זבת חלב ודבש ויחחיל תפלות הרב זל חחריהן - וחחר כך בבכי יבואו

זכתיבוכי בנוסח שמע קולי המתוקן מהרב החיי נתון זל כי סגולתו לקבול התפלות ולתלות בחים פתח - ויעמוד המכורך שכהם להתפלל כחכיות ותעקמו כרחמות שלים מזמור מה ידידות ופרשת התמיד והרד פיטום הקטורת מעומד חלם במלה ואחרי.

ויוציאו ספר תורה ויקחמרו י"ג מדות ג"פ ויבכו ויחמרו בקול כוכים מוסח עתרת ואת אנא אלהי אכרהם ופחר יצחק חריר יעקב אלהי הכחים ואלהי ההרן היה נא לנוד מצוז ותן עוז ותעצומות לעבדי מלכיך הקדושים עדי החסר והגבורה מליעי יוסר ומלמדי זכות על עסק בחיק כי הנה המלכים מוצדו חברו יחדיו לעתות כל לעמוד נגד אחוב המעטין כמ"ל נמ"ח לחים נמוכים ולדם נקיים ואתה בטובך הנבירים בכחק הגדול ובזרוע הנטויה חלנם והחלינם להחליעו - וירנה נא לפניך עכות נפשינו היום דומית קרכן השניר להפיס דעת"ו להפיס רחמים ולהפיץ עניו המקטרג שמע ס' ואל נר חכ"ף מם"ל כרשע חיינו כל יחילו (לשון הגלחה) חבל יחילו ויחולו עכותיו עמך על דחשיהם תלמלה - ויהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך ואדם עלינו את החדש הזה לטוב ולברכה לששון ולשמחה ליהושע ולנחמה לפרנסה ולכלכל למחיל חטח ולסליחת עון ויהי החדש הזה כוף וקץ לכל נחיתינו תהלה ודחם לפדיון נפשינו ונחלה מהדה תנמיך עלח נא כיד תעלח - עודנו חלהי יעינו על דבר כבוד שמך והמילנו וכפר על חטחתינו למען שמך - ואני תפלתי ג' פעמים ויקדלו בכרם' ואחל ג' בני אדם המתעכים ואחר כך יחזרו הספר למקומו ויבמדו להתפלל כחיתה וכירחה וקדושה הכוונה ר"ח כלחש ויאמר היחיד טוסח עניכו זה בקיצור.

ענינו אחינו עננו כי' נוס תעניתנו הזה כ"י בצר"ה גדול"ה מחכ"ו כי בחב חולתנו עניכו אל תסתר לרעתי ואל תתעלם מלכי מבקשתי הכישה עננו ה' אלהי כי יחידו עני אחי ואל תבוה עכותי אשר כרכי כפלו מ"ם וכשרי כחם מעמן והמלח רחמי' על העני הבכוה לל ורוח כוזי ושפוו תולעת זלח לים הדופק על שערי אחלתך כדל שואל מבקש כליהתך כי עוותי רחמי כמשא כבד יכבדו ממני הרב כבשמי מעוני ומחטחתי טהרני למען שמך ה' תחיני בצדקתך הוציח מנפה נפשי ותקבל תפלתי ותחינתי עם כל תפלות דלך ובעייך החביבין ועם כל תבלי' דיקך וחבידך לחיכי שמך ועם כל תפלות עמך בית ישרל המקדשות וכבכות לפניך על ידי מפלטנו המקבלים וקודמים כתר כרחשך חי העולמים ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו היום נא קדוש לעוניתנו טרם נקרח חלך חתה תענה טרם נרבר חתה תשמע כדבר שלמה זהיה טרם יקרחו ואני חענה עוד הם מדכרים ואני חשמע כי חתה ה' פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת נרה ונוקה

ושומע תפלת כל פה ברוך אתה ה' שומע תפלה.

ובחזרת התפלה כשיגיע שליח צבור לשמע קולינו ה' ישתוק בשומח זה שמע קולינו ה' אלהינו חום ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתינו וזכור לחן רחמיך וכבוש את כעסך והסר ממנו ומבתינו ומכתי כל עמך ישראל דבר וחרב ורעב ושבי וכזה ומשחית ומגפה ושטן ויצר הרע וחולאים רעים ומיתות משונות ומכות חלנים וקטב מרירי עם חמת זוחלי עפר וגיעים פחים בדרכי עקלקלים ועזות המעוכרות החמן והבריח ופתחיהן סגור לבל יפילו פרי בטנם וזעקת יושבות על משכר אתה תשמע מהרה וילדיהן ינהו לשלומי וחלב המניקות תבדק ושעד יונקיהן אל יחשר עד יהיו גמולים וטרוד וגרם למכרה ולכעבועות וכפייה ועין הרע מעל ילדי עמך בית ישראל ונצור עמך ולא תהיה משכלה ועקרה בארצנו ויהמו רחמיך על החולים וחלשים וכשלים לתת להם מרפא ועוז וברואות לעבודתך ותגזור עליהם ועל כל ישראל עמך גזרות טובות וינולו רחמיך על מדותיך העליונות ותתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנם לנו לפני משורת הדין ותחזון תפלותינו ותחנוניו ושועתינו:

ענינו לאלינו עננו ביום צום תעניתנו הזה כי צר"ה גדול"ה וחנח"ן ועל כל מה שחטאנו ושגיונו ופשעינו לפניך מיום היותנו על האדמה עד היום הזה מחלמי לנו מפשעינו וכפרים מעונותינו ומתביעים מחטאתינו וחון לנו פה להשיב ולא מנע להתרחות לפני כפה כבודך לכל עמנו רחמיך לנצ' עיניהם כי דרכך להרחיק חפך ומהנהג לרחם על בריותך כי אתה אדנ"י טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך וברחמיך הרבים נורחות בדרך תענינו אלהי ישענינו בעת וכעונה הזאת ויהי מיום חלבנו המתענים היום בתעניתנו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאילו הקרבנוהו על גבי מזבחך לרצון לכפר על כל מה שחטאנו ועוינו ופשענו לפניך וכחלב חטאו ושמן שנתחייבנו בהם ודמינו הנחשב כאילו נזרק על קרנות המזבח לכפר פשעינו וכדם חטאות ואשמות שהיינו חייבין להזות על קרנות מזבחך והבל פינו העולה בתעניתנו כריח ניחוח העולה מן הקרבן וכריח הקטורת הנקטר על מזבחך וערך שולחננו אשר לפניך היום כערוכת שלחן הטהור עם לחם הפנים ותפלותנו ותחינותינו כשירי הלויים ומחתתנו וכניחותינו כהדעות השופרות ומימי דמעותינו כסדר יורדות כניסוך המים וכניסוך היין ושם הקודש בקריאתנו בתעניתנו תכבה אש חרוך אשר קדחנו בלפך בעון פשעינו ובקריאת לבבינו בתחנותינו יקריבו כל עשרי חובותינו וירצה נא לפניך כקרבן השעיר ותקריב כל המסכים אשר הם מכדילים ביוך וכן כפי ידידיך וחתום כי שטן ואל ישטין עלינו ואשף השעיר עליו את כל עונות

תם ולמענן שמך ה' תנחנו ותנהלנו ותמוך ביושנו ואל ימשול בנו קנף כי לך ה' הישועה וזכנו לקבל רחמי חדשים מתוך רוב שמחה ומתוך מיעוט עגמות ומתוך בשורות טובות ישועות ונחמות מלרכב כפות החרן ותחדשהו עלינו ועל עדת ישראל לחיינו לשלום ולשמחה ליישועה ולרחמה לפרנסה ולכלכלה לשמועות טובות ולבשמים וטללים בעתם ולרפואה שלימה ולגאולה קרובה ותחזינה עיניכו דביר קדשך בכוי ומשוכלל ויעלה עמך פתולים בבית ה' בחגרות חלהיכו יפריחו שם יזבחו זבחי נדיך ותמידים ומוספי רחשי חדשים ולים גבור מעיח נדקנו תרו"ה ותנשא מלכותו להשביח כל ציונים וגלולים והכלי יפוח היום וכמו הגלולים ויתוקן עולם במלכות שדי ותשלים במהולות יש כל חטאתינו ואל תפן אל רשעינו ואל תסתיר פניך ממנו היה נא קרוב לשועתינו טרם אלין נקרא אתה תענה כדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה ה' עונה בעת צרה ושומע תפלת כל פה כה"י שומע תפלה. ויעלה תפלתנו ואם יתענו לפני ערב ר"ח מפני המולד אז יתוודו על עונם תכף ומיד אחר חזרת התפלה כמ"ש בזוהר תרומה קכ"ח ע"ב כיון דמטו לשים שלום כדין עביד שמוש ההוא כהר דכפיק מערן כאדר דא וכדין בעיין כלה לאפקא מקמי מלכא ולא לאטריך כר נש ולא אחרא לאשתכחא תמן ולא למשאל שאלתין אלא לאטריך למיפל על אנפין וכו' ועתה תחזה כמה שנו בחוזה הנוהגי' לומר סדר הסליחו' בראשונה ובפילת אפים באחרונה בשני וחמישי ובימי הצומות ולפיכך המשכילים יזהרו להתודות מיד אחר חזרת התפלה ולומר מזמור לדוד אליך ה' וכו' ואחר כך ירבו בסליחות כאשר יחפצו.

ועתה במנחת מעמדת ערב ר"ח אחר נפילת אפים יעמוד הש"ץ ויאמר סדר אלה מקראי קדש.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

אדני שמעה בקולי תהיין אזנך קשובות לקול תחנוני.

אדני נגדך כל תאותי ואל אחתי ממך לא נסתר.

אדני על ימיך אחן ביום אפו מלכים.

אדני יצחק לו כי רחם כי יבא יומו.

אדני יתן לאומר המבשרות נבא רב.

אדני שמעה אלחה אלהי הקשיבה וגו':

אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך ואחר כך יסדר אלה מקראי קדש ר"ת שילוב

חירהכוי"ה כמילואותם אאוסב נדקה ומשפט חסד ה' מלחה החרן למען שמך ה' תחייני בצדקתך תוציא מצרה נפשי פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה זה השער לה' צדיקים יבואו בו כמים כסאו מלכותו בכל משלה לעולם מלך משפט אהב וכו' משפט

וצדקה כיעקב ר"ע דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך
דבקה נפשי אחריך כי תמכה ימינך ליקמו׳ תובל למלך
כתולות אחריה לישועתיה מ"ל תפלה לדוד שמעה ה׳ צדק
הקשיבה רנתי התחינה וגו׳. הודיע ה׳ ישועתו לעיני
הגוים גלה צדקתו. אמת מארץ תצמח וצדק משמים
נשקף. נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו.
ותרקתך אלהים עד מרום תסר עשית גדולות אלהים מ"ך
גדולות בצדק תענינו אלהי ישענו מבטח כל קצוי וגו׳.
ויחסד ה׳ מעולם ועד עולם על יריאיו וצדקתו לבני בנים.
אבא בגבורות ארני אלהים לזכיר צדקתך לבדך. ויהו"ה
לעולם יעד כוכן למשפט כסאו. יהו"ה נחני בצדקתך למען
שוררי הישר לפני וגו׳. ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי
וגו׳. דבקה לעפר נפשי חיני כדברך. הגידו השמים
צדקו וראו כל העמים כבודו. אבן מאסו הבונים היתה
לראש פנה.

ואח"כ יכוין כי"כ נירופי יהו"ה וי"כ נירופי
אהי"ה המולטים כי"כ חדשי השנה.

בנישן מולט יהו"ה אהי"ה כיוסר וייאמר אלה
מקדמי קדם ר"ת יהו"ה אהי"ה ישמחו
השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו. הגלוהו שמם וירח
הגלוהו כל ככבי אור. ואתה ה׳ מגן בערי ככודי ומריס
ראשי. המשכיב בטוב עדייך תתח דם כעפר נעורייכי.
אדו׳ה׳ אל ה׳ ויאר לנו לשמו חג בעבותים עד קרנות
המזבח. הללו אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו כך. יעלוו
שד"י וכל אשר בו אז ירננו עצי היער ההופכי הצו"ר לאגם
מי"ם חלמיש למעינו מים.

איך מולט יה"הו אה"הי ויסדר הכתובים הכ"ל
כסדר נירופם הזה.

סון מולט בו יו"הה אי"הה. **תמון** מולט
הו"הי הי"הא. **אב** מולט הו"יה הי"אה.
אלול מולט הה"יו הה"אי. **תשרי** מולט
והי"יה יה"אה. **חשון** מולט והי"הי יה"הא
כסליו מולט וי"הה י"אהה. **מבת** מולט
הה"וי הה"א. **שבט** הי"הו הא"הי.
אדר מולט הי"וה הא"יה.

וכללות כולם בחדש העיבור. ובפרק שני תבחר מקום
מונחיהם בסופם כם"ד.

ואחריהם יכלו דברו בפיהו יש שמע לקיומך
וכו׳ אל מלך וכו׳ רחמיך וכו׳ תפצי
לציון תבנה תל תעם וכו׳ וידוי לשמעו בגדרו וכו׳ לשמעו
מכל עם לעליונו וכו׳ ויתודה בלחש לכל לא יחזרו
לשמעו פעם אחרת כמו שכוהגים כי על זה קראו הל"י
והר"ו אל"ה ככלב שב על קיאו כך יפרט כל אחד עון או
עונות פרטים שנכשל בהם ולכן אין לש"ץ למהר לומר
ואתה נדיק חלה יפתח בהרכנת ראשו גם שסיים לפרט

חת שלו עד ירחה רוב הקהל מגביהין ראשם אחר שהשלימו
ודוי שלהם. וא"כ יאמר מה נאמר לפניך וכו׳ שהי׳ אתה ידע
וכו׳ ויסבה ויאמר אשתומר כשמרו׳ לספר גדולתך וכו׳ ענני
לקיטו ענני וכו׳ רחום וחנון וכו׳ לחדון הסליחות וכו׳ ה׳ עשה
למען שמך וכו׳ עשה למען שמך עשה למען חמיתך וכו׳
עד למען תנוקות של בית רבן וכו׳. ושם יאמר כנוסח זה
עשה למען מלאכיך המשרתים פניך המבקשים רחמים
על ישראל עמך. כת יש למעלה נקראים מכטלי גזרה
מפירי שבועה מעבירי קנאה מסיבי חימה מזכירי לחבה
להכתו של לברהם לקיטו לפני בורא כם כוכבים רואים שהוא
ככעם על כן יו מפתחים לפני ככא כבורו ומתחננים
ואומרים התר התר יוצר כר לשית מחול מחול לקביר יעקב
שלח שלח קדוש ישראל כי לדיד מלכי׳ אתה מלך לדור מלך
ברוך מלך גדול מלך דגול מלך הדור מלך ותיק מלך זך מלך
חנון מלך טהור מלך יחיד כביר מלך לע"ד מלך מרחם
מלך נורא מלך סומך מלך עוור מלך פודה מלך נדיק מלך כח
מלך קדוש מלך רם מלך שומר מלך תם למה לך ליכה עם
זרע לברהם לוהבך למה לך קנאה עם זרע יצחק עקידך
למה לך תחרות עם זרע יעקב תמיך כי קנין שמים וארץ
קדשת לותם מיד יוצרו׳ קרנו׳ הוד והדר מתחת כסא
הכבוד ומכריזו׳ ואומרות לפריכם מלמדי זכות על כני
שבח לכם מלמדי זכות לכות כי כל נכח השמים והארץ
ככוד וגדולה יתנו לכם עשה למענך אם לא למעניכו וכו׳
דעני לעניי וכו׳ אם לפם רוכב הק"ן וכולי אל מלך וכ לי
תתאמו לחלות וכולי עד חמול על עמך וכולי ואם הפנלי
מסכים ויש שהות כיום יחזרו לומות עוד הפעם התפלה
שסידרנו לגיל על הגלות המר והנמהר ואחריה יאמרו
לקדושת שמך עשה וכו׳ אלהינו שבשמים ואל מלך וכולי
וקדים עד לעילא ואח"כ יאמר תעלנו ותעתרו ברחמים מן
השמים תקובל כיקשתך וישמע קול תפלתכם ברצון ותעש
עתירתכם ויפתח ה׳ אלהינו לנו ולכל עמו ישראל שערי
אוכה שערי לב טוב שערי כ"נסה טוכה שערי דעה
שערי למוד שערי ורה שערי נ׳דכה שערי ן׳עד טוב
שערי נ׳חמה שערי ס׳ועה שערי ת׳ומות שערי ד׳נה
ושבור עול הגוים מעל צוארינו ויסיר מתוכינו קנאה
ומלחה ותחרות ויקויים בנו מקרא שכתוב ה׳ שהי לחכותיכם
יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך לתכם כאשר דיבר
לכם וכן יה"ר ונאמר אמן ונא יוסף ונא יגדל
מלכה הי"ב פעמים שר"ת שלהם שם לדמות מלא
שים כו י"ב תיבות וכנגדם י"ב שבטים וי"ב חדשים.

אבן אם הוא יום ער"ח ממש ילגנו נוסח הוידויים
רק יאמרו סדר הפסוקי הכ"ל ואחריהם כפיה׳
ירגנו כיתר דברי הסליחות לכד מהוידויים וכבן אב הרחמים
יחזיק כמעמד יושיעם ויכרכם כרכות שרים ורחם. ושתה
כנים שמעולי וחושו על כבוד יוצריכם ועל הנפש החחת

הלהובה בלחון דרך ירחי חלהים חכמי חמת המתקדשים והמטהרים בדרכם ועלילותם כל היום הזה וכל הלילה לסקוד על דלתותי בית חלהים לכפר על נפשותם ולתת עוז לחלהיה והמה היו בהדר המלכות כמרידי חוד מן העולם ועד העולם ולא כי בלו בדרי כדרים וקדמוניס לחזו סעיר"ג לח כן חנכי עמדי ולחים התמים בונה כיתו מלח נדק יסים עיני הסגבחתו חל הבדר הזה יחזיק במעוז יעשה סלום לו ולח ירד מטה מטה כי נטה חל חל ידו ח"ו והגולי לח יעשם בסנה הזה נותן טעם לפנם הכי לחתה לים חכם לחתה סב וחל תעשה עדיף ועל כיונח בזה היה מ'מר הרם"כי בפרשת ולתתנן דף רס"ה ע"ב מכלן חוליפכח כל מלן דעביד מלח ולבח ולעותיה לח סוי לסטר' ביסח לף על גב דהוח בים הוחיל ולח עביד ברעותח עונשה לח פריח עליה וקב"ה לח דחין ליה לבים ע"כ והיי' דק עכוק בכדר תפלות היסרות. חסר הכינותי המתוקנו' ומיוכדות בספר מעלות המדו"ת והן לזחת יכרומי כליותי לקומה נם ולסובבה לתורה ולתעודה במקרלי קדם וזוהר ולתקונים בכיוד הדר מלכות וסמכתים בכית חמדתי על דבנית בני לדם ישוטטו לבקש חת דבר ה' כרגע קטן עור הם מדברים חים על מקומו קדוב לזה סלו קרוב לזה סלו דבר בעתו עמו לחכי בסורה להגיד לו כדת מה לעשות לח ייכל לדעת עודם מזחת כמספט הזה יעשה לו על שגגתו לחסר סנג וסב ודפח לו וגם כי המנח תמנח כידו התנוכה להחיר ולהדיר עליונים למעלה ולהחים עת נחולתיו וכדיון נפשיכו וחף חם חין כל יסרחל יוכלון לעמוד כח לעשות כדת היום חים חים כמלחכתו חסר המה עמומים עם כל זחת כל שים עדה קדושה עופה כבדר הזה מבפיק וכמ"ש בז"ח בעין התפוכה ח"ל ר"ח חיך הם מהדרין בתפוכה ריסי כניסתה חו חדח כניסתה בזכות' יתבנים כל נלותה ע"כ וכמו כן בכל הדברים פנולתנו תלויה בהם ובע"פ כל חים הירח לח יעבור מלהתקדם ענמי מידי עדב ר"ח בחדשו כחסר תשיב ידו לכפר עליו מחסר חטח על הנפש ויתחבר עם מהנשים הנגשים בתפילתם כחסר יוכל פלטת. וחף המקל על עונמו בכל סנה וסנה הנה בשנת העיבור יהח זריז ונמהר לעשו' כבדר הזה חסר חכמי הגידו סמי המחזו' הגדולים חמה ולבנה פוין נבדלות זה מתמשים בכתר להד וחח"כ מחמת הקטרוב [illegible] ומעטי [illegible] סתו בסמיר בירח נחמה זלבנה [illegible] גבוה כעודו ומעבין הקטרוב הזה מזוך למשה לקטרוב הקלים הוח סטן הוח יגר הדב היורד וממטי' ועלמה ומסטין והם לח היה מיעוט הירח לח היה עולמים סוס עיבור כי היה כיבוכם ומהלכם סוה ועתה סמדרו חין מהלכם וכיבובם סוה ונטרך לעשות ו' עיבורים כדי להשוות שנת הלבנה סהוח י"ב חדש סיבח בסוה נשנ' החמה סהוח סם"ה יום כדי סיבח פסח בחדש החביב ומוכות בזמן החיוף נמנלו העבורים שבלו מכח המקטרב המה גרמו שנתהוו המקטרגים למטה המכיחים לת החדש לידי חטח וע"כ בשנת העיבור יחותה לנו לקום ולהתעורר על עולה של תשובה ביותר. ומורי נר"ו היה חומר שעיק' תקון המוכבי' חשר תקנו קדמוכינו עיקרם בשנת העיבור והוח היה חומר כמוסף ר"ח של שנת העיבור למחילת חטח וכליחת עון לכפרת פש"ע והחכם ביניו כרחשו להיות כשמרן ביותר ולבל יפול בפח המוקש הוח שטן הוח יצר הרע חשר הוח בתג בורת עצום לקטרג על החדש ולהחטיחו בזמן ההוח יתר על שחר הימים והחי יתן חל לבו לשוב חו בתשובה שלימה ולהכין ולהתעצמ' מידי ער"ח כר"ח וכיותר כמשמר' חדר רחשון וב' ולעורך תפלות בעוש' לפני חלהיהו מרחש על שחרית פלוטת' שחרחל חל ימשול בהו קנף וצר המוכר לדבה תחת רגליו לטבוח יפרי דרך ח"ו ול עתור ולרגו' על המעוברו לכל יסכנו בעת לידתן וכן כל כיוצ' בזה ידבה כל חים הירח תחנוניו כמו חם לח תכו' ולכל בני יפרט יהיה חור כמוסבותם כולו שלחן ושלו.

פרק שני

אם נדלה מעלת שבתות ה' ומודעה על פעה בת רבים כי רבה היה יקרה היה מפניני' בוד על כל יומי החרץ עו"ל שבת בשבתו כן תוביפו לנ בהה עו"ל חדם ב הדשו כמ"ש בזוהר לחחרי מות דף ע"ט ול למר ר"ש כתיב והיה מידי חדש בחדשו ומידי שבת בשבתו. למחי שקיל דח בדח חלח כלח בחד דרגח כליקו דח חזדווג כדח וחדוותח דדח בדח לח חסתכח חלח כר חתגלי עתיקח קדישח וכדין חדוותח דכלח ותניכח כתיב מזמו' שיר ליום השבת ליום השבת ממש שבחח דקח מסכח קב"ה כדין הדוותח לחתכח ובמיתח לתוכפ' דהח כתיקח לתו לי זווגח יזדמן וחוף הכי בהדתותי דקיהדח דהח נהיר לה שמשח בחדוותח דנהירו דעתיקח לעילח בגיני כך הוי קדבנח הוח לכילח בנין דיתבכם כלח ויסתכח חדוותח בילעלמ' וע"ד הביחו עלי כפרה דייקח. תלמח כתיב שול' שבת בשבתו על עולת התמיד דבעי לכווכח לבח לעילח לעולה ות יר מבלר יומין ובל דח על עולת התמיד דייקח תניח כתיב בחנה ותתבל על ה' על דייקח וכולי הכה כי חדם ושבת שוו בשיעוריהן בחדוותח דלעילח כמבואר במחמר. ועוד לו בפרפ' נח דף ע"ה ע"ח ר"ש פתח כה לחמר ה' חלהים שער החנר הפנימי' הפוכה קדוש ויהיה סביב ו' ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח הלי קדח לית לתתכלח כיה ולחיהו רזח כמה דחתמ' יהיה סגו'

שבת ימי המעשה וכיום השבת יפתח וכיום החדש יפתח
אמתי אלא לילות ימי החול דתרשת דת יהיה סגור דלא
לאחתמשת חול בקודשת וכיום השבת יפתח דהת כדין
שמשת דקודשת בקודשת וכדין תתנהיר סיהדת לאתחברת
כשמשת תת חזי תרשת דת לא תתפתח בלילות פיתת יומי
דחול כגון דהת יומי דחול עלמא התהה תתן וסלטין כל
לילות יומין יומין דחול עלמא כר בתרשת דישדחל ולילות
דסלטין כגון דהסגיר הזה לילה סגור לכל כיום השב וכיו
החדש כולהו מתעברן ולא סלטין כגון דהסגיר הזה לילה
פתוח ועלמ לילה אלו תתן ומתמן ולא תתייהיב עלמא
לגרמו לחברת ולי תימת דכל לילות פית יומין לילות סלטין
כלחודייהו ת"ח הפוכה קדים יגד לא יקומין לסלטה לילה
לאתכל תדיר כעלמא לכל לא תתפתח לאתזכת עלמא
מקדישת כר כיומת דשבתת וכיומת דחדש וכו יופסטן על
הכרים למתחילים בחכמ הוה כי וקנות שבעולם הילדה
הם נקראים שבת ימי המעשה הסולטים בחול על העולם
והעניין כי בשבת וכר"ת ור"ש יתנלה אור העליון כלי לבוש
כלי המגיני שלא הוה כיעמו ע"י הכריח ולא כלמ שהקב"ה
לובש בגדי מלכות בגדי שבתות ולשם חדש ור"ש לכן
כאשר ינטרך עור לור על כריח להתלבש בילדה ר"ל כאור
על ילדה לו כאשר שהמלך לובש בגדי חול לאחר שהחור
הנמשך מלילו הוא ע"י העבד מטטרו"ן · ועבר החבר
הפנימית שהוא סוד הכרילה עצמו הוא סגור שלא לעורכב
מעשלת הילדה הנקרא חול עם הכרילה הנקרא קדש ·
לאחם בשבתות ור"ח ור"ש מתנלה הכריח עצמה שבל ידי
זה מלידה האורות בעולם כלי לאחבי ור"ש דהת כדין
שמשת דקב"ה וכו ולבאר הדבר יותר בכילור לאמר תת חזי
תרשת דת ר"ח הכרילה לילו נפתח כל שבת ימי החול
והשבת שכל ו' ימי החול מתהנים ע"י הילדה עולם
דמ"ט ולא ע"י הכרילה חוץ מלרץ ישראל דכתיב בה לרץ
לאבר ה' לשלוך דורש אותה תמיד ולילן כח לשלוט שם
הבעש"ם · והקלי ולפילו מר"ה אד שלא כל הבעולו' הנעשים
בלי תהילה ע"י הילדה בכח הכריח ולפי המיתה בלי
לילו ע"י מלאך המות השמ שלא ע"י מלאך גבריאל כעורש
ילפי שעבר הכריח בחונה לארץ סגור כל שבת ימי החול
לכן סולטים שבת ימי המעשה שם קנות הילדה חוץ
משבתות ור"ח ור"ש כי לא מתנלים ענפי הכריח כעול ·
ולילן הכווכה כלומריו שסולטים שבת ימי המעשה שם
קנות הילדה שהכונה על ידם ח"ו כי הות שלמר שבר
החבר הוא סגור לילן הכווכה להבירת ההשגחה ח"ו כי
לעולם הוא פוכה קדים כקדם בהיותו פתוח רק הסבילה
לבד לענין המזון שכל ימי החול לילו בשפע שלא מלמטה
כמו שמתלבר מדברי המלמר כללו של דבר משם בלר"ה
שכיום השבת וכיום החדש שבר הכריח פתוח להשפיע
בעולם ומעולמות הם יותר בשלימות מבחול ע"י תוספת

קדושתו · ולשר כתבלזמות חבמת שובר הדוש יכיר בודל
מ בל ליקר הדר מלכו בהתקד יום החד כי תן כל החד היל
תחת השמש השמ ינלו וזרח יתידתיו לב"ח ויהי כזית הדה
ולחדשו יכבר והיל כפורר ע שלתה נגד בתבלה
שחרית ובח זורתה תובוף מתרפק על הדה והיל שלתה ל
הגדולה והגבורה ובתפלת המוסף בדילים תבשה לה שר
לעלות לל רחם המלך ובדלה החזרתם מבנים העלוני כמו
שיתכלר כם"ד כי על כן קבלנו מרכיבו הקדוש ו"לה
שבר"ח יש החלת נפש יתידה כעת הכתר · וב"ב חייב
לקבל פני דבו בר"ח כמ"ש מדוש את הולבת חלנו היום לא
חדש וכו כי בקבלנו פניו יוסיפש לו מבח דבו להשמיד קדן
החידה ותקות חוט החלה והיל נקנית במעיבה וכמו שבן
היה מנהג חסידים הלשלוני ב"ה כמ"ש כוהר ותתחנן דף
רס"ה ע"ב רבי חבה הוה אתי מלמחי לר"ש פגש ביה ר"י
ל"ל מלן אתי מלריה דנהורא נבר דלתדבק בנורא דשבל
כל יומת הת נהורא עמיה שרים ל"ל תעינן דשובא עליה
דב"ב לקבלה לפני שכינתא שבל יום ירחי ושבתי ומלן
לילה רביה ר"ש כוניבא עילא קדישא דכל כבי עלמא בחב
לקבלה מנפוי לאמר ר' יוחנן לאהדבת עמך ולקבל פני
שכינתא וכו' וכן במדרש הנעלם פרשת חיי פרה קב"ו
לאמרו רבי אלעזר חזל למיחמי לריב"ו ורביה והוה יומא
רים ירחא הוה כד מטיה לנביה לאמר ליה בירא דלמרין
ומלעין ליה והוא נביה מדברי' יתיר מלי בעי הכא לאמר ליה
חייב לרם לקבל פני דבו וכו' וכל זה מפני החור המתרבה
על נפשותיב כר"ח בבו'.

ובתקונים דף י"ו ע"ב הה"ד יהיה סגור
שבת ימי המעשה וביום השבת
וביום החדש יפתח דהכי ליה שכינת' סתימת עמיה ביומי
דחולא כשופר דלילהי לשומת וביומת דשבת' וביומת דחדשת
וב"ש לאתפתחא לקבל ריחין ובוסמין ולירתא נפשין
עמונין לבנייהו וכו' הכה לאמ"ת הקודש ככל דברי הדב
זלה"ה שגם בר"ח יש הפרת נפש יתירה אלא שאמר שבת
הכתר כדי שלא יהא חולק לכל מה שאמר שם דף י"ח ע"ב
ולתקריאה חילונפשות מוספיון בגין דלא שריין ביסרל
אלא ביום השבת וכו' דהיינו דלא שריין ביסרל בקבב כל
היום אלא ביוסף השבת כמו שים העילוני דב למעלה כין
שבת לר"ח כמ"ש הדב · ומעו זה יתקומם במקרא ביוסי
החדש יפתח וביום השבת יפתח יפתח יפתח אתי אתי
שם רמז כי כל אחד כדרש לעצמו כי כל אחד יש לו כפתית
זו מעלה בפני עצמה כל אחד לפי ומנו שאינם שוין
בילייתם · והשוה הכתוב חדש ושבת לרמוז דחדש
ושבת שוו בתוספ' נפש יתירה וע"כ כאמר והיה מידי חדש

בחדשו ומידי שבת בשבתו:

ונוסף גם הוא מ"ש הטור בהלכות רחש חדש מפ'
רביעו יחוחל ז"ל שמ' כמדר' שבל המעבדו'

כולם הם על סם לחבתינו הקדושם פמח ע"ם לחברם
שלמה לנשי ובעלי עבות שבועות ע"ם יצחק שבחמ' ויהי קול
השופר סיבר של מת"ת היה מלילו של יצחק סוכות ע"ם
יעקב שנח' על כן קרח למקום ההוא סוכות. והשניים עשר
רחשי השבטים היו רחויים להיות כולם מועדות ורגלים כשל'
הרגלים הכתוב' על סם ע"כ שבטי יפרחל וכפחפתו יפרחל
כעגל לח זכו להם (עיין תוספת ורש"י מנלה דף כ"כ)
והשניים שלח חטאו בעגל עדיין הרחשי חדשים כמוכר
להם ולפיכך נהגו הנשים שלח לעשות מלאכה בר"ח בין
חוכל נפש בלבד ע"כ כי על כן אף אתה ים להם רוע החור
ההוא להיות עילוי למע לה וחף גם בנפש כל חגם
יפרחל כמדוכר.

ועל דכרת יקר תפאר'עטה ליום החדש המקודש.
מלימים וכן רכים רוח ה' מוסיפה כם ישמחו
ויעלצו לפני ה' כהתקרש עליה רחש החדש ודיוי מקדימי'
לקדש פני החדש ולכח כגל שד"י לחמית תחת כנפיו
בקדושה וכטהרה ושוכלים כמקוה טהרה לכבוד ר"ח
מכע דב כמו כרגלים וטהור ידים יוסיף חומן ויחח"ו נדיק
דרכם. והכח לטהר לכבי תקנתי מוסח תפלה זו כרחשונה
שכול להעביר הזוהמה. ולח"כ יחמר.

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה כרחילו וחיחמו
ליחרח ב"ח כן"ח כשם כל יפרחל ויהי
נעם מלפניך ה' חלהי וחלהי חבותי שלחי מטהר חת נופי
כמי הכ"חל הזה. כן ה' חלהי תטהר חת נפשי רוחי
ונשמתי בב"חל העליון החרת שם ב"ן יו"ד ה"ח ו"ו
ה"ח ומכפר לה' לותיות שם חדב"י כמילוחותו חלי"ף למ"ד
פ"ח דל"ת למ"דד תי"ו מ"ן ו"ו נ"ן יו"ד ו"ו דל"ת חשר
עם להבת כללות המה יעלו לנח"ל ובהנרף השני כולנים
ב"ן והדב"י לוכילם לוליכם חל נח"לי מים וכמים שו"ת דיח
כתמי עוטתי. ותחניל עלי שפע ב' שמות חלהים דח'
בריבו"ח ח"ל ח"ה שה"י שהי"ם והב' כמילוי יודי"ן ש"ך למ"ד
ה"י יו"ד מ"ם וכללות חלהי"ם פשוט ושמות קס"ח וקב"ח
חלי"ף ה"י יו"ד ה"י חל"ף ה"ם יו"ד העולים **ראש חדש**
חשר הוח בגל שד"י כמילוחו"ה **ישין דלת יוד**
יעלין וככן תטהר חת נפשי
לפני כסח כבודך נקבל עלי מזיז שפע הקדוש הנמשך
לדחל ש"י שם שדר כמילוחותו והיח תעלה עד רחש ז"ח
והל יעכב חטח ובון לפניך בזכות השמות היונחי' מפסוק
ויקר"ה חלהי"ם ליכשה חרץ ולמקו' המי'קרח יום חשר כח
בגולתן להעביר כתם חטח פשע ופשע ולהוסיף קדושה
בנפשות הנדיקים ונחמר מקוה יפרחל ה' מוסיכו בעת
נרה ונחמר ו וזרקתי עליהם מים טהורים וטהרתם מכל
טומחותיכם ומכל גילוליכם חטהר חתכם ויטכול תחלה
שלשה פעמים ויכוין כשלשה שמות חלהים הנז'
חחר קק' פעמים עוד ויכוין כב' שמות חלהי"ם
הנז'
כולם הם על סם לחבתינו הקדושם פמח ע"ם לחברם
שלמה לנשי ובעלי עבות שבועות ע"ם יצחק שבחמ' ויהי קול
השופר סיבר של מת"ת היה מלילו של יצחק סוכות ע"ם
יעקב שנח' על כן קרח למקום ההוא סוכות. והשניים עשר
רחשי השבטים היו רחויים להיות כולם מועדות ורגלים כשל'
הרגלים הכתוב' על סם ע"כ שבטי יפרחל וכפחפתו יפרחל
כעגל לח זכו להם (עיין תוספת ורש"י מנלה דף כ"כ)
והשניים שלח חטאו בעגל עדיין הרחשי חדשים כמוכר
להם ולפיכך נהגו הנשים שלח לעשות מלאכה בר"ח בין
חוכל נפש בלבד ע"כ כי על כן אף אתה ים להם רוע החור
ההוא להיות עילוי למע לה וחף גם בנפש כל חגם
יפרחל כמדוכר.

ועל דכרת יקר תפאר'עטה ליום החדש המקודש.
מלימים וכן רכים רוח ה' מוסיפה כם ישמחו
ויעלצו לפני ה' כהתקרש עליה רחש החדש ודיוי מקדימי'
לקדש פני החדש ולכח כגל שד"י לחמית תחת כנפיו
בקדושה וכטהרה ושוכלים כמקוה טהרה לכבוד ר"ח
מכע דב כמו כרגלים וטהור ידים יוסיף חומן ויחח"ו נדיק
דרכם. והכח לטהר לכבי תקנתי מוסח תפלה זו כרחשונה
שכול להעביר הזוהמה. ולח"כ יחמר.

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה כרחילו וחיחמו
ליחרח ב"ח כן"ח כשם כל יפרחל ויהי
נעם מלפניך ה' חלהי וחלהי חבותי שלחי מטהר חת נופי
כמי הכ"חל הזה. כן ה' חלהי תטהר חת נפשי רוחי
ונשמתי בב"חל העליון החרת שם ב"ן יו"ד ה"ח ו"ו
ה"ח ומכפר לה' לותיות שם חדב"י כמילוחותו חלי"ף למ"ד
פ"ח דל"ת למ"דד תי"ו מ"ן ו"ו נ"ן יו"ד ו"ו דל"ת חשר
עם להבת כללות המה יעלו לנח"ל ובהנרף השני כולנים
ב"ן והדב"י לוכילם לוליכם חל נח"לי מים וכמים שו"ת דיח
כתמי עוטתי. ותחניל עלי שפע ב' שמות חלהים דח'
בריבו"ח ח"ל ח"ה שה"י שהי"ם והב' כמילוי יודי"ן ש"ך למ"ד
ה"י יו"ד מ"ם וכללות חלהי"ם פשוט ושמות קס"ח וקב"ח
חלי"ף ה"י יו"ד ה"י חל"ף ה"ם יו"ד העולים **ראש חדש**
חשר הוח בגל שד"י כמילוחו"ה **ישין דלת יוד**
יעלין וככן תטהר חת נפשי
לפני כסח כבודך נקבל עלי מזיז שפע הקדוש הנמשך
לדחל ש"י שם שדר כמילוחותו והיח תעלה עד רחש ז"ח
והל יעכב חטח ובון לפניך בזכות השמות היונחי' מפסוק
ויקר"ה חלהי"ם ליכשה חרץ ולמקו' המי'קרח יום חשר כח
בגולתן להעביר כתם חטח פשע ופשע ולהוסיף קדושה
בנפשות הנדיקים ונחמר מקוה יפרחל ה' מוסיכו בעת
נרה ונחמר ו וזרקתי עליהם מים טהורים וטהרתם מכל
טומחותיכם ומכל גילוליכם חטהר חתכם ויטכול תחלה
שלשה פעמים ויכוין כשלשה שמות חלהים הנז'
חחר קק' פעמים עוד ויכוין כב' שמות חלהי"ם
הנז'

ובתב הרב ז"ל להחליף לו חליפות שמלות
משקידים עליו היום לכבוד ר"ח כי כן
תלבשנה המדות העליונות החדות יתירות וכמו שרמז
במאמר הזוהר דף כ"ח כי התלבשות העלמות כר"ח תיכף
ככחול וע"כ שלימים וכן רבים לעומתן מתהדרים כהדר'
קדם כבגדים מיוחדים לר"ח לח על שבת ולח על י"ט חלח
על ר"ח כלבד כי לח שוו כל הזמנים כשיעוריהן. ומן דעת
הרמב"ם נרחה שבתב שר"ח הוח ככלל לקדוש ה' מבואר
שהרי נחמר בו קדושה משקדם יפרחל ורחשי חדשים מיכה
שנדיק לכבדו ככשות נקיה כרילפינן כשבת מכבדתו
חלח שנדיק לתת הפרש ביניהם כגר מה כחמור ושימוק
חש"ם חליפות שמלות ניטריקון ח"דם מ"ועד ם"ת כי כה
יתהדר ויתלבש חליפות שמלות לכבוד הדרתה ומורי ז"ל
היה מחליף שמלותיו מבערב כהתקדש עליו היום וכן
רחוי לנהוג שגם בלילה ים עילוי שהרי כבר חומרים יעלה
ויבח. וככל חרנות המערב נוהגים להדליק נרות חוד
ר"ח בבית הכנסת וגם בבתיהם על שולחנם כמו בשב"ו ש"ט
על תוספת המלרות המחירים מחדש למעלה ועל ידי
הדלקת הנרות למטה מתעורר למעלה הדלקת הכוכבים
קדישין כמ"ש על כן כחורים כבחו ה' ולחרי העובד חת
ה' בתמיחה. וכבר ידעת מ"ש כנ"ח פ' כרחשית חמר
ר"ח נלותה ותשבחתך דלילה משקעה החמה עד נח
חתחזי סיהרח דכתיב יירחוך עם שמש דח היח נלותה
דנפרח ולפני ירח דח הח נלותה דלילה וכו' חמר רבי
יהושע חמר רב כנפרח כשהחמה זורחת הוח זמן תפלת
ומשם שעות ולמעלה עד ט' שעות זמן תפלת מנחה
ומשקשעה החמה עד שתחשך תפלה לחחינה רחמר ריב"ל
חמר ר"י חמר רב משקשעה החמה עד שילחו כ' כוכבים
זמן תפלה לחרונה ע"כ וכן היה מנהג הרב ז"ל שלח
לחחר זמן תפלת ערבית יותר ממיעוט זה חם לח על נד
החוכם ניכר והן עוד היום רבים מחסידי תקיפי ח"י תפסו
סיטה זו וכן רחוי לנהוג כל הימים:

אבן מי שח"ל לו כל"הימים על כל פנים יהח זהיר
ונזכר חור ר"ח להקדים לבח לבית הכנסת
להתפלל תפלת ערבית מיד בשקיע החמה מפני כי רובם
הם מתעכים בער"ח וכן לח יעשה להכנס בו כשה מעוני'
ולף שחמרו הלכה מתעכה ומשלים היינו לומר שיתעכה עד
פקיעת החמה חבל כל הכנסם לתחום שבת שוב היו
רבחי להתעכות כמ"ש הב"י רמ"ט וה"ה נמי ברחם הדם
משבת נחת הכוכבים וחילך לחמוד להתעכו' וכן כתב ה"ר
מנחם עזריה ז"ל.

ועב"פ מי שלח התפלל תפלת ערבית והגי' זמן
נחת הכוכבים מנוה עליו למהר להפסיק
תעניתו

תענוגיתו כי לית מאמרו קודם תפלה אלא סעודת קבע אבל סעודת ערבי לית לן בה: והיום הירח לית יכיל עצמו לירד זו המדה ובהתקדם עליו היום יורדו להקדים לבא לבית הכנסת להתפלל תפילת ערבית עם הצבור כדאמר לכבוד הדר ירח החדש וברוב עם הדרת מלך מלכו ועל עולם ויתן בקולו קול עוז יעלה דברו בתומור בדבי נפשי חת ה' תהלתי מלוד וכו' (ת"ה לפי דברי הרב ז"ל שהעלוי בר"ח היא לנפש הד' וע"כ יום נפש יתיר' כר"ח ולא רוח יתיר' לפ"ז יום טוב טעם לומר כרבי נפש") המספר בשבח היוצר כדרך הוא עשה ירח למועדים לשלוח סברת החוזים בכוכבים המורים שמלוחה ומיעוטה הוא לעשות רושם בבני אדם וחושבים שים כח בלבנה לפעול טוב כשהיא מתמלאה והולך וכן להפך לפעול רע כשהיא מתמעטת ועל כן חושבין אותה לתלאות שעל כן אמר הכ"ה הביאו עלי כפרה שמיעטתי את הירח כי הוא גורם להם לעובדיה שסוברים שים כח זה מעצמה שמיעוטה ומילואה מכשילם כאמור · וזה המזמור לעד נאמן המודיע כל מעשה בראשית המעיד על מלכותו יתברך ושבכל נברא מלאתו והוא חדון על הכל וכל נבראות מעלה ומטה חיבן רשאין לעשות אלא רצונו ולמאמרו כשופה ירדופו כאשר סידרם במעשה בראשית וכידו לשמותם ולהחליפם כמו ההמה והלבנה שעמדו במלחמ' יהושע ועשר מבלות פחזר החמה בחזקיהו וע"כ אמרו מזמורים ומעידים שעשה ירח למועדים כי היכן כמו שחושבים החוזים בכוכבים אלא להפיר בחידושה המועדי הנקראי מועדי ה' שניהו לעשו' כסדר מהלך ככבי לכת וכל אים לפי מהלכו יתן אל לבו פרטי דברי המזמור להכיר גדולתו יתברך ומולת לו יעלה על רחשו:

ואולם לפי דברי מדרש הנעלם פרשת לך לך מביאו עוד טעם למנהג זה לומר ברבי נפשי חור ר"ח ויומו ז"ל מקימי מעפר דל וכו' להושיבי עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם מהו וכסא כבוד ינחילם זה יעקב אבינו דעביד ליה כלסיית יקר בלחודוי לקבל אולפן בשמתא דנדיקמא וקב"ה חזיל עמיה בכל דים ירח וירחא זכר חמי בשמתא יקר לאסקלריא שכיחתא דמהרי מכרכ' ומגדת לקמיה הה"ד ברבי נפשי את ה' לאמר רבי עקיבא כל פרשתא דתשבחתא דא בשמתא לאמרה לקמיה דק' דה לאמר רבי עקיבא קאים עלוי ובשמתא פתחת ואמר ה' שהי גדלת מאד וכו עד סיומא דקאמר יתמו חטאים ועוד לד"ע ולא דא בלחודוי אלא משבחת ליה על גופא דאשתאר בעלמא דין ואומרת ברבי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו ע"כ ולפיכך טוב להודו מזמור הזה בהתקד' יום החדש להורות על עילוי הנשמות למעלה כר"ח וכן מבואר בזוהר פרש ויחי רכ"ד ע"ב העילוי רב שים לנשמות הנדיקים בג"ע מידי חדש בחדשו ז"ל תחלת אלף . ת"ל

ריחין מלקין בכל יומא מג"ע דמתבשמי בהו לחיזון לבושי דיקר דההוא עלמא דמתעטרין מיומוי דר"ב ח"ר יהודה כמה לבושין לחיזון לחמר ר"ח טורי דעלמ' על דא פלגינו לכל תלתא לחיזון חד דמתלבש ביה ההוא לבוש רוח דבגנתא דחדש וחד יקרא מכולא דמתלבש ביה נשמת' כגון נרות דחיי בין פורפירא דמלכא וחד לבושא דלבר דקאים ולא קאים לתחזי ולא לתחזי בהאי מתלבשא ביה נפש' וחלא ואטא כעלמא וכבל ריש ירחי סתח ופתח חול ואתקשר ברוחא דבג"ע דבחדשא דקאים בין פרגודא יקיר' ומיניה חולף וידע מה דידע ואטו והודע ליה בעלמ' תבא בתרין קשורין לתקשר נפשא בכל ריש ירחא ושבת בקשור דרוחא דבין ריחי בוסמין דבג"ע דחדשא ומתתן חזיל ואטא ואתקשר עם רוחא ונשמתא דנדיר' בגרונא דחיי ומתרוויח ומתזן מהיכון זיוון יקירין דהאי סטרא ודהאי סטרא הה"ד ונחך ה' תמיד דייקא וכו':

ובזוהר פרש תרומה בילמו עור גודל עילוי הנשמו' בר"ח שמתעטרו' בחורות עליונים ומתקשר' הנשמה ברוח ורוח בנפש עד שהם כקיסור אחד בנור רוחני כמו שהיו בנור נופכי בית"ז ז"ל דוה הכה לחיזון דירעי חרח קשוט דחלי חטא' בשעת דנשמת' מתעטרת לעילא בו ביומא קדים ורוח קדי' כהיר' עילאה בשבתי וירחי וזמני הלי נפש בשעתא דרוח נחתא מגו כהירו עילא' דדיוקנא בג"ע נהיר וכיון לחיזו כך קייתא בו קבלי ואתגלי' בדיוקנא דהוו בו גופא בקדמיתא וכל לחיזון גרמין כההוא דיוקנא סלקא ומשבחא ואודלן לק"ב הדא הוא דכתיב כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך והעניין הוא כי בשבה שהרוח יורד מג"ע העליון לג"ע התחתון לז מלוך עמו לוז גדול שקיבל למעלה ומלותו הלוז יורד גם כן לוז בהיר מאד לנפש לשר בקבר ומתלבשת הנפש בלוז הזה כאור הנוף מתם ולז מתחברי העצמות יחדיו ידובקו ומתעיידים בצורת הגוף שהיה בעה"ז ובולים מן הקבר ומודים ומשבחים ואומרים שירה לפני הקב"ה ועל זה נאמר כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך ולומר לא מן כתיב כאן אלא תאמרנה ומבואר עם בזוהר דחילולי תתיהב רשות לעין לרחות היה כל חדש רואה בלולי שבת ור"ח וי"ט כרמות נורות עומדות ע"ג הקברים ומודים ומשבחים לקב"ה אלא שהעון מבדיל ומחשיך את העין מלרחות אשר מכל אלה תשכיל העילוי רב שים לנשמות בר"ח ועכ"ל רחוי לומ' חור ר"ח מזמו' כרבי נפשי את ה' שכן הנשמו' לומרו שבח זה למעלה הע"ם ר' דרש הנעלם' הכ"ל וחף שכתב הרב ז"ל שם"ל לומר שם מזמור קודם ערבי שלא פסוקי ה' נכחות עמנו וכו' עד גמר הפסוקים הסם מ"מ מזמור זה מן הטעמים הנזכר' רחוי וכבון לחומרו חור לחם חדש וחין לבשות · וכבון להיות כל חים אשר הריחו בחור ה' לריחיו ותשמות ה' יכיח לבוין קודם תפלת ערבית

בחינת הארת קדושת היום אשר היה רמוז בסם ענם דמ"ם הד"ם והמה ג' שמות שהיה הר' בריבוע ח' ח"ל ש"ם אלה"י הלהיט הכ' במילוי יוד"ין חלף נמ"ד ה"י ו"י ד"י מ"ם וכללות אלהי"ם פשוט העולים כמספר דח"ם. וכ' שמות אהי"ה במילואותם דיודי"ן והה"ין כזה חל"ף ה' י' ו' ד' ה' חל"ף ה"א ד"ה ה"א העולים כמספר חד"ם וכל זה הוא כמספר סם שד"י במילואו ואיה כולל נקוד קמץ

שין דלת יוד

וקודם הקדים ואמר מקרוב קדם אלה ר"ת סם שדי במילואותו וזה תואמו שי"ן עטרים דאשי"ר ופנימו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד ו"ו ושב בפתח עליון בגל שד"י יתלונן. בהר סיני ישמחו עיר אלהי"ם קדוש מעכבי עלון. ד"עו כי ה' הוא האלהי"ם הוא עשנו ולו לאחינו עמו ונתן מרעיתו ל"כו ורחו מפעלות אלהים נורא עלילי' על בני אדם רתורעני חורח חיים סובב שמחו' את פניך נעימו' בימינך נע"ח י"הוה יגמור בעדי ה' חסד"ך לעולם מעשה ידך אל תרף. ואתני אהי"ה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד אהי"ה בתוכה. דור לדור ישבח מעשיך וג' בורתיך יגידו. ואחריו לו יהיה חן יגלח דברו בתפלת ערבית בכוונה ובנעימה קדושה. ורחוי לע"ן לחום למה שהזירו את הקודמים שלח להפסיק בהכרזת ר"ח בין הקדים לתפלתי' ר"ח רק יכריז בבית הכנס ע"י הפעמונים ואם ר"ח יום להד קורין ר"ח. ואם ר"ח שני ימים קורין בלילה להד ישלח ויבא הולאל ויום להד הוא יום ל' של חדש ה' ענבר ואינו ר"ח תמים רק לענין יעלה ויבא אחר לגיל ב קורין ר"ח שהוא תמים ראש חדש ומתמו מתחילים למנות בחדש. ובעת עומדו להתפלל תפל' ר"ח יתקדש בכוונתו בהגיעו ליעלה ויבא כיון עו'לת הרש בחדשו כי בחול' ד' ר"ח יסע יתדותיו לנסוע ורחל בהוד לא כן בר"ח אשר היה ג' ס היה עולה בכ"ח וע"כ תקנו בברכת רצה אשר הוסיף יעודה בנסח לומר ועל ר"ח ויבא אלח שבלילה הייחו הקדום בעלמא דאתכסיא והכא היא לאח על כפיס כסה חור על כן בר"ח על כן לם לחמרו בלילה אין מחזירין אותו יען עתה לא רצו חור בהי"ר הוא בסחקים לא כן ביום שהייחד הקדום הוא ברחל ע"ש דאתגלייא להחיר על האדרן על כן לם לא לחמרו מחזירין אותו לאור דאור החיים כי על כל אלה חיים יהא זרע זכר להיו' לזכרון בין עיניו קדוש' היום ולא יעבור מלה זכיר יעלה ויבא אף בלילה כו אף כי לפי פשוטן של דברים אין מקדמין את האחד בלילה לא יעלה ולא יזיד אכן לפי תעלומי הדברים גם הוא יבדל ונריך להזכיר יעלה ויבא לבחינת העולה היא למעלה בפתר הלל ולמרו הקדמונים שהשוכח אלה זכירו יחלב כל החדש:

ומורי גר"ו כתב שאם שכח בלילב"ח ולא התפלל ערבית

ערבית דנריך להתפלל שחרית ב'. טעה' בתעלומים ולא הזכיר על לחם חדש. וכן כשר"ח ב' ימים ויום לחשון שכח ולא התפלל מנחה וטעה בתעלומי' ולא הזכיר ל"ח אין מחזירין אותו כיון דשדר עלוית אלה כל אחת כדרם לשנמה ק"ו הדברים שאם התעלומים כיום יש לנו לומר לא כעת עלני' העיקרי' שהיה על לילה אין מחזירין אותו מטעם הנזכר כ"ם כשהוא לתעלומין לאשר חלף הלך לו ואם התעלומי' בלילה יש לנו לומר לא כתפיל' העיקרי' שהיה לתעלומין חיכו חוזר כ"ם אותה שכח לתעלומין אשר חלף הלך לה אות' העליון ולקמן בכח עוד פרטי דיני' אלו בס"ד (ה"ה אם לא אמר מכח בשר"ח בפרק הרמ"ח לומ' שהיו בב' התפלו בלילב"ח כשכ"ר בשב' ואתה קדוש ב"ב תכ"ב שאין נריך דלא דמי לשב' והחיל ותפל' ר"ח היא תפלה של חול עצמה אלא שאנו מוסיף בה יעלה אין נורך להזכיר בפנים:

וצריך להיות כל אחים מתעורר בכוונתו לשתוך ולרעות נוסח אלהינו זה קודמו לו בבוקר ובערבית להתנפל לפני ה' יעלה וירומם עטרת רוח אפינו מעשיה' אשר הוא נלכד בשחיתותינו. והן עתה ביום החדש כגל שד"י נתלונן ירום הורו ותבשח מלכותו לתקן עולם במלכות שד"י. וכבר אמרתי שעיקר התפב' והיכ' היא בלב ובכוונה ולא באמור הדברים בפיו ובשפתיו ולבו רחק מהם ובפרט בענין אשר כזה אשר הוא נורך עליונים ותחתונים. וכמה הזהירו את הקודמין שלא יכוין אדם בחלק מהתפלה לבד במה שנריך והשאר יונית מפיו ולבו לא נכון כגון אם יש לו חולה שיכוין ברפאינו או אם נריך פרנסה שיכוין בברכת השנים ובברכות שאם שבחי הוא יתברך ונורך כל ישראל כגון ג' ראשונו' ואלשה אחרונות וברכת השיבה סופטינו ואת נמח דוד וכונה ירושלים לא יכוין. ואם עשה כן אין תפלתו רחויה להתקבל ומדת הדין מקטרגת ואומרת בנדכו הוא מכוין ומתחנן ולא כן בשבח כורשו ולא נחלה על שבר יוסף וחרבן הבית וחילול השם בבוש כאשר נחלה על שבר יוסף וחרבן הבית וחילול השם בבוש כאשר נחלה על חברון הלבנה מכשו וברילות חיברין וכיוצא בזה ואז טורפין לו תפלתו בפניו כי על כן נריך לשית מגמת פניו בתפלתו על דבר כבוד שמו יתברך וסוף הכבוד גם לל עצמו ולל כשרו וזה כל הימים וכ"ש וק"ן ביום החדש כי שערי הרחמים היו פתוחה להתקבל ברנון התפל' כי נהה ויחי להרבו חכוכיו לפני המקום כ"ה על גאולתנו ועל פדות נפשינו כלב שלם וצפע נעבה חולי יחנן ה' וחסף ה' את זרוע קדשו וחסף כדחי ישרש תוכחי יהושלי' לחרמון על משפטו יסב כברחשוב' וזיף בכוונתו להתחנן על הגאולה כיום הזה כי כשתבב' בהמ"ק במהרה בימינו אז יהיה שלם ותם עון הענל ואז יהיו הרחשי חדשים כרגלים כאשר בתחלת קודם מעשה

* ענבל וכן חמר במדרש תהלים כפ׳ מתי אכתוב ואתרחם עכו״ם תהלים ז׳ לא תחמל ישראל להק״ה רבש״ע לחמתי אתה מחזיר לנו הכבוד שהיינו שולטין בהגלגל ג׳׳פ בשבה וירושלים שכינה לחמר להם הקב״ה כמי כש״ה אתם שולטי בשבה ג׳׳פ כשחיצ הקץ אתם שולטים שם כל אחד שנאמר והיה מידי אחד בחברו תע׳ וכל כשר להשתחוות לפני ע״כ והשולחל וכל זה תעכב עון פעמים אחה מולך את תרפתנו וכבר לחמרו כל מי שלה נכנה בהמ״ק בימיו כחילו נחרב בימיו ח׳׳וכי על כל שלה יתלחק בכל כוונתו כתפלתו היום לעפוך שיחה לפני חל יש״ב ירחמנו ויעלה זכרוניכו לפניו וזכרון יחשלים ווכרון מעשה בן דוד עכרו לפלטה לטובה לחוות בעושם ה׳ ולבקר בהיכלו והיה מידי חדש בחדש · וכשחומר זכרונו ה׳ חלהיכו בו לטובה ופקדינו בו לברכה לח ישים ריוח בין הדבקים חשר שם רמז דכר ונוקבח זכירה לזכר ופקידה לנקבה וצריך לייחדם יחד ביחודם עליס ולפיכך בחזרת ש״ץ התפלה לח יפסיקו לעכות לחמן ניצותם וחח״כ יעלימו תפלת ערבית · וכמנח כתוב כמכתבי הקדם חשר כמגרים הגולה נפלחה להיות שמור בכל ימי החדש מכל נרה ונוקה וכברש בזמן מנפה שמר׳ הדין מתוחה לומר בכל תפלות ר״ח עליהו לעכח שר חין עוד חחר · יסר והפך ר׳ פעמי׳ וכפעם ח׳ יחמר חכניתן קר״ע עם״ן וכפעם כ׳ מנ״ד יכ״ם וכפעם כ׳ בט״ר נת״נ חק״כ טכ״ע וכפעם ד׳ יג״ל פו״ק שקוני״ת וחח״כ יגמור חמת מלכנו וכו׳ על כן נקו ויכוין כש״ת מהר״ם כתפחר׳ עוזך עם תב״ה וחח״כ יחמר מזמור ז׳ שניון לדוד וסיים הרב ז״ל עם ויודע חני שהוח מקובל וכנע לח יקרב כחלנו ע״כ · ושוב תהיינה רגליו כחילות לנכת חל ביתו כשמון וכשמחה כשכת וי״ט ויתן קולו קול עוז לחמר ר״ח טוב מצוק ומחר ויום לעשות שבודתו מיד עלה ליכנס בה כשהוח מצוכה · ואם היה כתענית קודם שיפסיק תעניתו יחמר :

יהי רמ׳י חו״ח שיהח ריח הגולה מפי כשבה זו כריח קרבן חשה ריח ניחוח לה׳ הקרב ע״ג המ וכח ויהח מיצוט חלבי ודמי שכתמעט מחכי כתעניתי מיין נוקבין לצורך זווג הגליון ויתרבה השפע בכל הגולמות והחידה פניך חל רחל חמנו בעוז וחדוה שמן ושמחה ימלח בה ולהגלותה נרחם פניה ומשם ימשך עליהו לנו בני מלכים חור חביון עוזה ונחם וכתגלון בשתר כנפיך סלה לעולם ועד ולח נשוב עוד לכשלה וחדש עליהו חת החדש הזה לטובה ולברכה ולגאולה קרובה וכזכה ונחיה ותחזינה עיניהו בשובך לציון ברחמים מלך ביופיו תחזינה עיניהו לתקן עולם במלכות שד׳י עשה לחביון שמך כו׳ יהיו לרצון כו׳ ויהי נועם ה׳ כו׳ · ויש לכבר רחשי חדשים במחכל ומשתה כשכתו׳ וכחגים וכמועדים ולסברת הרמב״ם הוי ר״ח מן התורה להתחייב לכבדו והוח בכלל לקדוש ה׳

מכיכר שהרי נחמ״ם קדוש יפרע ורחמי חדשי ויחיד שקבל עליו תעניות כך וכך ימים ויודע בהם ר״ח ליהו נדיך התרה חלח שחס קבלו בלבו נדר הרי עלי נדיך סתר׳ חכם ויפתח בחדש שיחמר לי חללו שמת לבך בתורת בהם ר״ח לח היית נודר ותתיר לו · ומנהג טוב להולכים כתמים להוסיף לכבוד ר״ח מלבל חד יתיר וכשחל ר״ח להיות בשבת מוסיפים עוד מלבל חד יתיר ממה שעושים לכבוד השבת לים כברכתו וחחד החנשים ויחד הנפשים שיו בחיוב זה ולדדכה המה מחוייבותיותר הן מבני שלח חעשו בשבל והר״ח נשמר להן כחנים וכמוצדים ויוכר מזה מצורע לכהים בסוד ה׳ חשר כל העליות שבר״ח בין ביום ובין בלילה הם לנוקבח ולין לזכר שום עליה חשר מעשם זה נשל החיוב עליהן שלח יבשו מלחכה לח ביום ולח בלילה מה שלין כן הזכרים כמו שנבחר להלן בס״ד ולים התמים יהח כיתו מלח נד״ק להיו׳ שבני תורה כחובלי שלהבו בר״ח כי״ם חשר עתח עמומו של יום שמש נד״ק ומרע׳ כשבפיו והיה מעשה הנד״ק שלוש ויהיה סולחנו מלח דמן בר״ת ויהגה בעמיכו של ר״ח כמחנה פ״ח וכ״ב ופ״ג דר״ה וכתענית פ״ב וכמגלה פרק ג׳ וכמסכת שבועות פ״ח וכזכחים פ״ה ופרק י׳ תכלל לפי שיעור יהגה בם פעם כזה ופעם כזה חו כולם כחחד ·

ואשר כח בסוד ה׳ יהגה כזהר פרשת פנחס דף רמ״ח ע״ח וברחמי חדשיכם וכולי עד סוף ע״ב לזמכין קרנים חיכון שיון וכפרשת ברחשית דף מ׳ ע״ב יהי מחורות עד ולחתם הדבקים ולפעמים בזוהר פרשת נח סוף דף ע״ח ר״ם פתח כה חמר ה׳ חלהיהם עשר החכר עד דף ע״ב לעילחי ותתחי וכפרשת ויחי דף רל״ו ר״פתח עשה ירח למועדים עד חיים כולכם היום ולפעמים כפרשת לחרי מות דף ע״ט ע״ב חמר ריכי שמעון כתיב והיה מידי חדש בחדשו וכו׳ עד סוף הפרשה וחברי חמם יעשה כסדר הזה על השלחן לחת לפני ה׳ וכפרקי שבת נתבחר בחוק עוד כזה · וכיון שנמנו לקדושת חלהיהו לברך ברכת המזון ויתקדש שנמנו בכוכתו להיות זמיל וזכר לומר קדושת היום בכוכה יהופלים כי חף כי לפי הדין חס לח חמרו חין מחזירין חותו לח ביום ולח בלילה מפני שחינו מחוייב לחכול פת רק חס נזכר קודם הטיב והמטיב שחומר ברוך שנתן רחשי חדשים לעמו ישראל לזכרון כלח חס ומלכו׳ מכל מקום היו התמים לח יכבור מלחת הכילוי לעלה בין ביום בין בלילה ונם להתקדש עמנו בקדושת היום וכ״ם חס הרבה כמחכליו ובמסחתיו לכבוד ר״ח שקרוב להיות ברכתו דחויה על דבר כי סופו הוכיח חת תחלתו חשר להנחתו הוח מכוון ולח לכבוד ר״ח ותדיר בחיתומיו חכון לו הוחיל ולח ה זכירו ולח סיפר בשבתו ולח כלו לירחי מדה זו חלח שלח תתם התורחה והברכה לעמו בלח לב ולב מבות לחנשים מלומדה דחופין ומכוהלים

פרק ב פסוקים לפני ברכת המזון

בדבר המלך מלכות של עולם והיה להם למשוש וחס הנוטע
אזן שמע מפיהם ויבינו כי אין סם חלח כ׳ חו״ג נרגרים
ברחם חמיר והמלות לחד מעיר וכ׳ ממספחה ח׳ למעלה
ו׳ למטה ולח יהיה מתכוין חלח כמחרף ומנדף וכולב את
[סם] בנעימה לויה להם כי על זחת הסכינה נוערת ולח
לותי קרחת יעקב כי יבעת כי ישרש עמרת על שלחניך כ׳
חו״ג שעות והתהלתה לחיטך למנוח נחת רוח בנפשך
וכבוחך לברך לותי רע בעיניך להתעכב רבים שעה לכוין
חת ברכתך ותברכני כמי שכפלו שד וכפורק עול מעל
כבד יכבד מעך הוי כי יבעת כי העל חלה לח תתחפק ה׳
וה׳ הטוב יכפר בעד ועל כן כל בעל נפש יהח זהיר ברוחו
בהגיע תור חדם בחדשו ומידי שבת בשבתו שהוח מרכה
פשכילו להתחמץ ככל כוחתו בברכת מזונו לה זכיר מעין
המאורע וככן יעשה נחת רוח ׃

ואשר בח בסוד ה׳ יחותה לו לכוין בר״ח קודם
ברכת המזון שם אר״י כמילואותו כזה
חל״ף למ״ד פ״ה דל״ת למ״ד תי״ו נו״ן וח״ו נו״ן יו״ד וח״ו
ודל״ת והס ל״ה חותיות ושם מספר שס שד״י הרי
ק״ן ברכות מתברכת ובחלק של חול כתבתי סדר
הכתובים קודם ברכת המזון ׃

והא לך סדר מקרחי קדם ר״ת מילוי שם שדי הכז׳
והס ל״ה פסוקים לחומרן קודם מיס לחרונים
בר״ח אברכה חת ה׳ בכל עת תמיד תהלתו בפי־ליהוה
הישוע׳ על עמך ברכתך סלה ׃ פתחו לי שערי נד״ק חבח
בם חודה י״ה ׃ למען יזמרך כבוד ולח ידום ה׳ שהי לעולם
הודך־מי ימלל גבורו׳ה׳ ישמיע כל תהלתו ד״וד לדור יעבח
מעשיך וגבורותיך יגידו פ״ותח חת ידך ומשביע לכל חי
רצון ׃ ר״חמיו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו ׃ ד״מיכו חלהים
חסדך בקרב היכלך ׃ ל״עושה חורים גדולים כי לעולם
חסדו ׃ ת״הלת ה׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעול׳
ועד ׃ ל״שמיע בקול תודה ולספר כל פלחותי״ך ׃ מ״שוך
חסדך ליודעיך וצדקתך ליישרי לב ׃ ד״כקתי כעדותיך ה׳
חל תכיסני ׃ ת״חי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרוני ׃ י״מין
ה׳ רוממה ימין ה׳ עושה חיל ׃ ו״יהי נועם ה׳ חלהינו עלינו
ומעשה ידינו וכו׳ ׃ כ״פשי ישובב ינחני במעגלי צד״ק למען
שמו ׃ ו״שמחו כל חוסי בך לעול׳ ירננו ותסך עליהו ויעלזו
בך חוהבי שמך ׃ נ״ורחות בנדך תעננו חלהי ישעינו מבטח
כל קצוי ארץ ויס רחוקים ׃ ו״חבר ה׳ מעולם ועד וכולי
ונדקתו לבני בנים ׃ א״ך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי
ושבתי בבית ה׳ לחורך ימים ׃ ו״לשוני תהגה נדקך כל
היום תהלתך ׃ כ״ון לבי חלהים נכון לבי חשירה וחזמרה
חף כבודי ׃ ו״ידעו כי חתה שמך ה׳ לבדך עליון על כל
הארץ ׃ כ״ון כסאך מחז מעול חתה ׃ י״חי שם ה׳ מבורך
מעתה ועד עול׳ ׃ ו״יודו שמים פלחך ה׳ חף חסידיך בק״ק ׃
ד״ברו ה׳ ועוזו בקשו פניו תמיד ׃ ו״חתה מרום לעולם ה׳ ׃

חדני

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך ו׳חתה
ה׳ לעול׳ תשב וזכרך לדור ודור ׃ ד״ען כי ה׳ החלהים בחר
עשנו ולו לחכחנו עמו וכחן מרעיתו ׃ ל״כו נרנני לה׳ נריע׳
לצור ישענו ׃ ת״כו עוז לחלהים על ישרחל גחותו ועוזו
בשחקי׳ ׃ ומילוי שם חדני הנזכר יכוין לותו בברכות כמ״ש
הרב ז״ל ויחמר ברחם חדם הרחמן הוח יחדם עליכו לת
החד״ם הזה לטובה ולברכה ויכוין לרחל כמו שכיהר
הרב במוסף ויחמר מגדול כמו בשבת סוד כביחים נכח
סוד דדוכרת כנודע ׃

ושוב יזכה וערבה שיחתו וכתב רבינו הקדוש
הח״י ז״ל דכלילו ר״ח מות ל״ת ח זוג כמו
בשבת כי מקור הנשמה פתוח כמו בלילי שבת חכן יזהר
להיות דוקק חחר חנות שחז ים זיוג גדול ללחה ויעקב
בענס וכעילוי ר״ח כמו שכיהרנו בפרקי שבת בחוך זמן
זמנם ומניהם ׃ ושם ביחרנו לזהרות הזוגו בחוך שלח
להשחית לת נחלתו כחלת ה׳ כניס ע״ם וכיות ׳ריך לה זה׳
בלילי ר״ח שהרשעה מתרשת מחד בחם קנחתה עמו ׃ וכן
רחוי להיות כל חיש נופה בילדיו בלילה הזחת בפרט וככל
עת שרוחה תימוק המשח לבדו בהקין חו בעודו יען שלילי׳
היח המשחקת עמו יזדרז להכות בחבנו על חובמו
ויחמר נוסח זה ׃ זילי לילית חיבתך זילי מהכך ליית לך
כחן חולק ומחכמך ליית לך כחן כייחך ויחמר ויהי מע׳ כולו
וכן יעשה ב״פ ׃

פרק שלישי

אם נדלה מחד שבכה למעלה מעלת עסק התורה
לרחם חשמורות כל הימים עוד תוסיפי לנבהה
כיתד שחת לרחם חשמורת יום ר״ח רב הקדם להתחבר
עם כנסת ישרחל ולעלות ח״כ עמה חשר היח יתבח
בכתרהה ושבחרהו ותעלהו חמו לחור בעוז חכיון עוזה
ודיוקנו למעלה עומד ונחקק בכנסת ישרחל ומף היח
תעיב חמריה לו ית׳ חזי כמלי כרח חת שבר׳ לנבך כמ״ש
כזהר בכמה מקומות ׃ וזה כל הימים וכ״ש בזמן עליית׳
בר״ח דכפוס עובדיהון דבני נשח הכי לתרוממת וכמ״ש
דהע״ה שם לתן שיבת לביתי ובו׳ עד לממח מקום לה׳ ׃
ובלי ספק כי הוח מעורר לת הרחמי׳ וממקומו יפן ב רחמיו
כמ״ש בתקונים ׃ ולחמרו כזהר פרשת בשלח זל וכד לתי
לפרח בכנסת ישרחל לתיח ומתעטרח ביה בקב״ה
ולוסיף לה לנבה סרכיטח דחסד ולח עלה בלחודח לחלח
עלה ועל לינון דמשתתפין בהדיה וכו׳ ׃ ולין ספק שבר״ח
שהיח העולה למעלה רחם כך תרבה החרתה עד להפליח
על לינון דמשתתפין בהדיה ׃ וגוסף גם הוח לחבר ביהרנו
למעלה

למיכלה בפרק כ׳ העילוי רב הכמנה למיכלה לנשמתי הצדיקים בג״ע ביום החדש ומה טובו ומה יפיו להשתתף עמהם לרחם לשמורות כמו שביארו בזוהר בכמה מקומות דכפלנות לילה קכ״ה עחל בג״ע להשתעשע עם צדיקיא וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמילעי בחורייתא וקכ״ה וכל צדיקיא כולהו כייתין לקליה וחין ספק כי לפי העילוי רב לשר תשיב נשמתם בר״ח כך ישיתו חלקתם לתו להעלות לת נשמתו עילוי רב ושביעו בלחכות נפשו . כי על כל חלה לף המקל על עצמו בלילות הקיץ מלעמוד לרחם לשמורות לו בכח יבר חים התמים להיות זריז ונשכר לעמוד בלשמורת יום החדש רב הקדש להנות בשכר תיקון הלילה לשר סידרנו ליקר ולתפלרת החת התהוכה כמו שביארנו לת סודו בס׳ חמדה נגוזה . ולל יעבור מלהנות בו . לשר הוח חביב מלד להכין לותה ולסעדה בעת עלותה להתרפק עם דודה לח״כ בתפלה .

ומנהג חסידים הרלשונים להנות כמלמרי הזוהר המלכרים בשור ר״ח הרשומים לעיל בסעודת הלילה לשר בם ישמיקו וידברו ברב עוסק כל תעלומי סוד ר״ח ולף לם לל בח בשור תעלומי הדברים קריחתן זו היח הללן . וגם לם יש שהות עוד ממרוס ידברו כמלמרי הזוהר הרשומים לעיל כי״כ חלקים הדר המלכות כי חביבה מכוה בשתה . ותחילת שמושי לפני מורי רחיתיו בלשמורת יום ר״ח לומר כ״ד פרקי שבת בע״פ ולחכי שחלתיו לחמר מה מקום לפרקי שבת בעוכה זחת והיתה תשובה חלי ותמלה כד״ה ותעל . ושוב בלשמורת הבקר יביר תהלתו של ר״ח בנוסח קולות לעורר חבלות הסרו״ן לשיר בקול נעים ולחכי נהנתי לשורר **שבחא דמטרוניתא** להר״ם לונזחלו זל .

מלכתא יקירת לחתי שפניתי שלימתי מן בנין כיך לתרעיתי הח לותיכי לחתיתי .

נהרין לנפלי לקבלך . ולחת תלוב לקלך . מן בנין סני זמן לך . לח סלוקת שיל לבעלך .

חבריא די מתי בתי . היכמלן נחי למשתי . בהדלי לתו למיתי משבע מיכך שבחתי .

משפעת כל שפירה . כיך כלילת מעשרה לחת לי ייעל נטירת . לחת לנדיק עטרה . די היח נכיעל כל שפירת כיך נטיעת הח רחימותך שגיעת נו כבו להלי תקיעת .

נינפי רחימותת דנפשתי . לת תהח כתרת בריאתי . כיך דשתל ייעול לקודשתי

את כיך תקוף לבריה דיצי .

רעיה דישרש כניסתת . ונופי דילי כתולתת נחדש חזות קשוטת . מן קצוי כולך שפירתת .

טל דילי רחימתי . וחביבתי כרתי היכלי וכית מכתי . נכת חדילי שכיבתי . דשתיקת שתימת לשבר לכח ולימת . חוף לשית שטרי דנושמת . הח מעת ליסוד דשלמת .

אתער נדיק רחימת די משמש נו מרומת להוי עייל בימת להוי מעטרת כשמה . קן ועולה . לתתלי ריפתי כטלת

אתברת לפתחי פתחת דהיכלת . דהוה סתים בחולת .

מלכתא חוף היח מתיבת לקבל מילי חביבת חוף לנת הכי תלוכת . להוי חמיד בטוכת .

מה כמים ומה דנינת לי דתשתמש כתנת . לחמר חיור כתלנת . הח סדרית לך שרנת .

מטלל שלם יקילת לחית לחתת כל שופרת עול רחימי עול להדרת שול ולמלי לי כהולת .

לי הוי עכיד שלמת תיב כנו ניון שלימת כד שרי פקיד לתמה . ברכתת חיי לשלמי .

ובהאיר היום יבוב ליטול ידיו שכית להסתלק מן הספק ויכון לקרלת שהיו בהדרת קדש בטלת ובתפילין להסכיס לכית הכנסת כי לף כי גדלה יקר הסכפה זו כל הימים הנה בשבתות ובר״ח תוסיף תת כחה לה כיתר שלת ויתר עז מטעם מ״ם כזה׳ בחקתי דף קי״ד ע״ב זל פתח רבי יצחק ולמר דומה חדי לנבי וגו׳ הנה זה עומד לחר כתליגו זכלין לימון ישרלל דזכו דמשכוכת (פי׳ השביעה) דח למיהוי בבייהן מן מלכה עילאה דלף על גב דלימון בגלותת קכ״ה לתי בכל ריש ירחי ושבתי ומכי לחשבח עלייהו ולחסתכלה בההוח משכוכת דלית ליה בבייהו דלימון כמופת דלית למלכה דקרלת מטרוניתת לפקק מהיכליה מה שבדת בטל׳ כרה דלית כמופת דמלכה רחימת דלית וכגין דדשתת דמלכה עלה שבקיה בירהה בשעתת דסליק רשותת דמלכה על מטרו ניתת ועל כרה הוח סליק תגרין ומיתי דרגין וסליק כתלין לחסתכלה ולחשבחה בין בוקבי כותלה עלייהו כיון דחמי לון שלרי בכי מלחורי קוסטי כותלה ולבתר לחזל ליה כך ישרלל לע״ג דלימון נפקו מהיכליה דמלכה ההוח משכוכת לה שבקו וכגין דרישותת דמלכה עלייהו שבקי

עמהון בסעודת דסליק רעות רמלכא קדישא על מטרוניתא ועל ישראל סליק מדרין מקפץ על הנבעות נחית דרגא וסליק כתלין לסתכל ולאסגחא בין קוסטי כותלוי עלויה כיון דחמי לון סהדי יכבי הא"ד דומה דודי לצבי או לעופר האילים לדלגא מכתלא לאינדחא ומחינדחא לכתלא הנה זה עומד אחר כתלינו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות משגיח מן החלונות לאסתכלא ולאסגחא עלמיהו וכו"כ כעין חדוות ולמחדי בההוא יומא דאתכן ידעין דא ויפרחל לחמרי זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו עכ"ל.

הנה משם בחירה שבשבת ור"ח דקד"ש נגיד על רחשי עם קדש ותלך לאסגחא בהו עד שמפני כך נעשו חדושי יתיר בההוא יומא כלחמיר.

ומטעם זה נהוג כל אדם להזהר בקדושת בית הכנסת כר"ח ושבת יותר מבימות החול

אל כי הקדושה בהם יתירה עד שאמרו בזוהר דאסור לאסתלא בבי כנישתא לפילו בזוהר כי כניסתא כמו שהארכנו בפרקי שבת בס"ד. כי על כל אלה כל חיש הוא אלי ביום ר"ח ותבכר בחרי לעמוד בבוקר אור לעבוד בירחו שיהא הוא מעורר השחר להשכים לבית הכנסת. וף אם שהין דרכו ככך כל הימים כדי להתעופף בטוהר דמהימנותא העומד לחר כתלינו. ונוסף גם הוא כי התחברות עם הצבור מהולל מאד כל הימים ויותר שאת בכל ונשגב בר"ח מקורין בו את ההלל ומקו לקריותו בצבור כי ברוב עם הדרת מלך וכמה החמירו חכמים הראשונים בדבר עד שפסקו הוא על המדה לאמר שאם בא לבית הכנסת בעוד שהיא הוא מעורר השחר להשכים לבית הכנסת. וף אם שהין דרכו ככך כל הימים כדי להתעופף בטוהר דמהימנותא העומד לחר כתלינו. ונוסף גם הוא כי התחברות עם הצבור מהולל מאד כל הימים ויותר שאת בכל ונשגב בר"ח מקורין בו את ההלל ומקו לקריותו בצבור כי ברוב עם הדרת מלך וכמה החמירו חכמים הראשונים בדבר עד שפסקו הוא על המדה לאמר שאם בא לבית הכנסת בעוד שהיא הוא מעורר השחר להשכים לבית הכנסת. וף אם שהין דרכו ככך כל הימים כדי להתעופף בטוהר דמהימנותא העומד לחר כתלינו. ונוסף גם הוא כי התחברות עם הצבור מהולל מאד כל הימים ויותר שאת בכל ונשגב בר"ח מקורין בו את ההלל ומקו לקריותו בצבור כי ברוב עם הדרת מלך וכמה החמירו חכמים הראשונים בדבר עד שפסקו הוא על המדה לאמר שאם בא לבית הכנסת

בעינה

בעינה ולהתרפל ולהתעכב מלהשכים ולבוא אל מקדש ה' אשר הוא מאכן שוכה הרבה אשר הלך חשכים וחין כוכב לו מאירה ה' הלוה הבלולה המשתלשלת ויורדת כל רחשי עם קדם בקדוש' בית הכנס' בירחי ובשבתי אם' בהתחברו עם הצבור יזכה וירם אותה:

ומנהג טוב להולכים בתמים להשכים לבה"כ ולעורר בנועם קולות שירי כבוד הדר להם חרש רב הקדם לדפוק בשערי הדחמים אשר ביום החדש יפתח כלחמר בזוהר. וחחדי כן יעוד ידו פנית לבוץ בשמות הקדם על קדוש' היום ואשר לח יבין את זאת יסדר הפעות בכדר מקדמי קדם אשר סידרנו לשעלה בברכית ע"ש וקריאתן זו היא הלנן. ובכדר אח"כ סדר הזמירות בכביכול קדושה וים לומר בזמירו' ר"ח מזמור בדכי נפש י את ה' וכל קדבי וכו' והטובה הוא שנלמר בו ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה. ונם על הנפש המתוסף' בו נחה היה להם לומר בדכי נפש"י ויאמר שאר התפל' עד עמוד להתפלל תפלה י"ח ויכוין כי בסגולת התבלה בלח' היא הפולה בנעה ולפי' יהא זריז וזכר להתלמן בכוונתו לימר יפלה ויבא בדעה אשר בעה שאר להשכים לבית הכנסת וביקש עתה ביום דרחל על למח דהתנלייא היא להאיר על הארץ כמו שביארנו שם בתפלת עדבית ולפיכך אם לא הזכירו קודם שיעקור רגליו מחזירין אותו כי מנדעות נתן מכיח למבלה ואם הוא קודם מוסף לא יסמוך על תפיל' מוסף כי כל אחד בדרם לעצמו זה למפל' מוה ואף גם לא יכתוך לכוין דעתו לחזרת ש"ץ התפלה ולנאת בה כמ"ש הרב בסימן קכ"ד סא"ח שיוכל לכוין שישמע כל התפלה ולא יהיה דעתו כמלה אחד כמ"ש הפוסקים ואף גם זאת כי כוונת והוא בקי למה יגרע מלהאי' אל עבר פני הכלה הוא עצמו אשר מנוה בו יותר מבפלוחו ואף אם הוא מכופף אם הזכיר או לא הסכימו רוב האחרונים דעל הפפק מחזירין דודאי לא הזכיר כיון שלא זכר מר"ח בעומדו בתפלתו שא' זוכר שהיה בדעתו בתוך תפלתו לה הזכיר על ר"ח ועוב נכתפק אם הזכיר או לא אין מחזירין אותו דודאי לחמרינן הוחיל והזכירו מיפר. בשבתו ואים התמים לא יביא עצמו לידי מדות אלו ויכוין לקדשת אלהיו בכוונה יפרה ותמיד מצת התקרם בליו היום לא ימים קדושת היום מנגד עיניו והשלוני רב הנמלא למפל' בשכיב" עוזינו וכבן בזוהר בעומדו לפר' בשם ה' שהיו לא יסיר לבבו מלה זכיר הנוסף בעבוד קדושת היום כי לא כאו לידי שכחה זו אלא החיצים לאשר רפו ידיהם מן התורה וטח מדאות עיניהם מהשכי לבות' ופלליכו הדר קדם יום החד לחרי גיו' ובבוח' לעבוד עבודה כאהל מועד הן לאמר והן דברים מן הפפה ולאחון מבו' לבשים מלומדה ולא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלה על לב לעולם לה זכיר קדשת היום אשר גבלו הראשונים כי לא נבה עליהם אור כאהלם ויהי להם גם חול גם חדש

כולם

כולם שיין לרעה כי אין כהם תכונה לאמר מה היה קדוש היום ואל מה תרומיה הושבשו ועל כן המה כחיים לידי מדות אלו ולא יתכן אל נכם אפס כהתעקשם כאשר יתעקש חמור הכר הולך על תרכיב מחת חכריהם הטומדים תכלס לאשר קול בת"ק כפמ"ש אלהינו ואלהי אבותינו וכולי היי נאחלי ועדיין אולי יפיתו אל נכם להזכיר תחד ז' נוחות' לאשר נוחה הטורה וה' הטוב יכפר בעד · לא כן החפצי הביני' לאשר רוח ה' נוסמה כם תמיד לא ימיש מוכד עינם קדושת היום וכוונת התפלה היום נעשה כה למעלה וככן יתקדשו להזכיר קדושת היום כמקומיה כדי שלא יצטרכו לחזור התפלה וכמלאו כוסלים כספק ברכות לבטלה מאחר שרחשנה לא עלתה לו·וכבר היה מעשה בימי הרו כאחד מן החברים שבא לפני הרב כר"ח פר וזצ"ל ושאל לו הרב מדוע פסק זעפים היום והשיב לאמר מקריון בחלמי נתנני ה' בידי לא יוכל קום אז הרב ומדוע לא הזכרת אלהינו כתפלתך לתמול כמנחה כי הוא כח להעלות את המלכה ואתה כי השלכתה חותה לחדי בווך ע"כ נתקה הנערה לאמר נתנני ה' בידי לא יוכל קום וכעל נפש היפה יחרד לבו ויתר ממקומו על זאת ויהי זהיר כרוחו לתת עוז לאלהים ולא ימיש מכנד עיניו את זאת לאשר כהעדרה תעם חילהח"ו וזו לחיזון דמחליפין חילהח דלעילא כמ"ש כזוהר כפסוק התרפית כיום צרה גר כח כ"ה כח כ"ה ושלימי וכן רכיס מירחי ה' וחוספי עמו עשו ניזוים וסימנים כספרת טרם עמוד להתפלל לבלתי יעכבו להעלות את זכרונה לטובה:

ובחזרת ס"ן התפלה יכון ככוונה יתירה כי היא מרוממת על כל ברכה ותהלה ומלאים כה החסד וגבורה דז"ח אל עבר פני הכל כלה והסורה וגדיך גם הס"ן להיות זריז וזכר לאמר שהיו ואף שמלפי הדין אם השלי תפלתו ולא הזכירו אין מחזירין אותו מפני טורח נכור הוחיל ותפלת המוספין לפניו כמ"ש סימן קכ"ו מ"מ כבר כתבנו כי כל ח' נדרש לענמה לפי סדר עלייתם ולא יעלה זה בזה ומגרעות כתן ח"ו כשמ"ש מימעל ועל האר"ץ מתחת זולעו עולם ומיהו אם טעה ס"ן כשהתפלל בלח' הדין פסוק בזה שלעולם לימו חוזר ומתפלל שנית מפני טורח הנכור שלא סומך על התפל' שיתפלל בקול רם כמ"ש הטור בשם הרמב"ם ז"ל:

ואחר חזרת ס"ן התפלה יברך הס"ן בנעימה קדושה לקרוא את ההלל כי אחר שהחזלנו את הכלה פנים כפנים כם דודה והם כמחברת השנית · הנו קורין את ההלל להלל לשכח את הכלה תרב"י העולה כמספר הלל: ולפי הס"ן הדיחו כסוד ה' יכין נו לפניו כברכה כר"ת לקרוא ת"ת ה"הלל שהוא לאור שבמלה דתכונה · השולח האחרתה כתוספת כהל"ל כי בכרו תרב"י שבמלכות דאילות וככן אינו מתמתק כמו כמו כ"ג מדות דרחמי ושבבור ועל כן כמקום ושבבור נתקן ההלל · ובאילו כאחדות רבה דק קל"ג כי כפסוקי' שבהלל מן מן המגר קולות יה וכו' עד מכסות כבדיבי דמו וי' ט' תיקוני דיקנא דז"ח שלא שהם חלוקים כמבואר שמה: ואשר בא כתעלומות חכמה ויוקן מסור תנחומיה יכין לכוין ר' כשם וזה סידרן:

תקון ה' מן המגר קולתי י"ה: תקון ב' עגמי במרחב י"ה: תקון ג' יהוה לי לא תירא: תקון ד' יהוה לי כעזרי· תקון ה' טוב לחסות כיהוה מ': תקון ו' טוב לחסות כיהוה כ· תקון ז' כל גויס סבבוני כשם יהוה· כי למילי· תקון ח' סבבוני גם סבבוני כשם יהוה: תקון הס' סבוני כדבורי דעבו כתם קוניס כשם יהוה· ועל כי לעולם חין כז"ח אשם ט' תיקוני דיקנא ואולם כתת' הט' יש הלרה מכל הי"ב כחופן שהם ט' והלרת' י"ג לפיכך יאותה לנו לכוין הד' הנוספו' כר' כי לעולי תשרו הנזכר קודם הס' דמן המגר כמו שקיבלנו מגודי הלר"י זלה"ה וככן יתכן כוונתו כמקו' כוונת ויעבור שבו נכוון לתרכיב הנוספי' כמ"ש הרב ז"ל · ולפי שיותר מבואר בחיבה זו די"ב מדות של ההלל מי"ב מדות דויעבור על כן אנו אומרי' אותם דרך שבח ולא דרך תחיבה כמו הי"ב מדות היעבור · ולכן י"ב מדות דויעבו' ולכן בעי עשרה וחין נאמרים כיחוד כי היותם יתר גדוע' שם פחדו פחד שלא יהנו החיצוני' חלילה לכן הי"ב של ההלל נאמרים כיחיד כי כחם יפה ולא היה כחד וכל כי סוד ההלל הוא להמשיך חי"ב של הזכר לפיכך צריך לאומרו כעמידה כמו ויעבור ודב"ר שהימו יקום לעולם כאנו שנכאר כסוד הקידום וספירת העומר דמילין דדוכרא כבי עמידה כמ"ש כזוהר:

וגם לפי פשטן של דכרים יתכן לפי שהלל עדות, שכחו של מקו' וכל לאותיות אשר עשה ובוש ויעש ומצות עדות בעמיד וסיפוי הללו עבדי ה' שבודי' וכו' ואסור לסמוך שנאמו כלי זה דכר שיהיה דסמיכה היכה כעמידה · והיחיד כשהוא כביתו הסכמת רוב הפוסקים שלא לברך עליו לא כתחלה ולא כסוף אכן אם הוא בבית הכנסת כל שים י'כבי' הכנסת אני שפיר יחיד לקראתו ומה שאמרו דאפילו אומר שיאמרו עמו הוי כרבי' מורי נר"ו שרגיל על זה כתשובותיו וכתב דלא אתכבר והבבי אפילו הן עשרה לא יברכו לעצמן שהרי הלל מ"ע שהזמן גרמה הוא ופעמות · והחי יתן אל נבו לקרות את ההלל כשפה ברורה וכבעיתם קדוש לכבוד הדרה על שכיכה כי כשלומה יהיה שלום לנו ונהנו שהשליח נכור אומר יהמר לא יברהל והקהל עונין הודו לה' כי טוב' לעולם החים הילל יהי זהיר לומר עם השליח נכור פסוקי יהמר נא ישרהל וגם כי לעולם חסדו ולא יעלה זה כזה כי ככר כתבנו כי כהרכבע כי לעולם הנזכרים פה עם רמז ומספר ר' מלוות שלויוסים

ונשגבים מלך כנ"ל ולמה יגרע הוא מלה זכירן בפ"ה נ"ח
ספתים. והכא בסוד ה' כלומרו לנא ה' הושיעה נא
יכוין מלנא נוטריקון הליה נדב תביהו מן המלכות ויכוין
הל"ה כיניירה ו"הר כנ"י מלך למ"ד יה"וה ל"נו גי' סס
הלהי"ם ויכוין מכרו חג בעבותים לג' תחתונות דיניר עד
קדנות המזבח יכוין בהקרת ד' דלעתונות דעשים. ומזב"ח
גי' הל יהו"ה שהוא גם כן כיניירה:

ולמען יחריך ימים על ממלכת"ו ילמד כר"ח נחלר
החר ההלל פסוק **ואברהם** זקן בלן
בימים **ויהוה** ברוך את אברהם בכל. וילמד
זברי"ה יפמרני ויחייבו כן יהי
רצון מלפני שהי' חיים: ד : ד ומלך עולם אשר בידו נפש
כל חי תמן ויאמר כל זה ג"פ:

והשם הזה יונח מן פסוק ואברהם זקן בא בימים
ויהו"ה ז'מי זקן בית מן ב"ח דל"ת מן מ"ם
דבימים האחרונה כי היא מתחלפת לדלית בהלפת בית
דהי"ק בכ"ר בחותית דמ"ת. **וי"ה** מן ויהו"ה בירך
והנקוד מן יהב"ך נימטריה חסד מדת אברהם כנודע
והוא הרים קדים תתקבל. והח"כ יונילו ס"ת ויכין עצמו
לעתור ולרנות נוסח תפלה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי אברהם ופחד יצחק אביר
יעקב **אלהי** השמים **ואלהי** הארץ שתהא שעה
זו שעת רחמים לקבל תפלתינו לפניך ברצון להיות מיין
נוקבין לעורר אהבת דודים למעלה ויחד פני רעהו
ויתרבה השפע בכל העולמות. ובכח סגולת תפלתינו
היום האירה פניך במשפט החורים והיו למחוות על כסא
דוד ממלכתו להכין אותה ולעמדה במשפ"ט וכצדקה שפון
ושמחה ימצא בה עד יגיע בכוח גדקה בארץ תוניח נמחה
וכנכה זרועיה תנמיח. ותרום ותנשא עד היות לויות חן
לראש כ' מלכים בכתר ח'

ומזון השפע ההוא יושפע עלינו לנו בני מלכים
דחל לחמנו שפע יושועה ורחמים על כר"ן
לכונן את לבבנו לאהבה ולירחה את שמך ירא'
ברוממות ולעבדך בלחת לחמנו וזרעינו וזרע זרעינו והיה
כל לנור מעוז לבני מלכיך הקדושים ברי החסד והג בור'
מלחמי יוסף על עם בחירך בהיום הזה לעמוד נגד החויב
ס"מ הרשע המשטין עלינו ונמח לעים נגופים ולרם נקיים
וברוב נחוניך תהרום קמיך תזום ורוח תשחם וירכה כח
לפניך שיח שפתותינו בתפלתנו היום דוגמת קרבן השעיר
להפיל עז זוז הקשרג מעלינו ויהא החדש הזה סוף וקץ
לכל גזרותינו תחלה ורחם לפדיון נפשינו מהכ'עול' תביא
לעמך ערית גאולתך וברית חכות לבנים תזכור והיה מירי
חדש בחדשו ומירי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות
מול הדרת כבודך ביחשלים ותת נמח דוד מהרה תנמיח
וקרנו תרום בישועתך ירחו עינינו ויגל כבודינו ועלנו

מושיעים

ומושיעים כהר ציון לעפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה
והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד
ושמ' עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך
עשה למען קדושתך ולמען קדוש'י"כ ניצופי שמו' הוי"ה
וי"כ ניצופי שמו' אהי"ה המחירים כי"כ רחשי חדשים יהין
לרנון לחמרי פי וכו' ויהי נועם ה' וכו' ואני תפלתי וכולי.
וקורין בפ' פנחס פ' תמיד ופ' וביום השב' ופרשת וברחשי
חדשיכם והטעם שקורין פרשת קרבן של שבת כר"ח
מפני שעל כרחינו נריכים לקרות יותר מפרשת ר"ח כדי
לקרות ד' גברי ואין בפרשת ר"ח אלא ה' פסוקים ואנו
נריכים ג' פ' לכל גברא וכיון שנריכים להוסיף מוסיפים
פ' התמיד שהיא כתובה לפניה סמוך לה ושייכא בכל יום
וכיון שקורין פ' התמיד ופ' ר"ח נריכין נם כן לקרות פרש'
שבת שהוא בנתים שאין מדלגים בתורה בחד גברא הך
בקריא' הפרשה דולב דהיינו דהכהן קורא ג' פסוקי' ודכר
בו ואמרת ולוי חוזר וקורא ואמרת וקורא עוד כ' פסוקי' את
הכבש ועשירי' החיפה וזהו פי' דולב שדולב לאחורין ולכישני
קורא וברחשי חדשיכם עד הסוף:

והוצרכו לעשות כן מפני שנריכים לקרות ד'
גברי ופרשיות אלו אין בפרשת נו שלש
ה' פסוקים וכפ' וביום השבת כ' פסוקים ובפרשת וברחשי
חדשיכם ה' פסוקים וקי"ל אין פותחין לאחד מג' פסוקים
ואם יקראו בשנים הראשונים כל אחד שנשה פסוקים אם
כן לא ישלמו בפ' שלש כ' פסוקים ואין מסיירין בפ' פתוח מג'
פסוקים מפני היוצאי כמ"ש בגמרא שיאמרו העולה אחריו
לא יקרא אלא כ' פסוקים הנשארים: ואם יקראו פ' נו
כולה בשני' ויעלה עדיין ז' פסוקים לקרות בהם כ' לפחות
ג"ע לחלקם שאם יקרא ג' פ' וביום השבת שהוא שני
פסוקים ופ' ג' או כ' מפ' ובר"ח אין מתחילין בפ' פתוח
מג' פסוקים מפני הנכנסים שיאמרו אלא קרא עם הראשון
אלא השני פסוקים שלאחם הפרשה ע"כ הוצרכו לעשות
הסדר הזה. ואין פותחין מד' גברי ואין מוסיפין עליהם.
וטעמא דמילתא לפי פשוטו של דברים להודיע שקדושת
ראש חדש עדיף מכ' וה' שקורין בהם שנשה ואין מוסיפין
עליהם לומר אחין קדושתו כקדושת יום טוב אחין קורין
אלא ה' ועוד משום טורח נבור מפני אחין בטלים כולם
ממלאכתם אלא הנשים והוא הטעם נם כן אחין מפטירין
בנביא מכל מקום כיון שהנשים בטלות ממלאכתן הוסיף
חד גברא.

ובזוהר פרש' ויקהל דף ר"ו ע"א לאמרו ז"ל ברחש
חדש דאתוסף חד על תלתא בגין שמע'
דנהיר בהוא זמנא לסיהרא ואיתוסף בהוא על סיהרא
היינו רזא דמוסף ע"כ. והרב ז"ל כתב עד העולין הם
לעומת המלך הקדוש יבבו יוקותיו ביסור שרי"ם ורח"ם
מן החקרים והגבורות שבהם. ובקריאת הפרשה וכן

כמוסף

במוסף · הכא בסוד ה' יכין לכון כוונת פרשה זו כי מלכות פמים בתחלה היתה סוד של המלך כתר שלה סוד לכתר שלו ופנים כפנים · ולאחר כך חסרו ממנה כמה דכתי' עד היות ראשה נגד רחמיה שלו לכך כתוב מהם נר עון תרה"ר ומהם הקטורת וע"ז כתיב לה לכי ומעטי את פנמך · לכי לבריחה ומיעטי את עצמך שלא יהיה בה שיעור קומתו וכעשות רחם לעוברים שהם למטה בבריחה וכו' ·

ועתה ברחם חדש יש לה כ' עליות אחת בתפלה וכ' במוסף ושם וברחמי חדשיכם תקריבו עו"לה לה' · היו רחל שים לה כ' רחמי' דחו"ג וזהו תקריבו עולה לה' שאלו מעלים אותה שתעלה ותתקרב לה' ואין לזרים חלק בה כלל : ואמר פרים חלים וכבשים הם אברה' יצחק ויעקב נגד חג"ת · ובגין דסניר לאחזאת הוא ליתן חיות מעט אל הקלי' כדי להעלותם מתוכם הבחינה שהיא בתוכם שהיא מלכות דבשיה המלובשת בהם בסוד י"ח שמני הקטורת וכל זמן שלא הגיע עתם להכטל מכל וכל אין אלו יכולין להעלו' בחינת החיות זה שבהם אם לא יתן להם חיזוי חיות קצת להעמידם כדי שתעלה · וזה הוא ענין סניר דר"ח שהוא חלק החיות שלהם ובכן אלו יכולין להעלות הקדושה המחיה אותם ולכן הסניר הוא תחזאת שהוא במקום העון והחזאת שהוא בקליפה וגם הכווכ להיות מחטא ומטהר אותה הבחינה שבהם ולהעלותה מבינתם וזהו לאחזאת · כי העולה תחלה תקריבו עולה לה' כתיב שאין להם חלק כלל כי עולה כולה כלול לה' · ולפיכך אין אלו יכולים להפריד אותה הבחינה מבינתם לכן בחזאת שהוא הסניר שאין נותני' להם חלק חיות קצת שלה נעלה אותה וירצו אותה וכר"מ פרש פנחם פרים בני בקר שמים חילין לינון דאמר סיהרא דיקיר יסתמסון כה כחדא ואזיר' גרמה תחות ייקא ואיל אחד דא איל דיצחק וכי אברהם נתן אזול אלא בגין דאתעבר תמן עשו אתכניש אברהם אלא יחמי ליה ומלן חייהו סניר דר"ח וכו' יצחק לאסתכא תמן דרחימו דיליה לנביה כחמרא על דורדייא יעקב לאסתכא תמן לאתברא לכפוי יוסף דאיהו סטן דיליה ·

ואיתא התם וסניר עזים אחד לחטא' לה' אמאי חקרי חטאת בגין דאיהו חטא' ומסטרא דחטאת מ"ד אלעזר והא תנינן דכתיב לה' אלא לה' לאתקריב ודאי דכתיב לכפר לאברה מנפיו ולא יתקרב למקדשא יהבי דא חולקא לכ"מ ואכיל ליה ולא אכיל בשר קרבנין ודא ואיהו לחודיה דלא אסתתף אחרא עמיה למיכל ביה וכו' וזא דמלה לם רשב שונאך התכילהו לחם · וטעם אומרו כאן יעשה ונכפ"ו ובשבת נאמר ונסכה להורות העילוי דב דר"ח שהיא חוכלת מעלה והיא מעשתעי' בכתר אחר עמו ואינה טפילה אלא בשבת ולפי' שם נאמר נסכה לשון נקיבה טפילה לו וכר"ח נסכו בלשון זכר כמוהו

בשעה שעמדו בשורה והעלה כל אחד מהם עזכה בו מכל אחד מהן לבבם לו על כרכוב המזבח ומלחום ויהדו · קרע את החטאת והוציא את הקמורין נתנם במנם והעלם לבל ליברי העולות ומלחם וירד עלו מי עזכו והעלו ליברי העולות תחלה וח"כ לחורי החטאת על גבי המערכה נתנו מלח על גבי המכחות ובללום עשה עשרונים סלת בחני קהין שמן לפר ושני עשרונים בשליות הין לאיל ועשרון בכבשית הין לבבש והקטירום מוסף ראש השנה ומנחת העומר ועולתו ביום ב' של פסח ושתי הלחם וקרבנותיו בעזרת מקדימין לותם ומכחתן לנסכו היין הביאו יין לנסך כמדת השמן לחם היו שם מסיפים הרבה תדיר קודם של שבת לשל ר"ח ושל ר"ח לשל ראש השנה וכן לכל שאר המועדות תקעו והריעו ותקעו ודברו הלויים בשיר כמשפטן ובשבת נותנים לח"כ לחם פנים לשבי ה' והקטירו הכזיכים לחטאת ר"ח ושל ראש השנה כהני בית לחם זכו כהם ואין חולקין לעולם קרבן כנגד קרבן חלק הפיגול ידו ליטול נוטל מכל אחד ואחד ושל רגלים יד כל המעמדות שוה בו · תורה לחת לשירי מנחת העומר בזמנו ולשתי הלחם בזמן ולחטאת ולשלמים הבאים בשבועם שלח פכהן גדול נוטל חלה לחת מן הלחם ולם רגה נוטל מהכל חלק בראש והלכלים לשנים מן הלשנים לזכרי כהונה ליום ולילה עד חצות : וח"כ יאמר אלהי ואלהי אבותינו מלך רחמן רהם עלינו טוב ומטיב הדרש עלינו עשה עלינו כהמן רחמיך רחמיך בשלו חצות שעשו נסוך בגה ביתך כשתחלה כונן בית מקדשך על מכונו הראינו בבנייתו שמחנו בתקונו והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתן ולויים לשיריהם ולומרם והשב ישרל לנויהם למדרם בימינו לתן ·

וסדר זה לא יפתנה בכל המועדים לחם תוספת עוד שיתוסף בחיזה מהם כמו שסידרנו בפרקי י"ט כם"ד · ואחרי תנום ישמה זאת וכן תדש יחזיק בה וגרסינן בסוף מסכת מגלה לאמר לברך לפני הקב"ה רבונו ש"ל אמת ח"ו ישרל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה לאמר לו לאו אלא אמר לפניו רבש"ע במה אדע כלום אני תחת"י גלגלן דבר פיתבפר בו עונותיהם ח"ל לא תהה לי גלה מעולמת כלומר הקרבנות יכפרו עליהם אמר לפניו רבש"ע תיגח בזמן שבה"מ קיים בזמן שאין בה"מ קיים מה תהה עליהם ח"ל כבר תקנת להם סדר קרבנות כל זמן שקורין בהם מעלה אני עליהם כאילו מקריבין לפני קרבן ומחל אני לת כל עונותיהם ובסוף מנחת אמ"ר יצחק מ"ד זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת וכו' לעולם וזאת של ישרל ח"ר יוחנן אלו ת"ח העוסקים בהלכות עבודה מעלה עליהם הכתוב כאילו נבנה מקדש בימיהם · ואלו תרחה איך לא הספיק לרחצונים

לרחצונים לומר כיו"הכ הפסוקים שבאו בענין עבודת היום כלבד אלא כדרכו כל מעשה העבודה אחת לאחת למנות חשבון ומה טוב ומה נעים היה לנו כן סדר לכל יום יזכיר בו כל מעשה עבוד' התמיד כי בזה הייתי בחמת מעלמים פרים שפתינו וכבר אמר מבלת הח' הסיר כמה"ר מנחם די לונזנו"ל ועשה גם הוא מטעמים סדר עבודת כל יום ויום ושבת וכבר סדרנו אותה בפרקי שבת שלא כל הגם בשלי ממלאכתם ואין טורח גבור עיין עליהם :

ובכן יכלח רבנו בכוונה יפרה להתפלל תפלת מוסף · ויכוון בשבתיו המשכיל בסוד ה' לאחל ליחדך שמח דקב"ה ושכינתיה וכו' הנני בח להתפלל תפלת מוסף ר"ח להוסיף הלרה בראל ולהעלותה עד רחם זל ולאזדווגא בישקני כחב"ד דוד ויקבלו הלרת מלחורים דכתיב רים"ם ותבונה ומשם יופפע עליהם לנו כני מלכים בני רחל לחמו שפע ישועה ורחמים ויהי נועם ה' אלהינו וכו' ·

ומורי נר"ו הוא היה מהב לומר קודם תפלת מוסף פסוקי אז ישיר ישרל ! וכו' עלי באר ענו לה וכו' · ותפלרת עליה זו מתוקנת בראשי תיבות של ראשי חדשים לעמך ר"ת ראל שים לם שני ראשים של נסח והוד ואחר כך בראשי חדשיכם שם לה כ' ראשים דאו"ג כמו שביארנו בקריאת ס"ת · ולתשובת לחבת החברים ה"י תערוך להם סדר כוונת ברכת מקדש ישרל וראשי חדשים כי הנה זכרנו למעלה פרק ו' כי הי"ב חדשים ו' מי' מדות הזכר ושפה מי' מחות המוך בח כמ"ש הרב בכוונת ר"ה וגריך לכוין בהם עתה ומעורף לזה גריך לכוין בלותו בירוף של הוי"ה ולהיה השולם בלותו חרש בכוזכר בייחוד ר"ח חלול · ומקום מוכלח ונקודות הכסף · וזה מבלעדי הכוונה שגריך לכוין בהוי"ה של ברכה זו בנקוד סורק וזה לא יפתנה בכל חדש ולחדש · וזה סידרן ·

ניסן בולבלתא דראל ושולם בו **יְהוָ֫ה** היוצא מר"ת יששכר תמים ותבל

החרן ולפי היה נקודה בכני ר"ת חלו ושם **אֲדֹנָי**

אייר חזן ימין דראל ושולם בו **יְהוָ֫ה** היוצאת מר"ת יתבלך המתהלל · הבכל

וידוע ולפי היה נקודה בנקוד ר"ת חלו ושם **אֲדֹנָי**

סיון חזן שמאל דראל **יְהוָ֫ה** היוצאת מר"ת י"דות ה' לבלב ה' מבכן הבני ולפי היה נקודה בניקוד ר"ת חלו ושם **אֱלֹהִים**

תמוז עין ימין דראל **יְהוִ֫ה** היוצאת מס"ת זה מיכיון סוה ג' ולפיכך היה נקודה בניקוד ר"ת חלו בניקוד ס"ת ובמקו' סורק יהיה קבוץ כזה **יְהוִ֫ה** ושם **הֱיֶה** ·

אב עין שמאל דחיריק ושולם **הַוֹיְהָ** יונח מרת ה' סכת ו' שמע י' שרש **ה'** יום ושם **הי'אה**.

אלול תשטמח דחיריק **הוֹהֲרִי** יונח שם ת' ונדק ה' תהי' ה' נג'ן כי בניקו' ר"ת לו בניקוד ס"ת ובמקום שורק הוא קבוץ ושם **הה'יא**.

תשרי גולגלת דזה **וְהִיהָ** יונח שם ת' וירח"ן חותם שר' פרע"ה בניקו' ר"ת לו בני' ס"ת ובמקו' שורק תהיה קבוץ ושם **יהאה**.

חשון חזן ימין דזה **וַהֲהַי** יונח מר"ת ו' דכם ה' יום ה' זה ו' הוא ושם **יההא**.

כסלין חזן שמש דזה **וַיַהֲהַ** יונח מר"ת ו' ירח ר' וסב ה' לארן ה' כנעני ושם **יאהה**.

טבת עין ימין דזה **הַיְהֲוִן** יונח ס"ת ליהו' ה' תי' וכרומם ה' שמ' בניקוד ר"ת לו בנקוד ס"ת ובמקום שורק יהיה קבוץ ושם **האהי**.

שבט עין שמאל דזה **יְהוֹהוֹן** יונח מר"ת ה' מר' מיכו' ו' היה ה' זה בניקוד ר"ת הנו ושם **האיה**.

אדר חום מח דזה **הַהֵיוֹן** יונח מפסוק עירה ועסוקה כ"י תתוכ"ן מעוקד בר"ת זו לו בס"ת ושם **האי"ה**.

ואדר כוד הפה דדוכרה ויכוין בכללות כולם יחד כי"כ בירוסי הוי"ה ואהי"ה.

ונכון להיות כל אלה מדקדק היטב בזה הסדר ולרשום אותו בכפרו מדת כל חדש בחדשו וכדי שלא תטעה בסדר בירוסי האהי"ה נקוט הא' כללא בידך שמקום הכל"ף של אהי"ה יהיה במקום היו"ד בהוי"ה ומקום היו"ד באהי"ה יהיה במקום הוא"ו בהוי"ה שם ברחם הנירוף הנ"ל בחמנכ"ז בסוף ומקום ההי"ן באהי"ה הוא במקום ההי"ן בהוי"ה. ובשחל ר"ח ב שבת יכוין הוי"ת ברכת מקדש ישראל ור"ח כזה. **יוֹהֲוֹוֹהוֹ** בירי ושורק והטעם פשוט בכתוב בברקי שבת ע"ם ויתר דברי נוכח רחם הדשים וכו' תשועת נפש"ם מיד שונא תשכיל עם מה שביארנו בקריאת הפרשה למעלה ושכל כאשר לכל דמז לשכינת עוזינו הנקראת נפש"ם דוד ואין צורך להאריך כי בהיר הוא למשכילים. ושוב יאות עניית נא תמרו בקול

רם כי בו יזכה לתוספת נפש"ם יתירה בכתר אשר כח נפש"ם דוד תתעל' ותטיב לחלי הפרנה לכתר דוד וכו' המלכים מתחתם בכתר ו' ומקבלים החדש נפלאה מפני' על גולת הכותרת דיסמו"ת. ועל תורות עליה זו העולה היה למעלה לכתר דודם ע"כ יאמר בספר תפלת מוסף כתר יתנו לך וכו' אלא מפני שאין לב' המלכים עליית עתה למעלה ממקום תפילותם כמו שביארנו במוסף שבת על כן לא יאמר כן לית מקום ככודו וכו' ועין מערתיו יכירו וידעו מקום מושב יקרו להשגיחנו. ועתה תרחה כמים שנו רבות מבני עמינו אשר היה להם תפלת המוספין כמשא ככד ובחרו להם לאומרם בקול רם שלא להתעכב שיעור שלים לו רגיש שעה יותר ומלבדי' טובה הדבה כי כל ו' נדדים לשנותו ובחזרה מבלתו יתיר' של שלם כנז בסדר העליות בדברי הרב זל ומשמת' אזה יתברו ותקות' מפתח נפ"ם ואין כונה לה קורת לבי עליהם ולא לותי קרת' יעקב כי ינעמת כ"י ישראל. וע"כ החיים הנלבב יהא זריז ונשכר לסדר תפלת המוספין כתקונה בלחש ובחזרה וכבן נפשו לו חיים נפש ברכה תרופן לחזות בנועם ה'.

ואשר תמונת ה' יביט. יבשת בספתים קודם חזרת ש"ץ התפלה פרטי כוונתם.

ליחדא שמח דקב"ה ושכינתי' הנני בא להקדים ולהעדין את מלכי נורי ויפותי בנוסח סיח סוד שרפי קדש המשלשים קדושת כתר למעלה ועלה יעקב ורחל עד כתר זה כיחודה שלים ויקבלו הדדית שמות מפנים דכתר דיסמו"ת ובכן בה' תתהלל נפש' תוסיפי לנבהה עוד כי עמך מקור חיים בחוך נרחה אור ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו'. ואחר המוסף שנתוסף ונתעלה נפש דוד ונפ"ם לו תפלה. יעלה דכרו במזמו' ברכי נפש"י את ה' בכוונה זו. ויגמור תפלתו כשאר הימים. והים התמים ילבש אחר כך תפלתו כיתר הימים לקבע לימודו ולא יחום והכי משתמע מדברי הרב זלה"ה שכת ז"ל ואח"כ בחזרת מוסף עולה עד הכתר ולכן אנו אומרים כתר לכל אין עליה זו אלא לפי שעה כלבד בשעת תפלה ותו לא ע"כ (הג"ה אומר המעתיק ואם כבר התפלל תפלת מוסף ולבם תפילין דר"ת ושמע מצטרף שהיו מתפללים חזרת מוסף עם להתיר לו שיבה קדושת כתר השחל וכבר ינח י"ח ות"כ חלוצת תפילין כ"כ הרדב"ז סי' פ"ע"ב) ובשעת קריאתו בתורה כר"ת יכוין מוסח התפלה לשמוח מסולבים כמו שמירנו בסדר החול ויומיף עוד בנוסח זה.

יהי רצון מלפניך ה' אלהי שבכח גאולת לימודנו יהיו למאורות שם חל"ף נמ"ד ושם חדנ"י אא ותתהיו קמץ כתר ל ותחתיו פתח חכמ' פ ותתהיו נירי כינה ל ותחתיו סגול חסד מ ותחתיו קמץ כתר ד ותתהיו פתח חכמה א ותחתיו נירי

נירי ביכה ך ותחתיו סגול חסר נ ותחתיו קמץ כתר ׃ ותחתיו פתח חכמה . ויהי ־ נועם ה׳ שהיכו עלינו ־ וכו׳ . וכבר כתבנו בראש הפרק שחייב כל אדם לקבל פני רבו בר״ח וכבן יקבל מכחו שפע הנמשך מהכתר בעת התפלה :

פרק רביעי

שלימים וכן רבים רוח ה׳ נוסעת כם להתקדש עמ׳ בראשי חדשי׳ בכתבי׳ ובמועדים לגעול דלתותיהם היש לים ממלכתו לאחר שמה עושים לשמוע בקדוש היו׳ כי רבים היו לשמוע עולת חדש בחדשו· ויחזו נדיך דרכם זך ויאר פעלם לנחת ממחשבי הימים ובגל שד״י יתלונן ויקדים ויערין קדושת היום בשמחה רבה על התורה ועל העבודה והשביע בנחמות נפשו להרבות בשעודה על מנוחה לקדוש ה׳ מבורך וכמ״ש הרמב״ם שמנות שעודה על ר״ח הוא מן התורה ובגמרא פ״ז דשבתים דף ע״ז שעירי ר״ח חנטוריכא ליה מד״ח הא לא כתיב בהו מועד קמ״ל דר״ח לקרי מועד וקדושה קדושתו לקדושת שבתות ה׳ וכבל מקום שקלן שכתוב שניה יחדיו כמ״ש ביום השבת יפתח וביום החדש יפתח · ונאמר והיה מידי חדש בחדשו ומידי שבת בשבתו כמו שבארנו בפרק ב׳ :

יתר על כן אשר חכמי הנידה כי הי״ב ראשי חדשים היו ראויים להיות כולם מועדות ורגלים כשלש רגלים על שם י״ב שבטי ישראל וכשחטאו ישראל במעשה העגל נוטל כבוד זה מהם וניתן לנשים שלא חטאו בעגל ולכך נהגו הנשים שלא לעשות מלאכה בר״ח שלא כדי שלא לפרסם גנות האנשים אינו מועד מפש להם ודין כראוי שנהגו כן קדושה יותר מהאנשים על שלא חטאו בעגל ועדיין לא מר רשימו של הקדושה ההיא אחד לאנשים ואחד לנשים· כי על כל אלה אשריכו פה טוב חלקנו ומה נעים גורלינו בהתקדש נפשינו כהיום הזה בקדושה ובטהרה ובידאת ה׳ כל היום בחין פנית לבנו לבטלה אפי׳ שעה אחד בהגות בתורה כל היום פ״ד לומרם לא ניתנו שבתות וי״ט לישראל אלא לעסוק בתורה כדי שלא ימצא המקטרג מקום לקטרג עלינו לאמר אלו זכיתם היו לכם כהנים וכמועדים אפס חטאתיכם מנעו הטוב מכם וקדוב לעורר הדין על ישראל ח״ו כי על כן אלו מצותיים בעודינו בנוסח תפלת המוסף דאשי חדשי׳ לעשיך כתת וכו׳ תשוב נפשם מיד שובה ובאחרו הפרשי׳ הכוונה לאמר עיקר אשי חדשים שהיו כרגלים לעשיך נתת להם השבטים או לישראל קודם שחטאו בעגל אלא היו עתי יתברך ולא על מפה ואחר כך נעשה לבד זמן כפרה לכל תולדות׳ שמתכפרים מעון טומאת מקדש וקדשיו ולפיכך הוא מעתיד לאחר שיהיו מעירים הללו לרצון תשיעת נפשם מיד· שוכח שלא יקטרג עליהם ס״מ הוא השטן העיקרי לומר אילו זכיתם הייתם מקריבים מוספין לאחרים כשאר הרגלים ובכוונות לאחרות ובשביתת הרגל ולא יהיה יום זה למכטח מזכיר עון העגל וע״י זה לאכת עולם תבוא להם שבכנין בית מקדשנו יהיה שלם עון העגל ובכן לאכת עולם שהיה מאז קוד׳ מעשה העגל הראשי חדשים כרגלים תבוא להם כאשר כתחלה ובריית לאכות לבניס תזכור ר״ל שאף שזכו׳ לאכות שהם השבטים נשכח ונתבטל היות הראשי חדשים כרגלים עם כל זאת בריית של לאכות תזכור ובכן יהיה הארה ותוספת קדושה בראשי חדשים ובעבודת בית המקדש נשמח כולנו שיהא לו בר״ח זמן שמחה כרגלים וכן חז״ל בלשנית תהלים והיתקנוהו לעיל שאמר הקב״ה לישראל בכי בעה״ז אתם עושים בשנה ג׳ פ׳ בשניני הקץ אתם עושים שם כל אחד שנה׳ והיה מידי אחד בחדשו ע״כ :

והנה כי כן יאותם להם לאיתי ישראל להשכים תפלתם עם המעשה הטוב להתקדש עד מן ולבטל עצמן ממלאכתן כאשר יוכלון שלא לאם מעט ואם הרבה דאף דאין מנהג זה אלא לנשים כאחוז בכך השמיענו הרב הכ״י ז״ל בשם הר״י ז״ל דמלאכת עבודה אסור אף למנשים (ה״ה וכן כתב בפ׳ ובמתרת שם ביום המעשה שתירגם יונתן ביומא דחולא כתב ז״ל ידמה שהיה מנהגם שלא לעשות מלאכה בר״ח כמו שהוא עוד היום מנהג הנשים ואפשר כי מפני קרבן היום רבים פנויים ממלאכתם וכאים להשתחות לפני ה׳ וכן נראה בבהוה יחזקאל לעתיד ע״כ) ועל כן כל ר׳ כפי שיעורו יבדיל עצמו ממשא כובד המלאכה מקנת היום או כולו לה׳ לעמוד לשרת בשם ה׳ ולהגיו בתורה לפי השעת ידיעתו וחלין יתפוף כל אחד לדרוש במעשה קדושת היום וכמו חלב ודבש תשכב נפשם בשעודה של מנוה יחד עם עניי בני תורה להשביע בנחמות נפש דוד אחר דמשכנת כמ״ש בתקונים כל מלן דעביד מדקה במשכנת נרים ההוא נהר דיתמשך מעדן דאיהי לימין עילאה להשקות את הגן דאיהי דלת דלה משכנת· ובכן יותר כל משעין מעלינו באשר לא ימצא אחריני מקום לנון לאמר חילו זכיתם וכו׳ כי הלא לא ניתנו שבתות וי״ט אפס להדר התורה וכבר שילמנו חובותינו לפי השעת יד כשלנו בגלות החיל הזה בהתקדם עצמינו בתורה ובמצוות ובקדוש היום בחגים וכמועדים כל אחד לפי שיכולו העשיר לו ירבה והדל לו יתעצם · ובן רבים שתה עם הארץ אשר עמנו את יקר תפלתו דאשי חדשים והוד הדר כבודם וכי מנוה לעמוד בהם ,יגו עקלקלותם והפכו קדושת ר״ח אחדם לשמח

וז"ס בסובאי יין בחללי כסר למו מתקדשים ומתועדים ש הגבות כי יקראו חיים לת דעהו חלל תחת נפן וחל תחת תלכה ותחת כל עץ רענן נכב על עין המים בחמור חלא לך כרחה דודים עד הבקר מיין הרקח נתעלסה בהבים כחשיבי עכבים כי כמה יודע ליפה לחבת קדושת רח"ל חס לח נגולה ונסיחה יחד כיין יסמח לבב לחוש ויקומו ויעשו כן המה וויעיהם כיונח כהס ויפנו עורף ולח פנים מיין פנות חלל קדושת היום סיעור מה בהקדים תחלה מזון הנפש העיקרי בקבוע עתים לתורה כלתי חל חמשי היין ישיתו עין וזה החילם לבשות חל הנוף הנגוף ויחמו בבוחם לשתות עתו ולבו ודם לבם ויהיו כל חיים מהם כמוהו כפרעה חסוד בעיניו כמלך כי תירוש ימוכ וכיין לחמר חל מי תרמיוני וחסוה יחמר וכגובה לבו יסתרר גם מסתרר על הסתייה כרת נבוריח לשתות יין וחז יתהלל כמתהלל בלחמר כי ליקר כבוד יום החדש הזה עושה. חך הם לח ידעו כי המסיח ביוחם להרחות חלילים פני ההתר חך במרעיתם וישבעו ינח לבם וינר כמוך בקרבם חיכו חלח ערף לסרוף בלהבת חפו לב הלחמי כמשתה היין לשתות כמדה טובה מרובה עד ינח מלפס ויסכחו חת ה' מחין פנות לברך על המזון ולהזכיר קדושת היום ומכל היוצח מפיהם כל שלחנות מלחו קיח נוחה בלי מקום וחז למי חיו למי חבוי זה סופל כסובב בלב יס וזה ימח ינח ומקלל חסר סתו וישכרו עמו עד שממחת ר"ח לחם ולעגה שפכה והן זחת רעתם כי מר זולת, סתים רעות חסר חלה ביין סנו בגד ועריות כי מפסוק לים ביין חת כשרו יכח עד ככר לחם וילבטם חת הכריו וגם לן היין הומה זימה כי מפסח ביין חת כשרו והלפסוק חסר בקרבו יתחה תחוה לגלות כסר ערוה כי כהשליך נפשו לחרי גוו כמשל ככהמו כדמה זמי שלח ידו ביין וניקה כי לחבים הרשעון חטוח כחסר חכמים הגידו נפן היה סחטה עגבים ונתנם לו ויחת הוח זכל ורעו וכח מנח חן בעיני ה' וילפס ביין וכפגע וחניני בני ישרחל סתווי יין ככבסו וע"כ ומעגבו המורם מהם כיונח בהם כמו שהחריך הר"ם חלפיך בתוכחת מגולה זו בחורך וכתב בסוד דבריו וחמר.

ודין לומת כי חסר סתו ושכרו בימים רחשונים חסר היו לפניהם כחסר נכון היה ביח וחרמון על מפסגו וחסחתם לח ככדה מחד כי רחב טובתם התעם. ועל כן רבים סתו ימיך. חך עתה כי הנה בעתה רבים יסתו לך ימיך. וחל ישמח ישרחל חל גיל כעמים כי ירחה כי חזל"ך ומפני חטחיכו גליכו מחרנכו וחילול הסם הנדול המחולל בגוים. כי מי החים החפן חיים לוהב ימים לרחות נרע ובופת הפנים כהיום הזה כי שחה לעפר כפניהו דבקה לחרן בטנכו וחף לזחת יחדר כל לב כי מה רחו על ככה ומה הגיע חליהם השמחים חלי גיל ישיסו כי יש חלו היו מקומן על זבחים ומשתה היין. ומי החים

חסר חוח יהודי ולח דמוע תדמע עינו לילה ויום מלין הפוגות כי ירחה שוכדי פכל המתהללים בחלילי מימיהו מלכי ממייהו חפרכי ועבדי ה' חסר לו הגדול וחין זולתו כי יוכר הכל הוח כתוכי' כתוכ' המה תחת לון עע"ז ומכטן מי יגח הרע הגדול הזה חס לח מדוע מעלנו לנחכו ולחבותינו כי מידינו היתה פפחה כי תיתם בבירתה ולו חכמו ו כשכילו זחת קרעינו חת בוריכו ולבבם סך ולסר ונגח בתוך הגיר וכזבן זבקה גדולה ומהה עד פיר התפורר גוויתנו ולחרמתנו ויקרח זה חל זה ולחמר לבו וכשוכה חל ה' עד יכונן ועד ישים חת ירושלי' תהלה בחרן. ולח די שלח בעשה כן כ"ח בתחת היות מתקדשי ומתטהרים בסבתו וברחשי חדשים כל היום תמיד לח יחשו מלבקש חת ה' חלהיהם וחת דוד מלכ' הלח יחמרו נקחה יין ונסבחה סכר והיה כזה יום מיוב ולח לחמרו היום ה' כקרבנו לם לין כי עוונות יכו היו מבדילים בינינו ובין חלהינו הלח נכלם כי חוי לה לחותה כוסה חוי לה לחותה כלימה וחכחר דרכי להתבודד בחדרי מסכני ולחזם לח לנח פתח חף בסבתו' ור"ח להסתבסב במלכי נוי יפופיתי עד יפקיע וילח ה' מסמים לתקן עולם במלכות שדי וישמח ה' במעשיו ומשרחל ישמח בעושיו:

בי על כל חלה מנוה לרחם חת זחת כרבים על תפחרת' יקר שבתות ורחשי חדשים כי רבה בל יחללוה בעבור חלילי' חסר לח טובים ח"ן יהיה למכש' מזכיר עון פשביכו לפני נור עוסיכו ותוסיף תת כח הקטרוב כחה לה בנרף עבודתיכו הנכרי' עתה עם עונו' סדחסוני' בעבל חסר חיללנו יקר ככוד הרחשי חדשי' מלהיו' נכ כי' במוצרי תבל כמו מכילרמו וחף סחמרו ם מנו לעמו' בסעודת יום סחדש לח חמרו למסיך כיין חת כסר' חלילה חו לעמוד סיר כסילי' בעת ההיח לחמר כי לעמ' מנו' הם עושי' כי עמח לחוד ושחוק וקלות רחם לחוד ולחנשים הנעגבי' חסר מרחו עמי תמיד על פניה' להם יחתה להתערבן כחו עפע הקדוש סיורד על פי מדותיו עליהם ובל נפשם בשבתות וכר"ח לחכול לשובע נפש' לח החטים עקלקלותם ריקים ופוחזים המהפכי' לרחם ולעגה קדושת רחשי חדשים והיו לרחשי תגיניס והשביע' נועקת חדשיכם ומועדיכם שנחה נפשי היו עלי לטורח וכו'. ודרך חסידים הרחשונים תקיפי ח"י למסוך עגמם כליומדי ה' כיום הרחם מלז הבקר עד הנהרים בקדושת היום ומעשהו בהלכות קדוש החדש להרמ"ם בעיון רב והוח סוד העיבור חסר לח יהיה תפלרתם של ישרחל חפם בו כמ"ם כי היח חכמתכ' וביניתכם לעיני העמים וחייב כל חדם להתעסק בהם וש יהיו קלים בעיני' מפני סחין נרחים להם בזמן הזה כי הם סוד העבור ועליה נ"מר וה יתה ידי ש הנכיחי' החוזים סוח בסוד כמ"ל לח יהיו זה סוד העיבור כמ"ש בשילהי דייני גזרות וחים תבונות יחח דרכם.

ויתר ספם יאותה להם הגות בבדר זה **תורה** פרשת בראשית ויאמר אלהים יהי מאורות עד יום ד' וברא' ויקרא עד פרשת נו להקריב קרבניהם בקדבר בינו ופרשת פנחס וברחבי חדשיכם עד יעשה ונכבו והחריבן פ' נסכיך פרשת פלח לך כי תבוא אל ארץ מושבותיכם וכו' - עד הגר אתכם ובפרשת חקת ויבעו בני ישראל ויחנו בחוברת עד ונסקפה על פני הישימון ובפרשת ואתחנן רחה לימדתי אתכם ובו' עד אשר אנכי נותן לפניכם היום סיד העיבור כמ"ם זל"ל.

נביאים בשמואל ב' כ' ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר וכולי עד ובין זרעך עד עולם.

דברי הימים ב' שמן בז' ובני ישראל למספרם וכו' עד להרבות את ישראל ככוכבי השמי'.

ישעיה ס"ו עד והיה מידי חדש בחדשו.

יהזקאל מ"ו כה אמר ה' שער החנר הפנימית וכו' עד ועלהו לתרופה.

כתובים סיר השירים אחות לנו קטנה וכולי עד סופו.

תהלים ס' ח' למנצח על הגיתית וכולי ירח וכוכבים וכו' וסי' ע"ב וסי' ק"ד וקכ"ח קל"ו וקמ"ח **והמשבילים** שבכולו כל"מ פרשת תנא דף רעז ע"ב כי יקח איש וכו' עד בעלמא דאתי ובתקונין תקון כ' דף ן' ריש ע"ב בעל קבלה חייבו עמודא וכו' עד סוף התיקון ובתקון כ"ח דף כ"ו (דפוס קוסטו' סוף דף כ"ח ע"ח ועוד שכיחת התקריאת הב וכו' עד מלאכים המוני מעלה מלך ומלכות ותקון י"ח בראשית ברא וכולי עד דומנא דחייבי לרחם פנה התקרי ריפא וסוב יעתר אל תלוה וירפנו:

ירמי ר"מי חו"ח שכזכית לימודינו לשמר קריאו ולמדנו וכזכו כפוקיהם וכזכו' תיבותיהם ואותיותיהם וקדושתיהם וטעמיהם וסודותיהם הקדושים היוצאים מהם בתהא שעה זו פעת דהמיה ורנון לפני כסא כבודך ורנה נא במנוחתנו היום רחם החדש הזה הקדש וקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך ושבענו מטובך וכמחנו בישועתך וטה' לבנו לעבדך באמת והנחילנו ה' אלהינו בשבת וברצון רחשי חדשי קדשיך ותפתח את לבנו בתורתך כאשר כתוב מלכותיך היום כאמור מפי כבודך כה אמר ה' שער החנר הפנימית הפונ' קדים יהיה בגור שבת יפי' המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח כי אתה תחיר נר"ם. ומזו שפעתה ברוח ועלינו בני רחוקי שפע יפוי' והחמים ויהי החדש הזה בוף וקץ לכל נדיתינו ורחם לבדיון נפשינו ויעלה זכרון כל עמך בית ישראל לפני הדרת כבה דחמיך לפליטה לטובה לחן לחסד ולרחמים וזכרון ירושלים עירך ווכרון משיחך הקדום וקרנו תרום בישועתך לרחת מהרה בתפארת עוזך והחלילים כרחת יכרתון לתקן שלש במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך ותשעבו בנבולנו ושם נעבדה ונרחה לפניך מידי חדש בחדשו ומידי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות לפניך אמר ה' יראו עיניכם ושמח לבכם - יהיו לרצון אמרי' - ואחרי תכום יעשה כשדד הזה מידי חדש בחדשו להתקבץ מזיו הסכיך' היתה לרחם פיכה - וכבן כתתי תחלה וברחשו חלק לנפשו יתן ויעש כם הוא מטעימים לחלק הנפש שם הכשר לאכול לשבעה לעבוד קדושת היום וכזה יהיה בחמת ר"ח יבחר ה'.

נוסף על זה נריך להודיע לעשים הוד כבוד הדר היום מה הוא להן יותר מן האשים בשנה וכשתר כי על כן יאותה להם להבטל ממלאכתן מכל וכל בין להשתכר ובין שלא להשתכר הואיל ושעם מכחב זה הוא כמ"ם למעלה כי הרחבי חדשים היו נכונים כמועדי רגל וכשון הענל נוטלה יקר הדרתם מאתנו ונתנו לנשים יאותה להן לנשרות בהוב כהן כמועדי רגל להבדל מכל מלאכה ככדה או קלה שלא שכדי שלא לפרסם בגות האשים לא נאסר להן להיות בחיסור כמועדי רג ממש - ואחד הגדולות ואחד הקטנות בשיעוריהן כמכחב זה - ועין המסכיל מבית ומחוץ תנפ"ו ממה שכיארנו למעלה כי כל העניות שכר"ח כין ביום ובין בלילה הם לנוקבא קדישא ולעזמתה גם המה יכוחו בה (ר"ם מנאתי כתוב וזל' ויש כח בידן להעמיד בה חור הכתר שהביאה עמה כדי להתקיים בה כל היום) ובין חילוק בין גדולה לקטנה- ומלכה הנחם נפשי על הנשים העומדות על הכבישים ברחבי חדשים - ומכוונים מלאכתן כר"ח שלא ליבטל בימי המעשה ממלאכתן ומה הועילו בתקנתן קורח לכי עליהן לפוכי מטרת' למה לי לאסר עיניכו הרואו' כי כמעשה כבד תכבד העבודה הזאת עליהם מאד מאד יותר מעשה מלאכות יונאות דוות וחפופות ומטולות בכבישתן ולא לריך למיעבד הכי שהרי כתב הר' דמלאכה כבידה אסו' לנשים והאיש התמים לא יעשם כן בקבב כיתו רק יודיע טעמי הדברים ופירושן מה רחו על ככה ומה הגיע עליהן בימי עולם ובשנים קדמוניות להבדל ממלאכתן מידי חדש בחדש אולי יתנו לב לעזוב ויקדישו ויעריכו קדוש' יום החדש בכחנים וכמועדי' כל כבודה כת מלך פניקה להכין עצמה למעשה הטוב והיה למעשה הנדקה דדופה היום הזה ביותר כפיה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון כי בעשם היום הזה מעשה הנדקה חשוב ומקובל ביותר להשקות את הגן דחייבי דל"ת דלה מסכנה דלית לה מנדקה כלום כמו שנתבאר למעלה והיה מעשה הנדקה שלום חסר ותמת כפנסו בד"ק ושלו"ם נשקו -

ונשים יקרות שכירושלם זה דרכן שכל נמי להיו' דדופות תמיד מידי חדש בחדשו לנבות

ואמות לענין נמוסים לפי מלת ראותה דלהחזיק כיד עכו"ם תורה ולפרש וחפרי חלקן מה טוב חלקן ומה נעים גורלן תובלנה בטחות וגיל תכוחינה כהי' כל מלך ומנהג כזה יבחרהו ויהללהו ה' לעשות רחשי חדשים נכונים כמוצדי דנל. כי לא כפשים המצריות העבריות הפרוצות לפר לא עקרו ולא נחו תמיד כל היום בקרב בית פעם בחון פעם ברחובות ומחטילי רפים הנה כי לא ינקה כל הפופה בהן וכבר הלרכנו בתוכחת מגולה בפר' דחמוכה ע"ש ולא ניתנו ר"ח לפס לנפשים שחנוות כל כבודה בת מלך פנימה ולא ידעו החוכה לל הפנין ולפס לאו יעפקו במלחכתן וכפס שהיו מקבלים שכר על הפריפה כך יקבלו שכר על הדריפה בעפק מלחכתן כי לא ניוח ה' לנוח בר"ח לפריות ולהכפיל לרבים ומה גם לפי סודן של דברי לפר ביארנו כטעם מנהג זה על חודות הלפה העליונה כ' לפר היא העולה בעגם היום הזה והיא היא לפ ושורש כל הנפשים כי ממנה הן מופרשות ועל כן יוחו בה ולפ לא יפהנו כפורה כרת יהודית בנגיעות וכירלת ה' על פניהן עושות פנס למעלה ח"ו ושופות חלה עבירה היא בידן להבטל ממלחכתן והקולר תלוי בצוארי כעליהן שלא מיחו בהן ושומע לנו יפכון כטח.

פרק חמישי

חכמים וחזונים רועי ישראל לפר מעולם חנפי פס ורוח ה' נוספה בם הם לפרו לא היה צריך להתחיל לת התורה חלא מהלדם הזה והיה טעמם כי כבר ידעת כי מי שנזרק בו רוח חיות והלוחת חלוה תמיכל לנו' שהעולם קדמון ומתנהג על פי סידור המערכ' דבה זו מוכחת מן הלבנה לפר בו יוכר מניחות החל יתברך והיותו מחדש עולמו בהיות מתחדשת בכל חדש וחדש והוא הורלה עצומה על שים לבולם מהיות בורא וכל יכול ולפר הוא ברוא הכל ובמלחמו נעשה ולא יש בראשות שום נברא לבשית דבר בעולם טוב לו רע בלתי מלחמר קונו ולגודל תועלת מנוה זו כוד פתו ז"ל לומר שהיה רצוי להתחיל לת התורה מהחדש הזה לכם כי הוא שקול כידיעת מעשה בראשית. וע"כ הם החלידו והעתיקו גודל יקר תפלרת ברכת הלבנה מלר עד שגודל תועלתה לפתו בפ' היו כודקים לחוץ לכר חמיכה מ"ר חמי לר"י כל המברך על החדש כחילו מקבל פני שכינ'תי' הכוא החד' הזה לכם רחש חדשי' וכתיב התם זה ללי ואנוהו תנוה דבי דבי יכמיבול שלמה לא זכו ישראל חלא להקביל פני שכינה פעם לחת בחדש דיוס לפר לבני הילבך למריהו מצומד. וגם למשבילים בחכמה טוב טעם ודעת לברכה זו לרגות

לת המלבה על שנת מבשה ולהזכיר שבח שבחות לפר כל פעולות העולמות שובחת על ידה לפעם' שנת מבטו

ולשתיד היה תתרם ותשוב לשלויה הרלשון:

וקבלנו מלת רבינו פלר"י ז"ל ש"ל לקדם הלבנה עד לפחר ז' למלד לשומת כפב"ד חב"ת דז"ל לפר מהם ולמשה מתחיל בניו המלבית סוד הלבנה כמ"ש בזהר ופרש ז"ל ת"ת מלכותא קדישא לת קביל מלכו שלימתא. ובד דלתתבר בלבהן וכד לתתבר בהו לתתבני בבניוהי שלימו מבלמא עילאה ובלמא עילאה חקרי ז' שנים בגין דכולהו כיה וסימכך ויבנהו ז' שנים דת עלמא עלאה ולא כתיב ויבנהו בז' שנים וכו' וכפ' ויבא ת"ח דוד בגא לתתבנא במלבו שלימתא ולא לתתבני עד דתתא ולתתבר בלבהן וקלים ז' שנים לתתבנא בגוויהו לבתר ז' שנים לתתבני בכולא ולתייסב מלכותו וכו' וכן לפרו עוד פס לעבדך ז' שנים בריחל וכו' וכי מה דשתעי דיעקב דלא קלפרי' יריחין מן שתא חדתא וכו' חלא בגין חכמתא דסיהרא בת ז' היא וכולהו ז' עילאין שרו עליה דיעקב עד לא נסיב לה לרחל למיתב בבה כדקא יאות דהא יעקב בטל כולהו בקדמית' ולבתר לתתא לבבה בגין לאסכחא חייהו שמים וחייהי חרן וכו' לפר מכל זה המשבילים יפכילו טעמו של דבר שלא לקדם לת הלבנה עד לפחר ז' ימים ולקח לפס חל מונחי שבת לפחר ד' וה' מהמולר לא יקדשוה כל שלא עברו עליה ז' ימים וכן דלתיתי רבים מהבחי' בסוד ה' החיתנים לא חפשו לא לטעם שלא להמתין המנוח ולא לטעם שמוב הפבור מתקבנים חז. ולא לטעם שהם מבושמים. ומינה לא תזוב. וחין לקרם החדש שלא בלילה כשת שהלבנה וורחת בזריחתה ניכרת ע"ג קדקד וכהנין מלורה שחין הברכה חלא על לורה ובלילה לורה מזהיר לכל לא ביום דשרגא בטיהרא מלי לחכוי. והכי חיתא ברבוח מהימנא ריש פ' כי תבא פקודת בתר דת לקדם לת החדש בגין דסיהרא קדישא חייבי כלה דמתקדשת ע"פ ב"ד דחיהו נבורה בגין דתמן ליוחי דלתתר בהו וקדשת לת הלויים ולבתר דלתתא זיל כיהרא דיחותו לחורה מברך עליה:

ברוך חתה ה' חלהינו מלך העולם חשר במלמרו ברא שחקים וברוח פיו כל נבחם וכמי מתקדשת ומתברכ' בתפלרת בנין דלהיי עטרת תפחר' לעמ' כי בטן ע"כ וגם נריך להזהר שלא יהא מסך מבריל בינו ללבנה חלא חם כן הוא דבר זך שיוכל להכיר דברים המיכרים לחור הלבנה וכן הם נתבבה כעבים לא יברך חם לא שיהיה ענן דק שאז מיני לברך. ואם התחיל לברך ונעלמה תוך הענן מבי לסיים הברכה אבל לבתחילה לא שיודע שיתעלם בתוך ומן הברכה בענן הסמוך לה לא יברך ומסתבו בשם הקדמונים כי כשמתכסה הלבנה ולא יוכל לברך בחותו חדש בזמנה ידאגו הבבור ויקדשו כוס

ועמדה על זאת. וכתבו האחרונים שמומחז מצי לברך על הלבנה אף על פי שאינו רואה כי זה נתקן על החדוש העולם ודומה ליום המלוחות לך טוב שלא יוכיח הוא את להריב ואין מקדשים הלבנה כשהוא עומד בביתו או תחת הגג כי המקבל פני חברו או רבו הגדול ממנו אינו עומד בתוך ביתו ומקבלו וקידוש הלבנה היא ג"כ כהקבלת פני שכינה ולפיכך יצאו החופה תחת חויר השמים ויקדשוה. ואפר הוא חולה או בשדות בין הגויים לא יוכל לצאת החופה מצי לברך בביתו כל שרואה דרך חלון פתוח. ושומר נפשו יזהר מאד להתרחק עצמו ממבואות המטונפות שלא לברך פס וטפי ערוך לברך בביתו כמקו' נקי מלברך תחת חויר השמים במקום ריח רע אפר הוא מפגל בקדשים ולהכרת כהכרת רפשים כמו שדרשו בקרא דאת דבר ה'

בזה וכיוצא במקומות אחרים בפרט הלז:

ומצוה על כל איש ישראל להיות מוכני' ומהודרים בלבושיהם בעת בואם לקדש הלבנה

כמ"ש הכין לקראת אלהיך ישראל וכמו שכתבתי מן לבוא של שער המלך בלבוש פק. ואחר שהודיעונו חכמים שברכה זו היא לנו כהקבלת פני שכינה עושבו מרובה למוצל בכבוד הדיה לבא לקראתה בגילוי רחש בחין כופב. ולא בלא לבוש העליון כאשר פשתה המפסחת הזאת ברבים מבמי הארץ הבאים לקבל פני שכינה כאשר יזדמן על רחשם המנכבת הקטן הפחות המיוחד לנכוף בתוך הבית ולישן עמו במבכב הלילי ואחר נופש מכלי כסות ולבשמים גם מכלי לבוש ולא אתו מ דאת שמים נגד עינם. ובפרקי חדם שלו כאריך בת וכחת זו בס"ד ומדרכי האנשי הנשמים לף בשמקדשים לותה בחול בלבוש בגדים נאים ויפיו ה'ניף הטהור או כוכב ישועה על רחשם ובלימתם לנאת לקראת כלה וכן נכון לנשות וכמה הפליגו הפוסקים בזהדרה זו עד שלגודל חיובו אמרו שאין מברכין עליה שלא במוצאי שבת כשהוא מבוש' ובגדיו נאים עד שבאחרו מפני כך לברך לותה במוצאי שבת לף שלא עברו עליה ז' ימים כבר כתבנו שאין לזוז מדברי הרב ז"ל שלא לקדשה כל שלא עברו עליה ז' ימיה ויכוין לז בימות החול בכבוד והדר במוצאי שבת ולפחו' לא ישוב מהיות מעוטף בבגוד כדרך עומדו בבית הכנסת וכדרך חבידים הראשונים ז"ל. ואין מקדשין לותה במוצאי שבת אחל בו י"ט וב"ש ליל שבת כמ"ש בלבוש החור שהקידוש היא שמחה שהיא כהקבלת פני שכינה ואין מעברבים שמחה בשמחה שמחת קבול שכינה בשמחת י"ט ומיהו אם לא נראה הלבנה קודם לכן בוחול ובוכר ומנה יקדשוה בליל י"ט ולא יבטלוה ומי שהוא בתוך ז' ימי אבילות התיר מורי נר"ו לקדשה אם לא נותר לו זמן אחר ז' ימי אבילות וכן יחיד המתעבבה יקדש לותה עם הבבור ולף בתענית בבור אם ירחו שיבבור הזמן יקדשו בליל התענית ולא עבב ומבא' בידינו מהקדמוני

כי מי שיקדש הלבנה מיום שקידשה שוב לא יחזר מן הפורענות כיון יכון עולם בלותו חדש וכן מובטח שלא יגזרו עליו מיתה בלותו חדש וכן מובטח שלא יגזרו עליו מיתה בלותו חדש וסימניך וירחך לא יחסף. ומטעם זה רבים מגדולי ישראל לא חבו לשמוע לסבר' החומרי' שאין לקדש הלבנה עד מוצאי ש"ב ועד מצאי יו"ב ומקדשין לותה בזמנה מיד שלא להחמין המצוה. ומצוה לקדש לותה בבבור מפני כבוד עם הדרת מלך כדאמרינן פרק בא לו כהן גדול מבבירין על המצוו' מלי מצות בבוד עם הדר' מלך ולפיכך לף שבתבנו למעלה שלא להחמין המצוה היינו בשאין לותו י' לבין לם לין לתו י' לדיק טפי להנרף עם הבבור ולברך לותה במוצאי ש"ב ויו"ב בבוד עם הדרת מלך ומטעם זה לם הבבור מקדשים הלבנה במוצאי שבת ואדיין לא התפלל תפלת ערבית יקדם עמהם ולא יעיבב ובתבו האחרונים שאין לבשים לקדם הלבנה והטעם פשום למביני מדע. ויהא זהיר בל אדם שלא להשתבל בה דק רחיה אחד קודם שיתחיל לברך עד התחלת הברבה ושוב לא יסתבל בה בלל.

ומצוה לייסר את רבלו בדרך תפל"ח בשמקד' את הלבנה. ויבנם בבי טוב לתמ"ל יחדח שמא דקב"ה ושבינתיה בדחילו ורחימו ליחד' שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם בל ישראל הנה מבבי בף לקדם את החדש ירח חסר בוונתה לתקן את שורשה במקום שלין להחיר פני שוכת דור ההמונה ולהחדר העטרה ליוצרה ולברים שפב בבל העולמות ולהבראת שולם בח הקל יפות המלופפות בהם ולהשלי' על רחש נרי ומשטיחי שדה ישרש תפול עליהם חימתה ופחד וכו'. בי עמך מקור חיי' בחורך נרחה חור ויהי נועם ה' אלהינו וכו'. והבח בסו"ה ליריחו יוסיף על זה נופח זה הנה אנבי בף לברך על החדש רחל נוקבא דז"א המתחדשת ועולה לה להחיר אל עבר פניה ולרגותה בבח ובוש שם אלהים א אל אלה אלהי אלהים וב"ח אתוון אחרונות דמ"ב דש"ג וברוקדינו בנגדה ישלו ב' קוי המלבות שבאחוריי בה"י דזא בחב"ת שלו וכב' דילונים רחשונים יעלה הינשי' ביניהה ותנתק ותשוש קליפה דעשיה מעל לאנן שהה ועל רחש דשעים תחול וכב' דילונים שניים יעלה היניהה לבריחה ותנתק ותשוש קליפה דיניהה מעל הנף שהה ועל רחש דשעים תחול וכב' דילונים שלישים יעלה הברי חה לאחי' ותנתק ותשוש הקליפה שמנגד הבריחה ועל רחש דשעים תחול תפול עליהם חימתה וכו' בי עמך מקור חיים בחורך נרחה חור ויהי נועם ה' אלהינו וכו'. ושוב יתחיל לברך וכתב הרב ז"ל שיש לומר לפני הברב מזמור קמ"ח הללויה הללו את ה' מן השמים עד חק נתן ולא יעבור בי בב' הללויה דחשונים רשויים עולמות חבי"ע בסדרן וכב' הללויה האחרונים לבלול עשיה ביצר' ויניהה

ה׳ וכמה ביום ענמו לכבוד של הקב״ה · דמהרחוי היה לפי גדולתו וממעלתו להיו׳ מהלך לפני הארון בתם כמלך בכבוד מלכות לכום לבושי מלכות והוא לא עשה כן אלא היה לבוש לבושים בתים לכבוד הארון ומשחק לפניו עד שכשבא ליהושלים היו כל הנשים מניפות בדוד מן הנגנות ומן החלונות וראו אותו מרקד ומשחק ולא היה חוכפת לה

ואמר וקללתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני :

ומהרחו זלה״ה קא משמיד עליה דמר מיהו מהר״י זלה״ה ז״ל ואני רחיתי למוי ז״ל שהיה הולך לפני הספרים והיה מרקד ומשורר שירים ותושבחות ומשבח עמהם הז׳ הקפות בשמחה גדול׳ בכל יכולתו ואח״כ כשהיו הולכים לבית הכנסת אחר שהיו מתאחרים והיו עושים ז׳ הקפות עם הספרים ג״כ מוי זלה״ה היה הולך עמהם ומרקד ומרנן בשמחה גדולה · וכן הם מתאחרים בכ״הכ אחר היה עושה כן ומתיים שם וכל זה בלילה וביום לא רחיתיהו ע״כ ·

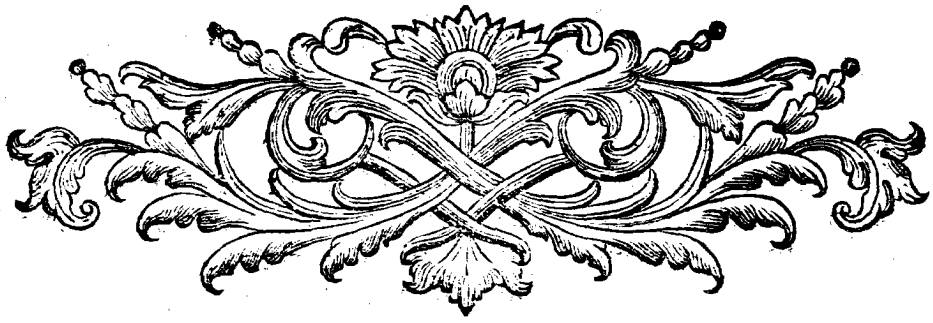
ויארז נדיק דרכו להקל ולמחול על כבודו לכבוד התורה דהפי׳ כמלך דקי״ל למלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול אלמלי הכי במקום שיש בה כבוד המקום כבודו מחול כדאמרי בכמה דוכתא ומכ״ש הכא דכבודו מחול דפשיטא ודלמי דרחוי למחול על כבודו מפני כבוד הסם וכבר אמרו ז״ל כל המבזה כבוד שמים ומעט כבוד עצמו כבוד שמים מתרבה וכבודו מתרבה

ונמצא כתוב כי סגולת שמחה זו תועיל לתקן את אשר פגם במיני שמחות הרשות בשחוק וקלות ראש ומיני ריקודים של שמחת מריעות בכל ימות השנה : ולכי רחיתי שהיד ז׳ בעת הקפת הספרים היה עומד ומתחנן לפני הספרים ושואלתי את פיו מה מקום לתחינה זו והשיבני כי סגולת יום שמחת תור׳ לתקן פגמי אשר פגם כל איש ישראל בתורה ולהוציא קדושת התורה ומעשים טובים שהיה עושה בעודו רשע מהקליפה שעם הלכו אז ומגביר כח הקליפה והן בחרטתו וביום שמחת לבו ביום שמחת התורה חיל בלע ויקיאנו מבטנו וכו׳ וכן על מ״ש בזהר פרשה תרומה שיש ממונה בסט״א דמנפה וממתין למי שמוציא מפיו דבר מגונה או כוזבים ולשון הרע וכיולות ולינגות וכיוצא בהן ואח״כ מאני׳ בפיו דברי תורה או תפלה אז מטלים כל אותם המעוני׳ לאותם דברי קדושה ומטמירים אותה ומתוסף כח וגבורה בהם ועל ידי חרטתו וסגולת יום שמחת התורה יש כח להתחנן לפני ספרי התורה להחזיר כל אות׳ מלין קדישין שנטמעו בעמקי הקליפות ישובו לאור החיים של קדושה · ועל הכל להתחנן לפני קונו ולמחול סליחה וכפרה על ביטול ת״ת שנאמר עליו כי דבר ה׳ בזה הכרת יכרת וכו׳ שביטל כל ימות השנה ושב ורפא לו ואל תלהימו כי יבבה לפלוח כי כאור פני מלך חיים ביום חתנתו וכיו׳ שמחת לבו עובר על פשע לסלוח לעונו ולקבל תשובתו בשמחה ולהתחנן לפני אלהיו יזכהו ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי התורה הזו ודעתו ורצה ורעו מעתה ועד עולם · ע״כ דברי שהמיד בתשובתו לי ·

והנאני :

ואשרי מנוס שעשה זאת וכן אדם יחזיק בה בשמיתו אשר פגם בכבוד תורת ה׳ תמימה ומנח כדי נחולתו · וכוסף על זה מה שאמרו הראשונים כי כל הזהיר בשמחה של תורה בהיום הזה בטוח שלא יפסק תורה מזרעו וזרעו לרב גדול בישראל שהיה מרחה בשמחתה של תורה בהיום הזה והעידו עליו שער ג׳ דורות היו מיונאי יהיבו שלשלת חכמים ודורשים ומרביצין תורה ברבים זה אחר זה חבל במרן · וידעו הכל שכל זה ז׳ על רוב שמחתו ביום שמחת תורה מה שלא רחו מעולם בשום גדול בתורה עושה כן וברוב גדולתו היה מפזז ומכרכר בכל עוז ומשורר לבות בני אדם לאמר שמחו כה׳ וגילו צדיקים והרנינו כל ישראל · וכוסף על זה היה מחזר על כל בתי כנסיות לפקוד אל כל אחת התורה · והן עוד היום רבים מירחי ה׳ וחוסבי שמו מוהגים מנהג הזה לכבד התורה כל לילה וכיון כי הם זרע ביקר ה׳ :

ומכל האמור בענין תבין ותשכיל כמה שנו במנהג הקהלות המוהגות בשחל להיות שבת שמך ליום שמחת תורה להקיף כ״ו ג׳ הקפות כי׳ שמחת תורה ולהשחיר יתר ההקפות ביום שבת שלאחר החג · ולא תריך למיעבד הכי כי דכר בעתי מה טוב וכל התיקון הזה לא נעשתה כהיום הזה רק לעומת הנעשה היום בשמי׳ממעל ככלל : ומה נועיל ומה יוסיענו הנעש׳ לאחר שעבר יומו יפתקע הדבר ואף גם זאת כי עשו את העיקר טפל ואת הטפל עיקר כי ככר הודעתיך כי עיקר הקפת ס״ת נריכה להיות בלילי שמחת תורה כמנהג הרב זלל ואם היום לא יעשו אין בכך כלום · והן היום עשו עיקר ביום דווקא ואף אשר המה עושים ההקפות פסקי פסקי כ׳ וג׳ כתפלת שחרית ומשאירים השאר לעת תפלת מנחה · וכבר כתבנו כי ז׳ הקפות אלו הם נגד ז׳ הקפות ד״ה להמשיך המאורות עליונים ביתר שאת למדה הארוכה היה סוד התיבה · וע״כ אין נכון לעשותן פסקי פסקי כי מה ההפס קו׳ משמעו׳ אחר שמפסיק באור הנמשך למעל׳ ח״ו ומגרעו׳ כתן · וע״כ טוב ויפר להנהיגם להקיף יחד כל הז׳ יחדיו יה״ו תמים בלילה קנת יחידי סגולה ואחר כך ביום מפני כבוד הצבור יעשו כמנהגם ואין קפיד׳ אם לא יעשו כל הז׳ יחד מאחר שבכר נעשה התקון שלם פעם אחד באותו בית הכנסת שוב עין ירחה הדברי בפרטיות ובאדן ומעשה הדברים בשם פעלן · ובפרט מן הכלל האחבי תובה נריכים להזהר לעשות הדברים ביום חתנתם וביום שמחת לבם במדה ובמשקל ובמשורה וביותר המה נריכי להזהר

יום טוב

אלה מועדי ה׳ מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדם ׃

פרק ראשון

תרון דעסון והסמחה דיתה לרחם פינה בכל מעשה הטוב אשר יטיב האים הישראלי בעבודת גר עשהו. ויתר נדול מאד תפאר׳ היה לעושים בחני׳ ובמועדי רגל עריב״ה כל שמחה. וכל הכפם הכאה ליעקב נהלה ושמחה הלי גיל מועדי צ הרי זה משובח ומהולל מאד בהדר׳ קד״ש סור חס הכניס שמחה. ושב״ח שבח״ה החזהר׳ לאמר ושמחת בחגך והיית אך שמח. והשמחה הזא׳ היא שמחת י״ט אשר הורונו חכמי׳ ז״ל לעשות בהם כמאכל ובמשתה וכמו שכתב הר״ם במז״ל ז״ל וחייב אדם להיות שמח וטוב לב בהם שהוא ובמחת בחגך אתה ובנך וכתוב וכו׳ אע״פ שהשמחה האמורה כאן היא שמחת שלמים יש בכלל אותה שמחה שיהא שמח הוא ובניו ואשתו כשאר ויין ע״כ. ואשר חכמי׳ הגידו כי העושה בהם ידבה לקרבן חשה. הם אמרו כל העושה חיסור לחב בחכילה ושתיה מבלה ע״ז היו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן שנאמר אשר חב כעבותים עד קרנות המזבח. וביאר רש״י ז״ל בלשון הרחשון שר״ל שקור׳ לחב שובע במאכל ומשתה חשוב עליו כאילו הקריב קרבן.

אשר על כן מצוה לכל איש הישראלי להתעסק בשבתי ימים טובים בהכנת מזוני הרגל מיוחדת בו יותר מבשלוחו דומיא לקרבן שמתעסקים הכשלים בהכאתו וכרכה לו לכפ׳ עליו והוא בכלל מ״ע והי׳ ביום השמחי והכיתו את אפר יהיאו אשר את בחר בפרק ב׳ דשבת בתלוכה הדרת מ גלת יקרה ורבו יתירה תוספת בהכנה דרכה זו לכבוד הדר הרגלים להיות כמתעסק לכבו׳ מזבח לפני ה׳ להקרי׳ קרבן עליו וכמה יתלהב הכשכ נפש יקר׳ כתתי לנגד עיניו כל זאת ובל ויעמוק בזה בשיר המ מוה גם בוו כבף מביט בעין יפה לכבוד ולתפארת

הרגלים כי מי כעך יאמר אלין כי כמעט מחיר הנה שולם כאילו עלה לירוש׳ וכנה מזבח והקריב עליו קרבן ויתרם לו ימנעם בהונו ולח יבוז את כל הון ביתו בחאבה. וכל המרבה להוסיף זכה מוסיפין לו כמ״ש בפרי דר״ה תני כל מוספתיו על חדש קמוצים לו מר״ה ועד ר״ה חון מהוכחת שבת וי״ט שהם פחת פוחתין לו והם מוסיף מוסיפין לו והרב ז״ל היה מתן בהם סימנים כי מספר שנעשה לאותות לחתונות על כיוצא הם כפל המספר על החות לחפונה ואמרינן מלי כי חדוות ה׳ היא מעוזכ׳ אמר רבי יוחנן לאמר להם קב״ה לישראל בני לוו עלי ואני פורע. ודורשי רשומו׳ שמכוהו לקרא כי פו״ע על חדש ישלם לו נוטריקון למפרע ל״ו ע״לי ו״לאי פ״ורע ואמרינן בסוטה ופסקו מבשי אמנה ח״ר יצחק אלו בני חדש המלמינים בהקב״ה ופירש רש״י שמלמינים בהקב״ה לוותר ממונם לבני הדור מצוה ולבדקה ולהוצאת שבתות ויומים טובים והיינו דאר״ח מ״ד כי מי כזו ליו ם קטנות מי גרם לנדיקים שיתבזו שלחנם לביתיד לבא קטנו׳ שהיה נהם שלח החמינו בהקב״ה על כן חיש התמיס תהיה לחומת עתו כאדרת בקודש לבזכו מצלו כברכת ה׳ חאבר עליו ועל ה׳ יעלך יהבו. ויוח כנבור חרח כרגליו לו יבח להכין ולהביח לכבוד הרגל כל מיני מטעמי׳ וממתקי׳ לף כי יש לחתו עבדים ושפחות.

ואמרו הרחשונים כי החכילה בחגים וכמועדים מחשב כהקבלת פני שכינה על השולחן אשר לפני ה׳ כמ״ש ויחכלו וישתו ויחזו את החלהים והוא התורת רחיית פנים בעזרה כעזרה כשהיה נעשית על טהרת הקדש ובהחכיל עניים לחתו כמו שיתבא׳ לפניו והנה ע״ד שאמרו חבמים כי מכל פסיעה ופסיעה של עולי רגלים היה נכפה מלאך לחד ואומרים חקרא ב׳ פעמים בשנה ירחה כל זכורך וכמיך ליה הנה חנכי שולח מלאך הנה חונחת

לזה תהיה עסק הכנת צורכי סעודת הלב לאכל המה
תמורת חובת רחיצת כל זכרך כחמר להיות בו מהסגולה
ההיא לאברהם מלאכי שה' בהליכתו וכל פסיע' ופסיעה
מיטלטלת לחפצון גדול ויצא רשם עדנין ולא נפלאת היא
ממך ולא רחוקה כאחר תסכיל בכסוד הדרת הכבוד זו ומה
טעם יש בה לאחר סיפרו בספחה בספר הזה' פרשת לחמר
ז"ל הלה מיעודי ה' ר"ם לאחר מה לחינון דבים להקשה
מתתה לעילה ומציל לתת' פולחו ביה מתקשרן מת בשרן
כולהו לאתקשרא קשר חד קשרא דמלכא מ"ט כתה דמלכ'
ירית לאחבא ולאחמא ולאחד בהחיל קדם ולתעטר בהו כג"כ
כל לחינון דאחידן ביה במלכא בעינן לאודמנא בהאי' ולתר
עילאה דאקרי קדם בגין דית אחדו כולהו כאחד במלכא
וע"ד מוצדי ה' לאקדון ולבת' מקראי קדש דהא בה אתעבר
במלכא לאחר תקרון אותם במוצדם תדרן חולקין לית
ליעקב בהו לי מסטרא דמלכא חולקא עילאה לית ליעקב
כיה דכתיב ואתם הדבקים בה' אלהיכם וס' כי חלק ה'
עמו ולי מסטרא עילאה דקדש אית ליעקב בית
ועל דא לכו אתחזו לזמנא לה ולתקנא קמייהו חדוותא
וסעודתא ולאחדי בהו ומלין דמזמן לאחרא בעי לאחזאה
לה חיוו וחבפין בהדרין לעטרא לרחיים דבהוה לוסטיזא
לתלבא דומין לוסטיזא יקירא חמי לבמי היכליה כל שלר
ימין הזיתון כל חד וחד כבייתיה דא עביד עבידתיה ודא
לזיל בסחורתיה ודא לזיל בחקליה כד ההוא יומא דלעי
דכלבון מתעברין בחדוותא דילי השתא וזמינית לוסטיזא
עלאה ויקירא לא כגונא דתעטלון בעבידת ולא בסחור'
ולא במדברי חלא כולכו לחודמו כגוונא דבהוה יומא דילי
ולתקינו גרמייכו לקבלא להאוח לוסטיזא כחכפין נהירין
כחדוותא כתשבחתא לתקינו ליה סעודתא יקירא כגין
דיהח זמינו דילי בכל הטרין ק"ח ליעקב בגי כל
עלאי ויומין לתתן מתתדלי בעבידתא בסחורתא בר ההוא
יומא דילי השתא לוסטיזא עלאה ויקירא וזמנית לתתן
קבילו ליה בחכפין נהירין זמינו ליה לתקינו ליה סעודתי
עלאי פתורי מסדרן בגוונא דההוא יומא דילי. בג"כ
תקראו לחתם במוצדם ת"ח בשעתא דיעקב לאתר חדרן
ומשבחין שבחא לק"ה מסדרי פתורי מתקני נרמיהו
כגלגלי יקר מלאכי עלאי לחמרין מה טיבן דיעקב בכך
ק"ה לחמר לוסטיזא עלאה לית לון יומין דין לחמרי ולא
דילך הוא מחטוא לחתר דאקרי קדם לחמר לון וכי לא קדם
ניתה ולאקרון קדם לון לתתחז לזמנא לוסטיזא דילה חדא
כגוונא דילי דהא לחינון דביקון כי וחד מסטר דקד דכתיב
קדם ישראל לה' הוא וישראל אקרון קדם לוסטיזא
דילהון הוא ולא בגין דזמינו דהוא לוסטיזא מקדם הוא
דכתיב מקראי קדש פתחו כולהי ולחמרו לאחרי העם שבכה

לו ע"כ:

דברי ממאמר הכבוד הלז יתבאר הוד הדיבור ויקר מוסב

סל סעודות יום טוב מאין הנה ולפיהן תתיחס מצלת
הפנתם מעלבי"ם עד להכליון ועל זה"ל ועל פרשיו.
וע"ד פחמרו בשבת פרק נחמן מכתף ופיו"ל מכתף ופפין
וחתר חילו מקלעי לי רבי חמי ורבי לחמי מכתיפ כת
קמייהו כבה יחמר חאים הסלם לכבוד הדר חוספין שילחה
ותעשל בהכחתו בהכנה דרבה היא ולחמרי העובר חת ה'
בפחים. ומזה מן המוכחר להיות כל חיש לפ בביתו כדי
סיבור חלה בערבי ימים טובים לבשו לחם מצנה לבנוע
עליהם כ"ט כמו בשבת והוא מכבוד הדר ר"ט לבנוע תתת
הצעוי בקרושה כיד ישראל וכן כתב המדכי ריש ר"ם
לחזיה דקאמר דבי חייא לתלמידו סיחכל חולין בטהרה ז'
יחים שבין ר"ם ליוה"כ דמ"ה הכי נא לחמר לן ט' יחים לפי
שבני י"ם של ר"ה הם נרך להזהירו שהכל לפין
בכתיבם לכבוד י"ם ע"כ וכן בדין להות מחכלו ומשתו
בעצית על טהרת הקדש מפום יקרא דלוסטיזא עילאה
ממלח טהור קד"ם ומלח מין חת מינו וגלו"ד ומדרך
המתקדשים הוא להיות בעשה כל המצטרך לסעודת שבת
ו"ט על יד ישראל וכל זר בקר"ם לא יגע. ומזה להיות
ג"כ זהיר מהיר כמלחכתו מגרב י"ם להכין ולבשל הכל
מע"ש שיש רבים מהרחשובים מחמירין לף בחוכל בפם כל
שלימו מפיג טעם כלל לבלתי עשות חותו בי"ט וכ"ש
כרבים מאן מעולים יותר בשנתבטלו מגרב י"ט. ולף
כתבלין שמחתר לדוך בי"ם מפני שמעין מהנה
טוב לאוכלים בתמים להכם מצי"ט להמתלק מן הספק
שים מי שחומר שכל שירבו מ גרב י"ט שיעטר להם לא שרי
חלא ע"י שיכוי ושופות שממלחים חותם בשר ובגים והא
זהיר מצי"ט לתוספת והם ח"ל יכין מצי"ט החוט כתוך
המיט וכלאו הכי לא חתתרי ובלימים וכן רבים חשבים
לשבר הרח"ם והטור ז"ל לא חזר קרו' חדשו' לבשל בהן
בי"ם כל שלא בשל ובהן מבי"ם ולף שרבים מתפוסקים
המתירין עושה סעודתו על טה' הקדש גם מזה
חל תנח יד ויד החקדש על תצלוחה ומהו' טוב חל

תקלי ריב.

ויקהל מ גרב י"ט לחוזים ותרנגולים וגוזלות
המטטרכים לשחוט בי"ט לומר זה וזה אבי
נהנל ולף כי מן הדין אין זה חלא בעופו' שעומדו' לגדל
בנים מכל מקום ירח חלהים יהא דין ובשכר לברוך תעדב
י"ם ולומר זה וזה אבי נוהל לף בעופו' שעומדו' לאכילה
וכן דעת רם"ל ע"ה וכן כל כיונח בהלה הדברים נתונים
נתונים המה להחנשים הנגשים המתקדשים ומתחברים
עם קונם לבלתי היו' בשבוד הקדש פוש שפק ולף מדבו
המתירים כדבר אחר כה היה מנהג הקדושים בעבין
יחזקאל שלמר ולח בח בפי בשר פגול ודרשו חלח בכל
מבהמ שהולה בה חכם ולף שהיה מותר' הוחיל ובפל
בה בפק היכול לח בכל ז ומי מנע יחרל יד לה זה'

בהלה תמיד כל הימים לכן כשעורות שבת ו"ט כי קדם המה יעוז החים הילח להי' נעשו' בקדושה וכלי שום פקוק וגגיחה ובפרקי פסח יתבאר כל זה בהלוכה כס"ד:

ומזה להיו' זהיר כשח"ל יום טוב להי' בע"ם לערב בערב י"ט עירובי תבשילין ושכח עירוב זה הוא מפני שלכור לבטל מי"ט לצורך שבת דכתיב והכינו את אשר יביאו חול מכין לשב' ואין י"ט מכין לשב' ו"ל דאיכורו מדר' דדווקא חול מכין לשב' ואין שב' אבל י"ט מכין לחול אבל מי"ט לשב' מותר אלא שחכמים אסרוהו כדי שלא יבואו לבטל מי"ט לחול שכיון שאסור מי"ט לשב' יאמרו ק"ו מי"ט לשב' אין מבשלין מי"ט לחול לא כל שכן ומיהו תקנו חכמים שעל ידי עירובי תבשילין שיערב מער"ש לצורך שבת יכול לבשל לצורך שבת עצמה מיום טוב לשבת שכיון שהתחיל מערב יום טוב לבשל לצורך השב' לא הוי כעושו כי"ט לצורך שבת אלא כצורך והולך כעושו כי"ט מה שהתחיל מערב י"ט ודי בזה היכרא שידעו שכיון שאסור להתחיל כי"ט לצורך שבת ק"ו דמי"ט לחול לגמרי אסור ונקרא עירוב מפני שהוא מערב ביטול גרכי שבת וגרכי י"ט לעשותן יחד.

ומצוה על כל אחד לערב לעצמו ומצוה גם כן על כל גדול העיר כשיער לעצמו שיערב על כל בני עירו שלא יהיה אחר מבני עירו טרוד ובחפ' לא יערב או ישכח ולא יערב או שלא מהניח עירוב אחד או ע"ה שאינו יודע לערב שיגיע י"ח בעירובו לאבותיהו לקרוא דושלהו מצות לאין נכון לו מאי לאין נכון לו למי אלא היה יכול להניח עירובי תבשילין וחולם אין זה אלא ע"י סיבה כדבר החמור לבל מי שלפטר לו לערב ואינו מערב אע"פי שנזכר אלא שדעתו שרוצה לסמוך על עירובו של גדול העיר נקרא פושע ואינו יונא בעירובו של גדול כמעשה שהיה בהה' סמיל' דהוה מבדד מתניתא קמיה דמר שמואל וחזיה דהוה עציב ח"ל למאי עציבת ח"ל דלא אתיבי לשנה חזייה דהוה עציב ח"ל למאי עציבת ח"ל דלא אתיבי ערובי תבשילין אמר ליה פושע את לבולי עלמא שרי לריך לסור כלומר שאין דעתי על המזידין והפושעים שאינן חרידים לדברי חכמים ולכן במקומות שמכריז השמש על הדבר יפרש לאמור לליהם מי שעשה או שלכם או מי שאינו יודע יסמך על עירוב חכם הקהל אבל לא כריז סתם על כל מי שלא הניח עירוב כי לא לפושעים נתנה ובשמערב לאחרים יתנו בין אחר שיוכה להם אבל לא ע"י אשתו ובניו היכא דאפשר וחוזר ונוטל מיד הזוכה ומברך אח"ו אשר קדשנו במצותיו וציונו על מצות עירוב כרין עירוב' יהי שרי לן לאפויי ולבשולי ולאחזוקי ולהדלוקי שרגא למעבד כל שרכי מי"ט לשבת ולבשולי

ובשולי לו לכ לבני העיר הזאת ומי שאינו יודע בלשון הקדש יוכל לאומרו בלשון לעז:

והמהדרין נהגו להדר המנו' לערב על לחם שלם ולמטלו ללחם משנ' כשעורה ר' ומניח על שבת וכשעורה ג' כוגעים עליו וכן בתבשיל אף כי בכזית כל שהוא שני רחוי להדר המצוה ולערב בחתיכה הרחויה להתבשל לבל יהיו המצוות קלו' בעיניו ויאכל התבשיל בלילי שבת והבירו יניחנו במקו' המשתמר לפי שלם בלבל השיורב או שאבד קודם שבשל לשבת לא מצי לבשל אלא לם כן נותר מן התבשיל כזית דחזי לאכילה. וכן לרן ישרחל שב"אל מותר לבשל מי"ט ב' לשבת בלא הנחת עירוב ואינו חושש הכא אלא לקנו' דרבי תקון המאכל בעי"ט. ומצוינו תקון הנוף ברגל הס לרבעה דברים. הא' מנוה על כל חיש ישרחל להסתפר בערב י"ט והוא מכלל כבוד הרגל כדי שלא יבנס לי"ט כשהוא מגוול והם בפני מלך בשר ודם כתיב ויגל ויחלף שמלותיו ק"ו לפני לוספיזת עילאה שטעון טהרה וגלוח כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק וכריס פרק אלו מגלחין אתמר ואחר כל אדם מאי טעמא אסורים כלומר שלא התירו לגלח בחילו אל משד אלא הכא מפני כבוד הרגל ומ"ט לא התירו לכל אדם. ומצוינו בדתנן לבבי אתמר ואבבי מתרין מפני כבוד השבת ואמר רבה בב"ח אר"ח מ"ט כדי שלא יבנסו למסמרתן כשהם מגולים הכא נמי כדי שלא יבנסו כשהם מגולים ולפיבך המתרשל שלא לגלח קודם הרגל החמירו עליו חז"ל שלא לגלח בח"ם שלא היה התר גלוח בח"ם לא יהיה מגלח לפני המועד ובבם"ס כולם כשהם מגולים:

הגה כי מפני חומר שבו שלא ליבנס לרגל כשהוא מגוול קבלו חבמים לבל אדם שלא לגלח בח"ם ועל בזיונותה לחיבי ישרחל לתת יקר לקדוש הרגל לגלח שער ראשם להבנס לי"ט כשהם מקושטים ויפי' והוא בבלל מה שאמרו חייב אדם לטהר עצמו ברגל כי בבלל הטהרה הוא התגלחת כי הבא בטהרת המנורא מצינו בבלל טהרתו גלוח השער כמאמר הבתוב ובבם המטהר את בגדיו וגלח את בל שערו והוא מדטעם כי השערות הם בחות הדין ונריך להעביר' והוא סוד ואיש כי ימרם ראשו קרח הוא טהור הוא. ובבר נתבאר סוד הדב' בפרשת תזריע דף מ"ח כי בתרין תתאין דמתער ין דינין בעלמא הם נאחזות בשער ובד אתעבר מיניה שערא ואתגליא חבד עלאה אתבשם בולא. ובפרשת ויחי דף רב"ג ת"ח בבמה אתר חוקמוה בההוא שמא דסיהרא בד אתבדבא דבללא וכו' שערהא דסיהרא דאקרון מלאי דמלאין דמתקלא מלאי דקשוט דחושפא וכו' ובלפי זה מצוה לגלח השער בגי"ט כי ע"י בן פנה למצלה להעביר השער

שכתר ין תתלין מתלחדין כהון וסס נאמר ער לא מריט
דת דיפת דמהריה ועד לא גליט ל מטרוניתא כמנא עכין
הגלוח נוהך נכוה כדכר החמור וזה טעם חומרם נזרה
שלא יכנס לרגל כשהוא מגולח כיעגם לרם המעכ' להעכיר
המגול כתרין תתלין לרחותם שלא יתלחזו כשער העלוין
ובתוך המועד לא יעשה כן לפי שמריה כי אלו הכתרין
תתלין נתלחזו כשכר כימי המועד ולכן הוא כא לגלח
לותם ולא היא שהרי מעכ' י"ט נדחו כי המה לא היו מן
המזומנים לעלות למעלה ועל כן אף שגילח מעכ' י"ט
אין לגלח כמועד מן זה הטעם ולפילו כחמישי שמותרין
לכשי מסמר חסור ולא התירו אפס לעשות שפמו כי יהיה
זה דוגמת למעלה כמ"ש כזוהר נשא דף קמ"ח ו"ל תקונ'
ז' דלא תלוין שערי על פומא ופומא לתפני מכל סטרוי
וכו' ומההוא רוחא דנפיק מפומא וכו' מתלבשן כיה כמה
כביליי מהימני וכולהו פה ה' לקרון וכו' וכגין כך ש"ץ כהוהי
עקילין סוחרניה דפומא ולתפני מכל סטרוי ע"כ ולכן
המשכילים יזהרו לבלתי נתן נדל פרע שערו שעל הספה
לפיו שכיב שלא לעכב לותו רוח העלוין היוצא מפס לכל
עיתין קדישין כדכר החמור פס ולפי לף כימי לישור
התספורת לא יעבו' מלעשות שפמו - ס"ב הוא גלוח
הנפרנים כעכ"ט כדי שלא יכנס לרגל כשהוא מגיול
כי על כן הרכה מהפוסקים מחמירין ואוסרין לגלח' כתוך
המועד כעגין גלוח העער לס לין דכר מעכ' והוא ככלל
מלמר חייב לרם לטהר עגמו וגלוח הנפרנים הוא ככלל
הטהרה כדרך החפה המטהרת לכעלה שנריכה לקונס
כמו שנתבאר כזוהר פרשת לחרי מות ופרשת פנחס
ע"ש וככר נתבאר לגללו כל זה כלהוכה כפרק ו' דשכת.
הנ' יותר כה כיתר שלת הוא לטהר עגמו כרגל כמקוה
טהרה כמו שנמנה הרכה מהם כתורה לים לים מוצע
להרן וכו' לא יכלל עד לפר יטה' וכמותו ומתו עד הערב
וטהר וכו'. ורחץ לת כשרו כמים חיים וטהר ועליה הוא
לפר הטיבו לפר דכרו כלמר' חייב לרם לטהר עגמו כרגל
כי היו היתה לרחץ פנה לטהרת הקדש.

ובאשר כה חיוכה כערב שבת לגלח גרמייהו
מעמועף דחול כמ"ש כזוהר ויקהל
דף ר"ר ז"ל כר עחל שבתא לגטרכו עמא קדיש לגלחא'
גרמייהו מעמועף דחול מ"ט כגין דכחול רוחא לחדא
לחדא לולא ושטיח ופרח על עמא וכר כעי כר כא לנפק'
מן ההוא רוחא ולגלבא כרוחא לחדא קדישא עילאה כעי
לאתחזה גרמיה למעכדי עליה ההוא רוחא קדיש' עילאה
ככ"ל כך כא חיוכא כערב הרגל כדי לנחת מן ההו' רוחא
דחול להכנס אל הקדש פנימה החור המופלא המתגלה
כרגל כעגין שפי' כזוהר לחמור כסוד מקדשי קדש ויתכאר
לענינו בס"ד שיטטרך טהרה יתירה לכשתגרה עליו זיו
הדרתה. ודע עלי המעשה לחבר פנו הליה כורף ולא

פנים רכים מרכת כני עמיתו כלי סיבה וזה דרכם כשל
לחול לחסוף ולכטוח מעצבי' עם מסמכים הכה שמון ושמחה
החג כקר ושחוט נתן להכין קופרת טבח לפומא וכשא
טבח לפומא כחגים וכמועדים וכפ"ס לא תשבב מן
השובה ולין לים עם על לב להיות תוכו כברו מתת חלק
גם חל הנפש החחת החהובה לשהרה מוהמת ליטטרון
לשר הוטמא ובילי כלא כ"ר עור טומלתם כם חל מקדש
ה' לא יחתו להמר קדושת הרגל על מי תשרה על העני'
לו על החבנים ולא מנחה היוכה מבוח לכף רגלה המלכל
לחמר תהיה למלכלת והמשתה לשר תהיה למשטה יהיה
מיעיר לבזור להתעדן מזיו הדרת קדם כי על כל חלה
לכשי לבב שמעו ותחי נפשיכם שיפי עלון ככלוד מועדי
רגל להכין לותם ולתעדם כרוב עידוכים לנפש עם הבשר
דהא כלא הא לא שגיח ולף לם המה טהורים ומלוכנים
יוסיפו טהרה על טהרתם לקבל תוספת קדושת הרגל
וסימוך בנהר יעבדו כרג"ל:

ויש לטבול ג' טבילות ח' להעכיר הזוהמה ויאמר יהי
רצון מלפניך ה' אל"ה שתעבי' ותכלך ותדיח כל מין
זוהמת הנחש וטומלת מקרקי כלתי טהור כין דיוס ובין
רלי לה כין מדפ"ח נכוניו כין מהרהוריס רעיס שכמחשב'
שכמוח מנפשי רוחי ונשמתי ומר מהן כל נגע ותקדשני
בקדושתך ותטהר רעיוני ותכונן לבי לעבודתך כזכות י"ג
שמותיך היוצאים מי"ג מדותיך הכתוכים כתורתך
כחילוף ת"ת כ"ם ת"ך נס"פי פסו"פ תנ"ל תו"מי
מג"ם סח"ק פתי"ח טד"ג סח"ק כתכו"מי טפכ"ת וע"ט
פוכ"ו יסמ"ך עפ"ך. ויטבול להעכיר הזוהמה וחכ"ל
ככוחו לשבו' טבילת כ' יחמר.

ליחדא שמח דקב"ה ושכינתיה כרחילו ורחימו
וכו' הכה לחכי כה לטבול טבילה שנית
להפשיט כגדי חול מעלי כבח כ' שמות הוי"ה כחילוף ת"ת
כ"ם מכ"פן מכ"כן שרש י"ג מכילן דרחמי **מ"מ** עליהם
תוסר לרבע תקונין קדמאין דריקנא עילאה הנכללין
כבתר חכמה סבה **צ"צ** עליהם תוסר תשע תקונין
כתרחין דריקנא עילאה הנכללין מכינה והלאה סבה
פ"פ עליה תוסר שמונה תקונין מיסד והלאה שריקנא
כילאה **וצ"צ** יתקוממו להמשיך מהן חל ט' תקוני דז"ח
ומהן ימשך והיו למלוכות לנפשי רוחי ונשמתי להפשיט
שמועף דחול מעלי והיי כועם ה' אלהינו וכו'. ויטבול
טבילה כ'. וחכ"ה כבוחו לטבול טבילה שלישית יחמר
לגלח כבח שנולת מקו"ה זו השולה היא כמספר פס
אהי"ה כמילוי ההי"ן החתיכ כחכר לוחת שילאה יהיו
לשלוחת מלחי חור המוחין לז"ח מכינתיות הסד נכוזה
ת"ת רחו"ח יקר תפלרת נהלותי כ' ע"י זווג חו"ח הרמוז
כר"גל השולה כמספר שמו' יו"ד ה"י ו"ו ה"י חל"ף ה"י ו"ד
ה"י. ולתה כטובך תטהר נפש רוח נשמה כמי רחמיך

היוצאים מן הכפר הי"ל מערין להשקות את הגן ותתיל
עלי זיו הור שני שמותיך יו"ד ה' וי"ו ה' אל"ף ה' י"י ד' ה'
מועדי ג"ל וכפשיטו תהי מטו הזה לפני הדרת כבוד
בבודך ונאוה לקבל שפע יום הקדוש הזה חג פלוני ואל
יעכב כיב חטא ועון לא תסוכתנו בזכות השמ' היוצאים
מפסוק ויקרא אלהים ליבש ה' תה"ן ולמקוה המים קרא
ימים וכבה בגולתך העבר מעלינו כתם חטא פשע ורשע
וקדשנו בקדושתך כדבר ההמור מקוה ישראל ה' מטהרים וע'
נזרה ונאמ' והזיתי עליכם מי טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם
ומכל גילוליכם אטהר אתכ' ויטבול טביל' ב' בקדוש יתירה.
וכגולתו יאמר והיה הנשאר בפיון וכו' אם ריחק ה' וכו' ומסמה
לאיר רבי עקיבא לאריכם ישראל וכו'.

וסדר זה לא יפתנה לגל בגל. והרבעית היא
טהר' המלבושים להחליף שמלותיו בעלותו
טהור ומלובן מבית הטבילה וגם הוא בפלגוי טהרת
עצמו בגל כמ"ש והטהרו והחליפו שמלותיכם וכשלובם
הלוק י"ט יקה כפיו וגם למקום פקי ויאמר פ' כל כלי
יונד עליך לא יצלח וגו' ויכון בסופי תיבות עליך ל"ת ני'
להי"ה שהוא בחיקוק שהוא שורש ס"ג כמספר יו"ד טו"ב
עם עשר אותיותיו. ותיבת יצלח עולה כמספר ע"ב מ"ה
ב"ן והוא סגול' נפלאה להבדיל החיצונים שלא יגשו ליהנו'
מן הקדש כאשר כתבו המקובלים הראשונים כי מהוד ית'
לאשר בחים היבדילו קנאין פוגעים בו וכשגולת הכתוב
הלז יאמר כרי גאולתו וכל אר לא יהלל קדש. ואורח לנדיק
להיות לקן גם בטהרה הפנימית בערב הגגל. לטהר
עצמו בגגל מכל עון ואשמה שהוא עיקר הטהרה כדבר
ההמור ומהטלתי טהרתי וכפרתו דכים והכי מרגלא
בפומיה דר' מנחמו' בכל לבבך ובכל נפשך לדע' את דרכי
וכו' וטהר עצמך מכל אשמה ועון וחפי מחיה עמך בכל
מקום ע"כ. ומה נעים כי יכון בטבילה זו כיאת היום
לטהר עונותיו ע"י המשכת חור עליון ממקום הלובן
בכוונתו בי"ג מכילן דרחמי וכפרט בשני' מהן כי גם נזכר
טהר' השמו' והתלבושים בתקון כ' שהוא כוסא עון הטר
המרו בחידת והר תשוך הוה לכתחי בהוה נהורא כמלן
דיכתחי בהוה נהרא עמיקא ע"כ וגם בתקון ג' שהוא
עובר על פשע ונאמר גם בחדרת שמלו נאמר ורוח עברם
ותטהרם ובכן יטהר עצמו בגגל בעגם נפשו מכל דבר
פשע ויבר לחותו בחדוה והתודה. מאשר חטא על הכפש
וכתשובתו הראשית יזכך נפשו לחשית בטולה דמיומתא
וכל"ה יולדה גם היא פשע הלדה ופלה בגר"ן שבו
והיה בכח בגוד לקדושת הגגל שתברה עלי. ואשר לא
פנה לטהרת הנפש לפש לטהרת החומר שגם ולא הוטהרו
מחטאתם טובלי' וסרץ בידם חיכפה יבשו לפני המלך תלהי
עולם ה' להכתופף בגל חוספיות שילחה טהור קדם כי כל
אשר בו ממש לא יקרב והש נוהת עונותיו מבחיה היבבה

יתקרב. והיה מקום מבוחתו שלין רוח המקום בחה היתו
את שרה פליו בלתי בפח מתוקן כי כל חטאת וכל לבש
יהיה קון מכחיב ומילון ממחרת ליאשב על הבפח שבול
הוא לא ירבה וכל חיש הגלבב יפן לאחר חכמים הגידו
שמותי מובדי ה' נעשים שותפים להקב"ה במעשה
בראשית ומה טוב ומה יפיו וכי יבדק לחום עם אל לטהר
עצמו מחלאת זוהמת לשמיתין שיהיה זוהן עולה יפה בעגם
אדם לך בגלם דמי לבר אלהין. ושמעתי ממורי שבחה
לחסיד אחד מפלג שהיה מתענה בכל ערב הגגל מטבש
זה לטהר עצמו בגגל בעין שגה בהגר ממ' על התענית
ח"י ינחק מבלן ולהלה כל דבר אשר יבא בה' תעבידון בה'
וטהר ע"כ וכל כי האי לית תעלו דחילו תשוחה ולא יחשוב מעו'
לאות הגוים לבלתי היות טמא בגוים בטבילת הגגל ח"ו
ואשר לא נוסה בחלה לא יעבור בערב הגגל מצדיק פיהו
לפני חלהיו ומדרום פלישה מאשר חטא על הבפש בלב
נשבר ונדכה אן תיהוי אדכיה לפלישותיה ותשרה עליו זיו
שפעת הגגל. ובכון להיות כל אים בודל עצמו מאכילת
קבב בשרי הלגלים מחלות היום שזהו גם בן מבלל בבו'
הגגל ומשמע מדברי הרמב"ם פ"ו סים בזה עוגם
מבזה את המועדות. ולל וכן ראוי לאדם שלא יסעוד
בערבי יסים טובים מן המאכה ולמעלה בערב שבת
שדבר זה בבלל הבבוד ובל המבזה את המועדות בחילו
נטפל לעז ע"כ. ומבל מקום ערב י"ט שחל להיות בשבת
לא יעבור מלאשר ולקייט מנות שהוא ג' בבויות בת אחר
המבחה.

ואשרי מקום בונה ביתו מלא נדיק בבל ערב
הגגל להקדים קרושת בחתן ובניים
מהדים יביל הבויתה וחד בלולבי שלחו בוי' טוב שמחה
שהאל' חייב לשמוח בי"ט אין השמחה שלימה שלא בהשגיח
על העניים והאלמנות וכן פתב הרמב"ם בפ"ו מל' וכשהוא
חולב ושותה חייב להאביל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר
העניים האומללי' אבל מי שסועל דלתות חבירו ואובל ושותה
הוא ובניו ואשתו ואינו מאביל ומשקה לעניים ולמרי נפש
אין זו בשמחת מצוה אלא שמחת בריסו ובל אלו נאמר
זבחיהם בלחם אוני להם בל אוכליו יטמאו בי לחמם לנפש'
לא יבא בית ה' ושמחה בזו קלון הוא להם שאמר. וזלתי
פרש על פניבם פרש חגיבם ע"כ. ואף על פי שחובת
ההשגחה על האבזונים רבה מאד בבל עת ובבל
דגע. עוד תוסיפי לגבהה בחיים וכמוערים את
לחננה היה ליעקב לתת להם אוכל לפי הטף בדי שיהיו
בשמח ובטוב לבב.

והנה בזמן הבית מצוה רחיה חובה עליהו בשר
שניזה עליו בפירוש שלא פשמי' בשמה ירחה
בל זבורך את פני ה' יהיה חובה בולל' על בל העם מקנה
והיה ש"ק השמחה בשעשה הקר בנות עולות רחים ושלמי

חגיגה ושלמי שמחה ויתר מעשה הקרבנות חג בחג ושאפשר בזמן הזה אין לתת המנה הזאת לכל אים לנו תמורתה והוא מעשה הצדקה לפי שיעשה אותה האדם יותר לנהיגה חשובה תמיד במעשה הקרבנות כלומר חכמים הגידו גדולה צדקה יותר מכל הקרבנות שנאמר עשה צדקה ומשפט נבחר לה׳ מזבח. לפי שמעשים זה בלתי מצוות לקט שכחה ופאה ומעשה עגלי נחל הרגלים פשוט ועגל מכלן ול״ה וו״הכ מבואר. ושמוכות שלנו להקישו ל שלפניו ואל שלאחריו מלהיות חשובה כקרבנו׳ עצמם כמו שכתוב בתורת כהנים והרחקתם ממכונה לקדש לחי כנדק לחזה פניך כי על ידי הצדקה נחזה פני שכינה ונצא ידי חובת מצות ירושה כל זכורך לפי פני האדון ה׳. וכן כהפשו חד מאתה ככה מלך כלומר כיולרו כזוהר פרשת בראשית דף י׳ ע״ב ז״ל פתח ר״ש ואמר כל מלך דחדי בחיזון מתרייח ולית יהב תוקיף להקב״ה הכתוב רע עין שטן שוכח לותו וקל מקטרג ליה ובליץ ליה מעלמ׳ וכמה פקו על עקו מסכב ליה. חולקיה דקב״ה למחוי למסכני כפום מה דיכיל למעבר בנין דקב״ה ביומייה חילין לתי למחמי לחיזון מלמין תבידין דלית ועתל עלייהו וחמי דהוה ליה להון למחדי וכבי עלייהו סליק לשלח לחרבת עלמא. לתלן בני מתיבתא קמיה ולחדי לבון עלמא רשום וחכון לתקריבת יתגלגלון ויחמך על בנך ח״ל וכי עלמא לא עבדית ליה אלא על חסד דכתיב אמרתי עולם חסד יבנה ועלמא על דא קיימא לתי הדור מקטרגת ותבע רשו ודף לחבתייה דהדור כר כם מלן לן גדול מלבדהם וכו׳ ע״כ. וחים התמים יהים לב כל כל התמוד בעניו ולבם נדקה כמדו ולא יחדל לחיות מעל שולחנו ככל מצוותיו ״ט כי לא ידע האדם את עתו וכבן תהים שלחנו ערוכה ככל ושמור מסתן ומצבע רע ולא יהפכו עליה נחיית שלחן לנתע חם ושלום וכאחר לה׳ מזבח כדבר האמור ובפרקי חב הפסח וסוכות יתבאר עוד מזה בס״ד.

וסדר הד׳תקוני שבועתא משה ושלחן וכסא ומנור׳ המבויים לאלמן בפרק ד׳ דשבת הדר הוא לכל חסידי למדרש בערב הרגל כמאן ב״ם לכבו׳ ולתפאר׳ לוסיפוי עילאה ולאשפו שמיה כל האדרים על פי מדרשיו ההדר בקדם בשוד השתחוו לה׳ בהדרת קד״ש. ותכונה מן המוכיח להיות כל חים מתשבל בתקון הגר על י״ט ובשחיטה עוזה מאה כמו בשבת וכוונת הל׳ כי ״ם לחכמי המדרש הוא מספר א׳ל מלוא חל״ף למ״ד ושם אדנ״י ויוה טו״ב עולה מספר ם״ג עם עשר לותיותיו כי הוא חתום בנה״י דלומתא וכה יכוין בכוונת הברכה להדליק כ״ר על י״ט כשהוא מדליק לו כאשר יסתכל בגר י״ט. ובשיקר מצות ההדלקה היא על השולחן כי שם ניחה ה׳ את הברכה כי לא בכשים הדולקות במקום אחר. ושוב מיניהם אותם על השולחן דלא אריך למיעבד אבי לא בשבת ולא בי״ט ולא

אחר שאוכלו על השולחן לא יזוז אותה ממקומה אפילו מכע״י וכ״ם כי״ט ענפו שאפשר לטלטל הנר כשהיא מלוחה שמן ממקום למקום שמא ינעצע ידו קנת ויפול מן השמן ואסיב כבוי ואינו גרס כבוי דשרי דלמ שמיב גרס כבוי אלא היכא דאינו נוגע כדבר הדולק כי אם עושה חונה לה דבר הגורם כבוי כשניגע שמא דבר החולק לו כשעושה דבר הגורם כבוי כשניגע שמא קודם שידליקנו׳ והו דוקא אסיב גרס כבוי ושרי לכל השמן והפתילה שניה׳ גורמים הדלקה וכשעושה מעשה כאחד מהם כעודו דולק אסיב כבוי ולא גרס כבוי כמ״ש הרא״ש ומקש״ב דאחינו מכוון לכבוי מלי הוי ליה שוהה ל״ש כפסיק ליה ולא ימות וכן לא יתקנו הטעמים׳ כשהיה דולקת כי אהניה תפתיל׳ החונה מכחים לוהה כדרך שכתבו רבותינו בעלי התוספו׳ נבי והמתפק ממנו חייב כביה דף כ״ב:

פרק שני

בשקידש עליו היום יתהדר לפני מלך ולבם בנדי יום טוב יקדים וכבדים מעל שבת על פי מדותיו כגורא לבת בסוד ה׳ כי בשבת המחדין מלובשים תוך כ׳ לבושים לו״ח וכי״ט תוך לבוש ר׳ לחיות לבד כמו שכתב הרב ז״ל. ורע שלי התעצב לפני הקלו רבים מרבת בני עמינו בתקף חומתו של קדום הרגל והתירו לעצמ׳ לבוא בשער המלך בלבוש שק בבדים הנוחים שעליהם ונשוחיהם יותר מסס מזלזלות בכבוד שביום ותיבכו כמו לבוש בבלותיהן שעליהם בשבוית חדב להדליק מר של י״ט וכבר האריכו בפרטי ענין הדבר בפרק ד׳ דשבת ולים התמי׳ יהי ורצון ונשכר להדר ולשלשל עצמו מכע״י לכבוד הדר הרגל ויזרו עצמו ולחרים בשו כל יפ שו ל הקדם בבגדי חול וכ״ם לפני שהיה כשהיה כלה להדליק ולהחיל ל בבר פני הכלה בכל קדם לא תיבש עור חלחת וזהם׳ בגדי החול בה. ובפ״ב ד״פ לחדות ר׳ חייב לחדם לשנות את ביתו כרגל שב׳ ושמחת בחגך ובמה משמחין ב״י לתמר לבושים ברוחו להם ובשים ברוחו לה׳ בשלמות לבושים ברוחו להם בחמרת נשים מלי היה לתמר ר׳ יוסף בבבל בבגדי כבושים כת״י בבגדי פשתן המובהבים וכו׳ ולוחה לבריך לכבד את לבושו ויתר מנותו ויקנה בגדים ותכשיטים כפי מסת ידו מידי רגל ברגל וכן יעשה לבשה בגדי י״ט בשנין להמור בחמה ומתיבל קטן תעשה לו חמו והעלתה לו מיתים עיני בשלות את לבושה לבוא את זכר היתי מתיב כיהתה עושה לפתח מכיל ממיתיב למשב לבב. דהשם והו לשון תעשה שהיתה עושה לו מחד מידי משב במוצב ולשר מן מ מצות לבך לא יעבוד מקטת להם לפחות זוג מלבלים

חדשים לכבוד הרגל כי כל חדש יהיו חייב לגלח כפיעורו
ומצוה זו במדבר לדבר על לבם דברי פיוסים ודנויים כי
טובה סיחה לחת נחה על קורת רוח חל החסה מלפני זה ב
וכסף וכבן יהי שלום בחילו ושלוה בחרמנותיו ונפשו ל
תשבע במשט חסר לפניו בכרח העודף על עפריי עם
המלחים בתיהם שני עם עדנים ואין שלום בחהל׳ ומדרך
נדיקים לעשות במות חלקים וכוסס ויתברכו כלבב כנוס׳
לעניים וחכויכי׳ יותר מהמה וכמו שסיפרו בחגדות על רבי
עקיבא שבעה חסה בחורף והיו סובבים הוא וחסתו בתבן
על׳ היו להם כרי׳ וכסתו׳ והיה מלקט פתבן שכחו בשערו׳
הכתו וכדי לנחמם כח חליהו ז׳ל וקרח על הפתח וחמר
תנו לי מעט תבן שילדה חסתי וחין לי במה חסכיבה מ׳ל
רחי עני ממט שחפי׳ תבן חין לו וכן יחותה לכל חים הירח
לעשות לבו גם לזחת בחגים וכמועדים ויסמח ובגל בחמור
זה המעט חסר לפני יש עני וחביון חסר לח נמנח חתו
דבר ולח כן לחכי עמדי חכמי שהים וכי יש לי כל די מחסור
וחסר יכסר לי ומחשבה ו מועלת לקבל קדום הרגל בשמן
שמח וחפי׳ קריחת כפיתיה פרשכח ליהיו סוף דבר נחה
ויהי לכל חיפי יפרש להדר ולסלסל עצמם משקידם עליהם
היום חים לפי ערכו כחופן שיעשה דבר וענין שיוכר שהוח
מהדר עצמו לקבל הרגל הבחה שיהו בשמחה ובטוב לבב:

ובן בדין להחזיק טובה וחיבות למי שעשה לחבותינו
ולפו לקדשנו בקדושת שלה מקרחי קדש וגוסף גם
הוח כי בהם עולם וגוסע כמו שכח בדברי הקרמוני׳ שעלה
ברגונו יתברך בג׳ רגלים חלה למלטנו מנרים הנגבים
להרע ולח להטיב בפסח נתבטל מזל טלה שלח יקטרג על
ת׳ שנה ובסיון נתבטל מזל עקרב שלח יקטרג בהליכתם
למקום בחם ועקרב ובתשרי נתבטל מזל מחזנים שלח
יקטרג בשהעולם במחזנים ישלו יחד ולעולם היתה סבוב׳
ג׳ רגלים חגלו למחשה ולמסתור ליסרחל למלטה מיד נר
וחויב כחשר חכמים הגידו בעינן של בלעם הרשע במחמר
החתון לחמר לו מה עשיתי לך כי הכתני זה ג׳ רגלים
שרחתה לחמר לו חתה מבקש לעקור חומה החובנת שלש
רגלים והכווכה לפי שב׳ רגלים הללו היו כל ז׳ למנין שזרם
למלטם מיד מבקשי רעתם חשר זה מורה בחינב כי כל
ה טובע בהם כטובע בבבת עינו וחיכבה תורה לעקור

חותם השמר לך פן תעשית לת נחלתך:

ובזוהר פרשת מטפטים דף קכ״ד סיפר בשבח
הברכה המגיע ליסרחל בג׳ רגלים חלה
ו״ל מ״ד שלש פעמים בשנה משום דכתו תלוי מהימנותת
ידיה כל זכותך לחתי כל זכותך ת״ר שעזר כל זכותך ממש
בגין דנטלין ברכתת ממבועת דנחלת מכלן תנינן כל בר
יסרחל דחתגור בעי לחתחזה קמי מלכת קדישת בגין
דנטיל ברכת ת ממבועת דנחלת הש״ד כברכת ה׳ תלהיך
חשר נתן לך וכתיב חת פני החדון ה׳ כמה דלוקימנת

דמתמן מריקין ברכתן ונטלי ברכתן זבחה חולקין
דיסרחל מכל שחר עמין. זמנת חדה כליקו יפרע למחב
חנת ולתעברנו עשו׳ בההייהו ושהות שתת לת חשתכח
ברכתת בשלמת לתו שלילו לר׳ המנוכת שכח לחמר להו
חתימון סימנת בקדמיתת בהלי ת״ל סימנת חמיכת דכך
תכנת מהתם כל חרחין לשתימו ממיל ושנכת וחסוכת
לשתכח דלת יכלין למיכך כל לימון דכליקו תמן ושוד
בשעתת רשלנת לתתחזו׳ לתי׳ שמיל לתחשבו ולתרגיזו
לחמר להו ודלי לן לית כיניכו כני נפש דלת לתנ זרו לו
עשו׳ כליקו בהדייכו דהת לת לתתברכלן בהיהי שעתת
כר לימון יפרע לתתנ זרו ובהלי לת קדישת מקשתכל קב״ה
וכריך לון לשתת לחרת כליקו וכליקו לימון עשו׳ דלתתערב
בהדייהו כך הוו חכלין קרכנייתת והוו חדלן חמו לימון עשו׳
דטפסלן בקוטרייהו לקוטרת דכומלת (פי׳ שכיסו לת
הגלימת על פיהם כדי שלת ירחו לחרים שלימם מברכים)
לשבחו בהו כלת מברכין ולימון לת בריכו לתו ולחמרו לב״ד
לתו ושלילו לון לחמרו לתי דחכלתון חולקת דלכון מלן
קרשנת הוה לת הוה בידייהו הדקו ולשכחו דלימון עשו׳
וקטלו לון לחמרו כריך רחמנת דשזיב לעמיה דודלי ליה
ברכתת שריח לשת כישרחל קדישת כני מהימנות׳ כני קשום
והניח שתת לשתכח ברכת׳ בשלמת בשלימו פתחו ולעתר
לך נדיקים יהו לשמך ר׳ חייל לחמר בזכות יסרחל גוירין
לתכנסו שכליהון תחותהון ויריתו לחכשנתהון ת״ח מה
כתיב ירחה כל זכורך וכתיב בתריה כי לורים בויס מפנך
והרחבתי לת גבולך וקב״ה עקר דיורין ולתי בדיורין
לתתרייהו וכב״כ ירחה כל זכורך לת פני החדון ה׳ ע״כ:

הנה ממנו נקח כי יש בסגולת שלש רגלים הללו
תוספת ברכת ה׳ שפעת רכיבים ממבועת
דנחלת כדבר המור במלמר. ולפי שלם חין שמירה חין
נוספה עוד נחלתם להיות בטוחים בקונם ומכתיפים
תחת כנפיו להיות כמשמרת שלום והוח מה שכת׳ כתורה
לת יחמוד חיש לת חרנך כשלותך. ודרש חיבי ן יהודה
מלמד שתבח פרתך רועה בחפר ולין חיה רעה מזיקתה
תרנגולתך מנקרת בחשפה ולין חולדה מזיקתה והלת
דכרים ק״ו ומה דכרים שדרכן להזיק לינן נזוקים דכרים
פלין דרכן להזיק שכת״ו ולין לי שלת כהליכה כחורש מכין
ת״ל וכנית בבקר והלכת לנחלך מלמד שתמכת חלוך
בשלום וכבר סיפרו על חותם הגוים שהיו מקוין לעשרו
כתי היהודי׳ שכיניהם כשיעלו לרגל והכורת יתברך הזמין
מלחכי מרום בכתי היהודים ההם לחדי נוספת לעלות
לירושלים והיו מלחכי השרת כל חותן הימים ככנסים
וכחים שמה בדמות נורות היהודים שכחותם הדיורין עד
שובם חים חל כיתו לשלום ויהי כבואם שלו מחתם הגוים
ההם לחמר מחין בחתם ויחמרו עתה שכמו מרחשלים
מלרחות לת פני החדון ה׳ חלהי יסרחל. ויפג לבם כי לת

הלמים להם ויחמרו והלא עמנו הייתם כל הימים הללו עד עידעו ביחוד כמלחכי הפרת היו כמסמרות על ישראל זהודו לה׳ אלהי ישראל. והן עוד היום גדול כחם לבית ישראל בזמן שעושים רצונו של מקום להיות נשמרים מכל מקרה ופגע חים חים על מקומו יבח בשלום ושלחן מפחד רעה ומי זה ומיזה הוא לחפר כל אלה הסגולות הנמנית כרגלים ישית לת לבבו ולא ילבש עוז וחדוה כמרו בבוחו להקביל פני הרגל מועדית ויודו לה׳ חסדו לחפר נמלבו כרחמיו וכרוב חסדיו וכי טוב לבית ישראל לא עשה כן לכל גוי וחדשיהם ומועדיהם שב״ע תועבת נפשו. ומה גם כי יעלה על זכרונו כמה היה חיבתן על ישראל כשה ו שולין לרגל שהיו מנלין להם הפרוכת וכרוכים מיוחין זה בזה ונם השלחן לחם חם מילוקו כסידורו כמו שכח בחמיטי דיומח לחמ רב הונח בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מנלין להם לת הפרוכת ומראין להם לת הכרוכים שהיו מיוחין זה בזה ואומרים להם ראו חבתכם לפני המקום כחיבת זכר ונקבה ופרכינן ולא יכלו לראות בבלע לת הקדם ולחמ״ר יאודה לחמ רב בשעת הכנסת כלים לנרתקן שלהם ומפנין לחמ רב נחמן משל לבלה כל זמן שהיח בבית חביה נטועה מבעלה כיון שבחתה לבית חמיה חילו נטועה מבעלה ובפרק חומר בקדש לחמ רים לקיש מ״ר על השלחן הטהור מכלל שהוח טמח ולקלי כלי עץ העשוי לנחת הוח והיינו מקבל טומחה חלח מלמד שמנביהין חותו ומראין חותו לעולי רגלי עם לחם הפני׳ ואומרי׳ להם ראו חיבתכ׳ לפני המקום סילוקו כסידורו דלחמ רי״כל כם נדול בעשה בלחם הפנים כסידורו כך סילוקו שנחמר לשום לחם חם כיום הלקחו ונוספה עוד להבתן וחיבתן הפלח ופלח כי לף שפינול טומח׳ע״ה תועבה היח לפני המקום מ״מ כרגל התירו טומחת ע״ה כדלמרינן התם לחהיח דשכינן ובדוש׳ לחמיט על הקרם ובשעת הרגל לף על התרומה וכבי מה״מ לחי׳כל דלחמר קרח ויחסף כל חים ישראל על השיר כחים לחד חברים הכתוב עשחם כולם חברים. ולף גם מי שנרחה בו נגע מפני חבתו של רגל נותנין לו ז׳ ימי הרגל כמ״ש בפ״ק דמ״ק וביום הרחות בו יום שלחת והלה ויש יום שלין לחת רחה חכלן לחמרו חתן שנולר בו נגע נותנין לו ז׳ ימי המשת׳ לו ולביתו ולכסותו וכן ברגל בחנים לו ז׳ ימי הרגל ולחר להיות החיוב חלנו להעלות זכרון ירושלים על רחש שמחתנו יחותה לכל בעל נפש יקדש מסקידם עליו היום להתבודד במחשבתו ולהעלות זכרון ירושלים ושמחת עולי רגלים על לבו ולעתיד ולדרות לפני חלהיו מרחש יסוב יהחמנו להחזיר העטרה ליושנה והרמין של מפעמו יסב בברחשונה ובשמחה ובלחה תהלות ישראל ולחר הוח מפסיקי החכמה יסכיל דבר לחשורו בדרוש לת שלוש יהשלים עתה מעין רוגמח של מעלה והוח ת״ש בזוהר פר׳ לחור דף נ״ב ע״ב תח חזי קודשי ה׳

לחזרונה כלה לחתר חד ולחשתכחח כולה חד ב שלימו ולמיהוי ישרחל לתתח כחדה חדה גוי חחד בחרן תינח קב״ה בבבסת ישרחל דחקרי חחד ישרחל לתתח דחינון זמינין בגוונח דלעילח כמה יקרון חחד חלח כירושלים דלתתח יקרון ישרחל לחד מכח לן דכתיב גוי חחד בחרן וכו׳ וע״כ עתה בהיותנו בחרן שבייתו בבוחינו להתקדם יחד עם מוערי ה׳ כלה ולהה להשלות לת זכרון הרן הקדושה ולדרוש לת שלומה מלת לבינו שבשמים ברחם שמחתנו לחזרונ׳ בה כחדה גוי חחד בחרן דוגמח עליונה והוח הטעם שנתקן בתפלת מוקפי הרגלים בוסח מפני חטחיני גלינו מחרצינו לומר כי חין בידינו עתה להיות גוי חחד בחרן מעין דוגמח של מעלה ובבקשה מילחינו על זחת יסוב עטרה ליושנה והן עתה בגלות נתייחד לתה בדרוש לת שלומה כי לח נתפרדה החבילה רק במוחסס בה כמ״ש לחחר יסובו בני ישרחל ובקשו לת ה׳ לחלהיהם ולת דוד מלכם ופחדו חלה׳ ולל טובו בחחרית הימים כמו שנתבחר לנלנו במעמרת החדש ע״ש:

ואולם מפני הטעם הנזכר הנכון לערוך שיחנו על זחת בבנים הרגל מיד בבואנו חל בית הבנסת לחשר הוח למקדש מעט. וכך היה מנהג הרב כמהר״ח הלוי זל לחסוף שיו חרד מבעוד יום ש בית הכנס׳ והוציי בספר הזוהר בסוד מוערי ה׳ לעורר מרות העליונות למעלה כל ח׳ על פי מדותיו כחשר הודענו בחיבורינו זה בבמה מקומות שבבל מועד ממוערי ה׳ וחפילו מימים טובים לרבנן לחשר בהם הוספת שפת מתפללים בעשות נסים ובפלחות הוקבע כח וכוו בחותם הזמנים להיותם מזומנים ומידי הניחם בפעם בפעם בהזכר זברון תעלומותם למעלה חוכ ונחו״ל חותו החוכ ומזהיר בכל העולמות לחשר על זה ירמז חומרו והימים החלה נזכרים ונעשים בבל דור ודור שהזכר זכרם למעלה נעשים בפועל למעלה מזה בבל דור והדר כי כן קיימו למעל׳ מה שקבלו למעלה וכל שכן חני התורה שהוקבע חוקם במקולם העליון מוכנים ומזומנים המה להודיד שפעת רביבים בבח עתם בהזכר עוז תדרת׳ פה עמנו היום בשוד תעלומות׳ ועל כן היה מנהג כל החמדים הרחשוני׳ להנו׳ סוד הרנ׳ רגל ברגל בבניסתה וכך היה מנהג הרב הנזכ׳ בקדושים לחשר בחרן המה החיתנים. ושוב היה עומד לפני היכל ה׳ ואמר לך חמר לבי בקשו פני לת פנין ה׳ לבקש.

אלהינו ואלהי חבותינו מפני חטחינו גלינו מחרצינו ונת רחקנו מעל חדמתינו ואין חנו יכולין לעשות חובותינו לבח ולירחות לת פניך בנוה הדרך כמנהג חוקי דנוכך שלש פעמים בשנה ירחה כל זכורך לת פני החדון ה׳ שלהי ישרל מפני היר שנתתלחה במקדם המצוה להח על הבנים שנלו מעל שולחן חביהם ועתה ה׳ עד מתי נפשינו יבישה חין כל גוי לחד בחרן שה

לזכרה ותפקדה עלי נפקדי פתי תכנה ותרחם פני שהיום בקול רנה ותודה המון חוגג גוי אחד כאר לכנה אב הרחמן חוס והמול על הבן יקיר ישרש אשר בו תתפאר למען ימי כעמך ביפרש גוי אחד כארץ ושוכה עליהו בהמון רחמיך להחזיר העטרה ליושנה ותרמון על מפלטו יפב בקרוב כברהשוכה ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בג׳ פעמים רגליהו מידי פנה בפנה ותחזינה עיניהו כרוכיה מעוזיה כמער חיים ולויות בכלה בבית חמי׳ והדרת פולחן הטהור בלחם הפני׳ערוך עליה לחם חם ביום הלקחו כימי עולם

וכסנים קדמוניות :

ובכן יהי רצון מלפניך ה׳ שהיהו ושהי חבותיהו פירח׳ויראה כיהתנו בבוה הדר המעון הזה מקדם מעט להרחות לת פניך בתפלתם בהילו עומדות היו רגליהו בשעריך ירושלים בבית מקדם המעוז בעולות דחייה ושלמי חגיגה ונהיה לחחדיה בחרן . והשיחו ה׳ שהיהו לת ברכת מועדיך וזכהו לקבל מועדי קדשיך מתוך רוב שמחה של מנוה ומתוך מיעוט עוות והבר מעליהו כל מין נדה יגון ואנחה ולח בכום ולח בכלם ולח בכם׳ בסו׳ עון אשר חטח בשמחת מועדי קדשיך ובשבע לחם ובהיה טובים עם חלהיה והשמים ופרשו עליהו בנפשיהו רוחהו ונשמתיהו שפעת דגון ותלח ברכת ה׳ ממכונה דשלח לטהר לבהו לעבדך בהמת יהי ה׳ חלהיהו עמהו כאשר היה עם חבותיהו וכו׳ עד למען דעת כל עמי הארץ כי ה׳ הוח ההלהים חין עוד ויהי נועם ה׳ חלהיהו וכולי עשה למען שמך וכולי יהיו לרצון חמרי פי והגיון ליבי וחמר מזמור שמחתי שחומרים לי וכו׳ .

ויאחז נדיך דרכם לעשות כשדר הזה משקידם עליו היום וישכיל עשו ויהי משך לו מזיו בשעת קדושת הרגל נר״ן ועל יכול יפלח שרשיו וגם תהיה לו מעיר לע זול לבלתי יקל דחשו ותהיה ירחת ה׳ על פניו בשמחת הרגל כי יעלה על זכרונו עניו עליות הרגל שפה עלו שבטים כולם חהובים כולם בחורים כולם קדושים בחימה ובירחה לקוד ולהשתחו׳ לחל המלך הגדול הגבור והנורח קדוש הוח כולם קדושים ובתוכם ה׳ חשר הזכירה הזחת תועיל לעובד הירחה הפנימית כלב חיסי ישרחל לבלתי תנח תקלה מתחת ידיהם כחשר היתה חז לישרש בעלותם חל ה׳ חשר זחת היתה כוונת הכורח יתברך כמנות הרחיה בג׳ רגלים הללו שחף כי מלח כל הארץ ככודו חייבים לבח ולהרחות חל פניו יען כי רחה חכמתו יתברך ג׳ ומנים הללו עלולים להיות חיסי ישרש משולשי הירחה בפסח בני חורין שבועות בכורי קציר חיטים סוכו׳ בתים מליחים כל טוב דגן תירוש ויצהר ולפיכך ג׳ זר חומר לבני ישרחל עם קרוכו לעלות ולהרחות לת פניו בעבור תהיה ירחתו על פניהם לבלתי יחטחו ויקלו רחם ח״ו והן עתה שנוטל בכוד קבית חיינו וחין לחנו יכולין להרחות

לת פני ה׳ החיים הנלכב לח יחיים מענד עיניו כל עניניה כחילו היה שם לת פני החדון ה׳ שלהי ישרש ולבבם הדדה כמדו בחקום גילה שם תהח רעדה כמשפט לחוה כי שמו .

ויותר מהמה יחדד החיים חשר יוסף מכוד תנחומי תע לנומתיהן וידע שכול קדום הרגלים מה המה ומה נעשה כם בשמים ממעל כמו שנתבחר כזוהר פרשת חמור כהרוכה וכפ׳ קרח דף קע״ו ז״ל ר״ם חמר קדילי מועד קרילי מועד כתיב חשר יו״ד חמלי חלח הכי הוח מלכותח דחדעת כעין מלכותח דרקיעח ור זח דח כל חיכון כתרין עלחין דשמח קדיש לתתחיר בהו כלהו זמינין מלתתרח דחקרי קדש הה״ד מקדלי קדש ולימתי בשעתח דמועד ומין כעלמח וכגוונח ד חיכון כתרין עלחין זמינין מקדש עילחה הכי נמי קדש תתחה זמין לחילוי לחעטרח להו . קדש עילחה ידיע קדש תתחה חכמים שלמה הכי נמי זמינת לכל חילהה וחיכון חיילין כילהו זמינין לחעטרח להו כהלי קדש כזמנח דמועד פדיח כעלמח .

ובתקונין דף כ״ז ז״ל ועוד שכינתח לתקדיח׳ חג ככל זמנין וימים טובים דתלת רגלין דלתמר בהון שלש רגלים תחוג לי בשנה וכגונה ירחה כל זכורך לקיימה זכול ושמור זכור לזכר זשמור לנקבה כולהו לילין דחולין לאסתכל׳ בשכי׳ נריכין למיהב לה דורונח הה״ד ולח ירחה לת פני ה׳ ריקם ונריך למחדי בה הה״ד ושמחת בחגך דחיהי חדוה דקב״ה לתקריחת ומלן דחזיל לקחמי בה נריך לנטרח גרמיה מעניבו דחיהי לילי חשוכה עגבון טחול דחיהו מוס ועליה לתמר כל היום לשר בו מוס לח יקדב ע״כ .

ואמרו הרחשונים כי על כן נקרחו רגלים על כי בהו נגד החכו׳ הן הן ר״גלי המרכב׳ כמ״ם בזוהר מנה לקבליה דיעקב וחב עגדת רגל רביעי נגד דוד . וגם כי במקומות לחדים מוחלפת השיטה ככר בילהנו זה והדברים עתיקים בספר מחמדי עין בם״ד . וחולם לפי פשוטן של דברים יתכן טעם היות נקרחים רגלים על פי מ״ם בחגדות שלמר הקב״ה לחברהם לחת למרת ועד סדוך נע״ל חייך שלחני נותן לבנך מנות פעמי רגלים כד״ח מה יפו פעמיך בנעלים וכו׳ . וע״כ בשם רגלים יכנו וזהו שדרש רבח מה יפו פעמיך כמה יפים פעמותיו של ישרחל בנעלים בשעה שעולים לרגל כת נדיב בתו של חברהם שנקרח נדיב שנחמר נדיבי עמים וכולי כי מידו היתה הטובה הזחת לישרש : וגם יתכן לפי מה שנתבחר למעלה בפ״ח ממלחכי השרת שלו חלוהם בעליית הרגל כמנהו כ׳ רגלי חרם ורגל שלישית של מלחכי השרת שהם נקרחים רגל לחד הרי ג׳ רגלים וכלפי זה נח הרמז כתוב

ממחר מלגם רגלים תחוב. ותאחר בת הה' לעמוד בהיכל
המלך ותותה להם לכוון בהתקדם עליהם היום סוד הרגל
על כי מדותיו במו מיתבאר כל אחד על מקומו בסוד ייחוד
ווווב סמך מדות העליונות ועשה את עולמו ויהי לו מוסך
מדום מעלתם ושפעם.

ונכון להיות כל יום רגיל לפני כל תפלת הרגלים
לומר תלה מקראי קד"ם ויכוין כר"ת אחי"ה
אלהי"ם קסד"ה. אלהים בקדם דרכך מי אל גדו' כאלהים.
הכן לך' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש. ישלח
עזרך מקד' ומציון יסעדך. הללויה הללוא בקדשו הללוהו
ברקיע עוזו: אני בוטח אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך. לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש.
האיזה פניך על עפרך הושיעני וחסדך. יה"ו שהים
נכחות השיבנו האר פניך ונושעה. כוסיבי עקרת הבית
לסהבניס שמחה הללויה. ובי"ט ושבת יפיים בפכוך מי
פמוך בחלים ה' מי כמוך נאדר בקדש נבו' ואוב עלה דכרו
בתמוגר הגבל ההוא ובשבת וי"ט יקדיש סדר קבלת שבת
עולת תמיד לקבלת הרגל שאינה תמיד ויקדש יאור הפי'
של לבה דודי וכו' יאמר גם בשמחה בזוקים דנה בי"ט
בסוד לסהבניס שמחה לתלחד כמ"ש בזוהר ובכון לומר
כל תפלת עובדית בעיבית ספתים ובסבלות הלב בחימת
וכירחה בבילה ובדעיבה ובעיומיה קדושה לעורר נועם
העליון וסדר ופרוש עליהו שבת רחמים מהולל בתושבחות
ונריך לאומרו בניגון ובכוונת קדושה ובשפה ברורה כנוד'
נחכמי היודע כי בסוד לימוד לתלחד כמו שבת בלר בפ"ה
דשבת ע"ש וכהגיים לומ' לחרים בלילי י"ט פסוק שה מועדי
וכו' ובלילי ר"ה ובימים סמיחתכם וכו' ובלילי יה"כ כי ביום
הזה יכפר וכו' ולא לדעת דוב הפוסקים עם"ל דנריך
לממך גאולה לתפלה ולא בתפלת ערבית הני קראי הוו
מעין גאולה וכגאולה תריכתא דמיר' וכמ"ש הטור בסימן
רפ"ו על פסוק וממרו כני ישרל דלא הוי הפסק לפי שלא
יממרו שבת לין נריכין ממירת והוא גם כן מעין גאולה
וכני נמי לם יממרו ויקיימו את המועדו וכן לם ישבת תשוב'
ויתכפרו להם העונות חרי נב שלימיד כמ"ש גדולה תשוב'
ממקרבת את הגאולה.

ובתפלת מעומד יעשה את עולת"ו על עול'
תתמיד כי הכלה היא תשולה פניס
בפניס ותשע חלני לפרשה ממת כל שעת התפלה וכמו
שבו' ברכות על שבת נרך לכוון בו' מרבלון הנו' בר"מ
פ' יתרו דף כ"ב שהם יומים מו' לחתיות להיות יה"ו הנה
כרמיון הזהר שמם יש לכוון בו' ברכות שבתפלת י"ט
בו' שמות להי"ה שהים שבחים"ד שמ' תחיה שנים דודי"ן
ואחד דלפי"ן ואחד דהמי"ן כר' ברכות דלשבועות ושלשה
שמות אלהי"ם כמילואתם דיודי"ן דהמי"ן דלשפין שהימ'
יה"ו יבוין על הפרד בו' ברכות לחשבונות והטעם

כי יום טוב חמה מקרחי קדם ולח קודם עצמו
שהוא לבח בין בימיח בסוד מועדי ה' ר"ת
חמ"י ולכן לבו מכוונין בלבו שמות של לחייה שהים כי
כולם בחימת עילאה:

ובברכה ד' יוסף בהוי"ה שבת כוונת
נקודות' רגל כרגל על מי מדותיו
בפסוי יבוין הוי"ה בנקוי שבוע בשבועו' הוי"ה בנקוד חולם
ובקובות חוי"ם ולחי"ה בשילוב בנקוד כזה
יאהרוויהה וכי"ט שחל להיות בשב' נ"ב מיכ'
לכוין בכוונת של י"ט ולח בסוד
חמדנלח דשבת כי על כן קדמוניו סדרו שנם בשבת ו"ט
נתפלל של י"ט ובה זוכרת שבת לבד שי"ט הוא עיקר כי
כך יפה לנו שלבו מקודשים כי"ט מעש"פ בשבת דמקודש
מעלמו וכל השפע המשפך בשביל זכותו ומעשה עדיף
לן מוכח ולים התמים מורה לו יעלה על רלונו בנופו לת
כל הכבוד הזה לומר כל דברי שתפלה בשבלות חלב לבל
ישנם בין תפלה של י"ט לתפלה של חול שלף כי לפי שדין
לם טעם ושתחיל תפלת החול נומר לותה הברכה שבזכ'
בה שמשה ומתחיל של י"ט מ"מ מי' רש לו שבתה חול בקדש
כדרך שלמדו בשבת. ולחר הלייטו בסוד ה' נומח לתם
בחיתם מכית ומחון תנם"מ כי כל מזפתי לשוכתיו בלו
כולם בסדר המדות לתה בחרתנו מכל העמים רמז של
לחר נתברכנו בחב"ד לחבת"ו לותנו בחסר ובני"ת בנו
בנבורה ורוממתנ"ו מכל הלשונות בת"ת וקדשתנו
במלוותיך בנה"ח סור וקרבתם ביסוד מלכנו לעבודתך
חרני מלכות. ועכין לומרים ומוסרים לשמיעה הכל נפוי
למכיני מדע לפי דמוחין דלחבת כי"ט לחכם מחדים כמו
בשבת ולפיכך נכמסים כי"ט בלח בתוך הפ' דלחבת מבולי'
מלבושי נפ"י דלחבת כי ישלם היה לנקבל תורם ולפיכך
השמחה רבה בהם. ולחשחל י"ט בחולחי שבת לומרים
ותודיענו וכו' בין קדושת שבת לקדושת י"ט שבדל' ולבין
המשביל יפה נדרש מ"ד הנו' כי מועדי ה' הם נקרחים
מקרחי קדש מפני שבתוך כל"ז דלחבת נה"י דלחבת נחדר
בקדש נמור כדבר הלמוד והנה בשבתות ה' עולין ז"ך
ומקבלין הלדה מבה"י דלחבת שהוא קדש ממש. הנה כמוהו
שבת מסתלקים נם"י דלחבת שהוא קדש בשחל י"ט כמוהו
שבת נשחרים נה"י דלחבת קדש"י. וזהו בין
קדושת שבת לקדושת י"ט שבדלת שהם נה"י דלחבת
קדש שבתסלקו ובין נה"י דלחבת שהם מקרחי קדש הנשחרי'
דזה ומוכר יבלה ובכל וכו' והשילנו וכו' ולותם מקדש ישרל
ומזמנים. וטעם הקדיש ישרחל לומנים לפי שקדושם
הזמנים תלוי בישרחל כמ"ש חלה מועדי ה' לחבר תקרחו
לתם כלומר שב"ד של ישרחל קובעי לותם לפי דעתם
וג"י קידושם שמקדשין לותם הוא מקודשין למעם בשבת
וי"ט לותם מקדש השבת וישרחל מזמנים. מקדיש השבת

ליפרעל לפי שהשבת מקודש מעצמו כשקידש היום וחין נרי׳ קידוש כ״ד וע״י קידוש השבת מקודשים ישרחל כמ״ש לחות היה וכו׳ לדעת כי חני ה׳ מקדשכם - ודעת כמה מהפוסקי׳ שחם חמר כי״ט מקדש השבת וחזר כו תוך כדי דבור וחמר מקדש ישרחל והזמנים שינה מחוה שהוה יודע שהוה י״ט ומשמע ודחי שחם היה שכור שהוה שבת חף חם חזר בו בתוך כדי דבור לח יצח ונריך לחזור לרחש התפלה והדבר קשה לשמוע שבכל דוכתח משמע דבכל גוונח בתוך כדי דבור מני למהדר ביה ולח ליכפת לן חם יודע שהוה י״ט חו לח וכן הוה הדין בהמלך הקדוש שחם חמר ההלל הקדוש ותוך כדי דבור נזכר וחמר המלך חין נריך לחזור - וכן נדין ברכת העומר חם פתח וחמר בח״י חמ״ם לדעתיה דליקח היום ד׳ שהוה שבור שהם ד׳ וזכור וסיים בה׳ והם ה׳ חו ליכפת יצח - וכן נדין ברכת בפה״ג חם לקח כוס של שכר חו מיס וביקך בפה״ג ותוך כדי דבור נזכר שטעה וחמר שהכל נהיה בדברו יצח וכן לחום לבבדה זו וכל שחזר בו תכ״ד יצח ולח ליכפת לן חם יודע שהוה י״ט חו לח וכן הסכימו עמי חברי היושבים ה״י וכשב׳ ו״ט שנריך לומר מקדש השבת וישרחל וה זמנים חם שכח ולח הזכיר של שבת נהתפקו חכמים בדבר י״ח חם שכב׳ ה זכירו בחמצע השבחה יצח כדין תפלה של שבת שחם הזכיר של שבת בתוך י״ח לעפ״י שלח קבע ברכה לשבת יצח - ולח נרחו דברין דשחני התם דכדין הוח דחכשי לגלוי י״ח ומפני כבוד השבת לח לטרחוהו לכתן ולפיכך בה זכרת שבת בלח חתימה כגי ומכתבר׳ דכל שמזכיר ממטבע שטבעו חכמים שנריך לחזור - ולפילו חם חתם שלח כסדר ולחמר מקדש ישרחל וה שבת וה זמנים הוי מטבע

מטבע שטבעו חכמים ונריך לחזור -

ובעלה ויבח נפל מחלוקת בין הפוסקים חם נריך לה זכיר של שבת כיעלה ויבח לח והכתון להזכירו דכי היכי דמזכיר מועדי׳ בחתה בחרתנו וכיעלה ובח הכי נמי מזכיר שבת בשחיה ולח המי לברכת המזון דהתם כי היכי דבברכ׳ הנה והחליצנו חין מזכירין י״ט הכי נמי בברכת חלהינו חין מזכירין ונמנית דהתם וה כח חלו מטוים המדות ולזה הסכימו רבים מגדולי החחרונים ולח חיפלגינו שלח לכתחלה חבל כדיעבד פשיטח דינח לכולי עלמח הוחיל והזכירו בחתה בהרתנו וחחר התפלת חומר ס״ל בברכת מזין שבע כשח״ל בשבת וחין מזכיר בה של י״ט כי חין שיקרה רק על השבת ולפי מ״ש פ״ו דשבת חף כי״ט של פסח שחל להיות בשבת ים טעם לחומרה ודעת הפוסק שכתב לחומרה לח דעת חנוני הוח -

ושוב לחד ערבית יפטירו לכיתם לעלוס ויהגו בקצת מקומות רבים מבני ישרחל להוליך נרות מבית הכנסת לביתם ולח חרך למעבר הכי דהו״ל

מכבה בידים ברוח מנויה והיה כבוח [עליהן הרוח נשבה כם וידעבו וכ״כ מהרי״בל דהח דמותר להעמיד הנרות כי״ט במקום שהרוח שולט וכוסב היינו כשלותה שעה חיכח מבחב לבל לחם הרוח כבר מבחב חסור להעמידן שם כי״ט דהו״ל מכבה בידים ממש שלבן חמו׳ לפתוח החלון שהרוח מבחב כבבדה וירח שמים לח יעשה כמבחיהם כי בר מן דין חתי לידי חקלה דממרח כמ״ש בפרקי שבת דחסור חפילו ליבע בשעוה בשבת וי״ט משום דממרח בכוונתו בה ע״ש חבל לומר לבוו להוליכן בביתם שפיר דמי חבל לומר לבבותם בל שחפור בשבת לבור בי״ט - וחחרי נחתו מבית הבנסת יהח זהיר לבל יסיח דעתו מקדושת היום הפילו רגע קטן והחכם עיניו בראשו לדעת במעמד הקדוש חשר הוח עומד בשעת ההיח מלחכי בבלות יהודון יהודון ומוספיזח עילחה למעלה קהם וכשם שלמרו בשבת שב׳ מלחכים מלוין לו להדם בש״ם מב״ה לביתו חחד טוב וחחד רע ולפי מעשיו [ותקון מושב ביתו לפיהן יתברך מפיהם לשבתות לחרים כן הוח בכל מועדי רגל כי לפי מעשיו ותקוניו לפיהן יתברך מפיהם למועדים ולרגלים לחרים וירחיק מלחתו בל מין דחבה נרה יבון וחנחה כי נותן מקום לשפחה במקום בבירתה וכמ״ש בתקונין דף ל״ו ונריך למהדי בה ה״ד ושמחת בחגך דחיהי חדוה דקב״ה לתקרילת ומלן דחזיל למחמי לה נריך לנטרה גדמיים מעציבו דליהי לילית חשוכה עבבון טחול דליהי מוס ועליה לתמר בל ימים לחר בו מוס לח יקרב ע״כ ובבולו הביתה ילבם דוב שמוים וילח דברו בקולו קול עוז לחמר מועדים לשמחה לקבל מוספיזח עילחה בשבר פנים יפות ובשמון ובשמחה רבה - ועודיבו הדור בלבושו יעמוד על השלחן לחר לפני ה׳ ויהגה בזוהר פרשת לחמור דף ל״ג ע״ב חלה מועדי ה׳ וכו׳ עד פתחו בולהו ולמרו לחברי הש שבבה לו - לפני הקידוש ושוב יחמר -

אתקינו שעודתה דמהימנותה שליחתה חדוות׳ דמלבה קדישה דה היה שעודתה דמוספיזח עילחה׳ דזשיר לחפין וחקל תפוחין קדישין שבדן בהדיה - ושוב יחמר השיר המיוחד לבל בגל ורגל עפ״י קדושתו לחשר יפדנו ביד ה׳ הטובה עליהו והוקלו לים בל מקומו בחלק הב׳ חלק המועדים וחחריו לו יהיה חן לקדם קידוש היום בטעם קול ובשפה ברורה ומנהג הרב זל״ה כדעת הרמב״ם לומר בל הקדושין מעומד ובבר נתבחר בל זה חבלנו בהרוכה דחין חילוק בין שבת דחיבח עדות לי״ט דליבח עדות ע״ם בחוך וחחר הקידוש מיד לח יתן היוח בין הדבקים ויטול ידיו לשעודה בי חוט השני׳ בעת הן ידוש נקנית בשמיכה להחיל של עבר פניהו בשעוד׳ ומ״ט בלח ויהה להיות השעודה במקום קידוש לחלתר וחף הש חל י״ט לחחר השבת שהם שבעים משעודת היום דהוי לבל לים הירח לבטוע מיד על השת חחד הקידוש

ושמחה מעודתו לח"כ אז לא יקדים עד שיהא תאב לאכול וכ"כ מהרי"ל. ומוב יסב על שולחנו הדור בלבושו וירבה בעדוניס כיד ס' הטובה עליו וכתב הרמב"ם פ"ו מהלכות י"ט ז"ל בשם שמחה לבבך שבת ולענגה כך מצוה לבבד י"ט שנאמר לקדוש ה' מכובד וכל ימים טובים נאמר בהם מקרא קדש וכו' וכל המכוה את המיברות כאילו בנאל לנו וחייב אדם להיות בהן שמח וטוב לב פוב וכניו ואשתו ובני בניו וכל הבלוים עליו שנאמר ושמחת בחגך ובו' אבל שאר שמחה האמורה כאן היא קרבן שלמים יש בכללה אותה שמחה לעמוד היא וכניו וכני ביתו כל אחד בראוי לו כיצד הקטנים נותן להם קליות ואגוזים ומגדנות וכו' ואשים אוכלין בשר ושותים יין אחד אנשים ואחד נשים שמחה אלא כיון ב"ב וכן מפתנות דברי הזוהר שפוה בבוד י"ט בכבוד שבת שאמר בפרשת אמור אמר קב"ה לישראל בני כל שאר יומין אתון מתדלים בעבידתא בחורתא בר הפוא יומא דילי הפתא לוספיז עילאה ויקירא ומינלאתון קבילו ליה בלאפין נהירין וזימנו ליה לתקינו ליה סעודתי עלאי פתודי מסדרן כנוסא דהפוא יומא דילי דהייבו יום הסב ופס כפיר' לתתא נמי טעם השמחה ביין יען דכיון דאינון ומינין לסעודתא דמלכא ומינין אינון לאחרא טב וספיר דמכטר' כר"ח כי טובים דודיך מיין.

וכבר כתבאר בפרק ח' שים בסנוד' סעודת י"ט להיו' נאסב כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן כמ"ש אסרי אב בעבותים עד קרנות המזבח וכמה וכמה יתלהב הבעל נפש יקרה בנופו גורל תועלת הלז בסעודתו כי יאכל ושבע ונפשו לו תשבע מן הטוב' ומתן שכרה בגדה לכפר עליו כמעשה הקרבנו' היש חיך מתוק מזה וכבן יתקדש באכילתו כאוכל לפני האלהים ויתנהג בשימה וביראה בקרב המזבח דהוא והאכילה עליה חשב' אלהים לקרבן אין בפיך אתפרה כבוד השכינה בה כמו שהיה במזבח שנאמר בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך וכבן מורה לו יעלה על לבבו ימצוא בין ובשחוק וקלו' ראש' לפני השלחים ח"ו וכן כתב הרמב"ם ז"ל בפ' הנזכר ז"ל ובשאדם אוכל ושותה ושמח בדבר לא ימשוך בין ובשחוק וקלות ראש ויאמר שכל שיוכיף בזה ירבה במלות שמחה שהשברות והשחוק הרבה וקלו' ראש היכה שמחה אלא הוללות וסכלות ולא נעטויו על ההוללות והסכלות אלא על השמחה שיש בה שבודת היוצר שנאמר תחת אשר לא עבדתלת ה' אלהיך בשמחה וטוב לבב מרוב כל הא למדת שהעבודה בשמחה וא"א לעבוד את השם לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שכחו' ע"כ ואמרו כאחקודמין כי לזה היתה כוו' הכורת יתברך במאמר ניווי בחג הסוכות והייתי אך שמח בלשון מישוב כי מפני שמחת בבר בחג השבועות שהוא זמן הקבר ובחג הסוכות תבדל שמחתו יותר ויותר שהוא זמן החסיף תבואתו ומעטו וייבו ושאר פירותיו על כן בא ניווי יתברך לאמר כי בזמן שמחתו יותר בחול שימעט לותה ויחזיר' למכתשת המיניע והיית אך שמח ושולם השמח על מעשה המינוע בדרך הכמוני הוא שנעטוה עליה כל אים ישראל כי השמחה שלמות העבודה ועל כן היה ענין השיר במקדש ובמקדש בשיר הפה והכלי שהוא מביא נפש האדם לדרך המצוה והוא הנאמר בלוויס לעבוד עבודת עבודה אמרו חכמים חיזו היא עבודה לעבודה הוי אומר זה השיר כי היו הלוויס מודרין ומצוים לעמוד ולשור' השמחה על מצות הקרבן כדי להיות מעשה המצוה בשמן ובשמחה. וכה יעשה האים הנלבב בשעודתו בימי השמחה להיות עינו בראשו ותהי שמחתו עשויה על קו המיטוב לבלתי נתת חוץ מן השורה לפילו במלא נימא ומה גם כי יתן אל לבו מי המזומן אצלו בשעודתו לוספיזו עילאה ויקיר' אם בעל נפש הוא יעשה לבם אחדים כמדו לקבלה ליה בלאפין נהירין ובמעשים רצויים שלא תבעל נפשו מהיות שוכן אתם בתוך טומאותם כי אין זה מדת ד"א להזמין אורח חשוב להתארח אצלו בביתו והאורח ההוא מאבד עשתונותו הגדולה נתרנה לבא אצלו להתארח והוא יעשה מעשים מבוכים לפניו עד שהאורח החשוב יברח ממנו כי הלא ודאי נבלה לאים כזה ונאמר לו שהוא רחוק ממוסרי בני אדם כי בעשותו הדברים ההם לבני אוהב עד וחשוב נמצא מגרש אותו מביתו כיד חזקה כי מי יסבול שיעליבו לפניו ברוש על רעי וכן הדבר הזה בחגים ובמועדים כי עובר עליהם לשכון אתנו האוספיזו עילאה כמ"ש בזוהר ואין שכנו כי לא ישכון עם אדם שיעליך אותו מביתו במעשים אשר לא יעשו. ובתתו על לבו כל אלה במקום גילה שם תחת ישרה ותחת שולחנו מלא דשן חכמה ודעת וירחת ה' עם אוצרו ובניו מספרים תהלות ה' ועווזו ונפלאותיו אשר עשה בכל ח' מן מועדי רבל שה אים לפי מה שלנו ובתתרקד' כמ"ש בזוהר בעווא דהפוא יומא דילי. תשכיל שמהחיוב לבל אים ישראל להתקדש במועדי ה' בכל חוקות קדושת שבת במחשבה ודבור ומעשה. וכן בדין שבשם שאי כבודו לשבת בענין הכיבוד והשונג מעני שנאמר בשבת לקדוש ה' מכובד ונאמר בי"ט מקראי קדש במ"ש הרמב"ם ז"ל כן יהיה שום כבודו לענין הדבור שהוזהרנו בו שלא יהיה דבורך של שבת כדבורך של חול דבר אחר תשער דה ל כיומא קדישא גריעת' הוא לענין' כמו שבת בתורה כפ"ח דשבת והפנס ההוא יאמרו ג"כ ביו"ט כמו בשב' כי כולם קדושים ובתוכם ה'

וכן ראיתי במכתב יד הרב מהרח"ו זלה"ה שלוח' לא מן החברים כדרש לאחר שאלו מהנהג הרב בענין הדבור בי"ט והשיב ז"ל ועל ענין הדבור בי"ט מורי זלה"ה היה נוהג לדבר בלשון הקדש בי"ט בשבת ותחלת

שמעון לפניו לא היה נזהר בדבר ושמר לו הכל שמתים לו
לך למסמוך כי המקום אשר לחתה עומד עליו קדמת קדש
הוא עכ"ל ונחזור הרתעים לדרכנו' בדיקים שמעיד לקדם הבורו
ישמור לפניו מסמוס לכל יומים דכר שם סוג לפני החלבים
וביות כעומדו על השלחן שמר לפניה מן הטומאי שכתב
בן מפני העוסקים לחתנו חוסמע' עלמה ובן מפני היות לה
כדת המובח כמו שכתבנו:

ורע על המעשה הנכלה שמר נעשת ביום הראשון
הימים ובימות בחגים ובמועדים לחמר הקלון
בתקף כבוד הדבר שלנו לעשות שמה לים מקטרתו
בידו להעלו' נעשו לפני השלחן שמר לפני ה' והכהן המלרכתי
כתוכחת מגולה על זלזול הזה בכמה מקומו' ומורי הכרי
בו זכור לזכרו בחמר הדבר הזה בפרשתכם חבוד שכתוב
על מזבח ה' ובל הלים היתה שומה נפשו יחרק ממנו כל
יהלה ובל יעמוד על שולחן ה' מעלה עשן כל שהוא היתה
הימים וב"ש לפני ו"ט לפני חוספות על הלה והביים מהקהלים
לחמר בלחן הפה הלחיתעסקו בהגיש לחוכלו בי"ט מעשה
מכבה חו לפי חוש גרם כפוי הכחמר לחפילו לצורך חוכל בפני
ובני הלחוני עסק חסך על זה להיו"ט בהוחתי בעיר
הקטן'. ומותל בחחו יכיל ממנו לפחות ביום לחצון
לעשות הבדי חכמים. וגבון להיות כל לים שוכר בביתו
בכל מעודות ו"ט לחת עבדו חחיש לעילו ושה נפ לפי שה
שמת בחר כי הלבילה והעוכב בחג לחיים השבת עד קרבו'
המובח דוד"ו נלה ויחה להיות חוסי ישרחל ונמלחו בעיר
נמסכין בעיר ושבחה הלל ושמרה עליהם מעין דוגמת של
קהן שהיו הליים מדפני בעיר וכ"ש שת בלחר בפ"ו דשבת
מע"ל המיר מה הוא ומה נעשה בו פשוטו כמו שמרך בדרך
ישרה ובהים וכיו"ב. ולחר לשר יעשר המיר כפשוטו לו תשבע
להת עליך בלחת החלבות בשמעתי הזוהר המתייחסים
לדבר ההוא רבל בחבל בסדר הזה.

בליל ו"ט ו' של פסח יהיה כיום ה' פנחס קף
ר"ן ע"כ חייל פתח עם ד' מ"ם עד
לחצון לעיין חנה הגס. ובליל ו"ש יהיה בזוהר פרשת
תצוה קף ק"ם ע"ל כתיב ועשית מזבח וכו' עד ומס
לחלן דקף ר"ן ע"ב כתיב ועשית לחודש חעני וכו' עד ומס
לחת עשרון חכרייש הפי חסם. ובליל ו"עף בחודש הנעלם
ים כתבת תולדות יעקב קף קל"ו ע"ב עם ד' בת
בתולל החמי.

בשבועות בליל י"עם בזוהר פ' לחור קף
ר"ן ע"ל הסתלה מלה לחר בעוכת
למכחים עד כי לחמרו בכות. ובליל יום שוב פ' כף פנחס
קף רכ"ג ע"ל וביום הבכורים חכמי הזוהר עד קף רכ"ח
ע"ב עד וכל ההוה קבלו.

ברה בליל יום שוב מחר לחר קבילת ר' פנין

רחש המנת יהגיד בזוהר בהעלת תעלה קף קפ"ר ע"ל
פתח ההוק בכל ומחר תקעו בחרש עמר וכולו עד
כיומע הכפורים. ובליל יום שוב מצי יהגיד בזוהר בהעלת
ומצי קף רכ"ו ע"ב כתיב ומחר ר"ח ליתנה ח"ר ליתנו וכו' עד
ומדיקים ישמו לחרן.

בסוכות בקף לחור קף ק"כ ובחמשה עשר יום
וכן ח"ר ועשיתם כלם כדיקים. ובליל ו"ט
כ' בר"מ פנחס קף רפ"ה ע"ב בחמש עשר לחדש הזה וכו'
עד בליל ו' פקודין עם ישרחל בו ישבו לן.

בשמיני חג עלרת בפ' פנחס קף רכ"ו ע"ב
ובים השמיני עלרת וכו' עד פה של
פה לחדבר בו. ובליל ו"ט כ' יהגיד בתקונים
קף מ"ח ע"ל פסח מבטרך דימיכל עד וזש דמלה לחור
וקדם מחתי. וחל"כ יבוין עמהן לקרוך חלהיו לבדך פה"ת
בפשם כבורהפנעימה קדושם ולחר החיחו בסוד ה' יבוין
ברבו כתי' מילוין דלחי"ה הקל"ח קמ"ג קנ"ל כפי' בעמיד
ולחי' כשחל"ו ט בשבת יבוין כם ולל בשל שבת מן הטעם
הלמור למעלה בעמיד ע"ש ויהל זהיו ובזה להזכיר
פה קדושת היום שלם לך הזכיות נחיך לחזור בי"ט בפי
שבת ולחנם לם נזכר קודם השוף והמטיב לומר בל"ג
חמ"ה לשה כהן יפים טובים ליסרחל למשון ולשמיחה לת
יום חב פ' הזה בחך לחת ה' מחרים יסרחל והזמני וחם חל
י"ט בשבת לומי מוכיל של י"ט בהיה והחלימו ולל של שב'
פלהלהיכן כמו שכתב בחר למעלה.

ול ענין שהיחת כלים לחר החלילה שרי להדיח
כל הכלי המריכי חלון ודוקח לנוך ט"ז ת
לפל למוך ט"ט ב' לחסר וכן מיתי לפסות החם כחמל בדי
סיסת מר החם לנוך מיד שהי לינו יכול להוליך לפ מן
החבנים כי"ט ומה שרכותינו בעלי התוס' ז"ל כתבו בפ"ב
דביצה גבי היחיל דלו מפקין לת הפקעת סיב למחו בגמי'
שלם לפשות לת החור בחפך כי"ט דסור שבפה היינו דוק
בסמוכות של נשים לבבות דומיל דלון מכבין לת הבקע
לבל בל שמבוות שישת מר החם לנוך יום שוב פ"ע מורו
דשרי ודוקח לנוך ט"ט לבל למוך ט"ט כ' לחסור ולהביל
הפחם שבחיתם חלה כי"ט מסמע מדברי הרמב"ם דלחלילו
חותו הפחם שבחיתם לחסור לחותכה בבלי חלה ביל לבל
גוף הסתילה ביל שלם פרנון חכמים:

(אוה) עיין בשבבת ג' פי' תקי"ד בהגהת הב"י פי'
ר' הסכים דכמי שבתב סוף הקנר סוף פי' תקי"ד
לדברי הרמב"ם פ כמ"ש בלן הליך המחבר) ומיהו מותר
להטות פלנבע הסתילה כדי שיפע ישפה. ונר שבבה
ודוקח להולילן מותך לתוך הסתילה עד שיפול בוף
לדלק ל"ע שלא יפסיק ומיהו מותר. וגם מן הדוחק ליתן
בפרק ג' של שבת בל פיסים חמוחרים והחמוגים לדרלו

ה' וחוסדי עמו:

פרק שלישי

שלימים וכן רבים נהגו לעמוד לתפלת המוספין בחגים וכמועדים כמו כיתר הימים
זלה יעדרו דבר וכן כדין כי לפי שיתרון העילוי למעלה ככה
התדבק עפר הרגון וחום החורה של מעלה בנשמתו כמו
שנתבאר לחות ענין הזה בכמה מקומות וכל לחים יחרח
לה יסום ולה יפ זוב מכבוד הטוב זמירו י"ם כי"ט לפיהן
יהיה עמקו בדתם לתמורת בתלמיד דמייב למצות
המועד ההוא וסודות בם"ד כל ה' במקומו. ושוב יטבול
לכבוד קדוש היום ושכים לבית הכנסת בשחרית ותפכחות
לכבוד הדור נעים העומד לחר כתלמו כמ"ש בזוהר פ'
בחקתי ז"ל פתח ד"א ואתה דומה דודי לצבי וכו' הכה זה
עומד לחר כתלינו דקף על נב דלחיון כנלמת קב"ה לתתי
בכל רגע ירחו ושבתי ואתי לחבתך עלמיה ולחסתכלה
בהשתח תשבחה הכה זה עומד לחר כתלינו בבתי כנסיות
ובבתי מדרשות וכנ"ד בשני חדוה ולמחרי בהה' יומת דחלן
ידעין דלו ושרחל לחודי זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו
ע"כ ולפיכך יחזתה לכל מי שקלנו ערב זמיב יפה לחת ברכה
לרום בניו בחנים וכמוערים בקושט קולות יזכח בשיר
ונמשכין בשיר ושוטה הלה מה טוב חלקם ומה
נעים גורלם זכור המרכם בחלקי בגולת הסיר והדרו
בפ"י דסבת:

והן רבים עתה עם התרן שהיום פ"ם מלבה חל
בית הכנסת ורבים מהמה בעתו' ההם מחללין
הדר בשר קדושת היום ברוב דברי' ומעשים חשר לה
יעשו וחחר שעה לו סתים ביום הן עומדים להתפלל מתוך
סיחה בטילה זה חשר לה כדת וחם לחרו כפ' הקורח
עומד כי"ט מלחרין לבה ומתמהין לנחת היינו כומ' שהיו
נדיכין לסדוח בסעודת י"ט כמו שפירש רש"י בפס תפכת
סופרים לכן בזמם מחין נם ה' סודח בסעודת י"ט והכל
בשבה ע"י נם ותיהם החיחוד שלה כדת הזה והדור הנביא
העומד לחר כתלינו במכחר הימים הללה שלוחי שחל ב על
פה הדרן לחתר מדש בחתי וחין לחם וכו' ישתיק הדבר
וחם לחיעד חולי לחבטלויה.

ומצוה להדליק המחדות ולהרבות נרות בבה"כ
בתפלת שחרי והוח מ"ם על כן כתורים
כתבו ה' והחבלים לה יעמו מקומן כי"ט כי הוח דבר של
פרהסיח כתו בתלר פי"ח דשבת סור הדבר ע"ם. ושם
בת בתלר שנרוך לה והר בקדושת בית הכנסת כי"ט יתר
גדול מחלר על כל הימים מפני שהשרחת שכיחה בתבור'

במוערי ה' כמו שנתבחר למעלה כמלחך הבה זה עומד
לחר כתלנו וחצילנו בנוכך בית כניסתך חסר בזוהר פ'
ויקהל כמו שנתבחר ובויח יהח זהיר לזרז חת בניו לעמוד
בבית הכנסת בחימה וכירחה גדולה ויחירה וכבר סיפרו
ושהיה מעשה בחים ה' שהיה עומד בבה"כ בחב הסוכות
בבו עומד לנבדו והכיבור היו קורין חת ההלל ובוכים
בלבויה וכבו עומד ושונה דברי תפלות לחמרו לו רחה בכך
שהוח עוכה דברי תפלות לחמר להם ומה לחשבה לו תבוק
הוח הכיחולו ויסחק סוב למחר עשה כך וכל לחותם ח' ימים
של חג זלה לחמר לו חכיו דבר זלה ינחת לותה בכה עד
שמת לותו החים ומתה חשתו ומת בבו וכן בבו ומלו לו
ס' נפשות מתוך ביתו זלה כשת יד חלה חחר חיגר
ומומח וחחר סוסה ורכש וכל זחת יחרד לב כל לימי ישרל
לנהל חת בניו כמוסר ור"ח בכל מקום וכיותר כשה' תוך
מקדש המצוח בכל הימים ויותר חותר בחנים וכמועדים
מפני החדון ה' חלהי ישרחל העומד לחר כתלנו והחבות
המה יסעו דלחשוכה בחזהרה זחת להיות עומדים בבית
הכנסת כמוצח כמלחכת מקדש וגם הכניס יסעו
להחרוכה לחריהם וכן יעשו וחם החבות יקלו חת לחזם
בפ"הכ לערוך פם מיחתם כבלחובות קליה מהם ימלו
חבות ומחבות תזלרות ומה יעשה לותו הבן זלה יחפח:

ואחר תפלת חליהו יסדר מקרחי קדש הכ"ל בלילה
ושוב יחל לנרת בקדש בסדר התפלה
בערוכת שפתי' ובשבלו שלב ויחמר סדר העבוד' המסודר
בפרק י"ח שלו שבת ע"ם: ולף כי בחול דרכם להיו' חנים
בסדר המירות מעוט כיטול מלחכה. הנה בי"ט נמשכין
בעיר להוקלה בנעימה קלושה ואין למחות כמלוך בהן
לף שהמוחה מכוין מעוט ביטול תורה והעיר הנחמד
ונעים דהמורו עם לומתו בניעון ערב זכיב יפה כי"ט יותר
מבשבת וכמקומות רבים ר"מ מקלין בעניו זה וכמנהג
בחול כך מעשהם בשבת ו"ש ולה לדוך למנבל הבי ומנו'
ליחיד זלה לפרוש מן הנבור נם בזמירות כמו בשלר
התפלה וילוה ל הנבור להפרן בהלל וכ' זמר' יחד בנעימה
קדושה כי התחברות עם הנבור בהן מורך נדול כמו
שיתבחר במקומו. וחומר מזמור השמים מבפרי בשבת
וביתר המזמורי של שבת שלימי וכן רבים חמרו שחין בהם
מורך ולה תיבל למוסף לנעין התפלל וחרד' הם שלה בעניו
כי לין הסדר של המזמורי' להם לימים טובים רק בסדר של
שבת והטעם של לותם המזמורים בשבת מפורש בזוהר
פרשת תרומה וכן כתב ה"ר חיים הכהן ז"ל ומהרח"ו לה
הזכיר מזה כלום ולתה תבחר ולה תחני:

ומ"ם סדר נשמת כל חי חומרים לותו גם בי"ט כי
הוח יומח דמקורח דבשמתין לחמח שלמה
פתיח ותה נם לסבדת הדשב"י כתקונים דשבתות ויו"ט
עון כתוספת נשמות יתירות ו"ל ולה מנחה היוכה מנוח

הלח כשכתו"ט ככמה כשמות יתירין רקח נהתיין עמה לדייר ח ביפרהל · וכסדר ההלל שבי"ט יכוין כמו בר"ח וכחנח ה' מלטה נפשי יכוין חנח ר"ת חלילה נדב לחביהו כי הם חוד הנפש כנודע · וכשמוניאים ספר תורה נכון לומר בי"ט י"ג מדות כמ"ש הרב זלה"ה ויעתר עתרתו לפני ה' מעניינו של יום לחכן נדיך נומר הי"ג מדות ככוך' בתורה וחין בכו כח לפני כרבים לחומרן דרך תחינה שלח כדרך שכתב ע"ד י"ג של מי חל כמוך שלהיותם פנימיות דיקנח דח"ח הנמשכים לו מעתיק לכן חומרם הנביח דרך שכח בלב' לח זולת כי חין בכו כח להמשיכן וחן חלו קורין חותן עתה בי"ט בקורח בתורה והכוונה להחירן במקומן וכדר התפלות לכל רגל ורגל יסודרו כם"ד במקומן בחלק הב' · וטעם הסימוי הנמנח בי"ט כמנין העולין לפי פשוטן של דברים הוח שבת החמודה שזדונו בכריתה מעלין בקדש ז' · וי"ה כ הקל מיכו שזדונו בכרת עולין ו' וי"ט הקל מהם שזדונו במלקות עולין ה' וחה"מ הקל מהם שזדונו במכת מר דות עולין ד'

ואולם לבחים בשוד ה' טעם ה"ה בי"ט מפני שבי"ט מוחי לחכח בלי לבוש נה"י שלו והם מתלבשים בכה"י דחימה לכן חין כח בז"ח לקבל החרת יסוד בלי לבוש רק כוד העטר שלו היח המתגלי וב' פרקין להרונים דנגח וכן דהוד דחימה הם המתגלים בז"ח כי הפרק הע לין שלהם נעשה לו מוחין ולכך חין לנו חפס ה' עולים נפ"ת וכה כידרן · **בהן** פרק ב' דנגח דחימה· **לוי** פרק ב' דהוד דחימה· **ישראל** פרק ג' דנגח דחימה· **רביעי** פרק ג' דהוד דחימה· **חמישי** עטרת יסוד חכח · והוח סוד מ"ם ה' כנגד ה' רוחי פני המלך וב וזהר פ' ויקהל דף ר"ו חמם דחינון ה' דרגין לתתח מדרגח דהויר קדימה לתת' וחינון רזח דחוקייתח ע"כ וטוב ויפר שלח להוסיף עליהם היכח דחפסר והיכח דלח הפסר חין קפידח כי כל מדה כלולה מעשר · ושוב לחר כך יקרח המפטיר בשני בפרשת פנחס מענין הקרבנות דיומח וחז' ל' ח"ל הקב"ה לחכרהם בזמן שהן בית המקדש קים שיהיו ישרחל קורין בסדר הקרבנות ומעלה הני עליהם כחילו הקרינו' לפני ומוחל לחי להם על כל עוונותיהם · ומהר"ר מנחם עזריה מפנו ז"ל תיקן לומר קודם תפלת מוסף של ימים טובים סדר העבודה של כל יום ויום לפי קרבנו ·

בפסח יקרח תחלה ובחדש הרחשון בחרבעה עשר יום להדש וכו' עד כל מלחכת עבודה לח תעשו ולחר כך יחמר וככן כך היתה עבודת קרבן מוסף של פסח בבית חלהינו וכו' עד ליום ולילי עד חנות כמו שהובח בפרק ג' דר"ח :

ובשבועות יקרח תחלה וביום הבכורים וכו' עד יהיו לכם ונכניס ולחר

כך יחמר וככן כך היתה עבודת קרבן מוסף של הג שבועות בבית חלהינו הביחו חת המוספים וכו' עד ליום ולילה עד חנות ומוכיף בפנרת לחר מוכף היום ומנחתו הביחו כשביל שתי הלח' פר לחד וכ' שיים ושבע' בכבי' הכל עולו' שעיר חטח' לחד ועשלו' כמספט והקריבו חת מנחתם הביחו שתי חלות כל ל' מסן עשרון כולת חלה מנופה בשתים עשרה נפה מתוך כלה ומחנה לכל חלה מן החדש שבהרן יפרחל ליתתן בחוץ ולפייתן בפנים כינ' מביח שלוש ממקום לחר ומוסיף עליו עד כדי עשרון ומחמנת הכל חחתמול שלימו דומה לח חת השבת ולח חת יום טוב חורך החלות שבעה טפחים ורחבן ד' טפחים זקנותיהם ד' חנבעות ומביח שני כבשים לזבח שלמים ומניפן כמוזרח המזבח בעוד חיים ולחר כך פוחטן ומקבל דמן בנפון ונתנו במזרק מכל לחד שתי מתנות שהן לרבע והשירים נשפכין על יסוד דרומית הפשיטן וקרען והוניח החמורין ונתנן במנים להקטירן ולוקח חזה ושוק מכל לחד מהם ומניחן בגד שתי הלחם ומניח כ' ידיו מלמט' ומניף הכל כח' כמוזרח המזבח מוליך ומביח מעלה ומוריד והקטיר חת החמורין והקריב חת מנחתם ומנסכים הכל על ידי שיר חשרי העם שכבה לו חשרי העם שה' חלהיו :

וברי"ח יקרח תחלה ובחדש הז' בחד לחדש כו' עד לריח ניחוח חשם לה' ולחר כך וכרחשי חדשיכם וכו' ולומר עד ליום ולילה עד חנות כמו שהובח לעיל בר"ח ומוסיף בכח זו הביחו בר"ה לחר מוסף החדש ומנחתו פר לחד ושבעה כבשים הכל עולות ושעיר חטחת ח' ועשלו' כמספט והקריבו חת מנחתם ומנסכים הכל ע"י שיר חשרי העם שכבה לו וכו' :

ובסוכות יקרח כפ' ובחמשה עשר יום לחדש השביעי וכו' עד מנחתה ונסכה · וככן כך היתה עבודת קרבן מוסף של חג הסוכות בבית חלהינו הביחו חת המוספים וכו' ולומר עד ליום ולילי עד חנות כמו שהובח בר"ח ומוסיף בכח זו :

ביום רחשון של חג הביחו שלשה עשר פרים ומכרום לשלש עשרה משמרו' ולילים שנים עשר תי משמרות ולרבעה עשר כבשים שנים עשר מהם כ' ב' לו משמרות וכ' לב' משמרות לחד לחד וכולן עולות ושעיר חטחת לחד למשמר ח' נמנחו עשרים ולרבע משמרות כולם עובדין ומי שהקריב פרים היום לח יקריב למחר חלח חוזרים חלילה וכל משמר ומשמר היו מניסין ביניהן מי שוחט מי זורק מי מעל' לחיברי לכבש ועוד מעסיקין מי מעלה חותן מן הכבש למזבח השקוט ובקרוס ועקדוס שחטו בשפון וקבלו דמן בכלי פרת בשפון מי שזב' כרס החטחת שלה בכבש ופנה לשוכב מיחטח על ד' קרנו' שיירי הדם היה שופך על יסוד דרומי נטלו דמי

העולות ונתנו במזרק מכל ג' מהן שתי מתנות שהן לארבע מחני המזבח ולמטה והשיריים נספכים על יסוד דרומי הפסיטו את העולות ונתחום כמספט עמדו בסורה והעלה כל אחד מה שזכה בו לכבש מחניו ולמטה במזרח ומלחום וירדו ואחריהם העלו אותם מן הכבש למזבח קרע את החטאת והוציא את האמורין נתנם במגים והקטירן והקטירו את המנחות הכיולו יין לנסך כמדת הסמן ולא היה שבת תדיר קודם ודכרו הלויים בשיר כמספטן ואחר כך מתנין לחם פנים לפני ה' והקטירו הכזיכין וכל המעמדות שוות בחילוק המתנות לשרי העם שככה לו.

יום ב יאמר. וביום השני פרים בני בקר שני עשר שים שנים כשני בני שנה לארבעה עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרי לחילי ולכבשים כמספרם כמספט ושעיר עזים ח' חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתם ונסכיהם. וכבן וכך היתה עבוד' קרבן מוסף על יום השני על חג הסוכות וכו' עד ליום ולילה עד חצות כמו כר"ח ומוסיף. מסרו ביום כ' שנים עשר פרים לשתים עשרה משמרות וחילים שנים לשתי משמרות ו"ד כבשים עשרה משם שנים שני לחמם משמרו ולארבע לארבע משמרות לאחר לאחר. וכולן עולות ושעיר חטאת לאחד למשמר אחד וכל משמר ומשמר היו מפיסין ביניהם מי שוחט מי זורק מי מעלה לכרי לכבש ועוד מפיסין מי מעלה לותן מן הכבש למזבח השקוי וקרו' ועקדום שחטום בנפון וקבלו דמן בכלי שר' בנפון. מי שזכה בדם החטאת עלה בכבש ופנה למוכב ומחטח על ד' קרנות ושיירי הדם היה שופך על יסוד דרומי נטלו דמי העולות ונתנו במזרק מכל ג' מהן שתי מתנות שהן ד' מחני המזבח ולמטה והשיריים נספכים על יסוד דרומי הפסיטו את העולות ונתחום כמספט. עמדו בסורה והעלה כל אחד מה שזכה בו לכבש מחניו ולמטה במזרח ומלחום וירדו ואחריהם העלו אותם מן הכבש למזבח קרע את החטאת והוציא את האמורין נתנם במגים והקטירן והקטירו את המנחות הכיולו יין לנסך כמדת הסמן ולא היה שבת תדיר קודם ודכרו הלויים בשיר כמספטן ואחר כך מתנין לחם פנים לפני ה' והקטירו הכזיכין וכל המעמדות שוות בחילוק המתנות לשרי העם שככה לו וכו':

יום ג' יאמר. וביום השלישי פרים עשתי עשר שים שנים כבשים בני שנה לארבע עשר תמימים ומנחתם ונסכיהם לפרים לשים ולכבשי כמספר כמספט. שעיר חטאת ח' מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה. וכבן וכך היתה קרבן מוסף על יום ג' על חג הסוכו כבית שלהינו הכיולו וכו' עד ליום ולילה עד חצות כמו כר"ח ומוסיף. מכרו ביום ג' לחד עשר פרים לאחד עשרה משמרו וחילים שנים לשתי משמרות ו"ד כבשים שמונה מהם שני שנים

לארבע משמרות ועשה לעשר משמרות לחד לחד. וכולן עולות ושעיר חטאת לחד למשמר לחד וכל משמר ומשמר היו מפיסין ביניהם מי שוחט מי זורק מי מעלה לכרי לכבש ועוד מפיסין מי מעלה לותן מן הכבש למזבח השקוי וקרו' ועקדום שחטום בנפון וקבלו דמן בכלי שר' בנפון. מי שזכה בדם החטאת עלה בכבש ופנה למוכב ומחטח על ד' קרנות ושיירי הדם היה שופך על יסוד דרומי נטלו דמי העולות ונתנו במזרק מכל ג' מהן שתי מתנות שהן ד' מחני המזבח ולמטה והשיריים נספכים על יסוד דרומי הפסיטו את העולות ונתחום כמספט עמדו בסורה והעלה כל אחד מה שזכה בו לכבש מחניו ולמטה במזרח ומלחום וירדו ואחריהם העלו אותם מן הכבש למזבח קרע את החטאת והוציא את האמורין נתנם במגים והקטירן והקטירו את המנחות הכיולו יין לנסך כמדת הסמן ולא היה שבת תדיר קודם ודכרו הלויים בשיר כמספטן ואחר כך מתנין לחם פנים לפני ה' והקטירו הכזיכין וכל המעמדות שוות בחילוק המתנות לשרי העם שככה לו וכולי:

יום ה יאמר. וביום החמישי פרים תשעה

ריס הבאו אותם מן הכבש למזבח קדם את החטאת
ניח את החמרין מתנם בתנם והקטירן והקטירו את
נחות הביזו יין לנסך כמדת הסמן לס היה שבת תדיר
ורבח הלויים בשיר כמשפטן ואחר כך נותנים לחם
לפני ה' והקטירו הכזיכין וכל המשמרות פיות
בחילוק התנות לשרי העם שככה לו:

יום ז' יהמר - וביום השביעי פרים שבעה חלים
שנים כבשים בני שנה י"ד תמימים ומנחתם
נסיהם כבשים לפרים לאלים ולבבשים במספרם כמשפט ושעיר
אחד לכפר עולת התמיד מנחתה ונסכה - וכבן
ביום השביעי על חג המוכות בבית
הביאו את המוספין וכו' עד ליום ולילה עד חנות -
כנגד כר"ח ומסיק - מסרו ביום ז' שבעה פרים לשבעה
משמרות ואילים שנים לשתי משמרות וי"ד כבשים להרבה
משמרות וכולן יבולות ושעיר חטאת אחד לשמר ח'
משמר ומשמר היו מביאין ביניהם מי שוחט מי זורק
מעלה אברים לבבש ובזד מביאין מי מעלה אותם מן
הכבש למזבח הפנים ובקרוב ובקדוש פחטוס בנפון וקבלו
מן בכלי שרת בנפון מי שזכה בדם החטאת כלה בכבש
שבה למזבח ומחטא על קרנות קרנות שיורי הדם
שופך על יסוד דרומי נשלו דמי העולות ונשלו בם זרק
את מהן שתי מתנות שהן ד' מחצי המזבח
והעריים נשפכין על יסוד דרומי הפשיטו את
העולות ונתחום כמשפט עמדו בשירה והעלה כל אחד
מהם זכר כי לבבש מחנין ולמטה כמזבח ולחום וירדו
הכהנים העלו אותם מן הכבש למזבח קריב את החטאת
וניח את החמרין מתנם במנים והקטירן והקטירו את
נחות הביזו יין לנסך כמדת הסמן לס היה שבת תדיר
ורבח הלויים בשיר כמשפטן ואחר כך נותנים לחם
לפני ה' והקטירו הכזיכין וכל המשמרות פיות כחילוק
התנות - אחרי הבם שככה לו:

שמיני חג עצרת יהמר ביום השמיני עצרת
תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
קרבתם עולה אשה ריח ניחוח לה' פר אחד איל אחד
כבשים בני שנה ז' תמימים מנחתם ונסכיהם לפר לאיל
ולכבשים במכברם כמשפט ושעיר חטאת א' מלבד עולת
התמיד ומנחתה ונסכה - אלה תעשו לה' במועדיכם לבד
מנדריכם ומדבותיכם לעולתיכם ולמנחותיכם ולנסכיכם
ולשלמיכם ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' את
משה - וכבן וכך היתה עבודת קרבן שמיני עצרת בבית
הביאו את המוספין וכו' עד ליום ולילה עד חנות
כשהוא ברחם חדש - ואחר כל אחד מאלה יאמר אחר סדר
עבודתו:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו
טוב ומטיב הודע לנו טובה עלינו
כתקן

בהמין ויחמיך בגלל לחכות שעשו ללונך כי ביתך ככתוב
כונן מקדשך על מכונו הרשנו בבניכו שמחנו בתקונו והשב
שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולויים לשירם
ולזמרם והשב ישרא׳ לנויהם כמהרה בימינו אמן ושם נעלה
ונרא׳ ונשתחוה לפניך בכלם פעמי רגלינו ככל שפתחנו
ככתוב בתורה שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני ה׳ שהיך במקו׳ אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועו׳
ובחג הסוכות ולא יראה את פני ה׳ ריקם איש כמתנת ידו
כברכת ה׳ אלהיך אשר נתן לך . ואשרי תמוש יפר מעגל
נדיך יתאזר בקדישה נאמנים זו לעולם למנחה וכו׳ והעם
לא נמצ עד החסף מרי׳ם בבח מעולת מעשה הקרבנות
בפה נח שפתים :

ונוסף גם הוא אשר כמה מתנע׳ יניע לפני לבינו
שבשמים בחגים ובמועדים מימים ימימה
בגופו וכול מקדשו שמש וחרב ושובע שמחות בהקרבת
הקרבנות כהנים בעבודת׳ ולויים בדוכנ׳ וישרא במעמדם
מוטב תלתא כחדא כותלו ומניין קול כרמ״ה נשמע לאמר
ניון היה דורש לה מכלל דבעיה דריסה . ותהי זאת נחמתו
כנפש האב וכנפש הבן נפש כי תשבע לנטה כשפתים
סדר מעשה רב בעבודת מקדש המעוז אשר היה העולה
לעולה למנחה וכו׳ ועדכם לה׳ לריח ניחוח חיעי ותיטב
משור פר כל קבל די הוה נכי לכל תיר״שות ויפת כל היום
הגלבב כזה ושרת בשם ה׳ כלאמר סדר מעשה הקרבנות
יוכ ליום לא יעדר דבר ומה טוב חלקו ומה נעים גורלו
חביב לרם שרות המקים נוחה תימנו להשקיף לו ממעי נער
זכול מקדשו ואל יעלה מן הרע״ם . ותפלת המוספין לף
שבשניו כי״ט מלחין לבא ומהרין לנאת . לא יעברו
מלאומרה כמשפטה בלחש וכחזרה ומי פתי יחמין אשר
חכמים יחללו עוז הדרה על תפלת י״ט למהר לנאח מעשם
פני ה׳ ולומר תפלת המוספים כחטיפה מוספין שלא
כהלכתן . ואם יחושו לאשר דברי חכמים למהר לנא׳ למה
ישלחו יד למעול מעל בה דרת קדש תפלת המוסף ולא
ישליכו זשמש וקנפש על השרים שוררים ויוצרים בשיר
ומשכין בשיר שעה או שתים לשורר בתוך התפלה אשר
כל חלה לא יועילו ולא יצילו וחפש בם תועלת אל הרע׳
ואל התפלה כי נלותה בעיה נילותה להאיר אל עבר פני
ם פר מע לות המדות עליונות בשוו הדר סדר הדר לבדו
לא זולת ואם חיבר אחת מכל המניה מנדעות נתן ויחבל
בל מעשה עבודתו . והנה כי כן חיבבה יכשלו בכשלות׳
לתת הנעירה לפני הכניסה . כי אף כי קול השירי רוח
המקום נוחה בשיחו כאן הכשור ורוח שפתיו כרוך
מלנו לבלתי היות שם ערוב פרשיו עליונו׳ למט ותחתונ׳
למעל׳ מחב׳ שמור״ם ומחנה בלעג לך מי בשחק ישרוך לה׳
ידמה ניגון דברי התפלה בכל דקדוקי הניגון והלחנים
אשר גם התפלתו שוררי עמינו לאחת מדברי התפלה

ומדר משפטם . עד שמפניהם נרחה קרוא לה לכבוד
ולתפלת עוז התפלל לשלוח יד בה בוערין ומוסיפין שלא
כהלכתן ישתקע הדבר ויבוא בלתי עת .

ואיש על העדה על תקון קדר התפלה יפקח
עיניו כי לך הוא לבדו ולא מחמירין ומוסיפין
בסדר ספר מצות המדו׳ וימצא הניח מהיות מסיר לפם
אשר לא יגרעו מעבודתם דבר וכפרט בתפלת המוספים
עד שלהיותה בלה בלחרונה קנו בה רבי׳ וינידו׳ וערכוה
בקול רם בחפזון רב וכן לא ינעשה . ולשר תמוכת ה׳ יכיש
יפן אל סוד שפר כוונתה זאת לומרת כת אל לימיה לשר
רחל המעטירים תתעלה בה ותטע להלי לפרדים בחג״ת
חב״ד ומוכות שלמן אל הכתר וכהניו מלוי חבון עוזו
ועליו תכון נועם קדושת כתר בחנים וכמוצרי׳ ויתעורר
בכוונתו בנוסח מפני חטאינו גלינו מארצנו לאומרו
בשכלות הלב בעריכ׳ שפתים לעתור ולרנות לפני שהיכו
מרחם על תפלרת בנים שגלו מעל שולחן לאביהם ועל
מקדש המעוז אשר חכמים הגידו כל מי שלא נכנס בהמ״ק
בימיו כאילו בתר׳ כיהיו ומה יתלוכ״ן הדם חי להוכי׳ דבריו
לבני הלהים כרוב לוחים ולחיין כח הכוונה היפר׳ ובשפל
קול התחינה בין פניו למטה ולבו אל אל בשמים על דבר
בכור לחת להוכה להוכת נפש להכין לותה ולשערה
תשוב כימי עדנה תוכני יהושלים ותפלרת בנים סביב
לה לם הבנים נהלם ושמח׳ כי זאת תהיה עיקר כוונתינו
בנפייתנו נפינו ישועתה לה׳ בכל ע תירות׳נו ומי הלים
אשר יפ״ה לחכמ׳ אשר לא יחרד לבו ויתר ממקומו בנוף ו
רמז הדברים עד היכן מגיעין כי כאו בכפלון גלינו
מלרנינו ונתרחקנו מעל אדמתינו והכווכה גלינו מלרנינו
פה למשה בלרן וע׳י כך נתרחקנו מעל אדמתינו על מעשי
היה הסכינה בסוד והשק״ה על כל פני הארמה ומלמר
מלך רחמן הלתיר פה הוא על סוד שם מ״ה החדש אשר
ממנו היה התקון וחלינו תכון שתיתינו לשוב ולבנות ארץ
הריסותינו ונריך לומר לפינו מלכנו להינו והם רמז לע״ב
מ״ג מ״ה כסידדן ומלמר בלה בכוד מלכותך תהיה הכווכ׳
על הור דעתיק בנודע לחכמי המדע . ובמלמר הכפול
קרב פזורינו מבין הגוים וכפוצותינו כנם מירכתי ארץ
תהיה כוונתו הלחת על עדת ישרחל הפזורים וסב׳ על
כנופי הקדושה שבטמינו בעמקי הקליפה ועליהם תסוב
מלמר ונפוצותינו כנם מירכתי ארץ כי אין מבלעדיו
יתברך יד ול למלא׳מיד נרו לומרו והביאנו לניון עזיך
ולירושלי׳ עיר וכו׳ לניון יסוב לרחל נקוד׳ניון ולירושלי׳ יסוב
בלא׳ ואם חל בשב לומרי׳ת [illegible] המתחכמי לומר כן
בחג השבועות מפני שנתוספו בו כמה קרבנות יתר על
מוכף היום מפני שתי הלחם שהוכח בו וכן בשני של פסח
מפני העומר חיכן חלא טובים שלא לומרו חלא במוסף של
עמהו פלגיים ולא על הבחלנלתי ויפלים הם״ן תפלתו

פרק ג לקבל פני חרב ברגל

יאמר אין כאלהינו אשר הוא תועלת לתקון ק' ברכות וכמו שכתבתי בשבת וברר פטום הקטורת בכל יום ויום להבריח החיצונים והקליפה שלא יתחזו בתפלה כמו שכתבתי שם בשבת סליחי פרק י"ג. ואחר התפלה יאמר הכ' מזמורים ה' רועי והאלהים יחננו ועתה ביום טוב ומוסף מזמור ל"ו שירו לה' שיר חדש וכולי השתחוו לה' בהדרת קדש וכו'.

ואחרי נתתו מן הקדם יהיו רגלינו קלות כחילות לקבל פני רבו ברגל כדאמרי' בשמי דמשכ' ח"ר יצחק חייב אדם לקבל פני רבו ברגל שנאמר מאחר את הולכת אלינו היום לא אדם ולא שבת מכלל דאדם ושב' בעי למיזל ותלמיד חכם מופלג כדורו חף על פי שלא למד ממנו כלום חשוב כרבו וחייב אדם לקבל פניו כמ"ש את ה' אלהיך תירא והביאו ראיה מהא דאמרינן בפרק אין עומדין דקתל"ל על הכהן לשמואל מורה הלכה בפני רבך את ומקשים שם התוספ' דהא לא למד כלום לפניו ומתרצים דגדול הדור היה הא קמן דשמיב כרבו מוכחת מדקאמר דהיה חייב מיתה על הוראת בפניו והכי משמע ברים הלומ' במעמ' דרב גידל דקאמר המתן עד שיעלה תלמוד לרב יפי' רש"י כשהורצין בהלכו' הרגל היו מקבלי פני הר' שמא כל שרואים בהלכו' הרגל חייב לקבל פניו ושע' הביכר כמ"ש הרב ז"ל כי בשבתות ור"ח ויו"ט אם תהיה יתירה ברבו ולכן בקבל פני רבו יוסיפע עליו מכח רבו ורבו יתירה הוספ' ליהומדין קבלת פני הרב בשתרבב המנה' ברוב תפוצות ישראל לפקוד איש את רעהו ואיש את קרובו בחגים ובמועדים ובעיני אין זה שמחת י"ט אפס מתלהה ולא זאת המכוחה והמרגע# להיות בעיס וברים תלה מפה ושה מפה לא מנחו מנוח לכף רגלם מאז הבקר ותעבור הנהרים כל האזרח בישראל יסבו בסוקות ויהי כבא אל ביתם עייפים ויגיעי כמי שעבר דלתי עזה ואיה לישב מקום מנוחתם בקדושת הרגל אשר חכמים הגידו לנו נתנו שבתות וי"ט לישראל אלא לעסוק בתורה ועוסקה אלה מבלעדי ביטולה של תורה ושמחת הרגל עוד יוכיחו סרה בפקוד איש את רעהו להרבות בשיחה של בטלה והלואי לא יהיה בהם דבור של שחוק וקלות ראש ורוכן בלה"ר וכבר ביארנו למעלה בשם הירח"ן ז"ל דחומר הדבור בי"ט כשל שבת כולן שוו בשיעוריהן ולבי לחוקקי ישראל ירחי ה' וחוסכי שמו במטו מכייכו לא תחללוהו משכח אלי את כדוח המקום נוחה הימנו לבלתי נתת ממקומו החונה אל העין ומקומו מוסכ"ר לו והיה כנוח עלינו הרוח ישפל בהפלתו בתוספת תרוכה על העיקר בשמחת הרג"ל ובהתקד' כח הדיבור בהגיון התורה והוא מלוך זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו בו בקדושתו בו בתורתו והוא תוכלת נפלא לבל יפקדו עליהם עוונות רחשונים בביטולה של תורה ביתר הימים והתברך בלבבם לומר יגענו ולא הוכח לנו אבל תועלת להקון ק' ברכות קשה והן אל שדי לא מנאמנוהו שנ' כח ולא כח עם בריותיו אלא כפי כח כל אחד ואחד ויוס טוב ושבת יוכיחו כי בפנותם מהעבודה לא מצו מתוך לחלה של תורה . וכן בהפכו כי ביטולה של תורה בחגים ובמועדים תהיה בעוכריו לפקוד עליהם גם עוונות רחשונים של יתר הימים ח"ו וכבר הארכנו בזה במקומות רבים בחיבור זה ולמדו בספר החסידים שחסיד אחד היה מרבה בתורה ובידעת ה' בימי מועדים יתר מאחד מכל הימים והיה טעמו לפי כי כל ימי המועדי' המה ימי דין כי בד' פר' העול' נדון בעצרת על פירות האילן בפסח על התבואה בר"ה כל בני עולם עוברין לפניו ככבני מרון בחג נדונין על המים והואיל והמה ימי דין המקל רחמו בהם חמור יותר משאר השנה כי הואיל והעולם נידון אפשר שיוכרע הוא וכל העולם לכף חובה וזו רעב כי יהיה דבר כי יהיה חם ושלום בכנפיו כמנהו דם נפשות לחביונים והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם .

וזה כלל גדול לכל ליסי ישראל להיות נופים לשוף דבר בקדמותו ולידעה שלא יפגע הדין במצע הנתן נתן קדשים ויהיה ח"ו פרנס גדולה בקדושה יכוחן לבהן דעלמא שכל ימי חייהם חיי נשר חלים וזבים לבלתי היות קנף על עדת ישראל והרשב"י ע"ה החזיק לומר כל יומאי לחטערב' דלא יוקיד עלמא בשלהובי בדמי דנדק וכו' וכמוהו כמה חסידי התנאים כגון רבי נחוק ור"ח המודעי שהתענו על ירושלים ועל כיתר שלא יפגע בהם הדין וכה יהיה משפט ליסי ישראל להיות ירחים וחדשים תמיד בכל הימים לא יפקוטו ולא ינוחו להרבות בתורה זכמצוות בכווכה זו להתיש כחות הדין ולהגביר את החסד ואת הרחמים . וביותר בקרב החגים והמועדים כולם קדושים וכתוכם ה' יוסב על ככה המשפט יחותה לרחבי ישראל להיות עיניהם פקוחות על כל דרכי בני חדם לשים מחשך לפניהם לחור ומעקשים למישור לבל ימלו מקו השורה היפרה כרג"ל הצן מועד כי כח מועד כאשר בזמת רבים יבשל ו להקדים קרוחיהם בחתן לאחר את חקחה יין ונסכיה שכר נאכל בשר לחבירים קי ופרק טבח לפומא וכבא טבח לפומא זאת תורת החדש לאהבת השמון והשמחה לאשר חיסר חג באהבי במשת היין בחדש דמו יספח מהשתפח בגביבו נביע הקנף מלא יין מחדש להוסיף דם החדש כח דרים כל חשון הוא חמר וזה שבת' על מולאנם בברחובות קריה ברוב דברים הדברים ועכר כמוך היה ערוס לנגב חליהם פסקי תוספות על פסקי הרו"ם כי לכבוד ולתפארת הרגל מוערת הסעודות ואין שמיחה אלא בשר ויין וכל המרבה לשכר הרי זה משובח עד יפלח חן כבדו כמהר נפור חל פח והיו בשוכב בלב ים ודעתם יכבל עד בלתי היכר להבדיל בין הטמא ובין

הזהיר והאפסוף לאסר בקלקם לאכו חלה ערף וחת זממים התעם עד גלו כסר עדות וכות נרו ועשות המסת תעבו ממשתה היין כאסר חכמינו נוחי נפש סיפרו בגיכותו דו כאר בגמרא ובמדרשי ההגדה ויש כל מרעין הוח חמר - וחין בהם תבוכה כי שמחה זו לתובה נהפכה כאסר חין בהם מנהל לה בחורה מיסור-הכזה יהיה יום שסון ושמחה יבחר ה׳ לפרוק עול מורחת מלכו׳ שמים מעליהם להשלך לחרי גווס עוו הדרה של תורה חלין פנות כי המשבע לחלהים היה כר׳ פרקים הללו ועל כל חלה מוסל על רחשי עם קדש להיות פקוחות עיניהם להרים מכשול מדרך הע׳ בחגים ובמועדים בכל מכל כל הן לדבר הפקידות לאסר יפקדו חיש לת רעהו הרנים יבחו דחופים חלה מעה וחלה מעה ועין כל שוכיחו עוון עליהו כתשלי׳ הדר המלכופים לאסר הללו כני ישראל בדחופה של עיר הדוים בלבושם לכשוד ותפלחת החגים והמועדים לאסר היו חליהו כמה מקרי העלילות על זה בשנים קדמוניות מלת הגוים כי בגדה גם חש קנחתם ויתים של נשר היו לישראל כאסר סיפרו בכפר דברי הימים - והן לשעורות מרישות לעשים מחרב חליהם לבלתי היות שם ערוב משתה הנשים בחנשים שחכלו על שולחן חחד שלח יבואו לירי תקלה וקלון -

ובתב הרמ׳בם כמוף ס׳ו מהלכות י׳ט חיבין כ׳ד להשמי שוטרי כרגלים שיהיו משכבין חו חפשין בגנות ובפרדסים ועל הכהרי כדי שלח יתקנבו לחכול ולשתות שם לחנשים ונשים ויבחו לירי עבירה וכן יזהרו בדבר זה לכל העם כדי שלח יתגדבו לחנשים ונשים בבתיהם לשמחה ולח ימשכו בין שמח יבחו לירי-עבירה ע׳כ (ר״ה יתכן כיעל כן נממכה פרשת מועדים לפרשת שופטים ושוטרים)כללו של דבר כל שעשקו עם הנשי קדוב לל החטח וכל המובח יין קדוב לל כל מרות מנוסו׳ שמנו חכמים וזו היח דרך ישרה שיבוד לר החדם לעשוק בדבר שחין בו ספק הוח עשק התורה ולחדם בה חיוב ענין לחשיתי להיות משמח חלהים וחנשים כמ״ש כזוהר פרשת שלח לך כיון דמלקין כלהון נשמתין דשחרו עלייהו דישראל הלקי וקיימי כדיוקנח קמי מלכח קדישח וקב״ה שחיל לכלהו - מלי חידושח הזה לכו בחזוח עלמח כח׳ דייתח וכחה לייהו מלן דחירושח דחורייתח למרח קמיה כמה חדו׳ עכיד קב״ה כנים לפמליח דיליה ואמר שמעו חידושח דחורייתח דאמרת נשמתח דח לפלוני וכולהו מיקמו מלה כרעיתי מתיבתי חינון לתתח וקב״ה לעיל׳ חתום להוח מלה וכו׳ וכל פמליח לעיל׳ ניימין ההוח מלה וחוות הקד׳ מתרכין כנדפין ומתלבשין בגדפין ע״כ ו״ט ובפ׳ דקלמ׳ דשב״י דלח מנוח היוה מנוח חפם בשבתות ו״ט בכמה כשמות יתירין דקל נחתין עמה לדיירח בישראל וכו׳ יחדין שוו בשיעוריהם לחדם דכר כתוך ימי הי״ט לו לעשות ד״ת

מחדם לו להנות בשור החנילי׳ בספר הזוהר חסר הוח השלה על כל החידושים כמו שביחרנו בפרקי שבת מעני הכפם היתידה שכו מבחינת המוסר וכל סדר הליחוד המתוכן לשבת שם הוח המתוכן גם חת לימי המועד ולח יעברנו מלהנות בם כי״ט ובל זחת נשמרנו ע״י הכניח של תשמח ישרחל חל גיל בשמים שמתנלי חייב השמחה במועדי ה׳ הוח שלח יהיה שמח בשחוק וטיולים כמכהב שמחת הנכריס בחגיהם חפם בשמחת המוסר שנמו שיהח שמח בשמחת התורה במוסר יותר מחחר הזמנים כאסר חכמים הנידו שלח ניתנו ימים טובים לישרחל שלח לעשוק בתורה ולח חפסר לחדם להיות דכן בשמחת קונו כל עוד שהוח שמח בשמחת העולם הזה בניבוי המלכל והמשתה כמלמר הכניל והכה שסון ושמחה הרוב בקר ובחום נתן לחכול בסר ושתות יין לחכל ושתה כי מחר נמות מה כתיב לחריו ונגלה בחזני ה׳ נבחות חם יכופר העון הזה לכם עד ימותון וכן נחמר לב חכמים בבית חבל ולב כסילים בבית שמחה והוח ע״ד מה שחמרו חבירים הרחשונים ז״ל שחש״ה הזועה״כ כשתי נהות בשתינה חת זו תקניף חת זו כך בשבת השחוק וביבוי המלכל והמשתה חף בסעודה של מלוה תין לחדם יבול לכוין פוס ידחת דשם יתבכך לנגדו ועל כן תין לחוז לשמוח חף בימי השמחה יותר מדחי ומדרכי החסידים החכמים בנטות חת ידם בסעודות גדולות של מלוה בחגים ובמועדים בשבת׳ היין למצוח יותר מכדי שיעורן שלח להמשך לחריו מתוך שעורי ההתר בשמח׳ הרגל -

ובבר חמרנו כמה פעמים כי עת המלכל מבחן ומנדף לדעת לם לוהבים התורה חו לח לם מידות מלבות שמים עליהם חו לחו וחם בעת החוכל בחגים ובמועדים שהדם שמח וטוב לב לם יזכור התורה והידחה לבלתי נחת מדלתי בתי כנסי החסידות נבחן שהבת הסם קשורה בלבו ובשהוח שוכחה מתוך המלכל חז יתלהב היצר ויתחזק על עומדו ובסל הסבל ובסל - והוח לומרם שומן הם בורח מעבר מבוכן שלם ימשך חז לחחר תלותו ובבר עמלק ובאשר ירים ידו בתורת משה ובבר ישרחל ובפ׳ חלק חמרו ת״ר הקורח בסו׳ מעיר הסיני ויוסף חותו כמין זמר והקור׳ פתוק שלח בומנו מביח רבה לעולם מבני שהתור׳ חוברת עם ועומדת לפני הקב״ה ולומרת דבש״ע עשחוני כניך כביכול שמבגדים בו הכותים חמר לה הקב״ה בתי ח״ב מה יעשו בני בשעה שהם לובלים ושותים ושמחים לחרה לפניו דבש״ע לם בבלי מקרח הם יעשקו במקרח בבתיהם ובבתיבים ולם בבלי משנה הם יבשקו במשנה בהלבות ובחגדות ולם בבלי גמרח הם יעשקו בגמרח בהלבות פסח בפסח בהלבות עבודת בשבת בהלבות החג בחג - ומופל ברוחו יבית כל הלה לעומת פניו לנהל בעוהתיו בחגים ובמועדים

בתורת מיסוד לבלתי לכת בחוקי המטיס עקלקלותם עד להשחית הוד הדרת סעודות לוסיפוה עילאה לאסר יהותו להעשות בקדושה יתירה יותר מאשר סעודות על תפלה' דוס מוסב יקרם בספר מעלות המדות לאסר בסיתו לבבו עלם הדרת הסעודות בימים טובים מה המה לון ספק כי ילבם הדרה כמדו להתנהל בסיר מעגל נדיק. להחסיר ולא להעדיף ויהיה קרוב לתועלת ורחוק מן ההפסד בלתי כפק וכ"ם לם הוא בעל תשובה לאסר לאמרו חכמינו הרחשונים סגדיך לקיים לפי' בשבתות ו"ט שוב יום לאחד לבני מיתתך שלם היה יודע שביום שבת לו בי"ט ימות כמה היה ירא ואחד והיה מסבים לקרות בתורה וכמה מעשים טובים היה עושה ולא היה נמשך לאחר תעטוגיו כן נדיך שיעשה כל ימיו לתקן לת לאסר עוות בשבתות ו"ט ובפרט בימי הסמחה שקרוב לימשך לאחר תעטוגיו וינרו יפתהו נדיך זהירות גדול כדי שלא יחזור לסורו ויהיה ככלב שב על קיאו כסיל שוכה בחולתו כמו שחירע לכמה שחזרו לסורם מחמת תכילה ושתיה ע"כ.

ומצוה על כל לים ישרל שלא לגלת מביתו בגגל וליטוש לחשתו ובמי ביתו בדד בבית לפם עיקר המצוה בהם להיות שמח וטוב לב הוא ובניו ולשתו ובני בניו וכל הבלוין עליו שנאמר ושמחת בחגך לתה ובניך ולפילו הקבלת פני רבו לי לא לחזל ולתי ביומיה לא מתחייב כמ"ש בפרק היתן והרמב"ם שלא חילק בדב' פרק ה' דת"ת מקום דמלתה דפסיטה הוא דלי לא לחזל ולתי ביומיה דמיפטר דהא כתיב בהדיה ושמחת לתה ובניך שלא דהם"ם הוא לסיק מדעתיה מהאמר מקבח לבי לת העבלנים דלף דלחזל ולתי ביומי מיפטר להרבות בשמחת י"ט יותר. ומסיק דמילתיה דר"ח לייריי היכא דלא לחזל ולתי ביומי דמיפטר. וכתב הרמב"ם זל לע"פ שחכילה וכתייה במועדות בכלל מצות עשה לא יהיה חוכל ושותה כל היום כולו שלא כך היה הדת בבקר משכימי' כל העם בבתי כנסיות ולבתי מדרשות ומתפללין וקורין בתורה כעכין היום וחוזרין לבתיהם וחוכלין. והולכין לבתי מדרשות וקורין ושונין עד חני היום ולחר חצות היום מתפללין תפלת המנחה וחוזרין לבתיהם לחכול ולשתות לאחר היום ע"כ.

וכבר נחלקו בגמרא על דבר זה דתניא שמחת י"ט רשות דברי ר"ש ר' יהושע חומר מצוה ובניהם מקר' דרשו כתיב עצרת לה' אלהיך וכתיב עצרת תהיה לכם ר"ח חומר חו כולו לה' חו כולו לכם ר' חומר הלקהו חניו לה' וחניו לכם ולמעם התבחר בגמ' כי עם היות העניו הזה כולל בכל המועדים חיובו יותר בחג השבועות דלמרינן התם חמר ר"ח הכל חודים בעצרת דבעי כמי לכם מ"ט יום שנתנה בו תורה ליסרחל וחמר נמי דמר בר רבינח הוה יתיב כלה שתח בתענית פירוש בתענית חלום בר מעצרתח. וממהרין לנחת בי"ט מביח הכנסת ויש לקנר בניגונים שמחריבים בהם בני חשבון כדי שלא ישהו מלחכול עד לחר שם שעות שחסו להתענות בי"ט וכבר נזהו על זה קמאי דקמאי ולותם המפקידים לים לת רעהו ועוברין עד הנהרים שלא תכילה כבד מסכיהם ומחללין הוד יקר המועד ולם בפקוד לים ל לחיין יקדמו שמה לטעום מכי מתיקה ילברו בלילה לחר כי לא יועיל הקידוש לפם במקום סעודה. ולים התמים ייסר לנחת שלא לקדם קידוש של י"ט לפם על השולחן לסר לפני ה' במקום סעודה שלף שיועיל בלחכול כזית מה' מיני דגן מ"מ מכהג טוב להולכים בתמים שלא לקדם קידוש שבת ו"ט רק בכבוד והדר בשולחן ערוך לפניו ולא דרך ערמי ויחמר לפני הקידוש בקול שמוכים לתקיכו סעודתה וכולי כמו בלילה ושוב יטול הכוס בב' ידיו מב' ידי זולתו ויחמר פסוק הלה מועדי ה' מקרחי קדש לסר תקרחו לתם במועדם ולסר יפ"ם לחכמה מבית ומחון יפ"ו ר"ת ח"לה מ'ועדי ו'י' אמ"י סוד לם הבנים כי הם'י שלא לבד עם המוחין דלבא ומוחין שלא מתלבשים בי"ט בזל והמה נקרחים מקרחי קדש ומעשה ידיהו כוכנה עליהי למוחין דלבא הנקרחים קדש וזם לסר תקרחו לותם לתם כתיב ושורו נכתם ונחתם בפסוק לותם במועדם דלמו לח"כ יגי"ע.

ושוב יסב על שולחנו בדוב שמוכים לקיים מ"ע ושמחת בחגך וירבה במיני ערוני' ולתפלר' הקודם לים לפי סיעורו ועכ"פ לא יעבור מלקבוע כל סעודה בי"ט על היין לכבוד סוד ייחד דמנטרת דלימת החופפת עלינו בי"ט ולולי יסים לנו בשתייתו להמשך מיזור חכיין עוזו וכבן לא יגא מן הסורה לבא לידי תקלה ח"ו וחייב לענגו כמו בשבת כמו שנתבלר בשם הרמב"ם לעיל וכמו שכמצות עונג שבת יש בה מהתקון פגם הברית כמו שיתבלר בפרק השובבים בלחוכה כן בעונג י"ט יתנה תועלת התקון הזה לפי דברי הרשב"י דתקוני דק ב"ח שהקיפין יחד לות שבת לות י"ט לות תפלין. ולות עם היות כי שמחת י"ט חובה עלינו ולולי לחדש לחכול מטעמים ולשתות ממתקים ולהרבות בשמחת י"ט וזה יהיה ללמד זכות על קנת לכסים השולחים ידיהם בי"ט לפעמים בלילה דבר שלל לימור שהם בשוגגי' מהם חושבים דמלוה קעבדי להרבות בשמחת י"ט וכמו שנמצא בשם דברים שהתירו ר"ל לעשות בי"ט מפני שמחת י"ט והנה כי כן לין ספק כי כל העדה כולם קדושים ולא יעלחו הנדיקי' בעולתה ידיהם ובדבר לימור הלא המה חושבים דמלוה קא עבדי מפני שמחת י"ט והם בשוגגי' וע"ד שלמדו בקונטי מתים בי"ט שהם כשרים לעדות משום דשבתי מצי קא עבדי בם"ם בגמ' ומשום שמחת י"ט שלחו דבת מביני עמיכו לת ידיהם בשמה דברים שלכרוס חכמים בי"ט

אחולם ולאו להודיעם כי אין הענין כן ואין לו לאדם לפשוט ידו אל כבר חיסור אפני זה ודו"ל מנוה הכלה בפנימה.

והנה בענין הכסף שלוקחים בי"ט לא היתר רק כשכח שמכירו ומלמינו ואין נרוך לכסוק עמו כדמים ומותר לומר לו תן לי כתף או יוק וכיוצא אבל כל מה שנריך לפסוק עמו כדמי וכסוס מכין הוי דרך מקח וממכר ואסור ואפילו לומר לגוי מערב י"ט ולזכור לו לקנות בשר בזכרת סכום מקח דרך מקח וממכר על חול ואפילו בלא מצות לא לריך למכבד הבי ולימן המצות לשבת הגוי מבע"י ליתן לו כל וכך בשר בי"ט וכי"ט נותן לו הגוי מאילין כדי דמיו מותר ואין בו משום חשש. ובשת שאין נרוך פסוק דמים מותר לנוקחו מן הגוים אפי' כאפה כו ביום וכן אם נאפה בשבת שלכבוי דלמאי נחים שמא נלקחו העגים שבאפה בו ביום הא קי"ל אין שבת עגים בשת אא"כ באיסור הנאה ומשום שמא נשאן הקמח האם ג"כ ליכא דאדעתא דהובח מחני לה והם גוים. וכל זה לא התר רק כדברי שאין במחובר ושאינן מחוברים נידה אבל כל שבאינו במחובר אף שמחובר נידה אסורי אף למי שלא הכח בשבילו לאוכלו בו ביום ואפילו לשלטלו לאסור מפני שדברים שהיו במחובר אף שלא נעורו מביט"ם הם מוקנה גמ' בע"ע דתדלה לקטן אף נדן מאחמול הוה ליה לקנינהו מדעתיה שהרי א"א לזבעותו בי"ט לפיכך גוי שהביא דגים אף פירות בי"ם לאוסרים ואף על נב דבבי גוי לא שייך הקנאה שהרי אין הלקיחה והנידה לאוסרה לו בי"ט לא רנו חכמים לחלק בזה בדברים אלו שיש בלקיחתן איסורא דאוריתא.

ולערב לאורין בכדי שיעשו כדי שלא יהנה אפילו מתלחכת גוי הנעשית במזיד דיותר החמירו בגוי שעשה לנוכך ישראל ממה שעשה ישראל בשוגג דכמלתא דלא שכיח לא גזרו בזה רבנן. והא דאמרינן דלעולם לכיוצא בבדי שיעשו ואחר כך מותרין היינו אפילו בכרב דאזון שהוא ליל י"ט שבי נמי מותרין בבדי שיעשו ממה נפשך אם הליל חול הרי המתינן בבדי שיעשו ולא נהנה ממלאכ' י"ט ואם הלילה קדם נמצא שלקטו בחול ולא היה כאן מלאכת י"ט כלל. וזה בב' י"ט של גליות שנושאין משום ספיקא דיומא וכן אם הכח בי"ט שבי שנריך להמתין במיכאי י"ט בבדי שיעשו ומותרין אבל בשבי י"ט של ר"ה שהם כיומא אריכתא אף בי"ט הסמוך לשבת דשתי קדושו' הם כגון שיום ו' הם י"ט אף יום ז' הם י"ט שאין א' מכין לחבתו בין מלפניו בין מלאחריו ואם הכח בראשון נריך להמתין עד מוצאי י"ט אף השבת בבדי שיעשו. ואיסור זה ישנו אפי' בלא הנוי הפירות אף נד הדגים לעצמו שאסורים לאכלן ולטלטלן אף למי שלא הכחו בשבילו אבל לערב

מתרין כמוכאי י"ט ראשון אף מיד בלא שיטול בבדי שיעשו דלא שייך בבדי שיבשו בדבר שלא נעשה בשבילן ישראל. ושיעור בבדי שיבשו הימו שנריך להמתין בלילה בבדי שילך הנוי לשקוט שילקוט ויבוד ויבחול המלאכה ואם נשתבח לו מהיכן הביאן ימתין לפחות בבדי שיכלו מתוך לתחום. ואפילו הוא ספק אם נלקטו או כמדו היום אם נאו אסורין דלא חלקו חכמים אבל אם ביבר בהם שלא נלקטו או שלא נגדו היום מותרין למי שלא הכח בשבילו אם כח מחזק לתחו' ואם לא כח מחזק לתחום מותר אף למי שהכח בשבילו ואף גוי מסיח לבי תימו שלא נלקט היום או בגוד היום נחתן במ"ש הפוסקים ז"ל והן רבים עתה עם הארץ וחיים מעשים לחן לשתוק דברי חכמים ובחב ימי חתונתם וימי שמחת לבם כי"ט מתירין כל הלה כו ביום. ואין לראות עם קדש כ"ב תוכם לפי שעה יבשו נחלי הדור שאין דר' רומה יפה ומ"מ ראוי להבדיל על אותם הרגילים בלאסור זה שלא לאכול עוד אלא אפילו עד שיקבלו עליהם את הדין דבבל כי הא אין מי שיתיר. משום מצות שמח' י"ט דהו"ל מנוה הכלה בפנימה:

(א"ה) כדין החלב שנחלב על ידי גוי בי"ט הסכים כם שבנה ג' סי' תק"ח לאסור החלב שחלבו גוי לפי' מבהמה שלו שלא לאוכלה בו ביום ולפי' כי"ם כ' בשני י"ט של ר"ה או בי"ט שאחר השבת או בשבת שאחר י"ט וה"ה אם ר"ה ה' ו' שאסורה אף בשבת אחרון ואינו מותר שלא בשני י"ט של גלוי' נחלבה בזה מותר' בזה ולפי' לדע' הרשב"ה ומיעתו דמתיר לאכול החלב שנחלב בו ביום ולפי' כי"ם מ"ל בי"ט שלאחר השבת ושבת שלאחר י"ט אסור והאריך שם לבטל דעת אותם שהוא דחלב שנחלבה בי"ט שני של גליות דמותר לאוכלו בי"ט בו ביום אף על פי שאם נחלבה בי"ט אחר אסורה לבו ביום ותלו ענמן בדקדוק בעל המפה שכתב מיהו בי"ט שני של גליות מותרת בי"ט שני והוא ז"ל מפרש דברי בעל המפה ומורה להחמיר בזה שוב שני של גליות שאין בו הברש וחילוף ממנו לי"ט אלא דווקא בשני דברים אלו מת ובשבול את הבין ובכל השאר מקלין הם ואין הם ייבואו שניהם לאסור ולהחמיר בב' כברשאון ובמצא אותר בי היכי דלא ליתו לגולגלי) וכתב הרשב"ה ז"ל שבני שהביא לישראל בי"ט גוולות קטנים מפוכבות שיש בו בביר מותרים בין שאין נריכים נידם:

ובענין תבשילי יום טוב ואם אירע ושכח שלא להבשל בבמה לוכרין לשבר בשלו בהם דבים מי"ם בדין הבירה שמולד' יום טוב שאחר' נתבשלה בשוגג בגון שלבמו בו התבשיל וכיוצ' בזה מירי דלא ווחא ושעת' צביר לא בטיל אף בב' והבל אמר' אם לא בשבת בשל בשוגג עם בשר או עם בניס או זרים ויש בנגדו דשרינן כולהו בר מן ם בינה ובב' יגיש של ר"ה או שבת ויום טוב

הכמוכים זה לזה נולדה בזה לחמורה בזה ואם י"ט ביום
ר"ח ונולדה בשבת שלפניהם מותר כי"ט שני של גליות
ממה שפסק שאם הוא י"ט הרי לנו היום ר' י"ט חלוק
ואין זה שבת מכין לי"ט כשיום חול שבתיים ואם חינו י"ט
פשיטא דמותר משבת וי"ט מכין לחול ובענין הלישה כי"ט
שלנו למדוד הקמח שלא יקח בחומד הדע' וכן להזהירן שלא
יקדו הקמח בתחלה לפי' ע"י שיהו זולת לא כבר רקוד'
נהלתמול ונפל בו נדוד או קיבס דמותר לרקדו שנית לף
בלי שיהו לכן לא עושה כדי שיהא הפת נאה צריך שיהו
קצת בגון של גבי השולחן ובלותם הכברה עצמה לבל
בכברה להרת ממנוים הקמח וקולט השולת לחזר לפילו
על ידי שיהו ועל ידי גוי שרי לפילו תחילת ההרקדה ע"י
עכו"ם קצת ורבות בנות הקלו בזה בים טוב שלא בדנון
חכמים וגם קונות קמח מן הגוי כי"ט ולא חששו לחיסור
ההרקדה ולחוי למחות בידן:

ואף שהתירו חכמים מלאכ' לוכל נפש וכן מכשירי
לוכל נפש צריך להודיעך דהייכו דווקא כשלא
היה לפשר לעשות מלתמול שים מהמירין לפילו בלוכל
נפש עצמו כל שלחנו מפיג טעם כלל לם עשלו מערב י"ט
והכי משמע מדברי הר"ם במ"ל שכתב בפ"ו כל מלאכה
שלפשר להעשותו מערב יום טוב ולא יהיה בה הפסד ולא
חברון לם נעשית מבערב לשרו חכמים לעשות לותה
כי"ט לא"פי שהוא לצורך מלאכה ע"כ וכל ירא שמים יהא
זהיר בכך בתוך ביתו שלא להכשל בלישור דרבנן:

(אדר) כתב בשבלה"ג סי' תנ"ה דמלאר דהפירילום
והטרי דהייכו שלייחריכם ע"ד שפי כשהם עשויים
מבערב י"ט ונתייבשו קף שים מקום להתירן לם עשלום
לו חתכו' כי"ט הסכים הרב ז"ל לאוסרן לעשות כי"ט מבל
הלביכות דהייכו הלישה שבת יומא היא נלכלת בטוב
וכשנתייבשה היכה נלכלת לתלבון התיר לעשות כי"ט
קף לם בשני מיכים הנזכרים עברו וסמכו על המתירין
דיעבד לכבוד י"ט לא עבשינן להו עיין שם והכוון לעשות'
כי"ט ע"י שיהו שיפה קצת לופן עשייתן לו לם היה רגיל
לעשותן הדף ע"ג יעש ע"ב מפה וכיוב') ולבאור לת הגביב'
כי"ט כיון שלינו מפיג טעמו לם נדרו מערב יום טוב צריך
להזהיר לבני ביתו שלא יגרדוהו כי לם על ידי שיהו כדין
דיכת המלח כי"ש כמ"ש הריב"ם ז"ל ונקירת התרנגולים
שפשלטו מערב יום טוב צריך לנקרן ערב יום טוב וכי"ט
יקרסם ע"י שיהו לחפוקי נפשיה מפלונתא ועוד צריך
להזהיר מה שעשיכו במפה שלימה יין שותקין לת
הפלפלים ולא לת ההרדה בריחים שלהם מפוש דהו'
כ בודרים דחול שלא דך לותם במדוכה ככל התבלין (ח"ה
רבים הקלו לשחוק הקלח"י בריחיים שלה כי"ט ולא ידעתי
על מה שיסמוכו:)

ובענין הכוונת של עוף מדי דלבה היה מזהיר
לבני

לבני ביתו שלא למדוד הכוסה שלהשופות כי לם במקום
שמניחים לותן ממה שלא לטלטל לותם דלא דמיו לעור דחזי
למזגח עליה ועוד דיקוי להזהר מה שחסרו חכמים שלא
לנפוח הלם כמפוח הלא בשפופר' ובמפוח של בעלי בתים
ע"י שיהו דווק' מותר כדרכו לפור ונריך להזהר כשמניקי'
הלם כי"ט שלא להוניח פיהם שלחוזה בו הלם מהמדורה
מפני שהוא דומה למכבה · וכתב המרדכי דמותר ליקח
פיהם לו עץ הדולק מבר זה של מדורה להניחו בבר לחזר
הוהיל ואיכו מכוין ככוי ואפורה של פחמי שהדלק במדור'
כל עץ שלא לחזה כו הלם מות לשומטו ואיכו דומה למכי'
שמן מהבר שהוא לפור מפום מכבה דהתם הפתילת
הדולקת יונקת מכל השמן וכל מה שלתה מכלך לתה
מכחיצו ומכבה מה שלין כן כלן כל ג' דולק בפני עצמו
ומפני שכתם עצים לין עומדים שלא להמקה · לפרו
חכמים לסמוך הקדירה בקרקע עץ דהוי פוקה לדבר
לחר וראים לא הסביחו בזה ולפידים שבשלרו מי"ט רחצון
טבכו מותר לחזור ולהדליקם כי"ט שני לפילו כי"ט שני של
ר"ה לו כי"ט שלאחר השבת ולא לסרינן שכיון שהדלק בפעם
לחד הוכנו להיות יותר טובות ונוחים להדליק בפעם
ב' והו"ל שבת מכין לי"ט לו י"ט מכין לחברו · דהא לא
חשוב הכנה דלא חשיב הכנה שלא בשמכין דבר שלא היה
בעולם לבל הכא שבועי הלפידים הם בעולם שלא שמתקן'
קנת על ידי ההדלקה הילשונה הוי כמו לפייה ובשול דלא
מקרי הכנה כיון שלינו מתקן שלא דבר שיצאו בעולם
בבר הבי נמי בעודי הלפידים דלצורך היום
מתתקנים ·

ואסור לפות ולבשל לו לשחוט כי"ט שלא מה
שהוא נריך ליומו מפום כבו י"ט כמ"ש לך
לשר יאכל לבל נפש הוא לבדו יעשה לכם לבל מה שהוא
נריך ליום מחר שלחר כי"ט לפור לתקנו דמתי שבא מעשר
מלאכות שלינן לצורך לובל נפש שלסורין בין יום מחרתו
הוא בין שב' שהוא חול בין שהו י"ט ב' של גליות ולפי' בב'
י"ט של ר"ה ולע"ב דקדושה לחת הן הני מילי להחמיר ולא
להקל לבל לחרו חכמים ממלאה לשה קדירה בשר לע"פי
שלינה נריכה שלא תתיכה ר' ולפילו לחר שהניחה על
הלם מותר להוסיף בשר על בשר ולף לם הבשר היתה
בקדירה קטנה ברי ליתנה בקדירה גדולה ולהוסיף עליו
כדי שיהא שמן לכן נריך להזהר שלא תלמד בפירוש זה
לצורך מחר שלם תלמד בפי' יש לפסור בדבר · בשים יקרות
כדי שלא להבי' שבשן לידי מדה זו וריזו לבשל מערב י"ט
לה שבדיכו' לגיל כ' כדי שלא לבא להבשל בלפסור של י"ט
ולם שבבה הלשה וביולה לצורך מחר ולהבשלת
רוב הגדולים ז"ל ולחר לבילה לינה יכולה לבשל ולומר
לובל ממבה כזית דהוי הערמה ולא התירו רק קודם לבילה'
ומ"ר ז"ל כתב דלפור להדיח קערות גם כן מיום טוב

לחברו וחייב במדכי פ"כ דבינה דר' יוחל התיר לחפות בי"ט לנוך כרי' מילה שחל להיות מחרת והיה יום חידש שלח היו יכולי' לחפו' חם לח כי"ט ולח היה דו בתנור ח' והתיר לחפו' כ"פ מפני נריכות ח' מכל תנור ותנור לכ"ונ' ישרל. (ח"ה בספר מ"ח ז"ל כתב דבהנמ' חולק עליו וכתב דו"ל דהוה כפת החמיר מפני שדיך כל ככר טרחת ותקון בענמי חכל בקדירה דחד טרחת הוח שרי ע"כ.)

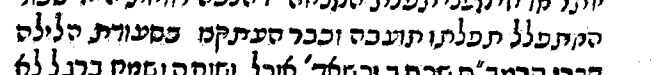
ועוד יש להזהר כמה שהקלו רבים מבני ישרחל להזמין נויס כי"ט בקרב ביתם ומכחלים לנוך נויס כי"ט והוח דין מבורר בגמרח שחסור לכחל לנוך נויס כי"ט ולפיכך חסור לה ומיהו שמח ירבה בסבילו וכנוי שבח מחילין היפלנו רביותח דלהרמ"כ ז"ל שרי להכילם כמו ולח חיישינן שמח ירבה בסבילו והשור חולק עליו וירח שמים יוניח עלמו מבלונת' וחם כח חללו יחכילנו בלח הזמנה והפרנה. ולח יפניר בו שיחכל חללו חף על פי שבח מחילין דכיון דחפין בו ומזמינו לחבו' דמיה לי מזמין דרך שלינות לביתו לו שיזמין חותו חחר שבח מחילין (ח"ה עיין בט"ז סימן תקי"ב שהכריע כן להלכה) ומ"מ החוכר לח יחסר חלח כשחוכל עמו על השולחן שמח ירבה בסבילו חבל בשחינו חוכל עמו חלח שנותן לו חתיב' לחזה דכר חותר דליכח למיחש שמח ירבה בסבילו. וחם יודע שהנוי יבח לביתו יוכל שלחיכה בסבילו כמו שהחיר בכל זה רש"ל ז"ל.

ועוד יש להזהר כמה שהקלו רבים מע"ה לפזר מיני בשמים על הנחלים ביום טוב וחפי' לפני' מבוין לבבוד שמח' יום טוב להריח בהן דהוי דבר שחין שוה בכל נפש חלח למשונים דבתיב לך לחסר יחכל לכל נפש חת לבדו יעשה לכם ודרשו חכמים דבר השוה לכל נפש חדם הוח לבדו יעשה לכם מכל דברים שחין הכל נריכים להם חלח קנת בני חדם לחסור לבשותו כי"ט חבן התירו להחם מים לרחון בהם פניו ידיו ורגליו כי"ט שח"ל בערב שבת לכבוד השבת דהוי דבר השוה לכל וחף ע"ג שחין זה נוך מכילה הח מהרינן מתוך שהותרה הבערה לנורכה הותרה נמי שלח לנוך חוכל נפש וכתב רש"ל דמותר למי שרניל במונמר בתוך ביתו מפני כבוד שמחת י"ט להביח כלי חלח נקבים ומכסים חותו בבי"ט ובוקקים נקביו וכי"ט פותחים הנקבים וממלח הבית מתבמר וחפי' בשבת מותר (ח"ה כתב בש"ו סי' תקי"ח רחיתי בקנת קהלות שעושפין שמן על ריח לתוך המים כי"ט לנורך נט"י הכהנים וחיסורת שכדי דמוליד ריחח במים וחפי' לח יתנו השמן במים מברב י"ט מכל מקום מוליכין ריח בידי הכהנים ע"כ ו עיין בהלכות קטנות ח"ב סימן כ' חיכור הרחינה כמי הוורד פניו ידיו ורקו דבשבת חיכח לחלו רי ריחח וגם בשינב בשידיו שרויות במי הוורדי על בגדיו מוליד ריחח בבגד לחנם מדברי רש"י פרק כ'

ברי"ה בשבועית יום אחד יהגה בזוהר פרשת לחמור דף נ"ח ע"ב בחדש השביעי ועשית מהימנ' עד בלחוך מלחה לור ובשבועית יום שני בפרשת פנחם דף רל"ח עמוד ח' לחמר רבי יהודה למח לן מר מתילין מילין דר"ס וכולי כל חזוהר עד זכאה חולקי דזכיתו להאי ולמיתי דף כעיני .

בסובות בשבועית י"ט ח' בזוהר פרשת תנוח דף קפ"ו ע"ב וכך ישראל אימון בט"ו עד סוף הפרשה ובשבועית יום שני יהגה בזוהר פרשת נח דף ס"ג ע"ב עד דהוו אזלי חמו חד יודאי וכולי עד ורב שלום בניך .

ובשמיני חג עצרת בזוהר פרשת ויחי דף ר"ך ע"ח תא חזי כד אתע' רזיה בישראל ובשבועית י"ט ב' בזוהר פרשת תרומה דף קל"ט ע"ח ואת התרומה וכו' עד סוף הענין דהוה אחד ושמו אחד ושוב אחר הלימוד ידברו בשיר לפני מוכח ה' כמו שאתבאר הטעם בשבועת הלילה והחכם עיניו בראשו שלח למשוך בינו את בשרו יותר מדאי מפני תפלת המנחה דהלכה רווחת היא שכוד המתפלל תפלתו תועבה וכבר הפתקנו בשבועת הלילה דברי הרמב"ם שכתב וכשחל' לוכל ושותה ושמח ברגל לא ימשוך בינו ובשחוק וכקלו' ריקם ויאמר שכל מי שיושיף בזה ירחם במהו' שמחה שהשכרו והשחו' הרבה וקלו' רחם חינם שמחה שלא הולנות ולא נפסוינו של החולנ' והשכלו' שלא על השמחה שיש שם עבודת היינר .

פרק רביעי

מצות הדרשה לרחשי עם קדש גדלה במעלתה ביתר הימים ויתר ג דול מאד שנבה בקרב החגים והמועדים לשר קרן הצן מוערת בהם ועלוני לבח לידי תקלה מתוך האכילה והשתיה מרובה ועל כן ים לכל רחשי עם הקד לקב"ן כל אחד כקהלתו לחנשי עדתו ולדרום להם את חוקי החלהים ואת תורותיו הלכות רגל ברגל והוא מ"ע בם"ם תניח ממש תיקן לישראל שיהיו שוחלין ודושין בעניינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת והלכות חג בחג . וכימי חכמי הקדמוני' היו יושבי' עד חני היום לשמוע הלכות יום טוב ומעשה בר"ח שהיה יושב ודורש בהלכות י"ט יגיעת כת רחשונה לחמר הללו בעלי מטמין כלומר שהכו יכו להם חכיות גדולות ולפיכך מהרו לגיעת ולא רצו ליגע כתורה שלא חוכלין ושותין יב את כת שניה לחמר הללו בעלי חכיות יגיעת כת ג' לחמר הללו בעלי כרעין יגיעת כת ד' לחמר הללו בעלי לגיכין יגיעת כת ה' לחמר הללו בעלי כוסות התחילו כת ו' לגיעת לחמר הללו בעלי מלירה שהיה כית המדרש מתרוקן מלאד ובעלי הדבר קשה בעיניו כתן עיניו בתלמידי' והתחילו פני התלמידין להשתנות לחמר להם לא לכם אני חומר שלא להללו שמכיחין חיי העש"ב ועוסקים בחיי שעה .

חנה שלף שכוחת היונחים היתה מפני כבוד י"ט לאכול ובשחות קרן' בעלי מלירה דהלכתא כרבי יהושע דאמר חלקהו אכיו לה' וחכיו לכם והמה לא נתנו חלק הרחם של הנפש היא' כמשפט לאוהבי שמו כמ"ש נדיק חוכל לשובע נפשו אחר שנפשו שבעה לם מתוררם ותפלה זהן עתה בדורות הללו שערכה כל שמחה ופלה התורה ואין הדרשה רק אחר השעודה יש לכל אים ישראל לעקוד על כתי כנסיות וב"מ לשמוע אל דבר ה' שלח להיו' מכלל בעלי מלירה והדברים ק"ו ומה כשהקרימה הדרשה של השעודה המפלכים לשמוע הדרשה היו בעלי מלירה כ"ש עתה אחרי אכלם כדי שובע נפשם שכל המתרשל בעניו ופונה לבו לבטלה יוצא ח"ו בלי שכר . ואין לאדם להאריך על שולחנו יותר מדאי וכן לא יגרום בשינה לתת מקום לחדות ה' וכל הקודם זכה ישא ברכה לשר בחמת לזולת יקדים שמחה ושסון ליהודים כי כזה יתברך ויתקלם בשאר חכמים הגידו שלמר הקב"ה למשה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפניהם ברבים הלכות שב ת והלכו חג בחג כדי שילמדו ממך דורות הבחים להקהיל קהלות ללמוד וללמד ולהודות לישראל ד"ת לישוב והתר כדי שיהיה שמי שגדול מתקלם כין כמי . ולכן יאותה לאיש ישראל להתחשף בחוב עם של קהלתם כדוב עם ונים כנופש של גדל מעלתם בהיותם בדים של משמעתו על החכם הדורש לשר עם כו גם משגולת מחילת עוונותם לשפר חכמי הגידו במדרש לשר נדיבי עמים נאספו עם שהי לאלהים ל"ר סימון מתפלה שים על הקב"ה בשלמו בשע' ישראל בכנסים לבתי כנסיות ולב"מ ובתכין שכח וגדול להקב"ה וח"ו ישמעאל בחותה שעה בשומעין החברים מפי החכם ואח"כ שונים לים"ר בחותה שעה הק"בה שמיח ואומר למלאכי השרת כאו ואלחנם זו יגרתי לי כמה הם משכחין אותי בחותה שעה מלבישין אותו הוד והדר לכך נאמר ברוב עם הדרת מלך ובמדרש שוחר טוב הושיבו עוד ז' כשעה שהחכם יושב ודורש לפני הגבור ושונין בלין לים"ר לפילו אם נחתם ג"ד אני מחיל להם ומכפר עוונות יהם של ישראל ע"כ והם כיתר הימים תגדל מלכות שמלה זו עוד תוספי לגבוה בקרב החגים והמועדי לשר כולם קדושים ובתוכם ה' יושב על כסא דין כמ"ש כר' פרקים העולם נידון כפסח על התבואה ה בעצר על פירו' החילן וכו' בחג בדומין על המים . שהרי אף אם נחתם ג"ד ים כו מהמשלה לקדוש ג"ד אם רשם כאמור כמאמר וכ"ש שכעת המשפט בבואו לאחתום ג"ד אם המנח יאכל

כך פתר הסגולה הזאת להקהיל קהלות כרכים לשמוע את דבר ה׳ · יחונגו ולא תחול עליהם שום גזרה רפה וכליהם תבא ברכת טוב להוסיף לאור משפטם :

ואולם כבר הודענו בחיבורינו זה חפר הפם לא תהיה תפחר הסגולה הזאת רק כשיהיה דברי הדרוש רובו למעשה כי לא הפדרש הוא העיקר אלא המעשה · דהיינו להודיע להם חוקי האלהים ותורותיו לא כמו שנתעשה מקדמת דנא לדרוש כל דרשו בהגדות ולא בדינין והלכות כל כיקר להרחות את עצמו שהוא חכם ויורע לדרוש פסוק או מאמר בכמה פנים וכבר נזהו על זה כי כרוכיה קמאי דקמאי · ואיש התמים תרחות נדריו יעמוד יאחזו בזה ונם מזה ל תבת יוצא לדרוש שלים כשעשו מתוקי בניים כל הקדמו אחריהו ושלים בהלכות ושלי בתוכחות מוכר חפר היה היתה לרחם פנה כל הימים ויתר גדול מאד בחנים ובמועדים לפי כי המה ימי דין ומשפט ואיי החדש תלוי בפם והחדו בראשו דתמי כל זמן שהתוכח בעולם נתת רוח בא לעולם טובה וברכה בחים לעולם שהאמר ולמוכיחים ינעם ועליהם תבא ברכת טוב ובכל ולא התוכחת בעת המעשה על הטובה והברכה של העולם יגברו הרחמים ויבא לחור משפטם · וכן בהפכו הדבר התוכחת היא תהיה בחים פורה הם ולעגה לפקוד עליהם עוונות רשעים ולהתחיל בדין ונמצא כל העולם מחללים בדבר ובכתב ובחשר כל ח׳ ועל כן כתב הרמ׳בם שחייבים כ׳ד להעמיד סופרים ברגלים שיהיו מסבבים ומחפשים בגנות ובפרדסים ובכל הנהלות כדי שלא יתקבצו לאכול ולשתות שם אנשים ונשים ויבואו לידי עבירה וכן יזהרו בדבר זה בכל העם כדי שלא יתערבו אנשים ונשים בבתיהם לשמחה ולא ימשכו כיון כן יבואו לידי עבירה ע׳כ כי לפי שחיוב זה שוה בכל ימות השנה אבל יגדל החיוב יותר בחגל מפני כי המשפט לאלהים הוא והחוטח בקלב אותם הימים חמור יותר לפי כי הוחיל והעולם תלוי ועומד בדין הרי לעולם ירחם אדם את עצמו ואת כל העולם כולו חנין וכחי וחנין חייב זכה הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף זכות ואם לאו הכריע את עצמו ואת כל העולם לכף חובה ונמצא שהחוטח לו הסור מאד כאשר הוא חב לעצמו וחב לאחרים עמו :

ובפסח שניהן העול על התבואה ייכיח למישב לעדתו ויודיע שיהם הישוב אשר עליה׳ התבואה לוקה הוא מ״ש בפני דשבת בעון גזל הנוכחי עולה והדעב הזה וכמ אדם חוכלין בשר בניהם ובנותיהם שבן שמעו את הדבר הזה פרו הבטן אשר בהרי שומרון הישפקות דלים הרעבות לביותם וכתיב הבתי אתכם בשדפון וביקרון תתניכם וויתכם יאכל הגזם וכתיב ויתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק

אכל החסיל וכתיב וינזור על ימין ורעב ויאכל על שמאל ולא שבעו איש בשר זרועו יאכלו לא תקרי בשר זרועו אלא בשר זרעו כי אחר עון זה הוא עון מכחיב הנוף והנפש וכלתו את עניו ואת לחכניו ומי שנכשל בעון זה הלא הוא יכודות התורה וביקר שורש הלמינה שכל מצוות התורה תלויות בה וכפרט בגזל על דבי׳ אחיכו נוהר לגזל חוקו עם יתר אחיהו לאנשי מקומי שהוא עון פלילי איש בכל הדברים ענייש יתומים והלמנו׳ ובאזכים עליהם שול מצת מלך ושרים וכל גזל נפטר בתשלומין לא כן הגוזל העכו׳ שלא יפטר בתשלומין וחייב מיתה בידי שמים כמ״ש הל תגזל דל כי דל הוא ולא יזעק אל ה׳ וריב ריבם וקבב את קובעיה׳ נפש ולא עוד אלא שחב להחזיר אח׳ שהגוזלו עולה והרעב הזה ונמנעו העבייש והחביונים החמלים מושלים

ברעב כתוב ובמקומו יתבאר פרט זה בהלחכה :

עור לחזרו שם פעון שבוי הדין ועונית הדין וקלקול הדין וכטול תור חרב וביזה רבה ודבר ובטורת בא וכני אדם חוכלין וחינן שבעין וחכלין לחתם במשקל דכתיב והבאתי עליכם הרב נוקמת נקם ברית וכתיב בשבתי לכם מטה לחם והפו עשר נשים וכו׳ וחנן ברית של תורה שנא׳ אם לא בריתי יומם ולילי וכו׳ אבתיב יבן ויבין במשפטי מלמו · והנה מפני טורך שעה אמרו חכמים כ׳ד מכין ובוטנין שלא מן התורה אבל לא לעבור על ד׳ת אלא לעשות סיג לתורה ומזה נשתרבב המנהג ברוב תפוצות ישראל למות פרנסים ומהיגים שיהיו דנין לפי הענין ולפי התקופים והם נקראים פסקי בעלי בתים וכן כתבו הפוסקים ז׳ל עיירות שאין בהם הכמים הרגילים להיות דיינים וכדי שלא ילכו בפרכאות של גויים ה׳ תיקנו שיהיה דיניהם כ״ד של ישראל אבל ז׳ל במירי דיבא ע׳כ לכן נשתרבב מזה דור לאחר דור שאף היכא דאיכא דמירי דינא ממנים להנשים מעולני ההשכלה דלא במירי דינא ודנין כפי אות נפשם לא לפי הדין ולא לפי התקוני פעמי׳ מפני הכבוד ופעמים מפני אהבה וקולבה ופעמים מפני הירלה ועבירה בוערת עבירה שדבר זה גורם מחלוקת בישראל כי כל א׳ רוצה להיות מכהיב להשתרר על חברו ולא שחברו ישתרר עליו · ומורי כתב בפסקיו וקרוי תגר על פסקי בעלי בתים ז״ל וכביכול הם גרועים מדיניהם של גויים כי לדיניהם יש סדר ובפסקי בעלי בתים אין סדר כי לדין א׳ נמים לזה מזכין ופעמים מחייבין פעמים במתכוין לה ניק ופעמים שלא במתכוין וכו׳ עכ״ל על כן מהרחוי הוא שגדולי הדו׳ יפקחו בזה וייעשו תקוני שמכהיב׳ לא יסורו מדין תורה לו כמקים שנרוך לעשו׳ סייג ישתהגו לפי התקון ולא לדון בלי טעם כלות נפש׳ ומכל שכן וחולה לעבור על דברי תורה :

וברעיא מהימנא פרשת בשלח דף קכ״ה ע״ד ההדיך בשנין זה ז״ל מכמת סופרים

תבר ח ביניהו בכל קרתא וקרתא וכל אתר דישראל מפוזרין ביניהו כין מלכון ואתהדרו לימון ערב רב רעיין על ישראל עלנא דקב"ה דאתמר בהו ואתן נאלי נאלן גרשיתי להדב לתכ ולית לון יכולת למעב טיבו עם ת"ח ואנשי חיל וירלי חטא מכובדים מעיר לעיר ולא יחננו ומחרימין ערב רב ביניהון דלא יהכון לון באתרין בניאין אלא רבר קנוב דלא יהא תקומה לנפילו דלהון ואפילו חיי שעה וכל חכמים ואנשי חיל וירלי חטא בנערים בדוחקס ביגונא חסיבין ככלבים בנים המסולאי בפז אוכ' נאחסבו לנכלי חרש ברזל כל חיונות לימון דלא אשרלי חכמניא ביניהו ולימון ערב רב עתירין בפלוה בחדוות בלא נערת בלא יגונא כלל ג זלמין מלרי שוחד דלימון דיינין דיסי עמא כי מלאה הארץ חמס מפניהם עלייהו לתמר היו נריה לרזא בלומלה עלך זמנא תנייא בחיי ה' נבלות תלהי ישראל יוסב הכרובים דכל מילין לית יפלון מפומך ככל יכלתך למללה קמי קב"ה ולאחזא דחקה דילהון ע"כ הנה כל דברין כנחלי חם על דייני בעלי בתים הדנין את ישראל נאן מרעיתו יתכרך במספט מעוקל וקרלן ג זלמים מלרי שוחד כי מלאה הארץ חמס מפניהם להיו דלא נמירי דינך ודנין כחות נפסח לא לפי הדין ולא לפי התקוני אשר נבלו רחשונים רחסי חלפי ישראל ויהיו מלעיבים במלאכי הלהים. וגם על דייני בעלי בתים הלו הוא מ"ש בפרק כל כתבי תניא ר' יוסי בן הלפינא לומר לס רחית דור שנדות רבות בחות עליו נא ובדוק בדייני ישראל שכל פורענות שבא לעולם לא בא אלא בשביל דייני ישראל שנא' שמעו נא זאת ראשי' בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו וכתיב בונה ציון כרמים רחשיה בשוחד יסופוטו והכהניה במחיר יורו וכו' לפיכך מבי' עליהם הקב"ה ג' פורענויות כנגד ג' עבירות שבידם שנא' לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירחשלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער ואין הקב"ה מפרה שכינתו על ישראל עד שיכלו שופטים ושוטרים מישראל שנא' ואשיבה ידי עליך ואנרוף ככור סיגיך ואסיר כל בדיליך ואחר כן יקרא לרזא עם הקדש פרנסים ומהניני ישראל להיות דיניהם דין על פי התורה ועל פי תקוני הרחשוני לא ישרדו דבר לבל ימנא בכנסת דס נפשות לכיוני והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם ומחוייבים חכמי הדור להתחמק בעניין זה כמ"ש בזוהר רות דף ו' ז"ל דייכא אית ליה למרדף בתר עובדי מתא דלא ייתמי דייכא אחא למידן בין נברא לחבריה ולא יתיר שא כל עובדי מתא תלוין על קולריה ואי אחי עינוי מעובדי מתא לית ליה אתפס כחוביהו וכסנת דדיכ' אתער על עלמא לית ליה אתרן בקדמית עד כאן. ועל כן חיוב מוטל על חכמי ישראל להסניא בדייניהם על הפרנסים והמהניגים שלא יעקשו את הישרה ויודיעו אליהם עוכשי הדברים בחשר המה והירחים והתדרים חל

דבר ה' יהיה להם תנאי מפורש בבית שממנין אותו לרחש על העבדה שיבניח בכל מיבשי העיר וכלעדו לא ירים לים את ידו לדון דין מדעתו אלא בדעת חכמים ועליהם תבא ברכת טוב.

ועוד יש ג' עוכות חשר כל ח' מהם יהיו סיכה חלב חרפת הרעב כמ"ש בפ' הערל ויהי רעב בימי דוד ג' שנים שנה אחר שנה רחשונה אמר להם שמא עשיתם בכם דכתיב ובכרתם שהים לאחרים והשתחויתם להם וכו' ועבר את השמים ולא יהיה מטר שנייה אמר להם שמא עובדי עבירה יש בכם דכתי' ויעמדנו רביבים ומלקוש לא היה ומכח חשה זונה היה לך פלימית אמר להם שמא פוסקים צדקה ברבים יש בכם ואין נותנים דכתיב נפילים ורוח וגשם אין לים מתהלל במתת שקר וכו'. ועל כל שה יביא הלהים במספט בפסח על התבואה ולכולם בפס יקרא המוכיח לקהל עדתו והנה על עשו כתב אמרו בפ"ק דעז תניא רבי ישמעאל אומר ישראל שבח"ל עש"ו בטהרה הם כיצד גוי שעשה מסתה לבנו וזימן כל היהודים שביניר לף על פי שאוכלין משלהם ושותים משלהם ושמח שלהם עומד לפניהם מצלה עליהם הכתוב כאילו אוכלו מזבחי מתים שנאמר וקרא לך ואכלת מזבחו ופרק ואימא עד דאכיל אמר רבא אם כן אימא קרא ואכלת מזבחו מחי וקרא לך מסתת קריחה ובכלל זה גם כן הא דאמרינן בפ' מ' מיתות אמר אסור לאדם דשמוש לאסור לאדם שיעשה שותפות עם הגוי שמא יתחייב לו שבועה ונשבע בשמ' שלו והתורה אמרה לא ישמע על פיך וכו'.

ובר מן דין אשר רבי מ"ש התירו לנלח פחתם ולנלבום בגדי גוים שלא יכירום שהם יהודים וכשהם הולכין בדרכים להמלט מהמכס או כרג"ח אומרים שהמה גוים וזה אפילו כדי שלא יהרגוהו נאשר כמ"ש הרמ"ם בריש פ"ב דעז וכל שכן כשבא להפטר מערב"ח וביוצא האשור וכבר נשאלו הרחשונים על דבר ישמעאלי' ויהודים שהיו הולכים בדרך בשעת הגזרה ותבעו בהם פריכים וחקרו אותם מרחוק הם עם ביניהם יהודים וכיוון היהודי בלבו אם ישאלו יאמר להם החמת והישמעאלי' אומרים מה אתם סכורים אין כאן סוס יהודי ביניהו וניכול היהודי ועל שלא אמר אתה מסקר היה. לב היהודי נוקפו ואמרו חכמים דאין ליהודי עון אשמה בזה הואיל ובבו היה לשמים ולרווחא דמלתא מפני שהיה לבו נוקפו לאמרו שיתענה ב' וה' וג' ומה יעשו ליום פקודה החטאים החטאים ההם בנפשותם אשר במדר ובמעל בחשו בי הידותם להיו' ככל הגוים מפני דרלא דממונא חזיה להם להה עליה.

ונם עון החמור אשר נשתרבב ברבים מעשי החרן וכוונתיי יותר מהם אשר מתרפלים במעשה שרים ומקטירים להם והם עשו בפרהסיא ואין מוחה בידם וחייבים כל רועי ישראל להיות עיניהם פקוחות על כל שה

לבל תהיה לפוקה ולמכשול ליקח חרפת רעב בעונם .
ומזה לפחד חכמים הנידו כל המבזה את המועדות כאילו
עע"ז שכאמר תלהי מסכה לא תעשה לך וסמיך ליה את
חג המצות תשמור ופי' רש"י שנוהג מנהג חול בחול
המועד ולפיכך נרין להודיעו לרבים מכני ישראל
עונשן של רבריס ויתנו לב לשוב גם עון הב' ומצא חפץ
זוכה היה לך .

אני הגבר רמה כשובי עמי רבות בנות התולכו'
בחוקות עכ"ם כמצא חפץ זוכה בפוקים
ובריחובות ומכשילות את הרבים כמרירת הציון וחזקת
עליך עוסה עלייחותו ולם בפנויות רע ומר המצשה עור
יגדל הכאב בנשואות התולכו' כמשפט הבתולות
ולא שמרו את יהוריהן והתירו לבלות שערן כשיעור פרת
נכריה ויתר לאסורים עד שאין הפה יכולה לרבר ולא החזן
יכולה לשמוע את לשר הפריון על המרה רבות בנות כיצרי
הצרעה"קי ר"ח ללכת כמחול עם החבשים יד ביד מלובשו'
ומקופשות כמשפט הבנות של הערלי' כתפארת הקלבסים
והעבשים נטויות גרון ובחוס עד בית דריהם חוי לעינים
שבך הלות ואין מוחה בירם לשר עון זה הוא היה סורם
פורה רוס ולבבה כימי הרבן בית רחבון עד עלות חמת
ה'לשר כי נבהו בנות ציון ותלבבה נטויות גרון ומסקרות
עינים וכתיב ושפח ה' את קדקר בנות ציון ולשרו חבמים
דהוו שייפין כרומחין ומהלכין בנשמת הרוח ותלבבה
נטויות גרון שהיתה לחת מהן לובשת תכשיטיה והיתה
מצה נרוה להרחות את תכשיטיה מסקרות עינים ר' מני
דקסרי לשר שהיו מסקרות עיניהם בסיקרת ול"ל לשר
בקולריא לרומה הלוך ושפוף תלבבה כשהיתה לחת מהן
לחובה סיתה מכילה פתי קנרו והיתה נותנת כרגליה
קינרייקון שבה כרי שתרחה לחבה וכרגליהן תעבסנה
רבי אבא בר כהנא לשר שהיתה מרת דרקון במעלליה
(פירוש ולסוף מסיס עלי כרשכיהו המונח נוכח דרקון)
ולבנין לשרי היתה מכיל' שפופרת של בינה והיתה
מלילה לותה לפרסמון וכותנות לותה תחת עקיבה
במכללים וכשהיתה רולה כת של בחורים היתה חפשת
כליה והיה לותן הריח מפשפש כהם כלרם של עכבה
והיה הקב"ה לומר ליפעיה מה חלו עושות כאן יקומו ויבנו
מכאן והיה יפעיה לומר להם עשו תשובה עד שלא יבא
עליכם שובאי לשרו לא יכולו שובאים עליהם מה יהיו יכולין
לבשות שנאמר התלרים ישלר יחשה מעשה למען נראה
רשעיהו רחצי והטהרו הסירו רע מעלליכם והכלו לותי היעיע
רחצה לותי ומשיב לותי כקרן הפ"ר ותקרב ותכוחה עצת
קרוש ישראל וכתיב כרע רמן הוא דקיימת דילן לו דילים
כיון שבדלו הטובו לשו השוכלים והיו מתקשטות ויוכלות
לפניהם כזונות רוכם רמה לותן ונוטלן לפרכום רמה
לותן ונוטלן היעיע רוחה לותן ומושיב לותן בקרון לשר
הקב"ה

הקב"ה לא קיימת דילי וקיימת דילהון מה עשה ושפח ה'
קדקר בנות ציון . ר"ח ור"י כר חמיכא ר"ל לשר הלקן
בנרצת ר"י ב"ח לשר הבלה משפחות' מעפחות של בלים
על רלשן לשר הקב"ה יורע לני שלין ח"ה בדלים מן
הבריצת מה עשה ה' פתהן יצרה רמו הקב"ה למעיניהם
והיה מוכיחה דם וממלא הקרון דם והיה לותו שלטון מוצנה
כרומח ונתנה לפני הקרון והיה הקרון עובר כליהן
ומרמסן עד כלן :

ונוסרו כל הנפים ולא תפשינה כמוימתן להכזו'
רת יהודי כשיניהן כשומעין את כל
הקורות לותן לשר לין ספק כי ככה יהיה מפשטן על בנות
ישראל לשרורות ההולכות כמשפט בנות הערלים בשית
זוכות ונכורות לב להיות נלקות כמשפט בנות נין והיו
למרמס לכף רגל הסור והחמור בשלת נפשן כי יחזתו . ונם
בכפיהן כתלו רם בפשות לבישים בשפר הכבלה הזאת
היא המכילה מנפות וב זרות רעות לעולם ולמבלה מהן
חרפת רעב של מחומה ושל בנורת הבלה ביחוד על עון זה
כשפר מציד הנבואה וימנעו רביבים ומלקוש לא היה
ומצא חפץ זוכה היה לך :

ובזוהר פרשת כשא דף קכ"ח לשרו ח"ר חזקיה
תוכחה ליתי על ההוא בר נש רשכן
לשתתי דשתחוי מצערת דריעת לבר ורא הוא חד מלי יכון
נטיעותא רכיתא ולשתתא דשפיקת מצערת דריעת לבר
לשתתקנא כיה נרים מסכנותא לביתה ונרים לבנה' דלא
יתחסנן בדרא ונרים מלה לחרת דשריא בביתא מלן נדי'
רא ההוא שערת דשתחוי מריעת לבר ומה בביתא הלי
כ"ש בשוקא וכל שכן חניפותא לחרת וכנ"ל חסתך כנפן
פוריה ביכתי ביתך לשר רבי יהודה שערת דריעת
דשתתא דשתגליין נרים שערת לחרת לשתגליין ולפנמת
לא כנין כך בעיא לשתתא דשתלו סמירי דכיתא לא יחמו
שערת חד מריעת כל שכן לבר תא חזי כמה דכתורת
שערת הוא חומרת דכלה הכי נמי לנוקבא פוק חמי כמה
פגימו נרים ההוא שערת דשתתא נרים לעילא נרים
לשתתא נרים לבעלה דשתלטייל נרים מסכנותא נרים מלה
לחרת בביתא נרים דיסתלק חמיבותא מכנהא דחמכא
לינלן מחניפו דילהון ועל דא תנייא לשתתא לשתכסייא
כזוותי דכיתא ולם עברת כן מה כתיב בניך כשתילי זתי'
מה זית זה כין כשיתווא כין בקייט' לא לשתלכידו טרפי
ותדיר לשתכח חמיב יתיר משאר חילנין כך בנהא
יסתלקון כחמיבו על שאר בני עלמא ולא יצוד חלא דבעל'
מתברך כבלה בברכאן דלעיל בברכאן דלשתתא בשותרא
בבנין ובני בנין הפ"ר הנה כי כן יבורך נבר ירא ה' ע"כ :

ואשרי הגבר לשר תהיינה עיניו פקוחות
להרים מבשול מקרב ביתו וירע כי עלום
לה'ו (ח"ה הלב בעל בשר בבא כתב תוכחת מגולה וז

אל תוכחת מגולה יפה ומעולם לדבר עם בחורים וגם בתולות וזקנים עם נערים וכפרט עם נשים מפותות שהם מזמרות ומשמיעות קול שיר בזמירות שבת עם בחורים וזקנים עם נערים יחדיו וחין חיים שם על לב שהיא מצוה הבאה לידי עבירה תמורה לפי שלמדו אל בפרק שבלה ערוכה זמרן גברי ושכיין נשי פרישותא זמרן נשי ושכיין גברי כתם כשעורת ובפרק מי שמתו אמרו אמר שמואל קול בחשא ערוה ופירש קנת מן הפוסקי דלעכין קריאת שמע קאמר קול בחשא ערוה ודבר ברור הוא דלאו דווקא ק"ש אלא ה"ה כל דבר שבקדושה כמו שכתב הסמרכי אל הילכך אסור לומר דבר שבקדושה בשמיעה קול שיר של חשא ובעוונותינו בין לומות העולם אנו יושבים ועת לעשות לה' הפרו תורתך הלכך חין לנו כוחרים מלמוד בשמיעת שיר נשים ערמיות ע"כ-כ' שם ר"י ומשיק דה"מ בשעה שמנגנים אבל בשעה שמדברין כדרכן מותר-

ופליאה דעת ממני שהרו אמרו בפ"י יוחסין דרב נחמן אמר לר"י בשדר ליה מר שלמא ליתא ל"ל הכי אמר שמואל קול בחשא ערוה כלומר וחס בשחל בשלומה תשמעי דמשמע בהדיא דאפילו בשחיכה מבוגרת ומזמרת אבר שמואל שהרי בלאו הוחי אדעתא להסיח שלום בשיר וזמ' ומשמע נמי דלאו לעניין ק"ש דווקא אתמר אלא דלשמוע קול החשא קאמר דהוי ערוה. ועוד נראה לי בהר דהא דקאמר שמואל קול בחשא ערוה אין רצונו לומר דווקא בחשת חיים אלא ה"ה פנויה ואע"ג דפשוטו של כתבתי להוציא מלבו של חכם ר' שהתיר לשמוע קול פנויה ועיקר יהורו שבנה עליו שברתו הוא לשון הרמב"ם פ' כ"ח מה' איסורי ביאה שכתב ואסור לשמוע קול ערוה וכו' הוא שבר כיון שכתב קול ערוה ולא כתב קול חשא כלשון שמוש מריה דשמעתת' שכוונתו לומר דווקא קול חשא בשוחה שהיא ערוה ואתי לאפוקי פנויה שחיכה ערוה ואני חומר לא תחכה לו ולא תשמע אלינו דמאי שנא קול בחשא ערוה דקאמר שמוש ממה שאמר שמואל גופיה אין מסתמעין בחשא וכהנה רבות לאלפים דפשיטא דבעי למיסר בין בשוחה ובין פנויה והא דקאמר הרמב"ם אסור לשמוע קול ערוה לאפוקי קול של חשתו דמותר לו לשמוע ולכן נכון לכל חשא בשרה ירחת ה' כיון שהיא בשוחה בין שהיא פנויה בתולה או אלמנה שלא תשמיע קול בזמירות ולא בשום דבר בשום זמן כל זמן שמיסב עמה חים שהיא ערוה עליו רק שפתיה יהיו נעות וקולה לא ישמע כלל וכלל ואף שם היא מנוערה גם חשידה ביותר וכוונתה לשמים מ"מ היא מלות הבאה לידי עבירה המורה פן יבא החים השומע קולה לידי הרהור והיהודי עבירה קשים מעבירה עגמה והיא נריכה להזהר שלא יבשלו בני אדם על ידה כשהיא בפ' היה נוטל ל"ר יוחנן למדנו ירחת חטח מבתולה דר"י אמינה להיות דנפלה

חאפה וקאמרה רבנן ע"ב ברחת ב"ע וברחת ניהנם ברחת נדיקים וברחת דשעים יהי רעון מלפניך שלא יבשלו בי בני אדם. ודברו כולם נכוחים למבין וכבר החריך הרב בחבור זה בהרבה מקומות בתוכחת זו והרבה ברחיות תלמודיו' וגם מהמקובלו' אשר כל אחד מהנה תוכיב היא ומאד כחה של לילי' קול' כבחים ילך בקרב חים ולב עמק וב' הנפש לו תמל' מזוהמת' ואין נוכך להחריך עוד בזה כאן.)

ורנה; כל אחד מהנה גורמת סבות רבות ונרות בנתן קדשים עמו יתברך. וחים על העדה ירעם בקולו קול ילנה בקבל רב על עסקי דבר זה ויחיים על הדבר כיד ה' הטובה עליו והבה חרן בשבט פיו ולא ירוח ולא יחת מפניהם ולא ימים מעשות פרי חם מבעלי הילחה הוא כמ"ש הכל בשמע את הלחים ירח וכולי. והשלישית יותר בה הוא עון פוסקי נדקה בדבים וחינן כותבין שבאמר בשיחים ורוח ובשם חין חים מתהלל במתת שקר. ואמרו המקובלים כי הפוסק נדקה בדבים הנה בהמירתו נכר' מלאך ח' אבל לא יבמיר החיתו עד שיתקיי' בו המשלה בכודע שהעושה מנוה אחד קנה לו בביבור אחד והפוסק נדקה וחיבה נותנה נמצא שהמלאך ההוא תלוי ועומד ונער הוא לו עד שיגמר בתיבתה. וזה מבהב נרוש מה שבחבו הבמה מקומות ובבדי חשבון ייתר מהם שאומר החזן מי שבירך ואומר מי שבירך וכו' הוא יבבך את פ' שנודר בך וכך לנדקה. ולא תרוך למשבר הבי שלף חם הם מהנודדין ומשלמין. חינו מושלה בשרים בשו שבחינו בנדרי דשעים נדר דדבבם של דשעי' לנדור בנדרי בשרים לא לומר בלים דחין דרבם של בשרים לידור בנדבי בשרים הרי זה נדבה: וכן מבשעות לשון חבמים שלא זו לנדקה ע"מ שיחיה בני ה"ו נדיק במור ולא בחומר הרי עלי בלא זו לנדקה וכו' לומרו שיהיה בו יק נמור וכ"ש שהרבה מהם הם מהנודדין ואינן משלמין. ורחוי לבל ירח חלהים שלא ידור שום דבר לתת חלא חם יש בידו יתן מיד וחם לאו לא ידור עד שיהיה לו וחם פוסקין נדקה ונרך לפחוק עמהם ילומר בלשון נדבה.

ובלל עון מתהלל במתת שקר הוא ענין עשירי עם הנרים שביהם על מצות הנדקה וכאשר זה ענין קרוב אל פתח בידם קול בדמה בשמע כי ה' מחסהו ומתהלים במתת שקר וילומרו בבר קדמו כמה ענייש וחבויים ופזרו הרבה בברבת ה' חלהיהו חשר נתן לנו. וזה דרבם לבל ענין ועני חשר יקרב חלילה עד חשר יונילו בל ענייו עם הקדש ריקם בהתהלם במתת שקר עד חשר נועדו הענייש יחדיו וידברו בדע עושק חשר עשקם העשיר ההוא ויתמהו חים חל רעהו לומר הנם חתה חולית בחוני ויען רעהו הוא לומר הנם בי חתה ריקם הסיבני וכין דש לדש ווי לבדש דעלובתא. ובם מתהלל במתת שקר הם חותם שלומרו בר"מ פ' בהעלותך

קנ"ג עתידים לשתלחן כהן יתקיים כהן נדפים לתם
נדפים נדפים הם כחוריתא נדפים הם למעבד מיכו עם
מלרי תורה ולנפי חיל המסובבים מעיר לעיר ולח יחנמו
ונדפים הם כסובר המם דלי תימא כבדין חימן בכובר
המס ולח עבדין מיכו כגון דח תכבד העבור' על החנפים
ויעמו בה דכובר המם עלייהו ולל יפעו כדברי שקר דחימון
מפקרי וחמרין דכובר המם עלייהו וכגון דח לח עבדין
טיבו חימון מפקרן כמילולייהו וחמר דמכובר המם דתכבר
עלייהו תבן חין ניתן • וכמה מהם המה ממכבדי שבתות
ומועדי ה' כשובע שמחות ויבוזו כסף לרוב בעין יפה ככל
לשר תתלוה נפשותם ולח חשו להחסיר ולח להעריף מפני
כובר המם לשר עליהם כלשר חשו מלפוד כספם וזהבם
למלרי תורה • ולו חכמו יסכילו כי כל ככובר לשר יחלקו
למועדי ה' מלשם ותהו כחשב כל כמה שעיכם נרה מלת'
חלק ברחם לבני תורה לשר המה בעשם שבתות ומועדי
ה' כמ"ש דלתמר כר"מ פרשת נו דף כ"ט ת"ח כמו דמלכ'
ומעכוכיתח לתקרייהו שבתות ו"ט ולית לון מדילהון דלחו
חימון כמי מלחכה כשלר עבדין כגון דחולין לגרול דילהון
בעלמ'רין וכעלמ'דלתי ולעבג'לון ככל מיכי מלכל מעשה
ולחוקרת לון בלבושין שפירין כגוונל דשבת כמה דלתמר
ביה ככרהו ככסות נקיים כל מה דעבד בר נש לשבתות
ו"ט לית למעבד לון ומלן דמחלל לון חייב כשקילה הכי
מלן דלשתמש כתגר חלף והכי הול המשתמש כמי שמוכ'
הלכות דמחלל תורתיה וכ"ם דמכוה ליה כחילו מכוה
שבתות ומועדות וחוקימה מ"מ כל המכוה לת המועדת
כחילו כופר כיציר עכ"ל ולם רש ומר העלל עין מן הנרק'
ביתר הימים עוד יגדל הכלה כרגלים כלשר סוכת תגלינו
בפרק ר' כשם הזוהר ומה גם כי המשפט נלהים הול על
חתבוחה וכולי וכלשם שעמו כני ישרחל לתמוך עניי עם הקד'
כרגלים מצין לקט שכחה ופלה מלשר ים לתם להפריש
ממנו חלק ברחש מן המובחר והטוב כי חלק העניים הול
חלק נבוה כן יעשה להם להתברך תבוח' השנה ופירותיה
ולח יקמו חרפת רעב ובעל כן בלה מצות לקט שכחה ופלה
בחמנע פ' מועדי רגל כמו שנתבלר בפרק ר' וכמשפט
הזה יחותה לחשי ישרחל לדבר על לב רחשי עם החרן להיו'
זהירין ועיניהם פקוחו' לחימלה בחמל גדול' ויתיר' על עניי
בני תורה כל הימי ובמותר כרגלי' ולמוכיחי' יכפם ועליה'

תבח ברכת טוב •

ובעזרת שהעולם נידון על פירות החילן
יוכיח לקהל עדתו להזהר כרברים
שבומרין לקוי הפירו' הול מ"ם בפ' כיצד מברכין ח"ר חביב'
בר פפח כל הנהנה מן העולם הזה בלח ברכה כחילו ג"ל
להקב"ה וכנסת ישרחל שבחמר בוחל לבניו וחמו וחו' חין
פשע חבר הול לחיש מפחית ופר"ש ז"ל בוחל להק"בה לת
ברכתו ולכנסת ישרחל שבחשתו הפירות לוקין ובחרימו

זה מקילין מחד לכלתי הזהר בחלו הברכות וחין מחשיבין
הדבר לכלום להתקרב חל החכות מוכרי הפירות ולתת חל
פיו לחכול עובים ומן התלוים ומן הדמוי כלי שום ברכה
כחילו לח לרלוים לחלה חלילה וכבר היה מעשה בחכם ח'
כי רלה לחד מחשובי הכפלי בתים שלח ידו ולכל פרי ח'
בלי ברכה רלשונה ושח לו לומר לין תלכל מבלי ברכה
תחלה והשיב לו שכל כך הזהנל בזה עד שלה עלה על
דעתו לברך ולפי שעדיין לח הלליט לחכול כל הפרי בידך
ברכה רלשונה על הנשלר ולחר תשלום לכילתו היה הולך
לדרכו לומר לו החכם תברך ברכה לחרונה והתחיל לתמו'
לין יכרך ברכה לחרת כי הול מצולם לח ירע ולח ישמע
שיכרכו ברכה לחרונה שלח ברכת המזון לחר הסעור' והיה
בעיניו כגבולה חריפה מסח ברכה בולה בפשות שח' לו
החכם לזי לחזים שכך שומעו' וכל זה כח מהרהנל הרש
לבלתי החמי לכלום דקדוקי המצות ומה יעשו הבנים
הקשנים לם הם רולים החכות יחכלו ויפתו ושמו יתברך
שכחו מלבדכו מהם יבלו לכות ומלכות תולדו' ולמוכיחים
יעשה להודיע בקהל עדתם עופ הדבר לשר הול מהברי'
שלין מספיקים בידו לעשות תשובה לפי כי חבר הול לחיש
מעשיית חבר לירבעם בן נבט שחטא ושהחטיל לת ישרחל
וכיון שהול לומר לין פשע ומקל רולים החברים ולומרים
ממנו לעשות כן ליהמת מן הע"ה בלי ברכה ומוסף גם
הול שחב לחברים שבחשתו הפירות לוקין כלתמ' ועל כל
חלה יבול חלהים במשפט בעבר' על פירות החילן • ולולם
כת המקבלים הקודמין בילמוה על פירות החילן חילנו
של הקב"ה והפירות הן הן הבשמות הפורחות ממנו
ולמרו כי כמו שבר"ה רמה הקב"ה להשביל ולרחם מעשה
בני הלדם כי הול יום הבריחה הלחשונה וחדום העולם כן
רמה הקב"ה כיום מת"ת שהול מור' על חדו' הבול להשביל
ולרחם על מעשה העולם ולרחמו על פירות החילן הם
הבשמות הפורחות מילולו של הקב"ה והעולם נהון כיום
זה על התורה שנתנה בו שנטלו עבשם ממנו והול למדם
על פירות החילן שלח השלימום ובתורה ובמצות כרלוי
ומנינו שויתר הקב"ה על ע"ז ועל ג"ע ועל ש"ד ולח ויתר
על מחיסה של תורה שבלמד על מה לבדה החרן על ע"ז
ועל ג"ע ועל ש"ד לין כתיב כלן שלח על עזבם חת תורתי
ע"כ ובפ' שתי הלחם למד הפורש מן התורה שעובר בשני
לחוין ולמרו הרלשונים דהל דהפורש מן התורה עובר בב'
לחוין מסתברל שבכל יום הול עובר (ובסמ"ג כתב ז"ל
דרשתי לבלות ישרחל כי ברית התורה נכרת בדם שנלמ'
הכה דם הברית לשר כרת ה' עמכם וכל מי שלינו עוסק
בתורה חרב מביל לעולם שנלמר והכרתי עליכם חרב
נוקמת נקם ברית ע"כ •)

ובתב רבינו יונה ז"ל רבים חוקבי' כי לח תלבד
הכפש בהמנע מהשוב והיופר ולחרי שהם

מחמיצים כה׳ ושמיש המצות וכזהדים מהצביחת לינם חוששים לבטול תורה ועליהם אזל כי דבר ה׳ כזה וגו׳ הכרת תכרת זה מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק. והחולכים בענת רשעים הם הסמים עיקר עסקם בהבלי העולם הזה כמו שרחיתי בעיני כמה פרנסי בארץ הזאת שנתן להם ה׳ עושר וכבוד ויכולים לעסוק בתורה מחמת היום ואינם עושים כן ויתחלבו להם ספרי החכמת בספרי התורה ויסתפקו כמה שלמדו בנעוריהם או שלמדים תורה בניהם הקטנים וכשיכנסו לכלל מצות יתבטלו יחד חבות וכנים הוי להם להיות עליהם מה יעשו ליום פקודה בקום למשפט חלהים בעצרת על פירות האילן: ורחוי לרובי ישראל לדרוש בגליות ישראל עונם הדבר הזה יחשבו מחפבה על שחטאו ויתנו לב לעזוב. ובוסף על זה יעמיד במשפט כל מלעיבי תורה אשר עבירה זו מכאבת הנוף ודואבת הנפש והיא חמורה שבחמורות בפן הוא שעבירו עבירי רוב וימו חמת תניטים ונקלה היא מאד לעיני רבים מעמי הארץ וגם ערב רב עלה אתם ויהיו מלעיבים במלאכי אלהים ומתעתעים בנביאיו שמים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור שנאו בשער מוכיח ודובר תמים יתעבו אשר פיהם פי נוחה עובדת יהגו ריק לאמר ידיע דמה עתקו גם גברו חיל על ירחי ה׳ וחושבי שמו והמה בני בליעל גם בני בלי שם אשר אין להם דמיון במקרא ובמשל ויחופם בכל גבול ישראל ולא ימנא להם כן זוג עד בוקם חל נורן האשד בקון מוכד כולהם להיות לנמיכים מנידיהם בהתעטפם לבוש גלוח וכבד כובדים בגדו וקורין למאי מכבדותי. אם בבוד כזה חכמים יחללו אם כן גלה כבוד מישראל כי היום אשר לא היה טהור ובדרך טובים לא היא וחדל מעשות משפט וצדקה בארץ יתהלל כרחם כל חומת כבגדו בו ויתפאר הגרזן על החובב בו וכשכתם לקתה מדת הדין ודברי חכמי הדור אינן כשמעי׳ וברב רב מטולין שמן ודפי בכל דבריהם עד אשר נתקלקלו המעשים ובכל דור ודור יתחדשו חדשות בארץ מחפליה זו לרעה. והן קנרה חוק הידיעה הלחת וקטנה היא מהכיל את הגולה והשקר והחמס אשר מניב לו ידיים ופא לו רגלים בל יפעו יתידותיו יחדיו יכונו בארץ ותהי החמת נעדר והוא נולע והיגר על כ׳ רגליו. אם נפלו שדודים חנפי חמת סונאי בצע כי נלכדו בשחיתות פריצי בני עמינו הפר לשקר לשומה מפמוע בקולן של סופרים והין מסגיחין בכ״ק הירוד על פי המדות. אשר להם פמים קלקל וכל עוד סיוסיף המוכיח לדבר אתם קשו׳ כן יוסיפו כרה הוא יבנה והמה יהרסו חל מול פניו לעבור על ד׳ת להכעיס. חטאתם כתובה בעט ברזל ופטון שמיר בלוח הגידו כפ׳ כל בתבי ח״ר יהודה לא תרבה ירושלים הלא בשביל שביזו בה ת״ח שנאמר ויהיו מלעיבים במלאכי הלהים וכוזין דבריו ומתעתעין בנביאיו עד שעלות חמת

ה׳ בעמו עד אין מרפה מחי עד אין מרפה למר רבי יהודין כל המצוה ת״ת אין לו רפואה למכתו ואמרינן בפ׳ חלק ת״ר כי דבר ה׳ בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת זה לפיקורום ומברש התם לפקורום רב ור׳ חנינא למרי תלמודיהו זה המכ זה ת״ח רבי ייחנן ורי״ל למרי זה המצוי חברו בבני ת״ח וכתב הר״ם במו״ל פ״ו מהת״ת חף על פי שהמצוה זה לת החכמים אין לו חלק לע״ה אם בלו עדים שבזה אפילו בדברים חייב כרתי ומכדין אותו כ״ד כרכים וקוכסין אותו ליטרח זהב בכל מקום ומתניס אותה לחכם וכו׳ וכן החכם עצמו מנדה לבבודו לע״ה שהפקיר בו ואין נוגע לא ערים ולא התרפה ואין מתירין לו עד שיבנה את החכם והרב שנדה לבבודו בל תלמידיו חייבין לנהוג נדוי במנודה לבל תלמיד מנדה לבבוד עצמו אין הרב חייב לנהוג בו נדוי לבל בל החכם חייבין לנהוג בו נדוי וכן מנוד לנשיא מנודה לבל ישראל מנודה לבל ישראל אינו מנודה לנשיא מנודה לעירו מנודה לעיר אחרת מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו במה דברים אמורים במי שבדוהו שבזה ת״ח אבל מי שבזהו על אחר דברי שחייבין עליהן נדוי אפילו נדהו קטן שבישראל חייב הנשיא וכל ישראל לנהוג בו נדוי עד שיחזור בתשובה מדבר שנדהו בשבילו ויתירו לו וכפ״ז כתב מהו המנהג שינהוג המנודה בעצמו ושמונה עצמו מנודה לשור לספר ולכתם כאבל כל ימי נדויו ואין מזמינין עליו ולא כולנין אותו בשמרה לבל דבר שבריך עשרה ולא יושבין עמו בד׳ למות וכו׳ וכתב בכוף הפרק לף על פי שים רשות להחכם לנדות לבבודו אינו שבח לת״ח להניח עצמו בדבר זה אלא מצלים לזכות מדברי ע״ה וכו׳ כמה דברים למרים בשבזהו או חרפוהו בכתר לבל ת״ח שבזהו או חרפו אדם בפהרבית אסור למחול על בבודו ואם מחל נעגם שזה בזיון תורה אלא נוקם ונוטר הדבר בנחש עד שיבקש מחילת ממנו ויסלח לו.

ואפשר דאות שאמרו אם היה המוכרך לפקורום אין עונין אחריו אמן היינו מבזה ת״ח כמי שביארו בפרק חלק אלא שהרמב״ם פ״ג מהלבות תשובה כתב ב׳ הן הנקראים לפקורוסים האומר אין סם נבואה בלל וכו׳. ולא זכיר מ״ם בסם״ם בפרק חלק מאי לפקורום זה המבזה ת״ח ול״ע. וכן מ״ש בי״ד סימן קל״ח לפקורוסים מנוה להורגן אם יש בידו בח להורגם בסייף בפהרבית הורג ואם לאו יבא בעלילו׳ עד שיסבב הרינתו כיצד היה אחד מהם שנפל לבאר והסולם בבאר קודם ומבלקו ואומר הריני טורח להוריד בני מן הגג ואחזירנו לך וכיוצא בדברים אלו לפי פי׳ הס״ם דאפיקורום ליאמר דאפקירותא היה דמבזה ת״ח לפקורום הוי ואם כן בל

ואיש על העדה ידחם לגליות ישראל בעצרת בל

מצפני הדברים האלה למען ישמעו ויירהו כל חיצי ישראל וכל יגעו להטיל מום בקדשים ולהיות מלעיבים ומצערי רבנן כי גדול עונם מנשוא ואף אם לא יעשה הדין למטה נעשה הדין למעלה וכמ"ש בזוהר פקודי ז"ל חית היכלא חדא כד' פתחין לר' כטרי דעלמא עשר ממנן לכל פתחא ופתחא וחד ממנא עלייהו חילין לרכבין נטלין דיוקנא מהיכלא דזכות לאתלקחא להאי נשמתא דאתכלת דקיימא כויפא לכל חיזו יומין דאתגזרת עלה חיזו מ' קיימין ואהניפו ומדין לכל חיזו דאפיקו מלה דלא אצטריכא ומטפי פוקייהו כה וחילין מנדין לון וקיימין מ' יומין דלא לאתתמא נלות הון ולא לאעלו לפרגודא עילאה וקיימ' כויפא לבר וכן לכל חיזו דאחבו חיזו חובין דבעיין לנויפא י' כרוזין נפקין בכל יומא ומכריזין בכל חיזו דקיימין ובכל חיזו חיילין ומשריין לזדהרו מצלותא דאיהו כויפא חובא פ' עבד רחמנא ליזכון וכד תב מההוא חובא אתכנפין ואזלין לייה וכרין אכריזו פ' סגיא כויפא מכאן ולהלאה נלות ית עלת ועד דלא תב כויפא לאיהו לעילא ותתא ובטילו דמתריה לתעדי מיכיה ואפילו בלילית נשמתיה כויפא דאתמין לה כל תרעי שמיא ולא סלקא וכו' ע"כ.

ומי בעיר ולא ידע ית כל הקהות אותם ולא יחדד לבו ויתר מ מקומו לשמוד פיו ולשונו מדבר סרה על עבדי ה' ונדקתם וכל שכן על ה' וכל מעשיו וכו' כי אין לו תקנה לפי כי בתוך מ' יום שעומד בכויפא ואין תפלתו נשמעת מתוך פיו לעלוב ולחרף עוד ומתחייב עוד מ' יום לחרים ואין לדבר סוף נמצא כי לעולם אין מתקבלת תפלתו ותאכלהו אם לא כופף ולא ידע שריר בהלכו הכרת בעה"ו ויכרת נר"ן בעה"כ על ידי המ"ל ושם"ן וכ"ש. וכריתות הלזו המה גדורים בשבת המלך הקדוש על פסח המשפט בעצרת על פירו' האילן וכמקומו יתבאר בהדוכה תקון העגין לעגין זה בפרקי חב השבועות בס"ד. **בר"ך** כל בני עולם עוברים לפניו ככני מרון וכו' העגין לדוך ויתבאר במקומו בס"ד. **וברח** שנדונין על המים יוכיח לקהל עדתו להזהר בדברי הנורמין לעצור פיהר הנשמים והוכחו ברחמון דתענית הרחמון הוא מ"ש חמר ר"ש בן פזי אין הנשמים נעצרים אלא בשביל מבקשי נפ"ר שנאמר רוח נפון תחולל נפש ופנים כזעמים לשון סתר.

וביותר נדיכים חכמי ישראל להתאמן בתוכחת מגולה בעון זה אשר הוא חמור מע"ז וג"ע וש"ד והוא מכוי כיותר מכל קלות תנויתו כמ"ש ורוב העולם נכשל בגזל ומיעוטם בעריות והכל בלשון הרע הכל בה"ר ס"ד אלא לאמת בחבק לה"ר ולא יש בינינו כי אם יחידי הדור והנם מועטים זעיר שם ועיר שם הנזהרים בלשונם כי כולו חנף ומרע אין שחוט לבונם והני הוא

כתובת וטלולת ונעשה להם היתר גמור. ועון חכמינו בכיולו אשר חכמים הגידו שהוא עון מכחיב הגוף והנפש ובגהל מע"ז וג"ע וש"ד אשר כל אחת מהנה יחויב כל איש ישראל ליהרג ולא לעבור וכתב החסיד ר' יעבץ ואל תחשוב שאחמרו זה על נדר הנזומת כ"א על נדר הדקדוק האמתי כי המסגר לה"ר על חברו כשומעו קול פעמיו יפתוק וכשוברו מעל פניו יחזור לקלקלו ולא יחשוב ויירא ממי שמלא כל הארץ כבודו שיניו כופות רעים וטוכים. הרי ע"ז ג"ע כי הוא כאשה מנאף לאלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און. ושפיכות דמים הין נרוך כיאור כי הוא יסודו וכל שכן אם יגבין פניו כרבים ועור אמרו נדול לה"ר שהין אדם מוניאו כפיו עד שהוא כופר בעיקר שכל אשר אמרו לשטויו כגבור ובו' מי אדון לנו. ואמר ריב"ל ה' תורות כפרשת מצורע נלמדך שכל החומר לה"ר עובר על חמשה חומשי תורה ושם נאמר שהנב' והנרעת בחים על לה"ר שנאמר שומר פיו ולשונו שומר מ'רות נפשו מנרעת נפש"ו שהנגע ונרעת נדבק בנפשו בעלותה למעלה וכל קדושים בדלין הימנה ומכריזין עליה שהיא טמאה כמ"ש וטמא טמא יקרא וכתבו הרשטונים כי מרחות נגעים המתרחים בעור כל בשר חים הוא כח הטומאה אשר בורא החוטא בעונו אשר בגוים שהם עיקר טומאה חין כח שומע' העון נעשה שהם רשעים כי מין במינו חיטו חוכן לא כן בישראל כזמן שהם שלמים וטוכים שהיא קדושתם רוחה הטומאה חונה ויכר רשעם בעו' בשר ומוה הטעם בזמן הזה שנתמעט הקדושה לא תנעל נפשם כח הטומאה להרחות החונה בעור הבשר ואף שיש הרבה מספרי לה"ר המה נקיים מכחון ותחתיה תעמוד הבהרת בנשמה. ולמדו בפסחים לומר ר' שמעת כל המספר ל"ה וכל המקבל לה"ר וכל המעיד עדות שקר בחברו רחוי להשליכו לכלבים שנאמר לכלב תשליכון אותו וכתיב כתרה לא תעשה שמע שוא ושקר כיה לא תשיא. ועכין שד הכלבים הוא מ"ש הרב בשער הגלגולים בפ' הניל' מהרב נפשי מיד כלב יחידתי כי ביניהת הנשמה מהעה"ז ורופה לעלו' שחדוש הנה יש מקו' חוסך ואפי' מהלך ג' ימי' ובל זה נחם עובדי בעמ' הבבה. ואנה יש שם חיות רעות השומרו' את הדרך לפי שיש שם דרך יפר העול' למעלה לירושלים של מעלה שהוא מכוון נגד ירושלים של מטה שכל הנשמות הטהורו' עולות דרך שם ויש דרך אחרת שהולכ' דרך נהיכם והיא מתחלקת לשלושים חלקים דרכים והנה המקו' אשר יתפרדו חלו כ' הדרכים יש כל מיני חיות ע"ד שיש בעול' חדיות וכלבים שוללים ושומרים חלו הכ' דרכים שלא להניח לעלות למעלה חלא נשמות טהורות ולהטוף מהרו' ולהוליכם לגיהנם לקבל עונשם והנה הכלב הזה השומר לפי שחשבו כשהוא יש מרגיש כל עובר ושב מה שיש כן כשהוא חיות ולכן שמים לשולם הכלב לשומר הן בבית הן

בעדרי נאן ולכן גם למעלה לותם שהם כדמות כלבים הם סומרים וכפרוחים ומרגישים שכחה ניזה נשמה הם נוערים וקמים לז החיות וחוטפים הנשמה לם פיל רלויה להכ"ו הנשמה הנילה מיחרב נפשי מיד כלב יחידתי וכה ח דע כי תושיעני מפי הריה וכו'. ולם היל כשירה הול יתברך מכתיר לותה מן הכלבים ומצלה לותה למעלה ולם להפך הול מכתיר פניו ממנה ולוחים לותה הכלבים עכ"ל והול חומרן כאן על המספרי והמקבלי לה"ר שרלוי להשליכו לכלבים הם הכלבים הפוגעים בנשמה לעמותה כפני החיות למעלה כמו שנתבאר:

ובשער הנלגולים כתב שהמדבר לה"ר מתגלגל בלבן דמם וזה היה ענין נפל שנתגלגל בלבן שנלמר ויהי לבן כי הול היה נלגול בלעם שלל היה כוחו חלש כפיו ונודי החר"י כתבו בשמו שהמכפר לה"ר ומוסר ממון של ישרלל בידי עע"ז מלמיכו תו דינו ככלב שחור נוכח ולחמכוהו לקרוח ויקרח ל"ה נוכח בשמו ל"ה ר"ת לשון הרע יבח מלשין הנוכח בלשונו בכלב המוכח על פי מדותיו והן קנרה הירישה לחלת קטנה מהכיל די בלד עון הפלילי ולל לגיע לשלים ולרביע ביחור חומר שבו לשר בח ביחורו בלרוכ"ת לשמר בערכין ובכמה מקומות וכמדרשי לגדה לין למספר לשר בבר נלמפו מלמרם בספרי המובר. הנה כי כן יחותה לרועי ישרלל לשקוד בתוכחת זו כל הימים בקהל עדתם וביותר כי ידרשו הלכות חג בחג ירבו תוכחתם בזה ויודיעום כי על כל חלה יבוח ללהים במשפט בחג על המים והול יהיה בעוכריו ועבר לת השמים מ"ו כמלמר הכתוב רוח נשון תחולל נשם ופני נוצמים לשון התר כמו שנתבלו ולולי יחשבו מחשבה מחטלו ויתם לב לשוב:

ועוד כתוב שם מ"ר שילה לומר רב המנוחה לין הנשמה נעשרים חלה בשביל עזי פנים שנלמר וימנעו רביבים ומלקוש לה היה ומלה לשה זוכה היה לך והול מן החמורות כמ"ש שם לומר המנוח כל הדם שים לו עזות פנים סוף נכשל בעבירה שנלמר ומיה לשה זוכה היה לך ר' נחמן בר יצחק לומר בידוע שבשל בעבירה שנלמר היה לך ולה כתיב יהיה לך לומר רבה בר הונה כל לדם שים לו עזו פני מות לקרותו רשב שבה העז שים רשע בפניו ר"ן בר יצח"ק מות לשבלתו פנה ועוז פניו יפוכ"ו וכפ"ה ערל לומרו שב"ה והנביאו"ל לה מבני ישרלל הם על שלה היה להם כוש פנים לומר דוד ב"סימני"ם כלומה זו רחמנין וביישנין וג"ח כל שים בו ב"סי הללו רלוי להדב"ר בו חין בו שלשה סימנין הללו חין רלוי להדבק בו וכפ"ל חין דורשין לשר קומטו בלה עת תני לשר"ם החסיד שו תש"מ ומכעים והרבעה דורות שקומטו לה כרלוי קודם שנכרת העולם ונפה הקב"ה שעתידים להיות רשעים ושתלן בכל דור ודור והן הן עזי פנים שבדור:

ורבינו הקדוש כשער הגלגולים כתב כשתרלו בני לדם שהם עזי פנים וחין להם בושה מבני לדם לל תדעו שקודם זה הגלגול היו בגלגול בהמה חיה ועוף טמלות וכמו שלו לבהמו' בושה והם עזי פנים כן גם להם חין מבוה בושה על פניהם והולכים לחר למודם הרלשון ע"כ ובתקומים דף ס"ה ע"ב ח"ל בני מלתר רלות עדוה לית בושת ודל ליהו ירל בושת ומלן דלית ליה בושת בודלי לל עמדו רגלי לבהתוי על טורל דסיני וכו' וכ"ת שיר השירים דף ס"ו לומר ז"ל כל לינון בני עלמל דלית בהו כסופ'לית להו חולקל לבלמ'רלתי וכל לינון תקיפי מנח'דהוו בהו ביפרל כד הוו מסתכלי בלתון דשמלקדים'בניגל רבהן גדול הוו מתברי לנביה וכו'ומן עת'בדור זה רבו מלרב'עזי פנים ירהבו הכעב בזקן בני לדם שמנוערים מן המצוות במי שמלל מצוות כרמון והנקלה בנכבד מי שחמורות דומות להם כקלו' ירהב במי שקלות דומות עלין כחמור ות חוי לדור שעלתה לו כך לשר עון זה הול היה תחלה ורום לחרבן בית מלוישו טירתנו היתה לשמה יפי לרמתנו לזרים כלשר חכמי' הנירו כפ' כל כתבי לומר עולה לל חרבה ירושלים חלל בשביל שלל היה להם כוסת פנים זה מזה שנלמר הוכיחו כי תוציב עשו גם כום לל יבושו ח"ר יצחק לל חרבה ירושלים חלל בשביל שהשוו קטן וגדול שנלמר והיה כעם ככהן וכתיב כתריה הכוך תכוך הלרן. וכשיבה זו לתו יושבים במחשכים בגלות החיל הזה עד כל הזמן הנפלל הזה כי לם נחרב ירושלם כשון זה ק"ו שלל יבכה כל זמן שים עזי פנים ביניהו ושיניהו רוחות וכלות מידי יום ויום הולכים ומתנ'כרים עזי פנים שבדור רגשת פועלי חון. ולות לפנים בישרלל ערועי ישרלל לשר בידם שבט המש' מידי שבת בשבתו ירימו בספר קולם נשבר לבות הלבשים בתוכחת מגולה ודברים קשין כברזין ושח רוח לבשים המוסרים ידיהו רמה והיום הזה תלמדנה הסרים מלחר הנדולים חקקי לב ונלו מיוחות לבבם להשיב לכל מוכיח על פניו ועמו לומר הלח כל העדה כולם קדוש יומר להם ומדוע יתנשח ה' לקום מתוך העד' וחלכחדה לשום שלופה מלערה להגיד לבית ישרלל דכרים קשים כבידי' והדרך כנעלים על במותי רלתי הלבשים לשר גוכה ובבה להם והיה כי יומר להם מחש ככה מריתם לת פי ה' ועבו בעזות מנח נשמר מי שמך נשים שר ושופט עליהו המן העץ חיים לשר ניזה ה' לשכול ממנו לכלת לבדך הלח כל לים ישרלל יכיל לעשות היכל ומקדם מלך לעומתו ולהיו נדיבין להשלמה מבחון זאת היה שיחת הלבשי דמים לשר קולן שמעתי כניבות וקול דמיהם וקול כשותיהם כבי בית מוציים בקול עגות וחילופים לחרף מערכות מלחמי הלהים מנ'ת ומרחים: ולוזנם חשומים כמו פתן חרש משמיע בקולן על סופרים לשר חוקי הלהים ותורותיו

ידרוש. וכאשר עמודי עולם הלו ירופפו תמיהו מנערת זדים תרוצים לו יעוב לים ימיני לחור ותושלך לחת תרכה וכשאר תחת הנערון מספר רנוניהו לעיניים שכך רוחות חוי לזוכים שכך שומעות. ומצודי זאת היתה שיחתי במאמר ירמיה מי יתנני במדבר מלון תרחים וזאת חשיב אל לבי לאמר הטוב לחכמי מחוות הלח לון וזכרון לדחשוני חשר בערה בם חש ה' בלבם תמיד כל היום וכל הלילה לח תכבה קנאת ה' בחות לדבר כרה בקרית תרכב כיתות שאין מקבלין פני שכינה ולפרסם עליהם לגלות רעתם בקבל וחטאתם כתובה בעט שמיר ושית. ומה החדם שיבח לחרי המלין הגדול והאכן כוחן וחוב הלבבו' וזולתם שלמים וכן רבים כגדולה מהקדמת רוב המחברים לשר בתוכם יבחנו רב מומי הדור ומה גם עתה שחדשי' מקרוב בלו חוכרות נרה לל לחותה חדשים גם ישני ולתה מוסיף על הרחשונים עד שקדמוניות ש יתבוננו ויען מפני חדש יזאילו ונרפ מסכת חברתה וקללת יום יום מרוב מפל חברו לז לחמרתי הנ' כחתי בתפ' ספר כתו' עלי שיותי עזר על גבור גם כי כוז יבוזו לי כשפר רחיתי לחרי רוחי כמה קנאין פוגעים כי חכן חפס לח יהיו דברי חלה רק לשפר לתו נפש היפה המליח לה חכמה ודעת וירחת ה' ותחכי התוכחת ושוכחי נדיק יחמו:

ואשר הריחו בירחת ה' לח ישוב מפני כל כופר וכל לשר יפנה יגליח בתוכחותיו וחויכיו עזי פנים שבדול עפר ילחכו והוח ירחם לעזי פנים ויודיע שוגם הדב חולי יחפבו מחשבה לשוב על שחטאו ויתנו לב לשוב ושם מפני כך ישונח מהם ש יחום כי לח טוב הוח מלכותיו לשר כולם נרדפו מלת נרי הנכבים בעם ודוד הע"ה קרח החויב בד' לשונות של גנאי חמם חכם שקר ריקם חמם דכתיב רחה חויבי כי דבו ושנחת חמם שכחוני ולחו השונחים לת הדיינין המוכין לת הזכאי ומחייבין לחייב כדי לבקש לת החמם שקר שנא' וחויבי חיים ענמ ורבו שונאי שקר חלו השונחים לת הכשרים מפני שהם חומרים לחמת והם מבקשים לומר שקר על הדב טוב ובל טוב לע ריקם שנאמר יבושו הכוגדים ריקם ש השונחים ת"ח שהם חומרים יש דין ויש דיין כדי הוח לומר שהעולם ריקם חנם וברבי שנחה שבבוני ולחמוני חנם ש השונחים החברים על לח דבר שנאמר בלי עון ירוצון ויכוננו עורב לקראתי ורחה הנה גם בל חולי ובל מכה לשר חילה ה' כחוז הזה בבר היה לעולמים וחחז החוז ברוכן של גדולי ישראל החיתנים ועליהם היה משכים ומעריב חוד הע"ה לבית המדרש כחמור ותהי זאת נחמתו לעלוב ברוב הזה לאמר דיו לעבד להיות כרבו כי טובה נפורען של רחשונים מכרים של מחרונים וחכמי התלמוד המה היו כמתחוננ' על בל שלה בחמרם מיום שחרב בית חמדתנו תבו חכימיי למיחי כספריה וספריה כתלמידיה ותלמידיה כעמה

דחרעה ובמה דחרעה לולה ומכולה ולין דורש ולין מבקש עלמי יש לנו להשען על לחבינו שבשמים:

עוד כתוב שם ח"ר קטינה לין הנשמים נעזרין חלה בשביל בתול תורה שנאמר בעבלתיים ימך המקרה בשביל עבלות שהיה ביפרעל שלה עשקו בתור' נעשה שוכחו של הקב"ה מך ולין מך חלה עכי שנאמר ולח מך הוח מערכך רב יוסף לחמר מהכח ועתה לה רחוך בהיר הוח בשחקים ורוח עברה ותשהד ולין חור חלה תורה שנאמר כי בר מנוה ותורה חור בהיר הוח בשחקים תכי דבי רבי ישמעאל לפני' כשנה שרקיע נעשה כהורין כהורין להוריר טל ומטר רחז עברים ותטהרם לחמר רבי לחמי לין הנשמים נעזרים חלה בעון גזל שנאמר על כפים כשה חור בעון כפים כשה חור ולין כפים חלה חמם וכו' ולחמר רבי לחמי מ"ר לם קהה הכרזל והוח לה פנים קלקל לם רחית רקיע שקיהה הכרזל מלהוריד טל ומטר בשביל מעשה הדור שהם מקולקלין ולחמר רבי לחמי מ"ר יוסי הכח"ג כלה לחם לם רחית דור שהשמים מפתכין עליו כחושת מלהוריד טל ומטר בשביל ניחוי לחיות שלין כחותו הדור ולח שפעט הדברים הוח על שלין מתפללים על הדור מ"מ מרחפקים כלעזן לחם ש"מ תרתי הל' מה שפעתה המספחת בכמה גלילות יעריל להזות לניס כתפלתם לחומרה בקול רם בשיש חורת י"ח בכוות ע"י ש"ב כתקנת חכמים והמה פנו חליה עורף ולח פנים כי בשרה בם לם החספוף לשר. בקרבם למהר לשלחם מלת פני ה' וחומרים תפלה מקנתה בקול רם לומר קדושה ומקנת כלחם כי תפל'כ"ו לין לה מקו"ל לח בלחש ולח בקול רם ולח זו בלבר שנוכרי' על תקנ' חכמי' שלח כי מגרעות נתנו מנדם במלבות שמים כי לישרוה בנות בסוד ברקוף ולהשיב ש דומה פני' בפני' בסוד חוד' התפיל' בש"ם הרב:

וברם פרשת פנחס דף רנ"ט פיים שהם ב' ייחודים וכחוות הבחיריה הוח יחוד מעוכח מהקודם שעוסים לחמן על בל ברכה דחמן עולם כמנין כ' שמות יחדוכה"י מה שלין נמנח ייחוד זה כשלח' מתפלל בלחש שהרי הוח מזכיר השם בכינוין שהרי ולח"פי שיהיה כוונתו בהוי"ה מ"ש לין שני שמות מעולבות בחת לבל בחמן הוח רמז לשני שמותי התת"ייחדים בחחד נמנח ייחוד יותר מעוכח ולל שם בקנרה ובדול הבונה לחמן יותר מן המברך לבבי חדב"י יהו"ה בבלות עפניהם וכפניי' לקבל שם יהו"ה בחנפין לקבל שם חדב"י בגדפין בדוב ס' מקנה חזה וברוב לחד מקנ' מוה לבל בד חור ש"ב בלותה ועונה לחמן לחיה במחברת השנית בקדמיתה מקבילות הבולות לחת לל לחת בקרסים דחיזון קדרי לנבען לבל בחמן יהיה המשבן לחד דביה חוברות חשה לל לחותה ע"ב:

חנה משם כתר"ה כי חורת שלית נבור התפלה

מח יחוד מעוכח מהקודם כשהתפלל בלחישה שהרי הכרובים כרוב ח׳ מקנה מזה וכו׳ וכבר התריך בזה החסיד הרח״ד בשער הקדושה. וכל לעומת זה כשגיל לוחשי לחישות סתין בדור ולומרים לותה בקול רם שלא פנו אל כבוד המלכות להשיבה פניהם כפניהם לף היה תמיכת מהם רביבי הפשיטה תין טל ותין מטר תשר כך היה המדה כמ״ש בזוהר לחרי מות דף נ״ט תניח לחמר רבי יוסי וזמיה חדה הוה נריכה עלמה למטרח לחתו לקמיה דר״ש ר׳ יוסי ור׳ חזקיה ושתר חבריה דשבחוהו דהוה חזיל למחמי לר׳ פנחס כ״י כיון דחמה לון פתח ואמר שיר המעלות הנה מה טוב ומה נעים שבת לחיים גם יחד מהי שבת לחיים גם יחד כד״ת ופניהם לים לל לחתן בשעתא דהוו חד בחד משגיחין לנפין בחנפין כתיב מה טוב ומה נעים וכד מהדר דכורת לנפוי מן נוקבא ווי לעלמא וכו׳ והשתא לחיינא דלתתון לתיתון על דדוכרא לא פריש בנוקבא לחמר לי לדה לתיתון גבאי תיבו דהאי יומא לשתכלא דיתהדר כולא למשרי לנפין בחנפין ע״כ הנה כי תועלת נשמי דכון ברכה ונדבה יהיה בהיות הכרובים פניהם לים לל לחתן לים יחד פני דשבו ולפיכך יפך הנחש בלא נחש כלמור:

ובתב

הפ״י כי ק״ד זל וכתב ה״ר חד לחודרה׳ בתחלת שפרו בשם ה״ר לברהם בן עזרן שב׳ תפלות שהנו מתפללין בכל יום ים בכל לחת י״ט ברכות ועולין ז״ן ברכות ורחה כמה גדול שכר המתפלל עם הצבור כי בתפלה לחת שמתפלל עמהם נחשב לו שכר כמתפלל ערב וכקר ונהרים ביחיד כיצד תפלתו בלחש י״ט וחייב לדם שלא לרבר בעוד שמליח נכוד מחזיר התפלה ושיכוין לשמוע ברכותיה ושומע כעונה הרי י״ט ברכות לחרות וחייב לדם לענות לתן לחר כל ברכה וברכה ולזל גדול העונה לתן יותר מן המברך הרי הוא פחלו בירך י״ט ברכות לחרות. ממנה כי בתפלה לחת עם הצבור כתקנה בלחש ובחזרה נותנים לו שכר ז״ן ברכות וכו׳ עכ״ל:

בי

על כל אלה לחמי לבב המשכילים יזהרו לומר תפלתם כתקנה שלא לשכר טובה הרבה ח״ו וכל שים בבית הכנסת עשרה לפחלו מלומנו עם השליח צבור לא יעברו מלומרם בחשאי ובחזרה. וכן כל שים עשרה שעונין לתן לחרי שכבר התפללו הוחיל והדוב לא התפללו לא יעברו מלחזור התפלל. וכתוב בספ׳ החסידי כי י״ח ז״ל ועל היושבי בבית הכנסת ומרחין עצמן כעופי לחיכן יכולין לעמוד עליה׳ נחמר ולא חותי קרחת יעקב כי יגעת כי ישרחל כל יומח לא נחי ובעידן נלותא נחי כל היום עומד בשוק לפני הפקיד חו לפני לינסות וחינו עיף בשעת התפלה חינו יכול לעמוד ע״כ והן הן דברי מדרש חכה ז״ל רבי יצחק פתח ולא חותי קרחת יעקב קחים טרון כל יומח ולא נחי ולא נחי וכלויי קמחי חת נחי קחים טרון כל יומח ולא נחי ות״ל חכרי חיתח ובלי והוח חמר לית חכח יכיל לאל הבעל מה כתי׳ ויקרחו בשם הבעל מהבוקר עד הנהרים וכו׳ הוי כי יבעת כי ישרחל ע״כ. ודי בזה הער׳ לכל נפש חשר לו תלוי״ה:

נם

ים בכלל מלמר שחין לוחשי לחישות רמז להבלתי כזהרי׳ לומר תפלת׳ בחשחי ומשמיעי׳ קולם בתפלת י״ח לזולת׳ שבניד׳ וזה מהדברים הפוסלי הרבת התפלה כאשר בח בזוהר פרשת ויגש ז״ל מלן דבלי נלות׳ וקש קמי מלריה לא חנטריך ליה למימע קלים בנלותח ומלן דחשתמע קלים בנלותים נלות׳ לא חשתמע מ״ט בגין דבלותא דא לא חיהו נלותא ומלן חיהי נלותא דא ההוח קל בלחו׳ דתניח כקלא דחשתמע דחיהו בו׳ ובגין כך לא חנטריך ליה לבר נש למשמע קלים בנלותים חלא בנלחה בלחש בההוח קל דלא חשתמע ודא היא נלותא דחתקבלה תדיר ומי׳ והקל נשמע קל בלחו׳ נשמע דא חיהי נלותא דחיהי בחשחי דקי״ל דקכל כד חתעכד ברעותא וכוונה כדקא יחות ע״כ והפילו הם חיהו יכול לכוין בחשחי לא חריך למיעבד הכי ותפילו להשמיי לא חזמן משמע דשכיר מדקחמר למשמע קלים שפילו הוח עצמו לא ישמיע קולו והכי לישתי בתוספתא יכול יהא משמיע לאזניו כבר פירשו בחכה וקולה לא ישמע וכן בזוהר פרשת ויקהל ז״ל לי ההוח נלותא דשתמעת לחודי דבר נש לית מלן דנייתי ליה לעילא בר מלן דשמע בקדמיתא בגין כך בעי לאתמרה ישמעון להההוח נלותא בני נשא ותו דמלחה דנלותא לתחחד בעלמא עילאה ומלא דעלמא עילאה לא חנטריך למשמע ע״כ. וכן כתב בספר כרך הכית שרחוי לחום לדברי הזוהר ע״ש. והרב מנחם לונזחנו ע״ה עמד על זה וכתב לך ברעיא מהימנא לממן בנלותא כל חד מנלי בחשחי דלא ישתמע קלא דילים בנלותים לנבי חבר וכו׳ ע״ש. ונרחה לי דהכי פירושו לא חנטריך למשמע הוא שנעמו ושם שמע חימו כיצד׳ לך שם השמי׳ לזולתו בעצם חע״פי שלא השמי׳ הדבר׳ רק הקול דייק׳ נמי דקחמ׳ ומלן דחשתמע קלים ולא לחמר ומלן דשמע קלים ע״כ והן רבים עתה ע״ה חינם מעיס חון לשמוע דברי חכמים ומשמיעים קולן לזולתם בעומדם בתפלתם ולו חכמו יסכילו נודל הפגם חשר יפגמו רעדה מחזתם שם כי מבלעדי עוכשם מבלי ישמע קולם בלעיס מעבל למלחו׳ בקשתם עוד יוסיפו לחלל שרי קדם המזמרי על התפלה וקדבו ויחתיין מחריהן דחודכין וחוטפין כל דברי התפלה וחזכרות שבתורה וזורקין לותם במקום פנולי המוקדשין ודבינו הקדוש האר״י זלה״ה כתב כי בתפלת לחש חז הייחוד הוח בכה״י שפם מחיזת הקליפות ולכן נריך לפיות התפלה בלחש שלא תגרום מחיזת ההיצונים כה ולחר כך בחזרת הי״ח שלז הייחוד הוא

בחג"ת לא' היה פחד ולכן אומרים אותה בקול רם ובורי האל"י אמרו שהוא לא היה משמיע קולו אפי' בזמירות אפם בשבת היה מריס קולו מעט ורצו להודיע לבני אדם עומס הדבר למען יחדלו מעשק ידם כי התעסקו עם התפלות לבני דורן וימנעו רבבי' ובפס מצרות כי יסוד הנח"כ לא לחם וכבר נזהרו ע"ז קמאי דקמאי הלא כפפרת' ובפרקי ר"ה יבא בתרוכה :

עוד אמרו בסוטה בשון חנופה הנעשים נעצרים שנאמר ותחניפי לרץ בתעוגיך וכתיב בתריים וימנעו רביבים על לחת כמה וכמה יתלמן לים על הער' לדרום לקחל עדתו בחג שהצול נירון על המים על האמ' עון חנופה כי רב הוא אשר שקלוהו חכמים, בנגד ע"ז נ"ע וז"ד כמ"ש בלשנא קשה החנופה שהיא שקולה כנגד ע"ז נ"ע וע"ד ע"ז מנין דכתיב לבעבו חנף לדבר אל ה' תושה ולין תועבה אלא ע"ז שנאמר הבל המה מעשה תעתועים נ"ע מנין שנאמר הן יפלח חים את לחצתו וכו' הלא חנוף תחנף הארץ ג"ד מנין דכתיב ותחנף הארץ כרמי' וכעון חנופה הקב"ה שופך חמתו על הארץ וידו נטויה על הבחורים ועל יתומים ואלמנות שנאמר על כן על בחוריו לא ישמח ה' וכו' כי כולו חנף ומרע ובפני דסוטה לחמו עלה דכפהניב נלא תוכל להתת עליך חים נכרי וכו' תלחת מעים רבי נתן בלותה שעה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה מפני שחנפו זו לזו שנאמר המלך וכו' ויחדל החים ונלפת אם כך עלתה לחכמי ישראל חצ"פי שהיה מלך עניו וירא שמים מה יהיה מפפט חנפי לב המחניפים זה הרשעים אשר ריח מוכחת אלהיהם לא יערת כשון כי גדול כיס שברם ויהללך רשיוך מידי זכרך מעשה שמעון בן שטח עם חכמי ישרל המיכח כפ' כהן גדול דאבדי' דיהוי מלכה קטל נפשא לחמר להו שמעון בן שטח לחכמים תנו כויכם בו ונרוויו שלחו ליה עבדך קטל נפשא שדריה להו שלחו ליה תא לחת נמי להכא והוצד בבבלאי לחמרה תורה יכא בעל הסור ויעמיד על סורו לתת ל"ל שמעון כ"ם יהא המלך עמוד על רגליך ויבידו בך ולא לבני לתת עומד חלא לבני מי שחמר והיה העולם לתה עומד שנאמ' ויעמדו שני האנשים אשר להם הריב ל"ל לא כשתלמ' לתה חלא כמו שיחמרו חביך נפנה לימיהו כבשו פניה' בקרקע נפנה לשמלאו כבשו פניהם בקרקע ל"ל שמעון בן שטח בעלי מחשבות לתם יבא בעל המחשבו' ויפרע מכם מיד בא נבריאל וחבטן בקרקע ומתו הנה זה המלוע מבהיל הרשיונות לאשר בו הנגע אם למלך ישראל בך כ"ם וק"ו לעדת חנף נלמוד המחניפים לאנשי רשע רשעת פובלי חון מלילים זימות כרמון אשר בלי ספק פתע יפברו בחין מרפא ובוקד עליהם דם נפשות חכיונים אשר הוסבו בשון החנופה לשמה חרון אף ה' בעולם כמ"ש בסוטה אר"ח כל אדם שיש בו חנופה מביא אף לעולם שנא' וחנפי

לב ישימו אף ולא עוד אלא שאין תפלתו נשמע' שנאמר לא יפוכו כי לחכרם :

(**אה** כתב הרב הנדול אחי וקני ז"ל בספר תלוה לעניני דהכוונה לומר דכיון דק"ל דכל תענני' ותפלה שאין בה מפוטני יעדלל אינה נשמעת ולמרו מהלבנה לפיכך אמר ולא עור אלא שאין תפלתו נשמעת פי' שאם בכלל תפלת ישרלל היתה תפלת זה אינה אינה נשמעת אע"נ דשבלמל כשיון כתפלה טיבי' ורעים כדי שת היה חלבנה כדבר וכמו שפשינו במשנת יברוך טיבים ה"ו דרך מכות מפוס שמיניח פושעים מהכלל כמי שפירש רש"י והתוספות ז"ל פס . ומכל מקום זה פושעי ישרלל דשאר עכירות לאכל כמי שים בו אינה לא מהני לחלבנה ואין תפלתו נשמעת אם אע"ג ידי הכולל ולאבי נקט לא ישובו בלשון רכים ואף שפתח בלשון רכים ואינני לב מכל מקום הוה מני למנקט כוליה קרא בלשון יחיד ואע"ג זה ירוו כל הדווים) ואמר ר"ח כל אדם שים בו חנופה אפילו עוברים שבמצי אמן מקללין אותו שנאמר אומר לרשע צדיק אתה יקבוהו עמים ויצמיהו לאומים ואמר ר"ח כל אדם שים בו חנופה נופל בגיהנם שנאמר הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע שמים חושך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר מה כתיב אחריו לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה ירפה ואר"ח כל המחניף לרשע סוף נופל בידו וכולי ואר"ח כל עדה שים בה חנופה מביאה כעדה וכולי ואר"ח כל עדה שים בה חנופה לסוף בולה ובכד מכולן לאבר הוא אחת מר' כתות שאינן מקבלות פני שכינה דכתיב כי לא לפניו אנף יבא וכבר בא בתרוכה תוכחת מנולה בזה בפרק ט"ו דשבת ובה באתי בדרך קצרה לערוך הדברים לפני המוכיחים דבלבבותם לעשם כי ירחיקו

ועוד ירחיק מהם להחזיק במדת אמ"ת לאבר נס עליה יביא שהים שמפס' כחג על המים כאחז' חכמים הנידו ס"ר אחי אין נשמים יורדים אלא בשביל בעלי אמנה שנאמר אמת מארץ תצמח וצדק משמי' נשקף וכתבו הראשונים כי מדת האמונה נמשכת מן האמת שהוא הקב"ה ולפיכך כל מי שיחפון קרבת אלהים ינהוג עצמו במדת האמונה במשאו ובמתנו כשנין שנאמר שבון ארץ ורעה אמונה כלומ' כשאתה שוכן בארץ ומתחב' עם בני אדם במשא ובמתן התחבר עם האמונה ולא תחמוד מאלהם בלום ובנין האמינה הזאת הוא עניין מושבל כי מדרך השכל יש לו לאדם להתבונן כי ראוי שיסביק לו את שלו ואין לו בלום במה שים לוולתו וכבר שמעכו כי ים אחנות היום בעולם שאין להם תורה כלל ומדרך השכל יש להם אמינה גדולה במשאם ומתנם עם כל אדם אלו באים בשאותם ומניחין אותם בחקו' ת' והולכין להם למח' באים בעלי השחור ומוניחין הכסף על שחורת'

אם ייטב להם ערך הדמים לוקחין הכסף ואם לאו לוקחין סחורתם ומניחין הכסף ורוכם עושים כן מפני חמונה לא מפני חימת מלכות.

והנה הנביחים כולם פה ר' היו מוכיחים לישראל במדת החמונה וכפרם' לחת התחיל ירמי' ע"ה בענין הקרבנות וחתם במדת החמונה לפי שרצה להודיעם כי לא לרצון יהיו להם הקרבנות הואיל והחמונה נעדרת מהם והוא שהתחיל בפרשה וחמר עולותיכם ספו על זבחיכם ואכלו בשר כלו' שיסיפו הקרבנות הרם על הזבחים שהם רגילים לאכול לעצמם ויאכלו בשר הרבה וכיאר כי כל הכעם הזה בחסרון החמונה מהם והוא שחת' הפרשה לחרה החמונה וכוונתה מפיהם וכן עשיה הנביא ע"ה החשים ישראל במדת החמת והוא שחמר אין קורא בצדק ואין נשפט בחמונה בטוח על תהו ודבר שוא הרה עמל ודבר און וכאלה רבים ואחרו שם בגמ' ר"ל אמי כח ורחה כמה גדולים בעלי חמונה מכין מחולדה ובור שהיה מצשה בנערה שפיתה הולכת לבית חמה והיתה מקושט' בכסף ובזהב ותעתע בדרך והלכה בלא ייסוב כשנגיע אצי היום נמחה ולא היתה לה לויה רחתה בחר וחבל דלי קשור בשלשלה וירדה לבור לחחר שחת' בקשה לעלות ולא יכלה בכתה ונעקה הנערה ואין מושיע לה עבר עלי חרם ושמע קולה עמד על פי הבחר והניח ולא היה יכול להכחין לה ר"ל מן בני חדם חת לו מהמזקין אחרה מבני חדם השבני לי חת זרקקי עמי כשבעה לו אחר מה טיבך לכאן ספרה המעשה אחר אם אחי מעלך תבשלי לי אחרה הן העלה ונחה לה זרקק לה מיד אחרה מחיזה עם חתה ר"ל ממקום פלונית ממשפחת פלונית אחרה לו עם קדוש כמותך שכחר בך הקב"ה מכל ישראל ואתה מבקש לעשו' ככהאה בלא קדושין ובתובה כח אצל אבי ואמי ואני מתלרשת לה נתנו כרית זה לזה אחר מי יהיה עד והיתה הולדה כנגדן אחר' לה השמים וחולדה זו ובור זה עדיים שאין לאו מכזבין זה בזה הלכו כל אחד לדרכו הנערה עמדה בחמונתה וכל מי שחבעה היתה ממחת אלו כיון שהחזיקו בה נהגה עצמה כשוטה וקרע כגדיה ובכדי נוגע בה עד שנמנעו כמי חדם ממנה והוא כשבע מבניה שכחה ועזבה ונשא לאשה ונתעברה וילדה בן ונפל לבור אחרה לאחת לא כמות כל חדם היו מתים החרפתי עכשו שמתו מיתה משוכה עון יש בך ספר לי מעשיך גלה לה המעש' ונתגרש' ממנו אחרה לו לך אצל חלקך שנתן לך הקב"ה הלך ואחל בעירה אמרו לו בכפית היה הלך אצל אביה פירש לו כל המעשה אחר לית אחי מקבל מומיה כח אלא התחילה לעשות כמנהגה סיפר לה מעשה חולדה ובור אחרה לו עמדתי בכריתי מיד נתייסרה דעתה ופרו ורבו בבנים ובכפים ועליהם הכתוב אחר עיני בנאמני

ארץ לשבת עמדי

צא ולמד כמה גדולים בעלי חמונה לפניו יתברך ורחה ועשה כתביתם תכנית כל מכוסדי אחנה אשר היה היתה לראש פנה לעמוד לפני יונדך בעת המשפט כאשר חכמים הגידו אחר רבה בשעה שמכנסין אדם לדין אומרים לו בלום נשאת ונתת בחמונה וכולי ואם יושיבו לוגרות רשע אשר אשר אנר אחרי חיי הבלו כאון ומרמה לאיש נכרי ולאשר לאין עמהל בו יתבנו ומחומה לא ישא כיהו היום דבר זר ורחוק בעולם מזה לאחוז לוגר עושר ולא במשפט לבניו אחריו ולא יחום על נפשו החומלה כי תקריב לפני שהי עולם ה' לתת דין וחשבון המעליחה לה מעשות שוא ודברים שהם בהם מחוסרי אחנה אחי שכל אחי לחיל וכי רואין בפש מפני נפש מה בצע כדמ"ך בדרך שחת:

עד כן אתם אחי ובמי חושו על כבוד נפשכ' אחת החהובה קדמת אלהים תחפצון להחזיק בפלך החמונה במשאכם ומתנכם ולשמוח בחלקכם וכושכם כי טוב המעט הקנוי כיושר וכמשפט מן ההרבה הקנוי שלא כדין ושיתו לבבכם לאחוה רעה כי בעון אחדן החמונה נדרך מעמים נפקד [ויימנעו רבים] השפעה ומנאחו כמה אביונים מוטלין כרעב וכל הימים אשר הלך אחרי בעל פעור להיות נוסף ומתן שלא בחמונה הוא מזומן להפסד גדול בגופו וממונו שנאמר ואין להעשיר לא ינקה ופתע פתאום תפול מאדה בכפשיו וינטוך לבריות ועליו נאמר קורא דגר ולא ילד עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל וכפ' התנוקת אמרו מה יעשה אדם ויתעשר ידבק בחורה ויפח ויתן בחמונה ובמדרש משלי אסמכוהו אקרקע היש אמרו' רב ברכות ואין להעשי' לא ינקה הנוסף ונותן בחמונה נכשלו מתרבין והקב"ה מזמין לו פרנסתו מפני שבני אדם בוטחין בחמונתו ויהיה ממונם מצוי אצלו ואין תמיד ולא די לו שיתפרנס מן החמונה אלא שנקרא נדיק שנאמר ונדיק בחמונתו יחיה ומסף גם הוא כי בשכר קיומה מעלין עליו כאילו קיים תרי"ג מצות כאשר קבלו וקיימו חכמים שבא דוד והעמידן על י"א וכא ישעיה והעמידם על שש כא חבקו' והעמידם על ר' שנאמ' ונדיק בחמונתו יחיה וכן בהפכו בחסמת ביטול' מעלין עליו כאילו ביטל כל תרי"ג מצות.

וכתוב בם' החם ירים מ' תתרמ"ז אל מי שנוטל ונותן בחמונה נותנים לו שכר גם על משא ומתן שלא בא לידו לפי שאם היה בא לידו היה עושה בחמונה ואף אם נעשה עני ואינו נושא ונותן נותנים לו שכר כאילו היה עוסק ועושה בחמונה וכן לכל דבר ולאת' מיתה כמו כן וכו' ע"כ.

ומי שאר ולא ידע עומס עון חסמת הערב החמונה עד היכן מגיע ולא ילבש חרדה כמדן והחמונה

ובזאת ידבר אל לבם בפסח וכחג על שנים כתי
הלבים לאמר בימי חול המועד שבמצרי׳
חלו בפרט רבה המספחת הזאת כרבים מבני ישרל להיות
בסור מפחקים בקוביא ואחר מיני שחוק וקלו׳ רחם בהיות׳
פנויים ממלאכתם והוא היה בבוכריו לעם בני ישרל בימי
הדין החלה לאחר בהם יהי דן הוא יתברך על עיקר שבב
מוזנות האדם בשתים חלה במים ובתבואה לאחר בהם
תלויים חיי האדם וכבר אמרו בס׳ספ׳ק דשבו ח״ר קשיטא
כל המתלונן מוכותיו מתמעטים שנאמר מאך ידו ית
לובשים . ונקרא לן היוסב בטל מד׳ת כמ״ש שנים שיושבים
ואין בניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים וכו׳ . לף
שאין עוסקים בשיחה בטילה ואמרו הלחשונים הטעם כי
אין לנכמת בחלם ממי שאמרו לו מנה והושים שעה ח׳ וכל
שתמכה יהיה שלך והוא בטל הלא הוא מתלונן מהזהושים
ומכזה לותם כן הבטל מדברי תורה לאחר שיודב השכר
הגדול הזה הוא לן ממש ומה גם לאחר שאמרו שכל מי
שאינו עוסק בתלמוד תורה נקרא כזוף והוא יושב ובטל
כמנת חפץ להיות כזוף ולא לבטוח בתלמוד תורה היש
עלבון ולבזון גדול מזה .

ובל שכן הלבשים החטאים הלה המשחקים בקוביא
לאחר לא שתו מורחת שמים עליהם וזה שבתם
בימי המשבש מלו הבוקר ותבבור המנחה בסוד משחקי׳
בשחק בנפש ולא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעשות
לפני מי הם נבזים חוטאים ומחטיאים לרשיהם לותם כי
לא יתכן בלתי לם שתרו ואחד באחד בנשו הבמדי׳ לבשל
פיגור מלכים מדינים זה עם זה ואין בסף נחשב להבל
דמה בעיבם לאחר לבסף לבסף לזהב לזהב הללו שולין
והללו יורדין לטמיון עד בבר לחם ובראת זו בלברה רבלם
ושבבו בלהים ובלא הלהים תקוע חלפ״ח ובקון מוכר
בולהם בעים ובדים מן חל זן רעבים גם נמלים בפשם
בהם תתעטף כי תשרפם בחש להבה התחפסוף לאחר
בקרבם ולא יתנם השב רחם ויסיבו את נפשם חיים לפי
חולבו המעט הזה לם רב עוריבו מעחק לותם בחשון רב
בלי ברבה רחשונה וגם לאחרונה ובלה רבות לותם לחלל
מוערי ה׳ ולב זותם לבהוג בהם בעבות בפש כימי הנומת
וזעקתם . ולא קמו חיש מתחתיו להתפלל שחרית מנחה
וערבית ולאחר נגע הלהים בלבו מעט יתפלל בלאחר הוא
עם בלא לב ולב ולבו במשבים הולך ומהרהר הנופל לין
כפל שרוד בשחוקו והקס לין קם ויתעוד על של כנגדו
כתחבולותיו וכל כיונה בלה ובשמו׳ עניבו בצופה שלים
סומך עניבו על החזקה כי חזקה שלים עושה שלוחותיו
ובוטח על פיו ולשונו שורלי לאמרו כל מה שהם רגילים לומר
ומתמיד מדבים נקט לוי לעיבים שכך רולות שבים
כנים עם הקדש מעומעים בעמקי תבור שבשים ולין
מנוח בידם :

לזור חלניו לבלתי יהח נקש בפח מוקשה ולף גם כי יחם
לבבו לאמור הלא לא חרבה ירושלים חלא בשביל שפשקו
מתנה בעלי לחונה שנאמר שובשו בחונות ירושלים וכולי
מבקש לחונה ושפלא לה ושם חרבה ירושלים בהבנר מתנה
לבעלי לחונה ק״ו שלא יבנה בל זמן שמדה זו מבויה בין
ישרחל . ולבני דוחב וכוחב בקרבי יום ולילה לא יחשה על
לחשר לחני רוחה מדה זו פרוצה במילוחה בחומת בית ישרחל
וכשילי החרן הצומדים על הברן לגדור בל פרצה ידם
במבל רחשונה פשו לחונים מהמה ומהם ירחו וכן יעשו
יתר דלת העם ובסיבה זו חנו יושבים במחשבים בגלות
החול הזה בל זמן הנפלה הזה לבעלי לחונה לבחו בחים
בבח מעשיהם נבורים לעמוד בפרץ וכולי ומרוב עוונו
לברמום סבו המה למנוחות עזבו חותנו לנחנו׳ לחחל וחויח
בי גדול בים שבריבו חבל נולך חת חרפתנו לחשר רבים
מבל הגוים ערלים המתהללים וכולי נופלים ובותבים
בלחונה לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולחרי דבריהם לא
ישבו מפני בל בופר ולבחבו עמנובחן מלעיתו לחשר קידשבו
במצות יו וציוהו לנחון בחותמי ית׳בך לחת הפבבו חליה
עורף ולא פנים למדו לשוש דבר שקר הפוה בלאו וחיה
לילה תפלחת העבר הנלחמן הנופל תמיד עליו חותם
דבוקו עליו בי חרפה היה לנו מלבות בהני׳ שבגרע מעמי
התועבות ח״ו ותחת ב׳ רע זה לחרן תחת עבד בי ימלוך
וב׳ ובון לחמה זו היה סיבה להיות תפלחת עם ישרחל
תחת רשעת הגוים עד הבלה ועד נוילה ומדוע לא נחום
ובחמול על נפשנו ועל נפשות ביתינו ועל לם נפשות
לבזיונים ועל רבר בבוד שמו המחולל בין שמי התועבות
זה במה שנים רבים ועצים הוו לישרחל . והלא בתיב
וזרעתיה לי בחרן וחלל בלום חדם וזרע בור ח׳ שלא ימצח
במה בודים בך ועד הקב״ה לישרחל בד׳ פינות העולם בדי
פיזפזתו עליהם נריס . ובל זמן שמתנהגים עמהם
בנמלות מי ידבך בהם .

חי״ב חיפה לבו בנים שמעו לי חוסו על בבודבם ועל
בבוד היוצר ברוך הוא . עתה בעוני מעשחריך
הגלות להבדל מהבלי העולם ולנחוז בחותמו של הקב״ה
שהוא חמת ולקרש עצמיבם לף במותר לבם ושלא לעקר
לא לישרחל ולא לגוים ולא להשערות׳ בשום ענין לחשר
לחשם לא תהיה תפלחתם רק בזוחת במ״ש שחרית ישרחל
לא יעשו עוולה ולא ידברו כזב ולא ימלא בפיה׳ לשון תרמי׳
וכשיהיה חמת למיבה חז ישקיף השם בנדק על החרן
ויפתח ה׳ לת חוצרו הטוב לתת לבם מטר חרצבם בעתו
בשנה הזחת ותנחו זכחים בריבי׳ בחג חשר המשפט
לאלהים הוא על זה בחמור .

הנה בחשפט הדברים החלה ידבר המדבין תורה
לקהל עדתו בדרושו בד׳ פרקים הללו ויחריל
לב הנבור בחי המים המרירים החלה

(א"ה המשחק יפזר ישוב יאכל ירך ראשו כל ואיש)

וכבר רמזתי לזה עשה שיר על כת משחקי בקוביא מספר כגינותם וכה תולדו :

בקוביא · מכתו טריס · וחבריתו בליה יקונל בשטריס :
מומו · ויוסיף עומו · ומורד בקומו · בשבועות שקריס :
כי ירויח · ולעולם לא יצליח · ובימיו לא יפריח · כי לחבריתו מרוריס :
בהפזון · בלי ברכת מזון · ולא ימנה רזון · כעיוני כפוריס :
מעיר לעיר · מקומו לא יעיר · והלא עכו ובעיר · מדלב על ההריס :
פרוע · וכגדו קרוע · כי רוע ירוע · לעצמו ולחבריס :
לחבי כיתו · סוכלים לותו · ומכפים יום מותו · בשמחה ובשיריס :)

על שפרה יסביב בכתו לדב על רחבי עם הקדם לחמר לחי ועמי ליכבה חוכל ורחיתי ברעה לשר ימנה לתכם בחרית הימים לת מות כי לא תזכו לחזות בנועם פני שכינה לשר כה מספט ד' כחות כת לנים כת חנפים כת שקריס כת מכפרי לה"ר לבל ירלו בגלות ה' לעתידגם כהוה כי הנה לף מכחרב המקדש המעוז ובטלה עלייה עולי רגלים לעלות ולירלו' להכתפח בנחלת ה' מ"מ ליש ממנו לא נעדר מהיות נספע בנפשו במועדי ה' מעין רומנח החדש ההיא בסגולת קדושת הרגלים ותפלתם עם יתר תורה ומעשה הטוב לשר ישמו לישי ישרחל לים לו ויחזו לת ה' חלהים כת בניתו לשר הרחה בתוך מקדש ה' ולם כה יהיה מספט מעשיכם לשוכב מסיבות לשבת במוסף לנים במועדי ה' היה לישה תשחרתכם להסתפח בנחלת ה' והיה במקום לורה ושמחה הנה לימה חשיכה גדולה בלח חושך ויחשיך לנפש עם הכשר ישתקע הדבר ולא יעשה כזולת בישרחל.

ולו יוסיף דבר על לבם מלמר הלחמר כי כל המתלונן מזונותיו מתמיטים וכימי המועדים מי לא נפקד בהם בקום למספט חלהים ומי זה הלים מרגיש לשר לא ירגיז ויחטו פלגות סוס לפני מלך כ"ו יכילו לת דימו לנקפ פרנסתו הלא חדוד יחדד חרדם גדולה ויסיב עגות בנפשו וכבל דרכי החריטות יחים מפלט לו ולא תעלה על רוחו לפנות ימין ושמחל לשם לחשוב מחשבות מה יחמר ומה ינדך לפני מלך המספט לבל יחשר לחמוק"ן מה"ם לעשות כשיכילוהו לפני ממ"ה הקב"ה המפוט כל הלרן כי בלה יום פקודת כל החדש בספר על התפוחה בעגרת על פירות החילן בחג על המים והחלהים יכיל

כמספט לת כל מעשה לשר יקומם מלילותם בשופע לב ומעשה לשר תעורר מדינים להשדר מלילותם כי קדח ה' לרשב והנה כי כן היעמיד לב לם לתחזקה ידים להיות כמוד מפחיים לכמי לנון בעת המספט להעלות חרון לף ה' ח"ו על מיטב הנלן נלן קדשים להמיתם כזלעפו' רעב ונמח חלילה לתפלחת עם בני ישרחל עם הקדש הנלהבים והנעימים לפרוק עול מורלת מלכות שמים מעליהם לפילו שעה לחת · ולמוכיחים יעשם ועליהם תבח ברכת טוב כי כל העדה כולם קדושים ולא ישלחו הנדיקים בעולתה ידיה לשם כי עז יצרם החשפטוף לשר בקרבם התעם בשקי תוספות על פסקי הר"ם ויעלה על רוחתם כי מעשה חידודים הוח ומנוח קעכדי מעני שמחת י"ט · ומכלן מודעת רבה שלין הענין כן ושמחה הבלה בעבירה פגול הוח לא ירנה ותחת החידו' טימטום לל הנפש היפה · ולשר הוכו בסגורים בעון לשמה זו יחשבו מחשבה על שחטלו ויתנו לב לעזוב מעבירה שבידם ולותם המסיבות לשר הוסבו במסיבות לנון עם הלנשים הנגעים לל ה' יתקדשו בתורה ובירלת ה' בימי המועדים בלותן פרק ולחותן מקום ובכן הן תיהוי לרכה לעליותם ויזכו לרלות פני שכינה לעתיד ובהוזה מעין דוגמת חוב החורים המחיר לעולי רגלי בזמן שבית המקדש קיים · הן הלה קנות דרכי הדרום למרכני תורה בקהל רב כהנים וכמועדים דבר בעתו וככן מיניהו ומנייהו יתקלם עילאה והמה יהיו במורידי לור מן העולם ועד העולם ועל רחשיהם מלמעלה היה לור כמוסבו"תם והעם לא נספג עד החסף מרי"ם :

תפלת מנחת י"ט

הנה תפלת מנחת י"ט יסביב בכתה על יתר תפל' מנחה שבשחל הימים כלשר מודעת זלת לחכמי המדע כי עליית העולמות במנחת מוערי ה' סוותה כעלייתם במוסף שבת ובתפילה בחשלי תלוממב" קדנות ת"ת ישרחל לעלות בכתר דחכלי ובחזר התפלה בקול רם מלכות שמים עולה בכתר דחימת · ומן הדין היה לומר כה קדושת כתר בעין מוסף שבת חלח מפני כי כי"ט חבח לתכלית בחימת ז"ח מלבים חני ימין דחב" והמוקבח חני שמחל יבל כן לף כי יעלו ז"ן לכתר לו"ח לח יחמר קדושת כתר כי חין כל לחד נוטל כתר בלם כמו במוסף שבת · ומעשם זה ג"כ חין חומרים וחני תפלתי לך ה' עת רצון ונם חין קריחת ס"ת במנחת י"ט כי חין לז"ח עליה לל מנח הרצון כמו במנחת שבת לשם עליית העולמות פסס כעלייתם במוסף השבת ולח עוד לחמור · החומנם על כל זלת מזומנת היה מלד הדרת יקרה ויש לכל לישי ישרחל להתקדש עצמם לתומרה

לומרה בטהרת הנוף ובלחש ובניעימה קדושה כמעשה תקינה בלחש וכחזרה לבלתי תת אגרעו מניחו חל הכלה החמודה. ונם הנפש לו תמלא לבט בשפתים לפני התפלה לומר:

ליחדא שמח דקב"ה ושכינתיה וכו'. הנה אנכי כח להתפלל תפלת מנחת י"ט לתקן את שורשה במקום עלין ולפעולות העולמות למעלה בשורשן ויעב הז"ח אהלי לפרנו בכתר אחת עולה בלחש' וכחזרה תעב המוקבל קדישת אהלי לפרנה בכת' דחימת והכן פרשז עלינו בני מלכים מזוז הדר על נפשנו רחצנו ונשמתנו לטהר לבנו לעבדך באמת ויהי נוע"ם חלהינו עלינו וכו' מי כמוך באלי"ם ה' מי כמוך נאדר בקד"ש ויתר הפסוקים המוכאי' בתפלת ערבית ושוב יכון לקדלת אלהיו לומר התפלה בכוונה. וסעודת שלישית אין כח חיוב כי"ט שהרי אין בלוי מנח הרגון כמו בשבת שנאמר בו ג' פעמי' היום (א"ה הרב בעל תי"ט ז"ל כתב דהכי נמי הוי מדינא ממה שמנינו במנחה כי"ט האחרון היו מתודין וכו' שאינהו לודוי כל עוד שיכולין לאחרו משכש מ"ש בירושלמי דפריך ויתודה כי"ט הלחמנו של פסח ומפני כדי שיהא לו מה יאכל בערב ופריך ויתודה בשחרית ומפני עד כאן מצוה הוא לאכול חלמי חוקת מעודת שחרית מצוה הוא לאכול ואם מעודה ג' מצוה היה להם לאחר הודוי עד אחר מעודה שלישית שמצוה לאכול) וכשחל י"ט ז' להיות בשבת לא יעבור מלעשות אותה כדי שיצוי לברכה ולא הרבה מן השיעור משום דיו"ט ז' הוי לדידן ערב י"ט משום שפקו של י"ט שני של גליות ומצוה לאכול לתיאבון בליל י"ט שני וכבר כתבנו דכדי הד"ם כמ"ש בפרק ראשון שיש בו משום מבזה את המועדות שבתב ראוי לאדם שלא יסעוד בני"ט מן המנחה ולמעלה כמ"ש שדבר זה בכלל ככוד י"ט וכל המבזה את המועדות כאילו נפעל בע"ז ע"כ:

ומנהג טוב להולכי בתמים להיות זהירי להקדי' מעודת י"ט ז' כל האפשר כדי לתת מקום למעודת ליל י"ט כ' של גליות ויחזו נדיק דרכם ונדיק חדם לומר בתוך ביתו כי"ט להיו' נזהרי שלא להכין מבעוד יום מי"ט לחברו לצורך הלילה דשמא י"ט כ' חול הוא ואסור להכין מי"ט לחול ואפילו כר"ה דקדושה ז' היא ויומא אריכתא הוא אסור דלא אמרו אלא לחומר אבל לא להקל ואף להביא יין לצורך קידוש וכל כיוצא בו אסור עד שיחזרו כרכו בקהל. ודע עלי המעשה אשר רבות בנות עשו לצורך הסולחות מבע"י של י"ט ז' לצורך מעוד' ליל י"ט כ' ואיכן מקום לזה לסמוך דברי חכמים אשר הרבה נוחות הזהירה ונכון להיות כל היום עיר בביתו לבלתי נתון בעות בלילה שלא כרגון חכמים. ומיהו מותר להדליק את הנרות לצורך הלילה משחשיכה אפילו קודם

כרכו מקום דמשחשיכה נוהך עכשיו היא ולא מקרי מבין מי"ט לחברו וכבית הכנסת מותר להדליק אפילו מבע"י דכבית הכנסת מצוה והוא לעולם אפילו ביום כמ"ש התוספות בביצה דף כ"ב ע"ח. ועכשיו יקרות נהגו בשחל י"ט לחד השבת לו בב' ימים שלו ר"ה להכין להן פתילות חדשות להדליק בהן בליל י"ט כ' מקום שאין שבת מבין לי"ט שהבר הכן מע"י שהולך וכבה שלו הוא ויותר טוב לחזור ולהדליקו מח"כ שבבר הכן יותר ויש והיה להדליק ולכבותה מב"י כדי להתיר להדליק לצתילה היא כי"ט אחר שבבר הכן מעי"ט ומיהו אם שבחו ולא הכינו פתילות חדשות לו לא עשו התקון פוה מבי"ט בדאים הם דברי הפוסקים המתירין לסמוך עליהם וידליקו בפתילה היבשה ולדברי הכל מיירי בשמן הנות מעבת מותר להדליק בי"ט שלאחריו ולית בים מקום שבת מבין לי"ט אף בשמן טפי כשהודלק פעם אחר והוי הכנה מ"מ מותר ע"י הרבו עליו שמן לבשלו כדאשבחן נבי עניש שנשתו מן הדלק שמרבה עליהן ומבטלן דמקלה קלי חיסורא.

ויש שהחמירו שלא להדליק בפתילה חדשה בליל י"ט כ' מטעם שמהבהבים את הפתילה ונוטין אותה כלי והא ודאי בורכא היא דלא אשיר אלא להחריבה קודם כדי שתהא מוחה לידלק אבל אסיר אלא מבח דלתקוני מנח קא מכוין אלא להדלקה בעלמא קא מכוין לכ"ע שרי והמדליקין נרות של שבוה כי"ט אמר להדליקן כי"ט מפני שהוא ממרח ושומר נפשו יהא זהיר להדליקן מע"י. וכל מה שאמר לעשו כי"ט ז' לאור בשני ומצרין למי שמולל בו ואין חילוק בין ראשון לשני אלא לעניין מת וכן לכחול את העין שמפני הנחת הנוף לא החמירו בו בשבות דרבנן וכתב הר"ן ז"ל דמותר לשבות את הנר בי"ט ב' מפני ד"ח או מפני הדלק כרמוכח בהדיא בפ"ק דלכשת הנר מפני ד"ח וכן לכבות את הדלק וכן לכחול את העין כולהו כהדדי נינהו דלרבנן אסיר ולרבי יהודה שרי וכי היכי דכמכחל עינה מנכיון לדרבי יהודה כי"ט כ' של גליות אף בלכבות הנר הפני הדלקה ומפני ד"ח מחכי עליה כי"ט כ' וכל החחמנים ז"ל בפסקי כשבר ר"ם דמלאכה שהיא נריכה לגופה פשור עליה ח"כ כל כבוי אינו נריך לגופו רק אם רוצה לעשות פחמים או להכהב פתילה ואמרו להכי אין לאסור כי"ט כ' כבוי הנר מפני ד"ח ומ"מ ירא שמים לא יביא עצמו לידי מדה זו אם אפשר בבית אחר או לעשות מחיצה ויש להרבות בשמחה בבית הכנסת כי"ט כ' של גליות כמו כי"ט לחצון לתת שמחה לבבות ישראל כי י"ט כ' הוא כמו המועדים לכלה מתנות כמ"ש בזוהר פרשת לאמור דף ק"ח נבי כ' ימי' של שבועו' ז"ל פקודת בתר וכו' וכן בשבועות להקריב כ' הלחם ובמיוחדין להקריב וכו' ונריך לקרות ליה בגוונא דתוספ' כתובה ומתנה דאוכיף תתן לכלה דתרין יומין דשבועות

לימון י"ן נריך לקרכה לב כייהו כ' הלחם מלימון ה"ה וכו' הנה מבואר כ' דברים יחדיו כי י"ט כ' הוא כתוספת ומתנה לכלה ועוד כי שני ימים שבועות הם רומזים לשני לוחות · ומלחר כי יום טוב זה ניתן לעמוד לת הכלה נלה וחסודה נריך להלכות עוז וחדוה במקומה כי היא לומר' ליסרל בניה במכוני בלשיפו' וכמה מה שוכם יגיע לאחר חטח על הנפש נפש דוד ומחלל הוד כבוד הדר על יום טוב שני כי לאחר חטח בכלה הניניה הוא גורם הסתלקות ופירוד בין כ' הימים והוא גורם העדר לאותם המזמנים למעלה הנקדלים קדילי מועד כמ"ש בזוהר כי קדש עילאה מזמין למדות עליונות וכן מלכות שמים מזמנת לכל חילה' שהם בכל העולמות התחתונים וכלאחר מגיע לזה פגם מן התחתונים אז מגיע להם הערר לפי כי מדה זו כפי המעשה של התחתונים כן מתיר'כה שלכן נצטיו עבדו לת ה' בשמחה וכוכף עוד כזמן מועדי ה' שכאמר ושמחת בחגך· והמחלל קדושתו בעבות לו כמלאכה עושה העדר גדול ברחם הקרושים קדם עילאה ומה גם למזומנים שם וגם מרנים יות· קדם תתאה שמתרחק מאתה חלוף נעורים עלילה ולכן כל הקרושים מן העולמות התחתונים יניע להם העדר ופירוד ומטעם זה המזלזל כי"ט שני מנדין לותו מדה כנגד מדה הוא הפריד והרחיק כמה מדות זו מזו וכמה נכלות נדחו כך הוא מנדין לותו וכך תהי' כשמתו ממקום מושבה וגם הוא מתרחק מכני חדש כמו שכיאר הר"ח הכהן זל:

בי על כל חלה החים לאחר נגע חלהים בלבו יהא זהיר וזריז במאד מאד בכבוד י"ט כ' ולהלכות עוז וחדוה במקומו וכל יגיע תקלה תחת ידו כו ח"ו וחף בני לתרן ישרחל שרבתם לחזור מנוה עליהם לעבוד כו כגדי י"ט ולשמוח עם בני ח"ל חף על פי שמתפללי תשלה על חול בנעשה:

וכתב רש"ל זל פ' כל הכפר כדין בני ח"י שכאו לח"ל שחסור לעשות מלאכה בי"ט שני שהיה מעשה בלחד מן התלמידים בעיניו שהלך לתרן ישרחל וקבע דירתו שם ולחר כמה שני'כ שכאו שם בעיניו והיה דעתו לחזור ונהג חול כי"ט שני ונערו בו ושחק עליה' ונפטר בצוחה מעונה ולח זכה לחזור לתרן ישרחל ע"כ · ומזה נפשו לה יעיד מלת לאחר בכלו לחסונים ושחקן מפהד רעה · ולפי ח"ל כמונחי שכת לומרים ות ודיעבו וכבר נתבחר כודו למעלה בפ"ב ובקידוש לומרים שהחיינו כמו בי"ט לחסון כדלמרינן פרק כמה מדליקין להת דלמרינן בפרק דדבריהם לה בעי כרוכי ופרכינן והת י"ט שני שפק דדבריהם הוא ובעי ברכה ומשנינן התם כי היכי דלה לזלזולי כיה ולפי ח"ל כמונחי שכת ילמר יקב"ה לן נריך בשמים דטעם בשמים מפוס חיכוד בשמה יתירה וכי"ט

וכי"ט כמי חיכוך בשמה יתירה כמ"ש הדשב"י בתקונים דנחתך בשכתות ומים טובים עם כוס בשמים יתירין וכו' · גם בזוהר פנחס דף רמ"ב זל התי חיהי בשמה יתירה לכל יסרחל בשכת ויומין טבין ע"כ · וכן בתקונים דף יז זל וביומל דשבתל וחדשל ומכוך לתפתח לקבלה רוחין וכוסמין ולירתל נפשין לכנייהו וכו' ע"כ:

(**אה** וכן כתבו התוספות כפ' ע"פ דף ק"כ מפס רשב"ם זל דבי"ט שמי חיכוך בשמה יתירה חלה שקשה על זה חמלי לה תקנו בשמים כמונחי י"ט) וה"ר י"ט נהלון נסתפק בתשובותיו בתוש' לתרן ישרחל המתלכטן בת"ל לם יכולין לכשל ולהלכות בשבילו בי"ט שני כיון דלדידיה חול הוא דהו"ל כמכשל מי"ט לחול כיון דהחי ישרחל לית ליה בהחי יומל קדושה והעלה דבקדירה ח' פשיטל דשרי וכב' קדילו' וב' מינים והם עושים לעצמם ולחורח ודלי שרי כי חיכל לבפוקי חקדיר ח' לבדה מלותו המין הילכך יכולים לבשל בקדירה גדולה להתלק עצמם מן הבפך וטוב שיחלבו הם עמו מקדירתו כדי שלה יהא ניכר שלו לבדו עשו ויתר פרטי דינים דשייכי לבני ח"ל בהולכים לתרן ישרחל וכמי ח"י הבחים לחונה לתרן כתבתי בתשובות בספר תרן חמדה סי' י'. (ח"ה עיין בם הלכות קטנות ח"ח סי' ד' מדינים חלו:)

חול המועד

פרק ה

ימי חול המועד כולם קדושים וכתוכם פ' ולה נקרלו חול המועד שלה מפני שהם חול לגבי ח' וז' חכל לגבי שלר ימים מועד חקרו וחמור עוכשו למולזלין בהם כמ"ש בפ שו הן הלוקין ח"ר עשית כל המבזה לת המועדו' כחילו עבד ז שכחמר חלהי מבכה לה תעשה לך וסמיך ליה לת חג המצות תשמור ופירש רש"י המבזה לת המועדות חולו של מועד שעושה מלחכה האסורה לו וחילו כוהב בהן קנה קדושה לכברו כחכילה ופתיה יותר מלחר ימי החול והטעם לפי שים קדושה לפניהם ולחריהם וכן שים קרבן מוסף לכל יום ונקרלים מקרלי קדש כדלמרינן בפ"ם פרק חין דורשין רבי יוכתן חומר ק"ומה רחשון ומביחי שהן קדושה לפניהם ולחריהם חסורין בעשיית מלחכה הלו של מועד שים קדושה לפניהם ולחריהם חינו דין שיהיו חסורין בעשיית מלחכה מה לעשית ימי המעשה שכן חין בהם קרבן מוסף ומותר בעשיית מלחכה תלמר בח"ה שים קרבן מוסף ר"ח יוכית שים בו קרבן מוסף ומותר בעשיית מלחכ' מה לר"ת שכן חין קרוי מקרח קדש תלמר

בחול המועד שכן קרוי מקרא קדש ומה מחד ים לכל חיים יעשה להזות בקדושתן להקריבם ולהשרות בטהרה ובטעון ובמשורות חסוכות כי"ט לבלתי יהיו נספלים לע"ע ח"ו שהוא ככופר בכל התורה כולה ולמעו בפ' תלק המכוה את המועדות חף על פי שים ביהו תורה ומע"ט חין לו חלק לע"הב ומי בבר לה יעסיל את זאת ויתן חל לבו כי נוח לו שלה נכרת כי תקנת החדש הוא שיחיה בתחיית המתים ויזכה לחיי הע"הב ואיך ולמה לה יחמול על נפשו היפה לחבדה מהסתפם בנחלת ה' על דבר קטון וקל וכבן ילבש חרדה כמהו לבל יהי בו למובדי ה' ולה ינה סוס תקלה מתח ידו בחיסורי המלחה אשר נחברו בם וייתקדש עניהו חף כמותר לו והסבר הדבה כמדה טובה מחכה על מדת פורענות למזלזל בם:

ומנהג

טוב להלכים בתימים לומר תפלת ערבית במוהלי י"ט לה"ה בשמחה ובשירים לבבוד ולתפלחת מקדלי קדם. וביותר בימי ח"ה של חג הסוכו' חשר בהם היתה שמחה בית השואבה בומן הבית כמו שיתבח' במקומו ומפרשין בתפלה כמו במוהלי שבת ולומרים יעלה ויבח בעבודה והם לה לחמרו מחזירין לותו דלה רמי לשבועה דלו בעי לכיל ולו לה בעי לה לכיל דבר המחייבו לברך ברכת המזון הילכך הם לה לחמר יעלה ויבח בברכת מזון חין מחזירין לותו לכל בתפלה דלה בני דלה יתפללו כיון שהתפלה בדיבו דין הוא שיחזור. וכשיזכיר לביתו יהי זדיו וכו' לומר בתוך ביתו קול ברמ"ח מוערים לשמחה כמו כי"ט וכן חים לת קדושו יהיו רגילים ביום ובלילה כשיסקבב חים לת דעתו לומר כן כי גם זה בכלל ככוד מועדי ה' והמהנים לברך חים ש דעתו כח"ה כדרך יומות החול הרי חלו בכלל מכוין לת המועדות ובחה ויהי להדליק לת הנרות בלילו ח"ה כמו כי"ט וכן מנהג כל הקהל המערב וכתב כ"י ורי"ו דמותר לתקן הפתילות לנרות כח"ה דמעשה הדיום הוא וכמוה"ר יהל כתב דיש להזהר לעשותן מקודם לבוך המועד. ומבדילין על הכוס כמו במוהלי שבת להבדיל בין י"ט לח"ה לפי שבמו שכייס השבת ניתוסף בחדש בפש יתירה כך נתוסף בו קדושה כי"ט עכ"פ כמו שנת בחר למעלה ממוהלי הזוהר והתקונים שעל כן נדיך להקביל פני הדב בהם וכן כר"ח כמודע לחמנם כלי ספק כי יש הפרש גדול בין זה לזה והוא בערך העליות של העולמות כך יהיה התוספת ולכן מ"ת נדיך להבדיל למנם בר"ח התוספת הוא מועט ונם כי הוא בשבת המוסף בלבד כמו שנת בחר במקומו ולכן חין לומר הבדלה בר"ח לחנם בשב' וי"ט נדיך להבדיל בחשר מבתלן ממנו תוספת ההוא לים לפי ערכו וחף בל פי שבבר הבדיל בתפלה חוזר ומבדיל על הכוס כי ההבדלה דחלוקה הענין על הסתלקות תוספת הקדושה ולחר כך הבדלה על המזון עם הסתלקות הקדושה

הכוס להגיד כי עיקר ההבדלה כדי להמשיך מלוחותיו׳ עליו ימי החול לו על ח"ה נם על החדש כמו שנתבאר בפרקי מוהלי שבת לחנם יש הפרש כי במוהלי שבת שמסתלק מן החדש נפש יתירה חומר ברכה על הבשמים להשחיר קנת החרה על הטולמות לחנם כי"ט חין כחותו תוספת כדלי להשחיר ממנו ולכן חין לברך על הבשמים ונם לה נרכת מחורי החג לפי שבשבת מבתלקים הותם הממונים עליונים הנקרחים מלחכי חר כמ"ש בזוהר ולכן כש חו"ש במוהלי שבת מברכין מחורי החג וכר לברך בפרני היד ימין כמ"ש בפרשת ויקהל ומתבחר במקומו לחבל בי"ט חין מסתלקין ולכן מבשרים הם בו ולכן חין לברך מלחורי החג ומסח הברכה לה יעשה חף במוהלי י"ט שחל להיות בחמלא שבת והכי נרסינן בפסוק פ"ק דרחולין ח"ר זירא י"ט שחל להיות בחמלא שבת חומר המבדיל כין קדש לחול וכין חור לחשך וכין ישרחל לבמיים וכין יום ה' לששת ימי המעשה מלי שמעת סדר הבדלת הזה מיכה ורבים שבו בזה ולשר קדש קדשים הוא מלחכי ה' יהיתה לו להבין ולהשכיל החפרש שים בין קדש לי"ט לקדושת ח"ה חשר עליה חנו מבדילין כי הנה בבר הודענו בפרק כ' כי חין קדושת שבת דומה לקדושת יום טוב כי בשבת הבנים יולדים לת לחבותם ממש ונקדשים קדם ומקבלים שפע מע"ק כמוהו לכן ביום טוב הזה יבלו לל לחבותם לקבל שפע הרצון ממנו והמה קדושי מועד לחנו ולכן המה יקדשו מקדלי קדם וגוסף גם הוא לשר בשבת המה יבלו לל לחבותם פוין לו תלשש ועד דנלם שלין עם חול כלל וחולם ביום טוב יבחיהו רשם חנל לחבותם מלמעלה ועם קנוסת נשלים למשה ויהי חנ"ת שלהם כמקום חב"ד וכה"י במקום חנ"ת ועם קבוצת הללו יקדשו חול המועד וחינם חול נמור ח"ו שהרי הם מתעלי ממדריגתם למדריגה עליונה ממנה חלה שמפני שלה יבלו עד לו"ל כנ' רחשונות יקדשו חול המועד ומונח דבר לתת"ה תעמא כי קדושת חול המועד למבלה מקדושת ר"ח כי ר"ח הוא חידוש הלבנה לבד לשלות חלו שלני בן פלוני ולה כהיין לחבותם עם היות שעשע הכתוב יורד להם דרך המדריגות שלכן חין לומרים לית מקום כבורו על כי מלחכי השרת יורדים מקומו וכחול המועד רחשה במקום עליון בחיין חבים והזועות והנוף במקום [illegible] וה"י כמ"ש הזועות והנוף.

ו וה

חוא השעם שחין תפילין בח"ה כלל מה שחין כן בר"ח שמשלקין לחתר כתפלת מוסף שלבד כי חו נשלה עליהם שעם ע"ק שהוא לשבלה מן התפילין כמו שנת כחר בפרקי ר"ח חבל בח"ה שם שניהם מלחכי עולים לשבלה מתקום חבילותם והוא נדול מהבחת תפילין כמו שכתב הרב זלל. וכמשעם הפרש זה יבוין החיש המשביל בשעת הברכה המבדיל בין קדש לחול וכו' ובכל יתקדש

עצמו למנוד ולעשות לאותם הימי׳ בקדושה יתירה ולהכדיל
מכל מלאכת מחפצת חלה אוכל נפש כלבד ומלאכת דבר
האבד כי המלאכה מודה על הקליפה בסוד העני׳ עפת
ימי המעשה כי על כן נאכרה המלאכה בשבת לפילו אוכל
נפש לפי כי בשבת ז״ן נכנסים אל הקדש פנימה ולא נותר
מהם דבר למטה וכבן הוא השבתת הקליפה לגמרי וע״כ
נאבר כל מין מלאכה וכי״ט עפם קנוות ז״ן למטה בכפי׳
אבר עפה הרשע ומנע יד לקליפה הותרה לאוכל נפש
ונאבר מלאכת עבודה הוזיל ונתעלו כי חג״ת עלו במקו׳
חב״ד ונה״י במקום חג״ת ואין שליטה אל הקלי׳ בסוד
חג״ת. אלא שמפני שלא יבאר מהיות להם יניקה ואיות
מפם להחיות נפשם הותר לאוכל נפש.

ולפי כי חיות זה נמשך להם משלם עליונות ויורד
דרך המדרינו׳ על כן כי״ט עצמו שהג׳ עליונו׳
שולטות ומשפיעות ל״ק אלו הותר לפם לאוכל נפש
כלבד כי אין העליונות מפשיעו׳ לאחוני׳ לפם חיות כלבד
ולא שליטה לעולם לאחם בח״ם שטולטות ו״ק כי על כן
הם ו׳ ימים שם להם שליטה בדבר האבד והוא סוד קנת
כינוני הקדושה שנטעו בעמקי הקליפה ונאבדו עם כשון
העולם לאבל מיהדם אין לה׳ שליטה כי ו׳ קנוות אלו נתעלו
חג״ת לאב״ד ונה״י לחג״ת ואין להם שליטה לאחזוקים כ״כ
דק בדבר האבד כדבר החמור ודיי בזה הערה לאחיי ה׳.
ולפ שהתירו דבר האבד בכול המועד לעשותו בלא שינוי
מכל מקום ירא שמים בכל מה דלפשר להקל בשיחת
יעפם. וכתב הרוקח ז״ל שים להדם חשוב להזהר לפילו
במלאכת דבר האבד שמא יטעו העולם לומר שכיון
מלאכתו במועד וכן בספק דב׳ האבד לפ עמן הדין מותר
להאכלים הנבשים יתקדשו.

וחייבים בית דין להעמיד שוטרים בימי חול
המועד לאבד ולהפקיר לותה המלאכ׳
שכיוצא והניחוה למועד ולפ הוא מלאכת לחרים שלי
ליפשר לקוכם משמתין לותם ומלקין לותם וכן להיות
תפפשים להר המוחדים במקומות שים להם יום הסוק יום
ר׳ בשבוע שלא יפכרו ויקנו כיום הסוק שבתוך ימי חול
המועד שלין זה דבר האבד שלפ לינו נמכר כיום הסוק
שבתוך המועד ימכר כיום הסוק שלאחר המועד כל שעודע
בודאי שלא יפפידו מהקרן ולפ שמדברי הירושלמי משמע
שלפ הוא בענין שלפ ימכרו בחול המועד יהיו להם מעות
בריוח ויוניחו יותר לשמחת י״ט שמותרים למכור כבר כת׳
הכ״י זל שלא נאמרו דברים הללו אלא בימי שים לו מעות
מועטי׳ וחם עליה׳ מלהוניח כ״כ לשמחת י״ט כדי שלא
יעטרך לגנות או לשאול מהברויות ואילו היו לו מעות בריוח
היה מוניח יותר ובכה״ג מרינן ליה למכור כדי שישמח
בי׳ טוב כשפגו אבל מי שים לו מעות בריוח להוניח לשמח׳
י״ט ככל אשר יתאוה ואין נדעתו להוניח כ״כ לא כתיר לו
למכור

לאכור כדי להוניח יותר ע״כ:

ואין דברים עתה ע״פ אינם נוטים אזן לשמוע דברי
חכמים וכלל שגור בפיהם דבר האבד מותר
בחול המועד ועושים כמה דברים הפך שורת הדין על
שכשעת כטלה כל איסור פרקמטיא. ואין בהם תבונה
שלם טענה זו דדבר האבד בכתם הוי טענה לם כן
כטלת כל איסור פרקמטיא ומה הועילו חכמים לאוסרה
ולהתירה. ורוצי יפרחל׳ים להם להשניח על הדבר לגדיר
הפרנה הזו שלפ שלרעת הרמב״ם אין אפור אלא מדברים׳
וכן דעת התום׳ והרא״ם והמרדכי שאינו אפור אין התורה
אלא מטעם אפמכת׳ ועיקרו מר״ם אפנם מגדולי המיים
הרמב״ן והרשב״א זל ס״ל שכל מלאכה שאינה לצורך
המועד ואינו דבר האבד אפורה אין התורה. וכן כתב
כמוקי יוסף וכתבו דפשטה דמוניה דפר׳ אין דורשין הכי
מפשע וכן בשאר דוכתי. אם כן להני דכוותה לא שיך
למימר מושב שיהיו שונגי׳ ש״ו יהיו מזידים ואפי׳ להרמב״ם
כתב ה״ה שאפשר שדעת הרמב״ם הוא שים לו עיקר
בדאורייתא אקרקן מוסף ומנות שמחה ולפיכך נכון לדרוש
אליהם הלכות דבר האבד האסור והמותר לבלתי עשות
קדם חול במלאכת עבודה או בפרקמטיא וכש״ה עומו
מאד לאסר אחדי המכזה את המועדות כאלו עשו ולא אם
ים כידו תורה ומצ״ט אין לו חלק לעה״ב ואיך ולמה לא
יחושו על נפש׳ הבלובה לשרשה מארץ חיים על בצע כסף
לו יסבע קנף הלף והחימה לתוהו והבל כאס כילו וכל
יביעם בתורה ובמצות בימי חיי הבלם והתעניף עניך בו
ואינינו כמעט דבע על דבר קל לאסר קבלו וקיימו אכמים
ברוח קדשם ואמרו שלפ״ם שים בידו תורה ומצ״ט אין לו
חלק לעה״ב הלא כמה וכמה הרפתקי דעדו עליה דאינים
ימי חיים הימים כל ימי חיים הלילות בתורה ובמצות נבול
יבול לכתת את רגלין מביר לביר וממדינה למדינה ויש
שכמו לשבול הכל לרעת משבנות חיי העה״ב ואיך יעקם
דרכיו לאבד בשעה א׳ כל מה שטרח בכמה ימים וכן כל
ביוצא בדברים האלה ידבר על לב דאשי עם האמרים
מלישוב זה ודרך תבונות שדיעם לאסר מניהו כמה
החמירו דזל בדבר עד שאמרו שכל שאסו׳ לעשותו בה״ת
לאסור לומר לגוי לעשותו כמ״ש בבריית דמ״ק כלנו על
דבר כל שהוא עושה לאמר לגוי ועושה וכל שאינו עושה לינו
לאמר לגוי ועושה.

והנה כשם שאמרו אכמים לגלח בחול המועד כדי
שלא להכנם למועד כשהוא מגוול כך אסרו
אכמים לכבם במועד כדי שלא יבנם למועד כשהוא מגוול
בבגדים גוהים ולא התירו אלא לבוא ממדינת הים ומי
שאין לו אלא אלוק אחד דמותר לכבסו במועד שתמיד
הוא מזיע ומתלכלך אפילו כשכסו קודם המועד דאע״ג דמי
שאבדה לו אבידה בע״י ולא היה יכול לגלח דאסור לגלח

מצני שאין הכל יודעים כחוכמו והכא נמי אין הכל יודעים שאין ל' אלא חלוק אחד כבר חזרו בס"ם על זה לזוזו מוכיח עליו ופי' רש"י דמי שאין לו אלא חלוק א' פושטו ומית עטוף במקטורתו וחונרו בחזיר ומכבס החלוק ומדיר לכל שאין לו אלא חלוק א' וכתב בעל העבור דאף על גב דמסתמא מלשונו שהוא בעניו נראה לכבסו וירחו הכל שחזרו חבור אבל ע"י אחר אלא מוכיחין מילת' מ"מ נוהגים שכבסו לכבס ע"י אשתו או בניו מי שאין לו אלא חלוק אחד לפי שמי שבא למדה זו שאין לו אלא חלוק אחד הוא יודע ומפורסם לכל. והן עתה דבות כבות אינם מצוות אזן לשמוע דברי חכמים ומבזין את המוערות לכבס במועד הרבה ביחד אלא בדמון חכמים שאפי' כל המתרי' לכבס לא התירו לכבס רק אחד אחד אפילו אית להו תרי דמטנפי וכ"ש החסודים לכבס אלא התירו אלא מטפחות הידים שמתלכלים מיד ונראים בכל יום אחד וכן בגדי הקטנים כיותר דהיינו אותה שמלפפין בהם אבל שאר בגדים וחלוקות אסור לכבסם כל שיש להם אחר להחליף לכבוד י"ט החמרן ואפילו מטפחות הידים לא התירו אלא למהנים להחליף אותם יום יום אבל לפי מה שנהגים אלא להחליף אותם אלא מעת לעת אסור לכבסם. עוד יש להם בכביסה מצ"ים ואחזי להיות כל אים זהיר לה זהיר לביתו על זאת אלא יעברו על תקנת חכמים ואלא יכנסו תחת כנף המזלזל את המוערות שהוא ל' מכ"ד דברים שאיכים עליהם כאן מלבד העונש הרחוי להן על עבודים ומהיזן טובת פטור לעצמן כהוגן' פנים אלא כהלכה. וחובה מוטלת על פרנסי דאתי ומנהגי הק' וחכמיה לפיות עומדים בפרץ לבטל כל כיוצא בדברים האלה וביותר לעמוד בפרץ לעבר מת לעות עול האנשים החשודים לעבר התירו לבלא עצמם כח"מ ומוכחים עצמם לעברת ד"ת שהתיר במי שבלא בעי"ט לבלא כח"מ דלא שייך טעמא דלא יכנס לרגל כשהוא מטול ואין סברה מוסכמת וכבר מיחו בה תמיהה כל הפוסקים חדשים עם ישנים לעבר בית ישראל על פיהם יחכו ועל פיהם יסעו והכריחו ברחיות כחורות שסברת ר"ת בזה אין לה שורש ועוקר ואכל נוהג אין לבלא כח"מ כי אם לאותם שהוזכרו בשו"ע ואכל הכא להתיר במקום שאמרו לאסור רחוי לכזיפה כי כוזף ושומר הוא ואכו אין לנו כח לגרוע מדברי רז"ל ולא להוסיף עליהם כי אם להחמיר למנהג מלת' ומלהר שסברת ר"ת הוה בלא הוה אין מקום לכמוך עליו והנם שהתירו הפוסקים בבטילת נפרעים בחה"מ כל שבטלן מבי"ט אין מפסיד דהיה שומרת בטילת נפרעי כחול המועד הוי חומר ומנהג בבלאי דהא מדיכוי שרי ולפיכך אם בטלן בעי"ט מותר לישלן בחה"מ דרציר המנהג בתיסד כדי שלא יכנס לרגל בשרשי תבואל וכיון שבטלן בעי"ט מותר לישלן בחה"מ אבל בדברים שאין הבדיקה מצוי ואין בהם חשש הפסד מרובה אפילו בעי"ט אסור לישלן בחה"מ כגון בגדים שאין לובשים אותם בעי"ט אלא לכבוד יו"ט ואין מכבסים אותם בחה"מ אלא לכבוד שבת ואין לובשים אותם בשבת

בגורת והד לת פתוחה חיסור קו עבדי עלה התיחו כעין זה הלה במוכרי פירות כהות וכלים ממכרים בנגע לצורך המועד ומי שצריך לקנות יין לו ענבים בעת הכניר לצורך כתייתי כל השנה והם יעבור המועד לה ימנא כמו דכר האחד הוא · ומיתר לקנות ולתקן החביות ולזפתן וכלבד שלה יכוין מלאכתו במיוד לאכל יותר מכדי עתייתו לשנה לה יקנה מפני שהוא נרא' כבחור וכבמה מקומו ש'בברתי כהם דאיתי שברורייה כדבר זה שבכוונה מכוונת מביאים לקנות הכניר במועד שפנויים ממלאכתם ורצוי לדרוש עליהן חיסור הדבר לאפרושיהו מחיסור' וכן הדין בקניי' ענים ופחמים לצורך השנה שחסור לכוין מלאכת' במועד · וכנין לפילו כל שהוא לחסור במועד ומעשה הדיוט מותר לצמות כגון לתטבח ליסב ולישן עלה לאכל לה מעשה חומן לפי שכל שהוא לצורך המועד כיון שחיכו צורך לאכל נפש לה הותר כמעשה חומן חלה כמעשה הדיוט ולפילו לצורך מזוה לחסור כמעשה חומן ולכן יש למחו' ביד המהני' לבמו' בה"מ לצורך חתנים בבית הכנסת במעשה חומן לו למתקנים מפבלים לו לחטבחות לצורך קריאה ליל הושענ' רבה דמדינה לחסורים כל שלה עשאו' במעש' הדיוט לו ע"י מי שאין לו מה יאכל ·

ואסור לתקן מלבושיו ומנעלין הקרועים כדרכן לחסור ולה למדינן דהוי דבר האבד שהרי יתקלקלו יותר לם לה יתקנו דלה מקרי דבר האבד חלה כשעיקר הדבר נפסד לם לה יתקנו לכל בשביל מעט תוספת קלקולן לה מקרי דבר האבד הילכך לחסור גם כן לומר לגוי לתקנו דכל מה שחסור לעשותו לחסור לומר ג"כ לגוי לתקנו דכל מה שחסו' לעשותו לחסור לומ' לגוי לעשותו משום שבות דדכרינן וכדומיה זה מקילין מאד לכלתי הזה בחסור לאמירה לגוי וברירי הוה עוכרת כי רחיתי לחד מחסידי הפלי הכתים נקרע מעילו ושלה לתופרו על ידי הגוי ושהתי לו למה תעשה כן שכל שחסור לעשותו חסור לומר לגוי לעשותו בחול המועד והשיבני כי הוה מיבולם לה ידע ולה שמע שיהה חיסור לאמירה לגוי בחול המועד והיה בעיניו כגבולה חדשה.דין הפשוט השמי בבריית פרק ב' דמ"ק דלאמירה לגוי שלאמרתי לו הוי לחזנים שכך שמעתי כל זה כה מהמדבירי תורה חסר חיכן רחשים חוקי השלחים ותורותיו לקהל עדתם :

ובתיבה חסור בחול המועד חפי' על ידי שינוי חם לה בחיזה דברים שהתירו כנון לכנוד חשבונותיו ולחשב ימחותיו ממו' שאין חדם מקפי' בתקונו והוי מעשה הדיוט וי"ח מעשה דקוי כדבר האבוד לם לה יעשמו ולשמי השנשים אין צריך שיכוי שבדי הכתיב' עשה נעשי כמו ע"י שימי כיון שאין חדם נזהר בתיקון מאד ולטעם שני אין צריך שום שינוי כיון דהכר האבד הוא שרי אף בלי שינוי · ואין רבים יבתה ע"ה הקוחרים מכויס

את המוערות וכותבין חשבונותיהם הכתובים בספרי החשבונות שלהם ומתקנים ומעדרים אותם דבר כתוב על לחיבנו בימי חול המועד וזה אסר לה כדת ורבים מהם שחשבונם בע"פ מכוונין מלאכתם במועד וכותבים אותם כה"ה שפנויים מעסקיהם ויש לדרוש שליה חיסור הדבר שימנעו מעשות כן וכל כיוצה בדברים האלה מוטל על חיבי יעדרל להיות נשמרים בקדושת הימים האלה מאד מאד לבלתי תנח תקלה מתחת ידם ח"ו להיות מאחרים עולמם בשעת אחת כי כל המצוה את המוערת לפילו עם בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבה כמו שכתבתי ·

ועם היות שנאמרה המלאכ' בהם לה מפני כך תנח הדיבה להתבך כל איש לאחר הוחיל והמלאכ' נאחרה לוכל ואסתה ואסמח בהם כל היום שאין הדבר כן ואין זה כווכת הי"ט והמועדים חלילה והכתיב' חוילים מדרך פשעם בחולתם לפס מוטה לפכלות זה אכל החמת לה ניתנו י"ט ליעדרל חלה כדי שיהיו פנויים מעסקם ומלאכת' ויבקשו בתורה בלי טרדת בלבי מחשבה והם ימי רצון ומוכלחין כלימודם לכן אין לחיבי יעדרל לאכד אותם במלכל ומשתה ושיחה וטיול לרעות בגנים חלה כל אחד מקומו מוסכ"ר לו יעמוד במקומו המיוחד לו ויעסוק במה שהנהו החל יתבך בעלי מקדח במקדח בבלי מפנה במפנה בעלי גמרא בגמרא בעלי חגדה בחגדה בעלי קבלה בקבלה ויענג נפשו הענוגה לפני היה יוסבת בסביות הדב ואין מי שיחום לה ולתוכלתה כי כולם פוני' לתחות הינר הרע הגוף הנגוף כי רבים חפר חתו מחפר חתה כי היה יחידה וגלמידה דורש אין לה ומה טובו ומה יופיו החים חפר נגע חלחים בלבו לדדום חליה ובקש עליה לתמיך חותה לבל תפול כיד מבקשי רעתה וזה כל החפס ·

ובבר נתבחר כי הימים האלה יש בהם תוספת קדושה לפי שיש קדושה לפניהם ולחריהם ויש בהם קדבן מוסף ויהיו נקדחים מקדחי קדם ואין הסכל נותן בפיתנה הקדושה בימים לחכול ולשתו' כל היו'ובהוג בהם מנהג חול בפחוק הקוביחות וחכי וזרייהו : והמתנהג בהם במנהג הזה בשעון ינהג ועתיד ליתן את הדין ומחלל קדשי' יהוד הנדת' והחכ'עיניו בראשו לשקול כל הענייניס בפלס ומחזני מפפטו ולח מפני זה יתענה נפשו פגם זה הוח מכוה את המוערים חלה ז היח דרך יפרים סיבור לו לאכול דבדי' טובים ומשמני' ויאמר כראוי לו ויעז מעט והרי כל זה עונג לנפשו · ושוב פאר היום גם הנפש לו תתל' בלימודי ה' ·

ובבית מדרשינו נהגו ללמוד בימי חול המועד במחברי הזו דסייבי למד' שבה חתו' מוד י"ש ההוח לם בחבד בחמד לם בגבורה בגבור' לם בת"ת

את"ת כאחר עירובים המה ומקובצים כם' חמדת הלבבו' בסדר קריאת לימוד ימי השבוע ושוב אחר הקריאה דף שבעבו בשובע שמחות בסעודה על מניה והודות והגל לה' בגילה וברעדה לפני הפלחן אשר לפני ה' והן כל יקר דאתה עיניכו פלי"ת. וכתפפע הזה יעשה לו החים אשר נגיב תלהים בלבו להכות בימידי ה' בקרב תלה הימים וחלין יחסוף כל תדר יחד כאהבה כלולה וייחוד הלבבות בשלום ורעו וריעות דלבא ובמחשבה מוצל בקדפי לתת עוז לאלהים יכנסו בכי טוב בחני היום הראשון לתת חלק בקרית"ה בתורה כל לפי שיעורו ובחני היום האחרון יוסיפו חיל על חיל בסעון ובשמחה לגומ"ר על תיר' תכול ושבוע והודו והלל לה' כמהנג ותיקין הרחשוני אשר בו לחזו כל יושבי תרמת הקדש תוכ"ב החיתני אשר כהמת לזאת יקרא חג לה' ותהי זאת נחמתו כי כמה מהנער ים לו בחני ובמיוחדי' ברחות היכלו ומקדש המצוו שומעים מבלי בחי מועד פחג יחגב על נוהו לאמר בני היכן הס וכולי ושערי דמעה לא נעצלו ועתה כהשד מוד יפרים ועדה עבר"ת לתורים ישמח ה' כמעשיו לאמר חין לי מוצדות חלא חלו המוכירים את ה' אל דמי לכם וכן ירב וכן יפרום חשר עליון כנפי חסידותו על רחשם חים אשר כברכתו ביק חותם בפרק חלק נחלת שדי תמרומים. וחולם בעבור זאת כל הקרב הקרב אל מעכן ה' יעוד בעגם תומו כחומר וכמחשבה מעשם הדברים החלה ולא יפנה דרך ריקו ופוח זו השמחי חלי גיל כימים בשחוק ובקלות רחם אל תחת נפן ואל תחת תאכה בחורים עם בתולות זקנים עם נערי' ומרן נפי ושניין נברי כחם בגבורת ולא יזכרו ולא יעלו על לב לפני מי עומדים אשר חין ספק כי חטאתם כבדה מאד לפני ה' וירח ה' ועד חותו גר לו לאמר בגע' מתחולל לאמר החלה הם מוצרי ה' זאת תהי נחמתי ומי בער ישמע כמשפט הדברים החלה מאכזו ס"ו ולא יקרע בגור לבבו ויסוב וניחם על הרעה וק"ו לשביע' עשר יהות לבלתי לכת בחוקי הגוים בחניהם חלילה רק להתקדם שנמו במיתר לו ולהתחבר עם החפצים הניצפים שופי' כתורה ומסוכלי' כמצוות להזעיר את ערו ולעצות נחת רוח לזוננו ותהי זאת נחמתו כאמור:

ובבר חדעבו בודל סבר המאכיל עניי תורה על שולחנו בחנים ובמוצדים וימי ח"מ גם גם הם בכלל החוהרה היות לשמח לב החומללים בהם ורבים מהחיתני' נהגו לעשות בימי חול המוצד יום יום סעודה לעבני' ולתביתי' לאשר זאת השמח' היה היתה לרחם פיה על כל מיני שמחות לאשר ים לתתו נפש מליחה דעת וירחת ה' ואשר חין ספק בידו לעשות ככה לא יעבו' מהיו' חונן דלים כברכת ה' אשר נתן לו חם דל וחם עשי' הנעמי' לו ירבה והדל לא ימעים ועניים ומרודים יביח בית והיו

באוכלי שולחנו בכל ימי חול המוצד כמו בעצ' ימי' טובים וגם הנפש לו תתלה להיות שולחנו מלא דשן מלחמה על תורה וניס"ל כם את השולחן כמ"ש כזוהר: וביום א' יהגה על שולחנו בזוהר פ' ויחי דף רכ"ו ע"ב תלמוד לומר רבי יהודה בתתני' דילן לוקימנא וכו' עד ומדיקים ירבו חרן זכו' וביום ב' יהגה בכרמה מספטים דף קכ"ב ע"ב וכבל אשר לחמרתי חלניב"ת שמרו וכו' עד לעבל ולעבלמי עלמין. וביום ג' כזוהר פ' תרומה דף קל"ח ע"ח וחת התרומה חשר תקחו מחתם וכו' עד דהוח לחד ופמו לחד. וביום הד' תקונין תקון כ"ח דף נ"ו עמוד ח' ועור שכינתא לתקריחת חג וכולי עד המוני מעלה מלך ומלכות.

ושוב יכון לקריחת חלהיו לנרך על מיומו הדר בלבושו בפחה בריזה ובבוגה יתיר' ויהח זכור להזכיר קדושת היו' בברכתו פחף פיון הדין עם לח לחמו לחן מח וירין לחתו לח זו הדרך להסתיפף תחת כנפי החסידות לחכול לשובע מפני שמחת הרגל ולהפליך חות' לחרי גווה על כלי תת לה השבח והח לחה זה דוחק לתומין חת החתן לחופה והכלה עומדת בבית לחביה וכבר החרכנו בזה בפרקי ר"ח ובבל כן החים חשר נגיב חלהים בלבו בבוחו לנרך על מזונו יתקדם חופיו וכלתי חל קדום היום וכוונת הברכה יהיו כל מלייניו וכבן יתברך המזון כמיניו והשביע בנחמות נפשו:

הנה ערכתי לפניך מפפח יום טוב וחול המוצד כמשפט מדת החסידי' חשר הפס יתברך לנגדם תמיד חשר בכל דרכיו' ידעוהו וזה דרכם שבל למו ובעת שמחת' חז יותר ויות' מברכין ומשבחין להקב"ה חשר שמחם-וכ' יעשה החים התמי' בכל מיני שמחות ויחשר בעת שמחתו והנחתו לם כך הוח שמחת הע"ה חשר הוח הבל כי ים לחריה תובה ונער ח"כ מה תהיה שמח' הע"הב התמיד שלין לחריה תובה ויתפלל לבורא יתברך שיזה לבו לעובדו לבעבו' לבדו בלבב שלם ושישמחנו בשמחת שול' ויזכנו לחיי הע"הב לחור פני מלך חיים לחמן כן יהי רצון:

אסרו חג

יום שלחר י"ט הוח לשמו חג וביומלי' קורח לחסרו חג בגח דמועדיח פי' כן המוצד והמכהב שלח להתעכות בו וכמולחי י"ט של סבועות לחסור להתעכות בו כי הוח יום טבוח שהיו טובחין קרבנות רחייה וחגיגה של י"ט דשבועות לחחר הי"ט מפני שלחי הקרבנות קרבו לחזר ולין קרבן יחיד דוחה לח שב' ולח י"ט דשב למי של פסח וסוכו' היו זובחי' ומקריבין בח"ה לחכל של שבועו' היו נריכים לזבוח ולהקריב ביום שלחריו ולכך יש לעבות ו ביום טוב לחוסרו בתענית והספר חתי כומן הזה. ותב"ם

שבזמן שבית המקדש קיים היה מתיר בהספד וכת עניות
חליכת דבית הלל היינו כשחל עצרת בשבת משום שלח
לן ויכיר דכרי הנדוקים שהיו אותרים עצרת חל לעולם ביום
שלאחר השבת דהיינו יום ה' בשבת שהיו אומרי ובפרת'
לכם ממחרת השבת ממחרת השבת היינו מחרת שבת
ברחשית לכך היו עושין חכמים יום שלאחד אותו יום טוב
כחול כשחל עצרת בשבת כד' שלח יאמרו הנדוקי שאלו
מודים להם כזה שיאמרו שאנו מחזיקים אותו לי"ט והיינו
דוקא כשחל בשבת היו חושבין לזה אבל כשאר ימי
הכבוש היו עושים אותו כי"ט להודעו בהספד ובתענית.
ובזמן הזה לא חיישינן לנדוקים מפני שאינו מנוי' כיניכו
ונוהגים היסוד הספד ותענית לעולם בין כשחל בשבת
בין כשחל בשאר ימות החול. ואף על פי שבחדש היינו
ז' ימים אחר שבועות אין לומר תחכוכים ונפילת אפים
דהא עצרת נמי יש לה תשלומין כל ז' כדאיתא בפ"ק
דחגיגה והנפים שמוהגות שלח לעשות מלאכה בכל
הסרי חג דשתין קלה שאין מנהג אפם אחר י"ט של עצרת
כלבד אבל בשאר י"ט אין להם טעם להבטל ממלאכתן
ואף במוצאי חג שבועות מדינא היינו אסור אלא בהספד
ותענית אבל במלאכה שרינא אם לא שיש מהם קבוע
שהרי בימי ניסן נ"ב אסור בהספד ותענית כל אחד אבל
במלאכה מעולם לא שמענו אסור (מ"ה עיין בתשובות
תורת חיים חלק ג' סי' ח' אחריך בכל זה:

ומ"מ יש לכל איש שראוי לעשו אסור לאחר במלאכת
ומפתה כדאמרי' כ"ם דאסרה כל השעה
אסור לאחר בלילה ומפתה מעלה עליו הכתוב כאילו בנה
מזבח והקריב עליו קרבן שנאמר אחרי חג בעבותים
עד קרנות המזבח וכתב רש"י בלשון האחרון דהיינו יום
שלאחר החג ורואי וכהן להיות כל איש זרי וכשב' לקבוע
מעודה ביום ההוא ולהוסיף איזה דבר בעבודתו שיהא
ניכר שלכבוד אחרו חג הוא עושה וכתבה לו לבפר עליו
כמעשה עבודת הקרבנות ממש וטוב ויפה לבט' בספתיו
קדבר זה בבואו לעסוק בעבודתו כהיום הזה:

ליחדא שמע דקב"ה ושכינתיה וכו'. הנה אנכי
כח לאסור איסור החג בעבותי' במלכל
ומפתה ויהי רצון מלפניך ה' אלהי שיהא חשוב ומקובל
ומרוצה לפניך כאילו בנינו מזבח והקרבנו עליו קרבן למיחל
ולכלות פסמותינו אשר שמנו ע"י מלכל ומפתה כימי
המיוחד וכתבה לנו כקרבן איזה ריח נחוח לה כדכתי' אחרו
אחרי חג בעבותים עד קרנות המזבח ויהי מוצ"ש שהיינו
עלינו וכו' יהיו לרצון. ואיתי ה' ונחלתו ירושלם ויבוננו
בשיר ושרים להשכיל לת טעמו מפני שבי"ט העשיה ופסח
קנוות אחרונות דלעולם היינו לא שלו אלא אחילוק
ובל כן ביום ראשה אחרי"ט עוד מרגיזה אחת ותהיה
היינו במקום ת"ת העשיה כי"ט אחשה בכריאה
ורגליה

הזה להיות נחשב כאילו בנה מזבח והקריב עליה קרבן והיינו כי אלהים חשבה כקרבן לכפר עליהם חטא חטאו בימי החג כאילו הקריבו עולה על חטאתם כדרך שנאמר בחיוב ויהי כי הקיפו ימי המשתה וגו' והעלה עולות וגו' כי אמר איוב אולי חטאו בני וכו':

כי על כן קבלו וקיימו רבים מישראל ה' וחשבו שמן להכין ולהתענות שני וחמישי ושני אחר הפסח וכן אחר סוכות משא"כ זה אולי חטאו בימי המועדי' ומתענין לפלס פרים שפתינו להיות להם כפרה על חטאם ומנהג ותיקין הוא ולפי כי בתקון לבדו חג כיוון לזה מכל מקום הא כלא הא לא סגיא דקרבן לא ירצה עד שיסוב ומיחס כרוח נשברה כמ"ש בזוהר פרשת פנחס דף ר"מ ז"ל ר' לבא פתח זבחי אלהים רוח נשברה אלו קרבן תוקמוה דרבותא דקודשא בריך הוא לא לתרעי בקרבן דבר גם על חובי אלא רוח נשברה והכי אמרינן מבוכינא קדישא דכר אתי בר גם לאיסתלקא בחובי לאתעקא עליה רוחא מסטרא דמסאבא ואתגלי על בר גם ואליט עליה לכל רעותיה. אתי בר גם לאתדכאה בזמנא דהוה כי מקדשא קיים אקריב קרבני' כל כפר' דיליה תליין עליה עד דאיתחרש ותבר לההוא רוחא מנו נחיתא דיליה ומיתך ליה ודא הוא תביר דההוא דרגא דמסאבא וכד אתבר ההוא רוחא מסאבא ואתכיל קרבניה דא לייהו דאיתקבל ברעוא כדקא יאות ואי לא לית בר אתי רוחא לאו קרבניה כלום ולכלבי אתמסר דהא קרבנא דא לאו דקב"ה אלא מכלבי וכגין כך זבחי אלהים רוח נשברה כדקא יאות רוח נשברה דייתבר ההוא רוח מסאבא ולא יפלוט וע"ד מאן דיתבר ליה כדקא יאות עליה כתיב רוח הולך ולא ישוב ליהוי ההוא נברא כאבטחותא ולא יתוב לבביה לאתמיין הב"ד ולא ישוב עד כאן. הרי בפירוש כי כאשר החוטא מושך עליו רוח דמסאבא ולבו מתבלה הוצרך העיקרי לו הוא רוח נשברה לשבר לאותו על ידי הכוס כי אין דרך לעכירת כל איברין ורוחו לפם על ידי סיגוף התענית שחלבו ודמו שהם עיקר כל האיברים מתמצטים ומסתגפים וכמו שעל ידי אכילה ושתיה נתגלה כאן כך יסגף עצמו בלי אכילה כדי להכניע עצמו כאמור.

ויש מתחילין להתענות עד שיעבור כל חדש ניסן ותשרי ואז מתענין. ואולם זה הדין יהיה לאותם המתעלים בעבור כמהנה בני ואשכנז אבל ליחוד הרוכה להתענות מיד אחר המועד שני וחמישי ושני אינו נריך להמתין עד שיעבור ניסן ותשרי שיחיד בכל שעה שירצה להתענות הרשו' כירו ואין לומרים לאדם המתן מלבעות תשובה כי לא ידע האדם את עתו אבל לענין המתענים בעבור אין רשאי לעשות להם כן והעושה כאלו עלה להתענות אחר חג הסכות ואחר פסח

פסח וסוכות שהם הרבה ימים חייבין שמא מתוך שמי המתיחה כאן לגדי עבירה ונריכין כפרה מה שאין כן אחר חג הסכות דכיון דלית הוי חלת יום ח' לו כ' לא שכיח כיה שמיחה טובא. וכן כתב רבינו סוף סימן תכ"ט אבל בספר תמים דעים סימן קנ"ח כתב דאף אחר חג הסכות מתענים וכתבו הגהות מיימוניות בפרק ח' מהלכות תעניות שבתעניות אלו וכן כ' ימי תשובה אם חייב שגורת ברית מילה מכות לאכול ער כאן ומסתברא דהייבו דווקא היכא דלעבד עשרה אלא כהדיא.

ובתעניות אלה יהגה בפרשת הקרבנות ויקרא וכו וכיחזקא מסימן מ' ער סופו וכמצנה זבחים מנחות מדות תמיד ויכוין בתעניות אלו לתקן אולי המכשלה שלא מבזה את המועדות דהייבו חול המועד יפנה תחת ידו אשר היא מן החמורות שחמרו עליה שהוא כאילו עבד ופלחי' ים כידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא כחיותא בפרק חלק וחמרו הרחשונים שאפי' נהג בהם כשעודתו בהם כשעודה שלא חול הוא בכלל מבזה את המועדות לא היזה מלאכה האסורה בהם והוא נהג בהם היתר על כל אלה יכוין בכח תעניות אלו לשפוך שיחה לרוש סליחה מלל החנון המרבה לסלוח לכפר עלינו.

ובתפלת מנחת תעניות אלו יאמר נוסח עניכו בסומע תפלה וזה תוארו.

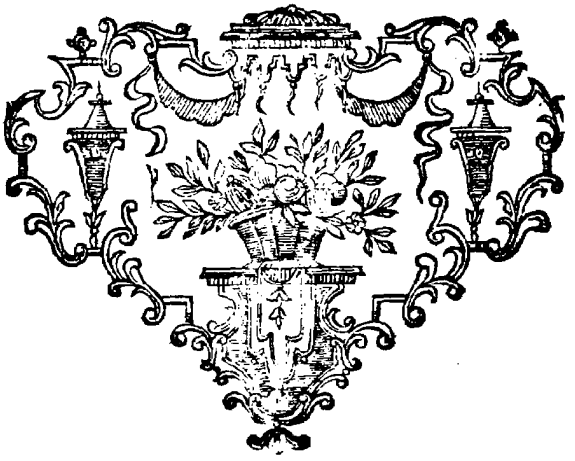
עניכו אלהינו עניכו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו אנחנו על כי בפלנו בעוכינו ואנחנו פשענו ומרדנו במלכל ומעמ' וכשחוק וקלות ראש במיצרי קדשיך אל גיל בעמים והדבקנו לעשה אל רעה בחרחות עקלקלו' ובכת יבות לא סלולות ער אחר על כל אלה קנאת לאמר חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטורח נלאתי נשוא והוספנו סרה וחללנו ובזיונו מועדי קדשיך ובלבדנו במעודד רעה להיות בעושלים לעובדי אלילים ובכל רחות נאות ה' בעולם מכח והעלות על לבבנו כל זאת נפלו פניכו ויעם לבביכו בקרבנו ויהי למיס לאמר אוי נא על אחריתנו בקום למשפט אלהים.

ועתה ה' צור תקותנו ותקות אבותינו אבה שבנו לנוך בבושת פניכו ביום צום התענית הזה לשפוך שיחה לרוש סליחה על העוות ינו. ואתה אלהינו אב הרחמן חום וחמול עלינו ומחום ברחמיך ובחוב יומריך את שבריכו ושים עיניך עלינו לטובה ומחוק מספרך שבעיותינו ומגור פתחי מעילותינו ופתח שערי זכיותינו ולא נאבד כי אתה בוחן לבות וכליות וגלוי וידוע לפניך כי לא במרד ולא במעל לעשות נגד כוונתך חטאנו אפם כי עז יגרמו ועל כרחינו שיסת ועיכה לותנו ומכב הטוב ממנו ואתה

בטוכך תמיך חת נפילתנו וכנוים לח נתחסב כי עמך
לכחנו יסרחל לחסר בו תתפחר ולמען תפחרתך קבל
מיעוט חלכנו ודמיכו היום כקרבן עולה וחטחה לכפר
פגמינו לחסר פגמנו במועדי קדסיך ולח ידח ממנו נדח
להבדל מעדת קדם יסרחל גוי לחד בלרן וזכה וכחיה
וכירם טובה וכרכה לחיי העולם הבח לחזות כנועם ה׳
ולבקר כהיכלו וחוסה ה׳ על עמך בית יסרחל ודחף מעלינו
כל

כל מקרים רעי׳ המתרגשי׳ לבח בעולם בפכנת סיבוי
החויר בימים החלה ובזמן הזה והסר ממנו דבר ומגפה
ומיתות משונות ונינים פחים בדרך עקם ולל תבתר פניך
ממנו היה נח קדוב לשועתינו טרם חלין נקרח לחתה תענה
נדבר וחתה תשמע כדבר שנחמר והיה טרם יקרחו וחני
חענה עוד הם מדברים וחני חשמע כי חתה ה׳ עוכה
בעת צרה ושומע תפלת כל פה כרוך חתה ה׳ שומע
תפלה :

תם וישר סדר יום טוב

חנוכה

מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות ·

פרק ראשון

חס ד׳ ויתעלה ד׳ ורז נג״ח
צור ישראל אשר כתר שם מכל
העמים וחיבה יתירה נודעת לנו
על כל העולמים ונתה נכו מכל
קדושים אשר בעמים ממצל עופי
דכח · כי רק בחוקותיו חפץ
לעובדו ולברך בשמו לתקן עולם
במלכות שדי כי הן המה כלי הקדש המיוחדים מאבינו
לרקיע על הארץ והדרים עליהם ברכה שר כלי דת לעובד׳
ולשומרה לבבין לחותה ולמעבדה עדי תאכן בחסד כסא
כבוד מה״מ מלחמן מקום מקדשיו לעשבו בתוכו ויכן לו
בית להשבר שם לתתנו בדול ה׳ ומהולל מאד בעיר אלהינו
הר קדשו אלהים בארמנותיה נודע למשגב אשר לו עזב
חסדו וחמתו מכית ישראל ואשר עד הנה לו עזבנו ועור
ידו נטויה לנסוח ולהנן בעד שארית הנמלטה אשר רבים
הקמים עליהם לכלות שם ושארית ולחמו לכבות נר ישראל
עד כלה וכחדנה והנה ה׳ מעמים לל הארץ השקיף בעין
החמלה לתת להם חניכה ורחמים לפני . כל שוכניו ולעשות
להם שארית בארץ לפליטה נדולה · וזה כי בחוקיהם שמעבו
פובל פעל בימי קדם בקום עליהם בוי נכל זה העם לא
היה כמוהו מעחית ומחבל והוא הסגיר והסעיר מלך יון עז
פנים עשה והצליח בנבואות דניאל · והעמיח עם קדוש
בנחום וכבודל לבב לון אלהים לנגד עיניו לא ויחמולבלה
יכסה · ותבב מחשבות לבטל המנות היוצבים רחשונה
במלכו׳ עמ׳ וסם חדש בב׳ ומלה בחשבו כי על ידה יבבה

מכל וכל כר ישראל כי בזכות נ׳ אלה ננחלו ישראל ממנרי׳
כמו שלמדו רז״ל מפ׳ ואתחנן מתבוססת בדמוך דם פסח
ודם מילה וכן מנות החדש · כבדלה מהקדמת נוחי החדש
החדש הזה לבם לנחתם מראן שאדים וכן מלות השבת
שממנו במנרים לבקשת ממה מעדנה וכמו שפירשו כת
הקודמין ראשי רשומות בפסוק ויחמ״ם לת לחן מנרים
והיה החוב לפקדון כי חמ״ם ר״ת ח״דש מ״ילה ש״בת אשר
זכות נ׳ אלה שהיה כידם במנרים היה להם שמור לפדיון
להנחל בזכותם בסוד ויחמסים עלו בני ישראל שבזכות
נ׳ אלה שסימנן חמ״ם עלו בני ישראל מארן מנרי׳ וכשביק׳
לחטיוכום לבטל מישראל נ׳ אלה הרי נתכוון לבבות נר
ישראל ח״ו · ולף נם כי נ׳ אלה נ׳ עקרי יסודי דת אשר
שבת כולל כל חלקי יסודי דת תורתינו עד אשר חכמים הנידו שמקולה שבת כנגד כל המנות שבתורה
והמילה נם היא אשר ל׳ שמקולה כנגד כל התורה והיה נם
היא כוללת כל חלקי יסודי דת תורתינו · וקידוש החדש
נם הוא מופת מניחות החל יתברך המחדש את עולמו ·
נראה בירח זה המתחד׳ בכל חדש וחדש והוא הזרע שבתו׳
על שים לבותם מכהיב בורח וכל יכול עד שנבורל תוולת
מכוה זו אז״ל שהיה רחוי להתחיל את התורה מהחדש ה זה
לכם ולמה מתי אלמלא לא זכו ישראל אלא להקביל פני
שכינה פ״ח בחדש דיום ולפיכך חשב מכשיזכום שבכיטול
נ׳ מנות אלו יפלו יסודי דת והשתות יהרסון ואז יפול
נם הבנין שעליהם וכר אלהים יכרת מכל וכל ח״ו עד שם׳
הופיע ה׳ ממכון שחתו והזריח אור ישראל · כי כבר כרת

כרותה לנו כי אף לא יתקבצו כל מלכיות שבעולם נוסדו יחד על ישראל ועל התורה מ"מ אינן יכולין לבטל מהם תורה ומצוה כמ"ש כאברהם שאעל פוליפום את דבי עקיבה כתיב כי תלמד לדעת רוממנו ונשוב ונכנה חרבות כה אמר ה' המה יבנו ואני אהרוס והלא כל מה שהם בונים אינם קיים ח"ל לא דיבר הכתוב כנגד מה שהם בונים אלא כנגד העצות שאתם יועצים בכל פעם לבלותינו והקב"ה מהרס מחשבותיכם ואמר לו חייך שכך הוא אלו יועצים בכל עצה לבלותיכם ואתי אחד מבטל לן היינו הקב"ה יחידו של עולם הנקרא עתיק יומין נמצא שברי כרות ליעקב כי אין לומות העולם שולטין בתורה ומצות.

וכמעט גר אלהים טרם יכבה הציר ה' רוח כהני ה' מסרתיו עושי רצונו להודיעו נתן בלבם ואמר חזקו ידים רפות נקו' נקמת ה' אחר תאחז וחיזק וחימץ ידי חשמוני וכהניו להיות למין לבו בגבורי הוא וכהניו אתו ויעבידו קול במחנה להאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל זקני יהודה כל איש חיל רב פעלי אחר נגיע ה' בלבו לנקום נקמת ה' קנאת ה' נכחות תעשה זאת וילחמו בו ויגרשהו וילך ויכו אותו ואת עמו עד בלתי השאיר לו סריד ובפובם נתנו שבח והודאה לאל וחזקו את בדק הבית והיה חוג ישראל לאם והחרון החידה מבבל' כימי עולם. ודבר זה היה לבדה תספיק לעצות זכרון לבני ישראל לנס ההוא ולקבוע ח' ימי חנוכה בהלל והודאה ולא כמו שעלה על רוח רבים לומר אחר עיקר קביעותן היתה מפני שם הפך כי אין לקבוע ימי טובי בהלל והודאה מפני נס הנעשה בחוץ אינן הפך הטבע אלא כמייחים ענין הגלה מחוץ הגלה ועשרה ניסים נעשו לאבותינו בבית המקדש ולא קבעו בעבורם ימים טובים ועוד דאם מפני שם הפך לא היה לחוש להיות אלא ז' ימים שבאותו הפך ככר היה בו שמן כדי להדליק ממנו לילה הא' ולא היה לנס אלא ז' ימים בלבד עד שנתעסקו כת הקורמין בקושי זה ואמרו כי אף שלא נעשה בו נס לילה האחד אמנו מדליקין בה מפני שהיה זכר לטהרת המקדש וחזרתה על מכונה להדליק שם נרות אחר כן יוכיח נוסח הודאת על הניסים שאמר ואח"כ בחו בניך לדביר ביתך ופינו את היכלך והדליקו נרות בחצרות קדשיך אלא שלא עשו הזכר בלוש אחד מהדברי' שבמקדש אלא כנרו על חודות אחיר' גם בשנין הנרות יש שאמרו שמניחות הפך הוא היה בדרך גם וקבעו אחד על מניחות הפך וז' ימים בלבד הנם שנתן את המלא כריקן כמבואר בספרי הקדמונים ז"ל. ואולם אנשי עיקר הקביעות היה מפני התשועה הנעשית להם בנגחון החויבים כי על כן יאמר בספ"ר תקון נוסח על הניסים עמדת להם בעת צרתם ריבת את ריבם דנת את דינם וכו' מסרת גבורים ביד חלשים וכו' אחר שם רמז כל הג' ימודות שביקש לבטלם להדום אחד מהם תילה ושבת אחר יאמר מסרת גבורים ביד חלשים רמז לקיום המילה ע"י שפשיב ר' ליאזן בן לבטל לקיים שביקש לבטל את המילה וז"ל לאחוני מי שים לו שוחים רוצה שיהיו חלשים חו גבורים ח"ל היהודים אלו הם חלשים על תודות המילה וכן רבים ביד מעטים רמז לקידום החדש שיפרש מוכן לעבוה שנאמר הלוא לכי ומעטי את עמך וכן ישראל חפק ה' כה' על שמעטים את עצמם כמ"ה לא מרובכם מכל העמי' חפק ה' בכם כי אתם המעט וטמאים ביד טהורים שמיעט הירח הוא הורחה על מיעוט החומר המתייחם לאמר הקטן אני ובסיבה זו יהבר מזוהמת חלאת טומאת החומר ויאחר השכל לבדן בטהרה כמ"ש מה הקב"ה טהור אף הנשמים טהורה ולשבים ביד נדיקים שמצד המיעוט הוא שנאמר לירח נדיקים יקרוהו על שמך וכולי וזדים ביד עושקי תורת' רמז לקיום השבת שלא ניתנו לישראל שלא לעסוק בתורה שהוא יום פנוי לעסוק בתורה. ומפני התשובות הללו הונרכו לקבוע י"ט בהלל ובהודאה בכל שנה ושנה חלא מפני שניתוספה בחינת הנם שנעשה בפך והדליקו ממנו שמנה ימים שמוס על הנם שמנה ימים חלו בהלל ובהודאה וחלם הימים החלה נזכרים ונעשים כולם לזכר התשובה שנעשה להם ובעבור זה אף כי בחותו פך ככר היה בו שמן להדליק ממנו לילה הראשון ולא נעשה הנם אלא ז' ימים בלבד עכ"ז קבעו ח' ימים כי אי אפשר שלא לתקן י"ט לית' דאשון שאנו בו שהוא עיקר זמן התשועה אחר ימי חנוכה נקבעו בעבודו (ח"ס בס' מהרח"ח ז"ל מסכים הולך כדברי המחבר.

ואף גם אחר הופיע ה' ממכון שבתו ויתן נס להתמסם כפך השמן שהיה מונח בחותמו של כ"ג שלא חלו בה ידים של החויבים לא לחנם נעשה הנס בנחת דווקא אחר שם רמז והן מזכירים מעשה נסים על החויב אחר חשב על החזדים להשמידם לבטל מהם חדש ושבת ומילה ובידו הנפלא' הפר עצתם אחר ברית ברותה לישראל כי אין כל חומה ולשון שולטים בתורה וכמצות וכ"ש היה לנס חוד הפך של שמן בחותמו של כ"ג שלא שלטו בו החויבים רמז שישראל יהיו בוטחים לדורות שאין ח"ה יכולין לבטל מהם התורה שנמשלה לשמן העולה על כל המשקין וכך התורה כתיבן בה ואת עלית על כולנה שים לה יתרון כיתר שאת ויתר עוז על כל החכמו' והדעות ומתנה תנא חורה לעולם כמו השמן המאיר לאדם ולבריות עליה. ונעשה ב"כ נס זה בחמורה כי בה ז' קנים לעומת ז' הכמות הנכללים בתורה ולעומת ז' ספרים שבה כמ"ש חנכה עמודיה ז' ומן השמים הוכיחו במניחות הפך הזה להיות מונח בחותמו של כ"ג הורה על ביטול מחשבת השונאים לאחר בקשו לבטל חדש שבת ומילה לאחר בחמת לעולם ועד חמה מונחים בחותם כי המילה נקראת חותם

כמ"ש ונתנלו חתם בחות נרות קדם ולף גם הסב' נקדש חותם כאשר חכמים הניחו במדרש רבות ורבנין לחמרי מעבל למלך שעשה לו שבעת מה חסרה חותם כך מה היה העולם חסר מנוחה כה שבת כל מנוחה והיתה גם היא ר' מז' ככבי לכת וכתיב וכבד ככבי' יחתיו ג' שה מן הצמים הזכיתו כי לא ימוטו לעולם והמה נחתמים בחותם שבעת המלך מלכו של עולם הכתן התדול הגביר והמורא. ואין כל לומה ולשון סולמת בהן:

ומטעם זה לחמרו נרות חנוכה מוסיפי' והולכין להודו' הפר עשתם לשר זממו לכיטולה על תורה ונרות חנוכה מכיצים והולכים דוגמת נר מנוה ותורה חור שמוסיפים והולכין תמיד. וטופף עוד לשר חכמי' הניחו הרגיל בנר חנוכ' הוזן ליה בנים ת"ח כי כמו שנרות הללו מוסיפין והולכים להודות הפר עשת לויב וכי לזן תורה פוסקת מיפרחל נגח כלה ועד כן בחיתה מדה הזין ליה בנים ת"ח ולא תעכח מפי זרעו וכמו שנרות אלו מוסיפים והולכים כך יהיו לו בנים ת"ח שמדתם להיות מוסיפים והולכים לשר לחמרו זקני ת"ח כל זמן שמזקינין חכמה ניתוספת בהם. והולם על קושב כוזה זו לשר נכלל בפניתיות הדלקת הנרות הללו כי כה יכלל כל הנסים ונצחון חויבם וקיים יצחי דתינו כשר רמזו על כן החמירו כה חכמים עד שלמרו לבני' עבי המתברנם מן הנדקה מוכר כסותו ליקח נר חנוכה וכן לם לין ירו מעב' לנר חנוכה ויין לקיחם היום שיקנה לנר חנוכה משום פרסומי ניסא וכן גם כן לשרו להשתמש לאורה כדי שיהא לכל שהיא נר של מנוה לפרסומי ניסא ועוד כיון שעל ידי נם שנעשה במנורה תקנוה עשתו' כמנור' שלין משתמשין בה כלל שהרי לפנים היתה עומדת בהיכל מקו' שלא רלו בני חדם לת אורה. וגם מעשה פרסומי ניסא מנות נר חנוכה בסוף שקיעת החמה שלו העם עוברין ושבי' ורוחין וגם כי הנרות מלירים בלילה ולשכת פרסומי ניסא מה שלין כן כיום דשרנא בטיהדא מלי מהניא.

ומ"מ מלחדין ולא מקדימין כי השבתת דוב הפוסקים היא כי סוף שקיעת החמה ר"ל נאת הכוכבים כשעות ר"ת דשקיעת החמה היא קודמת למשתשקע. ולכן מלחדין לותה עד לחד ערבית. ולא כמו שמהנים רבים מרבת בני עמינו להקדים בשקיעת החמה כשלין השמש נראה על החדן וכולן מתירין לותן עם השמש ומ"מ לם שכח ולו הזיד ולא הדליק עם נאת הכוכבים מדליק והולך עד שתכלה רגל מן השוק שהוא כמו חצי שעה מן הלילה שעד לותו ומן לשר "פרסומי ניסא" ולפיכך הזהירו הפוסקים שמיד כשהתחיל ומכה לין לו לשכול ולא ללמוד עד שידליק ולם התחיל פוסק. ולפי שלין מצוה אלא בהדלקה שבה ניכר פרסום הנס ולא בהנחה לפיכך נרין שיהיו הנרות בחולות שיכילו כדי שיעורן קודם ההדלק' שלם הדלי' ולא היה כהן כדי שיעורן ולח"כ הוסיף עליה לכשיגור לא עשה ולא כלום ולא יצא י"ח. והן רבים עתה ע"ה ונמכרו המצוות בידם ולינם מצוים לזן לשמוע דברי חכמים והקלו על עלמן להדליק בנחת קטנות פחות מכשיעורן ולא עשו ולא כלום ורחו לרחם להם הדבר חולי יפוכו ולא יזידון לעבור על דברי חכמים:

ואמרו הפוסקים דכן החוכל לוכל חביו ויש נכי' לחר נרין להדליק בחנרו משום חשדת דרחים לותו יונא ונכנס בו שלין העולם יודעים שחוכל במקום לחר ולחילו לדידן שלמו מדליקין בפנים ומכתמת בני הבית יודעים שחוכל לוכל חביו לפי' הכי' שייך חשדת כי הסכני' עוברי' ופנים לפני פתח הבית ורוחין שהיו מדליק וכ"ם כחתן שחוכל לוכל חמיו ויש לו פתח פתוח לעלמו שרין להדליק כדעת הרא"ם ז"ל ולפי מ"ש הר"ן ז"ל נבי חנר של כ' פתחים שמדליקין בפתיהם משו' חשדת שהיו מכרך לוכל כל' ה"ה כחן שלא יברך הכן לחר שהיו מדליק לוכל מפני החשדת כלמור. ומי שסובר לוכל חברו כלקרלי מנוה מן המובחר שילך לביתו וידלי' בעלמו ומיהו לם בדיעבר לשתו מדלקת עליו חין נרין לילך לביתו לכן נרין לברך על הדלי' במקו' שסובר לוכל חבירו (ח"ה ז"ו היא סברת הרמב"ם ז"ל לפי מ"ש הרב כנה"ג משם הרלח"ח כ"י וכ"כ הרב מ"ח משם רש"י לחמש מרן כ"י סי' תרע"ו פסק רמ"ע לברך) וזה שם נוא שמע הברכות מבעל הבית דלש שמע ועבה לשן נרין לחזור ולברך בל הדלים שבשה ניסי' וזה פשוט ומי שבח לביתו ומלח שהדליקו בעלו ולא כבר יצא ולא"ל לחזור ולהדליק ובל שכן שלא לברך:

ולענין שריכת הנרות נדעת הרב ז"ל ונדעת הב"י ז"ל הנכון להתחיל להדליק מצד ימין ליחוק מהפת ויוסיף בכל נר ח' שמוך לו כדי שבלחרונ' יהא ההתחלה בנר החחרון שמוך לפתח ומצוה מן המובחר לחזר דוקא לחד שמן זית להדליק ולא בשעוה ומצוה מן המובחר להכין בלי מיוחד שיעור הדלק ב' שעות לחלק בכל לילה שיעור חצי שעה והוא מ"ל שישורי' ובגולתן ליכנל מהדינת ד' ס כמה שבתבו המקובלים:

וביותר נרין לה זהר שלא לעבוך לת הנרות במקום רוח מ"ש דלק דקי"ל בשבת חין זקוק לה ולין נרין לחזור ל[illegible] היינו דוקא בשלא העמידן במקום הרוח לכן לם הדליקה בפני הרוח ובשבת חייב לח זיר עור ולהדליקה במקום שלין שם הרוח שהרי הוחיל ולינה יכולה לעמוד בפני הרוח הרי הוא כמו שלא נתן בה שן כשיעור כמ"ש הי"ו ומכל מקום לין נרין

פרק ד תפלה אחר ליכוד האדרות

להאיר כהם תור ד ויעתלצל מהם שפע רחמים וחלום
לכפר על חטאות ופשעים כי זמן כפרה לכל היא וחף גם
זאת להאיר תור גדול לעין הקודח בנפשו ורוחו וכמעתו ·
ומה גם אם נח נסור ה׳ להבין להשכיל סודותיו וכו׳ כר
הרזים תאר נלמדו מפי עליון הרמ״כי ע״ה וחברין כי כל
החידד רבה מפרש סוד שם ההוי״ה כרוך זוה זולת שם י״ה
שבשם כי הם נכללין כמה שביאר בשלין מהם· לך לחידד׳
זוטח שם כיאר כל ד׳ אותיות השם · וזה תור גדול לעין
הקודח שיכוין ליחד ד׳ אותיו׳ השם כדך חזה כשלומד כה
ובפרט בלילה הזה׳ לשרי חכום ועשה זאת ובן תרם יחזיק
כה · ולאחר קריאתם או הדבה או זטח יאמר נוסח זה ·
הדרן עלך החידדה רבה או זטח ורעתן עלך לא נתנסי
מיכך החידדה רבה וזטח ולא נתנסי מיכך לא בעלמא הדין
ולא בעלמא דאתי ג׳ פעמים :

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותיגו שתהא
תורתך אמונתינו בפיהן ויהיו עמנו לעה״כ
רשב״י ור״ח כריה וי׳ לחח תאר תור בשמתם יזקת תשלם
רחשוכות מדותיך העליונות ורבי יהודה חיש החס״ד ורבי
יצחק חזור כגבורה ורבי יוסי כר יעקב הדור בתפאר׳ ור׳
חזקיה בנצח ורבי יוסה בהו״ד וד׳ חיזח בנדיק יסוד עולם
ורבי יוסי במלכותך מלכות כל עולמים וזכותם וזכות
תורתם וקדושת יעמוד לנו שתמחול ותסלח לכל חטאתינו
ועוונותינו ופשעינו כיום הכפורים הזה כיום סליחת העון
הזה ותחזירנו בתשובה שלימה לפניך ותכונן את לבבנו
לירחתך ולאהבתך תמיד וכחח ליסוד סוד י״ג מדו׳ דרחמי
סליליות והתחתונים תאר במדות העליונות תאר קרינו
לפניך תקרא רוש גז״ד ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים
וזכרינו לחיים טובים ופרנסה טובה וכלכלה ורחיבו׳ ימים
בתורתך ובמצוותיך · ויהיה לימודינו נחת רוח לפני כסא
כבודך להוכיח ניכוחות הקדושות שעל ידי נתפזרו בין
הקליפות והגברנו את כחם ועתה יגדל נא כח ה׳ וקבץ
נדחי ישרש ויחזר ש הקדום חיל כלא ויקיאנו מבטנו יורישנו
חלנו וגם אתה ידעת כי בשר אנחנו ואין בנו אלא בשום בריה
כח להשיב ולכוון עמקי סודותיך המאירים מפי קדושיך
החלהי׳ ואין אתנו יודע עד מה דברים של בוריין וסודרן
לכן יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיהא חשוב
ומרוצה קריאת סודו׳ תורתיך כאלו השגנו הסודו׳ הנפלאות
והנוראים תאר כיוצא בהם בניך הקדושים בדברות קדשם
ותרגמו ותפתח לנו שערי חודה להבין ולהשכיל לשמוע
ללמוד וללמד בשלחות מתורתך כמה שב׳ גל עיני וחביטה
בשלחות מתורתך · ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת
מחשבותינו ושם ידינו בעת מעשה בידינו ואת כמח דוד מהר׳
תנמיח וקדנו תרום כישועתך ותלחה החרון דעם ת׳
כמים לים מכסים · יפרח כימיו צדיק ורוב שלום עד בלי
ירח אכי״ר · והחלם יאמר גבור אמי לעשות כקדר הזה אף
אם

להאיר כהם תור ד ויעתלצל מהם שפע רחמים וחלום
לכפר על חטאות ופשעים כי זמן כפרה לכל היא וחף גם
זאת להאיר תור גדול לעין הקודח בנפשו ורוחו וכמעתו ·
ומה גם אם נח נסור ה׳ להבין להשכיל סודותיו וכו׳ כר
הרזים תאר נלמדו מפי עליון הרמ״כי ע״ה וחברין כי כל
החידד רבה מפרש סוד שם ההוי״ה כרוך זוה זולת שם י״ה
שבשם כי הם נכללין כמה שביאר בשלין מהם· לך לחידד׳
זוטח שם כיאר כל ד׳ אותיות השם · וזה תור גדול לעין
הקודח שיכוין ליחד ד׳ אותיו׳ השם כדך חזה כשלומד כה
ובפרט בלילה הזה׳ לשרי חכום ועשה זאת ובן תרם יחזיק
כה · ולאחר קריאתם או הדבה או זטח יאמר נוסח זה ·
הדרן עלך החידדה רבה או זטח ורעתן עלך לא נתנסי
מיכך החידדה רבה וזטח ולא נתנסי מיכך לא בעלמא הדין
ולא בעלמא דאתי ג׳ פעמים :

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותיגו שתהא
תורתך אמונתינו בפיהן ויהיו עמנו לעה״כ
רשב״י ור״ח כריה וי׳ לחח תאר תור בשמתם יזקת תשלם
רחשוכות מדותיך העליונות ורבי יהודה חיש החס״ד ורבי
יצחק חזור כגבורה ורבי יוסי כר יעקב הדור בתפאר׳ ור׳
חזקיה בנצח ורבי יוסה בהו״ד וד׳ חיזח בנדיק יסוד עולם
ורבי יוסי במלכותך מלכות כל עולמים וזכותם וזכות
תורתם וקדושת יעמוד לנו שתמחול ותסלח לכל חטאתינו
ועוונותינו ופשעינו כיום הכפורים הזה כיום סליחת העון
הזה ותחזירנו בתשובה שלימה לפניך ותכונן את לבבנו
לירחתך ולאהבתך תמיד וכחח ליסוד סוד י״ג מדו׳ דרחמי
סליליות והתחתונים תאר במדות העליונות תאר קרינו
לפניך תקרא רוש גז״ד ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים
וזכרינו לחיים טובים ופרנסה טובה וכלכלה ורחיבו׳ ימים
בתורתך ובמצוותיך · ויהיה לימודינו נחת רוח לפני כסא
כבודך להוכיח ניכוחות הקדושות שעל ידי נתפזרו בין
הקליפות והגברנו את כחם ועתה יגדל נא כח ה׳ וקבץ
נדחי ישרש ויחזר ש הקדום חיל כלא ויקיאנו מבטנו יורישנו
חלנו וגם אתה ידעת כי בשר אנחנו ואין בנו אלא בשום בריה
כח להשיב ולכוון עמקי סודותיך המאירים מפי קדושיך
החלהי׳ ואין אתנו יודע עד מה דברים של בוריין וסודרן
לכן יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיהא חשוב
ומרוצה קריאת סודו׳ תורתיך כאלו השגנו הסודו׳ הנפלאות
והנוראים תאר כיוצא בהם בניך הקדושים בדברות קדשם
ותרגמו ותפתח לנו שערי חודה להבין ולהשכיל לשמוע
ללמוד וללמד בשלחות מתורתך כמה שב׳ גל עיני וחביטה
בשלחות מתורתך · ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת
מחשבותינו ושם ידינו בעת מעשה בידינו ואת כמח דוד מהר׳
תנמיח וקדנו תרום כישועתך ותלחה החרון דעם ת׳
כמים לים מכסים · יפרח כימיו צדיק ורוב שלום עד בלי
ירח אכי״ר · והחלם יאמר גבור אמי לעשות כקדר הזה אף
אם

לתת הכבירה לפני הנעורה כנודע מדברי הרב זל׳.

ועתה להודי קורת נעים ה׳ עמך גבור החיל השכלתך ולחמיתיך בדרך זו תלך וכזה רחה וקדם להתעלם כחבים ולעורר לחכמת דודים ממעל לרקיע לחגר מעם יוסף יסף עפע ישועה ורחמי לנפשך לעבד׳ את ה׳ ולירחה ולחחבה את שמו הנכבד והנורא. ולחלם יתר פרטי הכוונות לחגר במנוה זו לחגר ים לבחים כמוך ה׳ מי ימלל גבורותיה ולחו כל לחדם זוכה לתעלומות׳ כי לם מי שכריסו מליחה לה הדעת והתבונה להבדיל ולהחדיל מחורות עליונים בשמים ממעל הח זה הדרך ישכון חור. וכל לחדם חינו חייב לחלק כפיעורו די מיחסורו לחגר יכפר לו המעם הוח לם רב. וכלבד שיכון לבו לשמים וכי יתן לב לבון לחמר כי יש פנימיות עניני הסודות בכל שה לעתיד ולבחת לפני יודע תעלומות שיהיו לבנון לחמרי פיו והבינון לבו כחילו כיון תעלומו׳ הדברים וחוזי מדות העליונו׳ וכבן שהיס ירחה לו ויהי נועם ה׳ שהיו עליו ומעשה ידיו יכוננהו כחילו כיון פרטי הסודות חוזי מדות הקדושות הרחויים לבח על ידיהן. וכן לחמרו בזוהר פרשת יתרו ז״ל ומעשה ידינו חוננה עלינו מחי כוננה כוננה ותתקן תקונך לעילח כדקח יחות. עלינו לף על גב דלית לבן ידעין לשוחה דעותך חלח עובדח בלחודו מעשה ידינו כוננהו להוח דרגח דחנטריך לחתתקנח עד כחן כחגר החרבנו בפרט ענין זה בכמה מקומו׳. כי על כן רחיתי וכתון ש לבני נתנל המלחכה חגר לפני לזכות לירחי ה׳ ולחוסבי שמו.

אנכי תקנתי לליהם נוסח תפלה פשוטה לחומרה קודם הדלקת מחורות נר חנוכה וזה נוסחתה.

לשם יחוד קודשח כריך הוח וסכינתיה בדחילו ורחימו ודחילו ורחימו ליחדח שם י״ה בו״ה ביחודח שלים בשם כל ישרחל.

הנני כח לקייס מנות הדלקת נר חנוכה לתקן חת שורשה במקום עליון. ויהי רנון מלפניך ה׳ חלהי וחלהי חבותי שיהח עתה עת רנון לפניך להיו׳ עולה מנות הדלקת נ״ר חנוכה כחילו השגתי כל הסוד׳ הנפלחי׳ והנורחים לחגר הם חתומים כח ותעלה לפניך ער כוונת מעשה המנוה הזחת הנעשית על ידי בני ידידך היודעי׳ כל כוונת שמו תיך הקדושים הרחויים לבח בהדלקה זו המעלים ייחוד וחוזי מדות הקדושות העליונות ולהחיר בשכינת עוזך המחורות הנדולים לחגר שם יתמח היונה מטוח לכף רג״לה ולח תשבה בלילה נר״ה והיה חור הלבנה כחור החמה מנח״ל כדרך יפתה ע״ב ירים רחם. ומשם יוסיף לי חני עבדך לחור בחור החיים כי חתה תחיר נרי ה׳ חלהי יגיה חשכי שלח לחוך ולחמיתך המה יכחזי לירחה ולהחבה חת שמך. ובכח בנולת הדלקת מחורות נר חנוכה תחכמנו בלור תורתך לחכחנו וזרעכו וזרע זרעינו

כדבר

כדבר החמור מפי כבודך לח ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך חמר ה׳ מעתה ועד עולם וכזכות מתתיה כהן גדול וכניו בנבח חדך הרחמו נפלחות וכחורך נרחה לחור והחר פניך על מקדשך השמם והיה לעת ערב יהיה לחור ותחזינה עיניכו בהעלותך חת הנרות ש מול פני המנורה זהב כולה וב ולה על רחשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מונקות לנרו׳ חגר על רחשה ומלך כיופיו תחזיק׳ עיניכו חמן. ויהי נועם ה׳ שהיכו עלינו וכו׳.

ואולם הכחים בסוד ה׳ לל עבדיו לעשות כוכי׳ם לשלחכת השמי׳ לח יכלו י״ח בזה כי לחגר ים נש ידם להשיג עמקי תעלומות החכמה בכל מנו׳ ומנה ולח הה בוכנו ויעשו לותה כדרך הפשוטה לשמש כרחשם והרשב״י ע״ה היה לומר כל מלן דבעי לחתערח מלין דלעילח כין בעובדח כין במלה לי היה עובדח לו ההיח מלה לח לחתעכיד כדקת יחות לח לחיתער מידי וכו׳. וקב״ה קריב לכלח לכל לי ידעי למקרי ליה לחו חיהו קריב דכתיב קרוב ה׳ לכל קורחיו לכל לחגר יקרחוהו בחמת כמ״ש פ׳ ו׳דפסח וכפר׳ ר״ה וי״כ כי על כל שה החים לחגר בתעלומו׳ חכמה סוב״ר הרז״ים ויונק מסוד תבחומיס לח בכח יגבר חים לכוין הדברי׳ לשם פעלן ולל סוד הענין ידרוש מכית ומחון תנפ״נו בנשתר ובננלה על פי ספר התקונים מתיקן ומקובל מפומח דמרן חים החלהים נורח מיד החר״י ז״ל ולק ע״פי סדר כוונתו יפקח עינינו חך הוח לבדו ולח מחסי׳ריו. ומוספיו ח״כ הוח דלח לוסיף עלי׳ ומינים לח תגוע.

אשר משם תבין ומשכיל סוד המנוה הזחת ומה טעם יש בשם חנוכה ועין המשכיל בסוד חכ״ה כ״ו תשכילנו לימה מקשט׳ לברתח חכ״ה היח לחית׳ העולה במספר ס״ב ונגר מערכיו יפרח לותיות לחגר תבחמה כמלח לחגר בקר בו י״א׳ לחגר להם עלה מספר הוי״ה הרמוזה בכ״ו בהנרף חליה ד׳ לותיותיהם והחכמת כללותיה לחור בחור חלהים חיים ומלך עולם. ולחגר להו׳ בכיח כ׳ נברה מיחוסה של עולה כמ״ם הרשב״י ע״ה בית שני לח היה בית משם בגין דעולה הות בגויה מקטרג׳ תדיר ולח בכח התגברה על המילה מדת הנרי׳ ובטלי מהם חת המילה ע״כ נעימות בימיכו נס״ח לותם תזרם ורוח תשחם ושל כן היה לנם על ידי השמן נפח נור נבחות נחדר בקדם קרן כן שמן סוד שמן מפחית קדם מדת החכמ׳ לחגר היח סודם לות בריח קר״ם ולבם כבדי נקם לנקו׳ נקם בריח קדם וינרם מפניה לוכב ויעבור והנם לינינו ושל כן לח׳ ימים היתה על המילה שניתנה בשמיני כנודע. וזהו סוד הנכתם כדקדוק לשון הזהב לחגר סכמים הנידו הזהיר בנר חנוכה הוין ל׳ בנים תלמידי חכמים. הוח לחכימיח ברמיזח ומילתח בטעמח על לחרות כי סורם השמן הזה ממולח סהור קדם סוד החכמה

ובחותם מדה לו ירח' בל חכמי לב ולפי כי רחל המעטירה
ביתר הימים הודה ניהפך עליה למשחית פנה הודה פנה
זיוה ולח תעלח חור הדר כבוד ההוד כי לם מידי לחביר יעקר
לילה נורח הוד לחפר חור ההוד מחיר חל עבר פניו והוח
יצח הוד בנגח ישרחל וכבן ידיה חשכה חל רחל. וחולם
בחמוכה על כי גבר חויב לבטל מהם רחם חדם לחפר הוח
על"ת החד"ם בנגח כמודע על כן בחותה מדה הוסיפו
תת כחם לה ע"י מתתיהו בן יוחנן והחיר וזרח הודה
בח' ימים השה ויעקב לים תם וכות ביתו לים יחד פני
רעהו בהדר ההוד ויהי כזית הודה ותעלה תת לחמתם
ותקחהו. ועל כן עתו ברכות והודלות על הניסים
במודים ברכת ההוד וגם לערוך חת הנרות מעמחל
קדן ההוד.

ואמנם טעם עריכת הנרות למעלה מעלמה
טפחים הוח על כי כן מלכות שמים היח
כפורח ע"ת לנגח הוד יסוד חל פעל ולח למעלה מעבד'
כי עד העשרה לח כלה בחמוכה וסימנך ג' חלה בני כ"ח
וההדלקה עוסה מנוה בעבור העשרה ולפיכך מנוה בר
חמוכה תופבת מקום הדרה כי' טפחים כי כל כי'
שכינתה בריח: ותן ברכה בשמנה לחבר לחמו לתת לה
שמן כמידתה עד לחבר תכלה רב"ל מן הסוף ירדף הרמז
בפתר עלין על כי מלכות שמים בביתה לח יפכבו רבליה
ובערב היח בלה למעה בב"ש לתת טרף לביתה וחק
לנערותיה והדלקה עוסה מנוה להחירה במלחו הגדולים
הולך ולור עד נכון זמן מוערי רב"ל לרבל המלחכה רוסס
החור המחיר חל עבר פניה פוכר בסו"ק לנל פנה פעט
לו לת הרב"ל וכו מפלה היוסף מנוח לכף רבלה עד תוס
מדרך כף רב"ל. וכבלל הדבר הזה חין לייכנות מזיו כבודה
פן תבוש בלכן רבל"ה ח"ן בלחבר החור הזה חרח כרבליו
לו יכה בספלה ובבגב רבליה יורדות מות חל שבר מויבין
וכהתערב חול בקדש לייכנות מזיו ככודה כמעט נטיו
רבלי"ו בבן מועד ורבל מוערת רבל הסו"ד והחמו"ד ויבח
רסף לרבליו חם וסלוס.

וממוצא דבר לתה תשמע טעם לומר' הדלקה
עוסה מנוה ולח הנחה יבן כי בהעלו'
לת הנרות יהי מוסך לה מסך החורת והיו למחורות
על רלשה למטה. ועל כן הוזהרנו להיות כל חים דולק
בביתו בערב יום ס"ק כר חמוכה ברלשונה וכר שבת
בלחרונה להעלות בקדם בסדר המדרינה בקטן החל
מבדול כלה. כי בהדלקת נר שבת היח בפודחת עלתה
נגה ובלה עד הרחם ולייכנה יהפוך ידו להדליק ולברך
ונמנח הספלה הגבה והגבוה הספיל כי עניו ברכת
להדליק נר חמוכה. לבימו במלחמה לומד להדליק ולהודיד
לה חורים הגדולים למטה. והלח כבר עלתה עליהם עד
הרחם וחודם בחור החמה וחורות נר חמוכה כלח חפיבין

מבלה. והרי זו ברכת שוח ולפיכך הסדר הנ כון נר חמוכה
ברלשונה וכר שבת בלחרונה לשום שפלים למרום וחולם
נר חמוכה וקידוש היום נר חמוכה קודמת בלשר נמנח לתת
תוספת מעלת יקר בחמוכה לשר לחפם בלתה וחין זולתה
נדילי"ם תעשה לה מה שחין כן בשבת לשר יסים עליה
בעל החשה ויהבלה ולפיכך נר חמוכה הולכת קדמ' לשו"ר
לשבת כי חין כחן שום ברכה לפך המכוון. לשר על כן
כ"ל להדליק במוצלי שבת לחר סדר ההבדלה כי לף כי
הבדיל בתפלה עדיין נשלר רשיעי החוריס נדולים מבלה
עד שעזדת ד' וכן נהגו החכריס וחין לשנות.

ובהעלות לת הנרות לפני ה' יכין לכוין
הטבת כ' נרות המתוספות לה.
לשר כהייתה במקומה חין לה לשם הייקוד התחתון לשר
שמה הו"ה ולדנו"ת. וכהעלו' הנרות תקח לה לנרות לשר
על רלשה ב' ייחודי העליונים הו"ה ולה"ה הו"ה ולהים
לשר ג' חלה עולין במספר כ"ר ולעומתם ברכו' בחשבון
ברכה ח' הו"ה להי"ה וברכה כ' הו"ה חלהי"ם וברכה ג'
היקוד התחתון הוי"ה ולדנות ולהם עלה כ"ה דחכו' כ"ה
מספר החותיות לשר תבואנה בשלה מעמותם: ומוסף
גם הוח להחירה מעמות ע"ב קס"ח כ' גולות הכותרו"ת
דו"ח פעט לו לת הרב"ל להחירם מזיו ככודם העולי' רב"ל
מוד רב"ל מן הסוף. לשר לעומת מוד זה נכתם ובחתם
לעון הזהב דבדי חכמים לשר לחרו הדבי"ל בנר
חמוכה והוח לחכימייח בדמיוח ולו רב"ל על לעומו לסוד
הסתום הזה. כי לם לח כיוונו לסוד הדבר ילחרו הזהיר
בנר חמוכה כמו שלחרו בסמוך הזהיר במזוזה לף לבקי
מדובר פה נכבחת במרלה ולח בחידות על סוד מסך
החורות העולין רבל.

ואשר לחיות בבר היה בם סוד שם כ"ן תוסיף
לת בחה לה ע"ב ס"ג מ"ה לשר המה
עולים קע"ט לשר המה בחשבון להדלי"ק ובכן תעשה לה
כ"ר. וי"ת ל'הדליק כ"ר ח'וכה תוכו רמוז שם **נ'חל**
עם נקודות כ'וגר ח'סד ל'חלפים מסך החלת
הנה"י הגדול היוצח מעצדן להסקות לת הגן הנקרח בחלי
שמן מפחל בדרך ישתה לעובד לחבת דודים ביחודה שלים
ומספרו עם לחבת בללותו במספר שם מ"ה ורזכוב
להי"ה הן החד"ם היה בח' ממנו וגם רמ"ו הנה נדרש
בתוכיותו ומשם יפרד והיה לחשתו עמו בסוד חב"ם כ"ה
לימלי מקשטת לבריתה ויש בברכה זו י"ב תיבות לעומת
י"ב מכילן דחימה מקשטת לבריתה ובכן נתקן הוד דז"ח
בחינת מכילין מחל עד כונר ותקון הח' מעורר כולם בזווג
מוכר ונקה כמודע ובכל לילה ולילה יכין לכוין מדה ח' לכל
ח' מדות על ידי הח' מוכר חסד בלילה הח':

ואחרון לו יהיה חנינלח דבמו בברב' מעשה
נסים לתת לת המלח בפטומי **א"ל**

א"ל תפר המה נרמזו בחנוכ"ה הל' כס"ג העולה חנ"ה וכנד מפרשין יפרה במל' תפר בקרבו חותיות יי"א העולה ח"ל וגם את הכ' נרמז בכ"ו דחמוכה כי בהנרף חל סיוה ואת חותיותיו שהן ד' ואהבת בלבותיו יעלו א"ל ורון עתה מי מלח ימנו למו לעלות במילוחותם למספר ס"ע החרת פנים העליונים למתק החלהי"ם דיודי"ן העולה במספר ס"ה בהנרף חלניו ס' חותיות ובנוסח הברכה עם רמז שעש"ם ס"ע ס"ה.

הנה זאת חקדמוה כן היה כוונת הדלקת נר חמוכה הכל בכתב מיד מדוני הארן מרן החלהי החר"י ומשנהו מהרח"ו ז"ל ומחוכבה לתורם ולתעודה ולקטה לחדי הקנדי"ם לחמרות ס' לחמרו שהורו להכיון חל בית חמדתי לתפוקת המתחילים בחפמה. וחכי תקנתי נוסח תפלה כוללת כל כוונת הדלקת נר חנוכה לנעם כי תשב"ע לבטוח בספתים וזה תוארה.

לשם יחור קב"ה ושכינתי' בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדח עם יה"ו בוה ביחודח עלים בעם כל ישראל. הנה חנכי בח לקיים מנות הדלקת נר חמוכה לתקן את עורשה במקום עלין ויהי רצון מלפניך **יהוה** חלהינו וחלהי חבותינו חלהי נבחות שבכח פגולת הדלקת הנרות הללו חל מזל פני הממר' יחיו שבעת הנרו"ת והיו למחורות במלכות שמים יהוה אחי"ה יהו"ה אלהים יהו"ה אדני הטולי' כמספ' ג"ר חיולים עם יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא חל עבר פניה עם כ"ן חמיתה לה ולהחירה גולות הכותרו"ת דו"ח ע"ב קס"ח ונר"ק יקרותה לתגל"ו עוב כמו"ק חגל פיכה ולת"ת עוך היה מוך לו רחוכו' הנהר נחלי שמן להשקות את הג"ן המחור הגדול עם **נ"חל** השלה כמספר עם כ"ן חשר עם המלח חשר בקרבו ומילוי מילוחותו ג' לחותיות המה יעלו בסך נחל מנח"ל כדרך וככן עת חדים תעורר חליהם להתייחד ביחודח עלים ועוד יהח מוך הכלה לה מוך י"ב מכילן מבית לחמה מכילין קדמיין מאל עד נוצר וכם יהיו למחורות שחריתם **והאר** פניך המחירים כ' שמות **אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד** העולים ס"ע נהורין קדישין חל מול פני המכורה שכינת עוזיכו ולנו כני מלכים כני ריחל שמכו עלינו חור פניך ה' כי עמך מקור חיים בחורך נרחה חור וזה פני תבל מרפן כיתך וכח"ל ערביך תעקם.

ובכח פגולת הדלקת הנרות הללו נהיה חנחמו ונחנחמו חנשים חכמים וידועים כחל נוכע מקור חכמה לרעת את שמך ובנגח הודך הרחנו נפלחות ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים בהעלות את הנרו' חל מזל פני המכורה והב כולה וגולה על ראשה ושבעה כתותיה עליה שבעה ושבעה מזנקות לנרות חשר על ראש'

ומלך כיופיו תחזינה עיניכו מוכתר בכתר כתריס והיה כל הארן שפה אחת לכולם יהיו לרצון חמרי פי והביון לבי לפניך ה' צורי וגואלי ויהי נועם ה' חלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

ושוב יגלח דגלו כברכו' בשפה ברורה ובנעימ' קדושה כשדר זה.

ברוך חתה **יהוה** אחי"ה יור הי

ויו הי אף הי יוד הי חלהינו מלך העולם חשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנוכה. ויכוין להמציק מספר להדלי"ק ע"כ ס"ג מ"ה למלכות וככן נעשה ס"ל כמספר ג' יחודים הוי"ה והוי"ה חוי"ה חלהי"ם חי"ה חדנ"י וכחומרו חנוכה יכוין בכ"ה רחמוכה שהוא מספר החותיות של יחודים הנזכרים.

ובליל ב'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יְהוָה**
ובליל נ'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יְהֹוָה**
ובליל ד'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יְהוָה**
ובליל ת'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יְהוָה**
ובליל ו'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יוֹהָוָוה**
ובליל ז'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יוֹהָוָוהִ**
ובליל ח'	יכוין ההויה בנקוד נכחו'	**יְהָוָה**.

ברוך חתה **יְהוָה יוד הי ואו הי**

יְהוֹה אף הי יוד הי חלהינו מלך העולם ששע"ש נסים לחבותינו בימים ההם ובזמן הזה. ויכוין בשע"ה לנסי שמות א"ל הרמוזים בחנוכה חחד בשם ס"ג שהוא מספר חכ"ה וחחד ככ"ו שהוא מספר הוי"ה עם חותיות ו והחבת כל לוחו שעתה שמיהם מתמלחים ונעשים מספר ס"ע דשע"ה.

ובליל ב'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יוֹהָוָוהִ**
ובליל נ'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יְהֹוָה**
ובליל ד'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יְהוָה**
ובליל ה'	יכוין ההויה בנקוד כזה	**יְהִיָה**

ובליל ו' יכוין ההויה בנקוד כזה יְהוָה

ובליל ז' יכוין ההויה בנקוד כזה יְהוָה

ובליל ח' יכוין ההויה בנקוד כזה יְהוָה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה.

ואחר ההדלקה יאמר הללויה הללו עבדי יהוה שעמדים בבית יהוה באחרונה. יהוה נבחות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. אלהים נבחות שוב נא הבט משמים וראה וקוד גפן זאת. דרשנו לך אלהים עזרנו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך. רמזנו שהים חמדך בקרב היכלך. ואתה אלהים נבחות אלהי ישראל הקיצה לפקוד כל הגוים אל תחון כל בוגדי און סלה. נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון. הושיענו ה' שהיכנו וקבצנו מן הגוים להודות את שם קדשך להשתבח בתהלתך: יהוה שלום נבחות השיבנו האר פניך ונושעה יהי נועם וכו'. ואחר כך יאמר מזמור שיר חנוכת הבית לדוד וכו'. שעל חנוכת הבית זו נאמר שכל המזמור הזה יקשה להשכיל על החיבור שהיה בימי שלמה כי לא היה ישראל בזמנים ההם בגלה כמו שייעד במזמור הזה ולדבקת יסוד כל חיל ישראל תחת נפנו ותחת תחתנו וחך שלנו וחם היה בימיו-וחם דוד חמדו על נרת עצמו מ"מ מה רחה על ככה לספר את כל חסד קדשו במזמור זה המדבר בחנוכת הבית. לך לחמיה רחה המשורר וכיבח וידע מה ניבח שבאחרית הימים יקום מלך עדיק ויעלך מעמים לארץ תפארת ישראל ובימים ההם קץ ואפר יצע לבבים ואחד כל הנערות ההם יקום חיים מזרע להלן וילפת את מזבח ה' ההרוס והיכל יסוד ויתחנך ועל החיבוך ההוא לחמר לחומתך ה' כי רצתני ולא שמחת לויבי לי. הם נרי נבחות ישראל שהיו שמחים לחידש כונת ההיח ואח"כ לחמל העלית מן שאול נפשי חויתני מיורדי בור זמרו לה' חסדיו כמורע שבעונת הנלחם נעקו כולם הודו לה' כי טוב וש"ם והודו לזוכר קדשו. ואני לחמרתי בשלוי בל לחמוט לעולם כי כל הדרך ההיח כולה ליחרל על כי חשבו שבשלוותם בל ימוטו לעולם ושמע ישורון ויפעט ולא זכרו את ידו יום חצר פדם מד אר ע"כ בלה הגדה הזאת למען יכירו וידעו שבשמחת פנינו יתברך יהיו לאלפים בכל פה וש"ם השתחוה פניך היתי נבהל לפיכך שיך ה' לקדוש ובו' מה בצע כדמ' כדרתי חלב משחת כין החומות הספכת מספדי למחול לי וכו' וכיום למען יזמרך כבוד ולא ידום לה' הודות כי לא הוקמו ימי הנוכה כי אם להלל ולהודות ולא לימי משתה ושמחה וש"ם ה' אלהי לעולם אודך. ולא לחול במחלות על פשוט:

ולא כחצר רחיתי בימים אלו שהוקמו לשמוח בהם ש"ם ולספר בנפים ונפלאות שעשה לאבותינו בעצם הימים האלה וימי הפורים. כי נשמע קול נחת על הין ברחם כל חונו ותתלנו ותבקע הארץ לקול היונה מבית בליעתם ויבנו את טעמם תרחיקם לתת בל פניה' מסוס עד כי לבולם יהיה חליפות שמלות היו לנשים כי על נבר יהיו כלי חמם. וכל הנשים יתנו על פניהם בפות עיניהם עד חצר כל רחיהם לא יכירום לא ידעו ולא יבינו מי ומי ההולכים עדרים עדרים פעם בחון פעם ברחובו' חנל כל פינה יחרובו לחקור חיזהו מקומן של זכחים ואין' מקום יין נסיכם ויולכו להם בתופים ובמחולות מפזזים ומכלכרים בכל עוז ותשם כלי זיי"ם עליה וחמושים עלו בנות ישראל מזייפים בכל שלטי הגבורים וכל חיש מישראל חלבו על יריכו' וחינו שמחת. וגם הנערים ישיתלהם עדרים לבדם בשחות את טעמם וליחם לקושם קש ולהביח עגים בבתים ובחנרים ונשמע קולם בכוחם קול ענות לחירופים ובגידופים בבולות ושחוזות בחרוזות ובדברי הבאי והיתול נחוק ושחוק עשו להם כל השומע ינחק. גם חלה כיון שבו בשכר תינו מדרך השכל שתו וישכרו עד חצר הם מריקים את נופתם קיא נוחה כלי מקום כהריק החשפות מן הזבל ויחפשו חלניו כל הערים וגללו אותו בחוכות קריה במקומות המטונפות חבקו לחפתות:

הבזה יהיה יום מפתה ויום לנון לה' ומחין להם שמך למנהגים מקוללים החלו והגמול הזה יקום החל המופיע לשד נחלנו ובש את לחבותינו להכביע יהו כמעשה. ויהי בזמלת נכלים ושירי שבחים ותבער חם בשרותינו בחורים עם בתולו' זקנים עם נערים זמרו בפי ועניין בבני בשרי עבדים הלח המה דברי חבר וכבוח לשבח היפה כיופיו והשכיל' מה לשון לומרת קלני מרחשי קלני מזרועי הכר מעלי המון שיך ומר' בכליך לח לחשמע- וה"ף כתב על חותה פחתו ומרח דמומה לחסיר בזה נחמל על הסידים של להכ' לחם לחברו ולשבח היב"ז לויפיו והם הנקראים שידי עבבים ולח הותר לומר לחר החורבן של בזרות ותושבחות וזכרון תבדיו של מקום בלבר. וכמו שבשירי התורה נורמים דביקותה בש"ת כך הסידים שהנשים לחומרת נורמים להפרים הנשמה מנזור החיים וכ"ש כד זמרן בפי וענין נבחי דמיית כחם בניגרת ובר ממך להסיתם לנשות כל דע כי על כל חלה רחוי נדרום חלויהם פרשי הדברים החלה למען הבט מכל המבשים המקולקלים הלו וכיונת בהם לך שתהיה הסמיחה מסוער' נמדת וכמסורה לש"ם בזכרון גבורתיו יתברך להניד בפני פגדולים עם הקטנים הנסים והפורקן והגבורות לחר נחלנו שהיו מיחם בזוב ריחמיו ותחרו לחר בזה שמו הגדול מתעלה בעולם והוח סגולה נבלחה לעורר חת הרחמים לפני שיחמו לחבינו חב הרחמן לנטות החיל הזה

ימים רבים ועשים למפרעל תמר חין לך יום שחין קללתו
מחוכה מחכירו ושמו ונחן מרעיתו מוכים ומצוכים רוחים
ומחופים והלעג המחכנים הכיז לבחי יכים כי נחמו גוים
לחבדה תקותם לכן כהוחת הגל לה׳ לחותיתו ונפלחותיו
לחמר עשה יחד נכמרו רחומיו יתברך ויחמר לחמרי המלך
ממקלסים לחותו בכיתו כך ומה לו לחב שהגלה לת בנו
לבין ח״ה כבשה ח׳ כין כמה חריות שוחנים למרף וכבן
יסקוף ירח ה׳ מעמים ויעיב לת שכות עמו וירחמהו כרוב׳
עדרו ירעה בזרועו יקבץ טלחים מכל העמים לחמר נפוצו
שמה ומזה הטעם כל המרכה לספר בנימי׳ ה״ו מצוכת
כי היח תהיה טורם פורה נחולת מ ופרין נפשינו בגלות
החיל הזה כמ״ש פ׳ ו׳ דפסח ע״ש. והימים החלה נזכרי׳
ונעשים לתורה ולת עשרה יותר מעשר הימים לחמרי
לבטל מיפרעל תורה ומצוות וגברה הפרלה וכטלו ממנו
חדם שבת ומילה ובגום עשה דכרו וספר עניתם וקלקל
מחשבותם למען לח יכר׳ כריתו ותורתו מחתו וזכרם לח
ימוף מורעינו:

ובן מילה שח״ל כתוכם נדיקים ישמחו ישלנו לפני
חלהים ויעיזו בשמחתם מחד מחד על יתר
הימים וחמידים הרחשונים מבטלים ת״ת בקרב הימים
החלה וכחים לשמוח בשמחה כורתי כרית עלי וכח יען
כי כחלה חימים עכר על נפשינו הימים הזוכרים להפר
מחתמו כריתו של חל״ש בקום עלינו גוי ככל שנעיר
והשביר מלך יון. ער לחמר הפיע ה׳ ממכון שבתו והוד יח
עור ישרחל וליהודים היתה חורה ושמיחה ושפון זו מילה.
חל כן רחוי לשמוח כה כותר בקרב הימים החלה וכן
שבת ור״ח שחל להיות בתוכם רחוי להדכות השמח כהם
כי חף עליהם גזרו כנ״ל וחף כל ח׳ ימי חמוכה רחוי
לשמוח כהם כמוערי רגל בשמחה של מטה כי מבלערי
הנסים שנעשה בהם גם בחלו הימים חיתה חמוכ׳ המ וכח
והעוש שבוד׳ בכל יום מיח׳ ימי חמוכ״ה הז משוב׳ הימי׳ השלה
לם ריש בהספר וכתענית והנהגי׳ לבשור עוב להתעבו׳
ע״ר יתענו לפני חמוכה וחינו מעבב כהסבמת רבות ימ
בעלי התוספות כתענית דף י״ב וחל״ת בפ״ק דמנ׳ילה
דכחמוכה ופורים מותר להתענות לפניהם ולחחריהם. לכן
בחמוכה חסורים ומעמת רבה לחכול למלתח עפ״ו מ״ש
כשולח פקודי ז׳ל כית ב׳ לח היה כשלם בגין דערלה הוה
בגויה וקטרנת כיה תדיר ועל דח הו כהמי
זמנין בגויה לקטרנת בהחי ערלה ולהון לחטרוך מלח
לקטרנת בהדה ולחגנת על בות שני וכלח כרוח כדקח
חוז עד כחן:

הנה משם כחרה כי מוכרח הוה הדבר להיות
הנם ע״י הכהנים כי גברה הערלה בכול
הדפנה והכהנים להם יחתרפאתים ולהחלים לת כחה
בחבר המ׳ז שובביני דמטרוניתת. ועל כי תם וכחלם כתה

על קלקל בקרב הימים החלו ע״כ נחמר בהם ההפך
לחמר בו נותן לקלקל כח לחיכון מחריחין דיבבה ויללה. וכן
כתענית לחבר כל שבתו על תבנית ח״ת כי חם להכין
ולהתענות לחלם חומים כח חחומר טוב הקלנ׳ ובימים
החלה חם נפל שרוד והכב״עני לו יוסב כחל״ן. וירחי ה׳
וחזקני עמו יוסרו לבלתי נתון ק״ף למחריחין דדיכין
בקרב הימים החלה ח״ו כשום עון לחבר חטח פן יתן מקום
לשפחה חרפ״ה המשוכה כמוקבל דתהומת רבה עד נגע
לח ירפו חור וכרוב חרב ילחכו לדם לנפש החוטחת לו מנוח
מקום לחיותם להחליף לת כחם. וכל העם ישמעו ויירלו
ולח יוסרון עוד המתים עקלקלותם לב כסילים בכי׳ מפתח
כח׳ ימי חנוכה לחבר לח הזקינו כי חם להודות ולהלל
כהה לל המקום כ״ה כרוך החל המוסיב כנו״ל. והנפים
לחבר נהנו עלח לעמות מלחכה בח׳ ימי חנוכה ויש מי
שחומר טחין להקל חלין ולחת הדבר כחבר לל הפנם
שבעשה כחיתו ומן של מלכות יון היה כהתגבר הקלנ׳
מלחמה היח חנרלה וחכה וה הפנם היה לנכי׳ לחבר ירחת
ת׳ וכן חכם שבעשה לח״כ ע״י הטמן להדליק המבורה גם
הוח נרמז לבבחת ישרחל הנק׳ מנורת זהב. ועל לחודות
החמה הנליסה כמחת ישרחל לחבר הם נוגע בם והיח בם
לם ושרש כל הנפים כי ממנה הן מפרפות ע״כ יפישו
ומעמיו ביפועתה וכחו הנפים על החנפים כיתר עלת
כמם חזה להכטל מעבורת מלחכתם ובכ״פ גם החנפים
יבטלו לים לים ממלחכתו לחבר המה עופים כעו׳ שהנחת
דולק׳. ולף לנכי׳ לח נחמ׳ להבטל ממלחכתן כי לם לנכי׳
שלחם שקר כית ולח ירלו מחזל״ש חינן לח כנכי׳ המנריות
הנבריות הנושו מעשה המכרין להכטל ממלחכתן כר״ח
וכחמוכה ולח שקשו ולח נחו ובכתיבן לח יפבנו רנליהן
פנם בחזן פעם ברחובות וחנל פתחי החנרים יחרובו
לחד לחת כתוך חלה מפה וחלה מפה בפחוק וקלנ׳ רחש
ומיחסיהו רבים חבה כי לח יוקח כל הטופה כהן ולם
לחיפר חלי חכפלימה ועושה חלה עביר היח כידן להבטל
ממלחכתן והקונר תלוי בנוחר כעליהן שלח מיחו כהן.
וחכני דרפתי כרבים על זה ופי לחמלח תובחות על חלו
ועל כיוצח בחלו המתפרנו׳ בעם ככל חוקות בני׳ הערלים
ויתר מבעה תבתועים לפר לחי הנבר רחה בינוי שמי
לפר לחן דורם וחין מבקש להרים מ כבול מדרך רבת בני
עמינו וה דורפים לפקל המבילה מדרך בני עמי להשיבם
מן הדרך המעוקל ויהיה לנגע ובלם ביניהם וחדרבת לם
לח יחניף להם לחמר כשורה בעיניהם וחין כחן עון לפר
חטח לו חין לו תקומה מפני הקמים עלינו כי יקומי כהם
עדי סקר ויפח חמם לחמר חדרבת שהחמה ההיח מן
הכורחים לחחות עקלקלות ויב ווהו ביניני ההמון שר שכל
דבר הנכוחים חינן נפתנין להם ולזולתם כי יחמרו לו
טוב קורה וכן׳ כי ע״כ כדור תהפוכות הנגועים מום כיש

את ידיהם מלהחזיר מתורתם ברחם כל חונות כי הוא מן הנמנע להשיב דבים מטון בהיו׳ שדרך עלם ישר בעיניו ואם יבא היזה מוכיח לאמר לדשע מדוע אתה עובר את מצות המלך ה׳ נבחות עד מהרה ירון דברו לאמר הלא בדרך כבושה אני מהלך כי גם לחרים רחיתי עושים כן ותולה עצמו במקולקלים כמותו. ורחם כל הפרנס הוא שרוך כל ישר בעיניו לכל חים מרחה מ״ט פנים טהור על הטרן שבידו המטמא והמדמ׳קדם בחול ובכ״פ הוא מורה היתר לעצמו מכמה נדדים עד אשר ישוב להיות מעשה למת ויטר:

ומורי ז״ל היה הדם בזה חות׳ שחמ׳פ׳ם דערוכין תנא תלמיד ותיק היה ביבנה והיה מטהר טרן נק״ן פנים אמר רבא אני חרון ואטהרנו כו׳ והקשו התוס׳ מאי חריפותא הוא זה לטהר הטרן שהתור׳ טמאתו בהדיא ותי׳ שם והוא היה אומר שתלמיד ותיק זה היה מוכיח את הדור בזה המרחים פנים על התר על כל מעשיהם ואינם רואים חובה לעצמם כלל כי בכל מעשה או פעולה שיברם מתאוה לא יעשוה מיד אך יורו התר לעצמם פעמים או ג׳ עד שיהיה בעיניהם כהתר ממש והוכיחם תלמיד זה לאמר כי לא יפה הם עושים שהרי הטרן הכל מודים בו שטמא טמא יקרא ואע״פ שהוא לטהרו כ״קן פנים ק״ן טים כח כיד שכלו של חדם לטהר כל מעשה רע ולהיות מורה התר לעצמו ומזה ילמוד כל משכיל שלא לסמוך על חכמתו אף אם נראה לו קבת היתר מ״מ לא יסמו׳ על סיקול דעתו ולא על חב חכמתו ולא יעשה כ״ה משפט כתוב בפירוש. וז״ש רבא אני חרון ואטהרנו וממני ירחה כל משכיל כי מדוב חורם׳ רוב חורב׳ סיכול החדש לעשם כל הטרון המעש׳ ובשכה זו אין דברי תוכחות עלי עון נשמעים בדורינו.

ובשבת חנוכה דרשתי בקהל ערתי כל דיני חנוכה ברמז על כל מצו׳ ותורה חור ודרשתי על זה רמז נכון אשר אמרו שבדורות הרחשונים היו מניחין הנרות מבחון ובדורות הללו אין מניחים אותם כי אם מבפנים להיכר אנשי ביתו והוכחתים בשבט פי על כי קבל קבלתי בהוללים העוזבים תורתי יוסר לנבת בדרכי חשך אשר בדורות הללו ולא שמעו ולא הטו את אזנם למוכיחים לעם ואמרתי עזה רמז נפלא בדין זה אשר חכמים הגידו שם רחית דור שאין התורה חביבה עליו כשם שפיבך יגדל הרמז הדין ברמזו לאמר כי בדורות הרחשונים שהיתה התורה חביבה עליהם לפיבך היו מניחים נר מצוה ותורה חור מבחון כד״ח יפונו מעיונתך חוכה לך בדורות הללו שהתורה מתמעטת ולעומתה אין דורש ואין מבקש וחכמי הדור אין להם יכולת להשיב כל איש מדרכו הרעה ויהיו מלעיבים במלאך תלהים המשכילי׳ בעת ההיא ימשכו ידיהם מלהחזיר תורת׳ ברחם כל

חורם

כל חונות ומניח נר מצותו בביתו ורוי להשיב מצון את אנשי ביתו לבד על פיו יפעלו ויחנו ז״ש ועכשיו מניחו על עולתכו ורוי רמז נפלא לבקום התורה חור כדור שהיה חביבה עליו כאמור. והאיש היזה אפילו עכשי המתפרנם מן הנדקה יזהר בעוותו לנקח נר חנוכה ודרך חיים תוכחות מוסר ולהתלבלב חיזון זה במלבוש פנימי נפשו הרמה:

ואשר אמרו זמן הדלקתן עד שתכלה רגל מן השוק רמז לנר ה׳ נשמת אדם שעיקר דלקת הנר שהוא יהיה אחרי כלות ימי חלדו דהיינו כלות הרגל מן השוק כי עולם הזה נמשל לשוק כמה שאמר וסוכבו בשוק המופדים כי אז כמו חלב ודמן תשבע נפשו לאור החיים לח זות בנועם ה׳ ולבקר בהיכלו:

פרק שני

אם נודע׳יר ה׳ את עבדיו בכל נפלאותיו אשר עשה בחיין גם שבבומו נורא תהלות עושה פלא עם בחיין בכל דור ודור ויהיו לנס. עוד יספה תת כחה לנו בימים החלה וכזמן הזה על הנסים ועל הפורקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות בקום עלינו אדם כליעל מלך יון הרשיעה לשר חשב על היהודים להשמידם ולהכרית שם ושחרית ישרחל. והכוו לבחיונים לשר הסיתו את קדוש ישרחל לה׳ וחן שחוט לשונם וכל פה דובר כבלה לאמר כתבו על קרן השו״ר שאין לבם חלק באלהי ישרחל וכל דבריהם כבחלי חם מאזני זיקות לשיבים בנדיהם לאמר כתבו על קרן השור לדבר מרה על אשר הם׳ בגדו כתבנית שור אוכל עשב ויפתחוו למטבח. ונוסף גם הוא אשר הימו פעמותיו למשוחו׳ נגח ולהר׳ חויב נקד׳ הקדשי׳ וכעמו ישרל לאחב ויקנח ה׳ לאחרנו ויחמול על מיטב נחן מדעיתו ויבא את דיב׳ וקבע את קובעיה׳ נפש ועצמותיה יבדם וחיכיו ימחץ מחץ רחם על ארץ רבה וה׳ לחתנו הביא את רוח חפנו משיח ה׳ מתתיה ומיבת מרחמוהי הכהנים המשרתים את פני המלך ה׳ נבחות לנקום נקמת בני ישרחל מאת היונים כלחוך השור את ירק השדה וכבל זו שביבת עוזינו חבו ויתלוכו ומילה ילדה גם היא שמם נדרך׳ ומרפח וזרח בחשך חור למתתיה וכניו לא נסוג לחור לבם מרחם פרצות חויב. חשף ה׳ את זרוע קדשו ולאו כל חסמי ארץ את ישועת אלהינו ויכהב את הכאן שה פוורים ישרחל מחר המדבר וארץ הרישותם אל מקו׳ המוכח אשר עשה שם בראשונה וחשוחו את הבית וטהרום מכל נגע ובגע רב אשר קבחים בגבעו בם בקדם ויתמלח הבית כולו

לחודש וכבוד בהיכלו כשנעם השמים לטוהר לבלתי היות
שם עו"כ והנה חף כי אין דרכינו בחבור זה להכניס
סיפורים ודברי הגד כאלו הנה לתוספת הענין הכפלה
הנמצא מסיפור נימי החל ית' כמי שיתבאר בענין
סיפור יניחת מקרים אלו לפניך סיפור הנס למען תספר
באזני בנך את אשר עשה ה' כי בידו הוא ולמען ילמדו לירא
את השם הנכבד והנורא ודרשה יד ה' את עבדיו:

והנה גם זה תהולל בת ושבחות במוד' לברוא
נמיה בכ"י יען וז"ל. בשנת כ"ג שנים
למלך אנטיוכוס הוא שנת רי"ג לבנין בית כ' רוח רעה
נוסעה בו ואחד חדה לשונו שלופה מתערה להכות ארץ
בשבט פיו ויען ויאמר לכל סריו ועבדיו הפרתמי' היושבי'
בחשוכה במלכות הלזה תדעו הלזה תשמעו כי הנה עם בני
ישראל אשר ביהושלם נוי עז פנים ודתיהם שונות מכל
עם ואת דתי המלך לחכם עשים אשר נוכה להם אומרים
דיינו רמה ותמיד כל הימים מקוין שכרן המלכים לאמר
כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאומים וזרח בחשך חור
ליושרים ולכל בני ישראל יהיה חור במושבותם. ולי אמי
המלך אין שוה להניח ואתה קומה וקומה עלי למלחמה לכו
ונכחיר מנוי זלח יזכר שם ישראל עוד הכה נתחכמה לו לבטל
מהם את השבת ומילה ור"ח ושטה הדב כעיני סדיו וע כדיו
לעשות כדבר המלך בעת ההיא שלח את ניקנור מפקוד
בחיל גדול ובא דב ויבא לירושלים ויבר עליה בקול עצום
וחירופים לחרף מערכות אלהים ויהדוב בם הדב דב לאמר
ד' שמעון בן יוחאי את היתה לו למתתיהו בן יוחנן כ"ג
שחין כיופיה בעולם ומקודשת לה' מכני חשמונאי וכל
לחד מן היוונים ותפסה בבולוריתה והניע ם"ת תחתיה
וכח עליה בפני לחוסה ולהצלות חומה ולנקום נקם כמו
כמה ככהמ"ק ויפחסו דבר לחד ובילחו את רמו לחל עודת
הקדש ורוח ה' לבשה את יוחנן בן מתתיה ויקנא קנאת
ה' נכאות ויחמול על עם הקדש שה פוזרה ישראל ולבוש
בגדי נקם לנקום נקמת בני ישראל מאת היוונים ויוען
בלבו ויעש לו חדב קשבה וחבוד לותה תחת מעילו. ויבא
לרחב העיר ויבא עד לפני שער המלך ויקרא לשוערים
ויאמר להליהם אמי יוחנן בן מתתיה הכני בא לבא לפני
אדוניכם ויאמרו נעדי המלך אל המלך הבא יוחנן הכהן
הגדול עומד בחצר. ויאמר המלך יבא ויבא יוחנן לפני
המלך ויאמר לו ניקנור מדוע אתה עובר את מצות המלך
ואיניך חפץ בשלום מלכותו הלא ידעת אם לא שמעת כי
ים לחל ידי ככח גבורת חיילותי לעשות עמכם דע עד
בלתי השאיר לכם שריד ופליט כי עתה גם אותך הרגתי
והותים מרמסת ים בקע אשר תרדפנו רוח ומי ככל אלהי
ההרגו אשר הניצלו את חרב מידי כי יניל ה' את ירושלי מידי
ויען יוחנן למלך לאמר עתה בחתי חלק את כל אשר
שהתיך חשבה לא נכר ממנותיך ימין ובמחל ויאמר לו
המלך

המלך במה ידע חיפה כי אתה סר אל משמעתי הלא
כאשר תקרב אל המוכ ועם את חסאתך ואת עולתך בחל'
ודם החזיר הזה ותלבש בגדי מלכות אשר לבש כי המלך
ותרכב על מרכב המשנה אשר לי ואשר ניתן כתר מלכו'
בראשך ויאמר יוחנן לנכי לעשה כדברך כאשר אדוני
מנוה רק אין דבר כי יגורתי מפני החף והחימה עם כי
ישראל הן אזכח את תוכחת ה' על המוכח לעיניהם ולא
יסקלוני לך כוחת יאות לי לעשות כדברך בסוסיך כל
חיש מלפניך ואני ואתה ואין זולתך ואז אעשה כדבר
המלך. כן יודיעון הדבר אל עם בני ישראל ותיטב הדבר
בעיני המלך ויצו לאמר הוציאו כל חיש מעלי ולא עמד
חיש אתו לכל הנגבים עליו. ויהי כלכתם ויתפלל יוחנן
לפני ה' ויאמר ה' אלהי ישראל יושב הכרובי' אתה הוא האלהי'
לבדך בכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת
הארץ הסה ה' אזנך ושמע פקח ה' עיניך וראה ושמע את
דברי חכמוכום אשר שלחו לחרף מערכות אלהים חיים
ומלך עולם אתם ה' החריבו מלכי אשור את הגוים ואת
ארצם ואתנו את אלהיהם כאש כי לא אלהים המה כי אם
מעשה ידי אדם עץ ואבן ואבדו. ועתה ה' אלהינו הושיענו
נא מידו ויבע ילך ויעתבח ויתפארו בכחית דעון אלהיו לאמר
אלהי אתנם בידי וכחי ועוצם ידי עשה את החיל הזה
וכבלות עתרתו חיוק ואומץ לבבו ויאמר ה' שלהים וכרני
נא ואזקני נא לך הפעם הזה אלהים ואנקמה נקמת בני
ישראל ויקרב יוחנן אליו ויתקע החרב בלבו ויהי כאשר כרב
עם נפל שדוד את פני הקדש ויהי אך יגוע יוחנן
כהן גדול מאת פני הקדש וירא כתדועה גדולה ועצוך
מלחמה בעמים ויהרב כהם הרב רב שבע אלף
ושבע מאות ושנים ושבעים מכלערי העם אשר נהרגו
חיש כאחד לעתה.

ויהי כאשר שמע לכשיכום כי נהרג מפניהו ניקנור
ויאמר לו מלך וישלח ויקרא לכל עדיו וע כדיו וגם
למפקדה הצרול ואמר להליהם אחם כנוי הזה לא תתנקם
בפני אם' הפחיתו ואחבלו חיילותי ויכות מחנותי ועדי' ואת'
מה לאו מחשים הכה כה נכה עליהם למלחמה לבטל מהם
את השבת ואחד ומילה ומלה אשר יכול לותם אידי:
וישלח לבבדים בחיל גדול וגם רב ויבא לירושלים ועל עליה
וימרו את אלהים עליון ויבעיטוהו בבמותם ובפסיליהם
יקניאוהו במוזח אלהים ויעבידו קול במחנה מיוצם המלך
לאמר כל איש אשר ישמר את שבתות ה' ואחד ומילה יומת
ודכים מכני ישראל כימים ההם מאסו בעשם בעבוד ככור
המקום כ"ה ולא כטלו בריית אבותם ואשה אחת מבני
הלויס מלתה את בנה לא' ימים בתיפים וכמחולות ואויל
עלתה על חומות ירושלים ובכה חתן דמים מהול כידה
ותען ותאמר לפני ה' כל ואת כאתנו ולא מכחוך ולא
שקרנו כבריתך לא נכוב אחור לבבנו ותט אשורינו מני אחרי'

והמליכה

והעליכ' עצמה מעל החומה וימותו עכיו'כשלה רבי'מכני
יפרש כמוהם היו עושים ולא שמו כריית לחמתם ולחת קדום
ישראל יעריכו ·

וקהל קדושי' לחמרו לחם לל העשו הנה דבר המלך
בחימה שפוכה לבטל ממנו לת המכות
דברי הרב ודברי התלמיד דכרי מי שומעי'וכתוב כתורתנו
ו' ימים תעבוד וביום הז' תשבות הלא טוב לחמות כה'
וכשבות לת שבתיתכו לם יחיזו כיחיד ולם יתיתבו ומתיתנו
יזועו לשבות כמערכה לחת הם כמיהם ושפם ויחמרו למל'
לחמר הנה לכמי'כלו הנה במערכה ה' לשבו' לת שבתותם
וישלח המלך לת חיילותיו חלוני'לעכה וישבו על פי המער'
ויקרלו לותם לליהם כדבר המלך לחמר מדוע מריתם לת
דת המלך ועתה כלו נח ושורו נח לל תשמיעתו של מלך
והכלתם לת נפשותיכם ממית ויעבו כל העם יחדיו לחמר
לשר דבר ה' נעשה ונשמע לשר ניזון על הר סיני ו' ימים
תעבוד וביום הז' תשבות הלא טוב לנו מות כיד ה' פה ולא
נחלל לת יום השבת ח"ו ·

ובאשר רלו כל לכמי הנבח כי לא לכו הלוך
כדתי מלכיהם ויכיהו עני'וישרפו ע"פי
המערכה ומיתתו לבני ה' כשלף לים ולשה ·

ויהי כשמוע יחנן בן מתתי'ה לחיו לת כל אלת חזרו
חיל בגבורת' וכע זרם ומגיפם לכיה'שבשמי'לשר
בשמו בו ולחמו בעמי' וישרפו הרב רב לין חקר ואין מספר
לא נשלו בהם עד לחד לשם בגדים לשר לם לשטוכיה של
המלך ועמי לנשים פלילי חרב מכים ומעוכים ויצן בגדי'
ויחמר לשכיהם המלך הן לתה שמת טעם לבטל מהם
לת השבת רשם חדש ומלה בטול תבטל לתה וכל העם
לשר ברגלך לשר לם ולכו כל העמים וכל פלשוטת לא
יוכלון לעמוד כפני ה' בני מתתיה כהן גדול מלילות
גברו ומנצרים קלו ·

ועתה המלך ענתי תשב עלך ולא תלחם במתי
מעש מן ההיה לבוז וקלם לעיני כל העמים
מלכי לרן וכל לחמים לם על המלך טוב יכתב ומשלות
וספרים בכל מדינות מלכותך ויכלו כל שרי עם ועם ולא
ישלר מהם עד ח' ועם המלך כרבר בגדים ויכלו מכל
מדינות המלך שרי עם ועם עם שפים ורכבי' חיילות חלוני
נכח ובלשר רשה בגדים כי כביר מלחה ירו וחיילים יגבר
ורוב מלך מחניהו לין חקר ואין מספר קם עני' ויבח ישחלני'
ויגר בגלה הוח החל לחרף מברכות של'ים חיים ומלך עול'
ובקע החומה ויתקע ויעבר כמקדש י"ב פרנו ויחבוש כלבו
להמר הפעם הזחת לת יוכלו לי כי רב חילי וכי כביר מנח'
ידי לחמר רבי יוחנן כר כחמכי חלקי ופ' ריבות נישות כלו
עם בגדים הרשע ולחמר לישרחל סוסים לתם מתעשו
מלחמה עם חיילים אלין להם שיעור לם תלחמו להלהיכם
יבוא מקול ככר נשבע שלח יהיה מבול לעולם ולם נ בריחל
יעמוד

לאחשורוש ועמי זכרון הנס בדבר [illegible]
לבני אדם נפלאות ה׳ כגדל כל אשר [illegible]
ישראל הביאותיו בבני חמדתי לה[illegible]
כעבור ישמעו וייראו יכירו וידעו כולם [illegible]
עשה ולהבינה ולירא את הנפלא ירחת
הדוממות וזה תולדות׃

מעשה היהודית

ויהי כימי מלכות אחשורוש מלך יון מלך בחיל וחזק וחוץ
ככם מדינות רבות ומלכים חזקים והחריב
טירותם והיכליהם ברוך בחם בשנת עשר שנים למלכותו עם
פרזי לעלות ולכבוש ירושלים עיר הקדש וקיבץ ק״ך אלפי
פולבי חרב ו׳ כ אלף בעלי חנים ויאמר המלך אליהם הנה
עם בני ישראל אשר בירושלים מעזים בדתיהם ואת דתי
המלך אינם עושים הוות בקרבה ולא ימים מרחוכה תוך
ומדמה עתה קומו ונקומ׳ עליה למלחמ׳ ולא יזכר עם ישרא
עוד׳ין מלך אחד אשר היה כבוש תח׳ידו במלחמ׳ ויאמר לו
חדל לך המלך מאלהי עולם אלהי ישראל אלהי האלהים ה׳
גבור מלחמה מושל בגבורתו עולם עינו בגויים תצפה
הסוררים להלחם עם עמו ובחלתו לא ימלט ולא עוד אלא
שכל ח״ה נקרוו נכרים וישראל הם עם קרובו ומי ינם
ויערב אל לבו להלחם עמם לך התבונן במלכים הראשונים
שעברו על שפשטו ידיהם בישראל מה עלתה בהם כמו
פרעה וסנחריב ויתר המלכים נבזו תבזו אתה וכל העם
אשר ברגליך ולא תוכל להלחם בישראל אשר מעשיהם קלו
מחריות נבזו הלא המה הגבורים אשר מבולם אנשי שם׃
ויהי כשמוע אליפורני המלך את דברי המלך היוה ויקנף
המלך מאד וחמתו בער בו לאחר מי זה הוא והיוה הוא אשר
מלאו לבו לאמר כי עם בני ישראל רב ועצום ממני ואשר
כח בהם לעמוד בפני חיילי רבים כחול הים ומי בכל אלהי
האלילות אשר הצילו את אלהם מידי כי יציל ה׳ את ירושלם
מידי ויחר אפו מאד ויצו לגייסר את המלך ההוא בשפטים
נחושלי׳ כי דיבר סרה על עצם חיילותיו לאמר כי לא יעצרו
כח בפני עם בני ישראל ויצו המלך לאנשי הצבא לאספו
בנחשתים ולהוליכו אל מחנה העברים לירושלם בלא
וחומה ובקנף גדול לאמר ככה יעשה לאיש אשר דיבר
טוב על ישראל קום לך לאלהי והיה כאחדי את ישראל
גם אתה כמוהם בנפול בני עולה ויקחו אותו עבדיו ויכיאו
אותו אחרי ישראל פתח שערי ירושלם ויבואו אל אחוניהם
והמלך בא בראשונה ירושלם לאסור בכבלי ברזל ויאמרו אם
אלי בכחות ישראל עוזיהו כן מיכה וכרמי ויתמהו איש אל
אחיו ויפתחו את פיו ויספר להם את כל אשר קרהו על כי
דיבר שוא על ה׳ ועל ישראל עמו׃ ואשר בוה המלך למס׳
אותו כיד ישראל להמיתו בהדיק אחדו בישראל ואשר אמר

נמסו עצמנו בלב שלם למלך · הלוא טוב לנו לעבוד לה׳
והיינו עבדים לפרעה מימותינו בגמר ומהיותנו ברחון
לכל בשר ברחותנו בינו ובנותינו מתי לפניו מעידים
לנחמנו היום את השמים ואת הארץ ואת תלהי תכותינו
הפוקד עלינו כפי עונותינו כי תמסרנו תכף ומיד את העי
ביד חיל המויב ונמות מהרה לפי חרב ויהי כשומע את
נעקת בני ישראל כל ערי נבחות ישראל נעקו נעקה
גדולה ומרה ויבכו בכי גדול תוך ההיכל ויצעקו אל ה׳ קול
אחד לומר חטאנו עם תכותינו העויכו הרשענו תלהים אל
דומי לך אל תחרש ואל תשקוט אל כי הנה תויבך יהמיון
ומבקיך נשאו ראש על עמך ערימו סוד ויתיעצו על
נפונך לומרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד
אשר לומרו נרשה לנו את נחלת תלהים כי כועגו לך יחדיו
עליך ברית יכרתו · הנה אתה אל הרחמן חמול עלינו ועשה
נעל נחלתך ואל תמסור כני ברית׳ ביד העמים אשר לא
ידעוך למען ישמעו הגויים כי אתה תלהיהם וכרוב נחוכך תהדום
קמיך ויפשה להם כמידין כסיסרא כיכין בנחל קישון נסמרו
כעין דאב היו דומין לחדמה שיתמו כדיבמו כעורב וכזאב
וכזבח וכלמוגב כל נסיכמו · ואשר כלו הנעקות והבכי
קם עוזיהו ויכיני זולבות דמעות ואמר תלהיהם חזקו ויאמץ
לבבכם אחי וגקוה חסד מה׳ עוד ה׳ ימים לנו חולי יעוב חיון
אף ה׳ ויתן כבוד לעמו ואם אחרי ה׳ ימים לנו יושיע ה׳ לנו
כעשה כאשר דברתם · וירקי כשמע את הדברים האלה
יהודית השלמנה כת בארי והיה היתה יראת ה׳ מאד ותגע
לה יהודית בע לון׳ כיתה אחד מיוחד להתפלל בה ותשב
שם עם נשותיה והיא היתה מעונה כנום נפשה כל ימי
חייה והוא היתה לשת יפת תואר מאד ותהי יהודי׳ נוסאת
חן בעיני כל רואיה כי היתה יראת את ה׳ והיא כאשר
שמעה כי דבר עוזיהו למסור את העיר אחר ה׳ ימים אלחה
לקרוא את הזקניי חבדי וכרמי ויבאו אליה ותאמר אליהם
יהודית מה זה הדבר אשר אתם עוזיהו לעשות למסור את
העיר ביד המויב אם לא יבא ישועתינו תוך ה׳ ימים ומי
יתן נסיתם את ה׳ לא ון הדרך לקבל חסד תמקום כ״א
כן להעיר חרון אף ה׳ יתפתם לנגח חמדו כי שמתם נבול
לחסדיו ולרתמינו לנום לכם יום כפי בחירתכם חלילה למור
מאחרי ה׳ חסדי ה׳ כי לא תתמו כי לא כלו רחמיו טוב ויחיל
ודומם לתשועת ה׳ כי לא יזנח לעולם ה׳ כי אם הוגה
ויחם כרוב חסדיו ינע ידבר על גוי ועל ממלכה וביחם
על חרעה ועתה לכו וכשובה תלה׳ כי אתך לפיס הוא
וכאחלה ממנו סליחה וכפרה על זה העון בבכי ובנום ואל
תלהיכו כי ירבה לסלוח ועת נרה היה ליעקב ומאמה יושע
וכאשר נכאלה נפשיהו מפני זרונם כן נגילה ונשמחה
בישועתו כי לא הרשענו כאלהינו אשר עזבונו ויקטרו
לתלהים אחרים ועל כן נמסרו לחרב ולשבי ולחרפה
ולבליזה ביד שונאיהם ואנחנו לא נדע מה לאחר זולתנו
תלהינו

תלהינו אין עוד מלבדו והוא ידרוש רמיונו מיד קמינו לשיב
כבוד שמו · ועתה אחי אתם הכהנים לה׳ ונפש כל עמו
ישראל תלויות בכם ואתם חזקו ויאמץ לבבכם ולב כל
ישראל לאמר תלהיהם כי אלוהינו הוכחו בנישיון לנסות
אותם הם בחמת אהבו את ה׳ תלהיהם ואתם תאמרו
תלהיהם כי לאברהם אביהו עמד בנסיונו על מקום זה׳ אהבו
וכן יצחק ויעקב ומשה ושאר האבות נמנהו נאמנים לפני
ה׳ כיסורין וכל מי שלח עמד בנסיון כיראת ה׳ ותלונו
לפני ה׳ נגפו לפני המשחית וימותו במכת הנחשים ועתה
התבוננו ורחו כי כאשר ייסר איש את בנו כן תה׳ תלהינו
מייסרנו ולמות לא נתננו בעבור שמו הגדול והנורא ·

ויאמרו תלויה עוזיהו והכהנים נדק כל אמרי פיך
אין בהם נפתל ועקש כושרו ואשר אמרתו
לעשות גבול לישועת ה׳ ולכן העתר בעדינו כי ישמח
את ה׳ את · ותאמר להם יהודית אנכי אתפלל לה׳
בעדיכם · ונם אתם העתידו אל ה׳ בעדי להקים את
עצתי אשר אם כתי לעשות לנקום נקמת בני ישראל מאת
היונים ולכן לעת ערב תעמדו כשערי העיר ואנה אני
ושפחתי עמי בלילה ואתם אל תחקרו ממני אנה אני בא
אשם כי תמיד תהיה תחינתכם בפיכם לה׳ תלהי ישראל
לפקוד את עמו בעבור כבוד שמו · ויאמר אליה עוזיהו
לכי לשלום ותלהי ישראל יתן את שאלתך אשר שאלת מעמו
ויהי ה׳ עמך לנקום אויבינו ומחוקיהו לאמן ויהודית נכנסה
בחדרה ותלבש שק ואפר ותעל עפר על ראשה ותשתחוה
לה׳ ותשפוך את נפשה בנום בבכי ותפלה לפני ה׳ ותאמר
שמיה בתפלתה ה׳ תלהי שמעון אבי אשר שמת בידו חרב
להתנקם מהנכרים אשר טמאו וגילו את ערות דינת
לחותם ונתת את נסיסם בסכי ואת בכותיהם וכל שללם
לבוז ביד עבדיך אשר קנאו את קנאתך פקדני נא ה׳
תלהי כאחד אשר כל דרכיך נדק ומשפטיך תהום רבה
והכם נא את מחנה האויב הניע ה׳ זה אשר חירף מערכות
תלהים כאשר בחיתה את מחנה מצרים בירופס
חמושים אחרי יפרש עמך ובחלתך אשר בטחו במרכבותיהם
ובמושיהם וברוב חילם והשקפת על מחניהם
והכהלת אותם במחשכים תהומות יכסיומו ירדו במצולות
כמו אבן במים אדירים כמותם יהיו גם אלה ה׳ תלהי
הבוטחים על חילם וברכב ובפרשים ובחיונים ובקשת
המתהללים בחניתותיהם ולא ידעו ולא יבינו כי אתה ה׳
תלהינו ה׳ איש מלחמות יעיר קנאה ירוע קף יניח על
אויבינו יתגבר תנוף זרוע גבורתך כבראשונה ומבור בחו
גבורתך של הגויים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך
לא קראו אשר אמרו נרשה לנו את נחלות שלהי׳ לנחל במקדש
ולטמא היכל קדשיך ולנתץ קרן מזבחך חנה ה׳ עשה
למענך אם לא למענינו חרבם תבה בלבם וקשתותם
תשברנה ונבר הגבור הניע הזה שיפורני המלך קדמה פנינו

תכמי בהן

הכדיעהו וילכד בפח עיניו לחתוב לותי ותחלטו בחולי
הרעק כי ותן בנפשי חו׳ק למחוסו ובידי כח ולל להמתידו
ו במכמירין דשעים יחד לחכי עד לעבור ויהיה זה זכר
ך הגדול כי תמסור לותו ה׳ לחלהי ביד לשה ולתה ה׳
כח בגבורת הכום תחפץ ומלכות זרון לעולם שכית שועת
עניי׳ לתה תשמע נעקת הדל תקשיב ותושיע חכני ושמע
תפלתי ושועתי החזינה לל דמעתי ל תחרש ותן דבר בפי
ועשה בלבי לקיום כית׳ מקדשך למען ידעו כל הגויס כי
לתה לחלהים חיים וחין זולתך לחלהים:

ויהי בכלות יהודית להתפלל לה׳ לת כל התפלה
והתחינה הזלת ותקס מן המקום לשר
השתחותה שמה לה׳ מכרוע על ברכיה וכפיה פרוסות
השמים ותקרל לת שפתתה ותבח לל היכל ביתה ותשר
בשרי חלמנותה והשק מעליה ותריחן לת גופה ומשחה
עלמה בשמן המור ותקלע לת קלעות שערותיה ותשם
כתר על ראשה ותלבש בגדים יקרים מוזהבים ותכשיטים
חריטים ומהדומים ועגילים וטבעות ותיפה לת עלמה
בכל תמדוקי הנשים וכ״ד קישוטיה וה׳ נתן לה זיו ויופי
הרבה למנוח חן בעיני כל רואיה ותתן יהודי׳ ביד למתה
שפתתה כלד חלב ודמת יין ולחית שמן וקמח ולחם
ובדינה ותלך לה ולשער בלה לל שערי העיר מנחה לת
עוזיהו ולת הכהנים המקוין לותה שמה ותעבור לפניהם
ויחמרו לכי לשלום ולחלהינו יתן חן וחסד בעיני כל רואי
ויתן לך כלבבך וכל עלתך ימלח לטובה ותתהלל עליך
ירושלם עיר הקדש ותהי שמך בכלל החסידים ובמספר
הנדיקים ויענו כל העם לשר שם לומן ותנח יהודית מן
העיר ההיח ולחמתה. ויהי כלשר ירדו מן ההר בעת עלות
השחר פגעו בה משומרי המלך לליפורני ויתפסיה לחמר
מלין בלתה ולמה תלכי ותלמר לליהם יהודית מבנות
העברים לנכי ולברח בהבחה מלתם כי ידעתי כי ימלרו
בידכם ולכן חשבתי לנלי לחמר לולכה נח לי לפני שער
לליפורני לגלות לו סודות עם היהודים ולהודות לחנשי
הנבח לת הדרך ילכו בה ולת המעשה לשר יעשון ללכוד
לת העיר ולתופשה ולח יפול מלחנהו עד לחר ולשר
שמעו לת דבריה החנשים לשר תפשוה הביטו לת תוארה
ויפיה והמה רלו כן תמהו מנועם לומרותיה במועצות
ודעת ויחמרו לליה ברוך טעמך כי חלנת נפשך מתת
וחכמת בעלתך לבח לל לדוניכו ותרע בלמת כי בעמדך
לפנינו ייטב לך ותמלח חן וחסד בעיניו ויביחו לותה למלך
ומיד כלשר בלתה לפניו ויפח המלך לת עיניו וירח לת
יופיה וזיו הדרה בערה כו חם החשק והתלוה ויחלה המלך
מחולי החשק וכל שרי ועבדיו הפרתמים היושבים לפני
המלך לחמרו מי לשר ימלם עם העבריים לשר ים להם
נשים יפות כלה ומי לל ילחס עמהם בעבורם וכלשר
ראתה יהודית לת המלך יושב על כסה מלכותו השתחוה

לל לחפים לרגה ויקימוה לנשי המלך כי כן מנות לדוניהם
לז לחמר לה המלך תגילי ותשמחי בלבך ולל תיראי כי לל
לחפון במות כל לשׁ׳ יחפון לעבדכי ולל הייתי מריס חרבי
וחניתי על עמך לס לל מלסוכי ועתה תלמרי נח לי
על מה נכסת וכרחת מעמהם ותכחר לבח ללינו. ותלמר
לו יהודית לנחנו חטלנו לפני ה׳ ללהינו ולכן דבר כיד
הכניסים לל העם לייסר לותם על עוונם. ועל כן כי
ישרלל פחדו ממך כי חטלו לפני ה׳ ללהיהם וכבד הרעב
בהם והנה נחשבנו כמתים מפני ה׳ לון לד עד לשר הסכימו
לשחום לת נחיניהם ולעתות לת [illegible] וחשבו להתיר לת
הקדשים לשר ניוה ה׳ שלהיהם כשני [illegible]ם ושלח יהנו מהמה
בחטים כיין וכשמן. ולם יעשו זה [illegible]מה יחברו ולתה
תעמוד וכלשר ידעתי זה לני לחתך [illegible]ני מלתם ושלחני
ללהים להביל לך ולולם לנכי יהודית לחתך עובדת לת
ה׳ ללהי גם עתה כהיותי לנלך. לשר על כן לנכי לנלך
ג׳ פעמים ביום ולתפלל לפני ה׳ ללהי. ולתנבל לפני
ללהי והוח יגיד לי מתי ישלם להם כפעולם וכרוע
מעללותם ולכח ולגיד לך ולעבורך בכל חוצות ירושלם
ויהיו כל עדת בני ישרלל כנלן לשר לין להם רועה ולח
יחרן כלב לשולו כנדך כי כל זה נלחר לי במרלות הלהים
ולמען חדון לף ה׳ שולחתי להגיד לך כל זה וייטב הדבר
בעיני המלך ובעיני עבדיו וירלו החנשים ויתמהו ברלות
חכמתה כי רבה ויחמרו חיש לל לעשו לין לשה מעללת
כזלת בכל הלרן כיופי בחן ובשכל ויחמר לה המלך הטיב
ללהים עמך לשר שלחך לפני למען תמסור לת עמך
בידינו. ובעבור דבריך הטובים לס כה יעשה לי ללהיך.
ללהיך ללהי ולת תהיה לשפוה במלכות ויהי שומעך בכל
הלרן ויבו המלך להכיל לותה בבית נכותו ויבו להחבילה
מעל ס לחכו ותלמ׳ לו יהודית לל תוכל לחמך לחכול מלשר
נוית לתת לי פן יקדלני לסון לכל חוכל מלשר הבלתי
עמי ויחמר לליה המלך ולס יחסר לך לת לשר הבלת לך
עמך מה נעשה לך. ותלמר יהודית חי נפשך לדוני מלך
יחסר לי זה עד לשר יקים ה׳ לת דברי לשר חשבתי לעשו׳
ותשלל עוד בעת בוקה ל החלל רשות לנלת בלילה ובעת
עלות עמוד השחר חוץ מן המחנה להתפלל לפני ה׳ שלהיי
ותיח בכל לילה ולילה מחוץ למחנה לטבול לת נופה ת ך
ברכת המים ובעלותה מלטבול נפשה לת נפשה בבכי
ותקרה לפני ה׳ ללהי ישרלל ליסר לת דרכה בישועת עמה
ובלה לל החלל בטהרתה ותלכל בסעודת הערב:

ויהי כיום השלישי ויעש המלך משתה גדול לכל
שרין ועבדיו ויחמר לל בריסו שומר הפלנסים
ללמר לך נח רלה לס תוכל לפתות ולנטות לת יהודית
הזלת שלבח לליה וחו כח הסרים לל יהודית ויחמר לליה
לל תביסי ולל תכלמי לבח לל לדוני וחולי ויטב
לך ללכול ולשתות עמו ותלמ׳ לו יהודית מי לנכי לשר

חמנע מאדוני כל אשר ייטב לו וכל היטר בעיניו לעשה כי כל אשר יחפון אדוני המלך הוה טוב לי כל ימי חיי ותקח ותלכם בגדי תפארתה ותבא ותעמוד לפניו ויהי כראות המלך את יופיה תכף הוכה וכחל מאהבתו אותה ויאמר לה המלך אבלי לאחך בשמחה ופתי בלב טוב ייבך כי מצאת חן בעיני . ותאמר לו יהודית אשתה אדוני כי שמת לבי וגבל כבודי היום שמחה רבה מכל ימי חיי ותעבר ותאכל ותפתח את נאד החלב ותשת וגם את המלך השקתה ויטמח המלך יומם מאד ויאמר יין הרב׳ מאד מאד

ויהי אחר כך הסבו כל עבדי המלך איש איש על מקומו ויבואר סרים המלך את דלתי החופל אשר שם יהודית עם המלך ולך לו . ויהודית לבדה בחופל ויפיורני המלך במטתו ישן כמת ותאמר יהודית אל אמתה לעמוד בחוץ לשמור לפני החופל ותעמוד יהודי לפני המטה ותתפלל בדמעות רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ובה אמר בתפלתה חזקני ה׳ אלהי ישראל ותקומה את נקמת עבדיך ישראל לחזק כריחי שערי ירושלי׳ עיר מקדשך מכני כאמרתך וחל תביאני משברי בחוזק עוזך וככלותה להתפלל קרבה אל העמוד אשר ברחם מטתו ושלפה חרבו מעל אליפורני עצמו אשר היה תלוי בעמוד ובשולפ׳ את החרב תפשה אותו משערי ראשו ותאמר חזקני נא השלשים והכתה פעמים על נחרו ותחתכה את ראשו ותשלח את אמתה ותקח את כלי מלחמתו אשר היו תלויים בעמודים והכת׳ את כל גופו מכף רגל ועד ראש לין בו מתום פגע וחבור׳ ומכה טריס ותבא ותתן ראש אליפורני כיד שפחתה לשום אותה בשמחתה . ותלחה שתיהן יחדיו כמנהג להתפלל ותעבורנה את כל המחנו׳ ואין פוצה פה ומנפנף עליהן כי כן ניוה עליהן המלך ובסובבן את העמק בחוץ בשערי העיר ותאמר יהודית אל שומרי החומות מרחוק בקול עמון ובקול שמחה פתחו שערים כי עמנו אל אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל :

ויהי כאשר שמעו אנשי העיר ויקראו את כהני ה׳ ויאספו כולם מגדול ועד קטן ינאו לקראתה בשמחה ובשירים ובהלל ובהודות לה׳ והדליקו נרות כל חוצות ירושלים ובחנריהם ובטירותם עטרו כולם בבגדים חמודים וכלי יקר לכבים טובות ומרגליות לכבוד ולתפארת ויביאו את יהודית אל תוך העיר בשמחה גדולה כי חשבו לכלתי רחוק פניה עוד ושובבות כל ישראל סביב ותבא יהודית במקום גבוה ותהם את כל העם . ויהם העם שמחה לא עמו עוד . ואז ענתה יהודית בקולה קול עוז לאמר הללי ירושלים את ה׳ הללי אלהיך ציון כי חזק בריחי שעריך ביך ברכך הללו את ה׳ שהיטו הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גודלו אשר לא עזב חסדו ואמתו למיחלים להחסדו ועשה חסד ביד שפחתו וימכור ה׳ ביד

אשה שפחתו . לשונה ועוכר ישראל בלילה הזה . ותניף מחמתחתה את רחם החויב נורר היהודים הליפורני הרשע ועתה לחי חי ה׳ כי שמרני מלאך ה׳ בנאתי מכאן וכיושבי שמה וכשובי הנה ולא נטמאתי והב יהי לה׳ אלהיכם הליכם בשמחה וכישועה והמליט נפשי בישועתם הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו . וכל ישראל השתחוו לה׳ לאפים ארצה ויאמרו אליה ברוך ה׳ אשר כיד הספיל לויבנו המחרף והמגדף מערכות אלהים כל גויש סבבונו בשם ה׳ כי לחמלם רחם רחיתונו לנפול וה׳ עזרנו כי לא כזה ולא שיקן עצות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשובנו אלינו שמע ושוו ניהו כשיח ישראל לאמר שיח ברוך׳ את לה׳ עליון מכל העשים מעשים כאהל תבורך ברוך ה׳ אשר ברח את השמים ואת הארץ ואשר הנליח את דרכיך להכי׳ רחם מלך לויבינו צורר היהודים והגדיל היום את שמך ולא ימוש זכר תהלתך מפי כל החפצים לשר יזכרו את חסדי ה׳ לעולם כי לא חמלת על נפשך בעת צרה ויגון עמך ויעבו כל העם אחן ואמן ויקדילו לל המלך אשר היה עומד בבית עו ויהו אשר דיבר טוב על ישראל ותאמר לו יהודית ה׳ אלהי ישראל אשר הודית את שמו ואת גבורתו ואמרת כי הוא יקום נקמתנו מאויבינו הנה הוא יתברך שבר ראש כל הרשעים בלילה הזה בידי ולמען תדע כי כן הוא הנה ראש אליפורני אשר כזדונו ובעזות לבו מאס את אלהי ישראל ויפטום אותך להרגך לאמר ככה עם ישראל מוכה תפול בימיהם וחרבי יעבור בך וכאשר ראה המלך החסיד ההוא את ראש אליפורני ויפול על פניו לארצה ויאמר כן יאבדו כל אויבי ה׳ ויפול על רגל יהודית ויאמר אליה ברוכה את מאלהיך ככל אהלי יעקב כי כל גוי ועם ועם אשר ישמע את שמעך יהללו עליך את שם ה׳ אלהי ישראל .

ותאמר יהודית את כל העם שמעו נא לי אחי ועמי ותלו את הראש הזה על חומתיכו והיה כאשר יזרח השמש ונקחתם כל אחד מכם את כלי זייכם ותצאו בתרועת מלחמה ואל תרדו למטה אשם כי תקיעתם ותריעו וככן שומרי החומה וילכו אל שר חיל לעורו למלחמה וכאשר יבאו השרים באהל אליפורני וימצאו אותו מגולל בדמו תפול עליהם אימתה ופחד וברחותכם אותם בורחים רדפו אתם אחריהם בחוזק כי ה׳ יתן אותם תחת רגליכם . וכן עשו בני ישראל כאשר האיר היום תלו על רחם החומות את רחם האויב הנורר ויקח כל איש ואיש כלי מלחמתו בידו ויצאו ותקעו והריעו תרועה גדולה וכאשר ראו כן שומרי החומות כאו באהל מלכם אליפורני והשמיעו קול גדול בפתח האהל להעיר וכאשר באו השרים האלישים אמרו למריעים אל את התמימה לבו ועודנו את המלך כי יצאו העבדי׳ מחוריה׳ ופיתו אותנו למלחמה ואז דחק וככעם סרים המלך שומר

הפלגשים בהיכל אליפורני ויעמוד לפני קלעי מטתו ויספו
את כפיו לולי יען הוא ויקץ כי חפץ כי עודינו יען עם
יהודית וכאשר לא הרגים דבר קדב אל המטה ויסר את
הקלעים וידח גוף אליפודני מעליך הדגה ומגולל כדמו
ודאשו לחיניו ויצעק צעקה גדולה בבכי ויקרע את בגדיו
ויבא בהיכל יהודית ולא מצאה ויצא החוצה אל העם ויאמר
אליהם אשה אחת עברית עשתה רעה גדולה הזאת והנה
הוכיחו המלך מת ומושלך על הארץ ומגולל כדמו ורחשו
לחיניו וכאשר שמעו כן פרי החיל קדעו כולם את בגדיהם
ויפול עליהם לימה וחמיכה גדולה ותהי צעקה גדול ומרה
במחנותם. וכאשר שמעו כל החיל כי נהדג ומת גבורם
ינח מהם כל עגה ויכרחו כול מפני הפחד והירא וכורח
מלפני העברים הדופים חחריה חמושים ע זכו כל רכוש
ויכוסו במעטל הכרמים ובכתיכות ההרים וכאשר ראו כן
בני ישראל ירדו מן ההרי וירדפו אחריהם וירדפו בתרוצ
חצוצרות ובקול שופר חזק מאד והיו מכים את כל הנמצאי
מכה גדולה מכת חרב וירדפום עד החרמה ויתר העם
יברו אל מחנה החוצ ויפלנו את כל פלגש פלל הדבה מאד
אין מספ לכאן ובקד בדכב וכסוס ובכל מטלטלי אהליה
וכולם נתעשרו מגדול ועד קטן מפלגיהם ובזמן ל יום
לא נפלם פלגש אשה מבני ישראל דק כל עוסר שיפודני
וכל רכושו ניתן ליהודית זהב וכסף ומרגליות ואבני יקר
לאשר לו הכל ניתן לה מאת העם. ואז המלך לאשר בבית
עז ויהו לאשר ליבר טוב על ישראל ברחות הנם לאשר עשה
ה׳ אלהי ישראל עזר מעבור אחלני והחמין בה׳ וימול את
בשר ערלתו ובא לחסות תחת כנפי השכינה הוא וכל ילידי
ביתו עד היום הזה. וכל ערת ישראל שמים ושמחים עם
יהודית ותאכלן כל הנשים אחריה כתופים ובמחולות והיו
מודות הזדו לה׳ כי טוב כל״ח את יהודית הם כישראל את
ת הלת יחללים את שמחת ישראל את בכוד עמינו כי עשי
בכח חזק ואמץ לבך ויה ה׳ היתי עמך לחזק אותך ומכורך
תהיה לעולם ויען כל העם לאמן ואמן וזקנים עם נערים
שמחו ישלנו במחלת וכנבלי. ותאמר יהודית את השירה
הזאת לה׳ ותאמר הללו את ה׳ כתוף שידו לה׳ במחול
ש ידו לו שיר חדש הודו וקראתו בשמו ה׳ איש מלחמה ה׳ שמו
ה׳ אלהים גדול אתה ונורא בכח ואין דומה לך כל הבדיו
יעבדיך ויורך ה׳ כל מעשיך כי אמרת ותהי ושלחת את
דיחך וכברתו: ההדים והיסורות ידעשו וכדונב נמסו
מלפני גבורתך יאמיך ה׳ נאדרי בכח יאמיך ה׳ תרעץ
אויב מי כמך באלים ה׳ מי כמוך נאדר בקדש נורא
תהלות עושה פלא:

וירא אחר התשועה הגדולה הזאת כאשר נטהדו
כל איש ישראל העלו כלם עולות וזבחים ונדרי
ויהודית הקדיש את כל פלגה לבית האלהים ויעשו עם
יהודית שמחת שבעת ימי חגי יהודית

לח קם מזיק על ישראל ותעקוט הארץ לאחרי מותה שנים
רבות ולכל בני ישראל היה לזר במשכותם ע״כ מנחתי
בקובץ יען. פקח עיניך וראה גדולים מעשה ה׳ עזוז
ונפלאותיו לאשר עשה הפוריו מיד מלכים הגואלינו
מכף כל עריצים הפח נפשינו כחיים ולא כתן למוט
רגלינו וידריכנו על במות חוכנו וירם קרנינו על
כל שונאינו.

והנה למען נכון הדבר כי הנם שבכל הנשי׳ לאשר
נורא תהלות עושה פלא עם כראשון בכל דור
ודור ויהיו לנם. הדבר הזה מוטל חובה על לותם
הפרטים בעלי הנם לגמור את ההלל ולברך ברכ׳ ההודא׳
ולא על זולתם. הנה נסים והפורקן לאשר נעשה לאבותינו
בימים ההלה ובזמן הזה וכן בימי הפורים שנו ושנו מצאר
הנסים שהגם שאבותינו נס״ו ואינם תחנו פלה פה היום
חל עלינו חובה לגמור את ההלל על עזוז ונפלאותיו לאשר
עשה לאבותינו ובכל דור ודור חייב לדם לראות את עצמו
כאילו הוא יצא ממצוקה ההיא על דרך שאמרו בנם יציאת
מצרים כמו שאנו חכמים בלשון המשנה חייב לדם להרא׳
את עצמו כאילו יצא ממצרי׳ דילפינן לה מקרא כאשר זה
עשה ה׳ לי בצאתי ממצרים וטעמו וממוקו עמו על דבר כי
אילו לא הוציא הקב״ה את אבותינו ממצרים עדיין אנו
בניו ובולי.

וממנו תוכחות חיים ללמד לאדם דעת להודות
להלל לשמו ית׳ברך על נסיו ועל נפלאותיו
לאשר עשה לאבותינו כעל כל לאשר גמלנו ה׳ ממש לנו
בעצמנו וכמו שבבני המיוחדי׳ לנו לאבותינו מייחס׳ ההודאה
חוזרת אלינו כן בנם הקדוש בימי עולם ובשנים קדמוני׳
לע״פי שהנסים הנם נעשו עם לאבותינו חל עלינו חובה
לופן ההודאה המשובחת מתייחסת אלינו ונאמר לפניו
הללויה כי אילולי נפלאותיו עם לאבותינו אנו לא באנו
לעולם בכלם לויב לאשר לאמרו לבני ובאחיהם מגוי ולא יזכר
עם ישראל עוד. בלופן שבכל דור ודור חל עלינו חיוב
ההודאה באילו אותו הדור ממש היה נגאל ודב טוב לבית
ישראל וזה מלאמר הגביה חסדי ה׳ לזכיר תהלות ה׳ כעל
כל לאשר גמלנו ה׳ ודב טוב לבית ישראל לאשר גמלם כרחמיו
וכדוב חסדיו להודות נתן לופן חיוב ההודאה והחלק
המשובח ממנה שמחוייב כל איש ישראל לעשר בעצמו
בהגיע תור ימי הנסים והפורקן באילו הוא ינח ממצוקה
ונרא ההיא ולכן לאמר חסדי ה׳ לזכיר תהלות ה׳ לאשר עשה
בימי עולם ובשנים קדמוניס כעל כל לאשר גמלנו ה׳ ממש
לנו בעצמינו וזהו בעל בב״ק הדמין. להיות מתייחסים
ההודאה חוזרת עלינו מפני לוף כי דב טוב לבית ישראל
לאנחנו הלה פה היום בנפלאות לאשר גמלם כרחמיו וכדוב
חסדיו להם לאבותינו כלאמור בספרי המפרשים. ולאשר לא
טוב עשו רבים מדעת כני עתינו לאשר לא יזכרו ולא יפקדו

ולא יעלו על לב לעול' בקרב הימים ימי נסים היו לישראל
כל מה לדמיון הוטבעו ומה רלו על ככה ומה הגיע שיח'
וטח לכם מהבין ועין סכלם כהה כי דרך נסים להם ותהי
ירלת' מנות הנסים מלומדים ודכים מהמה בנים ל"ו יפקרו
ויהי להם למוסיע. וכאשר רבים מעשירי עם בחשיכה
יתהלכון וכרוב עוסר' יתהללו בהולנו' וסכלות וחשוקיהם
ככף מחו הבקר ותעבור המנחה ונם בלילה לא סבב לבם
ובקשיכה יתהלכון כבוכים הם בארץ מקוכר רוח ומעבוד'
קשה וכל החוזק בישראל יסבו בסוקות וכרחובות קריה
וכל המלחמה מלחמת ה' כמנוה ונמם בעיניהן ויעלחו
עוילים הנאנחים והנפיעות להעלות את הנרות
בכתיהם בימי החוכה.

והיה לבבם זה להם שמיר ושית לבלתי נתון
לכם חל מעשה ה' כי נורח הוח שבשה
לאכותינו ולנו את כל הנסים החלה חל ה' ויאר לנו
ולחילה לאור גדול בימים החלה ובזמן הזה כי מי פתי
יבור הנה חכר לב לא ידע בכל חלה שחייב העבד להודות
לרבו ולעלם פריס שפתיו על נפלחותיו חשר שבוהו נס
בבוהו ולבלתי היות כפיו טובה בטוכת רבו עליו וכ"ש
לא חילן נפשו ממות לחיים מעבדות לחירות מעשבוד
לנחול ומחפיל לחיר נדול חשר עוד כל ימי הארץ הוח וכניו
לא יבוחו ולא יפקו מעבוד עבודתו ומשלחו בשמח ובטוב לבב
נבורי כח עושי דברו ועריס חל משמעתו וכ"ש וק"ו לחנחנו
עבדים לחדונינו החדון חבינו שבשמים חשר הפליח חשדו
לנו להניל חת נפשותינו ויודיענו על במות חויבנו ויום
קדנגו על כל שיחותי המשלם נמול לכל חויבי נפשינו ועשה
הלחים נמו ולמולדתינו כי חל חיוב ההודחה עליהם לספר
נדקות ה' ונפלחותיו לפני חדם ויזכרו זכחי תודה ויספרו
מעשיו ברינה ולשביד ולהעלות חת הנדית לפני ה' וזכר
לבר ולח נסוב מעשיד עבודת הקדם מפני כל כופר לירחה
ולחכה חת השם הנכבד והנורח ורבים בני תמותה
ההולכים בחשך לחשוך ולכנום זהב להם וירחת ה' לח בחדו
להבין ולהשכיל חבדי המקום ב"ה והכל ימי חייהן כולם
סיו בסישוליהן נם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפש'
שפינה המטים עקלקלותם דרך נחש עקלתון לבם כל
עמם נם בשמיעם חת מנות ה' ויעשום כלח לב ולב כמי
שכפלאם שד וכחמיר רובץ תחת משלו ולח הפני חת מעשה
המנות מה היון ומה טיבם ים בה וכח' ימי חנוכה הנזכרי'
ונעשים להודות ולהלל לה' על הנסים ועל הפורקן פנו
ש רק ולח כניה והן חין נס ח' כהם שם על לב לנלות על
זכרוני כרבלתי וכברכת מזונו להודות הודחת על הנסוס
הנתקן לאומנו כברכת הודחה. וזה ממיעוט חהבת
הנס ולבבה רחק מלח חהבתו וירחתו ית' ולבתך
בשמו. וה' הטוב יכפר בעד. והן קנרה חוק הירושה
החחת ויקטנה היח מהכיל חת הגו"ה תחלואי הדור חשר

חילם ה' בכית יפרחל חשר חני הנבר רחה בשוני עמי חני
הדל כחלפי והנעיר בחכמה לח לבבודי ולח לבבוד בית
חבח דיברתי עד הנה כי חם לירחת ה'.

ואשר הן כל רחתה עיני רבי מע"ה ומחזיקים
יותר מהם מקילים ביקר תפחרת מנות ה'
וחשר חין לו נרות כסף חופם עליהן מחנות וברעון כסף
שלח יכלו ויחברו ובחרו להיות כל היום דולק בביתו בנרות
חרם חו מחכת פחותי הערך והנרות כסף יפים חותן על
הנם עם יתד כלי חמדתו בנסרים להרחות העמים והפרי'
חת יופים ועופה שה לו ימוט לעולם ועל ככה בעלי בתים
יורדים מנכסיהם ולח עולים על כי מ רבי כבודם וממעטי'
כבוד במים כי מהרחוי למי שהטיב עמן הקב"ה חסדו והון
ועושר בביתו שלח יהיה כפוי טובה בטובתו של מקום
המפריף טובו עליו ולממיח במעשה המנות ולח יחשוב
חת כל הון ביתו לחנל רנון הבורח חפילו על קלה שבקלות
ולהרחות בה חביבות המנוה שזהו עיקר העבודה החלהי'
וככן בחותה מדה ייטיב החל כ"ה לעשות עמו חיל והוח
לקיים חת המנו' מעושר הון ועושר בביתו ונדקתו עומד'
לעד כי כך היח המדה לעובדי רבונו מעושר סופם לקיים'
מצוני וכן בהפך ולעשיר יהיה שכרו כי לעולם לח ימוט
זכר עולם יהיה נדיק ויתן הודחה ושבח לחדון הכל שזיכהו
במנות ההוח ויעשה חותה בחהבתו ובחיבתו וילמר מה
לי ומה חיי והלולי לעבוד בכל כחי ובוחי וממוני ביום
ובלילה ולשיב נד מה רבונו ותבנו ית' שימנה נחת רוח
בעבודתי ומעשה ידי לחר כל ההכשבות חשר הכשבתיו
נם כשם כמעלליס חשר לח טוביס ומעביר רבונו בכל עת
ובכל רנע והוח החריך לי לחפו והחייני וקיימני לחיים טיבים
ולשלום ותזיכני מפקח מזונותי וטובתי ביד עוני ופשעי וחוך
חני לח לחכיר בטובו הנדול ובנמולו השלם ובשיבח לידי
מנות ה' נדולה חו קטנה לעבוד בכל כחי וחילי בעשיית
המנוה ההיח בכל לב ובכל נפש ובכל מחדיכם בזה חם בשל
נפש הוח בלבבו יבין לירחה חת השם הנכבד והנורח
ולכבד חת ה' מהומו במעשה המנות ויתנהה לפניו במזיו'
לעשותן בחופן הנחות בחם' תשיב ידו וקרנו תרום בכבוד
כי כך היח המדה כי מכבדי חכבד יקרחני וחעניהו עמו
חריכי כנרה חחלנהו וחכבדהו:

פרק שלישי

עם היות שכל פעל חלהים למעלהו והחלהים עשה
שיירחו מלפניו ככר הקים מורחו למורחת
חכמים וידועים ירחי ה' וחוסבי שמו ובבר כח רע"ק ודרש
חת ה' חלהיך תיירח לנרסת ת"ח כי השם הכתוב בבוד

תלמידי חכמים לכבוד המקום ומורתם למולתו ונצטוינו לתומכם ולהחזיק בידם ככל הכח בידינו להעמיד לו ירבה והדל לו ימציא למען לא תשתכח תורה מישראל וחוץ מחמר חזר לא יקים את דברי התורה הזאת אשר לא נלמד לא נחמר אלא אשר לא יקים כי הכלתי מחזיק בידם קלי כחרוב. וזלל החכם הגדול מנחם לונזו ע"ה ורלוי בדבריו כי כשהיינו על אדמתינו היה בחומתנו שבט מיוחד לי"ה וחוץ שבט לוי ובפרט מן הפרש הכהנים כי לפי שהיה העסק בתורה בחלל ובחמר כציוני הש"י ניוה את שבטי י"ה לתת להם כל צרכם כיחוש מהכ"ד מתנות כהונה רק כל מחסורם עליהם רק שיעסקו בתורה תמיד לא יחשו ולא תתעקש ותאמר כי כל מה שניתנו הש"ת לתת לשבט לוי לאנשי היה חלף עבודת אשר הם עובדים בבהמ"ק לא לזולת זה כי בחמת לון הדבר כן אבל ניתנו הש"ת לתת להם התרומה והמעשר כדי שלא יפנה לבבם לעסקי העולם כלל ויעבדו במקדש בעת העבודה וכשיהיו פנוי מן העבודה יעסקו בתורה ולכן תמצא בספר הקדש שלשול הוא מזכיר הכהנים כשמדבר על עסק התורה ולימודה לומר בפרשת שופטים כי יפלא ממך דבר למשפט וכו' ונכתת אל הכהנים הלויים וכו' והלוים אשר יעשה כזאת לבלתי שמוע אל הכהן לומר עוד שם ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר ה' לשרתו ולברך בשם ה' ועל פיהם יהיה כל ריב וכו' הרי שלא בחרם לעבודה בלבד וכן לומר משה יורו משפטיך ליעקב ותורתיך הכהנים לא תחרו לוזה ה' ותופשי התורה לא ידעוני וכתיב כי לא תלבד חורה מכהן ועצה מחכם ודבר מנביא וכתיב שאל נא את הכהנים תורה וכו' וכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו וכו' יתין כוזך להכיא מהם יותר ומזל לא ניחנה תורה אלא לאוכלי תרומה ובשמיה רבה פרשת תצוה ואומרי כל כהן שהוא חוכל בתרומה ואינו בן תורה אינו כהן לעתיד לבא שלא ימלאם מצ דברים שנאמר כי אתה הדעת מלאת ואומרי מכהן לי ג' חלפי"ן יש בו שנמלאם מן הכהונה מן המקדש ומן הלויה ע"כ ובפסיק שלא כר"ה לתת מנה יפה לכהנים והלויים למענן יחזקו בתורת ה' וברמינן בפרק חלק מנין שאין נותנים תרומה לכהן ע"ה שנאמר לתת מנה לכהני למענן יחזקו בתורת ה' המחזי' בתורת ה' יש לו מנה ואינו נמחזי' בתורת ה' אין לו מנה וכיון שנתכאר זה מעתה נם כי בעוונותינו חרב ואין אנו מפרנסים הכהנים והלויים כמקדם מכל מקום לעבור מנוה זו כלא כלום אי אפשר כי כבר ניחד הדבר בשל שקידים בשער כ"ח שחכ"ם בזמן שהזמינין תבטל מן המנות הזמנתה לא בטלה.

ולכן אחרי שידענו שניתנו הש"י לפרנס הכהנים והלויים לשיעבדו בעבודתו ויעסקו בתורה עבשיו שאין אנו יכולים לעשות מצוותיו ממש בשבט לוי אנו נדיבים לקיים המנות היות כאשר נדבה רוחם לתת לעבוד

לת ה' ולעסוק בתורה. וכשתתבונן היטב בזה שכתבנו לא תבין כי אנחנו עתה יפרחל לא ננח ידי חובת המנות הזאת כתתנו לחכמים ולת לתלמידים העוסקים בתורה כאשר ישלמנו כשיעשרנו וישלמנו הם עצמם או שיכאו אחרים ויודיעו לנו נשרש הזה שמקום אחר אנו מציוים לתת להם וזה בכלל המנות שניוונו הש"י לתת נדקה לעני די מחסורו אשר יחסר לו אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו אבל ענין המנות הזאת שאנו נריכים ליחד לעשיר לעבוד ה' ולעסוק בתורתו כמו שהיה הענין בכהנים ובאמור להם לכו עבדו את ה' ואנו נתן לכם כך וכך וכך בנדרים ומחוייבתכם וכל מחסורכם עליכו רק לא יחסר מפר התורה מפיכם והגיתם בו יומם ולילה סוף דבר הם ירוי בציוני חזקת הכהנים לא נבח ידי חובתינו ממנות זו ולא נגל את חלצת מנרים מעלינו שנא' כי חק לכהנים מאת פרעה וחכלנו את חוקם ונו' כי חרפ' היא לנו ממלחכ'

כהנים שנגרע מהם ח"ן.

ובזוהר נתן טעם לזה וזל רעיא מהימנא פ' נז דף כ"ט ע"ב ת"ח בנוי דמלכא לאתקריאו

שבתות וי"ט ולית לון מדילהון כלום דלאו חיזון בני מלכא כשאר עבדין בנוי דיליהון אנרח דיליהון בעלמא דין ובעלמא דאתי לאתגנאה לון בכל מיני מאכל ומשקה ולאוקרא לון בלבושין שפירין כנוונא דאתמר בית כבודא בכסות נקיה כל מה דעבד בר נש לשבתות וי"ט חית לון למעבד לון ומאן דמחלל לשבת חייב סקילה והכי הית המשתמש במי שעונה הלכו' דמחלל תילתיה וכ"ש דמבזה ליה כאילו מבזה שבתות וי"ט ואקשיה מהרי מתני' כל המבזה לת המוערות כאילו כופר בעיקר כנוונא דכל מאני בה"מ לאתקריאו קדם הכי כל דמשמש ת"ח לאתקריאו קדם ותלמידי דרב דאיזון לקבל חיכרים דנופף לאתקריאו קדם קדשים ורזא דמלה יהבדילה לכם הפרוכת בין הקדש וכין קדש הקדשים ע"כ.

ובא בדברי חכמים סבולת רבות לזה ויתר דף רמ"ו למאן דשניר למהרי דאורייתא נעיל בהאי ואתתא ולא תעור אלא דוכי לעיתרא דמתברך כהאי עלמא ודכי למיהוי ליה חולקא בעלמא דאתי הש"י זבולון לחוף ימים ישכון בעלמא דין לחוף אניות בעלמא דאתי כמ"ש אם אניות הם לכון דתנן היה נביאי דעלמא דאתי ע"כ ואתמר בסנהדרי זבולון לחוף ימים ישכון וזבולון ליפאב לצי שיפאב עוסק בתורה וזבולון בפרקמטיא וכח ומאכילו לפיכך קדמו הכתוב פב' בין חיים היה למחזיקים בה ולא אמר לנמילים בה ובבמ' אמרו כל המלחח ת"ח בתוך ביתו כאילו הקריב תמידים פב' עובר עליהו תמי"ד וביומא אמרו המוכה לנכך יין ע"נ המוכח ינכך בגרונו על ת"ח ובכתיבות פ' דיוני גזירות אמרו

הר"ח ע"ה חיכן חיים שנת' רפתים כל יקומו כיוצרפת עצמו
מד"ת הכתוב מדבר הר"י כל המשתמש בחור תורה של
תורה מחייהו וכל שחיהו משתמש בחור של תורה הין של
תורה מחייהו כיון דקא חזי דקא מנטער ח"ל מנחתי להם
תקנה מן התורה ואתם הדבקים בה' חלהיכם חיים כולכ'
היום וכי אפשר להדבק בשכינה והכתיב כי ה' חלהיך אש
חוכלה הוא חלא כל המשתמש בתו"ת ועוסק פרקמטיא
לת"ח והמהנה ת"ח מנכסיו מעלה עליו הכתוב כחילו
דבק בשכי'. (הנה שב"י מכוח זו יוכח לעמוד חי כתחיית
המתים והטעם כמ"ש המקובלים שח"ו להדבק בשכי' כי
אם בלמעלות הנשמה ולא בנשמה כ"ש בלמעלות הרוח
ולא ברוח כ"ש בלמעלות הנפש וכ"ש בלמד שאין זוכין
לרוח ונשמה אפס ת"ח ולכן אם הוא דבק בת"ח והת"ח
בשכי' לכן כולם יכולים לחיות בתחיית המתים וכוסף
גם הוא כי לת"ח יש גם בימי החול נשמה דלתי' ולכן אין
לו בעול הנשמי כלום ועוסה העשי החרן שעמו תיק ולכוש
של ת"ח כמה שמלכילו ומשקחון ומזה הטעם הקדים
זבולון ליששכר כי הלכוש קודם לל הגוף כי הוא מכחון
והגוף מכפנים. ולמרו בר"מ פרשת וז דף ל"ה ת"ח לית
לון מדילהון ולי עם הארן סביל ליה בממוניה ולתגניב
ליה כפום רעותיה לשמשא ליה ולתגנב' בפקודין כפום
רעותי' לתקייס ליה חדם וכהמה תושיע ה' יושיע ליה
משוד וב זילה יושיע ליה ממ"ה דלא שליט עליה ושחוט
ליה בכבין פנים דלתמר ליה לכלב תשליכון לותו דחיהו
ס"מ וכו'. ושנים שחיטת סכין פנוס מד ממות מחד מאד
כאשר נתבאר בדברי הרחשונים ומה מחד יחיד לב החיים
הישרלי ויותר ממקומו בשומו לשומת פניו שתים חלה שלא
תחיה נפשו בתחיית המתים ולף גם זאת לעשור עליו כוס
התרעלה להשחט בסכין פנוס ויתן לב לשוב להחזיק ידיים
רפות ירחי' וחושבי שמו ולהדבק תמיד עמהם ולמרו
המקובלים כי כפי מה שיתקרב האדם חל החכמים ועובדי
ה' כן הוא מתדבק בכוח החיים הנחיים כי אם יתדבק
במלרי מקדש יתדבק בשור ד' שבשם הויה עולם העשיה
ואם יתדבק במלרי מסנה יתדבק בשורן דיהוה עולם
היצירה ואם יתדבק במלרי תלמודה יתדבק בשור ה'
דעולם הבריחה ואם יתדבק במלרי קבלה יתדבק בשור י'
דאצילות וכלבד שיהיו מעשיו מרוכים מחכמתו.

ורונה חיש כוח המחזיק ידי לומדי תורה יכול
לעסוק במלחכ' ובמשחו ומתן אף יותר מכדי
פרנסתו ואף אם לא יוכל לקבוע עתים מפני הטירדה יוכה
בק"ש שחרית וערבית כי עליו נאמר ממה זבולון בשלחך
והרי זה דומה למ"ש פ"ק דקידושין היה הוא נדיך ללמוד
ויש לו בן ללמוד ואין ידו משגת לשכירם וכנו ממלח יותר
ממנו בנו קודם לו. כן הדבר הזה ועכ"פ בשעה שהוא
פנוי מעסקיו חינו רשאי להבטל וילמו' כפי כחו והשגתו

ומ"מ לא יתבדך בלבבו העשיר לומר הואיל ומחויבני ללמוד
בשעות הפנוי חינני נדיך להחזיק ידי לומדי התורה
ועל זה חמרו בירושלמי פ' חלו נאמרין דבי רחש בשם
ר' תנחום כ"ר חייה חמר למד ולימד ושמר ועשה והיה
ספק בידו להחזיק ולא החזיק הרי הוא בכלל חרור
ר' ירמיה בשם רבי חייה כ"ר חבא חמר לא למד ולא
לימד ולא שמר ולא עשה ולא היה סיפוק בידו להחזיק
והחזיק הז' בכלל ברוך.

ובר מן חומרי הדברי חפר תתבונן ממה שכתב כאן
דקאי בחרוך שבו חרם בו שמתא ובלא תהיה
תחיה לו בתחיית המתים כנז' כגמ' וכן בזוהר פרשת
בראשית מבו שם ה' מיני ערב לך וחר מבהון כת לפחים
שם יחזון ליעקלב בדוחקא וחית לון דשו לייסבא ומתרפאן
מיכייהו. רפחים כל יקומו כזמנא דייתי פקידא ליעקלב
חתמר בהון ותחבר כל זכר למן ע"כ וזה חמרו שם יחזון
ליעקלב בדוחקא כ"ש וק"ו כי יבדל כחכם ותחבר כל זכר
למן בהרפות ידיהם מלהחזיק בידי תומכי התורה. ולף גם
חפר לחמרו דבחיבו ליה ס"מ בסכין פנום חורת
ומסוכסכת לטמחו כנבלה להשליט עליו כל החיבונים
דחמנא יזכינן ובור לחמרו כפ' חלק כל שחיבו מהכה
ת"ח מנכסיו חיבו רוחה סימן ברכה לעולם וכן כפ' הספינה
חמרו כל מי שעיבו נרות בת"ח כעה"י מתמלחות
עיבן בעה"כ.

עור יגדל הכחב לכללות ישרלל שנורם שממונם של
ישרל הולך וכלה בחרבוניות ובמשים כמו שחמר
בר"מ פרשת כהעלותך ז"ל ובגלותה פתרחה לית מיתה
שלח עובי ועבי חסוב כמת וחילין עתידים דחסתחרון בהון
יתקיים בהון נרפים לחתם נרפים נרפים הם מלוריתה
נרפים הם למבר טיבו עם מחרי חוריתה ולבעי חיל
מסובבים מעיר לעיר ולא יחבו ונרפים הם בכובד המם
עליהו ולא עברין טיבו בגין דלא תכבד העבודה על
החבשים ויעבו בה בכובד המם עליהו ולא יעבו בדברי
סקר דחיבון מסקרין וחמרין לכוב' המם עליהון בגין דלא
יעבדון מסקרין במלוליהו:

ובזוהר פרשת וישלח הפליגו כעונש הדב' מאד
שנורם חריכות הגלות וכובד הגלות
המר ושתשתכח תורה מיסרלל ז"ל דף קע"ח ומאן דלעבי
כחוריתה ולית מאן דבמיך ליה ולא לחתכח מאן דחטיל
מלחי לכיסוי לחתתקפא על דא חוריתה קא מתכחח
בכל דרא ודרא וחתחלם תוקפא דחוריתה בכל יומא
ויומא בגין דלית לחיזון דלעלמין בה על מה דכתיבין ומלכו
חיבה להתתקף בכל יומא ויומא תא חזי כמה גריס חובה
דא דכתיב דלית מאן דחסמיך לחוריית' כדקא יחות חיזון
ממכין (פי' כ"ה) חלאין וגרמין לחתתקפא להחוא דלית
ליה סוקין ורבלין לקיימ' עליהו פתח וחמר ויחמר ה' ל' היס

על הדבר כי עמי זאת תורה אתה מכל הבהמה על נחור תלך תלי על נחוך תלך דאתתברו סמכין דליה וקניבו דנ"י ולית ליה על מה דקאים כד ישראל לא בעאן למיכל ליה לאורית' חיזון יהבין ליה סמכין ושוקין לקיימ' ולאתתקפא כהו תא חזי כמה עקימו 'וחכי' לתתחכ' כהה' לגליה דדכיב נחש לקבליה דיעקב דהא חיזו הוה ידע דכתיב הקול קול יעקב והידים ידי עשו ואי פסיק קלא דיעקב כדין והידים ידי עשו כג"כ לאסתכל לכל סטרין לאכחשא ליה ליעקב ולאפסקא קלא וחמא ליה תקיף בכל' וכו' כדין וידע כי לא יכול לו (להפסיק ת"ח מלימוד') מה עבד מיד ויבע בכף ירכו דאתחכם לקבליה אמר כיון דאתברו סמכין דאוריית' מיד תוריית' לא לאתקף וכדין יתקיים מה דאמר לכוהן הקול קול יעקב והידים ידי עשו וכתיב והיה כאשר תריד ופרקת עולו מעל צוארך וכדין לאתחכם לקבליה דיעקב וכולי וכד לא יאתכח מלין דסמיך לאורייתא כדין לא יהא קול קול יעקב ויהון ידים ידי עשו וכו' ע"כ.

כי על כל אלה ים לעשירי עם ולמהיגי הקהל והנבחים ולראשיהם לפקוח עיניהם לחומלה על התלמידים שהתחילו להגליח בלימודם ובפרט לאותם שהגיעו למדרגה טובה בלמוד ובעיון עד שכל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה' ושאם יתמידו בלמוד בלי ספק יהיו לאנשים גדולים בתורה חכמים וכוונים מורי הוראות בישראל ועל הכל לאותם אשר מלבד מה שנכר ונראי בהם שגליחו בתורה בודאי עוד נראו בהם סימני טהר וקדושה וסימני ירואת שמים כי זה כל האד' ואיכם לומדי' לקנטר רק לשמה והם והידים בק"ם ובתפלה ומדקדקין במצוות ובוכאי' החכוף' והליכו' כל מן דין שמוכו לנהג על שו' וכיוצ' בהלו יהיה חוזק ההשתדלות והזהירו' ושימת עין לתמכם להכאם ולסעדם להחזיק בידם שיוכלו להתמיד העסק בתורה ולהאריך ולהעמיק קיומין דלעיל יראתי המשכן.

ואני הגבר רואה בעני עמי ישראל כמה וכמה אשר מקטנותם ומנעוריהם עסקו בתורה ועמו והגליחו וכשהגיעו למכחר זמנם שהיה ראוי שיפנו מציותיהם חונה בעת שהגיעו עני תבוסתם לחוניח פירות חז פתע פתאום בא שכרם ויבא המעין ונקנן החילן כי הכריחם החוסר כל לפרוש מן התורה כי בקשו לוכל למו ויפיבו את נפשם וכראות' כי יד החוסר כל הולכ' הולך וקשה עליהם גם הם נאנחו ושבו לחזור מן התורה וכזור מלחר הלביהו רחמנא ליגלן מצוכם' דילהון כי כאמ' אם מהיגי הקהל וראשיהם הם נעגשים כשחיב מתחדלי על התנוקות שילמדו כל שכן וכל שכן שיענשו כשלא תחום ניכם על אלה:

הטוב כי ישים חים לוכל ופסולת בכבוה לנהור לו התוכל ואחר כך ישלך התוכל והנה כן

הדבר הזה בית הספר הוא התנוקות שעם הם לוכל ופסולת והזמן הוא הכורר והתנוקות לאחר יגליחו הם התוכל והשאר פסולת ורלוי לכל כעל כפם היפה לנהור לו התוכל ויסים עינו עליו ובכר נווח בכל זה הר"ם נוזחנו ע"ה ויסח משלו ויאמר הח למה זה דומה לחים שעלה במחשבתו לבנות לו בית ולעשות בו גן והניח כל עסקי סחורתו ומצאהו והתעסק בבנין ויסד הבית תבני גזית ועשה חומות הבית רחבות ובבוהו' ועשה עם תחתיים שניים ושלשים ועליות מרווחו' ואחרי חדרים וגף בארז ומצוה בשער ובכתלים ניר כרובים ותמורות וניסים ופרחים ועוד עשה סמוך לו גן ופרדם ונטע בו מכל מיני תילנות ויעזקהו והשקה את הגן ונתעסק בעבודתו ד"ה שנים עד שגידלו התילנות ונעשה הגן כגן ה' וכיון שהגיע להשעמיד דלתות לפתחים ולחלונות ולקרות את הבית בתקרה ומצוזבה לרעפים כמשפט והגן לא היה חסר רק מלונה וכה שומר וחוץ לגן סביב גדר חז שם מחשבתו והתרפה מן המלאכה ועזבה ושב לעסקי סחורתו כאשר בתחלה ויהי כאשר נשאר הבית מבלי מחסה ומסתור מזרם וממטר כיון שירדו גשמים נמחו כל הציורים וכל המעשים אשר בבית מצין נראקו וגם החומות נתקלקלו ושאר הבית להיותו מסולח ובעזב היה למחולו' ובלילה יגיעו בו הבלבים ושועלים הלבו בו שמה קמנה קפוז וכולי וכל היום הולך וחרב יותר וכן הגן מבלי גדר ושומר היה למשלח שור ולמרמס שם וכל מיני זרעים יבאו וגם התילנות זה נקנן וזה יבש וזה נשבר וזה נשבה בחין רואה והחדמ' תשאר שממ'.

והנה כן ת"ח שעשה והגליח בתור' ובמבחר זמנו הונרך ליבטל מן התורה חין ספק שבכל יום הולך ושוכח מה שיודע וגף כמעשה המצוות לא יוכל להזהר בכראשונה והמבשלה הזאת תחת יד הגדולים עשירי עם אשר כל חפוקיהם כסף למלאות לחתחותיהם ולא פנו להחזיק ידים רפות לוי להם לחיה עליהם רפתים כל יקומו בחשר המה נתנו כתף סוררת מלהחזיק כיד תופשי התור' ומסכין לגיעול חלטין וגרמין להתתקפ' להחוח דלית סוקין ורבלין ח"ו כמ"ש בזוהר. על כן בחו חחי בחו ריעי ירחת ה' חלמדכם חזקו והיו לבבי חיל להיו' עוסיכ' פקוחו' לחומלה על תופשי התורה חים חים כמתכ' ידו כברכת ה' חשר נתן לו העשיר לו ירבה והדל לו יעניב בכל תעשכח תורה מישראל כי חן בעו"ה בגלות החיל הזה לחבדה חכמת חכמים וביחת נבונים נפתרה ויום יום חכמת סופרים הולכת הלוך וחסר וחם נעלים העין מיתר שחרית הפליטה תחבד תורה לגמרי ח"ו וחוסו על כבוד שמו יתברך המחולל כיון שרוי תוכבות ומידי יום יום קול כרמ"ה נשמ' ממינון קדש[illegible] לחמר לוי שהחרבתי חת בימי ושרפתי חת היכלי והגליות' חת בני בין ח"ם ומ"ה

לו לאב שהגלה את בניו זולתי להם לבניהם שגלו מעל שלחן
אביהם וכל זמן שמדה זו מצויה בניניו להעלות עין מלהחזיר
גלותך תמכין דלוריית הגף עשו כח מנידו וכפיר העזו
הגדיל עד מאד ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו
בגלות המר הזה זה כמה שנים רבים ורעים חוי לנו מיום
הדין חוי לנו מיום התוכחה כי מידינו פיתה זאת למשיסה
יעקב וישראל לבוזזי ולגרום בכיה לאחיניו שבשמי בחריבו
הגלות המר והנמהר שאין שמח לפניו כל עור שאין בניו
סביב לשלחנו ·

ובל חיים לשר הלך לחדי בע"ל פעו"ר במדה
הגדושה הזאת לקפוץ ידו מתמוך לעוסקים
בתורה יחום על ככור קונו ותודתו התמימה ויסוב וניחם
על הערב ויתמרמר בקול מר לחמר חוי לי כי כדמיתי ואכבי
מרה מריתי כי חנכי לנשים עושר וכבוד להחזיק ידים רפו
עברי ה' ההוגים בתורתו ואכבי לחוד לא נסובותי מלקפץ
יד ולקבץ על יד למלחות לחמת חותי כסף חוי לי על שברי
הכה חולילך את חרפתי לשר הטלתי חלמי"ש על הקדשים
יכין וכועז שני העמודים והגבהתי כח השעיר עשו הפשע
לקום ולהתעורר על הכרכים ועל השוקים והוא כח"ש יפח"ש
בעם הקדש בחירי ה' והלחזון הכביד כי המד שדי לו מאד
על חזק הגלות המר והנמהר בעון פשעי וחטאתי וכבן
יעפוך את נפשו לפני ה' ככל נדקותיו יפליח חסדו לו
לכפר עליו יעתף על חלה וירצהו לש יפוב מדרכו הרעה
מן היום לשר נתן לב לבו לב זאת ופתוח יפתח את ידו
להחזיק יד עני ואביון ולתמוך בכבוי והדר לתופשי התור
וכבן ימנה כדי גאולתו החיים והשלו' כמ"ש עץ חיים היא
למחזיקים בה ותומכיה מאושר כשלשר כיאמר כזוהר פרשת
מצורע דף כ"ג ע"ב ותומכיה מאושר מלון תומכיה חיין
חיכון דמשולין מלחי לכיסן של ת"ח כמה דאוקמו' ותומכיה
זכי לבביתי מהימני דיפקון מיניה מאושר לל תקרי מאושר
אלא מרחשו חיכון תמכי"ן לאורייתא מרחשו ועד סופו
מרחשו דת ויסף דכלא דחקדי רחם דכתיב מעול' נסכתי
מרחם ורחם דת חכמת דחיהו ויסף לכל גופה וגופה
שתפשט כיה עד סיומא דשית סטרין ותומכי"ה כד"ת
אקין עמודי שם דחיכון דמשולין לכיסן של תלמידי חכמי
חיכון תמכין לאורייתא מריסף עד סיומא דגופה וכל
מהימנותא כיה תליית ואתמך וזכי לבניין דיתחזון
לבביתי מהימני ·

פרוש כי על ידי זה מוסך הכהר דנגיד ממוחח
ליחודא עם המלכות בהסיד הקליפה מן
הידכים וזה לשר דכי תליח מהימנותא כל היחודי' וכמנח
כי בתוך בסמכין דאורייתא וחודייתא מתתקף נגיעת
הנחש הוא עשו בטל מפס המכשה אור הנבואה מבניהי
קשוט לכן מדה כנגד מדה זוכה לבנים נבואים וזה תבין
מ"ש ויהי עשו חיש ידע ניד וישקב חיש תס יוסב חולים
ומתרגימנן

ומתרגימנן כח"ש ירכן שם לשו כבוד נח"ש ירכי"ן דעשו
לחז בכחו כחש ביר' ויעקב היה מ"מ יוסב להלי"ש בין
תרין סהי"ן להל לשה להלל בסוד נהר יוצח הנזכר ·
וזהו זבולון לחוף ימים ישכון כי יסוד מ' מתכנה יס והוא
מקבל מן יס העליון דכיוצה ומשם כל הנחלים הולכים אל
היס וסוד הירכין נקראים חוף היס וכבן כמה שהחזיק
ירכי הקדושה משך מיס מן יס העליון דנגיד ליס
התחתון ונהר יוצח וכולי וזהו לחוף ימים ישכון· ועתה
תסכיל דכרי הזוהר שם לחוף ימים בשה"ז לחוף חניות
בע"הב שהן כ' סהין ·

והנה עת לדרוש את ה' כתקון עון זה הוא בעמוד
ימי חנוכה ופוריס לשר הוקן יסורש בתרין
ירכי קשוט הנכח וההוד כמו שכתבתי למעלה פרק לשון
ולעתור ולדבות חיש חיים ממלחכתו לשר המה עושים
העשיר בעשרו ותופסי התורה גם המה רבים כשלו ונפלו
כפגם זה במוטעם הלכה מפי תלמיד ולית לחיון דלעלן
בה על מה דסמכין יסוטטו לבקש את דבר ה' ולח ימצאו
וחיון סמכין חלמין יתר בעון פשע זה מבעון הכלתי
מחזיק בממונו עד לשר על זה המרו בפרק חלק הלומד
תורה וחיון מלמדה בכלל כי דבר ה' כ זה הכרת יכרת
והטע"ליה לעומת התומך סמכין דאורייתא דיש לו בעה"
ויש לו בעה"כ בסוד ה' הסין כנו' וכן בהפכו הכרת בעה"
ויכרת בעה"כ ח"ו· ומכהב חסידים הפלסונים לבטל ת"ת
בח' ימי חנוכה להתעסק בנדכי התלמידים ותבוקות של
בית דבן הלביונים להחזיקם די מחסורם לשר יחבר למו
לחם לאכול ובגד ללבוש לכל יטעטרכו בשלח הימים להבטל
מפתגמי תורייתא ולהזהיר על מלמדי התבוקות להתחזק
ולהיות כחמכי' כמלחכתן מלחכת שמים גם להטיל חלמ"
על עסיהי עם מי ומי יהיו מחזיקים על שלחנם בחורי חמ'
תופסי התורה כח' מבני ביתם וכל זה היו מתעסקים
בימים אלו ביותר מטעם האמור שימים נזכרי' ונעשים על
תרין סמכי קשוט לתקן עון דחיכון סמכין דחלמין· ואני
עם מורי נר"ו הייכו יוצאים יום יום מח' ימי חנוכה לחזור על
כל חים מכריהו לנבות מהם להחזיק ידי הלומדים בתורה
ירחי ה' וחזקני שמו לתת עזוז וחיל לתרין במכי קשוט
כי על כל חלה נפל החזיק על כל ח' מחיני יעדל כל הימי'
וביותר בימים החלה וכזאת הזה לפתוח חים ידו לחיון
עניי וחביוני מתופסי התורה ולהחזיק בידים לחים כמתכ'
ידו ומצא כדי גאולתו ומצוות לו יוכל לתקון מחשר הטיל
חלמ"ש בחי"תניש מוסדי חר"ן ·

ומזה הטעם נתפשט המנהג בכמה מקומות
שהתנוקו' מוליכים מעות לרבן בחנוכה עם
יתר מנות וגם עכשיו חוזרים על הפתחים פהם לכן עיקר
המנות היו לענייי תורה כאמור· וביותר נרך להתחזק
כל חים ישראל על כל חלה לעתור ולהנות לפני חלהיו

כתתו מלות מדקה ז לעסקי ת"ת לכתוב כספתים לתקן
מצוותו בעליונים למעלה כ"ל העובר על הפקוד"ים
תרין במכי קטוט וכר"כים כוונות יתמן . ומורי כר"ו סיים
לומר שים במעשה הנדקה למחזיקי התורה כל הימים
וביותר בימי חנוכה תיקון למי שפגם בגלגול זה לו
בגלגול לחר בכפ"ג והוא מעשם החמור כזוהר פרשת
בשלח דף ק"ז ל נטירו דכנסת ישראל לאת מתרותא דכר'
בשירו דכריך לאת מתרותא דספחה נטירו דנוח לאת מתרות'
דכת עש"ז נטירו דחור לאת מתרותא דזוכה עד כאן
וזכן כתת עוז ותעצומות במצות ז לירכ"תי המעכן
יחיר מחשבם ותפילתם מלאר פגם בהם בעון פעמו
זהחטיך מלורם חם ושלום לכן ה"ל זו דרך יעכון לור
בקבוב עתים יום יום מא' ימי חנוכה להגות בלימודי
ה' כמקראי קדש שבתורה ובנביאים ובכתובים לאר
בסור הנבוא"ות הנוהג יסודם ונם לחחזוכה כזוהר ובתקוני'
במחמרים הנמצאים בם בסור הנוח זהזהר תרין ירבי
קטוט במקומות מפוזרים לאר בסור קריאתן מלורים
ומזה ירים מדותיהן למעלה כאשר הודעתיך בחלק זה
כמה פעמים וכבן ימנה כל איש כדי נחולתו מלאר היה
מטיל חלפים על בני ברכי דשלהי והחלק נלות המר
והנמהר בהנביר העביר כלביח יקום על הברכים ועל
הפוקים בעון קפון ידו מלהחזיק ירים רפות הנלהבים
זהבינונים בניה של תורה כחמור למעלה בספר הזוהר
בסור והוא מלא על ידי"כ וחף נם זאת מלאר פגם
בגלגול זה לו בגלגול לחר בכפ"ג חם ושלום לו ביטנו'
לחרים לאר רבים כשלו ונפלו והמה חמורים בעון
בועלי נשג"ז שחין לך עון שלח ימלא בו עון פעמו ונם
דוגמתו כמו שביארנו פרטי כל העונות ודוגמתם
בספר מחמדי עין עיין שם ועל כל חלה ישים כל איש
הנלבב לת לבו יחים מפלם לו בשמוה ימים חלו כסדר
הזה תחלה יפרים ממעמקו כדכה העשיר לפי עושרו
והדל לפי כחו לפילו פחשה לחת לתת לענוי תודה יום
יום ולחר כך יהנה בתורה ובנביאים ובכתובים ובזוהר
כסדר הזה והמה כחלקים לח' חלקים דבר יום ביומו .

תורה פרשת ויעלח ולחד ויעקב לבדו וכו' ער כהף
יק יעקב בגיד הנשה ובפרשת ויחי זכולון
לחוף ימים וכו' ער ויהי למם עובד וכולי ובפרשת וזאת
הכרכה בטרם ימות הדר לו וכו' ער וספוני סמוני חול (ועיין
בסוד קרני רחם כ"ה כמ"ש בתקוני' דף ע"כ .)

נביאים מלכים ח' ז' ויעלח המלך וכולי ער
ותתום מלחכת הבמוד"ים .

כתובים שיר השירים סי' ה' כחתי לגני וכולי
ער פוקיו עמודי שם (ושם סוד תפיקי
מים כ"ה כמ"ש בזוהר חח"מ ח"ח ע"ש וכמ"ז מובי
סוד השלמית וכו' ער דודי נפנתי לך וכו' (סוד רשמ"ם
חלק שבי יו ח ושקתית

ושקתות המים כ"ה כמ"ש בתקונים וסוד חמוקי ירכ"ך
כנודע .

תהלים סי' ס"ה (כי ם סוד על יק נבור כמ"ש
בזוהר כשלח ם"ל) סי' מ"ח סוד ה' נהים
בחרמוטיה (ומוד ירכתי נפון כנו כזוהר ויקרח ה') סי'
קכ"ח (בנו סוד לשתך כנפן פוריה בירכתי ביתך סוד ג'
עברי נתן הרוכני עליה וסי' מ"כ כחיל תעבוד על
לפי"קי מים :

זוהר פרשת ברחשית דף ח' ר"ש פתח הנגנים נרחו
בחרן וכו' עד ועשית כ' כרובים והב ובדף ז'
ע"ב ברחשית ר' חייח פתח וכו' עד דף ח' כורסייה על
קיומח כדקח יחות . ובדף כ"ח סוף עמוד ח' תניכח נהי ר'
רחזיל וכולי עד דף כ"ב ע"ח ברזח דמהימנותח ובפרשת
ויצח ס"ת דף קפ"ב ע"ח ויקח לו יעקב וכו' עד ע"ב זכאה
חולקיה וכפ' וישלח דף ק"ג ע"ב ר"ש פתח כמרחה הקשת
עד דף קצ"ח בשמלה עושר וכבוד ובפרשת ויחי דף ר"מ
ע"ב ת"ח וכאה חולקיה דיעקב וכו' עד דף רמ"ב ע"ח
נגידו דשלמח דאתי .

יום ב תורה פרשת תרומה ובשית שנים כרוב י'
וכו' עד ועל כני ישראל (בסוד כ"ה שנקדים
כרובים כמ"ש בזוהר פנחס ר"מ דף רל"ו כ"ה להקדימו
כרובים .)

נביאים מלכים ה' ו' ויעש כדביר כ' כרובים עני
וכו' עד ויבנהו ז' שנים .

תהלים סי' פ' ויסב הכרובים הופיעה וסי' ע"ט
יושב כרובים תנוט הארץ וכו' וכי' ס"ת
ס"ו לרוכב בערבות וכי' (ועיין בזוהר פרשת תרומה דף
קס"ה וסי' קי"ח הללויה הודה ה' וכו' (ברזח דשבל טוב
לכל עושיהם עיין זוהר בראשית דף ו' .

ובזוהר פרשת בשלח דף ס"ב ע"ב וילמר חם
שמוע וכו' עד ס"ת ע"ח זה קיומו לו וכפ'
מצפעים דף ק"ד ע"ב יהודה חתה וכו' עד דף ק"ה ע"ח
ועם חכמי ותוכל ובדף ק"ם ע"ב פתח ואחר שמעו ה ריש
וכו' עד דף ק"י ע"ח תקף כבוכרין ובדף קי"ח ע"ב ויחר
יעקב לבדו עד קי"ב עמוד ח' כל טיבו דעלמח ובפרשת
תחמה דף קמ"ח ע"ח ז' רקיעין חינון וכו' עד סוף ע"ב
כ"ם מלן דעביד עובדח ובדף קע"ה ע"ב תלחל כתיב
מי מדד עד קע"ו דקלים עלייהו .

יום ג תורה פרשת תרומה ובשית חת הקדשים
וכו' עד חשר הדחת כהר .

נביאים יחזקאל סי' ו' בשנת מות וכו' עד כי חת
המלך ה' נבח"ת רחו עיני זכהושפ
י"ב וה' שהי הנבחות וכו' עד וכיד הנביחים חדמה וכריח
ט' שובו לכ נחון וכו' עד לחים עשב כשדה .

תהלים כ"ד ה' נבחות הוח מלך וכו' ומי' ע"ו

הוא מצוותו ישראל מכאן רבה ומשטימה גדולה וחפץ
לכלותם מעל פני האדמה ונתעורר על המלחמ' ההיא על
כן היה עונו גדול מכשוף וזה מלמ' זכור את אשר עשה לך
עמלק בלא היתה כוונתו לעשות תו ולת ושכין כלל הלא
לך ולרעתך ומכלל הדברים הללו נא ולמד כמה היו ישראל
בסכנה עצומה במלחמה ההיא כי כל הסבות לאשר הזכיר
כאן הכתוב לומר אשר קרך בדרך ואתה עיף ויגע ולא ירא
מלהים הן הנה היו סבות גדולות סיפלו לידו לולי ה' שהיה
לנו למעון הגיל לותנו מהסכ' ההיא וכן היה בימי לחשורו
מרפו ידיהם מן התורה והיו תולין עיניהם במורעה רבה
ועל כן הגדיל לויב וכמע' הן נוכחו כולנו לברמו ולא יזכר
שם ישראל עוד לולי ה' שהיה לנו וכלפי כוונה זו קבעום
חובה לעלות זכרון עמל' לבני ימי הפורים כאשר שניהם
יחדיו שוו בשעוריהם והלא כה דבר ה' לחיסי ישראל זכור
את אשר עשה לך עמלק בזמן שרפו ידיך בתורה אשר
הזכירה זו תהיה לך מעיר לעזור לטוענת בלבך שכל זמן
שים לך רפיון ידים בתורה לו לעומת זה ירפו ידך נגד
החויב וגבר עמלק ·

ובזוהר פרשת בשלח כילהו הוד מלחמת עמלק
והדברים כאשר המה ז"ל ויבא עמלק
ור"ם רזה דחכמת מגזרת דינה קשיה קשיה לתיה וקדבה
חדה לשתכח לשילה ותתה וכו' לומר קב"ה כד ישרל זכאין
לימין לתתה לתגבר חילה דילי על כלה וכד לה לשתכחו
זכאין כה יכול מתיסין חילה דלשילה ולתגבר חילה דדינה
קשיה תה חזי בשעתה דחכו ישראל לתתה מה כתיב ויבא
עמלק וילחם עם ישראל לאתה לקטרגה דינה ברחמי וכלה
לשתכח לשילה ותתה ברפידים כרפוי ידים דרפו ידיהון
מלריתה דקב"ה וכו' ור"ם לשילה ותתה קטרוגה דקב"ה
הוה לשילה כמה דלתתמר לתתה בקב"ה הוה דהוו נסבי
לגברי וב זרי לון ערלתה דרשימה קדישה וכטלי להו ולרמו
לון לשילה ילמרי טול לך מה דלתרשית ועב"פ דקב"ה
הוה קבלה וילמר משה לל יהושע כאר לנו וכו' וכי מה חמ'
משה דסליק גרמיה מהלי קרבה קדמלה דקב"ה פקיד שלח
משה ידע עיקרה דמלה למר משה לאה לחזמין גרמי להדו'
קרבה דלשילה ולאת יהושע זמין גרמך לקרבה דלתתה
ולהיכו דכתיב והיה כלשר ירים משה ידו וגבר ישראל
דלשילה ויתבנח על ידוי ור"ם וכי קלה היה בעיניך קרבה
דה דיה מלק ת"ח מן יומה דלתיתבי עלמה עד ההוא זמנה
ומהוה זמנה עד דייתי מלכה משיחה ולפילו ביומוי דנוב
ומוב לה ישתכח כוותיה ולאו בנין חיילין תקיפין וסגיאין
הלה בגין דכתיב משרין דקב"ה היה ויאמר משה ל יהושע
לתהי ליהושב לה לאחדה והה כהיה זמנה רביה הוה שלח
משה בהכמה' להתבל וידע מאי חמה חמה לם"ם דהוה
נחית מסטר דלא ילה לסייעה לעמלק לתתה לומר משה
ודאי קרבה הוא יהושע בהוה זמנה כדבר' עלאה

יתיר לשתכח וכו' לר"ם בהוה לתתר דלקרי נע"ר ודה הו'
רזה ויהושע בן נון נע"ר נער ודאי לה ימים מתוך החיל
ההוה דלקרי לשיל כל ינצן דכתיב יומה ויומה הוה יביא
מעכינת' וכו' בב"כ חמה משה לם"ם נחית לסייע לעמלק
לומר משה ודאי הלי נער יקום לקבליה ויפלוט עליה לנחה
ליה מיד ויומר משה לל יהושע בחר לנו לנשים וצא והלח'
בעמלק דילך היה הלי קרבה דלתתה והנה מזדרז לקרבה
דלשילה לר"ם כשעתה דנפק יהושע כער לתעב נער
דלשילה ממט'רון ולתתקן בכמה תקונין בכמה זיינין
דלתקינת ליה לומיה לקרבה דה לנקמה נוקמה דכרית
והיינו דכתיב חרב נוקמת נקם ברית ודה הוא דכתיב
ויחלום יהושע לת עמלק ולת עמו לפי חרב לפי הרב ודאי
ולא לפוס רמחין וזיין הלה בחרב הלי היא דלקרי חרב
נוקמת נקם ברית ומשה לתתקן לקרבה דלשילה וכולי
תהנה בקרבה דה דעמלק לשתכחו עלאין ותתאין וע"ד
ויהי ידיו לאומנה והימנותה כדקה חזי וכו' ויאמר ה' ל משה
כתוב זאת זכרון זת' דייקא כי מחה לאמחה מחה לשילה
לאמחה לתתה זכר דוכרנה דלשילה ותתה ת"ר יצחק כתי'
כי מחה לאמחה וכתיב תאמחה לת זכר עמלק הלה לומר
קב"ה לתתון מחון דוכרני' לתת' ולחי לאמחה דוכרניה לשיל'
וכו' וכסוף הפרשה לומר רבי יהודה מלאמחה לה' בעמלק
מדור דור בכל דרה ודרה בכל דרין דלתתיין לשלמה ליה
לך דר דלית בהו מההוה זרעה כיסא וקב"ה לגבי כהו
קרבה עב"ל בקיצור ·

הנה משה כלרה עונם מלחמת עמלק עם ישראל
עד היכן הגיע ום"ם סר מל עמלק דהוה
נחית מסטרה דלשילה לסייעה לעמלק לתתה ולילו ישראל
הוו זכלין מלפס ותהו נהשבו לפניו יתברך לכן בהיותם
רעים וחטאים לה' מלד היתה קשה לפניו יתברך בקריע'
ים כוף בלשר ם"מ הוא סרו של עמלק כמ"ש בזוהר לייהו
עמלק לייהו גוליה הוא ס"מ הוא מלהך המות לתלבם לכל
הר כפום לרחוי ובכל חטה ועון לשר יעשה כל לים ישרל
הוא מוסיף כח בו ולם לנחנו מלשרים ומחזיקים לותו
לילכך יפילהו ה' למעינו כי כך היא המדה שלין לומם מופל'
עד שתפיל שרה תחלה כמ"ש יפקוד על נבא המרו' כמרו'
ולח"כ על מלכי הלדמה בלשר מטעם זה הלריך
הוא יתברך עם עמלק והניחו מדור דור ועון לין דבר קשה
לפני המקום ב"ה כי לם כרצונו להטיב לל יחיד לו ל רבי'
ועוונותם מעכבים וסופם כל הלרן לא יסה מצפט חלילה
ומטיבה זה גם כי לויב הוא יתברך לעמל' ויהבה לת ישרל
הנה עשר ידות לו יתברך ברצונו להפילו לך כיון שלריך
להפיל לת שרו תחלה ולנחנו מעכבים כילו שלין שר זה
כיתר שרי הלומות כי הלא זה ס"מ הוא שטן הוא יצה"ר
ובעוונות ישרל יתחזק במעוזו יותר ויותר ולהיכה יפילהו
הוא יתברך לם לא נשוב מעבירות שבידינו · ולבן בכל

ובתקונים ויש תקון י"ם דף נ"ז ע"ח (נ"ח ע"ח) עד דף נ"ח ע"ב רפרוני כתפוחים תלין תיקון תרין במכי קשוט ותיקון (כ"ח קוף ע"א) כ"ח דף נ"ע ב' בעל קבלה תיהו עמודיה דתמניעיתא וכולי עד סוף התקון ודף תיהו סוף פסוק וכדף (מ"ז ע"ח) ס"ו ע"ח ועוד תיהו לב תלהים וכולי עד סוף התיקון. ותיקון (י"ב ע"ב) כ"ז דף ע"ח עד דף ע"ג ע"ב עד כהן שרין תרין סמכי קשוט וכדף ע"ד ע"ח כמוי דת תלהים וכולי עד דף ע"ב ע"ח עד נכח"ת מילין תרין כביאי קשוט. וכתיקון ל"ב כולו. וכדף ק"ו ע"ב ז' ו' מוקפות עד ק"ח ע"ח עד בחימת תתמה תשתמודע.

ואשרי תמוס יעמה זאת יחזיק במעוז לקבוע עתים בימים תלו ימי רנון לשמוע בלימודי"ם ואל סדר זה יפקח עינינו כי חביבה תורה בשעתה לתקן את מעוותיו בתוב תוכיח מספיע לנבילי"ם יעבירנו ואחדירו בעוז תפארתם למעלה ולנבות בטן ולנפיל ירך על גבול השעה ולף בס זאת כי ישים כל חיש על לבו מה שכח בתקונים בכמה מקומות כל היום דו"ה דף ה"ד דתיהו יך דילה דתתחזית תיהו דו"ה בחלף תמשחה וכולי לעומת זה נעוז לימודי ה' להאי' ההוד מחשבתו כי נגע בכף יך יצקב ובבן יתבלה ויתרחה הדר בבוד ההוד ועוז הנגח סוד קרני פרס בהם עמים ינגח יחדיו תפסי תרן במ"ם בתקונים דף מ"ב ועוד קרני פרה נגח והוד בהם עמים ינגח יחדיו וכולי וסם בתמר קרני פרה לנבך דתיהן תרין נביאי קשוט עלייהו תתמר מנמיח קרן לדוד ומנמיח קרן ישועה וכולי ועל סוד זה בתמר ועל ברכים תשתשנה ועל כל תלה אותה לנו לעתוד ולנצות בקרב הימים התלה על כל זאת ולנרף תתנו זכות מתתיהו בן יוחנן כי בתקון הוד זה בח' ימים תלו על ידו כי ע"ב בתקון נוסח על הנסים במודים ברכת ההוד בתו שבתב הרב ז"ל.

ואנכי תקנתי נוסח תפל' כולנ"ל כל פרטי הדברי החלה יעתידו בשפה אחד סדר הלימוד יום יום מ' ימי חנוכה תו תם יקבעו יום מ' להגות בסדר הנ"ל כולו בתחד וזה תתורה.

ורני רנון מלפניך ה' תלהינו ותלהי תבתינו הנבתו"ת יעשב הבתובים שבזכות מעשה הצדקה ובזכות כל פסוקי תורה נביאים וכתובים ותעלומות חכמה תשר בסוד לימו"ד ה' הונק יסודם תשר למדם בם היסס ובזכות תיבותיהם ותותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות המכולפים בהם בר"ת ים"ת וחילופי תיבות שתהא שתה עתה בחמים ורנון להיות למודינו נחת רוח לפני בסא בבודך ויהיה עולה

לפניך בחילו הסגנו סוד תעלומותיהם והיו למחורת ביבי"ן וכוש"ו החיתני"ם מוסדי תל"ן ירתיפו עמים טעם בהרסי"ם בשקתו"ת המי"כ"ל השוב' על הפקודי"ם מחזי נדך ומחקים יזלו נדך והיו הכתובי"ם פורשי בנפי' למעלה מוכפים בכנפיהם על הכפורת ופניהם איש אל אחיו אל הכפורת יהיו פני הכרובי'.

ומשם יוסף עלינו בני' יפרחל שפע ישועה ורחמים למחול ולסלוח פגמנו בעריות נשג"ז בגלגול זה תו בגלגול אחר והחשבנו מחורת נגח יפרחל לא יסקר ומחורת הדר בבוד ההוד בתת לאחרים הורינו עתה הוד והדר תעוה מבריקים ומזהירים עד להפליח ושחקים יזלו נדך. ולף גם אשר פגמנו ולא החזקנו ותמכנו ידים רפות עניי בני תורה. והטלנו חלשים בתרין ממכי קשוט ברכי דרבנן דשלהי והגברנו הנחש ההולך על גחון והוא נחש יכחש על הברכים ועל העוקים והידים ידי עשו נתן למשפה יעקב ויפרחל לבוזזים רשע מאחיך ברעתו והנה עבדיך מוכים אויה לנו מאת עליון.

ועתה ה' תלהינו ידענו כי חטאנו ובאחר תלתנו שגינו ואתה בטובך תעורר רחמיך עתה תעוב תחננו וכפר עון פשעינו למחיר מחורת אשר החשבנו חבור אחריך על יך"ך גבור לנצות בטן ולנפיל יך נחש הארור ועל נחשו ילך ושוב אל הארץ בשהיה נחש עפר לחמו.

ואתה ברחמיך הרבים תחפון בנו וחזק בני רחומיך חלומי תלחות הזמן ור"ה לבם בחנחת יבוביהם והדה נהפך עליהם למשחית על זה היה דו"ה לבבו שנות רחימו דעה וקרע רוב גוד דינו והפוך יום ר"ה להוד והדר והושיעו ה' תלהינו וקבצנו והגילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך.

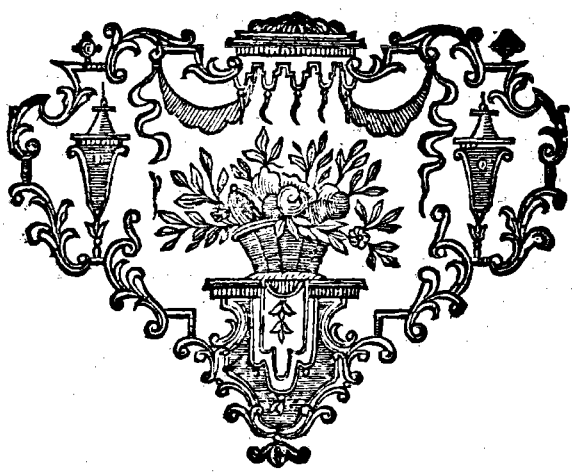
וזבות (כפורים יאמר זבות מרדכי ואסתר נדיק וכדק) כהניך הקדושים מתיתיה בן יוחנן כהן גדול ובניו יעמוד לפניך לעמוד בימין חביבי עמך רווים ומחופים ובבוכים בארץ לא להם להוניח מנרס בשעיהו מבור גלות החיל הזה והרחקו הוד לטובה וירחו שוחיהו ויבושו יחזו חויביהו ויכלמו וכשם שעמדת להם בימים החלה ובזמן הזה בעת גרתם וברת את ריבם ודנת את דינם ונקמת את נקמתם ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולשמך יפרחל עשית תשועה גחלה ובורקן בהיום הזה כן בגנח הודך תמוך דגלך על כם הפלחות וכימי נאתנו מארץ מנרים הרחקו נפלחות לנו בני רחומיך מוכים ומעונים בארץ שביים כי גרשונו היום מהשתתף בנחלת ה' תלהים נכחות השיבנו הרחר פנך ומשעה

אחת כמה וכמה מהרס תגמיה וקרנו תרום בישועתך
ורום הוד״ו ותנשא מלכותו וקרב״י רחם קרניו בהם
עמים יכנם יחדיו אפסי ארץ . והסיבה סופטינו
כברהטוסה ויועבל״י כבתחלה וכחה הממשלה הרהטונה
ממלכת בכח ירושלים ומלך מלך והשכיל ועשה
משפט וצדקה . בחרן ועמד ועשה כעוז ה׳ כגאון שם
ה׳ אלהיו ויקנו אליו כל הגוים לקרוא כולם בשם ה׳
לעבדו שכם אחד כי לך לבדו מחכים ולישועתך חכו מנפיש
חל תביאנו משכרינו ה׳ שהיתו מלך ביופיו תחזינה עיניכו
כל מחזה סד״ש עשה למען שמך וכו׳ יהיו לרצון וכולי ויהי
נועם ה׳ אלהינו וכו׳ :

וסדר

זה יחזי להחזיק בו ירחי ה׳ וחושבי
שמו להגות בו בכל יום ד׳ וחמישי שכ״ה
הונח ישראל עם יתר פרטי התקונים המתוקנים אצלנו
בכל יום ויום ע״פ מדותיו :

תם ונשלם סדר של חנוכה .

סדר פורים

באו שערין בתודה חצירותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו׃

פרק ראשון

בימי המלך אחשורוש אחשורוש הוא שמלך מהודו ועד כוש על שבע ועשרים ומאה מדינות׃ ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש שישב על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה׃ בשנת שלוש למלכותו עשה משתה לשריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים לפניו׃ בהראותו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים מאה ושמונים יום׃ וכאשר מלאו הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך׃ חוורין כרפס ותכלת אחוזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושיש ושש ושחר ודוכרת׃ והשקות בכלי זהב וכלים משונים איש כלי מכליו ויין מלכות רב כיד המלך׃ ושתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות איש כרצון כל אדם׃ גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית המלוכה אשר למלך אחשורוש׃ ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן ביזתא חרבונא בגתא אבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש׃ להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה הוא׃ ותמאן ושתי המלכה לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו׃ ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין׃ והקרוב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה במלכות׃ כדת מה לעשות למלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים׃ ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי גם על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש׃ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו והיא לא באה׃ ועתה היום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי השמעות את דבר המלכה אשר שמעה מפי כל השרים המלך׃ וקם בזיון וקצף די׃ אם על המלך טוב יצא דבר מלפניו יכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה׃ ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי גדולה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן׃ ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן׃ וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל כל עם ולשון כלשונו לכתב כל איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו׃ אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה׃ ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו לאדוני המלך נערות בתולות טובות מראה׃ ופקד המלך פקידים בכל מדינות ממלכתו ויקבצו את כל נערות בתולות טובות מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגי סריס המלך שומר הנשים ונתן תמרוקיהן׃ והנערה הטובה בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן׃ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני׃ אשר הגלה מירושלם עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל׃ והוא אומן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תואר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת׃ ויהי כהשמע את דת המלך ואת דברו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שומר הנשים׃ ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך ויעבירה ואת נעריה בטוב הבית לנשים׃ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד׃ ואת כל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה׃ ובהגיע תור כל נערה ונערה אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן שנים עשר חדש בשמן המור ושש חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים׃ ובבוא הנערה אל המלך כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלכות׃ בערב היא באה וממחרת היא שבה אל בית הנשים שני שעשעי המלך סריס שומר הפלגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך וקראה בשם׃ בהגיע תור אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שומר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל רואיה׃ ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש טבת היא חדש עשרי בשנת שבע למלכותו׃ ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה ויעש מלכות תחת ושתי׃ ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר וחופש עשה לגבירות כיד המלך׃ ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך׃ אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר מרדכי צוה עליה ואת מאמר מרדכי אסתר עשה את אשר היתה באומנה אתו׃ בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך כעס בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ וידע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי׃ ויבקר את הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך׃ אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וישאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו׃ וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה׃ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עבר את מצות המלך׃ ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות העמדות דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי׃ וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו ויתמלא המן חמה׃ ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו להם את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי׃ בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום אל יום ומחדש אל חדש שנים עשר הוא חדש אדר׃ ויאמר המן למלך אחשורוש יש עם אחד מפוזר ומפרד בין העמים בכל מדינות ממלכתך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ואין לשרי המלך להניחם׃ אם על המלך טוב יכתב להאבידם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך׃ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צורר היהודים׃ ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך׃ ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ומדינה ומדינה ככתבה ועם ולשון כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך׃ וישלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש הראשון הוא חדש אדר ושללם לבוז׃ פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה׃ הרצים יצאו מבהלים בדבר המלך והדת נתנה בבירה שושן והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה׃ ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה׃ ויבא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך לבושי שק׃ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיעים אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים׃ ותבאינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל׃ ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצום עליו לדעת מה זה ועל מה זה׃ ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך׃ ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ליהודים לאבדם׃ ואת פתשגן הכתב הנתן בשושן להשמידם נתן לו לראות לאסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לפניו ולבקש לפניו על עמה׃ ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי׃ ותאמר אסתר להתך ותצום עליו למרדכי׃ כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא דתו להמית אחד אשר יושיט למו המלך את שרביט הזהב וחי ואנכי לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום׃ ויגידו מרדכי את דברי אסתר׃ ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בבית המלך מכל היהודים׃ כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות׃ ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי׃ לך כנס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים לילה ויום גם אני ונערותי אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי׃ ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר׃ ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית נגד בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נגד פתח הבית׃ ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאת חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט׃ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותנתן לך׃ ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו׃ ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר׃ ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃ ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי׃ אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך׃ ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו ויתמלא המן חמה על מרדכי׃ ויתאפק המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו׃ ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו על השרים ועבדי המלך׃ ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי ולמחר גם אליה אני קרוא עם המלך׃ וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני רואה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך׃ ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח׃ ויטב הדבר לפני המן ויעש העץ׃ בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהי נקרא לפני המלך׃ וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר׃ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו׃ ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עומד בחצר ויאמר המלך יבוא׃ ויבא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר החפץ המלך יקרו בעיניו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני׃ ויאמר המן אל המלך איש אשר החפץ המלך יקרו׃ יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו׃ ונתן הלבוש והסוס ביד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר החפץ המלך יקרו והרכיבו אותו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר החפץ המלך יקרו׃ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי הישב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת׃ ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר החפץ המלך יקרו׃ ויאמר המלך אל מ

בעון וחדוה ולא ימי הפורים בלבד כי המה ימי נסים להם
לישראל ונגד מעשיו יפרה ליתר הימים כמ"ש:

ואשר להיות כי במאורעו הנסים ומעטו זכיות
כמחמי יעקב אע"ה קטונתי מכל החסדי'
ומכל האמ' אשר עשית את עבדך ודרזל כתמעטו זכיותיו
וכו' על כן קבלו וקיימו שלשים וכן רבים מהשדידים אשר
ה' קורא להכין ולהתעטות יום קודם ערב ריקם חדם אחד
אשר הוא סבולה כפלאה להיות לו מעיר לעזור לכל יכו
מזכיותיו בהפלי' הוא יתברך עזוז וכפלאותיו ואתו ונעלם
ממנו והוא לא ידע כאשר חכמי' הגידו אין בעל הנס מכור
בניסו ועת לדרוש את ה' על זאת תהיה עתה לפני החדש
הזה כאשר בו תתעוררנה כתות מלאכי נבאות הממונים
על הנסים ועל הנפלאות כמו שמתאחר ובומה ובקשה
מלאכיהם על זאת חולי וכל נכ"ה בו ולא יוכה מזכיותינו
תלומה. וכמוך גם הוא לדרוש סליחה מאת שהינו מרחם.
לכפר בעד היותינו כפויי טובה בחסדי המקום כ"ה
וכפלאותיו אשר עשה. ולא אתנו לך להודות ולהלל לה'
כמספט לו עשות דברים הנכרים אשר יעשו חלף קדמן
תורה כאם' היה עושה אבינו יעקב בשנולד מעשו ומלבן
כאשר חכמים הגידו כפ' ויבא יעקב שלם וזן פגם זה רב
מאד בעיני המקום כ"ה כמבואר אצלנו במאמר ד' נריכין
להורות. והיה כי יחטא ואשם ויבא בפלאות ה' ולא התבונן
בן בכח נומו ותעניתו היום הזה. ימחה כדי נאולתו בכפר
עלין. וילון אל נומס ואל תעניתם הגיון בספר תהלים
כולו כי כולו מלא ההודאו על ניסי השי וכפלאותיו ואחריהם
יבואו יחדיו לעתור ולבות בנוסח עתידה זו. רב"ע
אתה הוא ה' אלהים בבאות כורא תהלות עושה פלא ושרש
היותנו בחסדיך קדמתנו ובפחת רוח בפו והחייתנו
ואחרי נאתנו לחיי עולם לא עזבתנו ולא נשתתנו
ובאר רחמן בחמלה גדולה נאלתנו וכאומן את
היונק לומאתנו ומנעימותיך השבעתנו ובבואינו לעמוד
על עומדינו חזקתנו ובקחתנו על זרועותיך והרבלתנו ומכל
צרה ונוקה מלחתנו ובכל יריך הסתרתנו בעת עבוד זעם
ובאף נזרת נעלמו מניניהם ומהם נאלתנו ובטוב בא מחץ
מכתנו הקדמת הסלוחה ולא הודעתנו ובעת לא נשמרנו
מכל כזק אתה סמרתנו ובבואינו בין מיני חיות שבבית
מלחעות כפירים ומשם הוצאתנו ובלבתנו בחניות בלב
ים כרוח סועה מסער ובשבולת מים הושעתנו ותוכיחנו
לחיות ובחול עלינו חלמים רעים וכחמים רפאתנו מהם.
ובבא שפטיך הרעים על העול' עברה וזעם ונדה מלחת
מלאכי רעים פ"יתנו ומרוח רעה פניתנו ומדרך מלטתנו
וכרעב זנתנו ובשבע כלכלתנו והכעסים אותך במעלליהם
אשר לא טובים כאשר ייבר אתם בנו ישרתנו ובקרחיהם
מנרה יקרה נפשינו בעיניך ורק לא השבותנו ועוד הגדלת
והוספת על כל זה בהמה וכהמה כמאמר נעים זמירות ישראל

רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו
אין ערוך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר. ולך ה' חבר
על כל הטובה אשר גמלתנו ועל כל אלה אנחנו חייבים
להודות להלל לשבח לפאר ולרומם ולברך ולקדש וליחד את
שמך הגדול הגבור והנורא כפי יעדים תרומם ובלשון
חסידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל ובלהקת תרשים
תתפאר ותתהדר תשתבח כפי רחומיך תתקדש כפי
קדושיך תתייחד כפי מייחדך תתנשא כפי מנשיאך אשר
מי אל כמוים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך
ובמחנות שרפים וחיות והופכי הקדש תתנשא ותתעלה
כי אין כמוך באלהים ה' ואין כמעשיך:

ובבן יהי"מ אלו"ל אל אלהי הרוחות רופא כל
בשר ומפליא לעשות הפלא חסדיך מופיע
חוסים ועמוד לימין לחכיוכי עמך בית ישראל הזרויים בארצו'
עמי התועבות ככשה ה' בין כמה זאבים שוחנים לטרף
לאמר לכו ונכחידה מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד ועתה
למה נמות כי תאבלנו האש הנדולה הזאת. שובה עלינו
בהמון רחמיך הרבים מסמים ורוח ופקוד נפן זאת וכיה
אשר נטעה ימינך ואל תבלה עלינו זעמך ופקוד בנית
למלאכי נבאות המופקדים על הנסים ועל הפורקן ועל
הגבורות ועל התשועו' להתעסק לכל יטובו לתת למשיסה
יעקב וישראל לבו זוים וכל הקמי' עלינו לרעה תופ' עצתם
תקולקל מחשבותם והיו כמוץ לפני רוח ומלאך ה' דוחה
יהי דרכם חושך וחלקלקות ומלאך ה' רודפם ופקד ע"ה'
כמסמרת לסמור נאתנו ובוזיהו כיס וביבם בעיר ובשדה
לחיים טובים ולשלום ולהחלימנו מכל מקרים רעי' ומפחד
ואימה ודעש ורתת ומדוח דעה ומשידין ומלילין ולילתין
ומכל מיני נפרידין טהידין דוחניים חפיא' מיקיי' ההולכי'
בחתר ובגלוי ביום ובלילה זכל דוחות דעו' וחולי הנפש
והכהרה ודבר ומגפה ומכל פחד לב ודוחק לב ותמהון על
שחל ופתן נדוך נרמום כפיר ותנין נא בעל הרחמים חל
תשטנו ואל תעזבנו כי אם לא מחיל לרחמי[illegible]
וייחמול עלינו חון ממך. ולנוס תעניתנו ותחינתנו היום
תקשיב לזעקנו והאר פניך כנודל חסדך עלינו וכל תכסה
מיעוט מע"ט אשר בידינו על נישך ועל נפלאותיך אשר
הפלית ותפליח לעשות אתנו אל נא תשת אלינו מכסך
לחיכך ומוכיחך אשר תשלח אל פנינה להאבידנו ותנדל
נא חסדך אשר תפליח לעשות אתנו להחיות את נפשינו
כמדת טובך במדת החסד וכמדת הרחמים כי כן דרכך
לעשות חסד חנם בכל דור ודור ולא יוכה מזכיותינו מלום
ובכח סבולת נוס תעניתנו מחול ומלח לאשר פשענו ומריבו
בכל נפלאות אשר סבבתנו גם סבבתנו וחללנו מעשות הפה
נח בהודות והלל לכבוד הדר שמך ולהביעו תודה בית ה'
כי לא היתה כוונתינו להיות כפויי טובך אפס כי עינינו
תסף' נפלאותיך ופחשבתיך אלינו בכל עת ובכל רגע

חין דנע בלי צנע ומהם נחלתנו ואתה לנו הודעתמו ·
וחילי פיהו מלח פירם כיום ולמוכנו רנה כהמון גליו
ופפתותיהו סבח כמרחבי רקיע חין לחנו מספיקין להודות
לך ה׳ חלהינו ולכרך חת שמך מלכנו על חחת מחלף חלפי
חלפים ורוב ריבי רבבו׳ פעמים עמנו ושם חבותינו הודיבו
לך חלהים הודינו וקרוב שמך ספרו כפלחותיך חסדי ה׳
עולם חשירה לרור ודור חורי חמונתך בפי חסדי ה׳ חוביר
תהלות ה׳ כ׳כל כל חשר גמלנו ה׳ וכב טוב לבית ישרחל
חשר גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו ה׳ חלהי נבח׳ות השיבנו
חהר פניך ונושעה יהיו לרצון חמרי וכו׳ · ושוב לחחר תפלה
זי יהנו כתורת קרבן תודה כפ׳ נו וחת תיר׳ וכח השלמים
וכו׳ עד לח ינית ממנו עד בקר · ותורת נסביו כפרש׳ שלח
לך · וכפרשת כי תשח ויחמ׳ה ש׳משה פסל לך וכו׳ עד חשר
לחני עושה עמך :

נביאים ישעיה כ׳ם ה׳ חלהי חתה חרוממך חוד׳
שמך וכו׳ עד ונשמחה כישועתו וכפי׳
ל׳ח מכתב לחזקיה מלך יהודה כו׳ עד כל ימי חיינו על
בית ה׳ · ירמיה סי׳ ל׳ג כה חמר ה׳ עוד ישמע וכו׳ עד
בית יהודה יונתן סי׳ כ׳ ויתפלל יונה חל ה׳ חלהיו וכו׳
עד ישועתה לה׳ :

כתובים תחמיה סי׳ ט׳ וכיום עשרים ו׳ וכולי
עד ולח נעזוב חת בית שלהינו וברברי
הימים ח׳י׳ו הודו לה׳ קרחו בשמו וכו׳ עד חמן והלל לה׳ ·

ואח׳כ כשהר כלך דף ר׳ע׳כ ר׳ פנחס הוה חתי
וכו׳ עד דף ר׳ל ע׳ח נגיבו דרכי פנחס
בן יחיר וכפרשת כח דף מ׳ע׳כ ושח העם חת בניקו וכו׳
עד עכברח מהימנח קמי קב׳ה וכפרשת תרומה דף קע׳ב
ע׳כ פתח ר׳ח ואמר הללויה הודה ה׳ וכו׳ עד והתנדלתי
והתקדשתי וכשהר פקודי דף רם׳ח ע׳ח מהיכלח דח וכו׳
עד ואתדבו תמן : ואשרי לכום יעשה זאת וכן חדם יחזיק
במנהג חסידים הרחשונים חשר תיהיה לו מעיר לצוור
ומנח כדי נחולתו לרומם קרנו למעלה ולהכניו נרין ולוויכין
תחתיו ושוב יתפלח כו פלחי פלחים כל הימים וכסליר
יבטח ואם לח התבונה תעניית זה קודם ר״ח יתענה לחחר
ר״ח ולח עיכב ויעשה כסדר הזה ולח כל ימי חדר חדירים
המה להנדיל תורה ולהחדיר כי כל השלימות הנמנח
כישרחל לפני מעמד הקדוש הר סיני נמנח בהם בחשר
כי״ד וכט״ו כו קיימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרע׳ עוו
התורה כמ״ש בפ״ט דשבת הדור קבלו׳ בימי חחשורוש
והד״ת מיתנה בשושן הבירה ומרד׳ זאת כי כך היח המדה
הנלויה שבכל מועד ממועדי ה׳ לפי׳ ימים טובי׳ דדברי
קבלה ודרכון לחשר הוספת בהם שבע ממלומים להשבות
בהם נסים וכפלחות הוקבע כח ושוו בחותם הזמני להיות
מזמנים ומירי הניעם כשעם בפעם חוזר · וניח׳ור לחותו
הח׳ר ותזיר ככל הינולמות לחשר זה כוד מחמר הכתוב

והימים

והימים החלה נזכרים ונעשים שבהזכר זכר׳ למע׳ נעשי׳
בפוגל למעלה וזה ככל דור ודור כי כן קיימו
למעלה מה שקבלו למטה וכ״ש בחדש הזה כי בו היתה
עיקר קבלת התורה חשר חין ספק כי קדמו תרוס בכבוד
והדר רב להיות חוזר וכיחור לותו החור מעם כחשר היתה
כימי קבלת התורה והוקבע חוקם כמקומם העליון להוריד
שפעם בכח עתם וכן קדושת הימים שלפניהם מעוררי׳
כח עליון להספיע כח קדושה עליונה ממקורה על רחשי
עם קדם וגריך להיות נוהג כימים ההם בקדושה וטהרה
להיות מזומנים בהכנה דרכם היח לעב׳ קדושת יתי הפורי׳
במשפט החורים עליונים למעלה ולח עוד חלח גם קריח׳
פרשיות שקלים וזכור בסבתן מייחד יחודי׳ למעל׳ וממשיך
שפע בעולמות מיוחד לשמשי עכין לותה הפרשה שעליה
כתבו מחכות מלחכים ומרכבות עליונות וכמ״ש בזוהר פ׳
ויקהל דף ר״ו ע״ש בחרוכה חשר משם תשכיל ותבין חשר
לכל ח׳ים שפע מיוחד ומיוח׳ לחותן הכחו׳ שמהן נשתלשל
לותם הענייניים לו המצוות הכתובים בחותה הפרשה
ובקריחה כחמה ההיח תתגבר סטרח דקדושה ובכנע
וכשבר מזה רשעים ומזל ישרחל מתעלה כי ש״כ נקרח
חדם חדר כי לותו שנחמר כולו כחדר׳ שער מתמעט לותו
התיו המורה על מות כמ״ש בזוהר פ׳ פנחס וכפ׳ בלחמי׳
כפ׳ ותרח החמה ובשחר חדר ע״ד שנחמר והוח כעור מן
חדרי קיט כמ״ש וכיח עשו לקח ובשחר׳ חטה נקיי׳ כמחמ׳
הנביח ומחמיתה כי לח תקרב חלוך כמ״ש בזוהר פ׳ בלק
והח תבינו לסט״ח כמו שכיחרו בזוהר פ׳ משפטיו בחרוב
ובכן סטרח דקדושה נשלם ומתעלה הייתו חד״ר מלכות
וח״ד יעלה מן ההר הייתו ח״ד ממלח חדר ואות ר׳ רשעים
יחכרו ואמרו כרח עון רמגילה לחמר רים לקים גלוי וידוע
לפני מי שחמ׳ והיה העול שבתיך המן לשקול שקלים על
ישר לפיכ׳ הקדי׳ שקליהם לשקלין והיינו דתניכן כמ׳ בחדר
מעמיני׳ על השקלי׳ כדי שיקדמו שקלי ישרש בחחד בחדר
לשקלי המן שהיה כניסן והענין לפי פשוטו רמו בזה שהמן
ביקש להכנים בישרחל עין הרע כי כל קנחי הוח
בעל עין הרע והמן היה מקנח וימלח עליו חימה כמו
שביחח המפרשים והפיל גורל בחיזה חדש יכשר להכנים
בהם עין הרע ונפל על חדר שמזלו מזל דגים וישרחל
נמשלו לדגים מנר ריבויים שנחמר וידגו לרוב בקרב הארץ
וידוע שחין העין הרע שולט כי חם בחב עם ומנר זה חשב
המן להכנים בהם עין הרע ומשנש זה נוח הקב״ה
להקדים רפוחה למכה בהקדמת השקלי׳ שבחו להגין על
עין הרע כמבוחר מפשוטו שהשקלים שהיו ישרחל נותנים
הוח כדי שלח ימנה חותם ויעלוט בהם העין כמו שקרה
להם בימי דוד שעלטה בהם עין הרע לכן נוח הוח שיתבוך
שיתן כ׳ לחחד מחנית השקל וימנו השקלים ולח יהיה בהם
נגף כפקוד חותם לפיכך העשיר לח ירבה שחם כן חין

יוכל

יזכל לידע מכוונת על פי השקלים וכחשבון הזה ניזה הוא
יתברך ליעראל עיתן כל אחד בחי׳ בח׳ כאחד שמשמיעין
על השקלים כי מיד כשנכנס אחד שמזלו דגים אחר יעראל
נמצלו להם מנד ריבויים ויש לחוש לעין הרע מיד יתנו
השקלים דגמת השקלים שבפרשת כי תשא וחז׳ נהפך
המזל דגים להודות אחדבח יעראל נמצלו לדגים אלו
שאין עין הרע שולט בהם כי פסוק וידגו לרוב נאמר לבני
יוסף שנאמר בן פורת יוסף בן פורת עלי עין אשר חכמים
הגידו אל תקרי עלי עין אלא עולי עין שאין עין הרע
שולט בהם כדגים הללו שאין עין הרע שולט בהם מנד
שהם מכוסים כך יעראל מכוסים מנד השקלים שמונין
השקלים ולא הגברים וזש״ב ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים
המה בשונאיהם כי המן בקנאתו ביקש להכניס עין הרע
ולסוף נהפך הגורל על ימ״ש כמ״ש ר״ח המדעי שחשת קנאתו
בשרים והשרי הכניסו בו עין הרע ושם נפל שדוד.

ובפרק בני העיר אחדו כאחד בחי׳ משמיעים
על השקלים מ״ט דכתיב עולת חדש
באחדש אחדה תורה הבא קרבן מתרומת חדשה וכולי אלא
שרים לקים עליה הוא דין ולמה היתה המצוה הזאת לאחדש
התרומה באחדש ניסן ולא באחד אחד ואחד שמפני שהיה
גלוי לפניו ענין המן קבע אותו באחדש ניסן שבמצא נצטרך
להקדים השמעת אחדש ר׳ לתרומתה מן הטעם שאחדו
בגמרא אי מפני דשולטים ל׳ יום קודם אי מפני שלאחות
ובמצא לפ״ז השמעתם בח׳ באחד שקודם לשקלי המן. ומוד׳
נר״ו היה נותן יי״ח שקלים שוגם שקלי המן ע״ד שכתבו
התוס׳ שעשרת אלפים ככר כסף עולה חצאי השקלים של
ת״ר אלפים. והוא כשנחשוב סכום כל חצאי השקלים אשר
נותנין ס׳ רבוא כל אחי חייהם שהם ן׳ שנה כי אחי שנות
האדם ע׳ שנה נא מהם ך׳ לפיטו׳ יפלאו להם ן׳ שנה שכל
אחד מיעראל נותן בהם מפה של חול למחצית השקל של
קדש אחדי שנה בשנה הרי ם׳ חיים נותנים בחייהם ס׳ מנה
שהם ככר והם היו ת״ר רבוא הרי כולם נותנים ס׳ ככר
ולפיכך אחד המן כדאיש לבטל שקליהם.

ויזת מכוון מזה יתבן כי המן ידע כי בנאחת
ממגדים היו ת״ר אלף והם עולין לס׳ רבוא
ובערכים כתיב והיה ערכך הזכר ן׳ שקלים כסף והככר
הוא ם׳ מנה ושל קדש כפול היה הרי ככר ק״ך מנה והמנה
הוא כ״ה שקלים נמצא ערך אחדש ב׳ מנה ונמצא כל ככר
מכסר הקדש עולה ם׳ חיים כי ב׳ פעמים ם׳ עולה ק״ך
ותדע כי בי׳ אלף ככר מצל קדש יש ערך ם׳ רבוא. אשר
בזרון לבו חשב מחשבות לידע שקלי יעראל כאחד
וכוד טעמים לאחדים אלא הוא בכתובים ייחס שקלי יעראל
לשקלי המן אשר היא היתה אחדוכה למחלתם ולכך נסמכ׳
לפ׳ שקלים פרשת ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור
רמז לנדרכי כתרגומם מירית דכיא אשר בידקתו יבטל
שקלי

שקלי המן.

הנה כי ענין השקלים השו היו תועלת עצום לחיצי
יעראל וע״כ קבעו קריאתן בנכוד אחר בקריאת
ההיא תרומתה קרנות שטרח דקדושה ואל יחשוב האיש
היעראלי לאחר מלי דהוהדוה וכבר נשתחק המן ומה נם
מקדם המעוז חדב ובטלו השקלים. כי הלא לכם לדעת
כי כל הדברים הנעשים פה למטה בעולם הגשמי יש להם
שורש למעלה והנה כל מקום אשר השטרח לוחרח דונה
להתגבר מקדיש שטרח דקדושה להתגבר כמ״ש בזוהר
ברחשית דף י״ד ובירחמיהו בחרוכה בפרקי שבת והוא סוד
מלחמת ל״ל הקב״ה בורח רפואה ליעראל תחילה ואחר כך
מכה לותם והנה בשמים ממעל ים שקל הקדש כסוד פלס
ומאזני מסמס לה׳. ולעומת זה הם מלאזני מרמה כשב״ת
בסוד הטיקלה דעשיקת נשמתין כמ״ש בזוהר פ׳ משפטים
והוא שורש פורח רוח המן הרשע אשר מנמת פניו לחטוף
נפשות של יעראל להשמיד להרוג ולאבד. ורחוי לשית לב
לדעת כי עריין שורש המן קיים והוא מ״ש בפ׳ מלחמה
לה׳ לעמלק מדור דור אין לך דור שאין בו מלותו ורע
פסול והקב״ה מלחדרו מן העולם וזה נמנא מפני כי השורש
עדיין הוא קיים למעלה בשב״ל ובעין השקלים הוא ענין
פרות נפשינו מיד לוב ומהשיקלה הנזכ׳. ולכן ע״י קריאת
בנכור תגביר שטרח דקדושה והוא מה שנאמר כי תשא
את ראש בני יעראל בסוד ה׳ כראשם וכל חיש הירח לא
יעכור מלהשתתף עם הנכור לשמוע קריאה נאמנה זו
ויכוין לכוונה זו ואמרו במדרש תנחומא ז״ל וכפרשת שקלים
אמר משה לפני הקב״ה רבש״ע משאני את ראשי נזכר ל״ל
הקב״ה חייך כשם שאתה עומד ונותן להם פרשת
שקלים ואתה זוקף את ראשן כדכתיב שנה שקולחין אותה
כאילו אתה עומד שם כאותה שעה וזוקף את
ממה שקריבו בעניין כי תשא את ראש שם את ראש בני
יעראל לא נאמר אלא כי תשא את ראש בני יעראל ינכ״ל:
ואנכי נתנתי לבטח בשפתים פרטי דכרים האלה לפני
קריאתה כזה הנוסח:

ליחדא שמא דקב״ה ושכינתיה וכו׳. הנה
אנכי בא לשמוע קריאת פרשת שקלים
לעורר שקל הקדש פלס ומאזני מסמס לה׳ ולהכניע מאזני
מרמה בגבול הרשעה הנוכ כאדיה יכסוף לטרוף
וכספיר יושב במסתרים ובסבולת קריאה נאמ׳ זאת
קדמה פניו הכריעהו פלסה נפשי מרשע חרבך תמחה את
זכר עמלק כמ״ש יסובר מנורן וכעשן מאדובה ובדנוך
תשוב ותרום ותגביה קרננו למעלה ע״י משה עבדך כמו
שה בטחתם כי תשא את ראש בני יעראל ובחסדך תגבה
מקדם המצוה בימינו לאחר ולקיים מנות שקלים
בפועל ויהי נועם ה׳ אלהינו וכו׳.

ואולם מדגלה בפומיה דרשב״י ע״ה לומר
כמנין

במילין וכשובר׳ תיתיר מה דאתעד׳ לעילא על כן הכהנתי
בדבר עדתי אחר קריאת ס״ת דשקלים להתעדכים
... ואני בראש׳ לבר׳ ס״ב לתת מחצית השקל מהמטבע
הקבוע באותו מקום לעמלי תורה זכר למחצית השקל
וכה׳ בשדר נוכים מדם לו ביום טוב תענית לפתר במנח׳
וכה יעשה כל אשר יש ספק בידו לעשות כי הוא תועלת
עצום להם דגל הקדושה למצלה רחם אשר ברוך
זה יכונו יחדיו מילין ועובדה לאתערא אתעדותא
דלעילא.

ובשבת זכור

קורין פרשת זכור את אשר עשה לך עמלק

מזכירת עניין עמלק שנים הכתוב אחד ועל כן
זכרונו בא חיובו בתורה כמ״ש זכור את אשר עשה לך
עמלק וה׳ זכירה תיכף זכירה בלב בלבד אבל חיוב להעלות
זכרונו בפיהו ושפתיהו כמ״ש בספרי זכור יכול בלב כשהוא
אומר לא תשכח הרי שכחת הלב אומר הוא מה אני מקיים
זכור שיהיו זוכרים בפה ומזה למדו הפוסקים שקריאת פ׳
זכור בכלל היא מצוה מן התורה כמ״ש הרמב״ן וכעלי
התוס׳ גם כן מסכימים להלכה כן בפ׳ היה קורא דתלמידין
שתש תורים בלשון הקדש ותירגם רש״י ז״ל לקדמות
בתורה וכתבו הם ז״ל ולא נהירלי דהא עזרא תיקן לקרות
בתורה ו״ל דמיירי בפרשיות המחויבות לקרות בתורה
כגון פרשת זכור וכו׳ וכן כתבו גם כן במגילה שקריאת
פרשת זכור מן התורה ובפ׳ ג׳ שאכלו אומרו פעם א׳ בא
ר״ש בבית הכנסת ולא מצא שם עשר׳ ושחרר עבדו כדי
להשלים לי׳ והוקשה להרש״ם ז״ל היאך דחה ר״ש עשה
דשחרור העבד שאסור לעשות את העבד מן התורה
מפני טורח השלמת י׳ שאינה חלה מדברנן והמתפק שם
לומר שהיה מפני קריאת פ׳ זכור שהיא מצוה מן התורה
וכתבו הפוסקי׳ שבני הכפרים מחוייבים לבא בכ״ם לשמוע
פרש׳ זכור מחיוב שמיעת קריאת המגילה בחופן שמדברי
כולם אתה למד מזכרון הענין הזה בפה חובה עליהו
אחד ואעפ״ה הקפדה רבה אחד בענין הזה להיות נזכר
תמיד ואל יבטח הוא לאשר חכמים הגידו אשר קרך אר״ח
הוקירה מצל לקדירה שהיתה רותחת והיה כל א׳ מתיירא
לשום ידו בתוכה כא אחד ושם ידו בתוכם תיכ׳ שכוכיה
הוקירה בפני אחרים. כך כשיזכו ישראל ממצרים נתייראו
כל האומות שנאמר ויבהלו אלופי אדום כיון שבא עמלק
ח״ב שנטל את שלו מתחת ידם הקילם בפני אחרים
ויהיו דבתיב אשר קרך ומלבר זה הנוטף לו עור ענין
אחר אשר הוסיף על חטיאתו פשע מבר כוונתו במלחמה
היתה כי כל הגוי והממלכה אשר יתעורר להלחם עם גוי
ה׳ להנחלתו ולטובתו לשלול שלל ולבוז בז לא יפקד עליו עון
אשר חטא לך אומה כשלא תהיה כוונתו במלחמה היתה
לשום תועלת אחר אלא לעשות נקמה כאכזיים ההם יבדל

הבון מאד מפני שאין זה כי אם רוב לב וכל לשומת זה
הבון הזה גדל מאד בעמלק וחטאתו כבדה מאד מפני רוב
מחשבתו אשר היתה אתו כמ״ש ההוא וכמו שפירשו
את הקודמין בכוונת הכתוב זכור את אשר עשה
לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים כלומר שהיה בדרך
שאין ליחס אלינו תועלת לקיים אחרים שהיה היה
בצאתכם ממצרים שלא היו״ל תועלת השלל והמלוקח
ולפצמים יתבונר המלך לעשות מלחמה אף על פי שלא
יקוה לו תועל׳ רק כדי להודיע לבני אדם גבורותיו ולעשות
לו שם בל פני כל הארץ בחופן שיגורו ממנו כל יושבי תבל
ברחותם מלחמה רבה וגדומה אשר יעשה אותה וכל
מעשה תקפו וגבורתו ואומנם חוזק הגוי והממלכה אשר
תרחה הגבורה בגבחונם יהיה מבד חוזק הגבורים אשר הוא
יושב בהמה כי בהיות הגבים גבוהות בגורות חומה
גבוהה דלתים ובריח יצטרכו לגבורה רבה לבקיעתם ולפי
רוב חוזק הגיר ותוקפה כן ירבה וכן יפרון נער בביעת׳.
או יהיה מבד העם הנמצא בה גבורי כח מלומדי מלחמה
חזקים כארי מונח או יהיה מבד השגחת העם היושב
עליה מאת ה׳ מן השמים וגבורת המשגיח עליהם וכמו
שהיה שבחריב מתפאר ואומר מי בכל אלהי הארצות אשר
הצילו את ארצם מידי וכו׳ בחופן שהיה מרחה גבורתו על
שלא יכול לו שום אלוה מאלהי הגוים. ואומנם בשבת שמלק
להלחם עם ישראל לא היה לצלם שום אחד מאלה השלשה
דכרים עד שנאמר כי התעורר למלחמה לתהלה לעם
ולתפארת כי הם לא היו בעיר מבצר אפס על הדרך.
פרוזים אין חומה גם לא היו גבורי כח אפס עייפי׳ ויגיעי׳
גם לא היו מוצלחים מאתו יתברך בחופן שתהיה לו גבור׳
בגחונם נגד ה׳ המשגיח בהם כי ישראל אז קרו מאחרי
ה׳ בענין מסה ומריבה כאשר חכמים הגידו ולא היה מקו׳
להתפאר על בגחונם נגד ה׳ והוא מאמר אשר קרך בדרך
שהיתה המלחמה על הדרך פרוזים אין חומה ואתה עיף
ויגע בלתי גבורה ולא ירא אלהים כי לא היית ירא אלהים
שיהיה ה׳ כגב עליך ושתהיה המלחמה נגד ה׳ בחופן כי
לא היה מקו׳ במלחמה זו כלל להיות לו לתהלה לעם ולת״ת
והיה רצוי גם שיעמוד ממנה בבי חק המלכים וכאותה
שאמרו על הלבסנדרום מוקדון שהלך לגור על עיר אחת
של נשים וא״ל לאשה חכמה שבניהן עמה הובבת מיחדל מן
המלחמה ההיא דאי קטלי לך אמרי בשי קטלוהו ואי קטלת
להו אמרי בשי קטלת אמרו כי המלחמה היתה קרובה
להפסד ורחוק מן השכר שאם יטעה ממנה תהיה לו חרפ׳
עולם שבשים מעלו בו ואם הוא יגבר עליהן לא תהיה לו
לשם ולתפארת כלל כי יאמרו בשי קטלת. וכתב שם אלא
שלבסנדרום הוית שטייה עד דאתאי הכא ולפית עבדה וזה
היה במלחמת ישראל זו שהיתה קרובה להפסד ורחוקה מן
השכר וכבני חקי המלכים לא היו״ל לעמלק לעורר עליה לך

הוא מצוותו ישראל מכאן רבה ומשטימה גדולה וחפץ
לכלותם מעל פני האדמה ונתעורר על המלחמ' ההיא על
כן היה עונו גדול מכשוף וזה מלמ' זכור את אשר עשה לך
עמלק בלא היתה כוונתו לעשות תו ולת ושכין כלל הלא
לך ולרעתך ומכלל הדברים הללו נא ולמד כמה היו ישראל
בסכנה עצומה במלחמה ההיא כי כל הסבות לאשר הזכיר
כאן הכתוב לומר אשר קרך בדרך ואתה עיף ויגע ולא ירא
מלהים הן הנה היו סבות גדולות סיפלו לידו לולי ה' שהיה
לנו למעון הגיל לותנו מהסכ' ההיא וכן היה בימי לחשורו
מרפו ידיהם מן התורה והיו תולין עיניהם במורעה רבה
ועל כן הגדיל לויב וכמע' הן נוכחו כולנו לברמו ולא יזכר
שם ישראל עוד לולי ה' שהיה לנו וכלפי כוונה זו קבעום
חובה לעלות זכרון עמל' לבני ימי הפורים כאשר שניהם
יחדיו שוו בשעוריהם והלא כה דבר ה' לחיסי ישראל זכור
את אשר עשה לך עמלק בזמן שרפו ידיך בתורה אשר
הזכירה זו תהיה לך מעיר לעזור לטוענת בלבך שכל זמן
שים לך רפיון ידים בתורה לו לעומת זה ירפו ידך נגד
החויב וגבר עמלק ·

ובזוהר פרשת בשלח כילהו הוד מלחמת עמלק
והדברים כאשר המה ז"ל ויבא עמלק
ור"ם רזה דחכמת מגזרת דינה קשיה קשיה לתיה וקדבה
חדה לשתכח לשילה ותתה וכו' לומר קב"ה כד ישרל זכאין
לימין לתתה לתגבר חילה דילי על כלה וכד לה לשתכחו
זכאין כה יכול מתיסין חילה דלשילה ולתגבר חילה דדינה
קשיה תה חזי בשעתה דחכו ישראל לתתה מה כתיב ויבא
עמלק וילחם עם ישראל לאתה לקטרגה דינה ברחמי וכלה
לשתכח לשילה ותתה ברפידים כרפוי ידים דרפו ידיהון
מלריתה דקב"ה וכו' ור"ם לשילה ותתה קטרוגה דקב"ה
הוה לשילה כמה דלתתמר לתתה בקב"ה הוה דהוו נסבי
לגברי וב זרי לון ערלתה דרשימה קדישה וכטלי להו ולרמו
לון לשילה ילמרי טול לך מה דלתרשית ועב"פ דקב"ה
הוה קבלה וילמר משה לל יהושע כאר לנו וכו' וכי מה חמ'
משה דסליק גרמיה מהלי קרבה קדמלה דקב"ה פקיד שלח
משה ידע עיקרה דמלה למר משה לאה לחזמין גרמי להדו'
קרבה דלשילה ולאת יהושע זמין גרמך לקרבה דלתתה
ולהיכו דכתיב והיה כלשר ירים משה ידו וגבר ישראל
דלשילה ויתבנח על ידוי ור"ם וכי קלה היה בעיניך קרבה
דה דיה מלק ת"ח מן יומה דלתיתבי עלמה עד ההוא זמנה
ומהוה זמנה עד דייתי מלכה משיחה ולפילו ביומוי דנוב
ומוב לה ישתכח כוותיה ולאו בנין חיילין תקיפין וסגיאין
הלה בגין דכתיב משרין דקב"ה היה ויאמר משה ל יהושע
לתהי ליהושב לה לאחדה והה כהיה זמנה רביה הוה שלח
משה בהכמה' להתבל וידע מאי חמה חמה לם"ם דהוה
נחית מסטר דלא ילה לסייעה לעמלק לתתה לומר משה
ודאי קרבה הוא יהושע בהוה זמנה כדבר' עלאה

יתיר לשתכח וכו' לר"ם בהוה לתתר דלקרי נע"ר ודה הו'
רזה ויהושע כן נון נע"ר נער ודאי לה ימים מתוך לחהל
ההוה דלקרי לשהל כל ינעון דכתיב יומה ויומה הוה יביא
מעכינת' וכו' בב"כ חמה משה לם"ם נחית לסייע לעמלק
לומר משה ודאי הלי נער יקום לקבליה ויפלוט עליה לנחה
ליה מיד ויומר משה לל יהושע בחר לנו לנשים ונה והלח'
בעמלק דילך היה הלי קרבה דלתתה והנה מזדרז לקרבה
דלעילה לר"ם כשעתה דנפק יהושע כער לתעד נער
דלעילה ממט'רון ולתתקן בכמה תקונין בכמה זיינין
דלתקינת ליה לומיה לקרבה דה לנקמה נוקמה דכרית
והיינו דכתיב חרב נוקמת נקם ברית ודה הוא דכתיב
ויחלום יהושע לת עמלק ולת עמו לפי חרב לפי חרב ודלי
ולה לפוש רמחין ווזיין חלה בחרב הלי היא דלקרי חרב
נוקמת נקם ברית ומשה לתתקן לקרבה דלשילה וכולי
תהנה בקרבה דה דעמלק לשתכחו עלחין ותתחין וע"ד
ויהי ידיו לאומה והימנותה כדקה חזי וכו' ויאמר ה' ל משה
כתוב זלת זכרון זל"ת דייקה כי מחה לאמחה מחה לשילה
לאמחה לתתה זכר דוכרנה דלשילה ותתה ר"ל יבחק כתי'
כי מחה לאמחה וכתיב תמחה לת זכר עמלק הלה לומר
קב"ה לתתן מחון דוכרני' לתת' ולחי לאמחה דוכרניה לשילה'
וכו' וכסוף הפרשה לומר רבי יהודה מלחמה לה' בעמלק
מדור דור בכל דרה ודרה בכל דרין דלתיין לשלמה ליה
לך דר דלית בהו מההוה זרעה כיעה וקב"ה לבח בהו
קרבה עב"ל בקיצור ·

הנה משה בלרה עומם מלחמת עמלק עם ישראל
עד היכן הגיע ום"ם סר מל עמלק דהוה
נחית מסטרה דלשילה לסייעה לעמלק לתתה ולחילו ישראל
הוו זכאין מלפם ותוהו כהשבו לפניו יתברך לכן בהיותם
רעים וחטאים לה' מלד היתה קשה לפניו יתברך בקריע'
ים כוף בלשר ם"מ הוא סרו של עמלק כמ"ש בזוהר לייהו
עמלק לייהו גוליה הוא ס"מ הוא מלהך המות לתלבם לכל
חד כפום לרחוי ובכל חטה ועון לשר יעשה כל לים ישראל
הוא מוסיף כח בו ולם לנחנו מלשרים ומחזיקים לותו
לילכך יפילהו ה' למעינו כי כך היא המדה שלין לומם מופל'
עד שתפיל שרה תחלה כמ"ש יפקוד על נבא המרו' כמרו'
ולח"כ על מלכי הלדמה לשר מטעם זה הלריך
הוא יתברך עם עמלק והניחו מדור דור ועון לין דבר קשה
לפני המקום ב"ה כי לם כרצונו להטיב לל יחיד לו ל רבי'
ועוונותם מעכבים וסופם כל הלרן לה יסה מעפט חלילה
ומטיבה זה גם כי לויב הוא יתברך לעמל' ויהבה לת ישראל
הנה עשר ידות לו יתברך כרצונו להפילו לך כיון שלריך
להפיל לת שרו תחלה ולנחנו מעכבים כידו שלין שר זה
כיתר שרי הלומות כי הלה זה ס"מ הוא שטן הוא יפ"ד
ובעוונות ישראל יתחזק במעוזו יותר ויותר ולהיכך יפילהו
הוא יתברך לם לה נשוב מעבירות שבידינו · ולבן בכל

פעם שנזכר בחולתינו העתידה שהיא מגלות החיל הזה
המר והנמהר נלחמיה עם תסובב והיה כי יבחו עלך וכולי
ומבית עד ה' אלהיך ולחמר כבר לך ומהיך כל הדברים
האלה באחרית הימים ומבית עד ה' אלהיך וכן בכל מקום
בתורה ובנביאים ובכתובים וזהו ענין כל מפיח חסר
חכמים ז"ל הגידו ישן מלשאר סרי המצוות ברוב זכיות
מספיק לכן להפיל סר עמלק נרוך נחיך ומסר לגמרי
כל ישען על עוזמו ועל כן לם נסוב מעצמינו יחיומו
הוא יתברך ולכ לאו יהיה בעתה ולעקבן נסוב יהיה חכלי
מפיח לזכנו עד שכל הנשאר בניו קרוש יאמר לו ולכן
מפלת עמלק המיחה הוא יתברך מהור לאחר עד בא דור
שכלו זכאי ון לם יהיה חייב ויהיה עת קץ ימרק לאחנו
בחכלי מפיח עד שובנו עד ה' ויותם בח סרו של
עמלק ויפול בזיר .

וזה ביאר החכם הנדול מפה לנעיך ע"ה הכתוב
ויאמר ה' אל מפה כתוב זאת זכרון בספר ושים
באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת
השמים כי הנה יתחמץ לבב לנוס ומה נם ישראל שבחותו
הדור ויותר מהכל יהושע באמור החס כל כך בשביל
ה' רב עמלק למה היו מהריבו כמו רנב ושל כל החכמות
שעשו מעם ויהושע במלחמתו לא המפיק רק להתליחו .
על כן כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע .
אל יתמה אין כל החכמות אל מפה ואהרן וחור וגם
היות על ידי יהושע נע"ר לא ימים מתוך שחי"ל
ומזרע יוסף שטנו אל עשו . עם כל זה לא כילה אחתו כי
אם ויחלום בלבד . ספר אל עמלק אין מחלתו כי אם ביד
ישראל ע"י שובם מכל עוונותם ולו יכבא ונפילתו מלחמלה
ושוב הוא יתברך יפילהו מלחמה ולם כי אם ה' אחחה בכאל
מחה את הסר שאל השמים ואחר כך אחחה אמי את זכר
עמלק מתחת השמים הפך שאר החומות שתחלה הוא ית'
הפיל הסר בשמים שהוא נבח המרום כאמרם ואחר כך
אומר לישראל השמר מתחת השמים את הטעם אך כאשר
כהפוך הוא כי אלחמת הסר הזה בשמים מוסל' על האדם
כי אחו אלחמת היה"ר ואלחמות עמלק האל"ה לים
אלחמה מתחת השמים . לאמנם בפ' זכור נאמר והיה
בהניח ה' אלהיך לך מכל אויבך מסביב בארץ אשר ה'
נותן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח כי אז בלחתב אתה ואתה עיף ויגע
ולא ירא אלהים על כן לא היה לשאר לאחותם עודך בלתי
ירא ש"ם כי ח"ו להפיל את עמלק כל עוד שאמנאו דברי
עונות בישראל כאמור לכן בהניח ה' שלא לך מכל אויבך
מסביב בארץ שהוא מכל החויבים המסבבים את האדם
שהם כל כחות הטומאה שבארחתם בעומתיכם שהם
המוסיפים כח בשרו של עמלק או בנפול האויבים שהם כי
לא תהיה לך לחשמת דבר ותעש ככשרונך שהארץ שהיתה

במתנה שם לה הפסק שתהיה נחלה לרשתה שאין
לה הפסק כי לא תירוש תהיה הארץ לאויב לא יקל
הדבר לפקוד על אשר תחלה בארו שהוא על השמים שהוא
על הנובע אל הוא ית' ואו לא ישאר לך לעשות רק שתמחה
את זכר עמלק מתחת השמי שהוא של מלך האדמה בהדמ'
שהוא זכרו מתחת השמים כי מה שהוא בארום שמעל
לשמים כבר יהיה עשוי על ידי ובלעדי זה הוא לומרם בזוהר
לתתן מחון דוכרנהה לת תת ואתה לחמה דוכרנים לעילא :

ורנה הוא יתברך מניד מרשעית לחירית והוא כי
לחרי לומרו כי מתה לחמה את זכר עמלק
דהיינו מה שניוה להם כשיבנסו לארץ למחות את זכר
עמלק לאמר הוא יתברך הנה זה לחמתי לעשות ע"פי נוויי
אבל ירעתי כי לא יתקיים בארות אלו כאשר היה ומאחר
הדבר ער עת קץ וזהו ואתה כי יד על כס יה מלחמה לה'
בעמלק מדור דור וז"ס גם פה לא תעבח לומר מלא
לחמתי והיה בהניח וכו' תמחה וכו' שהוא כמי שאול לך
ידעתי כי לא יגמר לו ויאחר לדורות עולם בחופן שלא
יפסיק לומר לך זכור בעצם כי אם לא תעבח שהוא משך
זמן שבודק בו שכחה כי רב הוא . ולכן משמירין לחזרים
עקוד את האשר תעשה לך עמלק להודיע לך עריין לא
נתקיים מחיית אל עמלק ומלחמה לה' בעמלק מדור דור
עד יתקן עולם במלכות שד"י . ועל כל שלא קבעוה חובה
לקרותה בעבור למען דעת כל עמי הארץ לירחה את ה'
הנכבד והחזק הנך לחרי ס"ב מביחות שבידם להתיש
כח סרו של עמלק וכפל עזוז ויסוב של הארץ כשהיה ומה
מאד יתלהן לדם מי נבר על חשלו לומר לזו לי לחיכבה
חולב ודלחית יצרי וחויבי לי סורס' כעמלק מתנברי וחולבי'
בעון עמעי וחטחתי והמר שדי לו מאד על חרבן בית
ממיחתו זה בחמה ימים ושנים ושמו המיחולל בנוים ואשר זין
כשהו שלם והין שמו שלם כל עוד שורעו של עמלק קיים
ובשלי הסבר הנדול הזה בחשר יתוסף כח וחומן בשר שלו
הוא ס"ם ושמן הוא יצ"הר בעוונותי הרבים והעכשוי לחויב לי
על שבנים מבלו מבל שולחן לביהם וכל הלוחים ביחרחל
ישבו בנוחות ושכובו' ומידי יום ביום עברו רעות ותלחות
על ראשינו והין דורם והין מבקש לדעת על מה עשה ה'
ככה לנם שבולתי לשער בחר לו לנחלה לוד הם הולכים
מדחי אל דחי היו הלוך וחם ר מיום ליום והין שחין
קלנתו מרובה מיחכרו וירחי ה' וחוסבי שמו מתוכים בתוכים
המה למחתם רגל הסור והחמיד ונם ערב רב עלה אתם
דור דור מהסו' זרעה ביחת דעמלק לתוכם לנחתן תחכין
דחלוייתי' יחבר כל זכר למו ואחי הי' מוב בקהל עדתי
בשבת זכור לדרום של הטם כל פרטי הדברים הללו לעורר
לב הנשבר בחתר דברי כשופי' לאמר הנה בוחו ורחו לחשבתו
וחיבתו ית' עמכם עדית ישראל עם הקדם כי הנה נלוי
וידוע הענות לשער עונות עמלק הרע הזה כי בח לקרחתנו

ויפוה לת עצמי נגדמי והת סרו עד ה' כי אם ויתו בכף
מאזנים והת הלהי עולם ה' בכף אניה ויכריע לת עצמו
זהת סרו לעומתו ית' ויפס פיו כחרב חדה נגד ה' לדבר
ולומר על המלות בזחק חותם כלפי מבלה ולחמר שיו ית'
טוב לך מה סבחרת . ועם כל זחת נדלה חיבתו יתברך
ויהלה לנו זכות לת לסבר עפה לך עמלק לומר לף כי סתים
רעות עפה עמלק לחד ליוע לך לסבר עפה לי כדברים
כרשים לסבר דיבר ולחד לך על לסבר פלח ידו ביהודים לך
הנני עם פני על לסבר לך ולחומר זכור לת לסבר עפה לך
עמלק ולהניח לת לסבר לי עד פקדי הנוגע לחלק לסבר כך
היה דרך להכתו וחיבתו יתברך ש עם בנולתו לעזוב לת
עלו ולדרוש כבוד בניו כלסבר עפה כפרעה סעזב לומרו
מי ה' וכו' ופקד על לומרו ונם לת ישרחל לח לסלח וכן
בימי ירבעם בהקטיר לעז' לחריך לו וכנטותו לת ידו על
הנביה מיד ותיבש . ולכן לחמר הוח יתברך זכור לת לסבר
עפה לך כלומר כי זה לחזק לזכור יותר מהנוגע חלי :

ויאמר לחי ועמי הביטו ורחו היש חיך מתוק מזה
בוחו לחי בוחו ריעי זרע קדם ברוכי ה'
תובו על כבוד היוצר ברוך הוח לעוב לל ה' ומהחמם לסבר
בכפיהם כי קבה עונסן על מדות מטונסן על ערויות והן
הנה היו בעוכרינו בנלחתנו ממנרים לנחו עלינו עמלק המן
הרע ההוח כמ"ם התוספת בקירושין גבי ואימת מידת
מסקלות וכו' זל וכיצו יצחק מפדם דמניעו מידת במסקלו'
כרחוק ממדת ם זכור לת לסבר עפה לך עמלק ולתה טיף
יצטע ולח ירח חלהים הייעו בסבילל המסקלות ועל טון זה
בח עמלק דכתר פ' מסקלות כתיב זכור לת לסבר עפה
לך עמלק והיינו דכתי במעלי מלחני מרמ' תובב' ה' וכמיך
ניה בח זדון ויבח קנון סבל עון זה בח זדון יקלון סבל
עמלק ע"כ . ופיד הדבר ביהלהנו בפרקי סבת בכוד קליפת
נוגה ע"ם ואין סבק כי נם עתה בנלותינו המר עין הוח
היה חיה בעכבינו להנביר כח ושוו סרו סל עמלק על מסך
זמן לריך ומר הזה כי לם הסביק זדון טון המדה זה להנרו'
עלינו עמלק הרע בחיותנו במנב מערכה נסנבה עם כל
זחת נדל הכחב להנביר כח סרי סל מבלה ויבח עמלק
וכ"ם בחיית מ"ב מברכת ישרחל מעלה יניבח בחרעה
סתתנב' תתיוסף כחו סל סרו סל עמלק ישוו ניהויתו לחמ'
מי יורידני לרץ כל זמן שמדה זו מנויס ביד עדת ישרחל
והעולם מתמוטט ונ זרות רעות מתרנסות בעולם לסבר
עין המסקלות הוח מירם פורה רחם ולענה לחריכו' הנלו'
המל כל הזמן הנכלה זה כתת עזיז וחיל בעוה זה לנסרו
סל עמלק וחיכבה יפילו הוח יתברך והוח נסעין בשעותינו
כמו סבילהנו ולחי הנבר רחה עוני עמי פרונים מהר
במורחת מסקלות ועל מדה זו חין מעניסין לית דין ולית
דיין ונכעה להם כהיתר נמור : וכל החיים לסבר ידע נבחי
לבבו במדה הנרוע הזחת יחום על כבוד קיונו ויחס על

ועתה לחי ועמי הביטו ורחו היש חיך מתוק מזה
בוחו לחי בוחו ריעי זרע קדם ברוכי ה'
תובו על כבוד היוצר ברוך הוח לעוב לל ה' ומהחמם לסבר
בכפיהם כי קבה עונסן על מדות מטונסן על ערויות והן
הנה היו בעוכרינו בנלחתנו ממנרים לנחו עלינו עמלק המן
הרע ההוח כמ"ם התוספת בקירושין גבי ואימת מידת
מסקלות וכו' זל וכיצו יצחק מפדם דמניעו מידת במסקלו'
כרחוק ממדת ם זכור לת לסבר עפה לך עמלק ולתה טיף
יצטע ולח ירח חלהים הייעו בסבילל המסקלות ועל טון זה
בח עמלק דכתר פ' מסקלות כתיב זכור לת לסבר עפה
לך עמלק והיינו דכתי במעלי מלחני מרמ' תובב' ה' וכמיך
ניה בח זדון ויבח קנון סבל עון זה בח זדון יקלון סבל
עמלק ע"כ . ופיד הדבר ביהלהנו בפרקי סבת בכוד קליפת
נוגה ע"ם ואין סבק כי נם עתה בנלותינו המר עין הוח
היה חיה בעכבינו להנביר כח ושוו סרו סל עמלק על מסך
זמן לריך ומר הזה כי לם הסביק זדון טון המדה זה להנרו'
עלינו עמלק הרע בחיותנו במנב מערכה נסנבה עם כל
זחת נדל הכחב להנביר כח סרי סל מבלה ויבח עמלק
וכ"ם בחיית מ"ב מברכת ישרחל מעלה יניבח בחרעה
סתתנב' תתיוסף כחו סל סרו סל עמלק ישוו ניהויתו לחמ'
מי יורידני לרץ כל זמן שמדה זו מנויס ביד עדת ישרחל
והעולם מתמוטט ונ זרות רעות מתרנסות בעולם לסבר
עין המסקלות הוח מירם פורה רחם ולענה לחריכו' הנלו'
המל כל הזמן הנכלה זה כתת עזיז וחיל בעוה זה לנסרו
סל עמלק וחיכבה יפילו הוח יתברך והוח נסעין בשעותינו
כמו סבילהנו ולחי הנבר רחה עוני עמי פרונים מהר
במורחת מסקלות ועל מדה זו חין מעניסין לית דין ולית
דיין ונכעה להם כהיתר נמור : וכל החיים לסבר ידע נבחי
לבבו במדה הנרוע הזחת יחום על כבוד קיונו ויחס על
העבר ומהחמם לסבר בכנפיו ועפה נרכי רכים ולחיניו כני
יפרחל יחיתה להם לחומלה ולסית עיני הסנחתם על זחת
ולהשמיר ממוכים סיהיו מחזרין על החניות סל מוכרי
מזונות ישל סיחרו' יותר מהם בחסר חין מי סיפניח עליו'
ועוד יוסיפו כרה בסרים העודף המה על מיכרי מזונות
כמחזנים מקולקלות ובמחת חסרות ובירמיה חילול ה'
בגוים מהד עד להפליה וכן כתב הטור בומן בל ח המוכר
לו פוקל חסר לחברו לו לחפי' לנוי שיכר בלחו דלח תיבשו
עול במדה במפקל ובמסורה וחייבים ב"ד להעמיד ממונים
סיהיו מחזרין על החניות וכל מי סנמנח לחתו מדה חסר'
לו מפקל חכר לו מחזנים מקולקלות רהמ' להכותי ולקנסה
כחסר ירחה לביח דין ולפילו להסיפות בחנות מדה חכרה
לחכור חב"פי סחיו מודד בה סמח יכח מי סחיו יודע
ויתדוד בה ב"כ/ ויתר פרטי הדברים בזה נלריך בחלק
הסני בסער התסובה בס"ד ובכן יפוב ה' מחרון לפו
ולח נחבד בחוך גלותינו ויהח קל בעיני ה' להפיל סרו
סל עמלק מעל בסמים ובל החרן מתחת על ידיע
ובכסרון תסובתינו :

עוד זחת דרסתי להם על עניו הסבת לסר חכמים
הגידו כי מלחמ' עמלק נתעורר על ישרל בשון
חלול סבת ולסמבוהו לקרח ויהי ביום הז' יכלו מן הנסם
ללקוט ולח מנהו מה כתיב בתריה ויבח עמלק וכן לסרו
בזח דף נ"ט בחרוכה ע"ם סוד הדבר . וזה זכור לעמ ר
ולקדם לת יום הסבת וזה זכיר להמיד ולחכד ולהכרית
זרעו סל עמלק והח בהח תליח . והן רבים עתה בדורות
הללו כסלו ונפלו בחיסור חילול סבת וגריך לחניני ישרחל
לרחום לליהם הלכות סבת החמורה מידי סבת בסבתינו
למען דעת כל עמי הלרן חומר סבו וכל חוקותיו וכל
תירותיו ינגורו וכיותר גריך להזהירם בחומר חיביר דכוד
סל חול חסר הסווהו בס' הזוהר לחומר חיסור המלחכ' כמו
סביחרנו בחרוכה בפרקי סבת וחייבים ב"ד להעמיד
ממונים ירחי ה' וחוסבי עמו סיהיו מחזרין על יוסבי קרנו'
בסבת למנוע יסיבתם מעם ולהכות חותם נסוטים לו
לקנום עליהם מזון להכלתי יסמע חלית וסהיו מחזרין על
כתי בני ישרחל עמי הלרן במוצחי סבתות לכל יהללו סב'
החמירה כחסר פעתה המכפחת הזחת בדבת בני עמינו
להדליק חם הנר זיתר הקלחכה חחר ערבית מיד בחסר
יחסבו ככבי נפעם ואין בהם תבונה כי מחזה הכבבים
חינכה מעלה לדין זה ונריך להמתין בסיעור הענתים כמו
סביחרנו בפרק י"ח דסבת ע"ם וכחסר יהיו נסמלים
מחללו לו יותם סרו סל עמלק ויחסר זכרו מני לרן כי
כולם ירחים ובכנעים מחות זה כמ"ם בזוהר פ' נו דבל בן
לחרו חלמלח סמרו ישרחל ב' סבתות כרחוי מיד הע
נהלים והבוונה מ בוחרת לחכמי המדע כי אין הכוונה
לסמור ב' סבתות ד ונקי רק הכוונה הם יסמרו חפילו סבת

[illegible] מייחדים ב' שבתי' כיצה
אלכות כמ"ם כרים הקין מ"ח והיה חם על כנים חדית
על הליחו היי נפחלים שחו חין כר של עמלק שילט עליהם
וח"כ חוך ולמה תיברוג נפשינו לכני חלהים על חיחו הנלו'
כל זמן הנפלח הזה כתפלות חדת ותעש ביום · ואנחנו
לח נגדור פרנות הדור כדברים חשר בהן מחזיקין חוזק
הגלות במכמרים לח ימוט וגבר עמלק וכן היכחתי טוד
על חנפיס חשר חחר כל הנפי' שהפלי' ה' חל יתברך לעשו'
חתם נכו חת ה' ויחמרו היום ה' בקרבנו חם חין ולח פתנו
מידחת כמים כלבבם לחמר נידח נח חת ה' חלהינו החל
המשיב חשר גם הענן הזה היה בשובינו להתעור עליהם
מלחמת עמלק במדבר כחשר חכמים הנידו מממיכו' הים
ה' בקרבנו חם חין לויכח עמלק ושוד יתר דברי' חשר ככר
הודעתי בספר הזה ודי בזה העזרה ·

ובה יעשה כל חיש חכם לב בקהל עדתו להיות
דומם בשבת זכור בזכרון תוקף הנם מלחמת
עמלק חשר ביחדנו כי בזה תתרחם ותתנם סט' דקדושה
עליונה למעלה והמסכה נר"ה ונם ביתר תוכחו הנזכר'
חיש חיש לפי נחות לשונו פיו ימלח תוכחות- ודרך חמידי'
המחשומים להנות בשבת זכור קודם סדר הלימוד הקבוע
הכל בעניננו על זכיר"ו כמ"ש בז' כמלין ובעוכד חתער
מה דחתער לעילח וכן יזכר עון חכותיו של ה' מה שעשה
עשו עם חבותיו וחשלח חמו חל תמח מה שעשה עם חמו
כמ"ש חזל יהיו נגד ה' תמי' ויכרי' מחרן זכר' לרע העליונ'
כמ"ש ואת רוח הטומחה חעביר מן הח"ר ולח חתפייחה
מטרוניתח עד דתחזי נקמ' כמ"ש בזוהר · וזה סדרו :

תורה פרשת בשלח ויבח עמלק וכו עד סופו
ובפרשת בלק חרחנו ולח עתה וכו' עד
וחחריתו עדי חובד ובפרשת תנח זכור חת חשר עשה לך
עמלק ורחוי בין לע"כ בשקידת בבור ובין כחן בסדר
הלימוד הזה לכוין בטעם זקף גדול שבכל תיב' זכור כמ"ש
המקובלים כי הוח רומז דייעול ר' כין תרין יודין ויתעביד
א' סוד חילנח דחיי כין תרין ד"י מים עליוני' חור נכיעו
דלח פסיק וחו תחב' כל זכר עמלק וגבר ישרש וכן בתיב'
ויהיה יש טעם פוד רמז דחז חזלת שכיונתח בזקיפו ע"ד
מ"ם כזוהר בפסוק וה' הולך לפניהם יומם וכו' ז"ל ויהיה
זקיף טעמח לעילח חמחי חלח בגין היהיח שעתח כמה
יחות ושבירו הוות להחי כלה דחתכפיחת עד הסתח
בגלותח והסתח חזלת בזקיפו דרישח כחוכלומה בהדיה
ועל דח זקיף טעמח לעילח ע"כ וכן הוח הרמז בכתן
נביאים עבדיה מי' ח' חזון עובדיה וכו' עד והיתה
לה' המלוכה ויכוין בסוד חבור ו"ה החברים מבשם כי יד
כל כס י"ה שיעלמו ויהן רמוזות כו"ח דוגלו מוציעים
וה' מבכוך הפסוק המלוכ"ה: והכח בסוד ה' יכין
להסביל פרטי זה בכוונו וחגלה טבתגלבשה טבחיים
והוח

דקדוש והוא לבדו לו ודלת רוח דלחץ שבשב כין הפלסתים
וז"ם עד הגבול שלחץ ג' קליפות הנזכרו' שלחץ עד
כמלכות שלו עד מט"ט ועד פה תבח ליקר מן הקדושה
והיש כחץ הגדול מכד הקדושה · הנה בודאי לברא לך כי שו
הבשמות יוציאו כל אחד בתוכך וז"ם תכפי שלומך מברחים
שלימים ומשלמים עמך ומבקשים להכתך לחמך ישימו מזוד
תחתיך כי ע"י הלחם שחטפת מן הקדושה הוציאו כל כחך
מה שכבר היה לך חלח חין תבוכה בו שלח היש יודע
שהיה לרשע לו להוציא לת בלעו מפיו כלשון ·

ואתחנן יהגו בפסוק הזה·בירמיה מ"ט לחדו כה
אמר ה' נבחות וכו' עד כלב חשה מגרה·
ישעיה סי' ל"ד קרבו גוים לשמוע וכו' עד לדוד
ודור יפכנו כה וכפי כ"ו יותן רשע בל למד נדק וכו' עד
והרג לת התנין חשר בים · **יחזקאל** סי' ל"ה ויהי
דבר ה' עד וידעו כי לחי ה' **עמוס** סי' ח' כה למר
ה' על שלשה פשעי חדום וכו' עד סוף הסימן **מלאכי**
מי"ה חהבתי לתכם וכו' עד והעם חשר זבח ה' עד
עולם **כתובים** תהלים סי' ט' י"ז ל"ה כ"ג פ"ד
ס"ח ע"ד פ"ג ק"ט קכ"ד ק"מ · ויחי"כ כזוהר
כרשת הפלח ויבח עמלק עד סוף הפרשה וכפרש ויקהל
דיש הפ' רבי חייח פתח וכ' עד ולייחדה לון מכיוייהו ·
ובר"מ פרשת כי תנח דף רפ"ח ע"ב והיה בהניח ה' לך
וכו' עד ולחמי לח ישמע · והכל לפי הפשוח יהגו ביתר
מקומית בזוהר פרשת כרחשית דף כ"ה ע"ח יקוו המים
דה חיריתח עד ולו יקהת עמים · ובפרשת שה שמות
דף ט' ע"ח קס ולחמר ה' חלהיכו בעלוכו וכו' עד והנותד
בירושלים · ובפרשת לחמור פ"ט ע"ח ולנחותו הבתולה
עד קומי לורי · ובפרשת כרחשית דף כ"ח ע"ב ויכחם
היה ערום וכו עד ושמו לחד ועוד פס וידע חרס עוד חת
חשתו פס כיומח דחלפח כיתח עד חז הוחל לקרח בפס
ה' וכל המוסיף ה"ז משובח לאחר כל זכר לעמו ·

ואחר הקריחה יעתיו עתרתם בנוסח זה
יהר"מי חו"ח מלך חכין י"ח שכבח
סגולת קריחתנו וחת חשר קרינו ולמדנו שתה עתה שעת
רחמים שעת הקשבה ונקריחך ותענינו שיהח עולה קריחת
כל זכר חכדון עמלק למעשה ולהעלו' זכרון פשעו וחטחתו
מול הורית כפר כבוד' כפ"י יהיו נגד ה' תמיד ויכרת
מהרן זכרם ה' כגבור יבח כחים מלהמות יריש לף ינרית
כל חייכו יתגבר ונלחמ בשרת גוים חבדת רשע סמם
מחית לעולם ועד ובכח ע"ב כמהן היונחים מפסוקי
ויסע ויבח ויט רכב נלח שלש"ב ק"ל לנקום נקמת רחשית
גוים עמלק היה כחם הוח ס"מ הוח מלחך המות סוכני
כחבוי שלש מרו"ם שבתו נוסח ברוב כחי לומר כלבו י"י
יורידני חר' הפשילהו הפשילהו עד הטפר והיה בית יעקר
חש וב"ת יוסף להבה ובית עכו לקש ודלקו בהם ולחכלם
ולח

ולח יהיה שריד לבית עשו תמיחה חת זכר עמלק וכל
חנשיו קס"ם ונח"ש עמ"ל והון יסוב עמלו ברחשו ועל
קדקדו חמסו ירד · וקנח לנפש קדשיך י"ה המתעלה
ויעטול ן' כ"ה ירוממים של מטה ו' כה' עילחה ירומני'
של מעלה ויהיה ה' למלך על כל החרן ביום ההוח
יהיה ה' לחד ושמו לחד · כי י"ד על כ"ם י"ה מלחמת
לה' בעמלק מדור דור והכטו נח והושיעה נחן מרכיתיך
ודחה כי עמך הנוי הגדול הזה וחל תתן נחלתך לחדפה
למשול בם סדו של עמלק רחם הפעור :

ואם הנביר הטעיר במעלליו חשר לח טובים
וחין בהו מעשים להשמיד פריו ממעל לחכיהו
מלכנו חכינו חתה וחתה בטוכך קנח על דבר ככוד שמך
וזכור לנו לחכות הקדמונים חברהם יצחק ויעקב עבדיך
ונלוה חליהם וזכות תורתך הקדושה לעמוד בימין לביוני
עמך וחל תעש עמהו כלה בנלוחיהו כי חל מלך חנון ורחום
חתה ודרך לעשות חסד חנם בכל דור ודור מהר לרפח
נגעיהו וחל ימצטו לפניך תלחותיהו מהר יקדמוהו רחמיך
בחרן סבייהו לח למעבהו חלח למענך פעול של תפחית חת
זכר סחריתנו כי לך מיחלת עיניהו וזכור עדותנו בכל יום
תמיד חומרים פעמים שמע ישרחל ה' חלהיהו ה' לחד לך
ה' חכיהו לך ה' נייחל חל תחפה ותענכו כי נחמו גויש
חבדה תקותם כל בדך לך תכרע וכל קום לפניך תפתחו'
ובל כן נקום לך ה' חלהיהו לרחות מהרה כתפ חפת בוחך
להעביר גלולים מן החרן והחלילים כרות יכרתון לתקן
עולם במלכות שד"י ומלך ביופיו תחזינה עיניהו מוכתר
בכתרי כתרים גם יחד עם חליהו ומסוכה נסיכי חדם וה'
ברחשם לסכרית זרעו של עמלק לח יזכר ולח יפקד ויברם
מחרן גזעו כמוך יכוסר מגורן וכעפן מלרובה ובלו
מוסיעי בהר ניון לנפוש חת הר עשו והיתה לה' המלוכה
י"הוח בשמים הכין כסח"ו ומלכותו בכל משלה יממחו
וירכבו לחומים כי תפפוש עמים מיסור ולחומי' בחרן תנח'
כלה וחכחנו נכרך י"ח מעתה ועד עולם הללו י"ה הנה
חל יפועתי לבטח ולח לחפחד כי עזי וזמרת י"ה יהוה
ויהי לי לישועה · יהין לרגון לחמרי פי וכו' · וכלפני קריחת
פר' זכור בכבוד יחותם לכל לחמי ישרחל לעתיד ולבוח
על זחת בקנדח ·

לשם יחוד קודשח בריך הוח ושכינתיה ברחימו
ודחילו וכולי·

הנה לחכהו בחים לקיים מנות עשה זכור חת חשר
עשה לך עמלק זכור בפה לתקן חת סורפה
כמקום עליון · ולעורר מלחכי מרום ומרכבות עליונות
המופקדים על מנות פרשת זו : לנקום נקמת ה' מחת
זרעו של עמלק ונם עורר רב מיכחל ורעיא כיסא · ועתה
נלח הבז עוז גבורתך כמלחכיך לעלות ולהזכיר עון
חבותיו חל ה' יהיו נגד ה' תמיד ויכרית מהרן זכרם עד

בלתי

כלתי הפחיד למו פריד לך מלהים ימחץ רחם חויבו להם בלשל סר נילם סעליהם בצבא המרום כמרום להעביר ממלכת אדון מן הארץ כחמור מפי כבודך ותשמיד פריו ממעל וזרעיו מתחת. והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהי״ה ה׳ אחד ושמו אחד. ויסי כועם ה׳ וכו׳ יהיו לרצון וכו׳.

ואשר לחתו רוח דעת וירחת ה׳ חל יקל כביעיו לעתור ולרגות סדר הזה כיתר הימים כי חיוב זכירה זו היא כל הימים. וביותר בימים החלה הנזכרים ונעשים לעבור מעשה דעשים כאשר היתה מלז ליעדל אחדן המן וכל כנפיו ומה גם כנגד החיל הזה שלין לך דור ודור שלין בו מזרעו של עמלק והמה הנרי לירחי ה׳ וחופבי שמו כמ״ש בזהר ברחשית דף כ״ח ע״ח ול״ה ה׳ מיכין חיכון כערב רב וחיכון עמלקי דפחים גבורים נפילי עכקים וכניכייהו כפלת ר״ן זעירא מחתרם כלעם וכלק מעזרת דעמלק הוו וכו׳ ומחילין דחשתחלו מכהן כנלות׳ רביעאה חיכון ריעין בקיומא סני וחיכון קיימין על ישראל כלי חמם ועלייהו חתמר כי מלחם החרן חמם מפניהם חילין חיכון עמלקים וכו׳ גבורים עלייהו חתמר המה הגבורים לכסי הסם וחיכון מעזרת דחלין דחתמר כהן הכה נכנה נמו עיר ונעשה נמו סם ובנין כתי כנסיות ומדרשות וסווין כהון ס״ת ועטר׳ על דיסוי ולח לשמח ד״ה חלח למעבד לון סם ה״ר ונעשה נמו סם ומעטרת להרח מתגברין על ישראל דחיכון כעפרח דחרעח ונזלין לון וכו׳ רפחים סם יחזון ליסראל בדוחקח מתרפחין מיכייהו וחית לון רפו לעזבח לון ולח כעלן ומתרפין מחורייתח ומילין דמעתדלין כה למיעבד טב עם עעז עלייהו חתמר רפחים כל יקומו בזמנח דייתי פקידח ליסראל חתמר כהן ותחבד כל זכר למו ענקים חיכון דמזלזלים כל חילין דחתמר בהן וענקים לגרגרותיך וכולי חילן חיכון דחהדרו עלמח לתוהו וכהו וכולי ומיד דייתי חור דחיהו קודסח ברוך הוח ימחון מן עלמח ויתלברון מכל פורקנח למו חיהו תלייח חלח בעמלק עד דימחי דכיה חומחה והח לוקמוה וכו׳.

הנה מעם מתבאר דה׳ מיכי ערב רב הם נסמות הרעות על ערב רב המגולגלים בכל דור ודור ביסראל ואמר סמה שנשבע קב״ה על מחיית עמלק הוח פיתמחו לותם נסמות רעות יען כי לכל עבירות שבין הדם למקום מועיל תשובה וכן בין חדם לחבירו חס יודע למי חטח יוכל לרצותו לח כן חלה רשעים עמלקי דעלייהו חתמר כי מלחה חחרן חמם מפניהם חשר לח ידעו ולח ירעו לדעת ממי נגבו וגזלו ותתעקם מטח עון פשעם מעזד עניים מחנקת חביוני לשר לח יפטרו חף כתשלומין והייבים מיתה בידי שמים כמ״ש חל תגזול דל כי דל הוח כי ה׳ יריב ריבם כמו שהכריחנו הדבר בחלק הקוד׳ בפרקי

מעח ומתן ועל כן קודם ה׳ זכירו עונם הנמלקים דביה לומחה וכו׳ הקדים טעם לעונשם במה דחיכון קיימין כל יסראל כלי המם ועלייהו לתמר כי מלח׳ החרן המם ועליה׳ דיבר בקדשו הרשב״י ע״ה בסוף פרשת בשלח מלחמ׳ לה׳ בעמל׳ מדור דור לחמר רבי יהודה בכל דרין דחתיין לעלמ׳ לית לך דר דלית בהו מהחוח זרעח וקב״ה לחנח בהו קרבח ועל חלה וכיונח בחלה רחוי לכל חיסי יסראל זרע חמוניס לעתור ולרנות לפני המקום כ״ה יפקוד עליהם בחרבו הקשה הרב ה׳ מלחמ דם לנקום חת נקמת בני יסראל מהם ולשר חירפו עקבות משיחו הקדוש דפורקנח להו חיהו תלייח חלח עד דיתמחון דכיה ומחה כלמור במלמר וחף גם עוו יתלוז בתפלתו על כל שרי עם ועם חלח חחד כלב עמד עלינו שלח שבכל דור ודור עומדי עלינו לכלותינו והמה מהחוח זרעח כיסח דהמן המתלבש בהם ופועלים מעשה ומתן.

ואדני לחני ומורי היה לומר מעשה שהיה בספר ד בחים ח׳ ושמו יוסף ן׳ לפרים ושבר הל חת הוחו לנלכת בחצר המלך ולנבות המסים וכל עבודת המלך ויהי ה׳ חת יוסף ויהי חים מצליח והמלך כחשר רחהו חיש חמוניס הפקידו בכל מלכותו לינינו נדול בכל מלכותו ממנו והוח מסבה למלך ונדול ליהודים ויהיו ליוסף מעשרתי בני השרי חוכלים על שולחנו ושבח לו מרכב וסוסים וחמשי חים רנים לפניו וביומים ההם היה סם חים רע ובליעל מעשרתיו ויקם נעטן לו וימרוד בו כי מיהרו פקיד בקצת מקומות מהמלכות ויקנח ביוסף חדוניו ויחמר המלך ימלך חים יהודי עליונו וחשב רעה בלבו להחבידו ויחמר הלח הל התתיר פנו מהם הס עזבוהו והוח עזב חותם ועתה חוכל להנקם מיוסף ומעמו וילך לו חל המלך ויחמר לו מכרה כיום י׳ יהודי לי ואני חשקול כ׳ ככרי כסף לחביח חל נבזי המלך חמר המלך ומי מהם ויען ויחמ׳ לו הרחמן הוח יוסף פקידך חשר כלה חת חוכרותיך וכלה המון כל העמים והשרים וס׳ חחרים עשירי מלכותך תמכרם לי הם ובניהם ועפם ויחמ׳ המלך יהי כדבריך ויחמר החים הבליעל יכתוב ויחתום בטבעת המלך ואני חשקול הכסף עובר לסוחר ויסר המלך חת טבעתו ויתנה לו ויכתוב ככל חשר ציה לו הנורל כי מכר המלך ליוסף ותעשה נסיכי חדם חבירו הם ובניהם ועפם וממונם לחים הנורל הזה ותכף ומיד תעבו חת יוסף ויענוהו בבית הסוהר ויחת מפני העיכוי הרב וכן ענה חל השלר.

אחרי הדברים הלה נידל המלך לחים השורר הזה ויעש חת כסחו מעל כל השרים ויגבה לבו ויחמר לחבד כל היהודים ויחמר להכחיד היהודים הנדולים היושבים בשער המלך ואחר כך יסיב ידו שנית בעד שארי היהודים כי רחה שחין לו דבק על כולם כאחד שמח לח תיעשה בקשתו והשלול שלולת על כל שרי נבחות יסראל

ויקרא לותם אל ביתו ויאמר אליהם מבקש המלך מכם
ממון רב לא תוכלון שלח ויעש עמנו כמעשר ביניהם והוא
היה חפץ לעקור ביניתן · ונתנם החל לחסר ונתעשרו עם
המלך ויפלו אל שער המלך ויהי כראותו שלא נעשה עמהם
ויהי מימים קם למלחמה מלך ישמעאל עם לותו המלך
ויבאו ישמעאלים הרכה מאד כחרבה ויבר מאד למלך מן
הישמעאלים ויאמר מה נוכל לעשות עם ההמון הרב הזה
ויען החים הנורר ההוא ויאמר אדוני המלך שמע בקולי
ויעצך עצה טובה ויהיה לך ממון רב ח"ל המלך מה היא
עצתך אמר הנורר אם על המלך טוב יכתב לקח כל ממון
היהודים שבכל מדינו מלכיתך ותני אתן מחת אשר ימנה
להם אדרבע מאות ריבוא ועבור שתשמיד כל היהודים אשר
בכל מדינות מלכותך ואני אעשה שיתנו כל אנשי מדינות
מדינות מלכיתך ת' ריבוא ממון תחת המסים והעבודות
אשר היהודים נותנים למל' שנה בשנה וכמה יורע ליפה
כי אתכני עבד נאמן אלך כי אם בעצה הזאת · ואם את
האלהים אתה ירא כבר שכחם וגירשם מלפניו ואל יוסיף
להכעיט ואם השארי קוף כהם אלך המלך יחפוץ בהם וכמה
ימים אחיו מלך ליפרש ואל סוטר ואל כהן ואל תור' עם מרי
המה לא להעזר ואל להועיל אדוניהו המלך יונה למלחמה
על תוניו והם תוכלים ואותים בכתיהם ומה בצע כי תניח'
במלכותם השמד וכלה אותם כי למלך אין שוה להניחם ·
לכן המלך מלכי יספר עלך ושלח להשמיד היהודים מכל
מדינות מלכותך ונוה לכל מי שנמצא יהודי בתוך ביתו
שיהיו נכסיו למלך וגופו להריגה ויקד המלך פקידים
ויסמרו כל השלג ככף וזהב להכיות אל גבוי המלך וישמע
המלך ויהי כמחרים ומן הסרים רוחי פני המלך נערו
בחים הנורר ההוא ויאמרו לא טובה העצה הזאת כי מנהג
מלכותינו להחוב את היהודים ולשמור אותם ומי ישמע לך
בדבר הזה ויען ה' כעצת הסיח להמן ח' ויפל דבר בפיו
ויאמר האב לנורר הרע הזה וכה תדב' ויאמר להים הנורר
הלוא ידוע לך כתוך כי היהודים הלא המה אומר למלך
אומר טוב ואתה מבקש לאבדם ושיעשה המלך מה שלח
עמו אנותיו אין אתה אומר ליהודים כי אם למלך וישמע
המלך ולא עצה דבר וישמעו הסרים וכולם נערו בו ויאמרו
לו לא מפנאת היהודים אתם מפנאת המלך ולא מאהבתו
יענת זאת וישמעו הדברים האלה אל היהודים וישלחו
ספרים להודיע אל כל היהודים ואספו בעריהם ויקומו
ויעמדו ויבכו והתפללו לאלהי אבותיהם ויאמרו אבינו ה' ש
כא נאבד בעצת הנורר הזה לך ה' אנרק' ולמו בוטח הפנים
להיום יה דם ולפלישתי יהושלי' אשר בספר' וישמעו הגוים
וכשמ' ליגו והכריתו את שמינו ומה תעשה לשמך הגדול
למה תהיה' כאיש נדהם ואתה בקרבנו עינינו ה' עינינו
ויד והגוים כי ה' נלחם בישראל ות' ב' לוטת בני ישראל
ונהלב מיד נורר ובני ישמעאל התפקדו ויהי בהם שולפי

חרב כהול לאשר על שפת הים ויפקד המלך שרי חיילים
לעמור מעברות הים לבלתי תת מעבר לישמעאלי' ויעש
המלך לאיש נורר היהודים ההוא לרחם ויקח רכב ופרשים
ויבא אל מחנה ישמעאל בטח וק בהם מכה גדולה והם
נטושים על פני השדה ותהי בהם מהומת ה' רבה ויהיו כל
הנופלים ממחנה ישמעאל ביום ההוא י' אלפים שולפי חרב
ואיש מופך בקשת לתומו ויך את שר צבא הישמעאלים בין
הדבקים ובין השריון ויאמר לנערו הוציאני מן המחנה כי
נחלתי ויפול מעל המרכבה וימת · ויתן האיש נורר היהודי'
מן המלחמה שמח וטוב לב ויאמר בלבו עתה ישלים המלך
רבוני בעם כל היהודים ונקמתי מאויבי והוא לא ידע כי ה'
סר מעליו והנה הוא יונה ובא ביד חזקה וה' קנה לעמו
והפך לב המלך עליו וישלח פרס לתופסו ויבא הפרס
וימצאהו בשדים בסוסיו וברכבו ויאמ' לו הנורר השלו' אין מר
אין שלו' כי המלך נוה עליך לתופסך ויהי כשומעו כרח ויבא
בעיר ה' ובה מגדל גבוה וישלח לאמ' אל המלך דברי' קשי'
ופיר פיו לבלי חק לקבל את המלך ומחת ה' היתי' להכשילו
לבלתי תת תרוכה למחלתו ויחר למלך מאד וימלח חיטים
עליו ויבו לתפו לכל מחיו ויתב' במאסר ויקחו כל הממון אש'
נמצ' לו ולאחיו בכל מלכותו ויביאו אות' את' ש' אונר המלך:

ואחר זה נוה המלך לתפסו ויסגר במגדל גבוה
וילחמו עליו וידבר למלך קשות ויוצו המוסים
מן המגדל ויכו את פרס המלך כוסח כליו ויפול לרגליו וימת
ויקנוף המלך מאד ויבו ויניחו את המגדל כחם ויתפסו את
הנורר הרע וידבר המלך אתו מספטים ויבו המלך להורגו
ויהרגוהו וישרפוהו וברוך החל המסיב אשר נתן כזאת בלב
המלך לנקום נקמת עמו ויושע ה' את עמו בחרם י"ב הוא
חדש אדר וכל ישראל נאספו בעריהם בפשון ושמחה והודו
והללו לה' על הנסים ועל הפורקן וכשוך חמת המלך זכר
את הנורר הרע ואת אשר עשה ויאמרו כערי המלך מסרתיו
ום על המלך טוב ימכרו אחי הנורר הרע ואת כל אשר
להם ליהודים על אשר שלח ידו ביהודים ויעשו לו כמידתו
ויבו המלך וימכרו כל נכסי הנורר וכל אשר לאחיו ליהודים
היושבים בשער המלך ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מנורר ויתנה למסה היושב בשער המלך וינח החים מסה
שמח וכל היהודים אשר בספרד שמחים וטובי לב על כל
הטובה אשר עשה ה' לישראל ·

הנך רואה את מעשה ה' כי כורח הוא ומלחמה לה'
בעמלק מדור דור כי כל הרואה ושומע מפלחו'
תמים דעים כחלה יסגיח כי אין זה חלח מעשה ידי המן
המתלבש בנדי עם ועם להכר לישראל ומצות"ה פנות
קדי' להשמיד ולאבד כל זכר למו והקדוש ברוך הוא מצילנו
מידם · ועל כן הימים החלה נזכרים ונעשים לעתור
ולדורות ערב ובקר וצהרים ובקשה מלהיכו על זאת לשפוך
עליהם זעמו וחרון אפו ישגיב ה' כאפו יכלנם ותאכלם

לתם לכל הקמים עליהם לרעה ויפרט מההו' זרעה כיצד דעמלק והימים היה מסובלים במיד מיד לבחול בהם כל לתם נקמה מחויבי ה' בקרוב בכדד שמידתו למעלה בשב' זכור ונדרשים בכפיר יבפ"ח.

פרק שני

יתחייב היורע והמסכיל הנסים והפורקן לאר נעשה לאבותינו בשעה עשר לחדש לחד להכין ולהתעכות בעצם היום ההוא לאר הוא היה היום לאר נהפך מיגון לשמחה וממקום שהיו מחכים לחיבי נפשם לעלות בהם נהפך היה לאר יעלטן היהודים המה בשונאיהם' בעצם היום הזה לאר לחר המן להשמיד ולהרוג ולאבד בידיהן על ידעחל כי"ג לחדש שבעה תוקפו וגבורתו על כם היה הפלה ופלה בכפי הורח' ומשפטי הכוכבי' ומזל היום רעה בגד פני ישרחל בחר בידחו הרחשונים ע"ה בעניין הגורל שהגרילו המן על ישרחל כי לא מלח שום יום עזר ככגדו כי לם חדש פטירת לחבי התעוד' ויום גדול הכלה לאר הוח ז' שלוגם כי חפץ מגרים היה כי"ג כחדר וכו מתו פושעי ישרחל ובגבל חובה ליום חייב כי מזל ישרחל היה כשפל כל התכונה כמ"ש הר"ח מגרמיזח ע"ה וכלי כפק כזה מודעה יד ה' לת עבדיו ושעם לת חויביו וכהיות כי הפך ה' לנו לת הקללה לברכה והפך עצם היום הזה מרעה לטובה וביום הרעה עצמו הרגו הורגיהם ונלכו לת גולגיהם ולכל בני ישרחל היה חור כמשפטות על כן קבלו וקיימו עליהם' היהודים ככל דור ודור להכין ולהתעכות כיו' זה לתת שכח והודחה על העבר כי לח יתכן לעשות שמחה ושטון כזמן חשם לחיות כי מדרכיו יתברך שלימו שמח במפלתן של רשעים וכדכרי רבי יוחנן מ"ד ולח קרב זה חל זה כל הלילה וכו' לחר הק"ב מעשה ידי טובעים בים ולתם לומרים שירה לכן לח לחיך לעבבר זכר ליום ההריגה שלחר כי הוח יתברך לחיבו שמח במפלתן של רשעים גם לחבחו בלך ברכיו ובגילה ושמחה על המטוחה לח על ההריגה והמפלה כשכוחר מהשמך הכתוב כימים לחר כחו בהם היהודים מלויביהם וחברם לחר נהפך מיגון לשמחה יכה כי על הכלת שניהם ושמחו לח לזולתן. וכתב ר"ת ריש פ"ק דמגלה על ההיח דפרכינן ולימח י"ב י"ג ומפני לחר רבי שמעון בר יבחק י"ב זמן קבלה לכל היח ופי' הוח זל זמן קבלה לכל היח שהכל מתלספים לתענית לחבתר וכחים כני הכפר לעיירות לעמד מליחות ותחנונים לפיכך נהגו לעמוד על נפשם והיו נדיכים דחמים וכן מנהגו כמעשה שעשה תענית כשנלח בעמלק בעניות מכלן ולחרון עלו לרחש הגבעה ודרשינן בתם' תעניות מכלן

לתענית נכור שנריך ב' וכתב הריח"ב ומכלן נרחה לר"ת סנר לתענית לסתר שלחו עושים כן כמו שעשו בימי מרדכי ולסתר כשנקהלו היהודים לעמוד על נפשם ולח מניחו לו כמך בשום מקום חלח בכלן ב"כ. ולולם הלים המסכיל יתבונן בכוס התענית זה מה שלח כשעה כוחת קודם חב המכות שיבלחו ממנרי' ולח קודם חנוכה כי טעמו של דבר הוח להיות שגורה להשמיד ולהרוג דהמן לח נתבטלה חלח לפי שעה וביום שקדו מעם ולחה לכו הגזרות השמדות והחרבות והגרושין במלכות ין עד לאר מעשה זה לח נזכר עם הי"ם כ"ה בחגילה כי לין הקב"ה מייחד שמו על הפורענו' ועם כתובה גזרת מלך מלכו של שלום שלח יהיו להשיב להשמיד וכו' ונתבטלה לפי שעה לכל בני כ' יומים כמה שמרו ג' זה כוודע כי על כן בשעלחה לסתר לחכמים כתבוני לדחות ח"ל קבלה לת מעוררת עליהו בין החומות דה"ל שימלו כתוב כי כתב לאר נכתב בשם המלך מלכו של עולם לין להשיב ויבולו לפקור עליהו מה שכתוב וכן לאחו בימחלמי זל מרדכי ולסתר כתבו לגרת ושלחו לרבותיהו מקבלי' לתם עליכם ב' ימים חלו ח"ל לח דייהו הנרות הכחות עליהו חלח שלתם רוצים להוסיף עליהו נ"ת של המן ע"כ ולפיכך קבלו עליהם דכרי הנומות וזעקתם לפני ימי הפורים בכל דור ודור לנום ולכסות לנרה ובקשה מלולהיהו על זלת כל יפקוד עליהו נזרה ושמד כה יותבו כחרן שכייהו ולל שרי ילמר לנרחתיהו די וכשם שהגילהו מיד המן הרשע כן בחמלתו יפלטהו מיד מבקשי רעתיהו כי לחפם עבוד ועזוב.

ועל כן לח טוב עשה המקל בתענית זה ופורש עצמו מן הלכור כלי סיבה הוחיל וכוונת תענית זה הוקבע על כוונה זו. וכוסף גם זאת כי הימים הללה נזכרים ונעשי' על מ[illegible]ית עמלק זה המן ולחוזות מלעשה. וכב' כתבנו בפרק ח' שער של עמלק לחינו כשלאר נכח המחס במרום לאר יפקוד ה' עליהם מלמעלה ויאמר השמד מלמטה כי לין מפלתו לפם כוד ישרחל כלאר שת של עמלק הזה ס"ת הזה שטן הזה יפ"ר וכבל חטח ושטן לאר יחטאו ישרחל מחזיקים ומלשרים לת כחו יותר בלופן כי לין מעצר להפילו לחכה לם לח ע"י שוכינו מכל עוונותינו כי לז נכבש ויתקה מן העולם ולחר שנפילהו מלמעלה בכח תפלותינו הוח יתברך יפילהו מלמטה כמבואר שם בחנוכה וכל כן כלה זכירה זו בלב כל ישרחל למען יכינו וידעו כי כדבר זה תלויה גחולתם וטוכתם לעולם. ולמען [illegible] לת הימים הללה ובזמן הזה כי היתה מחיית עמלק [illegible] תכונו קדמיכנו לקבוע לת יום סוס התענית [illegible] לעשות לכם על בתפוכה והתכלית שלהם להתכוין בו לחלם חוסי' חלעים בחומר כי ממנו יתעך כל חטחת החדש ומזה ימשך תבבות הקדושה וכן נמי יהיה כשנך זה שכבעה שורש

בחומר הוא ס״מ הוא יפה״ר כמ״ש בזוהר פלח לך זל רוחח מעם רוחח דקדוש׳ וכו׳ בפרח מטט״ח וכו׳ וכבן יפקוד ה׳ בחרבו הקשה בסמים ממעל בס״מ סור נר עמל׳ ויפליכהו הנשה לתקן עולם במלכות שדי .

ומטעם זה כתבו חכמים הלחסומי ם להתענות ג׳ ימים לילה ויום לפני הפורים ולא כתבר עלה על רוח רבים לחסר המה זכר לתענית אסתר כי מודעת זאת שלח שלח היה נומיהם חלח בי״ג וי״ד וט״ו של ניסן ומה מקום לנומות ההם בימים ההלה . אלא היתה ספר כוונתם לחלם חופים ולהכניב פורם נתם לחסר ממנו יהה נפש החומר לכל עון ולכל חטחת כי הימים החלה מכוגלים מחר בסודסן הקדמון להועיל מעשה הלים היפרלי להסמיד ולהדוב ולחבד כל זכר עמלק עד כלתי השחיד לו סריד בסמים ממעל ועל החרן מתחת במגולת מעשה התסובה בהם כמו שעשה מרדכי ואסתר נדיק ודק במחורע ההוח בחסר ידע חת כל חסר נעשה בסמים ממעל כי ג׳ נר ס״מ פרו של עמלק במה שנהנו מסעודתו של חותו רשע וזכו לחחרי בנות העלים ולכן תכף ומיד רץ לקרחת מעשה התסובה והכריז ליפרחל לכל נום וכבי ומכפר סק וחסר ו׳ דברים על שנהגו ו׳ ימים מסעודתו של חותו רשע להתים כח שרו של עמלק למעלה והפלינו הכמים לספר התעוררות חסר עובר מרדכי הנדיק לפני קהל עדת יפרחל כנומס הפלח ופלח כמבוחר בתרגום רבת ויחעתיקהו בלשון הקדש כרי שיבינוס הרבים לומרו סם כף ומרדכי ידע חת כל חסר נעשה וכו׳ וכחסר רחה מרדכי הנדיק הג זרה שנג זרה וחת החיגרת שכתבו קיב בגדיו מלפניו ומחחריו ולבש סק ויתפלם בחסר והריס קולו ולמר לוי כמה גדולה ג זרה זו שנג זרה עליהו שג זרו המלך והמן לח על חנייהו ג זר וחנייהו כז׳ לח כל שליטתהו ולח על רביעתיהו הלח על כל הגפן כולה ג זר המלך והמן לעקור ולשרש כנה מן שרשים וכחסר רחו בית יפרחל חת מרדכי הנדיק הגדול והחסוב עליהם כולם נתקבצו וכחו כדין עד שהיה קהל וקבון עם רב עד מחד שחין להם ג׳בפר עמד מרדכי על רגליו בתוך הקהל ויצן ויחמר עם בני יפרחל עם חהוב ויקר לפני חביב שבשמי הלח ידעת׳ מה שהיה ולח שמעתם מה שג זר עליהו המלך והמן ולהמי׳ חותהו מעל החרן ולהחיד חותהו מתחת הסמים חין לנו מלך שנכמיך עליהו גם לח נכיח שיתפלל בעדיהו חין לנו מקום לברוח גם לח מדינה להנטל שמה בכל מקום ומקום כתב עליהו ובכל מדינה ומדינה שלח עליהו חכנו כנחן חסר חין להם רועה וכספיהה בלב יש חסר חין לה רב החובל יתומים היינו וחין חב ובהיותו יונק מתה חמו בחות׳ שנה הוכיחו החרון בשערי פומן והמילו עליו ספר תורה מעוט׳ בפה ומתפלם בהפר ויקרחו כו כנר לך ומנחוך כל הדברי׳ החלה בחחרית הימים ושבת עד ה׳ חלהיך ושמעת בקולו כי חל רחים ה׳ חלהיך וכו׳ . קם מרדכי על רגליו בתוך הקהל התחיל ואמר כית יפרחל עם קדוש ואהוב ויקר לפני חלהיו קומו ונזעק בחצרי נינוה כחשר נשלח חליהם יונה כן חמתי הנכיח להפוך חת מינוה ואשר הגיע הדבר חל המלך קם מעל כסחו והסיר בתר מלכות מעליו ויתכסה בשק ויתפלם בחפר ויצעק בקיפוף מטעם המלך וגדוליו לחמר החדם והבהמה הבקר והצחן חל יטעמו מחומ׳ וחל יריעו ומים חל יפתו ויתכסו שקים החדם והבהמה ויקרחו חל חלהים בחזקה וישובו חיש מדרכו הרעה ומן החמס חשר בכפיהם ונחם חלהים על הרעה חשר דבר לעשות להם ולח עשה גם לחיחנו נעשה כהם נקדם נוס ונקרח תענית חולי ירחם ה׳ בעניינו . לח כחשר כי חלה הנחן עולמים ויוקיס מה עשו .

ואז נעזו כל עדת יפרחל בכניה ונעקה גדולה ומרה וג זרו עליהם תעניות וג זרה ב׳ליה׳ חשתר המלכה פיגח החתן מחופתו בלבוש שק ואפר וכן כלה מלפרין שלה בעפר ואפר על רחשה ושהדם והבהמה והצחן חל יריעו וחל יטעמו מחומה בכל העיר והפרישו גם היוקים מעדי למן וכעת ההיח בירדו מתוך הקהל ומנחו בהם י״ב חלף כהניס ולקחו ספרות מיפוכם וכפר תיכה מפמילם בוכיס הקול מר וחומרים לנח ה׳ חלהי יפרחל חלוה סליחות והרחמים הרי התורה פנתת לנו והרי עמך להוכך חסר להבת בטלים מן העולם ומי יקרח בספר התורה הזה ומי יוכיר שמך . הלח השמע והירח יחשבו חורם שהרי המה לח נכרחו חלח בשביל יפרחל והיו הכהני׳ והעם נופלים על פניהם וחומרים עננו עננו מלכינו עננו והסופרות היו תוקעים ותבקע החרן לקולם וכל עדת יפרחל קהל רב ושולני׳ ויוקיס עמה׳ עונין לחריה׳ בקול מר חננו ה׳ חננו עד שבכו כל נבחות הסמים ונתעוררו בבית העולם מקבריהם בחבדון .

וגם חכתר הנדקת נמתה שלשה ימים לילה ויום ותלבש שק ואפר ודמיתה על לחייה ודפקה שפרי סמים בתפלת׳ וכמדר בכוייתה כה חמר בתפלת׳ חתה הוח החל הגדול חלהי חברהם יצחק ויעקב וחלהי בנימין חבי לח לפי שטובה חבי פעיניך בזה חבי לפני המלך הטפש הזה חפס על עמך יפרחל שלח יחכדו מן העולם כי בעבור יפרחל ברחת העולם כולו שלם יפרחל יחכדו מן העול׳ מי יחמר לפניך קק״ק בכל יום ג״פ - וכמו שהצלת חנניה מישחל ועזריה מתוך כבשן החש וחת דניחל מתוך בור החריות . כן תגיל חותי מיד המלך הטפש הזה וג מול עמי חן וחסד בעיניו כדמיות חמרה חכתר הדבר וכתחכוני כדרך תפלתה בבקשה ממך שומע תפלתי בע׳ ה זחת חסר גלינו ונתרחקנו מחרכנו וכעונותינו מסרתנו סיתקיים בנו מקרח שכתוב והתמכרתם שם לחויבך לעבדים ולשפחות וחין קונה והדת סיתנה להרגנו וכלנו

נמדדים לרוב לבית בלחם. וידעו כל הנברים לבושים
מקום ואכר הפלחים על האדמה רם תחתו התבות מה
השלח הכמ׳ אם נכלה מי יהיה מרה לבנך והשקתם חטאו
ועוו מים עפו ויונקי פדים יוסבי ירים׳ מבקשים מקבריהם
ממכרת בניהם לפחיטה כנען לעבחה׳

ובור לאברהם אהיוך אכר נסיתיו במכה ומצלת
את לבבו בלמן לפניך והתחזק מדבך בהום
אכ זרי על כנו וחידו ופלח שמלו על נוהר יפחך כנו ובימינו
אחו את המאכלת לשחוט את בנו לקרבן תפה היה ניחוח
לפניך ונדקתו תעמוד לפניך למכנו ולתמכנו בנרה הזה׳
ותבע בלבוניו מן המן ונקים נקמתנו מן בן המדת לאשר
קנה אותנו כנען לעבחה ושקידת יפחך היום לורעו תזכו׳
ואתה הוא האלל המושיע ומכניע זרים הכריעהו הכניעהו
ולא תהיה תקומה למפלתו׳ עזור נא את אמתך לאשר
כפחרתי יתומה בלי אב ואם ותשוקה לעכייה שולל׳ מבית
לבית כן אכני שולחת רחמים מחנן לחנן בכי׳ אחשורוש
ועתה ה׳ הגליח נא לאמתך הטכייה הוהת ואלה נחן
מרפיתך מן הנר הנורר הזה כי הין לך משנור להושי׳ כרב
הו במעט ואתה אכי היתומים עמוד כח לימין היתומת
הזאת אכר כחסדך בשחה ותנה אתי לרחמי׳ לפני המלך
ושלח מלאך הרחמים לפני ויכם ובמי חן וחכד ורחמים
וזכות אכרהם יכם עמי ובקידת יפחק יוקף אותי וחסד
יעקב תתן בכי והינו של יוסף הנדיק של לעמי וימיך
וזרועך ואור פניך תפנדני רחום וחנון נקראת לרך חפים
ורב חסד ואמת נוצח ופפע עימר הכרית והחסד
לאוהביו ולשומרי מצותיו למלף רור פדיונו והפילנו ותביאנו
לרוים ג׳ נותות נמתי לפניך מכאן ואילך מה אוכל עור
עשות ויכולה הייתי לעוס ד׳ אר׳ ימים ולא נמתי אלא ג׳
ימים לשומה ג׳ ימים שהלך אכרהם אכינו לבקור את יצח׳
כנו על גבי המוכח לפניך וכרת עמו הכרית לזכור להם
עקידת יצחק אכיהם בכל נרתם לעמוד אליהם כרוב רחמי׳
וחבריך וזכור עור ג׳ נותות אלו לעומ׳ הנ׳ ימים שהתינכו
כתחתית ההר הכ הנים והלויים וישראלים ויחמרו כל אשר
דיבר ה׳ נעשה ונשמע ופדיונו מהנרה הזאת ויפול בפחת
אשר כרה ובלכד ברשת אשר טמן ילכדו חסידים וידע
המדניו הזה כי לא שכחת ההבטחה שהבטחתנו ואף גם
זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים וכו׳ ותעשה עור
חסדך את קולה ותעקר נעקה נדולה ומרה ודמעתה על
לחייה ותאר נרונה מנעקתה ושיניה חשכו מדמעותיה
ותאמר כל ישראל אחי ואיבי הנאהבים והנעימים לפני
אאיכם שבשמים בקשו בשל רחמים לפני בשל הרחמים
השומע תפלות לעתית כנרה תנה בשלום נפשי וכו׳ כי
כדבים היו עמדי אתם עוללים ויונקים המבושים מלחם
ומים מלובשים עקים ויושבים בחבר נעקו ובכו לפני
הלניעו שבשמים ח׳ לי יחנן ה׳ נבחות ולא נאכד כי שומע

על אשוני ה׳ על לחידיו לא בזה כי לא כזה ולא סיקן עמות
בני לא הסתיר כניו ממנו ובשיבו חנני ממש כי חל שומע
תפלות ותחנונים אתה ברוך אתה ה׳ שומע תפלה ע׳׳כ׳

הנה חלה עמודי עולם התאמנו לעמוד בפרנן
של ישראל לקדם נוס ולקוות תעניות
וכדברים המרים הממררים נפש כל שומעין להשיבן
מדרכם הרשה להתעם בח עמו של במלך למעלה בחת ד׳
והיה הוח טעם נוס תעניתנו עתה להדבות סליחות
ותחנונים לפניך שיחה ולדרוש סליחה מחת החל החנון
המרבה לסלוח של אשר הנברנו כמעללינו הרעים בחו
של שמו של במלך והן עתה בכח כנולת תעניתנו חולי
נוכל נכה בו ונגרשהו ממרום שבתו כד מוקפת הקומת
רבה וזה היה טעם תפידים הרחניים אשר לא הסניך למו
בנוס יום י׳׳ב היה לנברו וכמים ב׳ ימים לילה ויום לנכבד
מחשר חטח של הנפש בחממות ומחילות ונכר במלך והן
בנוס כעל נכי יפוכו חלה׳ להטיל חלשים כנבול הרשנה
להפילו מליברת רמח לנבירת עמיקת כי הומן ימנה שור
כנגדם מוכד נפילתו בימי המן הרשע נין במלך׳ וכל
החים אשר היה מחנפי לענני מעוג ואת שמירו לא כזה
והעלים עיניו ממעללי הרשים ביתר הימים הנה ביום
נום התעניות הזה מצוות לו ויכל לתקון למלחית פני
תוכחות בקהל עדתו ולעורר לנבות נכי ישראל בדברי
כבושים כאשר עשה מדכי בקהל צחת ובמרירות יחנה
לפני קהל עדת ישראל לאחר אחיהו בית ישראל עד אתי
יהיה זה לנו למוקש הנלות המר הזה הוה נמר ימים ונכי
חומי וחמלו כל כבוד ה׳ הלזי ישראל שלין הפח שלם ולין
כאלו שלם כל ומן שורבו של במלך בשולם הכיתו ורלו
כפלנו הפע׳ הנדול הזה כל שוד פלין יפר׳ פכי׳ ממעללי
הרשים כי כל יכון ותשלת ישראל קין מבלים של מקום
הקדש ותרבה עגמה נפול הרפנה נוסחת ומכך
במלך ואוכבה מוכל ורחימו הכנים הנהפכים והנעשים
נולים מעל שולחן אכיהם ואם של בנים תתייפח תכרע
כפיה חזיה כי בני יעקוני ואימה הסוב לאם כי תעלה
ותעכח עולה מרחם בן כטנה תלולה אכם כי עו הפח
מרו של במלך עוו התאזר בעוניהם ומה תעשה להם הכנים
אם לאמת הכנים תעכב של ידה ויהי מן החנון נפקדה
ותיכב תמיד כל הימים לאמר לכו כנים ממעו לי ונוכיחה
אל תהי עולה חיסו כל כבוד אכיכם המפתוקקת לקרב
אתכם סביב לפלחנה ושובו אישו מדרכיכם הרעים
כני ידידי הענושים מני כטן הנשיחים מן רחם חיסו
כל כבוד אכיכם שבשמים המחולל בין עמי התועבות
כאמר ר עם ה׳ אלה ומהרמו ונאו ויקרא ה׳ לנכני תפפה
לאמר מי נתן למשפה יעקב וישראל לנבוזיו כני כשורי
ישראל יאשר אל אשר כך אתפאר אמה כנה הוכך אכה כנה
ויך לנה כנה הדרך ומה לו לאב שהנלה את כניו ואוי להם

פרק ב תועלת לענין הגאולה להשיב רפים מעון

לבניכם שגלו מעל אולחן אביהם עד תגח ירום חויבי לדם בלויעל חים חון בעון פשעיכם ועתה בניכם עד מתי לא תעזרו מתרדימתכם הקיצו בני ידידי חל תזכו בעד אביכם שבשמים והשליכו מעליכם כל גלוליכם וטומאתכ׳ קדשו נוס וקדשו תענית וסוכו של ה׳ומהר לשי׳ת שכותכ׳ כבר לשומה ולת זכר עמלק לשמיד פריו ממעל ושרשיו מתחת ולת רוח הטומאה מעביר מן הארץ. וכזאת וכזאת יבוע על לב עדתו ביום הנום התענית הזה ומנח עוד כנגדו בלמוד להם כוחו וידעו מן דורו על מרדכי הנדיק כי גם כי חטאו עוו פשעו לפניו יתברך עד כי הגדיל לחויב שרו על עמלק למעלה. כאשר קבלו עליהם לעוב חל ה׳ גם כי היה מתוך גרה עתקו גם נבזו חיל להתים שרו על עמלק והמן נפל בכח עוו תשוכתם ושקם ותעניתם ויהיו לנם. וכמו כן גם לנחנו בגלות החיל הזה כעשה כמוהם לומר בפלנו הרעה הגדולה הזאת נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה חל ה׳ חילי ישוב ה׳ מחרון חפו ולא נאבד תחת ממשלת זדון עמלק המחוי׳:

ולא היה ח׳ ולא כ׳ שעשו זאת כי מה תועלת לענין הגאולה בשוב היחידים כי התועלת להם לבד׳ ומה בנע לתשובה לדר שרוב העם חינן שבין. לפם כל ירא וחרד לת דבר ה׳ נדיק לאמוף לחשים ריקים ופיחזים לאשר לא ידעו לת משפט שלהי השמים זה עשרה וזה עשרי׳ ילדוף להם לת הדרך ילכו בה ולת המעשה ישעון ולקרבם חל חביהם שבשמים וכבן תעלה לחוכה ומרפא למכיתינו ולנדותינו ויתקדש שם שמים בין המדובים ובין היחידים והמעטים הנשארים מהם ירחו וכן יעשו ורחמי עם קדם חלו המחזיקים בדת להקימה ולהרימה הם הנקראים עמודי שמים והם מבוקי לדץ והם המעמידי׳ לת כל העולם כולו ויש להם זכות כמרע״ה וכמרדכי ואסתר בדורן לאשר זכו וזיכו לת הרבים והם המוניחים יקר מזולל ים מלין והן סותפין לבודף יתברך בבריית העולם ובהעמדתו לכל נומר כל ח׳ רב חו רבן שלום עליך נפשי ולהשגב בתוך ביתו ללמוד חו לעשות בחפצי שמים. לא זו הדרך הרצויה בעיני ה׳ כי חינו דומה העוכה לקנות לעשות נפשות רבות ולקידן תחת כנפי השכינה כמי שהוא מזכה לת נפשו יחידה והחידים בהמות ירעו ועתיד ליתן דין וחשבון על ככה הוחיל והיה בידו להשיב רבים מעון ולהגיל לקוחים למות מרוב רוע מעלליהם ולהחיות לת נפשם כתן וחסד לאשר חננו ה׳ בשבט לעמו. ולא עשה הנה הוא גרם לת כל הרעה והריבות הגלות הממ. וזה היה דרך כל החסידים הראשונים לאשר היו מקהילים קהלות גדלים בימי הצומות לדרוש להם לת דבר ה׳ לת חוקיו ולת משפטיו ויתר דברי כבושים לעורן מתרדימת שנת׳ לעבוד חל ה׳ וכזה יהיה עוד יבחרהו ה׳ עתה בחר החירון לא לע זוב לת ה׳ ולנלבת ביום נומם חים חים למלחמתו

לאשר המה עושים ולא די שלא יהרהו ולא יפשפשו בעצם היום ההוא במעשיהם חלא לף גם יוסיפו מרה תבילות עבירות ביום ההוא דבר עקר וגזל וחמס במפלש ומתנכס ומהם הולכים ומטיילים ברחובות קריה כדי שיסבח רושם ועמלם. הכזה יהיה עוס יבחרהו חליה ממעל וזלת לפניו ביפרחל כי בזמן שהיו נוזרין היו תענית היה היום חלנם כיום השבת שחסור בכל מלאכה כי לם בחפצי שמים ובילות ה׳ כל היום והיו נמים ומתענים שלא ישרידם עוס עקר נופניי כמו חכילה ושתיה וזולתה וזהו המוס הנכבד ויום רנון לה׳ ועל עוס כזה כודאי נוה ה׳. ולפיכך מיטל על רחשי עם קדם לאסוף שיהם קהל עדתם בימי הצומות וביותר ביום עוס תענית לאסתר הבא לפני ימי הפורים לאשר דע״ל הסן מושב במלכל ומשתה רב לאשר לא כרת בהפריזם על המדה ולרבים מעמי הארץ נדמה בעיניהם כי הותרה תורה בשעם היום הזה ויהולנו עד להשחית. שנריכים לה זהר לקהל עדתם לבל יכשלו חל נזיל פעמים חלילה ויודיע עליהם כי לאשר לאו העבר לאו מתענים עתה על מה שכבר עבר לא על העבר לאו מתענים כי לם ניתן חל לבינו כי גם מעשינו עתה כמעשיהם לז בימי המן הרשע ונזומה כל יהוד לבא עליהם כאשר לאו כא חליהם ויכבה נוכל ורחמו כאבדן עדת יפרחל בימים החלה להקל לת רחשם במשתה היין רב ולעבור על דת בכמה דברים המרבילים לאדם לעבוד חל תורה לם כה היה עון פשעם חל יפרחל בימי מרדכי ואסתר כאכילה ושתיה שנהגו מעבודה חל לותו רשע ויזמו לאחרי בנות הערלים. כאשר חכמים הנידו במדרש רבתי דאחשורוש ואגתיק לת דבריהם כיטובים להשמיען לרבים ז״ל״ר יפתח פתח המן הרשע בשלילה גדולה כף על יפרחל הם״ד וכמלאות הימים החלה עשה המלך וגו׳ ואין העם אלמור כאן חלא יפרחל לאחר המן לאחשורוש חלהיהם על חלו שוכח זמה העמד להם חכות ועשה להם משתה וגזוד עליהם שיבואו כולם ויאכלו ויפתו ויעשו כרצונם כיון שראה מרדכי כך עמד והכריז עליהם ואמר להם לא תלכו לאכול בסעודתו של אחשורוש שלא הזמין אתכם כי אם ללמד עליכם קטיגוריא כדי שיהיה פתחון פה עם מדת הדין לקטרג עליכם לפני הקב״ה ולא שמעו לדברי מרדכי והלכו כולם לבית המשתה ח״ר יפרחל ח״י חלף וחמש מאות הלכו לבית המשתה ואכלו ושתו ונשתכרו ופתקלקלו מיד עמד בדו של עמלק והלשין עליהם לפני הקב״ה ואמר רבש״ע עד מתי תדבק בחומה זו שהם מפריסים לבבם ואמונתם ממך אם רצונך אבד חומה זו מן העולם כי היכן בחיים בתשובה לפניך ח״ל הקב״ה תורה מה תהא עליה אמר לפניו רבש״ע אי אתפתק בעליונים וגם השוה דעתו למחות לת יפרחל בחות׳ שעשה אמר הקב״ה למ״ל חומה שבשביל הרבתי חותותי ומיפתי לכל הקמים עליה לאשר חשביתה

מלכים זכר מיד לחמר הקב"ה לשטן הבה לו מצלה והשתוב עליה כלה בחותה שעה הלך השטן והביא לו מצלה וכתב עליה מיד יציאתה התורה כבבר שלמות ונתנה קולה בבכי לפני הב"ה ואם מלאכי השרת ניצני לקול בכייתה ואמר לפניו רבש"ע אם יפרחל בשלים מן העולם אמו למה אנו נריכים בעולם שנאמר כן מלאם נעקו וגו' כיון שמעיבו חמה ולבנה כך חסמו ננהם בחותה שעה רץ חליהו ז"ל בבהלה לכל החכות ולכל מעשי' שמרם לחמר להם עד מתי לחכות העולם תרחמו בשינה ולין לחתם מעניחים על הנרה שבניכם ברויים כה כי חמה ולבנה וככבים ומזלות ושמים וחרן וכל נבח המרים בוכי כמלר ולחתם עומדים מנגד ולינכ' מעניחין ח"ל מעני מה ח"ל מעני שנחמו יפרחל מסעודם של לחשורוש ובעבור זחת נגזרה עליהם גזרה לבלותם מן העולם ולחכר חת זכרם לחמרו לו לחברה' יניחק ויעקב לחם הם עכרו על דת הקב"ה ונחתקה גזרתם מה לחנו יכולין לעשות חזר חליהו ז"ל לחמר למשה לי רועה נחמן כמה פעמים עמדת על הפרק ליפרחל וכטלת גזרת' לכלתי הסחיתם מה תעבה על הנרה הזחת כי כלו כניס ער מבכר לחמר לו מרע"ה כלום יש לחדם לכבר בחותו הדור ח"ל יש ושמו מרדכי ח"ל לך והודיעו כדי שיעמוד הוח בתפלל מעם ולחי מכחן ובקש רחמי עליהם לפני הקב"ה ח"ל רוע נחמן כבר נכתב' חגר' כליה ח"ל מעה חם בטוב היה חתומה תפלתנו כשמעה ולם כדם נחתמת מה שהיה הוח לחמר ליה בטוב היה חתומה לחמר ליה לך והודב למרדכי מיד הלך למרדכי הה"ד ומרדכי ידע חת כל חשר נעשה ע"כ:

הנה כל יפרחל חשר בחוכו יעמיב רבריס כחלה יחרד לבו ויתר מתקומו חשר המה רבריס הרבים המחרידים הלבבות ונמם כל לב ורפו כל ידים בשית לב כמה גרם החטח חז להיות נגזר עליהם כליה וכחרנה ע"י שבועת היין חף חלה חתם חפם מיינם על יפרחל ומכיסול' ועם כל זחת כחו כמלוקה הנשומה הרחה להכחד מן החרץ במעט ולי ככה לחר שנטומ' ונבקש' מלת שלהיו חת התעבי' הזה של חפתר לכל יהוב לבח עליו בחשר חז בח עליהם לחנחו נעשה כל חלקי הסותר לזה בחותו שון עגמו שלהם למשוך בין רב חת בשריו כל הי' ההוח וכל כלילה ונגר מעריו יפרה לבלות בשר ערוה חו לפחות בשירי עובים זמרן נשי ושניין נבחי כחש בכעור' ויעכחו חת ה' עוזם לכלתי התפלל תפלתם בכוונה ורבים מהם מבטלים ק"ש דחוריית' מפני חמת הסעודה מי גזר כן מי ניוה כן היחמן כי יהוה הוח יתבך ע"י חכמים הקדושים מנות מעתה ושמחה לעבור חת פי ה' חלהיהו חלילה ולחיות החטח נעשה להם כהיתר ח"ו הכהתל בחמום יהתלו בו יתברך למוס לפניו כמתחכנים על פ עשיהם ולכל חטחתם על כי גם מעשיהו עתה כמעשיהם

כמעשיהם חז ונעומה ובקשה סליחה וכפרה על זחת לכל יפקוד עליהו הרעה כמו חז ועשוב למתוס ולנתון ולהחכיד מעשה תשובתנו כיום המחרת ומה גם כי כעצם הי' הזה שם נפל פחוד המן הרשע כמלחמר והמן נפל בתוספת ו' לרמות כי בחותה שעה נפל הפר שלו למעלה ס"מ פרו של כמלך ולחיכה נקום לחותו ויתעורד במעלליהו הרעים כיום שבו שמין כחרן חבלו כחשר כל עון וכל חטחת יפרחל היה מעבין ומעבנים לפר כו יעבין וחוח כלכיל יקום וברף וחין מנילל כמו שבח כלחיבה כפרק ח'.

ונוסף גם הוח כי יחותה לנו להתקדם בקדיחה יתירה ולשעלות מורחת שמים על לחשיהו היום יתר מחר על כל הימים כחשר הוח היום חשר נכנסנו לברית בקבלת התור' כרצונינו כלשו' חכמי' הניחו במלמר קיימו וקבלו היהודים קיימו מה שקיבלו ככר כחוכ' חשר זה לבר יספיק לקבוע חג לה' בתורה וכירח' ה' היום הזה כיום התקר' חב השבועו' מק"ו וכל שכן בהנרף חלין מעשה תוקפו ונבורתו על כם הנפלח לחשר חסדו יתברך לעשות חתנו למלטנו מיד נר ממות לחיים ונח זחת לף ז להשיב נמלם בראשם והשב לעשיהו שבעתים חל חיקם כי כלה ויחי לחיהי יפרחל להתקדם במחר מחר בעצם יום הפורים ולהיות ירחתו יתברך על פניה' לבלתי יחטחו חשר גם מעשה זה נכון מנהג החמידים הנמים לפני הפורים שנשה ימים לילה ויום שהיו חוננים למה שהתענו יפרחל לקבלת התורה כמו שכתוב בפרקי ר"ח שהתענו שנשה ימים ולילי שפק כי כעשה כן מנהג יפה הוח.

הנה ככל משפט הדברי' החלה יביע כל לים חכם לב בקהל ערתו בעצם יום מוס התעבית הזה ויקדים תוכחה לעזה ותשרו מה טוב חלקו ומה נעי' גורלו וככן כו יכחר ה' וכבומו ותעבייתו וכמו שנל ידי התעבית והתשובה היתה הגחולה ההיח בימי מרדכי ואסתר כמו כן גם עתה כהתעורר לב ערת יפרחל בכום תעבייתם של התשובה ישוב יד ה' שנית לגחיל חת שחר עמו לתקן עולם במלכות שדי. ומה גם בהנרף חלינו וכות כ' שרי נכחית יפרחל בדיק ונדק מרדכי ואסתר חשר תתעוררנה נשמותם בשמים מיחל כיום מוס התעבית הזה חשר הוח זכר למו כי גדול נדקתם ויושר פעולם לפני חלהיהו וטוב מהר להעלות זכרונם הטוב לפני חביהו שבשמים ולעתור ולרנות לעשות נדקה והסד חתנו בחרן שבניהו בשר זבותם ונדקת' היח תמכנו למהר לרפח נגעינו וחת נמח דוד מהרה ינמיח בפרסום רב. ומכבי בהנתי בקהל ערתי כם החברים יע"ו ביום מוס תעבית חשתר להנות בשר הכתוב בשבת זכור למעלה כי לח תתביים מטחניתח עד דתחזי מוקמח וחחריו כשהר מעשה התשובה שהתפלה שהתפללו מרדכי ואסתר כמחורט ההוח בדמעות שלים

כמו שהעתקנוה למעלה בלשון הקדש גם משם זה העיקרי
ולזה כך כתב התפלה על מכונת החדש המובא בפרק ח'
דר"ח על סבר הגלות והכניעי תחת קוס מלכת מפיחח
הוספתי נוסח זה.

קומו מרדכי הנדיק והתהר הנדיק הקבצו ופמצו
לפמוע תוכת עם פזורה ופרוד הכיטו
ורוזו הבן היקיר ידיד נפש מוכה ומעונה פסוי וכזזי תחת
עגלת הפכרים בבל ונינוה ובמלך למפסה יעקב ושראל
לבוזים בני ניין היקרים המבולחים בפז תיכה נחשבו
לכלי חרס והיה לוד ישראל לחשך ובב' עמלק כיד דמה על
תפלרת בנים העמיסים מכי כטן הנפולים מכי רחם לוי
ולחנו לבן היחיד שעלתה לו כך.

אבה הכירי הרועים מבטלי גזרה מציירי שבועה
מבבירי קנאה מפיבי חימה מלמדי זכות
מפלפלי זכות הבות על בנים יחד יכמרו רחמיכם על עם
זו קניתם קדם בפזים הכירה כשעמד המן הרשע ויבקש
לקבקב כיהתן על ישראל טף וכפים ביום אחד ועמדתם
בפרץ בעת נרתם להפיב המת החל מהפחית ויחס ה'
על הרעה והפיב לבבינו פבעתים הל היקם תשריפם
מלמדי זכות על בנים פבח לכם מפלפלי זכות לחבות על
בנים. וכאבר הייתם לו לנזר מעון ומגדל לחבות היו גם
ע זרה בגרות לבני אלומלני בבור הגלו' החיל הזה בבכי
תבואו ובתחנונים ויורידו כנחל דמעה מול ככה הרחמים
העתידו כסד הנדיקים והחסידים ועל שחרית העם בית
ישראל ועל זקניהם ועל פלימת בית מופריהם ועל גרי
הנדק ועלינו כל אשר בפש עם מרדכי יכונה שפכו לפניו
לבבכם נחמד. חובת ה' על עמך ואל תתן נחלתך להרפ'
למשול בם גויי היפה נא כרוב רחמיך והבט נא נאן
מרעיתך ש נא תשת עלימו חטאת אשר נוחלנו וחם' חטאו
כי אל טוב וסלח אתה אל יפשל בם קנף ואתה כי שמך
הגדול הזה עמוכי התלאות חולפות וכחות ואפס
עגור וכ זוב בורות בורות נשברים אשר לא יכילו לפלות
זיפך וקנפך מקונך רוח ומעבודה קשה בכוף עניי ומדוכא
אל יפעטו לפניך תלאותיה שנות רשה אחר רשה בארץ
סביוים דויים וכהוכיה מגוי אל גוי ומפלכה לעם אחר ו
תשרת אל זכר גולת הרחל זכור לעבדיך לאברה ליפחק
וליעקב ואל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו
כיא אתה נתן לכך והנחם על הרעה לעמך והקם בדי
יכוד והושיעם למען שמך אל תחשה ותשנם כי נאמו
גויים אבדם תקותם גם בשיפ יפלח להמר אחרי מאכר
נאולה תהיה לו אתה לבינו אב הרחמים אל תטשם מלבבנו
ואל נא תשכחם יוגריכו ואל תעש עמם כלה בגלות עיניכו
חמרמרו מני בכי היכבה נוכל ורחינו בדשא אשר ימכה את
עמיכו והיכבה נוכל ירחינו כאבדן מולדתנו בקרב הגויים
והגרים אתם מקביר פרעה בשמלך ופר גילם מעליהם

אדם בליעל אים לזן עד מתי רשעים
יעלזו יביעו ידברו עתק יתהללו כל פועלי זון עמק ה'
ידכאו ונחלתך יענו על עמך ובריתיך כוד ויתיצבו על נפוק
למדו לבו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישרל עוד ואתה ה'
עד מתי. מנח מלך רחום וחנון זכור ערתך קנית קדם
ותעלם זכרון עוז היר הגדולה אשר נפלאת לת ידך כחמר
כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדור דור למה תביט
בוגדים תחרים כבלע רשע נדיק ממנו מי כמוך בעל
גבורות ימי דומה לך נא נא ליפע עמך ליפע לת מפיקך
ומחץ ראש מבית רשע ערות יסוד עד נוחר סלה יפפה
להם כמדין כסיברא כיבין יבעורם ואש ובצה ובלעטם
והמן ואחו ות מרישיו שיתמו כנלגל כקש לפני רוח כאש
תבער יער וכלהבה תלהט ההים כן תרדפם בסערך
וכסופתך תבהלם יבופו ויבהלו עדי עד ויחפרו ואבדו
תמח לת זכר עמלק מתח השמי לח תשכח תשמיד פריו
ממעל וזרעיו מתחת וידעו כי אתה שמך ה' לבדך עליון
על כל הארץ ואמר אדם לך פרי לנדיק לך ים אלהים
פופטים בארץ וכסס סלע הסיבותינו ריקם מתחיכתינו
בנדת המן הרשע ותוציאנו לרויח כן ה' אלהינו אב הרחמן
שמע קולינו וקבל ברחמים וברצון עתירתנו בנרת הגלות
החיל הזה עם בחירך ופקוד לת נחלתך ברחמי להפי לותם
לנבולם ומלוך על כל העולם כולו בשובך והנשא על כל
הארץ ביקרך והופע כהדר נחון עוזך על כל יושבי
תבל תרגך כאמור ימלוך ה' לעולם אלהיך ציון
לדור ודור הללוי"ה ויהס קרן לעמו תהלה לכל
חסידיו ה לליו"ה.

ובבן כמו שעמדת תפלת מרדכי והתהר בעוסן
הבירה בזמם וזעקתם. כמו כן מפינו
תשמע ותושיע עניינו לאביו עניינו ביום עוס התענית
הזה כי כנר' גדולה לפיהם על כי הרבינו רשע ופשע עד
להשחית המקוות ולקבל הניאוות השלילים ומעשינו
עתה כמעשיהם לא בעזקת חמת המניק הרשע.
עוכותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד מעל לשמי'
והנה עתה שבנו אלין ביום עוס התענית הזה נועקי' על
מיעוותינו דואבים על אחריתנו כל יסוב לבה עלינו
כאבר בה עליהם נרה ונוקה. ועתה אחר שובנו
נהמנו אפקנו על יוך בושנו וגם נכלמנו כי נשאתנו
חרפ' הלאת זוהמ'עון פשעינו ועת' ברחמיך הרבי' תחפון
בנו ותרגנו ותקבל ברחמים וברצון עניותינו כי אין מי
יעמוד בעדינו אפס עמך הגדול. וכרחם אב על בנים
רחם עלינו ושלה ויבא יגיע ירחה ויזכה זכרון אבותינו
וזכרון שני פרי בטנותיו ישרל נדיק ונדק מרדכי הנדיק
והתהר התעה היום ברחמים ושוז הדר נדקתם העלה
לפני הדום ככח כבודך ויכבשו רחמיך לת כעסך וינולו
רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו בי"ג מדות

רחמיך לשר תקנת בתעלומו' חכמה כשבבה ולת כריתם זכו"ר החלל נוע"ר חסד . ונקה בטל לאורות לת רוסם כתמי עוונות יכו לשר פיגלנו והיימו מבלי"ן בקודם ולו מורידין בעונם לסם מבילתנו . ותעלה למעל' עוזו זכות מרדכי ולסתר בני בריתך ולהקי' סדי יסודך וסביל דרכיו הסתולל ונרחתה הקשת סם ומתפלר כנויכין סלו מכהיק ומבריק עד להפליל . ומחן פלחתי מוחב וקרקר כל בני עת ויחבד כל זכר למו ולת נמח דוד מהרה תנמיח וקרנו תרום כישועתך לכמוך בחולה לתפלה שסון וסמחה ימנח כם ה' נדיק בקרבה . לרחות מהרה בת"ת עוזך ולהעביר גלולי'מן הלרן והשלילים כרות יכריתון לתקן עולם במלכו' שדי ומרדכ"י ינח מלפני המלך לשחוב מים בשסון ממביניכי היסועה ויהי נועם ה' חלהינו עלינו וכו' נעשה למעין עמך וכו' יהיו לרצון וכו' :

ואח"כ יגמור כדר שלר התפלה כמי שהובח שם ובזמן שחין שהות לבעלי המלחכה יחמרו לפניו כסדר הזה ברחשונה בסדר תפלת מרדכי כחמור ושוב חחריה יפסיקו בשפה כנוכח תפל' וז היה לבדה קומ מרדכי וחכתר וכו' כנ"ל וחסרי העם שכבה לו חיש על העדה לעתור בסדר הזה בקהל רב לשר חין כשק כי יגלח דברו וירפא לכל העם מעשיה'ולכל חטלת לחבו'מחש כ' על שחטלו ויתנו לב לשוב ובדרך זה יבותרו דברי הנומת וז בקשתם נח לזולת ומה לו לחדם לשר בשפר יסורו בבולם זה הספל לנכור המון נירי"ו על בלי לו חף כי חסף רוח בחפניו כרוב תבונות . כל כמה שלח נחלה על שבר יוסף וחרבן הבית וחלול השם בגויש ולח פנה לעשות קורת רוח ליונרו ולבקש מלפניו על עמו ועל זכרון מסיח בן חד עבדו למועדי' מימים ימימה בעתות הרצון לם השב יסיב לעורר לת הרחמים בעתות ההם כי מה שלח יוסב בימים ושנים יוסב לרנעים ותשועת ה' כהרף עין . ומה טוב חלקו ומה נעים גורלו לם השב יסיב עת הרצון לפניו ה' להיות גאול' ישרחל על ידו ולח יחמר לים על העדה נדיק בכל מעשיו יחיד ועני לני ומם חיביל כי חפנב בעתידות כחלה כי לח מחכמה ידבר זחת לחרי רחותנו בנרת המן כי נכתב ונחתם בטבעת המלך מלכו של עולם לבלותם מבל פני החדמה עם כל זחת לחמר מעם לחליהו כלום יש להם כשר בחותו וכו' הרי שלח שחל לחם חדם כשר הוח לבחו כי הוח לבדו יכפיק לעתור ולרצות ולכפר בעד כל קהל ישרחל ומעם רבינו ע"ה שם פניו ומפיניו בו שיתפלל הוח מלמע' והוח יבתור בערם מלמבלת כי כל התבורות עליון לח כשפה חפם בהתתקף הת צורות התחתון כבנין חמת מחרן תנמח ונדק מעמים בשקף וכן מהג הדבר לדורות עולם לשר יפקוד ה' חיש על העדה לשר יושיעם ולשר יביחם בדרכי ה' בהחריד לת לבם תמיד כל הימים בדברי הבוחות וזעקתם לעורר לב הנדמים מיעוצת ה' וכבן

תעב לה' מחלפים חלכות מרכבות דרוסים לשר ירדום בכל כל קון וקון תלי תלים של הלכות וכו יסים כל מניניו וכשובו חלין שמב והוח הנדיק לשר יתוחר כשם נדיק יסוד עולם בחתת ותה לל חלקתו ברוח מכוכתו והרנת חכמתו כהנרף חליה בודל המעשה הטוב ללמוד וללמד דעת לת העם בחוקי החלהים ותורותיו ודרכי התשובה יום ליום יביע לומר ולילה ללילה יחוה דעת כדרך חסידי הרחשוני' והח כלח הח לח סניח כלשר הורבנו בספר זה כיתר המקומית כרחיות תלמודיות וכזוהר פרשת שופטים זל כי תבוח חל ביר בנין חוביהון בניחין דחטחן לקמלי ולת ייסיבת כרוש ימים רבים מלי רבים ג' יומין דל בתר דל וכו' תח ולתקיר לך כל בבי כיתי לל תשחית לת עבה דל ת"ח דלויהו כמלחת דלויהו חילנח דחיי לת עבה הוח דיהיב עישח לחתח לחשת וכח מן דינח ולולף לון לרחין דיהכון בה ע"כ :

ומורי זל היה לומר כי סגולת נוס התעבית הזה ללובש בו שק ולפר . להפריד מבלי הבגדי' הבולים בגד בוגדים חלק הרע שבו כמודע מדברי הרב כי כל לדם כלול מטוב ורע וכל לחד כלול מפרנוף שלם והטוב נקרל לבוש וחלק הרע נקרל בגד והוח הסוד הנלמר ומרדכי ידע לת כל לשר בשפה ויקרע מרדכי לת בגדיו מלבון בובדים בגדו שהפריד מבלי חלק שהוכך להמשיך לור ד"ק כדי להפריד הבובדים וכמ"ש בזוהר בפרשת דשלח דתניקא קדישא שריח עליה ומליוה ריפין בהחוח לתר דחלקרי שמיס כרין ירעם ותבר חילהון ותוקפיהון דדינין תקיפין וכו' והמשכה זו עשה מרדכי ולבש ש"ק הבולה ת' לתשוק"עליו סוד ד' תיקוני חוורתי דריפח ד"ק המביישים ער ריפח דזל והם סוד ד' מלות שקל כסף ומכמיסים סוד עשו כי ת' לים עמו כמודע ז"ם ומרדכי ידע לת כל לשר בשפה ויקרע מרדכי לת בגדי"ו ולם תלמר ומיכפה ערר עזוז וחיל זה להפריד בגדיו מבלי"ו לזל ולבש ש"ק להמשיך לור ע"ק דכיה תבר חילהון ותוקפיהון כלמ"ד ובהנרף חליו נדקת מרדכי הנדיק כיום הזה יהי לו מציר לעזור יתר תלד על כל הימים :

ובהניע לת המנחה יכון לקרלת חלהיו והיה מעשה הנדק כה בשפה הוי הזה ביתר עז על כל הימי'ומנחה חסירי'לת מיני הסקל מהשבוע הקבוע בלותו מקום זכר למחנית השקל שהיו מתנים כלחד בומן שפה"מ קיים . וטוב שיו יהותה לו לתת ג' חנלי שקלים לעומת ג' פעמים תרומה החמורים בפרשה . ויחלקם לשמלי תורה לפני המכוה . ולין לבעור עלמו כזה מתנות לחביונים בפורים כי כל לחד כדרש לבנמו ולשר לין לו כסף מזפיק לשתיהם מבלי יתיר לקיים מצות מעשה הנדק' בשפה יום פורי'מזיחלק כי"ב במנחה לקיים מנהג החסידים שהוח מנהג בשלמת ובהל מעשה הנדקה

בעצמו על יום הפורים כיותר כמו שיתבאר לפניכם בס"ד ולא לחר כל השיעורין הללו לאחר יום בפרק כיצד נאחזין ונקיים את שניהם. ושוב כדאי יחזה פניו יתברך בתפלת המנחה בכוונה יתירה:

פרק שלישי

אחר עלות המנחה נכון להיות כל אחים שם ושמיה ביעותת תלהיכו להכיר ולידע את החסד שעשה אלהי אבותיכו עמכו למלטכו מיד נר ושעיבדו ממות לחייס ביום אחר שבכו אויבי היהודים לשלוט בהם ובהפוך הוא אחר ישלטו היהודים המה בשונאיהם כרוך הש המושיע ובהשם הזה היה ישראלי מנמית פניו לעניו הזה רוח נכון יחדש בקרבו להכנס אהבת המקום כ"ה בלבו ולקבל תורתו ומצותיו הן כל אחד באהבה וברצון יתירה שלא להיות כפוי טובה על הטובות והחסדים שקבלנו ממנו יתברך ולאהוב אותו כשם שהוא אוהב אותנו ולנצור פיקודיו ועדותיו מאהבה וירצת הרוממות ולייחד השכיב כי כל ייחוד הוא סוד האהבה כמודע והוא כמשל הבן האוהב את אמו ויזכור לאביו אהבת נעוריו וכמ"ש ואהבת נעוריו כי תמלם וכו' וכבן תתעורר אהבת דודים כמו שהזכרנו במקומות רבים. וגם כשיתו לבבו את מעשה ה' כי נורא הוא יראויב דעתו וכפשו נהלה ושמחה ויתחיל להרהות בעצמו כאילו היה שם והיה בגאל ממות לחיים ממש כי על כל שלה להודו' מבשה תוקפו של שם יאותה לכל איש ישראל לבבות מכע"י של "ג מלבושים חמודים מיוחדים לבך כמו שאר יום טוב ככל השלט מתוך נרה ונוקה לאחר תלוזהו שמחה לבבות בגדי שמחה ושמון וכ"ש השלט ממית לחיים לאחר לבבות שפוטים יתר גדול מאד:

ונוסף גם הוא כי יאותה לנו לעשות זכר לנס שע"י במעשה הנס אתלב"ם לאחתר מלכות וגם במרדכי תחלת הנס היה ומתון הלבוש וכו' ובתשלום הנס ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות אין לאו עתה כאילו ס"ד הלבושים הללו הנאמרים בכתוב לאחר מודם שגבו מאד חלח לחף לפי פשטן של דברים ממנו נקח שרשוי וכאן להיות כל איש להתקדש עצמו מבשוד יום בלבוש בגדי יפע בשמון ובשמחה ויפיס בלבו כי בנרה היו מכוסי בשקיק כמאחר שק ואפר יצא לרחים ויקרע מרדכי את בגדיו ולבש שק ואפר והלך בתוכו עד פנה חליסם ברחוב פיתח את שקם ויזרם שמחה ולבושם בגדי יפע וזעיל נדקה יבשם ובתרגום רבתי דלחשורוש הפליל לכפר בשבח הכבוד והתפלל לאחר התעטף בו מרדכי הנדיק בעת היסורה ומנוה להשמיען נרחים לעורר השמחה על מנוה חל עדת ישראל לאחרו עם ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות שמח וטוב לב בכבוד גדול והלבוש לאחר לבם היה תכריך כון ואחנתן מעשה עבות זהב טהור דאופיר וקבועין בו אבנים טובות ומרגליות ולפנים מן התכריך לבוש מבגדי תרשים הבחים מים מערב ולפנים ממנו כתונת של אחנתן מלויירים עליה כל נפור כנף ושוף השמים והיו דמי שיווים כ' כיכרי כסף וחוור לחוור במתכיו שקבועות בו לאורכו אבני שוהם וחבני מלואים והמבעלים שבל רגליו מבובנים זהב וחבנים טובו' כופך ספיר והילן' וחרב מדלה חבורה על יריכו וברק מרכב כעין כחושת קלל ומצויר בה ירושלים עיר הקדש ועל יד החרב מצויר העיר שושן ומנפת מדלה נמופה כריחו מצויירת ככל מיני נבובים שבעולם ולמעלה ממנו עטרת זהב גדולה ממקדה ולמעל' ממנו תפילין להרחו' העמים ושמרים לאחר הוא מרדכי היהודי לקיים מקרא שכתוב ורחו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך וחנר בית המלך עיטרה לכבוד מרדכי בחור כר פם ותכלת לחזוז בחבלי בוז ולחרמן על גלילי כסף ועמודי שם וכל ישראל המה ובניהם וטפם עטרותיהם בראשיהם ומחים ושוכי לב והכהנים נקמו בידם חנוכות ומכריזים ואומרים לאחר לא יבא לגרוע את שלום מרדכי הנדיק ואת שלום כל היהודים הרמין יתעבר וביתיה נולי יסתום עשרת בני המן ידיהם לחסורות והולכים ומזמרי' לפני מרדכי הנדיק ומודים ומשבחים למי שנתן ריוח והצלה ליהודים והשיב מחשבתם של שונאיו להאבידם והיו לומרי' לחביבו המן הרשע הטיפש כעת כרוב עשקו וכבודו ומרדכי הנדיק והעניו מחה את שמו ואת זכרו בשקו ותעניתו ונעקתו ולחתר התמה הגיעה מן החוכים ויפח מרדכי הנדיק את עיניו וירח לחותה ויאמר לה בחוך ה' שלח נתנכו מרף לפיכיהם לף היה תשיב לחריה לו עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ וכיבים מעמי הארץ היו שמחים על מפלת המן הרשע ומודים ומשבחים על כבוד תפארת גדולתו שהיה למרדכי הנדיק ע"כ וכל כלפי זה יאותה לבל עדת ישראל גם המה בכל דור ודור לעטר עטרת בכבוד והדר רב וכר לנס מבעוד יום בכחנים וכמועדי וכ"ש וק"ן לבחים בסוד ה' היודעים ומכירים המאור שבגדל המפלגה המתבלה ומבריק ומבהיק עד להפליא ומרדכי יצא מלפני המלך כמודע לאחר עתה תהל לאורו מהשולם ועד עולם ומחיר בבשמות הטהורו' בקו יחת המגילה ומי ימלל עוז גבורתה לאחר לא בעשה כזאת בשום זמן. לאחר יסתבל כה החים לאחר תמוכת ה' יביט ושמת לפניו' בכבוד והדר ולא יבש לקחת המגילה בבגדים הטהורים לאחר עלו והלבש לותה מחלמות מבע"י טוש קדיחת המגילה. וקבלתי ממורי ז"ל שמהרי"ן ז"ל היה נוהג לעטול גם כן מבע"י כמו כרגל להכין עצמו לקבל עוז מחדת תבת היוצא מלפני המלך

קמיל קומית ל הוי"ו והוי"ו הסם הדמיו ז בסופי תיבות וכל
ז"ס לחיבי"ו סו"ס ל"י והמה ימי הרפה ליפרעל ועם כל זאת
והפוך ה' למו הקללה לברכה והפכ מרעה לטובה וכימים
הרעים עגמן הפך הוא יתברך הסוי"ס מהופכת ועצלח
כמדר' ונלכו את גולכיהם וכלי ספק כזה נודע יד ה' לל
עכריו וזעם את לויכיו לאבר מטעם זה ג"כ קבעו שמחת
פורים בחדר לף כי היה רחוי להעשות בניסן אלו היתה
מפלת המן כמלמר ויפכות המן ממחרת הפסח ומה בכך
אם היה מזכן להורג בחדר כיון שעיקרו של נס לירע בניסן
אם לו כי להיות הנס היותר נפלא בימים החלה לפיכת
התהפכם מרעה לטובה ע"כ קבעו השמחה בהם ולפיכך
גם מטעם זה קרחו לימים החלה פורים ע"ש הפור כיון
שעל פי הגורל המערכה היתה שפלה והוא יתברך הפכה
לטובה רחוי הוא שיקרא על שמו והוא לומרו והימים החלה
נזכרים ונעשים כי הימים החלה אתכונתם לרעה והפכו
מיגון לשמחה הוא שנזכרים בקריאת מס פורים ונעשים
כשמחה וגם בשם זה שם המו ג"כ מה הגיע שיהם כי אם
על שם הפור היה להם לקרחו פור מלי פורים שלא תדמי
מעמע פור הוא הגורל ופור לשון פור התפורר' שכפ זרו
עגמימו לפי שחול וגם רמז ליפלת כיפה דהמן שלמר יפנו
עם לחר מפור ומפורד והוא מלמר הכתוב פורים ע"ש
הפור ושמח תלמר פור מכעי ליה חזר ולמר על כן על כל
דכרי האגרת הזאת וכו' ומה הגיע להיהם ממלח כי כשם
פורים שם רמז כל מיל שהגיע להיהם וה"ל להכריהם נהלון
גר"ו היה לומר שעשם קריאת הימים החלו פורים על שם
הפור הוא ששלמה ח"ו לא היה מעלך לת הגורל והיה מכוה
שמיד כיאותו היום לאבר יגיעו הכתובים חתומים הנה
היהודים כידכם עמו כהם כתוב בעיכי"ו לזו חיים כלעומו
כחחת וכו' כלי חמלה וחכיכה ומה' עלח הדבר להפיל פור
הוא הגורל וע"כ קרחו לימים החלה פורים כי הוא ע"ש
המקרה שעיקרי וגם כתוך גם בגפול הגורל למרחוק עד
י"כ חדש שהיה זמן רב לשעות השתדלות כמרן ולא כי אם
ח"ו יפיל הגורל כיאותו יחדש או לאחר זמן גושעו כולנו לחבדנו
והטעם שחלקו הפרזים מן המוקפים הוא מפני שבשעה
הנס בימים חלוקים דהיינו בשושן ושאר עיירות שחלו נחו
כי"ד וחלו בט"ו ומפני שבשעה הנס בח"ל ובזמן חורבנה
של ח"י רחו מרדכי וכ"ד לעשות זכר לח"י ג"כ בנס זה
ולחלק בכוד לח"י לחלק עיירות ח"י דמסתמא היו מוקפין
כימי יהושע מפלר עיירות דהיינו שיהיו קורין בט"ו כמו
בשושן שבשעה זה הנס יותר מהשלר עיירות שחינן
מוקפין חומה הנה חלה יתבונן בבגלם:

ושוב יפוב ידו שנית להתבונן בכתר עליון לאבר
גם בו ישכיל טעם להקרח עגם היום הזה
פורים כי הוא ע"ש המקרה שעיקרי והוא כי בגלות ישראל
לבבל כשונם לעמות נתמעטה רחל וירדה פלחים למעט

בימלך וכן נתנתי עם כל החכמים ס"י. ובמגלה ימלר
פסוק לחיו כעחנת הסעם מגדלות מרקחים שפתותיו
שושנים נוטפו מו"ר עוב"ד ויכוין בסור יסוד לחל כשבוקע
ועובר לחון ליסוד רחל בעת ההזמיטות כנודע:

ליחדא שמח דקב"ה ושכי' הנה לחכי לח לעטול
במקוה טהרה ויהרמ"י ז"ל שכעם שלחי
מיהר לת נופי כמ"ש הנח"ל הזה כן ה' חלהי תטהר לת
כי כן בכח"ל העליון החלת עם כ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ומספ'
שמות ומעשה לותיות עם חדני כמילוי מלוחותו לאבר עם
כללותם יעלו נח"ל ובהנרף השני כוללי כ"ן וחדב"י לוכילם
לוליכם לל נח"ל מי"ם וכמי"ם חלו תדיח כתמי עוונותי
ותחניל עלי מעשע החלה הגדולה דיסוד דחכה המליר
כרחל ובוקע ויונח החוכה בקדיחת המגילה ג' שמות הויה
יהוה יְהוָה יְהוֹה ויהי נועם ה' וכו' ושהוד
ידיש יוסיף טהר על טהרתו
ולח יעבור מעשות כסדר הזה וכ"ש לם קרם לו מקרה
לאבר לח שהוד ולח טבל לקדיו עלח יקדב ליום הזה עוד
טומלם בן לקרות לת המגילה כי היה מקום מנוחת החדש
המעתלבת מלמגילה לחר לאבר הוטמח וטמח טמח יקרח.
ודע עלי המעשה לת לאבר הקלו רבים מבני ישרחל בתקף
חיסכה של הדרת היום הקדוש הזה נחדר בקד"ש לגעשת
לקרות לת המגילה בבגדי החול לאבר עליהם ולף ביום
עגמו עגמו מספר רבים לאבר לח יחליפו שמלותיהם וכדחי
בזיון להוד הדר היום לבזוב בו בחול וקרוב לחי לומר עוד
בכלל מבזה לת המועדו' ולפיכך לים תבוחות ייעד ללבת
ברבי החסידים להטהר ולהחליף שמלותיו מבע"י כלאבר
כתבמו וכבן יבש לקרות לת המגילה ממולח שחור קד"ש
ושלית בשם ס' - ולאבר הוא חכם הדוש הדר הוא לו
כהתקדם עליו היום להתבונן בקרום' היום בגגלה ובנשת'
דמה טעם יש בו ומה רלו מרדכי ובית דינו לקרחות הימים
החלה פורים ע"ש הפור כי כל דבר רחוי להקרח על שם
המקרה העיקרי כמו פסח ע"ש שפסח וכן כל כיוצא בזה
ומחוא קרחו לפורים ע"ש הפור שהוא המקרה היותר קל
בעבור השלים לת הגורל והלח כמה דברים עיקריים היו
שם רחוי להקרח שם היום ע"ש לותם הדברים:

ובגלה ובנשתר ימלח פתרוכם כמושגו ודעת
כי הלח כל הנסים לגבי קב"ה מילתח
זעירתי היח ועם כל זאת יפובח יותר הנס הנעשה בהפך
הטבע מלאותו הנעשה כפי הטבע ולאבר תסתכל בכל
הנסים שהיו בעגין חוזה כולם היו בדרך טבע שיהלג המן
על דבר לאבר שלח לל מי שדיבר טוב על המלך וכן כל
כיוצא בזה ולולם הקף הימים י"ד וט"ו כלאבר שכפי הורלה
ומשפטי הכוכבים ומזלו דגים המדים השפלה ונוסף גם
הוא כי י"ב גירופי הוי"ה חוזרים חלילה גירוף ר' ככל חדש
ג וירוף ההוי"ה בהדש לחר היח הוי"ה מהופכת שהה דינה

בבריאה בסוד נקודה ולא נשארה עם בקטנותה שתסביק
לה חוד המוחין שבתוך ז"ת היונחים לגיה ונדילים תשעה
לה רק יחידה בסוד נקודה הנבריכה בגין חדם על ידי בניכת
המוחין בה ממש ולפיכך כל אותם הע' ספה שלגלות בכל
נפלה סיבה על ז"ת והוא סוד מאמר יפב"ו עם ת' כי יגלו
המוחין בלבוש בה"י שלו"ת ודרך רחם לאה בכללו ברחל
ומיתדון האור העודף מיסוד אבא בהורך הזמן שמתעבה
רחל בחורו הגלוי הוגיא הורה שורש מדרכי אבא שבפר
שמו ר"ב תם"ד סוד תיקונה שתיתה דדיקנא דא"ת העומד
לעומת רמז היסוד הפיתי לנקבות ומשם גילוי ריבוי
החכמים ברחל בעגם ימי הפורים ועליה ינין נזרו ומיסוד
הדרת התבונה הסובב ליסוד אבא בתחלת מקום יניחתו
מהגוף הוגיא הורה שורש אסתר אשר מספר שמה שופב"ם
וסוא מספר אדני בחכמן היו"ד שהיא סוד
נקודת עגמת העגמי' המסתתר' והיא' שלו אדני בסודע.
וכללות הע' ספה ע"י מעשיהם שלו נדיקים נתקנה רחל
לבא לפני המלך להכנות מקדש המיעוד והיו נדיכין המיחין
לגלות ממנה כדי להכנים בז"ת להביאה לפניו ומשם היתה
ההדרה ההיא דיסוד אבא העודף מתבטלה לפי שהיה
היסוד ההוא מתכסי' כולו ביסוד ז"ת שהוא זכר כמוהו והמן
הרשע ואשתו וחוזרת מריביו שהיו מכשפים גדולים הכירו
וידעו כל זה לפם שטעה בחשבון הע' ספה וחשב שלא יש
להם תקומה להנחל עוד כיון שלא נגאלו עדיין ויאמר ז"ת
יען כמו שהוא ורחל עומדת מלאחריו ולא תתבטל לעולם
שהדרה ההיא ועל כי הוא היה בין עמלק דכה המשטימים
עם מרדכי לים ימיני שבשה שחול נקמה בו וחשב מחשבות
לבטל הדרה ההיא כעודה רחל עומדת מאחורי הזא
כדי להשחית את מרדכי ולכלות את ישרש אשר גם המה
עשו נקמה בעמלק:

והוא כי המן היה מסורם הכתם שפיתה לאוה
והטיל בה זו המה בהלכיל' מלכל' ליסור של
פן הדעת עם חרם הרשעון בעלה ובגרם שבבדו ע"ז.
ובאשר עשה כן היה חפץ לעשות עתה ובשה עשמו ע"ז
שנקרא ג"ז בתספר המן גם הכולל ופיתי למרדכי לעובדו
ולהשתחות לו להר שפיתת ויוכל לישרשל שילכלו מלכל
ליסור בסבוד שלו לחשורוש ובתוכו ימים תורבו כדי שיוכל
הכתם הוא לחשורוש להטיל זוהמת בלשתר כרגנו. ובגוב'
אשמות הלה לבו הלך חשיבים להוסיף כח בגבורת
היונקות מיסוד ליסוד שמספרם פ"ר לפבב הדרת יסוד
אבא מדרכי להתפש בזא סוד הר' להכניעו ולבטלו
סוד הפילפ"ר הסובבים סוד הר' שבלמעלתם ולעומת
כל גבורה הכללה מבשר הצולים בתספר ן' נתלתן
והכין לו עץ גבוה ן' לתת לתלות מרדכי עליו כביטול
הדרה ההיא.

אבן מרדכי הנדיק ידע את כל אשר נעשה

במחשבתו הרעה ונשמר ממנו ולא נהנה משטנו' של
אותו רשע שלא לאכול מאכל איסור ולא השתחוה
לו שלא לעשו' ומיתן שלחשורוש יעול ויהמים בלשתר אלא
יפבה בחיקו ומשמשת עמו בלשר היתה לשתו והשתירה
ממנו כי הסביב שידה ת' כדגותה: שהיתה הולכת ובאה
אצל לחשורוש לשתם עמו וה"ם מלמר בשרב היו בלה
ובבוקר היה שבה אל בית הנשים שני"ת והוא היה החלק
הרע שבלשתר שהפריד ממנה מרדכי כמ"ש בזוהר פ' כי
תצא ולי תימא רלשתייחד עמה לע"ב דהזו בכיתא חדא
ח"ו אלא בגוונא דיוסף דלשתמר ביה ותנא בגר"ו שלא
לבוסו אלא בגדו ליעבא בגדי בגדו והכא שתרא רבר בא
וכגין דא לשתר ליעבא דשתרא לשתה שתר לי שכיבתא
לשתירה לה מלחשורוש ע"כ והיא הסוד לשר שלו בגמרא
פר' גיד הנשה לשתר מן התורה מכין בלומר היכא דמי זה
דשכיבתא לשתירה לי וקלמר ולכבי לשתר לשתיר כחילו
חמר לשתר לשתיר מלחשורוש.

ובן בעז זו זכו' הוא חמל הוא יתברך על מיטב
נתן מרעיתו והפך ההוי"ה המחופכת
השולשת כחדש ועשתה כסדר וייחס כרוב חסדיו על ידי
לשתר המשתתית ברשע הבריאה שעוברה במלכות דיסו'
דתבונה שעם שני שמות אדנ"י הן כמילוי חלפין ח' מיתין
וז' מעמלא לשר מספר כ' השמות כמילוחותם המה יעלו
למספר פו"ר לשר פו"ר זה מעז הוגיא מתק הפו"ר של
בבורו' שהוסיף המן ותופר מחשבתו בהתפשט הלרת
היסוד ההוא העודף מחמת קוצר לידיעה דרחל עד עולם
העשיה למלט לת עדת ישרשל מידו ומיד עשר כגיו עשרה
כתרין דמסחבותא כמ"ש בתקונים וכעשה להם גם שלף
בכח רחל פגים בפגים ומתרפקת על דודה שהכ"ה דחבא
יונאי' ממנה לא נתבטלה ההדרה ההיא של מרדכי הנדי"ק
מור עובר וכם זה מתגלה מידי שנה בשנה בימי הפורים
בלבד ושל קוטב זה סובב הילך כל מעשה המצוות הנעשו'
בעגם היום הזה כאשר יתבאר בכל לאחד במקומו בם"ד
ושל כן קראו לימים ההלה פורי"ם לשון רבים כי ב' פו"ר
היו שם לאחד שהגביר הנר בגזל המלך ולאחד של לשתר אשר
שתה מר למתוק והפר לת עגמו והוא קיימה היום ע"ם
המקרא העיקרי בלמת שבו היו תלושים חיישם של עדת
ישרשל בלמיר ולם תבין סוד המעקה תשכיל גם כן כוד
החלוק הבא לביירו' שלין מוקבין למוקפין בלשבי בילמרו
בלרוכה בם' חמרה בגוזה דף רן ע"ח. ולחרי התבוננו
בקדוש' היום תהייבה דבליו קלות בחילות לבא לבי' הבם'
להתפלל ערבית לשר הוא מקו' כורח וקדוש להשתלשל שם
המאור הגדול רב השלו"ם לשר חמק עבר מלפני המלך
בלבוש מלכות והיה מידי עוברו יסור שמה בבתי בנסיות
ובתי מדרשות לפרשו מאור חבין עוזו על עם הקדש ולשר
הלך חשיבים הין נוגה לו מאור המופלא הוא ולפיכך

יחותה לאחי ישראל להיות זריזים ונשכרים להתחבר עם הנכון בבית הכנסת בחב עם הדרת מלך שלח לאבד טובה הרבה וחף גם דחיכה פרסומי ניסא טובא.

ובתב הר"ן ז"ל עלה דהיה דאמר רב מגילה כזמנה קרינן לותה לפילו ביחיד וז"ל ות"ת והא דרשינן מדכתיב משפחה ומשפחה להבית משפחות כהונה במבטלים מעבודתן וכו' ומכאן למבי על בית ר' וכו' ולרב אחאי והא לית להו קאמר דכזמנה קרינן לותה ביחיד לבתחילה י"ל דאפי' רב מודה דמצוה מן המובחר לקרותה עם הנשר מקום פרסומי ניסא ולפיכך בשאר שהנשר קרינן מבטלין עבודה ות"ת ובאין לשמוע עם הנשר ואע"פי שיש בבית המדרש אפי' ק' כשל בית רבי מפיס דכרוב עם הדרת מלך וכו' ע"כ וכן שרו הם דברי המדרשי אפי' יש עשרה מהה מן המובחר לקרות כרוב עם ע"כ:

ובבן ראוי לנהוג וטוב להבית קטנים וקטנות לבית הכנסת לשמוע מקרת מגילה ובנין זה למדנו מר"ח בין עזרי"ה שדרש טף למה באים כדי לתת שכר למביאיהן וסור הדבר תשכילך כי הנה נאמר נער קטן נוהג עם ואשר חכמים הניחו תוכן יוכן מעדי לאו ולפיכך כל בחיובותיו המה יקראו טף עמו והוסיל דלהו כני לימוד המה ואין יכולין לבא מעצמן למה באים והכוונ' כי אחר בזוהר פרשת קרח דף קע"ה ז"ל מלכותא דאתרשא כשין מלכותא דרקיעא ורזא דא כל אימון כתרין עילאין דעמא קדיש' לתתחיד בהו כלהו ואינון מאתר דאקרי קדום הה"ר מקדמי קדם ואימתי בזמנא דמוער זמין בעלמא וכו' הכי נמי קדם תתחה זמין לאתעדרא להו וכו' כגוונא דאחילה קיימין לעילא הכי נמי קיימין ממכן דעמא דלהון לתתא וכו' ע"כ נא ולמד מזה כי קדם תתחה זמינת לכל חילהא כזמן שהוא י"ט ומעלה לותם למעלה זולת ממכן דעמא דאשר לא יעלו וממנו נקת לזמן חול המוער כי פעמים הוא שאין עולים למעלה ואשר להיות מהת הקהל בחג בחול המוער והוא שבת השמיעה כי אז אין עולין מהת אלו למעלה והוא אשר השיב לאחול דאה למה נייה ה' להבית הטף הוחיל כי אין הדעתא שלהם למעלה שהם לותם המדות לאשר אינם עולות אלא לתת שכר למביאיהם לאשר מחב השפיע הנשפע עליהם המשפיעים על לותם המדות למעלה וכן נמי בחוב לי"ד טוב להבית לותם בי כתוספת מחוב העליון יומשך גם עליהם בשמים ממעל ועליהם מלמטה. וחף גם כי הם היו בלותו הגם כנשי' בדאמר הכתוב להשמיד להחג וכו' טף ונשים כיוס ח'. ועיקר הגם כעשה על ידם כת"ש במדרש רבות שבלותם צרה היו עם מרדכי כ"כ חלף תנוקות כנגד כ"כ לותיות שבתורה לעשות בתורה מכוסים בשקים ובתעניי כי ידע מרדכי שאין עמלק נופל כי אם בהתחזק יהודה לאחיו שישראל בשעת התור' הפך רפיון שבידיהם ועל ידי התפ' קו' הכל שאין בו חטא שקיבלו נבר ישראל ויפול עמלק ואע"פ שאין כידם לא עון נהנו מפעודתו על לותו רשע שהם קטני' ויפור שאין דרך להוליכם למשתה ואין כפק שלא הוליכם פם שלא לערבב השמחה ונכ היו נקייב מהשתחוות לצלם דלאו בני עובדים המה והוא מאמר הבתוב להם לא יכחבו' נעיני הגוים שהם הקטנים ישראל שב הכ הם היו המנחי' ולזה נתקבץ מרדכי בקבוץ הקטנים ולזה היתה הענין הנכונה שעמדה לו ולכל ישראל ותעל שונאם של החלבים וכבו. והנה גם על ישראל תורה היא שהבנו להלבישם מחלצות ולתת להם מ' ות פורים ומיני מתיקה כי עיקר השמחה תלויה בהם כי הם היו סבת התשועה בתולתם ותעניתם ונאקתם בלחי'.

ולפיבך לא יעבור כל איש ישראל מלהביא לבניו ולבנותיו לשמוע מקרת מגילה. אלו לא למדנו מר"ח בין עזרי"ה שדרש טף למה באים כדי לתת שכר למביאיהן וסור הדבר תשכילך כי הנה נאמר נער קטן נוהג בם ואשר חכמים הניחו תוכן יוכן מעדי לאו ולפיכך כל בחיובותיו המה יקראו טף עמו והוסיל דלהו כני לימוד המה ואין יכולין לבא מעצמן למה באים והכוונ' כי אחר בזוהר פרשת קרח דף קע"ה ז"ל מלכותא דאתרשא כשין מלכותא דרקיעא ורזא דא כל אימון כתרין עילאין דעמא קדיש' לתתחיד בהו כלהו ואינון מאתר דאקרי קדום הה"ר מקדמי קדם ואימתי בזמנא דמוער זמין בעלמא וכו' הכי נמי קדם תתחה זמין לאתעדרא להו וכו' כגוונא דאחילה קיימין לעילא הכי נמי קיימין ממכן דעמא דלהון לתתא וכו' ע"כ נא ולמד מזה כי קדם תתחה זמינת לכל חילהא כזמן שהוא י"ט ומעלה לותם למעלה זולת ממכן דעמא דאשר לא יעלו וממנו נקת לזמן חול המוער כי פעמים הוא שאין עולים למעלה ואשר להיות מהת הקהל בחג בחול המוער והוא שבת השמיעה כי אז אין עולין מהת אלו למעלה והוא אשר השיב לאחול דאה למה נייה ה' להבית הטף הוחיל כי אין הדעתא שלהם למעלה שהם לותם המדות לאשר אינם עולות אלא לתת שכר למביאיהם לאשר מחב השפיע הנשפע עליהם המשפיעים על לותם המדות למעלה וכן נמי בחוב לי"ד טוב להבית לותם בי כתוספת מחוב העליון יומשך גם עליהם בשמים ממעל ועליהם מלמטה. וחף גם כי הם היו בלותו הגם כנשי' בדאמר הכתוב להשמיד להחג וכו' טף ונשים כיוס ח'. ועיקר הגם כעשה על ידם כת"ש במדרש רבות שבלותם צרה היו עם מרדכי כ"כ חלף תנוקות כנגד כ"כ לותיות שבתורה לעשות בתורה מכוסים בשקים ובתעניי כי ידע מרדכי שאין עמלק נופל כי אם בהתחזק יהודה לאחיו שישראל בשעת התור' הפך רפיון שבידיהם ועל ידי התפ' קו' הכל שאין בו חטא שקיבלו נבר ישראל ויפול עמלק ואע"פ שאין כידם לא עון נהנו מפעודתו על לותו רשע שהם קטני' ויפור שאין דרך להוליכם למשתה ואין כפק שלא הוליכם פם שלא לערבב השמחה ונכ היו נקייב מהשתחוות לצלם דלאו בני עובדים המה והוא מאמר הבתוב להם לא יכחבו' נעיני הגוים שהם הקטנים ישראל שב הכ הם היו המנחי' ולזה נתקבץ מרדכי בקבוץ הקטנים ולזה היתה הענין הנכונה שעמדה לו ולכל ישראל ותעל שונאם של החלבים וכבו. והנה גם על ישראל תורה היא שהבנו להלבישם מחלצות ולתת להם מ' ות פורים ומיני מתיקה כי עיקר השמחה תלויה בהם כי הם היו סבת התשועה בתולתם ותעניתם ונאקתם בלחי'.

בעבורינו מהללי הנסי׳ לאסר הפליח הוא יתב׳ לעשות לאבותינו ויפרקנו מצרינו כמו שכתב בשבח לחת והאות׳ הפודנו מיד מלכים וכאן בשבח זה שסה לשומות הפודינו הנוחלנו הלל הנפרע המעלם הכה נפשנו המדריכנו לעומת שסה ניברכל סגלתו בעפלק הח׳ ע״י יהושע והב׳ ע״י אהוד כן נדח שהרג לת עגלון מלך מואב והיו עמו עמלק שנאמ׳ וילחוץ עלינו לת בני עמון ועמלק ויקם ה׳ מושיע לת אהוד הנ׳ ע״י נדשון שנאמר וכל שרי מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדיו והד׳ ע״י פחול שנלחם בעמלק וסה׳ ע״י דיר הע״ה בנקלב והו לעומת מדרכי ואסתר שנאמר בו ואתה על במותימו תדרוך וירם קרננו ע״כ שונאינו הוא קרן הפלכית חסתר התמה ואחר חלום ו׳ הוא המלחמה לה׳ בעמלק לאסר יעשה ה׳ בעמנו וע״כ אנו מומכין אלו׳ אלה האל שעושה לנו נקמה וכו׳ המכה בעברתו כל בכורי מנריב וכו׳ שנאמר אני ה׳ אני והלך וכו׳ ואנו מסיימים כי פדה ה׳ לת יעקב וגאלו מיד חזק ממנו כי לאסר פדה ה׳ לת יעקב אין הוא ואין זולתו כן וגאלנו מיד חזק ממנו כמלחמת עמלק לאסר הסר שלום״ם הוא מתחזק ממנו ומעוניותינו והוא ברחמיו יפילהו תרגה אל נוקבה דתהומא רבא ומכיים בה׳ נחל ע״י מלאך ולח ע״י שרף ורחוי לאנשי הלבב לעשית כל מניינם לאסר יבטו בספתים כלשונו׳ הללנו כי הכל בעתו מתברך כי בה מופר הכוונת שרו של עמלק בסוד והמן נפל בתוספת ו׳ כנזכר׳ למעלה ויכוין להודות ולהלל לשמו על כל אלה הנסים לאסר נעשו ע״י שסה שרי נבחות עמלק אלה כאסר יהיה הדין למי שנעשו לו נסים הרבה שכהניעו לח׳ מכל המקומות שנעשה לו נס נדיך להזכיר כל שאר המקומות כדמסמע מעובדת דמר כריה דרבינא והוא תועלת עשוס לעורר לת הרחמים למעלה ואומר הוא יתברך לשרי למלך שמקלסים אותו בכיתו כך ומה לו לאב שהגלה לת בניו כין ח״ה כמו שכתב באחרוכה בענין סיפור יצ׳ לת מנדים בחלק הב׳ בם״ד וכן יזכור ולח יפכח מלהזכיר על הנסים בהודאה וכעוז וחדוה יפכח לאחן לאסר ים בגוסח זה הפליח חכדו עמנו וידקדק היטב בנוסחו לאסר ים בגוסח זה מעל הנ׳ים עד בזמ״ן הזה מספר אותיות פ״ה וכוולל פ״ו מספר אלה״ים שנעשה עמהם דין ונוקם על עלילותם ויתן לל לנו להיות פיו ולבו שוין בשבח הודאה לאסר יודה לה׳ חסדו וכבר אמרנו שעיקר האהבה והיראה הוא בלב וכבוונה ולח באחור הדברי׳ בפיו ובספתיו ולבו רחק מהם וכפרט בענין שהוא כופר בטוב הגדול לאסר הטיב עמנו אלהינו וגמל לאחינו טובות כמו שזכרנו מדרשי רבות למעלה כי ח״י חלק ות״ק הלנו לבית המשתה ואכלנו ושתנו ונשתכרנו ונתקלקלנו וגם הסוה דעתנו יתברך למחות לת יפרעל באותה שעה והמקום ברוך הוא ברחמיו הרבים יתמלא יחמד ורחמים עלינו והוכיח לאוד תשפטינו וירם קרנינו על כל שונאינו ויאחד כל זכר למו ומי הוא הפתי לאסר לא יכיר לת האות הזה גלוי ומפורס לכל ואסר לאנו דבר ה׳ יסכיל כי מצינו כי עיקר הפורים נאחד בהוד וביומי הפורים נ״כ הוא כלל האות כי הוא יומד בגנח והיא בהוד ובה תתגלה עתה האורת מרדכי הנזל על כן אומרי׳ על הנסים בהודאה כלומר כי מה שחסב לעשות עץ גבוס ן׳ אמה לתלות לת מרדכי בביתו לל מרדכי ועתה האורן הפיר עצתו ולח נתבטלה ההאורה היא לל מרדכי ועתה האורן האירה מכבודו ויהי כותי הו״ד .

ואח״כ

יקח המגילה בידו מתוקנת ומהודרת ויש לכל לים הירח להדר לותה וליפותה כמו שמהדר עצמו בכל מכוח כמ״ש התנאה לפניו במצות כן ביתר שלת וביתר עז יהדר עצמו בה להנאותה ולהדרה כי מקום רמוזה לתצלה הדר הוא לאסר תלוי תקון סס מגילה לשון גלוי הדר הנדיק העליון ולף ברכיים שלפני ההלכה כשירה כנון שם השמים בה הסופר בחמצעה תיבות וכן חמישות ותיתית וכן לענין התנין שיהיה נפשלת בכך הוא יהיה זריז וכשכר ויתנאה לפניו יתברך כמ״ש לתקן לו מגילה תמה ונקיה מכל שגיאה וחסירות ויתירות . ול״ל ומורי ז״ל נוה לסופר לעשות לו מגילה שיהיו עוותיה עבודי׳ לשמה . לף כי לשורת ההלכה יש עוותיה נריכים עיבוד לשמה ומי שיש מסגת לעשות לותה מכסף וזהב יעשה לותה כי יש שהנאה בה כ״כ וכל המהדר לותה יותר הרי מסובח ומהולל מלד . ויחות׳ לכל לים היסרחלי להיות לו מגילה לעצמו ולל יסמוך על מגילת חבר לנחת בסמיעתו דמנוה כו יותר מכשלוחו כי ע״י כן הוא פוגל בעצמו החרה יותר מבולה ואימו דומה כמו ההחדה המסכת לאדם מן הזולת שהוא כשפע מעצמו כדמיון הנקבה הנשפעת מן הזכר והיא טפילה אלינו . ולכן יקבה מהונו ומכספו למגילה לעצמו יפה ומתוקן׳ כאשר תשיג ידו ולח יחוס על ההנאה כאם לח חס בהנאת מאכלו ומשתו לעבודת הפורים קופרת טבח לעשו׳ ובכאן שבח לפומה ולח יעזב מעני כל כופר לאהב׳ לאם ימיני שתין נעני לגימות וים כל לסוון הזה חמד כן לח יחוס לאהבת קונו כל הון יקר לקוח לת ספר מגילת ספר ז כתובה כתקנה וכמשפטה יבוחן לאהבן דעלמא לאסר כל הוכם להכל דמה בעיניהם לעשות דמון קונם כאותם שאמרו על ר״נ שלקח לתרוג כאלף זוז . ויעקב לאביו ע״ה במערה נטל כל כסף והב שהניח מבית לבן ועשה כדי ולמד לעשו טול כדי זה כשכיל אלקך במערה ותקוט האי כללא כיד כי לח תשית נדר התורה והמצוה עד תעריכנו לעגיני הצבא׳ . ואם יאמרו להם היעדכו ד״ת לכסף והב לאמור יאמר כי בן מות המעריך לות׳ לאחד׳ כי הלח תורת ה׳ והמצות אין ערוך אלינו ובהדבק בם כתדבק בשכינה בעה״נ ומה גם נעה״כ . וכסף והב

הם דברים גסמיים הווים ונפסדים והאיש הלזה לא ישמיע לאזניו מה שמוכיח מפיו כי הלא אם יאמר לו במקום פ' יש מטמון והב וכסף לא יבוז ולא ייגע ירוץ ולא ייעף עד יפקיד וירוח אם השב ישוב מה שלא יעשה כן להשוב תורה ומצוות עם שכל הון יקר כאין נגדה ולעומ"ה נאמר אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תתבון יראת ה' ודעת אלהים תמצא ובפרק המצוות יבא בהרחבה יותר מוסר השכל על זה עכ"ד .

כי על כן אים תבונות ייאר לנפשך לכבד את ה' מהמנו ולא יהיה כפוי טובה כסוכתו של מקום המצדיק טובו עליו ולעשות כמוהו שלא רב כמו בשה המצוות ולא יזיב את כל הון ביתו הכל נתון הכורח לפני' על קלה פסקלות ולהרחות בה חביבות המצוה וכתאוות בה לעשותה כחופן הנחות אשר תחת החפשר עזהו ציקר העבודה האלהית כאשר הודענו זה בכמה מקומו' . ואשר הריחו בסוד ס' לא עברינו יפשכיל ענריכה ערטוש כספר הזוה"ק כי הוא דמיון יפוד נדיק הנפשב אבא לחיכה סוד התורה . ואשר לא נמצ' בה אפס נלוי מ"ה וכ"ן סוד תנין ואותיות וסדת טב"ס ונקודות שמות ע"ב וס"ג כי אין הזה יפצוד חיל לקבל אורים נדולים ותשב"כ כד על המבוע . ועל כי היה סוד יפוד האלקי"ם לשר ממנו סוד החסדים היה נגלה בשמד"ת דווקא להורות כי החסדים יפילו מבוז מיתוק הנבורות והיו לאחרים . ולפס שכה מבל"ה ירדום כי הוא לפין נלוי אור חכיון עזוו יפוד אבא לחיכה הנזכר מד עוכר ומתעטף בנועה קריאת דז"ת והן פרם עלא אורו ובוז התאזר ככל יפודו וע"כ נדיך לטוטפ' כאנרת לאורות עזו הדר פסיטותו כמ"ש הרב ולה"ה .

ובבואו לנבך לקרות בה יפשים אותה כאנרת ואם בעל נפש הוא ילבש ירחה ועשר כמרו בעופה ההיא בשיתו את לבבו אל המפל"א המבריק ומהיות עד להשליח עתה מן העולם ועד העולם ומפש יפרד והיה ככל העולמות התחתונים עד יגיח כמובה נדקה בבתי כנסיות ובתי מדרשו' על רחצי עם קדם את מקודה הערה שפע ישועה ורחמי' .

ואולם פרשי הכוונות שבקריאה נאמרה ז' ענקו אבל מי שלא רצה מאורות וכל אדם חיכו חייב אלא כשיעורו . ולרגל המלאכה אשר לפני לא אמנע טוב להלכים בתמים לסדר אליהם כישוי הכוונה כאשר יובלון שחת . לאמרה לבני קריאת המגילה . יפשו' אותה כאנרת ויאמר .

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הבני בא לקיים מצות קריאת המגלה לתקן את שורשה במקומה הנשגב ונגלה בסוד הרז יסוד אבא לחיכה אשר אלין יגדק שם שבה מגלה חסר ו"ו הדר סוד יסוד אבא שבו"ו שם הוי"ה המתגלה ביסו' אימא מאחין ומטה ומתגלה ומכוסה ביסוד זו"ן ויתפאר המלך באורים ג' שמות יהוה יהוה יהוה במספר מגלה אשר מהם התכונם ויגלו תלמיד חכמים המאירים באבא אימא והיה למנה לבן הנכור ולהאיר על היסוד דרחל הנקרא תפא"ת ע"ר שכ"ה דיבי מכנף"ך וה"פשמים לאדכ"י ודיבי לב תלמיד ומצ"ו יגח מאיר ועליה תבין בין כוד הקדם אור מאור הגדול יסוד דאבא בכח ג' שמו' והוה והוה והוה המאירים בחבי ת"ת וכה"י ועטרת דזעיר והיו למאורות להאיר על הא"ץ סוד הוה' ובכח ו' שמות והו"ן מספע האורים המתפשטים מבה"י דזעיר שמתיקים כוכה לנוקבא כימיבה ובשלמלה ובקו המכיעיתה ובהנרף אור הנאדר יסוד דאבא בה חבן שלימה בסך י"ב הוי"ת נכבה ט' מפמיתם תהל לאורותם מבה"י דחיפה וג' הנותרים בי תרין אחור העודף דיסוד דאבא אריכא ובגבה דבון תעטרנה ג' שמות אהו"ה שביסוד אבא וד' להי"ה דחו"ב דדעת דזו"ן הנשפה מיבוע הדר בחון יסוד אימא ובם יתכונן ותופלס הדעת שלה ומר עובר דרך לחה יעלה אחריו כרכה מאורו אור ההוי"ת

והח"ה והחסו"ה ותטול מלורי לור לחי"ה פסו' דלחרי יסוד לכלמנת חלק ותוסף עוד לקח לור רשימו להיה פסו' דפני יסוד לכח הלק חברתה והיה בכחת ההוי"ה שבחקבציתס המחברם ומייחדם מזח להפיל עלינו דרמיט"ה תקח לה עוד כ' שמות להיה ופלר ההוי"ה ההיח תטע לחלי לחבדכ' בחב"ד חב"ת נה"י ותיעם ט' הוי"ת לחפר בהנרף הליהם ג' הוי"ת דריפח חיוורתח נגר שרשיהן יהיו לי"ב הוי"ת וכל ח' מהנה רחש"ה נע"ב יגיע ובהנרף חלילים ד' לחי"ה המה יעלו במספר מרדכ"י ולחת"ר עם ט' לותיותיהם לחבת כללות' והיה מידי שוכרם בדעת נחה תטול לה ג' שמות אה"וה מלילים דיודי"ן ודהם"ין ודחלפי"ן וכן בכוונת קריחת המגילה פרשז על נר"ן מזיז בכודס ויהי נועם ה' וכו' יהיו לרצון וכו'.

ולחר כך יחמר הברכות בתוחר זה.

כינה חסד ת"ת גבורה
ברוך אתה יהוה אלהינו
כינה בסוד ת"ת
מלך העולם אשר קדשנו
נצח והוד ע"י יסוד
במצותיו וצונו על מקרא
מלכות
מגלה.

ונעם נקודות הוי"ת ברכה זו כך מבוחר כי מסוד לכח לסר הוח יו"ד ונקודו פתח יחירו ה' חכדים סוד ה' רחשונה מיסוד עלו הרמוז בנקוד סורק ומתפסטים כז"ח סוד הו' עד היסוד כו המכוקד בסורק גם הוח וזה ע"י מלכות דיסוד חימח סוד ה' לחרונה ונירי הוח הנקוד דחימח כנודע. וכוונת על מקרח מגלה יהיה להתגלות יסוד דלכח בתוכה.

כינה חסד ת"ת גבורה
ברוך אתה יהוה אלהינו
כינה
מלך העולם שעשה
נצח הוד דלכח
נסים לאבותינו בימים
במלכות הנקרח זמן
ההם ובזמן הזה.

ונעם נקוד הוי"ה זלת הכ' כך מבוחר כי סוף התפסטות לכח הוח בנצח שהנקוד שבו חיריק והתפסטות חימח הוח עד הוד שהנקוד שבו קבוץ וכוונה שנע"ה פי' ש"ע כ' פעמים ח"ל כמלוי והוח החלת הפנים העלוונים למתק התחתים כמלוי יודין העולה ס'

ונם ה' לוחיותיו הוח שה' הכל כמנין שנע"ם ורחוי לכוין כן.

כינה חסד תפלרת
ברוך אתה יהוה יהוה
גבורה כינה יסוד
אלהינו מלך העולם שהחיינו
נ"ה מלכות
וקיימנו והגיענו לזמן הזה

והכוונה שהגיע לנה"י לזמן הזה לנלות ולהתגלות לחון וטעם ההוי"ות שבברכ"ז ח' לחולם כמשפטה בכל שהחיינו והוי"ה בנקוד חיריק נקוד הנגח כי הוח עיקר הנם ועיקר התפסטות לכח המתגלה היום בנגח:

ויבוין בברכת שהחיינו זו לפטור סעודת פורים ומצוח מנות ומיהו לח לח כיוון, לח יכיל שלח תקנו ברכה על"ן מפני כי הוח דבר הכתוב בכל יום ובכל שבת וי"ט ולחר הדיחו בסוד ה' יכון עצמו לקרחת מלהיו בגילה וברעדה ויתקע כוונה זו לנגד עיניו לכוין בכל קריחתו במגלה להוציח לותן ההלחת לחון מיסוד דרחל ובכן בנופו חל מעשה ה' כי נורח יתקדש ברעיוני ולח ילך לבו לחן ולחן:

ושוב יגלח דבהו למקרח מגלה בשפה ברורה ובכוונה קדושה ויתנהל לחיטו בקריחת' ולח יחפיל חל השערה כי חתומים בה כתה שמות קדושי' ב"ת וס"ת המורים הכח שהיה לשכינת עוזנו לקבל ולהחזיק המלור הנדול מנדיק חי העולמים המופלח והמעשב והס קנית מעשית הנ"ל כמנח התפלה. והנה כתחל"ם כה ה' שמו' לשר כל לחד מה' הוח מנ' ההי"ן-הח' ם"ת מדי"ם ומדי"ם ככתב"ה הד"ם"ת לבי"ה ולמ"ה לקח"ה הנ' ס"ת ומ"ה ועש"ה כ"ה ד' ס"ת וכזה הנער"ה כל"ה ה' ר"ת ה' פורים ה' זלת ה' סנית. והמה ה' לעומת סורקן שהס מ"ה ספי' דזח כנוכ' כתפלה והס כולם ההי"ן כי העשרה הנספנת מהס הוח סוד הן ושלשה ההי"ן הס בכל שם לעומת נה"י דזח שמהם עיקר ההספנה.

ועוד נה' שמות וה"ן הח' ר"ת ו' ת' מלכה ו' שתי הכ' ר"ת ו' הטרים ו' עש ה' מלך נ' ר"ת ה' מלך ו' דתו ו' כפקדן הד' ר"ת ה' מלך ו' ישנה ו' לת הה' ו' יבוקש ה' דכר ו' ימלח הו' ו' יבח ה' תך ו' יגר והמה ו' לורות המתפסטים בחכמה חסד נצח קו ימינה וכביכה נבורה והוד קו שמלולה והס כ' ווין מזה ומזה לעומת כ"ה דז"ח שהס תמונה ווין המתפסטים בקוין חלו וכללם הוח ו' יסוד דזח המתפסטים בקו חמלעי שלה וביחתם סוד הה' סוד העטרה המקבלת מכולם ועוד כה י"כ הוי"ת הח' ר"ת

ש"ם וכמלחמת הימים ההם שהם ס"ת לכרי עותי"ם ועתי המלכים הב"ם ת"ת ועתי המלכים לעבוי עם ס"ת תיכת בח"ם הד' ל"ת ומלכותה יתן המלך עם ר"ת הטובה הר"ת ה"ת ו"כל הנשים יתנו הו"ל"ת יחרי ה"ים עם ל"ת ה"כירה ושמו. הז"ל"ת יכה המלך והמן היום והוי"ו כמרדכי היה ההיה שהזכירה לפת להפוך הוי"ת דין שהזכיר המן במחמרו ה"ה מחכיו ש"ם לי שבם"ת היה הויה מהופכ' שמולפת בחדש אדר והוי"ה זה היה הח' והש ס"ת ובחל"ה למרדכי עם ס"ת זה ויחמרו והמקום כ"ה הסכים עם המן הכזוי והנקלה לעשות הדין בו בחיים מהופכ' שבם"ת רח"ם כי כלת"ה שלי"ו והיה היה הטעירי ועם לפתר התמה הסכים המקום לרחם עליה כהוי"ה כמרדכי שבם"ת כי כלת"ה חלי"ו הדב"ה והיה הוי"ה ל"ל

הי"ב ר"ת י"נח עם ר"ת ה"מלך ו"פני ה"מן.

ועוד בה כח ג' שמות **אחשורוש** הח"ר"ת ה"מלך והמן ח"ל ה"מעשה הכ"ר"ת ח"ת ה"לבוש ו"ת ה"סום הג' ח"ל ה"יהודים ו"ל ה"ח חמרדפנים.

ועוד בה כח ד' שמות **אחשורוש** הח"ר"ת ה"כסים ח"ל י"ד ה"ני הכ"ר"ת ה"כירה ח"ל י"ד הב"י ג' ח"פר י"עלטו ה"יהודים ה"מה הד' ר"ת ח"ת י"מי ה"פורים ה"ללה.

ועוד בה ח' שמות מעמות ע"כ הח"ס ת"פ"י המל"ך וחחשו"ר **יב"ש** הכ"ר"ת י"עשה כ"כל מ"לכותו **ב"ם** הב"ר"ת י"תני י"קר ל"כעליהן י"לי הד' ס"ת מרדכ"י ולהסי"ר ע"ק"ן י"ר"ן הה"ר"ת ל"עשות י"קר י"ותר י"ל"י ה"ס"ת י"דחי"ם מרד"י ש"ר"י הו"ס"ת נופ"ל ע"ל ה"מ"טה **לל"ה** הח"ס"ת כ"י נח"ל מרדכ"י ול"י.

ואשר תמות ה' יביט יחותה לו בעת קריאת המגלה לעיני לבו לפרסי ר"ת ו"ת השמו' הלה כי בה עוז התאוד מלכות שמים לקבל החרם הנפלאה והנפלא בה המתגלה בה ולהחזיר אותם כאמור. ובנקל יוכל לעשות לזה מי' בהן בנקודת קשבות ודקות על ר"ת ו"ם"ת פרטי השמות הנזכרים. ובכן יהי לו מציר לעזור גם כן להתגבל לאחיו בקריאתה ולא יחשוב אל השערה ונבלתי לכת אחרי הרגים אשר ינהו רחופים בקריאתה בהתעלפם בעילוף מוח תעניתם כמי שעקר דלתו עזה ויהי כי הניקתם נרה ומבוקה רעבון בטנם כמעט ככר יכבד מהם קריאתה וחחונו ויגועו כשכור וכל דכרת תתבלע עד שחין הכלל כין קריאתם בה לקריאת כדברי הימים ולא עוד אלא שהקורא כדברי הימי' מפסיק בסוף כל ענין והחולים ההם אין מפסיקי כפופי העניינים ולא יפסיקו רק כשלא יוכלו לימר יותר בנשימה א' ואולי היו יכולין לקרות כל המגילה בנשימה א' הי חומרין אותה כולה כעשרת בני המן ואין זה לפלא כי את פועל ה' לא יביטו ויבלבו במספרי הדברים אחר

החומר שכם לא זלת דרך נפים למי כמלחמ' המרח יתברך ותהי ירחתם אותי מנות תבצי' מלחמה. ולו חכמו יפכילו מה המכוה הזחת ומה טעם יש בה ומקום למיותה כשמי מרומים עד אחר התורה העקילה נגר כל המצוות כאין נגרה ומבטלים ת"ת לשמוע מקרא מגילה יצן מובלות חכמ"ה על מעלה תור"ה ומקרא מגילה אות לגלו' החכמה העליונה ומשום הכי צריך טפי וכל שכן המצות על תורה שכולן הן נרחין מפני מקרא מגלה כי המצות הם כסוד החברים על תורה דוגמת החברים על החדש ולכן כולם הם נרחים מפני מקרא מגלה כי הם ע"י מקרא מגלה מהוה המשכת החור העליון הוא כמשך ההיה ההיה לכל החברים והלא תרחה עוכם מעלת קריאה נחמה וו כי הנה כאחר עלנו בגמרא מפני מה אין חומרים הלל בפורים היתה התשובה לזה קריחתה וו היא הלילה הנה כי סוקם הדר קריחתה כקריחת ההלל וכמו שבקריחת ההלל לאחינו ממשיכים לחרים נדולים מי"ג מדות דרחמי

כמכואר במקומו:

כן בקריחת המגלל כמשך חור החכמה כלל התגלמ'. ולכי רחה נם רחה עוכם מעלת קריחת המגלה חור לי"ד כי היה רחוי לכלתי היות קריחת המגלה כלילה והוא חוגמה אל ההלל שהוא נקרא כיום ולא כלילה וזחת כלילל פסח שנאמ' כה הלל נמיר כלילה כדמוכח מן הזיהר פרשת לחמיר הוכח במקומו. ועוד התאוד הדחת הלילה הזה מפני גלוי האחרתה הנפלאה וכח החיקש כיניהם להיות עוק כשיטורהן כי כמו שבגאולת הפסח כאמר הלל נמוד כלילה כך חור לי"ד כפורים כמי נרוך לקריאת המגלה נמי כלילה כמקום החלל וכן כח החיקש ביניהם לעתיד כי כל המיצרות הם בטלים חוץ מימי הפורים שכ' ויפי ה' הפורים החלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם וגוגמת יניחת שכרים עלא תיקר מתקימה אחם שהגאולה הבתידה תהיה עיקר ויניחת מגילי שפלה לא כאחן כי עת קריאת המגלה מרומתת היא על כל ברכה ותהלה מפני החור המתגלה כל היום החוא כל לילה כי על כן ומן קריאתה כל הלילה מפני כי אותו החור המתגלה הוא מתמיד והולך כל הלילה וכן כיום מה שאין כן כלילל פסח כי משפע החורים הלא כפע יתרם כם אחר

מעשה הסדר כאחר הוכח במקומו:

והיה כי כן מי כעך ולא ידע וכסיל לא יבין את זאת לגלות חדתה כמדו לקרותה בעצה כחורה וכעצימה קדושה לאחר נאחר כקורין את ההלל וכי יפית אל לבבו לאחר מוכיח כספתיו את מעשה ה' כי מורא הוא ומה גם כי יתן אל לבו בקריאתו כמה דכרי הרמוזים כה אחר רחשם מביע העמימה וכבר אמרו כי כל מקום שנאמר המלך כתם על מת"ם הקב"ה נאמר וב"ב נאמר כלילה ההוא נדרה מיכת המלך והוא מוד מ"ם כחחר כפ'

עזרה למה ה' הקיצה דכל זמנא דעינוי לא מתפקחין כל מדיהון דדיכין כפיין לון ליפרעל ושלח עמי' פלטין עלייהו וכלפי זה היה חומר המן הנקלה יש"ו עם ה' ואשר חכמים הגידו יען המלכות פלגן היינו שהוא בסוד דורמיטה ועת צרה היא ליעקב לפלוט בהם. ולעומת זה בה הכתוב לבשרנו להמר בלילה ההוא נדדה שינת המלך דכזמנא דיפקח עינוי יתפחלן בעינא טבא ורחמי על ישרל ועביד נוקמין בשלהי עמין. ושם נאמר ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס וכו' ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך כי הס"ם גי' ממ"ל ויקח המן את הלבוש ואת הס"ם וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב וכן יש כה רמז על מלכות שמים כמו שביארו בכמה מקומות בס' התקוני' בסוד ותלבש לשתר מלכות דאיהו תריסר דידה להלקח לגביה לאתחברא בהדיה ולא שלקא הלא כרשו וחיוהי חומרת משכני וכו' וכלפי זה יאמר ואני לא נקרחתי לבוא אל המלך זה פלגים שמן חג"ת. ועם היות שתלך כרשות אבל התעוררות נריך שיהיה מלמטה ולכן כשום את כל היהודים וכומו עלי וכו' ובהאי התעוררות וכ"ן ג' לכות שם אל ע"כ כמ"ש בזוהר בשלח כי הנה מודע שבסגולה עסק התורה לעורר מ"ן עד חו"ש ועל כן אמרה שלוף על פי שהיו לי התעוררות תורה יסוד אבא שבישלה אבא בהתעוררות מע"ט עד בחינת זעיר אכות חג"ת ע"י השם שהוא במקום הקרבן המעורר רק בזו"ן וזהו אשר לא כדת וכן כיתב המיפור ויהי כיאות המלך את אסתר ויעש המלך את מרכיט חזהב התבונן כי הוא סוד המיכות גאולה לתפלה כי גאולה מורידי הארי מלמעלה ומעלה את התפלה סוד המלכות בחינת כי על כן נאמר הסומך גאולה לתפלה' ולא אמרו תפלה לגאולה אכן הכוונה כי כך רחוי שמסמוך וכשלה התפלה אל הגאולה אכן הכוונה כי תחלה אנו מורידין הארת הגוף לאתתא עם המלכות וזהו בחינת גאולה לתפלה ואחר כך עולה התפלה עם הגאולה עצמה במקומה ולא כסוד במיכות לבד שהיא הארה לבד אלא עצמות גאולה וכלפי זה ויושט המלך לאסתר את מרכיט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט אשר בתחלה הארת הגוף ירוד לאתתא ויושט המלך לאסתר את מרכיט הזהב ואחר כך עולה עמו ודהו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט ועוד יש לחתי כיאור כפלה במילרס ז"ל דאמר מרדכי. זה הדבר עשה עמו על ידי שהוא בחינת הארת יש"ר שהוא ע"ד כל המוסיף גורע כי כסא' דקדושה הס' ולא י"ה וכסא"ת הס י"ה עשר קלפות והקדושה המחיה אותם כסוד ואתה מחייה את כולם הס י"ה ולפי שאין הקדושה מתעברת בהם עמהם לכן נחשבת לפחותה ה' כי רשעים בחייהם קרויים מתים ולכן נרין לומר ' כי הוא כנשמה ה' לדמות כי נגין ה' על קדושה לבד היה בתוכם וגם נרין לגרף ג"כ ' לך עשרת עמהם לדמות כי כאשר נתלו הללו למטה הנר שוה כנזק המלך כד"ה והכריתו את שמינו מן האדמה ומה תעשה למרך הגדול דהה שמח עילאה לא תתקיים בקיומיה ודא לאיהו בנזק המלך וכדין והמן נכבעת מלפני המלך והמלכה כד נהירו תפלין וכל חילו אשתכח. עוד כזוהר פרשת פקודי דף ל"ן מענין המגלה ז"ל בחמשעיתא דהיכלא דא איתי לאתר אחרא דקיימא לעילא לעילא כד' פתחין לד' סטרין דעלמא עשר ממנן לכל פתחא ופתחא וחד ממנא עלייהו וכו' והאי לאופנא דקיימא על איגון מ' כד נטיל מטי להאוא אתר דאקדי את הדנים וכד עאל עאלו עמיה איגון מ' דממנן כד' פתחין ואלקין כל איגון מגיגין ומייפין ורומחין דרהטי לאחנא עלייהו דיפרעל מבאר עמין ולאחנא בהו קרבא ולנקמא לון כפום עבידתא בלא חריכו וכב"כ אקדי את הדנים אתר דאיגון דנים דהטי ואתו לאחנא קרבא ולנקמא מוקמין לקבלי דנים אחרנין דיהטין לאחנא וכו' ורזא דא הדנים יעלו דמוסי דנים מסטרא דא ודנים מסטר' דא וכגיניהון כימנא והעיר שושן נהלה ושמחה לו נכוכה לי מקדמי אילין דכתי העיר שושן שמחה וחי מקדמי אילין דסט"ח העיר שושן נכוכה והא אוקמאה דכבלה קיימין אילין סטרא דא לקבל סטרא דא ע"כ אשר לעומת זה נאמר ויעבור מרדכי ויעש ככל אשר וכו' ליאמרן דאקדומי כמו ויעבור את הכוסי. וכם' התקונים תקון וכו' כיאות שכל ענין אותה הגזרה היתה כשביל ממ"ל שהתלבש בהמן לעשות נקמה ביפרעל בשביל שהוא קנאה שכסא הוא יתברך לאסתר ומסר טירה במקומיה כריקן שלא לפי שכל עניינו הוא לערב קדם פחול וטומאה בטהרה ויהי כראותו כי לא נעשתה ענינו ומנע הוא יתברך את אסתר שלא יתעסק בה חול אלא בהמן וחשב להשמיד את כל היהודים וגם נתבאר כי ' כי המן הס מוסרסין בעשרה קליפות דסט"ח וז"ל וכענין האי קנאה דכסי קב"ה בחות דילים על אסתר דאיהי קדושה דילים דלא לאיהי קדושה פחות מי' אתלבשו ' כתיבין תתאין כי' כמין דהמן דתמן אל אחר ע"כ ולעומתם הס י"ה מהרוסים הכאמרים בתורה נגד המן וכנגד שהס י"ה והס הפך מהקדושה כי י"הוה א"חד ר"ת י"ה והס תכלית האחדות והקליפות תכלית הפירוד ו"ה להרוסים אלו הנה המן הוא נגד האחוד הש' וזה מאמרם ז"ל דאמר מרדכי. זה הדבר עשה עמו על ידי שהוא בחינת הארת יש"ר שהוא ע"ד כל המוסיף גורע כי כסא' דקדושה הס י' ולא י"ה וכסא"ת הס י"ה עשר קלפות והקדושה המחיה אותם כסוד ואתה מחייה את כולם הס י"ה ולפי שאין הקדושה מתעברת בהם עמהם לכן נחשבת לפחותה ה' כי רשעים בחייהם קרויים מתים ולכן נרין לומר ' כי הוא כנשמה ה' לדמות כי נגין ה' על קדושה לבד היה בתוכם וגם נרין לגרף ג"כ ' לך עשרת עמהם לדמות כי כאשר נתלו הללו למטה

זכור תזכה ביאור כד אתי מלכא עלאה לבי מטרוניתא תבעת עלה ועל כנסת מן מלכא ואפילו בזמנא דיפרעל בגלותא ואלו גלותין בכל יומא אית מלכא לנקמי מלכא עלאה ותבעת על כנסת וכדין לתתב לון כל אינון נוקמין דומין דקב"ה למבעד עם חד"ס ולתתב זר זמין דלטורח דא לאתעברא מעלמא מימן בזמנא דגלותא כי נמכרנו אני ועמי ונאמר כי אין

פתו כן נכנע המורם שלהם למעלה הס׳ קלקלות הכוכרי׳ כי הכשיפה המחיה לותם נסתלק ולפיכך התחתונים נתלו בחוד׳ ונריך לעיין לב הקורא בכתיבתה כשירה ולא כשאר שירות שבתך ע״ב כתב וכן כתב לבתב חלק מוסף חלק כן כתב לבתב כי סוד השירה הוא במזרוניתא כמ״ש כזוהר כפ׳ וילך ע״ש ופכ׳ למעלה אל ת״ת ישראל וכתיבת השירה עד״ו הוא מורה שבעשית בסוד קויס ולפיכך נריך חלק למעלה מפני כי כן הוא מורה על חויר עליון שהוא למעלה מן הקויס וזה השבח דמשבחת מזרוניתא למעלה כד״ל רחשו כתס פו ונאמר בשבח שלה רחשו עלך כברמל וכשבין השירה יש ענין אחר שנכתב אחיה ע״ב לבבה שמירה על היות כרמיון סבול כרמיון זרועות אחד מכלן ואחד מכלן ובוף בחמצע כמו שביארנו בהלכה במקומו. ואולם לעניין חלה דשבים אין מניחין חלק למעלה להיות כי חלק ה׳ עמו אבל השב״ח חלק לבס מבלי דעת שבקרא מלך זקן וכחיל ולכן מניח חלק כין כתב לבתב להיות הפך מסטר׳ דקדושה כי הוא אחיה ע״ב לבבה מן השבח כי יש מבריע כין שני הקויס וזה מירה עניין הייחוד והחיבור אבל בשאר אחרא אין להס חיבור כמ״ש בזוהר פרשת בלק דשאר בחיבורא ושייס בפירודא ולפיכך אס לא עשה כן חלק בחמצע המורה על פירוד שלהס פסולת לפי כי כאשר נעשה קשר על נשיים מורה היות נמנא השרר בב׳ יכול במגלה סשר דקדושה ולכן פסולה.

וצריך להאריך ן׳ דוישת הן בקריא׳ והן בכתיב׳ שמירה על הזקיפה שלהס ואמרו בתקונים דף ן׳ ז״ל ואיהו עבד עץ גבוה ן׳ אמת וקדושא כריך הוא כטל מוקמיה מניה ומכנוי בשכינתא עילאה דמחת למנדאי ן׳ מכות ע״כ:

והנה מאס יתבאר עוגם הנס הזה כי הנקמ׳ היתה בשכינתא עילאה מעין גאולת מנרים: ואס תדקדק תשכח מתחלת חמ״ם מאות ליש עד עשרת כ״ד תיבות אס רמז לכ״ד כתי דיוים על מעלה שדנו אותם והשיבו נמולם כראשם ולפיכך כתי לנרופי בהדייהו עשרת לכוונה המכון הזה. וכתב החסיד הקדוש הה״ר שיעזר מנרמיזה ז״ל שקס״ו פסוקי במגלה לעומת קס״ו תיבות שבפרשת ויכח יעמלק וב׳ זכור את אשר עשה לך יעמלק וקס״ו תיבות בהלל הגדול דכתיב ביה ויפרקנו מיריבינו וה המן ליש נר וחויב ו״ב תיבות כב׳ ויתלו את המן לעומת י״ב תיבות שבפסוק ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה׳ בעמלק וקורין המגלה בשמ׳ עיש כה קס״ו פסוקי כמנין יעלו״ו חסידים ככוו״ד. ואס תדקדק תמנא ס״ה פסוקי עד אשר הכין לו כמנין המ״ן ותמנא ו׳ פעמים במגלה זו יהודיים לרמוז לס״ר אשר נתן הכסף בנגדם לאבדם

ותתחיל המגלה כוו״ו ומתיים וד״ו נאמרויות ס״ד׳ והבוננהן על פי פרשי הכווכה שבילקוט וזכה קנרה הירוש׳ מהשתדע כל פרשי המגלה הזאת כי רכה היא לפי פשוטה ולא כרמז תעלומותיה וכאה סגולת קריאתה נתקן סטרא דקרושה ומתעלה ומתקדש ובמשך הספיב הנשבב ככל העולמות ומה גם למטה בעולם המעשה ונתוסף עוז וגבורה למעלה כמאמר הכתוב תנו עוז לאלהים על ישראל נאותו ועוזו בשחקים וכבן כל עס ה׳ יתקדש ממולח טהור קד״ש והכשעני לז כתרן כי כך היא המדה כשזה קס זה מופל במ״ם והמן מופל וכו׳ כי על כל שלה לתתם כרוכי ה׳ תדוות ה׳ תהיה תנוזכם להיות והירי׳ בקריאתה הדבה מאד מאד בשיעית קדושה ובקול עשוים וכהדרן היטב כשרטי הדברים הרמוזים כה וכ״ם שלא להפסיד כאמצע קריאתה לפי׳ כד״ת כי תקות חוט החורה נקנית במעיכה כלי הפסק והעלם בשתי׳ והפסקו׳ מעמעות להפסיק קדן החורה ח״ו כמו שביארנו כיתר מקומו׳ ורחוי לירחי ה׳ וחוסבי שמו לבחור כאשי קהלתה חיים נכון וחב׳ וחרד אל דבר ה׳ לקרות את המגל׳ כמעמד׳ שלא כי יתענגו חני שעה יתר לא יחושו ויתעבנו על רוב שלו״ם רב השלום שעשה שלום בינותם ומדדכי ינא וכבר נהגו לומר לרבעה פסוקים אל גאולה בקול רם כתו שבתבו הפוסקים חיש יהודי בלילה ההוא ליהודים כי מדרכי.

ומורי אדני אבי ז״ל היה מוסיף עוד לומר קול כרמה וכשיעתה יתירה פסו׳ ומדדכי ינא מלפני המלך בלבוש מלכות וכו׳ כי בו חתום עזוז האדה הכפלאה המתירה עלינו תמיד בימי הפורים כמ״ם הרב ז״ל ואף כיתר העתים בעגם יום הפורים היה שילו בקו׳ ם שוים פ׳ הלו לעורר הלב אל השמ׳ אל מטה יכן נהגתי בקהל עדתי וכלי ספק כי כל החיים יאשר יתן לבו במעשה עבודתו ומכית ומחון תשפ״ו חין ספק כי יבשם גילה ורעד לכבוד עבודתו תמה ולא תכבד עלינו הטרדה וירגיש בעצמו אס בעל נפש הוא יתרון האו׳ הכשפיע עליו מלמעלה בעת ההיא בכר״ן שלו ויפה לחכמה.

ובדולי ישראל לא היו חוששין למכהב להכו׳ המן ולאביו ישראל יאותה להס למחות אף היד הפשוטים והפעוטות שלא יהגו קלות ראש בבית הכנסת כברחובות קריה אשר תבקע הארץ לקולן ומאברי׳ הוגת הקורין את המגלה וכוונת השומעים ואף כי כתב הב״י ז״ל שאין לבטל שום מנהג או לעשות כי לא לחנם הוקבע הייבו מיהב הקדוש להכות המן דווקא בעניו מפלתו לא זולת ולא כאשר תעלולים שעלו למו להכות המן כל למקום שנזכר והחיים הירח ילמוד את בניו הקטנים אל כל מקום שימצאו את שם הנקלה והכזוי המן לתמר שם רשעים ירקב ואף כשמכים המן בעניו מפלתו תזכרה יתירה

לעשות נבור לעתו בעוד שמכין כדי שישמעו כולן קריאתו.
ומוב לחתר תפלום קריאתה עודינה פסוטה כתורת יברך
ולה יגלגנה בל כמה פלה ביוך להודות כי שם נוה ה' לחת
פרכה ע"י חור המתפשט וחף מי שהגב בברכו' רחשונו'
להיות קורח ופושם והיו פושטה כולה מתחלה כדרך
התורת היינו להודות כי חור זה משתלשל ויורד ממדריגה
למדריגה וכן קורח ופושט שכתח הדבור של הקריחה הולך
ומתגלה ומחיר עד סופו שמתגלה בשלימות ויוכלין
לחתן ההתרו' לחזן מיסוד דרחל כנודע לכן לחר הקריחה
הנכון לברך טרם יגלגנה להודות כי שם שמו ית' ה'

הברכה.

ויצלח דברו לברך לחריה הרב לת ריבנו ומולי
ויכון שים שם ז' לשונות לעומת ו' מיסרחל
שכל רמו בשמלק הו' הוח הרב לת ריבנו על ידי יהושע
שהוח בן נון שהרב לת עמלק מולך ושם עמו עמלק
שהוח ולשון שלו לת בני עמון ועמלק וכו' ויקם ה'
מיפיע להוד ולשון הנ' הוח הנוקם לת נקמתנו על ידי
נדעון שהוח וכל שרי מדין וע מלך ובני קדם נאספו יחדיו
ולשון הד' הוח הנפר' לנו מנדינו ע"י שחול שנלח בעמל'
ולשון הה' והמשלב נמול ע"י דוד בנקלב והתיימה שהיח
נרך לתה ה' הנפרע לעמו ישרחל מכל נדיהם כנגד הנם
ה נעשה לפרדכי ולסתר הלל המופיע לימות משיחנו
בשהרה ביהינו הגלולה חבר ונעשה ה' בעמנו כשם"ה
מקור לומ חה לת זכר עמלק מתחת השמים וז"ם הלל
המופיע ולכך חותמים בשמים דתרתי סייכי להדדי שלין
תפועה שלמה הלח בשתיהן כמ"ש הרב ההכיד הקדוש
הה"ר הלישיב זר מגדמיזח זע"ל. ולסבר הריחו בסוד ה' יכוין
כי ה' לשונות כפולות התומות בברכה זו לעומת ה"ג
ברב לת ריבנו לעומת גבורות לחבל. ודן לת דינינו
לעומת גבורות חיוק. ונסוקם לת נקמתנו לעומ' גבורות
זעיר. ודמשלם נמול לכל לוחבי נפשינו לעומת
גבורות לחה ונכדע לנו מנדינו לעומת גבורות דהל
וה' כ"ו ריבנ"ו דינינ"ו נקמתנ"ו נפשינ"ו נדינ"ו עולים
למספר מנע"ך והם רמז לה' דהבת סנוקמין נקמתם
זה תורה.

ניכה חסד ת"ת גבורה
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
ניכה גבורות חסד
העולם הרב את ריבנו ס'
גבורות תיסוד גבורות ז"ת
ודן את דינינו והנוקם את
גבורות
נקמתנו ץ והמשלם נמול
לחה

לכל אויבי נפשינו והנפרע
דחל
לנו מצרינו ך ברוך אתה
דחל
יהוה הנפרע לעמו ישראל
מכל צריהם האל המושיע

ונל סטעם נקוד ההוי"ה לחסונה בסב"ח כי יהוה
נקוד הנבורה סם ממו שחנבורה נהפכה
לעזרם וטעם נקוד ההוי"ה התחתונה הוח נקוד חלהים
והכוונה לתתל כ"וס ישועות. ולחר כך יהמר **ארור המן**
ויכוין להתלבשות ס"מ שתלבש בו והמן היונח מקלי זח
דברילה היונק מה"נ מנע"ך כלן' שבשמו בשבים מ' סהם
מ"ן שבשמו. **ברוך מרדכי** ויכוין להתלבשות יסוד
לבח מירח דכיל **ארורה זרש** ויכוין להתלבשות
לילי"ת זה והיל יונלה מנוקבל דקליפה בת שבע שלהם
הרמוזה בז' שבשמה היונק מך"ש דיבוע חלהים וחלהים
דין"דין **ברוכה אסתר** ויכוין התלבשות יכוד
מלכות. **ארורים כל הרשעים** ויכוין התלבשות
כל הקליפות כהם **ברוכים כל ישראל וגם**
חרבונה זכור לטוב ויכוין חרבונה ניצבים
פיל"חם שי"ן ומ"ם כהג לומר לחור המן ג"פ ברוך מרדכי
ג' פעמים שכל מדות חכמים נרין לומר ג' פעמים וכן
נהגתי. ושעם שמקדימין לחור המן לברוך מרדכי כי
הוח מ"ע תמחה לת זכר עמלק ולם לל כודו תדרוש
כך הוח המדה הונלת המת והכנסת כלה כמו שנתבחר

במקומו.

ואחר קריאת המגילה חומרי' ולתה קדוש דהיינו
כי לנחנו מקבילין חור מלמעלה ע"ד מ"ם
בזוהר פרשת תרומה לים שהים קדוש הוח ומלות הקדוש'
עובר עלינו תמיד כך ממיב' החור שנתוס' בעולם השלין
בלילה הזה בקריאת המגילה לנו הומרים ולתה קדוש ר"ל
ג"כ זה העולם נקרל קדוש מפני המפכת פחור העלון
לנם וכנם שעולם השלין לים החלהים קדוש הוח נם
כן בעולם שלינה ממנו ולתה קדוש יוסב תהלות
ישרחל ולל מנלתי טעם נכון בדבר למי שפעוטו וחף

ע"ד כודו.

ושוב לחר שרבית נפטרים לבתיהם לשלום
שמחים וטובי לב וכבין להיות כל לים
מהג בביתו כמוצחי רגל ומנה בביתו נרות דולקות
כמו שבת ויום טוב להורות על רב שמחתו וכן נהה לו
לעשות להחזין טובה וחנות למי שעשה לחבותינו

ולבנו

ולנו כל הנסים והנפלאות הסם ופדה את נפשותינו ממות
ועל כן נריכין לנחנו להודות בעמידנו הענין ההוא
ולשמוח ביסודת חלהינו להביר ולידע את החסד הנפלא
ההוא עם היות שלא היינו כדאים וכגוני כ'בונם החמות
אשר לשמנו להעשות הנסים והנפלאות הסם וכאהבתו
וכחמלתו הוא גמלנו כל טוב ותחזרנו שמחה לשרי העם
שככה לו שמרי הצם שם' חלהינו ומי הוא זה אשר יכין זאת
ולח יודה ויסבח לאדון הכל על כל הטובה אשר עשה
ליסרחל עמו ויעשה מנות בשמחה ימי הפורים שמחה של
מנוה בדעת שלימה וכוונה רחוי ולח דרך הוללות וסבלנות
כבוערים בעם. ויתעכב על סולחן לאכול ולשתות
יותר ממה שרגיל מפני כבוד היום נהדר בקדם ויפתח
לנשי כיתו ויחיק מהם כל ריב ומנה כי רב הס'לום חוסף
עלינו תמיד כל היום וכגון להיות כל ימים הימח סופר
לאנשי כיתו וכניו על סולחנו סיפור הנס הנפלא הזה
כרשיו וסיפותיו פחרותיו וכנכיו להודיע ולהודע את היד
הגדולה אשר עשה ה' כהמן הנקלה והנכזה נין עמלק
ואת עם עני הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו כה'. למען
ילמדון כניו וכני כיתו לירחה את הסם הנכבד והנורח
את ה' חלהיהו ולודעה יד ה' את עבדיו מתוך הכם הנפלא
ההוא אשר גם זה מכלל מ"ע של הגדתי היום לה' חלהיך
כי כתתי וכו' כמו שביאר החסיד כם' החרדים וכל המרב'
לספר הרי זה משובח. ונח ולמד כמה הפלגנו כם' הזה'
בסבה סיפור יניחת מנרים כמה דב התוכלת לעליונים
למעלה וקלמר דקב"ה חדי בההוא סיפור ובים שבתא
כנים קב"ה לכל פמליח דילוה וח"ל שמעגו סיפורה דסבחא
דקח מסתפו כני וחדו בפורקנה וכדין כולהו מתכנשין
ולתיין ומתחברלן כהדייה דישרחל ושמעין סיפורה דסבחא'
וקח חדלן בר זח דפורקנה דמלריהון וכדין לתיין וחודלן
ליה לקב"ה על כל חינון נפין וגבורלן וחודלן ליה על עת'
קדישה דחית ליה כהרעה דהדלן בחדוה דפורקנה
דמלריהון וכדין לתוסף חילה וגבורתה לעילה וישרחל
בההוח סיפורה יהבי חילה למלריהון כמלכה דלתוסף
חילוה וגבורתי' כד מסבחן גבורתיה וחודלן וכלהו דחלי
קמיה ולסתלק יקריה על כלה. זחף כי דכריו כלמרו
בענין סיפור יניחת מנרים לה ללמד על עצמו יבא חלה
ללמד על הכלל כולו עח כי בסיפור ניסי הלל יתברך
הנעשים בכל דור ודור יהיה הדבר כן דהה יהיב טעמא
דבכה מחולת הסיפור ספיר ג זרת למיהב חילה למלריהון
כמלכה דלתוסף חילוה וגבורתיה וכו' וזהו עיקר הענין
בענין ספרי הנסים לשר חייבונו חכמים לל לשר מתוכם
כולהו דחלי קמיה כנ' במלמר. כי על כל חלה לה יבוא
כל לחד מלחיי ישרחל מלספר בסיפור הנם הנפלח הזה
בלילי הזה בסבתו על סולחנו ויקבלכל חנשי כיתו על שלחן
ע' להמתינן לת דברין. והנה לף כי לין דרכינו בחיבור

זה להביח בלריכות דברי לגדות הנה לרגל המלכה
לשר לפני פה בחיבור זה לזכות לת הרבים. לתוכלת
הענין הנפלח הנמל' בענין סיפור הנם לניב לפניך פ' ח'
בענין סיפור הנם הבח בהלוכ' בתרגו' כ' רכתי והעתקתיו
כלשון הזהב לשון הקדם למען ירון כל קורח בו וגם
החכמים הנעימים לל ה' יתקד"שו להגות בסיפור הנם
בלשון סקדם ולח יפטרו בקרילת המגילה לשר בה לח
נתבחרו לפם סודשי הנסים ולח סניפותיו וענפיו:

פרק רביעי

יתהדר ויתפלר ויתגדל ויתקדש השל המלך
הגדול והקדוש מורח תהלות עושה פלח
לשר הפליח הפלח ופלח חסדו ולמיתו לנצח הקדם עמו
בחירו בלחותיו ניסיו ונפלחותיו לשר עשה ורב טוב לבני
ישרחל בימים השה ובזמן הזה כשעמד עליהו המן הנקלה
והכזוי בהיותיהו בהרן לוינו מוכים ומעוכים ושבינה
ברעה נפשותינו וחייתנו לשהול הגיענו הן נועדו כולנו
לחבדנו לח תשחר פרסה והחדמה תשחה שממה במיענוית
המן הרע ההוח לל המלך לשר חשב להשמיד להרוג לת
כרם ה' לבחות ולקיבקש בינתיו על ישרחל שלח יזכר שם
ישרחל עוד בבקשו תולנה עם המלך עליהו כמלמר הכתוב
ולמר המן לל המלך ישנו עם לחד מפוזר וכו' וכה היו
דבריו עם המלך ים עם לחד הם היהודים מפוזר וכו' ונד
כין העמים בכל מדינת מלכותך והם נלוחנים ודחם
גבוה ומפוקדים מלד ובימי שבת לח ירחינו עגמם שלח
כפוערים מפני הקירו' ובימי תשוו מרעים עגמם בגנות
ומקומות שרוח מנויה מפני החום ומעשיהם מסומם מכל
עם ודתיהם סונות מכל עם ודתינו לינם עושים וכמעשינו
כפשם לח חפינה ומלכה המלך לינם עושים וכשרולים
לתתנו דוקני' בלרן וחופשים לותנו כדבר טמא וכשכריו
יגח כדבר המלך לבח לעבוד עבודתנו נסו וילכו מהם
בחומות ובהרים ומהם נחספים בחדריהם וינחים
בקפנדרלות שלהם וכשחנו חרפים לחריהם לתופשם
להטים חלינו בעיניהם כמרחה הבזק וכועטים ברגלים
בלרן וחוקקין לת שיניהם ומכהלים לותנו בבהלה גדולה
ולין חכחנו יכולים לתפוש לותם. וגוסף גם הוח כי
מכנותיהם לין מותנים לנו לנסים ומכמתינו לין נוסלים
להם ומי שסוכר לותם לעבוד לת עבודת המלך מונילים
כל הימים כשה"י ש"ה וחומרים להתעכב בימים בלומרם
שבת היום י"ט היום פסח היום ויום שם חפנים לעשות
ולתת עמנו חומרים עם התר הזח וכ"שלחנחו חפנים לקנו'
מהם לוכלים כיום לשר הזח להם ולוברים להם יום העוק

ר׳להכתיר בו בשעה רחשונה של היום לומרים קרית שמע
לנו קורין בשעה שנית לומרים תפלה לנו מתפללין
בשלישית לומרים זמן סעודה הוא כרבינו׳ לומרים לשלומינו
בשמים לנו מברכי׳ שנתן לנו להם ומים בחמישית יונחים
ובשישית שבים ובשביעי׳ יונחות לפניה׳ בשתיה׳ ותלמרכה
בוהו ולכלו מדחק עליכם עבוד׳ המלך הרע הזה. לחת
לז׳ ימים עושים שבת נכנסים לב״כ קורין בספריהם
ומפטירין בנביאיהם ומקללין את המלך ואת כל המחשלה
כולה ולומרים זה הוא יום הז׳ שנח בו ולהינו שבשמים.
נדות שלהם לז׳ ימים על נדתן יונחות בחני הלילה לטהר
עצמן במים ומטמאות את המים ושרלת בניהם כורתים
לח׳ ימים ואין מרחמים עליהם ולומרים נכרות כרית בניו
למען היות משונים מבני העמים ול׳ לשלשים יום קורין ר״ח
ולומרים ל׳ חכר ול׳ מלח. וחדש.

ניסן ח׳ ימים טובים עושים בו ועושים הנעלה לכל
כליהם ושורפים את החמץ מלפני המנה
ולומרים זה היום שנגאלו לבתי׳ ממצרים וקורחין לותו
חג הפסח ונכנסין לבתי׳ כנסיות שלהם וקורין בספריהם
ומפטירים בנביאיה׳ ויקללו למלך ולכל המחשלה כולה
ולומרים כשם שחנו מבערים החמץ מפני המנה כן ה׳
להיינו תבער את מלכות הרשעה מבינינו ותמהר תחיש
להושיענו מיד המלך הטפש הזה. בחדש כיון עושים כ׳
י״ט בו ונכנסים לבתי׳ כנסיות שלהם וקורין ק״ש ומתפללי׳
וקורין ס״ת ומפטירין בנביאיהם ומקללין למלך ולכל
המחשלה כולה וקורין לותו חג שבועות ומפזרין בבית
הכנסת כל מיני סוכנים ותפוחים וח״כ לוקטים לותם
ולומרים כשם שחנו לוקטים הסוכנים והתפוחים הללה כן
יתלקטו כניהם מבינינו ולומרים זה היום שניתן תורה
לאבותינו בהר סיני. בחדש תשרי רחש השנה בח׳ בו
נכנסי׳ לבתי׳ כנסיות שלהם וקורין בספריהם ומפטירים
בנביאיהם ומקללין למלך ולכל המחשלה ותוקעי׳ בשופרו׳
ולומרים זה היום יעלה זכרונינו וזכרון אבותינו לפני אלהינו
שבשמים זכרונינו יעלה לטוב וזכרון אבותינו לברכה.
ובתשעה לחדש תשרי שוחטים בו בהמות ועופות לבפר׳
ואוכלים ושותים בו ומתענגי׳ בו הם ובניהם ובמותיהם
ובשיהם ותלמידיהם בעשרה בו קורין לותו יום הכפורים
ומתענין בו הם ובשיהם ובניהם ובנותיהם ומענין לטפיה׳
הקטנים ואין מרחמים עליהן ולומרים זה היום עשה ה׳
לבפר בו כל עוונותיהם ועונותינו יפת השעיר עליו ונכנסי׳
לבתי׳ כנסיות וקורין בספריה׳ ומפטירין בנביאיה׳ ומקללי׳
את המלך ואת כל המחשלה כולה ולומרים והרשעה כולה
כעשן תכלה וכשם שעונותינו מתבטלים ביום הזה כן
תבטל המלך הטפש הזה מן העולם ומבקשים רחמים
שיחות המלך ותכנע המחשלה. ובט״ו בו מקשקעין בכך
בתיהם לעשות סוכה ואוכלים לגבות ועוקרין הילנות

לבכך

שנאמר ככל נדתם לו נר עמו תנכי בנדה. ויאמר המלך
את טבעתו מעל ידו ויתן להמן ויקדלו כופרי המלך ויכת
ככל אשר נזה המן אל כל שרי עם ועם לאחר עם כזוי
ושפוי ים בינינו דמים כמצוקי חפנים כרעיתינו והומרים
לחברו נוים מלחמו לעשות נקמה כנויב וכפויי טובה הם
פרעה קבלם בסבר פנים יפית ונתם בתני רעבון והוציאו
עלילה נלכה נזבחה לה ולמו חוזרים והשחילים כלי כסף
וזהב ומרגליו וכגדים וטבעו כל אחד ואחד מהם כ׳חמורי
ולא חזרו ורדפו אחריהם כשביל ממונם והיה להם נביח
אחד מפה בן עמרם שמו נטל מקלו ונחם עליו והכה בים
ויבש ואיני יודע כמה יבשו והשבירון בתוכו נכנס פרעה
אלהיו׳ ונפקע הוא וכל חילו במלך זקני נא לה׳ עמהם
היה עשה להם לאותו מפה הי״ל תלמיד אחד יהושע בן נון
שמו אבזרי איני יודע אם בספים בא עליהם ואם לחם
עליהם עד שנפלו עמלקים לפניו וכן לפיחון וגוג ולמלכי
מדין ול״ה מלכים וכן להיסרא וסכחריב ושוב היה להם מלך
אחד שמו דוד והיה מכלה לכל הממלכות ואיש ואשה לא
יחיה דוד עמד בנו ובנה להם בית לחת והיו נכנסים בו
ואיני יודע מה היו עושים ויונקים והורגים כל הבאים עליה׳
למלחמה ומתוך טובה יתירה שהיה להם לא חשבו כל חומ׳
ביניהם עד שבא נבוכדנצר והרג מהם והשלין בקולרין
והביאם בינינו ולא הוציאו כספיהם ולפיזלו הבי לא׳ בינו
מעשיהם המכוערים ומשחקים עליהם ועל ידחתנו ולנו
בעוכיהם ואיזן מתחתנים בנו ועוד דכרים שחין
לנו מספיקים לספר והפלנו גדולות להמעידם בשלשה
עשר לחדש אדר וכשיבואו לידכם החיגרו׳ השמידו והשחיתו
ולא תשלחו מהם שלטה.

והרצים יצאו דחופי ב׳דבר המלך והד׳ נתן ב׳שושן
הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר
שושן נבוכה הפיל הקב״ה בכיה ובעכוביה בתוך שושן הם׳
הולכת לשחוט פירות נופלת מן הגג ומתה לדם הולך
לשאוב מים מן הבור נופ׳ בבור ומת ותהום כל העיר והמן
לא היה חושש למלחמה והיה המן מהלך וכל שרי המלכות
בחים לחרון ומרדכי בא לפניהם ופגע בשלשה תנוקות
יונקים מבית רבן אמר להם מרדכי למרו לי פסוקיכם.
פתח התחד ואמר לא תירא מפחד פתאום וכו׳. פתח
השני ואמר עמו עצה ותופר דברו ולא יקום כי עמנו
אל. פתח השלישי ואמר עד זקנה אני הוא וכולי. מיד
נתן מרדכי לאמר המן למרדכי מה לאמרו לך התנוקות הללו
ונתקת ב״ל בשורות טובות בשרוני מיד כעס המן בלבו
ואמר לאיני שולח יד תחלה אלא בתנוקו׳ הללו ומהמשתיתם
הזאת כשהלך המן אצל מרדכי ומצאו שהיה יושב בראש
התנוקות ושקים במתניהם וגופדים ובוכים פקד אותם
ומצאם כ״ב אלף מיד; השלין בנוחרן חכלים ושלשלאות של
ברזל והשקיד עליהם שומרים, ואמר הללו אני הורג תחלה

וחח״כ אני תולה אלא מרדכי בא לו אותיתין של תנוקות
מביאין לחם ומים ואומרים להם אכלו ושתו קודם שתמותו
והם נשבעין בחיי מרדכי רבינו שבתעניתנו נמו׳ וכל אח׳
גדול שפרו ומניהו על לבו וכיון שעבר כ׳ שעות כלילה
נשמעה בכייתן למרום שקול גדיים ועזים עד שנדדו כל
המלחכים של מעלה ועמדו מבוהלי׳ אמרו זה לזה שמא בא
הזמן להיות העולם חרב לו נאספו כולם והלכו לפני
הקב״ה ואמר להם הקב״ה מה קול זה קול גדיי׳ ועזים
אשר אנכי ם מע ענה מרד״ כ ואמר לא קול גדיים ולא קול
טלאים אלא קול קטני עמך ישראל שיושבים בתענית היום
שלשת ימים וב׳ לילות ואסורים בכבלי ברזל ולמחר נשחטי׳
כגדיים וטלאי׳ על גזרת המן הרשע ולב חויב שמח ומחרף
ומגדף ואיכה מניחים את תורתך מיד נתגלגלו רחמיו של
הקב״ה עליהם ועבר את התותמות וקרע את הגזרה
והפר עצתו ונזוה למלאך הממונה על המזומה ועל
הכלכול וירד והפיס את לחשוניו׳ וכדר שיצתו וקם כהתכלי׳
ופניו זוהפים ואמר לסמעי הספר להכיא את כפר
הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך וכשהיה
רואה שמעי הספר מה שהגיד מרדכי על נתן ותרם היה
גדול דפי הספר ולא היה הפן לקרות וברחמי המקום ב״ה
היו הדפי׳ נגללין מאליהם ויהיו נקראין מתוך הספר אל
המלך אשר הגיד מרדכי על בגתנ׳ ותרש ופרש נפשו ממו׳
וכשראה המלך כי לא נעשה עמו דבר לאמר להמן מה
לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויען ויאמר במלאכו
איש אשר המלך הפץ ביקרו ילבשוהו לבוש אשר לבש בו
המלך ואשר עדיי מלכים ויאמר המלך כן דברת מהר קח
את הלבוש וכו׳ מהר ולך לבית גנזי המלך וקח משם אחד
מן כרבלותי של הרגמן טוב וקח משם כוספירת של
מחקוקים בו מבנים טובות ומרגליו׳ ותלויים כד׳ פעמותיו
פעמון זהב ורמון וקח משם עטרת זהב טוב ממקרקיית
שבגילו אותה לי ממדינת מלכות בזים מלכותי ויקח מס׳
הרבי וברזוני שבגילו אותם לי ממדינת כוש ושני מגילים
מרוקמים ומרוקמים במרגליות שבגילו אותם לי ממדינת
חפריקי ולכה נא אל לחלות סוסים אשר לי וקח משם כוס
המלך העומד בראש הסוסים שמו סיפר״ג שרכבתי עליו
ביום שנמלכתי למלך וכל יוקר תפארת גדולה זו לך ונא
ועשה למרדכי היהודי אשר יושב בשער המלך אל תניח מדם
יהודים רבים בשושן הבירה ושמש מרדכי אל אויב אל
חלך ח״ל המלך למרדכי היהודי אשר ביבר טוב אל המלך
היושב בשער המלך ויהי כשמע שמע המן כן פני המן חפו
וכעסו כשולי קדירה וחשכו ביניו בין נתעקם ומחשבתו
נתבלבלה והרכובתיה דח לדח נקשן ויען ויאמר אל המלך
להזני המלך רבים הם מרדכי שים בשושן ואיני יודע על
מיזה מרדכי אתה אומר לי ויען המלך ואמר להמן הרבה הן שעי

המלך ואיני יודע על איזה דבר אתה אומר לי אמר המלך הלוא אמרתי לך מרדכי היהודי היושב בשער מנכנסים כה מבית הנשים ועד בית המלך ׃

אז השיב המן בלבו אין להמר זה האיש הוא שוכני ונוטה לחבותי הנה י׳ מלפים ככרי כסף יותן לו ויקר וגדולה כזאת לא יעשה לו המלך גם את הכל יקח׳ מלפים ככרי כסף נא ותן לו ואל כל ביתך לחני מלפניו וכמשפט הזה יעשה לו השיבו המן ויאמר לו י׳ כניב הבר לי ירונו לפניו ויקר וגדולה כזאת לא יעשה לו ויאמר המלך לאתה ובניך ואשתך עבדים תהיו למרדכי ומכבד הזה יעשה לו ויאמר המן איש בזה והדיוט הזה יפיקדהו המלך פקיד על אחד ממדיות המלך ויקר וגדולה כזאת לא יעשה לו ויאמר המלך על כל מדינו מלכותי לכי מפקידו ומפלטיו ועל פיו ישק כל עמי בים וכיבשה וכמשפט הבר למרת יעשה לו ויאמר המן טבעי וטבעך הולך בכל המדינות טבעו וטבעך ילך בכל העולם ויקר גדולה כזאת לא יעשה לו ויאמר המלך איש בחר דיבר טוב אל המלך והגיל נפשו ממות טבעי וטבעו ילך בכל העולם וכמשפט הבר למרת יעשה לו ויאמר המן אל המלך הנה הרגי יגלו דהופים בדבר המלך לכל מדינות מלכותך לאבד את כל גם מרדכי ויקר וגדולה כזאת חיך יעשה לו ויאמר המלך להיגדות והדגים שמלהתי לכי לחבטל לותן ואל תפל דבר מכל אשר דבית ויגער בו כזעם ויקוף ויאמר לו המן המן מהרה מהרה נא ועשה אל תפל דבר מכל אשר למרתי לך ׃

ויבא כחם רוח המן כי חמ׳ המלך בעד׳ בו ודברו חיכ׳ נשמעי׳ הלך ונכנ׳ לבי׳ גנזי המלך וקוקמתו כפופ׳ לזניו נעזבו עיניו השכו פיו עקומים ולבו מטוקטס ומעי׳ מתחכי׳ ותתניו מלהו הלחל והרכבותי׳ דח לדח נקשן וקרח עם כל ט דיי מלבושי מלכו אשר לבם בהם המלך בין ד׳ ביתית ממלכתו ובחר תכסיסי מלוכ׳ כאשר ניחה לו המלך וינח מכב מבוהל ויבא אל הרחוב הכושים אשר למלך ויקח אכב סום המלך הטומד בראש הסורה וקסרו בקסדיו וחבר חגורותיו וחזן בידכו והלך ועמד על מרדכי הנדיק וינן ויאמר לו קוב מרדכי הנדיק בן לאברהם יצחק ויעקב הסק והבר שלך קדמו לי שפים ככרי כסף אשמרתי להביא אל גנזי המלך ולא קיבל ממני כי לתם מהומי ה׳ ובכל עת ובכל עומם אשר לתב ׳ מתירים הלוי הוא עומה לתב ׳ מתיכם בכל מויבכם - ועתה קום לך מרדכי הנדיק מן הסק והפך ולבום מלכות ורכב בלח על סום אשר רכב בו המלך ׃ ויפן לבו כי לא להאמין לותו וחשב כי להורגו הוא בא ויען ויאמר לו כתב לי זעיר ואוכל להם לענת ודום ואשפה מי הקרים ואחר כך תוניאלי ותהרגני - ויאמר המן קום לך מרדכי הנדיק בן ודע יפרי׳ ותמימי׳ כל ימיכם מביב ונפלאות נעשה לנפש הטן אשר תכנתי לך לפעתי

תכנתי לותה עתה קום לך ולבום לבום מלכות ורכוב במרכבת המלך ודבר המלך אל תבטל הפיבו מרדכי וה״ל אחי נגם ונעבה זה ג׳ ימיב לילה ויום להם לא אכלתי ומים לא שתיתי ובכרי כפלו מנים ובפרי כחם מפמן ואפם כח כי לרכוב על סום המלך ויהי כפמעמ המן כן נכנם לבית גנזי המלך והוניח כל מיני בפמים וממנים טובים וימפא אותו וירחצהו ולבפהו לבושי המלכות ויקפטהו בכל קישוטי המלכות והחכילו מן הפעודה אשר פלחה אכתר המלכה לו ׃

וגם מבית המלך פלחו לו כ״ז אלף בחורים וכוסות של זהב מימינם ומפמלם נלוחיות של זהב והיו מכריזים והולכים לפני מרדכי והומרים ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו וכפרלו בית ישראל כך הלכו גם המה מימינו של מרדכי ומפמלו ובומן והומרים ככה יעשה לאיש אשר המלך מלכו על עולם בורח פמים וארץ חפץ ביקרו והלכה אכתר לרחות את מרדכי ותרחהו לבום בלבום מלכות וכתר מלכות ברחפו וכרוב על סום המלך נתנה הודאת לאלהי הפמים על הנס והפלח ותאמר עלך מרדכי נאמר מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון והף מרדכי נתן לו את הפבח אחומתך ה׳ כי דילתני ולא שמח׳ לויבי לי הפבת אבפרי וכו׳ והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי דחם שנכנפע מהנעב כמ״ם בע זיהו וגם הוא נדחף לנאת כי נגכו ה׳ : ואמרו חכמים כי נקיט וחזיל בשבילא דמיתת חזיתים בירתים דהוה קיימא בחורת שכרת דהאי דרכיב לבוה הוא והאי דמכבי קמיה מרדכי מקלס עניעת דבית הכבה וכריך ליה לריסיה דלי עיני׳ וחזייה כיון דחז׳ דאכיה הוא נפלה מלנרת ומתה והיינו דכתיב והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי דחם אבל בתו וחפוי דחם לאבל אמו ואחר מדבר אחירעו ויבפר המן לזרם לפתוח ולכל להכניו את כל אשר קרהו וישלח ויבא את אוהביו לין כתיב כאן כי חכמים הלו לא נקרלו בעת ההיא רק פהם בחוחם הדשא הבא׳ הלו אשר המלך הספילו והרי ׳ונפא חוייבו כולם נקבנו וכלו אל ביתו לנוד ולהגר כנדתו ולבחמו מאבל בתו וכולם הבכימו בדעתם לאמר מענה רע אם מזרע היהודים מרדכי אשר החילות לנפול לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו וכשיענו לו לנלבו לא היינו סוברי׳ שהו׳ מן המיחדים להקב״ה אבל עכשו שהוא מזרע היהודים מאותם שנפלו לכבשן האש וכולו ומאותם שכפלו לגוב האריות לא תוכל לו ועודם מדברים עמו והריסי המלך הגיעו ויבהילו להביא את המן בבהלה עד לא רחץ יפה מטומאו ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר׳ המלכה ויאמר המלך לאסתר׳ מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ותעש לאסתר׳ ותאמר תנתן לי בפשי בשאלתי ועמי בבקשתי כי נמכרנו אני ועמי וכו׳ ויאמר המלך מי זה והיזה הוא וכו׳ ותאמר אסתר׳ איש צר ואויב המן הרע הזה נר לפני׳ והויב לפתחתוני׳ ותוכח

שעה קנף המלך מאד וחמתו בערה בו וקם בחמתו מיד ויצא היין על גינת הביתן ויפח עיניו וירח והנה עשר מלאכי דומים לעשרת בני המן קושרין בגטיעות לחמר להם למה תעשו כה לחמרו לו כך ניזה לנו מלאכינו ויכח הבית נופל על המטה לאשר לחסת עליה שבח מלאך והפילו עליה לחמר וזו מדברת וזו מדברת בלותה שעה כח תלייהו ול זנדמה לחרבונה לחמר לחזני המלך יש עץ ל׳ בביתו תקד ׳גבוה ן׳ לחמה לתלו לת מרדכי עליו לאשר דיבר טוב על המלך ולח דעה זו כלבד עשה לך חלח גם הוח היה עם בנתן ותרם בלותה שעה וזה לך החו׳ שמיד שהודי׳ מרדכי הדבר מיד ניקף רעתו והכין לו נלוב והנה הוח בביתו על המן מיד לחר המלך תלוהו עליו:

ויאמר המלך למרדכי קום לך וקח לת המן השוכ׳ הרע נזור היהודים ותלהו על העץ לאשר בכין לו ודון לותו בדינים קשים ורעים ועשה כו נקמות בכוב בעיניך בלותה שעה ינח מרדכי מלפני המלך ולקח לת המן משער בית המלך ענה מרדכי וכן לחמר לו כה עמי המן לויבי ושונאי ובורד היהודים ולתלה לותך כשם שתולין לבני לדם בזויים והדיוטות לאשר הביאו׳ שיך ענה המן הרשע ולחמר למרדכי הנדיק בנקשה ממך מרדכי הנדיק לל תתלני כשם שתולין לניקים וכזויים כי גבורים לאנשי שם לא היו ספונים וחשוכים לפני ושרי המדינות יש מסובבדוס הלי מרעים ממלכות היתי בלחמרי פי ובדוש שפתי מבהיל הייתי לת כל המדינות ולאני המן משב למלך היה שמי והייתי נקרח לוב למלך ירח לאנכי ממך לא תעשה עמי כמו שחשבתי לעשות לך חום וחמול על כבודי ולל תהרגני ותחבלני כלגב זקני לתה מרדכי הנדי׳ עשה עם עבדך כחסדך ולל תזכור לי שגלת לגב וקנלת עמל׳ ולא תהיה לך חיבה בלבבך ולא תקוס ולא תטור כמו שנקס ונטר עשו לאני׳ נפשים נדולים נעשו כמו שנעשו לאחשתיך כשעברו היש ביבשה - לוי לי כי עיני חשיכים מלראו׳ פניך ולאין לי פה להשיב לליך ולא מנח להרים ראש על לאשר יצלתי עליך עשה מן לאוהבי ומן זרם לשתי בבקשה ממך חום ורחמול על נפשי לאבוי מרדכי ולל תמחה שמי מהרה כשמלך לאבי ושיבתי וזקנתי על העץ לא תתל׳ הרגני כא הרוג כטוב בעיניך ולאשי המר בארב המלך כי בה נהרגו׳ כל שרי המדינות - ויהי המן הולך ובכה ולהטה מרדכי לזן לליו וירם המן קול בילה ונעקה ומרה ויצן מרדכי הנדיק ויתן לת קולו עוז ורחוה ויהמר ברוך ה׳ הלל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחתי לף מקמי תרוממני ולחסור לותו בחבל ויתלהו על העץ לאשר הכין לו ויאמר כן יאבדו כל לויביך ה׳ וכו׳ כי הנה לויבך ה׳ כי הנה לויבך יאבדו יתפרדו כל פועלי לון:

ואמרן במדרש תנדה שקרא הקב״ה לעגי׳ לאמר מי רחוי לכבד שיתלה המן עליו תלונה לאמרה לאמר ממני היו מביאים בבולים ונמצלו כי ישראל שנאמר בבכורה בתלב׳ בפן לאחר גפן מצרי׳ דמון כפלח הרימון לאנו לל נינת לגוז לאתרוג וכל ד׳ מינים ולקחתם לכם וגו׳ תפוח בתפוח בעני היער לאלו כאלו בלבנון יפנה בלותה שעה קפץ קון לפני הקב״ה לאמר לבואו על עולם כל מה שברלת בעולמך לבבודך ברלת ולאנו כולם מגלו להם זכות שלא לחכם בבדלו ולאני לאמה לאני בעולמך חלא יהלה קונך בן קונך על הקון יבא מן לאנל מינו מיד קבל ממנו הקב״ה ותלאוהו עליו ובכו עמו בלותה שעה קרא לותו רשע לפח״ב זד שנאר ולבעל נ זד ולאמר להם בחדו לי עץ גבוה ן׳ לאמה כדי שיראוה בכל המדינה ח״ל היכן נמנא עץ של ן׳ לאמה תלה בבירה שלך מיד עמד והחריב לאשדרה שלו ונטלו קון מונד מעם והביאוהו - ומפני מה ן׳ לאמה כדי שיתלה הוח ועשרה בניו עליו כח ודאה היכן היו כלובים בו תן לכל לאחד ולאחד ב׳ לאמות וזרת הרי לעשרת בניו ל״ח לאמות וב׳ וזרת להמן עצמו וכן בכלה ובכלה זרת ולאבבא הרי מ״ג לאמות וזרת וב׳ לאמות שבטעם תחת הלרן וכ׳ לאמות וזרת שהניחו מן הלרן בעד הכבל׳ שלא יבא הכלב וחיה ויאכל מהם הרי מ״ם לאמות ולאמה ח׳ הניחו על ראשו של המן שלא יבא העוף ויאכל ממנו הרי ן׳ לאמה וכיון שהחריב לאשדרה שלו ונטל לת הקון מיד נפשו עליו העיב לו נבריאל ולאמר כלה לך הצן מוכן לך הצן משעת ימי בראשית ברוך המוקם לת נקמתנו ומשלם גמול לכל לויבי נפשנו והנפרע לנו מצריהו ברוך הלל המשיע:

הנה בהיר לפניהו כשמש כגבורתו נבורת הנס הזה שניפותיו פלאותיו ונפלאיו וגם שרשיו מי הלי לאשר ישמע זולת ולא יתן לנו להכיר לת מעש׳ ה׳ כי מרח הוח ועל כל הטובה לאשר עשה לליהם לנו כם ופלא מיום הוסדה ועד עתה מדור דור - הנה יוסיף להפלי׳ הפלא ופלא הנס המפורס׳ ה זה על מעלת המן לאשר חשב על היהודים להומם עד תומם מבלי השאיר להם שרש וענף ולא די שלא בעשה עניתו והשם בחכ רחמיו וחסדיו הניללו מידו ומילט לת העיר בחכמתו ולא גם הניל לת הנדפים בנפשו של רודף וכמרה שחשב למרוד בה נמרד ותלו לותו על העץ ובלי ספק בזה מודעה יד ה׳ לת עבדיו וזעם לת לויביו ומה גם בהיית התשועה בימים הללה ובזמן הזה שכפי הורלות המערכה ומשפטי הכוכבים יחייבו השפלה ולחיבור לל כללות לחומה הישרלית כמו שביארנו למעלה ובהפוך הזה שבחי הטובות בשופ׳ ובהפך החכל לגיל בזה ומהפלה לשרד ומערכה ולבטל כח המזלות כי יחתו הגוים מהמה - לאשר על כן רחו מרדכי ובית דימו לקבוע חק וזכרון לנם הזה לעשות לותם ימי משתה ושמחה ויתר מנם חנוכה ומכל שלח הנסי׳ ולקובעו להרו׳ בזה הנם ים לו ויתר שחת מכל שלח

הנסי שנעשה לנו ולאבותינו שהי' נס כתו' נס כמו שנת בחר
גוסף גם הוא בהיות ישראל בעת ההיא רחוקים מירושת
ה' ועבודתו וכטו מדרך היסר וכפרט שנהנו מסעודתו של
אותו רשע ולא היה בהם זכות להנצל והוא ברחמיו פנה
לעמו נפש עם היותו שוכח את המצוים שקלקלותם
והסוזבים לרחות יסר חכדי ה' כי לא תמו כי לא כלו
רחמיו ואהבתו ובחמלתו הוא גאלם וכ"ש בהיותם בארץ
חויביהם בארץ לא להם שלין להם זכות הארץ כמו
שהיה בנס חנוכה בימי היוונים שהיה בתוך ירושלים
ובהמ"ק קיים וזכות הארץ והמ"ק הועיל לעזרה
בגרתם לא כן בנס הזה כי לפם עצור ועזוב
ואין כומך ואין עוזר ותושע לו זרועו וצדקתו יתמך
היא סמכתהו :

יתר מכאן הפה היה הנס הזה מובע לנפש כי
לא עליהו מלחמותיו אלא על ה' כי לרוב
הדביקות לאומה קדושה עם אלהיה יען המן הרע לעשות
מלחמה להפריד אלוף וביטל מהם את התורה וי"ט ושבת
ומילה ותפלין והפוך היה אסר ניתן להדת להנקם ממנו
ולהוסיף בדבקותנו עם בוראינו וקיימנו מה שקיבלנו כבר
תור' ומצו' כאומה לעשות ברצון טוב ובפפ חפיצ' וקיימנו
מצוה מל"מח מ"ע להפרית בזרע עמלק וגם קביעות יום
הפורים והמצו' הכלולות בו ומצוה שבמקום הריחוק המה
בעצם סיבבו הקירוב . ואסר יתכונן המעכיל בנס הזה
ירחה חלקים רבים אסר מחמת כל אחד מהם יעלה הנס
לחסיבות גדול וכ"ש בהצרף כולם כאחד ראשונה הגאולה
והתשועה והמלה היותה ממות לחיים ולא די הרחק הנזק
כי אם גם נכלל בה הקרבת התועלת לעלות במעלה בין
העמים ולהנקם מאויביהם ולעשות בהם כרצונם וחין
מעכב בידם ואף על פי שהיתה ההריגה בשונאיהם שלא
כדאות כמעט שכתבו כת הקודמין ז"ל הפ' בהצרף
לזה מעלת גדולת הנזוד המכוקם מהמלך על זולת
וכיודעינו חיך עלה לגדולה דמים ושפלה שלא כדרך טבע
בחופן שהיה יכולת בידו לעשות כרצונו ובלעדיו לא ירים
חים את ידו ואת רגלו בכל מלכות אחשורוש אסר בלי הפקר
יאמר בחמת על ישראל כי נפל בידי לא יוכל קום ופח עד
קמו ואין עוזר לו וכיון שכן היות ההנלה מיד חים נר ואויב
כזה הרי יש מדריגה ב' לנס להעלות בחוזק ותוקף רב
החלק הב' שנין הגאולים מדרכי הפתר נדיק ונדק ואיך
הפפות הזמו חביונים לעלות לגדולה ומלכות וכביכות
זאת אסר לא כדת אסר גם זה מורה היותו הוא ית'
מסבב את הגאולה הזאת על נר הפלא וקודם מכה נין
רפואה פרח הם בלקוח' אכתר להיות ניפלת לשבל ושקיפ
וחם בעניו בגתן ותרם וכרוך המצליח לעצות למעלה
מכל שה הקדמ' תוקפו של אחשורוש ואיך היה שולט בכיפה
בחופן שלא היה מקום לעם ישראל להיות להם פלטה

ושארית כלל ועוד מהחלוקה הזאת מתבארת הסיבה
הראשונה להנלת ישראל והיא הריגת ושתי בת מלך שהית'
גדולה כמעלה יותר מאחשורוש כאסר חכמים הגידו וגם
כן היות ג זרתם שלא כדרך השכל והסברה וחק המוסר על
אסר לא עשת' את מלמר כעלה בשלת זרה מחק הכבוד
והדרך לארן לאסר כל זה מורה בחנכע אסר האל יתברך
אסר הוא מורה תהלות עושה פלא הכה אותם בסנורים
וכתמהון לבב לקייס את מחשבתו שתמלוך אסתר
להנלת ישראל . אסר כמדריגות הללו הפליגו תנאים ר"מ
אומר נדיק לקרות את כולה ור' יהודה אומר מאיים יהודי רבי יוסי
אומר מאחר הדברים האלה ורבי' אומר מבלילה ההוא
והכוונה במחלוקת הזה דר"ש סבר דשבי לן במה שנקרא
ובפרסם תוקף הנס עצמו ואיך נגולו ממות לחיים ונהפכו
אל הרודפים לעשות בהם כרצונם אסר זה מתבלר היטב
מבלילה ההוא ואין נדיק לפרסם את כל הקודם אך רבי
יוסי סבר דלא שבי אלא נדיק ג"כ לנדף לזה תוקפו
של המן וגדולתו ומעלתו עד שהמלך אחרי דברו לא יפנה
אסר עם זה יתגדל יותר הנס ולזה אומרו שנדיק לקרות
מאחר הדברים ור' סבר דנדיק לפרסם ג"כ תוקף הגוזים
ואיך עלו לגדולה אסר מזה יתבלר סיבות הגאולה היותם
גם כן ע"ד הפלא והנס . ולכן נדיק לקרות מאים יהודי
ור"מ סבר דלא שבי בפרסום הסיבות הקל ובות אלא
הריחוקות והרחמנות אסר הם סיבות לסיבות הגאולה
נדיק לפרסם אותם אסר הם ג"כ היו מעשה נמים כאומ ר
וכדי שיתגדל הנס להן תכלית בפרסום כל חלקיו ולכן
הנדיק לקרות את כולה ואיפסיקא הלכתא כר"מ שנדיק
לקרות את כולה להודיע לבני אדם טעם קביעות לדורות
ולעשות אותם ימי משתה ושמח' מה שלא עשו כן בחנוכה
ואסר נסים כי בקושי אם את כולה יתפרסם הנס בחלקיו
ופרטיו שלשים גם רבעים כאמור וכל חלק וחלק יתאר
ג"כ המשבילים בפשיטותה פרטי פרטים וכ"ש בפנותם
בתעלומתה אסר הנדה ההיא כאן למטה בארץ היה כאין
בערך אל היה הנעשית בשמים ממעל בקטרוג ס"מ סרו של
המן הרשע עד עלות חרון אף ה' עד להשחית כל זכר
ישראל כמאמר הכתוב ומרדכי ידע את כל אסר נעשה' מה
שנעשה למעלה וע"כ הרד את כל החדה הזו' כי לנורר'
אסר פה למט' בארץ לא פחד כי מהכל יפעטו אך לא פנה
אפס אל הנר הפוזר למעלה אסר הוא הנר בחמת וממנו
נתהוה לעומתו המן הרשע כי משורש נחש יצא נפע
ובלה בתו והכמלתו את' ליספרא עם סבולתו פנה של תפל'
ודרכי ואכתר ובומס ותענוניתם ויפן אליהם ברחמים
גדולים וסב וקרע גו"ד ויגרם מפנינו לויב ויאמר השמד -
ואם כל מורו ירדום יסוב להפלא הפלא ופלא במעשה
תוקפו וגבורתו על כם זה כאסר נתבאר בפרק נ'
ויתבאר עוד בם"ד .

ואתה תחזי קודם נעים עוז תתאזר לספר בספור הגם הזה ועזוז לפני תנסי כיתך למען ישמעו ויירחו את ה׳ אלהיכם וירלת הרוממות ומתוך סיפור הגם כהיו׳ הזה תמשוך בחכמ׳ מוסר השכל לתמ׳ כיר׳ נח את ה׳ אלהיכם כי תיכבה נוכל ודחיכם בתשובתכם לעבור את פי ה׳ אלהיכם ולהיות כפויי טובה לחד כי הוא היטיב לכם והוא מטיב לכם והוא ייטיב לכם כי לא לחד בלבד עמד עלינו לכלה אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו והקב״ה מצילנו מידם ותיכבה נפלא רבה תחת טובה ח״ו לעבור את פי ה׳ גואלנו וגואל תהלותינו צורינו צור ישועתנו פודנו ומצילנו וגם אם כל מצבינו עתה כמצבינו אז בימי המן הרשע כפעם בינינו ובין המיתה ומדוע לא נשוב ממעלינו ומשמתתנו לבל ישוב לבא עלינו כאשר אז עליהם וכן כוונת וכוונת יוסף תלויים להחריד אל לבם ומורח יעלו על רחשם אשר זהו עיקר הטעם בעבין ספורי הניסים אשר חייבונו חכמים לספר אשר מתוכם ילמדו ליראה ולאהבה את שם המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא. ואף הנסים חייבות במקרא מגלה אחי״פ שהיה מנוה שהזמן גרמ׳ ח״מ לאחר שאף הן היו בכלותם הנם תקנו חכמים כיהיו חייבות ואם לא בלו לשמוע קריאת המגלה לבית הכנסת יסוב מבית כל איש בביתו לחזור ולשנותה להן בברכה אם יודעות לברך אם לאו יאמרו הן עיקר הברכה בשם ומלכות ואחריהן מגלה כמלא יאמר איש שמהן שאר הברכה. ואף אם יודעות הן לקרותה מנוה מן המובחר להן לשמוע מקרא מגילה מפי האנשים וכן למדו במדרש הנעלם רות דף כ״ה ע״ב ת״ר אבל נשים חייבות במקרא מגלה אבל הן אין קורות מגלה אבל חייבות לשמוע המגלה מפי המברך עכ״ל:

והנה בענין סיפור יציאת מצרים כתבו הפוס׳ שמצוה לומר ההגדה כל איש בביתו בלשון להכינם פרשת הגם על לוחות שדעתן על נשים קלה זקוקות להכאים בדבר ולבלתי האמין בגם כמו שכאן במקומו אלא בענין קריאת המגלה כתבו הר״ן והריב״ש ז״ל איש למאות כיר הקורא לנשים המגלה בלשון לעז אף על פי שכתובה בלשון לעז ואפילו במקומות שקורין אותה כי״ד וט״ו מפני הפרק לא יקרא אותה אלא בלשון הקדש שעיקר מצותה קריאתה הוא ככך אעפ״י שאין מבינים אותו לא הקורא ולא השומע. וא״כ איפה תיכבה יוכלון הכר מעשי תוקפו של גם וגבורתו הנסים והקטני והקטנות להכינם מורחת שמים בלבם אחר שקריאת המגלה קול דכרים הן שומעין וכיצד הדבר תשתתר מהן לא ידעו שכבל כי ע״כ חשבתי למשפט להכיח בספ״ז בימי הביסי כל מעשה המאורע כאשר הוא בתוספת דברי חכמים אשר דברו ברוח קדשם בלשון פשוט למען ירון כל הקורא בם לספר כל איש בביתו בימים ההם גדול מעשה הנסים

ולפרשם לבני ביתו ולנשותיהם יותר מהם וחשבי חיים שבכה לו והוא סגולה נפלאה להיות הוא ובני ביתו חפים בכל כיפיו יתברך ויהיו לגם כמו שבח במקומו. ובמעודת אור לי״ד יהגה לפני ברכת מזון בתקונים דף מ״ט ע״ב (תקוני קופט דף כ״ז ע״ב) בהוא זמנא דאתקבעת וכו׳ עד דמיחתת למלאכי חבלים מכות וכו׳. קם שבח ונטל קיתרוס וכו׳ עד חיהו נטיל נוקמא מן גם רוחא וחא״כ יתמר מזמור שיר חנוכת וכו׳:

ושוב יבוך את ברכתו בכוונה יתירה ויהא זכור למוד על הנסים בנעימה קחשם בברכת המזון כי לא לפי הדין אם לא למרו אין מחזירין אותו לא יעבור מלה זכירו ולתת לו יתברך את השבח וההודאה כי עושה אלה המה מהכופרים בטובתו על המקום בחך חוא ולא יפנו לחפש להנכות בתן ואת פועל ה׳ לא יבינו וה׳ הטוב יכפר וטוב יבבב על מעשו וערבה שיבתו וכבר בילמנו בפרק ט׳ דשבת דלת״ח אין נר אתר לזוב בפורים כי עיקרו בעת המעודה ואחר הזמן חיבו עיקר לאחל יותר מזמן החול שלבן מותר במלאכה וכל שבן אחר הימים אחין נופלים ע״פ בהם אחמורים בלי ספק:

פרק חמישי

שלומי אחמוכי יפרחל מפומדים לבוקר שומרים לבוקר כיתר הימים לא ימוטו ממכונם המפוחר בימי הפורים החלה לקום לרחם אחמורות ועל סוד אחתר אילת השחר יעריבו סוד להסתופף בצלתה ולקבל חוט החורה המאיר אל עבר פניה כיתר הימים ואור המפלח המכריע ומבהיק היוצא מלפני המלך בלבוש מלכו׳ בעגם היום הזה מגדלות מרקחים נוטפות מו״ר עוב״ר ואמרו בזוהר בשלח ז״ל וכך אתי נפרח כנסת יפרחל אתיא ומתעטפא ביה בקב״ה ואשתיט לה לגבה סרביטא דאסר ולא יגלה בלאודהה שלא עלה ועל חיכון דמשתתפין בהדה וכו׳ וכלי ספק כי גם בסוד תוספת המלוות המתוספים בה בערך קדושת הימים יום יום לפי קדושתו כך תפית לרחשם עטרת הדר בכוד מלכותה לחיכון דמשתתפין בהדה כמנת חלקה וכוסה:

ואשר חכמי הזוהר הודיעו דבפלגות לילית קב״ה עאיל בגן עדן לאשתעשעא עם נדיקיא וכו׳ היה לומר מורי ז״ל שבימים הנזכרים ונעשים על לוחות המלוערות אשר נעשו בהם על ידי נדיקי עולם כגון בפסח ושבועות אז מעשוע הנדיקים רב עם מעשה רבינו ע״ה אשר על ידו היתה תשועה לישראל וכן כיוצא

כזה כחנוכה פ"י מתתיה כהן גדול וכניו ובפורים ע"י מרדכי ואסתר בריק מרק בשים וממיס לתם ומתוסף השעטנז רב לניתר שבדיקי בשבורם ונדיקים ישמחו יעלבו לפני חלדים ושיעבו בשמחה רבה ומודים ומהללים את שם תפארתו יתברך לנפלאותיו וחזותיו לאחר עשה על ידי הצדיקים לעולת גאולתו וכמה שמחה גדולה מתוספת מעבלה ובלי ספק כי שעלוי רב לאחר תשיג כשמחתם בשעם הימים ההם כך ישיתו חלקתם לחנו להעלותו ולהשכיב בניחוחות כפשו לאחרון מה טוב חלקו ומה נעים גורלו. כי על כל אלה אף המקל על עצמו לבלתי היות מעומרים לשחק ביתר הימים לו טבח יעבר חיים שתמים להיות ודיו ונשבר לאחר ולקיים את זאת בהשמורת חור לי"ד חו לט"ו ולהגו' כשדר תיקון הלילה לאחר סדרו לשבור הדר המלכו' להכין חותה ולמעדה. ובסיום הם זמורים קדם פרשת העקדה יומיף מזמור סי' ז' שניון לדור ומזמר כ"ב למנצח על אילת השחר ומזמור ל' מזמור שיר חנוכת וכו' ומזמור קכ"ח שיר למעלות חשא עיני וכולי ומזמור קכ"ד שיר המעלות לדוד לולי ה' וכו' והכל לפי הסהות המרחב שדכרו בתקון למחדי ה' לאחר סדרם בפרק ג' דחנוכה לאחר בסוד הנכחות הנוק יסודו וברכים כודשות יחמץ בסוד קריאתו לאחר כל שנה בו בחנוכה ובפורים לו יחכם להאיר ההוד לעובה ולתקן את משוחתו כמו שנתבאר שם בחנוכה ולא יעבור מלהגו' בו בעגם היום הזה כי הוא מתפארת התקונים והכל כאחר תשיב ידו ינגה בו בקרב שה היקים בכולו לו כרובו לו במקנתו ומנח כדי נחולתו כי חביבה מנוה בסיבתה. ושוב בהאיר היו' ישוו ויפתח את חוכרו הטוב להפרים ממחונו נדבה לאחר ולקיים מנות מתנות לאביונים חיש כמתנת ידו כברכת ה' לאחר נתן לו ויתן כיד חסדו ובניו לחלק לבעלות חביונים כי בחשב זה ר' חנשים ור' הנשים יחדיו שוו בשיעוריהן ויפח לתו שיעור מה לחלק לחותו כידו כי מנוה בו יותר מבשלוחו.

והבשלה

זחלת תחת יד לחבירו לב הדחוקי' מגדקה לאחור לאחר

כל חים בכיתו בעגם היום הזה מפחד קיבון האביונים והחומלים המתקבצים לבח בכתי בנסיות לשחול מעות פורים ויתר גביות הנבחים לדברים המנטרכים בחותה העיר וביגם גרם על מעשה הנדקה וכחתו כל חים לסגור בעדו לבלתי נאלת מדלתי כיתו ההו' בתי שבפתו שד ולית דחש לקריאי המגלה בנבור וברכו ויברחו בהחבה להתפלל תפלת העשרים. השב בפיני ה' עשות כחלה ביום לאחר היטיב והגדיל ה' לעשות עמהו למלט נפשינו ממות לאחר יחותה לבו להקהיל קהלות ברבים וגרמתהו בקהל עם ובמושב זקנים נהללהו כי ניהיה כפויס כשוכתו על המקום כ"ה חלילת לבלתי השכם לבתי בנסיות וכ"מ ולומר שבר קריאת המגלה לאחר היל תחת הורות והלל

ביה הכנסת כי מצות היום כב"ה דלית כפרסומי ניסא
ספי כמו שנתבאר בפרק נ"כפס הר"ן ז"ל . והכון לתת
כל היום בלבותו לבה"כ יפובב בבמי לבניים קודם התפלה
לתת מתנות לאביונים כמנהג ר"ת דקאמר מאי בדרך
לחזק פנוך והשלר יחלק לאחר התפלה או בתוך התפלה -
ויכון לקרואת חלהיו בהדרת קדש לנכת מתוסף בשלת
ובתפילין לבה"כ כי בהם נהדרו היהודים כיום זה בחג
בחכמים הגידו ליהודים היתה אורה ו תורה ושמחה זה ר"ת
ושמון ו מילה ויקד חלו תפילין וכו' והביקר נלמדנו כי לף
כי קוח ר"ם לף לאחד בהנחת תפילין בבחגים ובמועדות
וכן לפתן מילה בזמנה כי לף בשבת כר"ם לכל דבריו
בפ"ד הדכר יתבאר לפנינו בפ"ד ולבן יאתה לבל חיבי
יפרחל להיות ויהירי וזריזים במצות התפילין בהיום הזה
כיתר עז על כל הימים ולף כאחר שנו רבים לקבל בתקף
חיפנח כיום הזה - וכן במיוות ק"ם נרין להתתקף בפפ"
כוונתה בהיום הזה יתר על כל הימים יבן עליה קישרנ
המן הנזור ואחר לאחשורוש ישנו עם אח"ד פותחים בתי
בנסיות ובתי מדרשו וקורין דברים שלי"ן להתפב ואומרי'
שמע ישרחל ה' חלהינו ה' אחר ואח"כ עומדים להתפלל
וכו' והשיב לו לאחשורוש ול"ל הוחיל ואתה רוכה מתני חות'
היהודים שמשכימים ואומרים ה' אחד לחני מוכרן לך שהם
פקדון בידי וכו' וכן הסיפו עוד כמדרש לקוש שהמן תפ"ב
לתלות לת מרדכי בזמן ק"ם וכו' והנה כי כן רצוי לעשות
חק וזכרון לנם ולקדותה היום הזה בכוונה יתירה ובשמח'
רבה על כל הטובה שפר הפלית ה' חסדו ואמיתו לתנו
(ר"ם מכאן תוכחת מגולה לנבחים וכמה כני לרם
המקדימים עצמם להתפלל תפלה וק"ם חצופה וכמעט
כמה מהם מתפללים עוד הכבנים במסלות' ובזרם יביר
לחים לת רעהו בחשיכה יתהלכו ויחיו החנשים בעוו הדר
בתפלה וק"ם וקריחת המגילה בלף לב ולב ורחוי להדיח
שלף יצחי"ח בלל בתפלה זו וגם בקריחת המגילה לכתחלה.
מנותה מהכן החמה ורחוי כל לחים לירחל לה זהר כזה כי לף
יקובל התוספ' כי חם בשעות הביקר וחם כיקר הכל יתנל
שקול סיבותיה ושרי לחיוני) -

ובן ישמח ויגיל בעת הנחת ספר תורה בתוב
שמנים כמו שדרשו ליהודים היתה לורה
ו תורה שבליה נוד המן כמו שביחר רש"י והביקר מפני
לותה שלתרו בפרק חר"עק מכהן מוכיח רבה לחוריית
לתר רבי לחני חף כל פי כן הדור קבלוה כימי לחשורוש
דכתיב קיימו וקבלו היהודים קיימו מה שקבלו כבר
בחופן כי חף כי קבלת התורה היתה בו בסיון הביקר הי'
תלוי בחותמי לקבלה מהכן כשנשנה הנס הזה והר"ת
כתבה בשופן ליהודים היתה לורה ו תורה וב"ם יחותה
לנו לשוש ולענון בעת הוצחת הס"ת היום הזה בשופן ויק'
כמו כיום מת"ת עצמו ומוניחין ס"ת וקורין בו פ' ויבח

עמלק לבצין רמז ולהודיע כי מי שבברב מעמלק הוח נכר
מהמן וכמ"ש כאחר שכשיגיע יהפוך לשלחתה על עמלק
יגיע ב"כ לעבלה המלך הקדוש וב"י כן ויחלוש יהושע לת
עמלק ולת עמו לפי חרב וכו' . וכן כמי נפרש מהמן
המלך כאחר חכמים הגידו והמן נפל על המטה שלמר
שבתו מלך והפילו עליה ולרמז זה קורין פ' כעמלק להורות
כי מי שכפרש מהרשעים נפרע מן האחרונים וגם יש בה
מהמון כב' ושי"ם כתב"י יהוש"ב כ"י מ"ת לחת"ה עול'
תתקכ"ה כמספר השנים שהיו מיום שנאמר לל מחה תחה כתוב
ולת זכרון בר שנה שלקחה לחסתר לל לחשורוש שם כיצד מ'
של מדבר תת"ן ב"ם היו בחרן הרי תת"ן כ"ב שנים לף
עבר לחם כיחודה ת' מדרוש התרי ה' של כורש הפרסי ז'
עד שלקח לחשורוש לת לחסתר הרי תתקכ"ה כמו שביחר
הדב החסיד הקדו' מהר"ח מנרמיש ז"ל ובוד כה מהרמז
לחחזה לת זכר עמלק כי בתיבת לחת"ה נרמז מי שבשו
ויבשו מלחמה עם עמלק ברחשונה היה ח' הרן מ' משה ת' ור
ולות ה' היל השכינה שבשתה מלחמה עם הסר שלו ולח"כ
היו ח' סתר מדכי ח' דבורה ולות ה' של חסם ובגולה
לחרונה יהיה ח"ליה מ"שיח ת' נסיכי לחסם והשכינה על
גביהם שהיל ה' לחמתם ונם שם רמו י"ר וש"ו ר"ת על כם
י"ה כמ"ש התחשמים ו"ל - ולחתה כתכילתה כי יד על כם
יה לחמר ר"ת בשבת הקב"ה בכסא ה' הכבוד שלו שלם יבח ת'
מבל ת"ה לתנויר שיקבלו לותו ישרחל ומיבויו של בתלת
לף יקבלו לותו שנחמר ויחמר דוד לל הניבר המביר לו לי
מוה לתה ויחמר בן לים בר עמלקי לחבי נוכר דוד בלחתה
שנה מה שנחמר למדב"ה שלם יבח ת' מבל ת"ה שיקבל
לותו ומביויו של עמלק לף יקבלו לותו ויחמר חלת רמך של
רחשך לבך נחמר מהור דוד והיתה הסלה ופלח בעיני כמה
מה חכמי לחיבה קיבלו מדכי ולסתר וחני וזכריה ומלחכי
לרבים מענמי החרן המתיהדים כי כפי הנרחה היו נוחנ
עמלק לחצר מבני חדבות נרדפם מדתם ובמ"ש כי בפל פת'
היהודים עליהם כי בפל פחד מרדכי וכן לחמרו מבני בנין
של המן למדו תורה בבתי ברק יס' ומזן זה מהפלח כי
מעבשם כתניירו במ"ש התוספות בבי בבי לחדית דחקת
במי דקת' ותביתו של עמל לף יקבלו ולת קתבי לף יתבייהו

וזה פשוט .

ואחר קריח"תפרסה ריחי לבבוד לומר שמי פסוקי'
חלו קול ברמ"ה . יעלך ה' ליטולם חלריך
כיון לדוד הרי הללויה . ובלו מושיעים כחד כיון לשפוש
לת הר עשו והיתה לה' המלוכה . וכיון להללי שם הוי"ה
בר"ת וכש"ת הפסוקי' החלה וכם חדבי ורמזו בר"ת וש"ת
שבי פסוקים חלה - חתה תקום תרחם ציון כי עת לחנ'
כי בח מועד - נבספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' לבבי
ובשרי ירננו חל חל חי . ושוב יחמר שיטוביהן בר"ת וש"ת
וחלה מקדמי קדם . יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא .

המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד · ויירלו יוסבי קנו מלוותיך מונחי בוק וערב תרגיל · הנוילה ממסגר נפשי להודות לשמך כי יכתירו נדיקים כי תגמול עלי · וכן נכון לומרן מידי יום ביום אחר קריאת פרשת זכירת עמלק כמו שנתבאר בהלכ הקודם פרטי הרבעה זכירות וכוונותיהן בס"ד · ואחר קריאת הפרשה וסדר מקראי קדם הלה הנבחרין מחזירין לנבות גביה אחר גביה לכל הדברים הנזכרים בחותה העיר לתת חלק מה לכל אחד ואחד מהם ביום זה כדי שיסמחו בו הכל גם הענוים עצמ' מחזרים בבתי כנסיות לעשות מעות פורים גם יתומים לומלנים מתוך נדתם מקוין ליום הזה להסיב לת נפשם ולכן נדיך כל מ' שיתן להם כפי כחו ולא יחזיר לותם ריק' בלמור להם כי ה' מחסהו כמהנו הרע ביתר הימים לפשם כי יבבר על ידו הרע להתיר פשת ידו בברכת ה' אשר נתן לו העשיר לו ידבה והדל לו יעשיר מ' המרכה ואחד המעשיר וכו' וכל מי שפושט ידו ליטול נותנין לו ואף לגוים הפושטים ת ידם לעשול מפני שמחת שרחל אין להשיבו אחור ואדרבה יתן לו בפנים מאירות וידעו כי ה' אלהיהו עמנו בכל קרחנו אלו והוא הפודה והגואל ומציל לותנו מכל נדה ונוקה ומפר עצת כל הקמים עליהו כאשר הפר עצת המן בן המדתא נזר היהודים והשיב גמולו בראשו · ואשר אין לו כסף ואין ידו משגת לתת לכל שואל יתן לנדרכים יותר לדלים ולאביונים ואם אין לו אפילו לזה לא יעצב מפני זה מלבת לבה"כ אלא ילך ויסתתף עם אחיו ובין אחרים לא יוכר אשרהו אחר שאברו נותן לו יאמר לאחרו אחי אין לי מה ליתן עשה עמי חסד שכל מה שאתה נותן תמור להם שבעבורי לתה נותן ג"כ כדי שלא לתביים כשיאמלו ממני ונדקה יחשב לאחרו כעשותו זה כהנה וזה אינו אשר אלא אדרבה כהנה ושברו גדול שמובא מפומו שלא יתלבנו פניו ולא יחוש שיאמרו עליו שהוא נותן פרוטה ל' כעדו ובעד אחרו כי סוף סוף יכירו וידעו הנבחים כי אין ידו של אחרו משגת ליתן ומפני הבושה מתנגל בזה ואם לא יכירו אין אנו אחראין להם שיכירו והוא יעשה המוטל עלינו לעשות ומה יתרון לבעל הלשון ועל כל פנים לא יעבור מלתת שני פרוטות לשמי עניים :

ועשירי עם אשר בביר מנחה ידם יצוו בעשרם לתת מתת יפה לעמלי תורה אשר עיקרה של נדקה בהם כאשר חכמים הנידו אם בקשת לעשות נדקה עשה אותה עם עמלי תורה · וביותר בעצ' הימים הללה הנזכרים ובעשים אשר בימי החנוכה היה סוף הימין למנה ואתה בימי הפורים ירום קרן השמחל למנה ואיכון ממכין חלטין בהעלים העין מתופשי התורה ואין מחזיק בידים כמ"ש בזוהר פרשת ויפלח כי בגן קפינת יד מתמוך לעוסקים בתורה גורם להחלים תרי כמכי קשו' ומגביר כח העשיר לקום על הברכים ועל הפוקיים כמו שנתבאר בחנוכה פ"ג דחנוכה וכל החים אשר הוך אחלי בעל פעור בעון הזה ימכה תקון למחלתו בשב' היום הזה להתיר פשת ידו לעמלי תורה וברכי"ם כוערות ימין · ואולם טעם מנה זו בעצם היום הזה יש בה טעם בגלה ובנסתר בגלה הוא זכר לנס אשר נעשה הפך כוונת המן מכל וכל כי הוא גזר על הממון כמ"ש ואולם לבוז ולפיכך רצו חכמים לעשות הורחה במקום באופן שהיה להם עופר וכבוד ולתת גם כן לאחרים · וגם לפי מה שנתבאר בפ' אחר בשעם כתול הגורל בחדש אדר כי בח עליהם בשעב' שהם בעלי עין הרע על כן נצטוינו לתת לאביונים שלא יהיה עיניהו רעה בשל אחינו האביונים ולהורות כי נהגינו בהם בטובת עין כמו שכתב טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל ·

ובנסתר לע"ד היתה הכוונה כי הנה בבר נתבאר בפרק ג' דחנוכה כי בשב' סמ"ל ביד יעקב נחלטו יריכין דקדושה ותקע כף ירך יעקב ולכן מרדכי ידע ברוח הקדש לת כל אשר נעשה ולא יכר"ע לפני המן ועמד על רגליו להחזיק יריכין דקדושה שלא נחלטו לפניו שהיה מעשול תיש ימיני שתיקע הירך כמ"ש בזוהר פרשת משפטים · אשר לעומת סור הזה חכמים הנידו דמרדכי לחזי להמן האי ירך דיליה וע"ד הוה רגיז מלה דתתחזי ליה ואיהו תרגיז ליה בהדיה וכמ' לז בפורים סור היהוד שנתקן הירך ומה שסמ"ל חטף יריכו מיעקב · חזרה לימח על כנין דעד הוד לתפשטת ונתקן ההוד ולכן פורים בהוד ולסוד זה בלה מנות מתנות לאביונים סור תרי דמכי קשו וב"כ עיקר מעשה הנדקה לעמלי תורה על הברכים ועל הפוקיים · ורביעו הקדוש הא"י זלה"ה הגיד כי הנה מעשה הנדקה ביתר הימים להעלות נדק לנדקה כמבואר במקומו ואולם מעשה הנדקה בפורים רוח לחדת לתה ומתנות לאביונים והוא סוד מלמרס ז"ל תבין תלב לב"ל דב"ד הוא סוד תרין ירכי קשו' הסופבונים המסייעים לדבר מנה וז"ם תלב למדה הנקרת כ"ל וגם למדה הנקר' דב"ד לאחר לותה יחד וכזה ימצא להם הנלה ולכן נדיך לת מתי מתנות לעתי עניים הם סוד הנצחים שהם נקראים עניים וכן כתוב מתי מתנות לעתי עניים פנה למעלה ומחל העדמי"ם תעקס ומעם ימשך השפע לסוד החביונים והעיקר ממ"י שממית עצמו עליה על התורה מעם כמשך שפע זה לנצחים הלו ·

ומטעם זה אין מעכין מעות פורים לנדק' לאחר' כי הנה הנדקה לחרת המעב' שלה הוא עכין תקון כנסת ישרל והמעכת החור עליון לגלה כבוד' לחמכס הנדקה של מעות פורים הוא תקון הנצחים והמעב' הור עליון עליה לקיים כ"ל דב"ד שהם תלחים ולכן אין

מצוין המצות. ולכן מטעם זה אין מדקדקים במצות פורים וגם אין מקפידים למ"ם מותנה ואינו יודע למי מותנ' בלחנוכי של צדקה. כי בכל זמן כנסת ישראל מקבלת ע"י הגבאי הוא הנדיק כ"ש כשהוא מפקיר עי מתנה ומוסף עוד ואולם בעצם היום ההוא לכ"י אין זה על ידי הנדיק יוסף לפם מלמעלה בכוד פוי נתן לאביונים כי נדיק חי העולמים הדר ק"ב הרחמים המכונה פו"ר על כי הוא תמיד מוכן לעשות פרור עפרא. הוא נתן לאביונים הנמחים הנוברים לקיים ומתנות לאביונים מיד ליד ולפיכך כל מי שפושט ידו ליטול מותנים לו אחין בבחי הנדקה היום כשאר הימים שאינו מועט ומקפיד רק הוא רב השלו"ם שאינו גדול ולפיכך נותן ואינו מקפיד. ואשר הדיוט בכוד ה' יכוין במעשה הנדקה ואל סדה ידרוש כוונת הלב לשאר ולקיים לותה. ונפש כי תעשה לעשות בעצמים פרטי כוונת הכוסס זה:

ליחדא שמע רקב"ה ושכינתיה כדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחד י"ה בן ר"ת ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנכי בא לקיים מצוות מתנות לאביונים לתקן את שורשה במקום עליון שם כל חי להמשיך בח"ל ערכי"ך לאביוני"ם לירבת"י המשכן לקיים כל רכ"ר ונפשות לאביונים ישתיון וירווין והיה מ בשם הנדקה שלוש רב נדיק הנשגב רחבת עילא"ב בנדיק מלכותך נדק ורב השלו"ם נשקו להכין לותה ולעשר ויתון ן במעשה הנדקה עון פנם שאר לא תמכנו ירים רפות לאביוני תורה והטלנו חלמי' כתרי כמבי קשוט כרכן דרכון דשלהי והגברנו הנחש ההולך על גחון לעמו' על הכרכיים ועל המוקי' יאתה בטובך תנור חרבך על יר"ך נבור לנפיל ירך נחש הלרו' על נחומו ילך ויעיב ש החרן כפהי' נחש יעפר לחמו ואת נמח דוד מהרה תנמיח וקרנו תרום ביעותך וירום הוד"ו ותנשא מלכותו ויהי כונש ה' וכו' יהיו לרכון:

ואחר שכבר נבו מה שבבו ושמחו לב העניים והאביונים וישמחו וישלנו לפני אלהים ויעשו בשמחת קריאת המגלה ויברכו עליה על מ"מ ועשאה נסים ויקראו בנועם מגלה במגלה וחוזי כל העם אל מקרא מגלה ולא ישיחו דבתם לאוזן מדבר כלל. ומי שהוא ומי יופיו אם עוריכו עומד וקורא המגלה בא הצני אלנו שלא ישלחנו ריקם ולבתהלה יטול בידו קצת פרוטות לאביונים בעת קריאתו בעניין חיוב המגלה וכן היה נוהג מ"ח ומ"ו. ואחר קריאתה מברכין הרב את ריבבו כמו בתור י"ד והיחיד לא יברך ברכה זו כמ"ש התוס' ז"ל ומחזירים ס"ת למקומו בהוב שאומרים ובומרי' כל סדר התפלה ככל יום ולא יגרעו דבר. וכשיש מלה בפורים מלין את התנוך בבית הכנסת קודם קריאת המגלה בפתוך הוב שאומרים יהגו בקריאת המגלה דדרשינן ושמן

זו מלה אשר לפי עשותו כיוצא בזה על היות כי רבו' מעצמי הארץ מתיהדים וכבל מקוב מוקצר ומובע כותבי בריית כל הגוים עלים שנתגיירו והיה שאומה רב בעצ' היום הזה ועוד בה רמז על לבני התעודה לשאר היתה יום הלידה בו' בחדר ונמצא כי יום מלתו היה כט"ו בחדר היה שעמדה להם ליפראל בחותה נרה להשבית חויב ומתנקם:

ואולם שם יתבונן המשכיל בשתרי תורה ידע שכולל כי דבריהם מוקבים ויורדים ער התהום לפי גלוי הארת היום הוא סוד המלה הארת סוד לבה בשמים לשם מור דרור ובר"ו נדרש כל פרשת תורה זו תורה רמז על יסוד לבה בסוד נובלו חכמ"ם של מגלה תורה ושמחה זה י"ש סוד יסוד חימת המלביוש ושמן זו מלה בסוד מאזנות מצות לים לרבתו כ' מצות לרעהו סוד יסוד הו"ד שביום זה הוא רצהו כי יבר שמח. תביע הארתו ער היסוד כו ויקר חלו תפילין שני עטרין דחו"ח שבל זמן שהארת הנוספות בעצם היום הזה יגיהו לא ימושו גם המה כמו שנת בחר במקומו. ומנהג חסידים הראשונים לעמוד כרוב עשונים במלה שחל להיות בעצם חלה הב' ימים ויתמהו יבלנו לפני אלהי ויעיבו בשמח של מצוה ולהבלות זכרון שיהו זכור לטוב על רחש שמחתנו אשר בנדקתו עוז התאזר בקרב הנרה ההי לעמוד בפרץ שיהיו מרחם להשיב חפתי מהשחית כמו שבח במרדם חגדה בחותה שפה רק אליהו בכהלה לחגל לחבות העולם וחגל משה בן עמרם וכו' כמו שבח בחרוכה למגלה:

ומדרבי התמימים להתחפק עצמם ולשור מהם תולתו של חול"ב בעצם היום הזה קף כימי לבלם ולכסות הלבת לבבם לשמח בשמחת הלה הימים ימי משתה ושמחה אשר כוה נורמים שמחה לבנסת ישראל ואין לנהוג כו רק דברים שבבעצה כי גם בפורים יסוד של לבה כמו שנת בחר ותשורי' בהשבר ותת עבני' שלין לעורר לותם בימים הלו שהם של שמחה כי כן בנסת ישראל נקרא שמחה כמו שכתיב בזהר בפסוק כי בשמחה תצאו:

פרק ששי

רועי ישראל אשר מצולם לבני זם המסתופפים תמיד בל היום בעולם דמהימנותא בית הימים בבית מדרשם. היו מהגי שלח למום מתוך התהל בימי הפורים החלה ובחים ללמוד בפני רבן כיתר שאר הימים בדחמרינן בפ"ק דמגלה דב חצי הום יתיב קמיה דרב בהעיא נגיה ולא לתו רבנן ח"ל מ"ט לא לתו רבנן ח"ל

דלמא טרידי בסעודת פורים מ"ל ולא הוה לפם למיכל' בחורת מ"ל לא סמיע ליה למר וכו' לאפר מפס תתבונן עוב' חפקה בתלמוד כי לא מפו מתך מפכנות בית מדפפס ללמוד בהלכות המורות בימי הפורים יחד עם רבן ולא יבדרבר מפאר הימים להיות כי הפינו לחזות בנופם עולמם בחיים ופפים ופמחי לעפות קונם קוכם לאפר בחמ' לזהת יקרה פמחה בעבב לעובר הפמחה העליונ' למעלה לא הפמחה על הולנות ופכלית כאפר עלה על רוח רביס מעמי הלרן לומר לאפר היום הזה יום פמחה הוא והותר ביטולה על תורה לפמחי ולרבית כל מיני פמחו' וזה דרכם כבל לפו לבוז בכפה לאנפי לנים מפחקים על פי הנבל ומנבלים פיהם בפירי ענבים ולהבים העתידים עוד לוית יגר כמוך על הרהורים רעים וחטאים תדרך ועם ובבלורם מקול הפירים יהלו מבט בפחוק וקלות ראש וכל הלנביך והנפיס לאפר יחד לוספו לפמוע על הדבה ועל התיפלות בפומעם הדברים מריס ומלרים יונלים מפי מביעיהם יפמח לבבם ויתלהב יבדם וירבילם לעפו' ולא יבגר בם נותן טעם לפנם כי טוב לפמוע סיר בפילים בהיום הזה כי לפאחת מנוה הם עושים ביפי מפת' וכפ' כתיב ולפן בהם דעת ולא תבוב להבין ולהפכיל כי פמחה להוד ופחוק וקלות ראש לחוד ולא יתכן שבא ניוזי מצות הפמחה להתיטים ער קלקולתם דיקים ופוחזים ההופכים לנענה פמחה על מנוה חלילה לפם להפירי עליון כי חולת יד יגרם מלכותם ויפמחו ויעלזו לפני שלוים ויפיפו בפמח' פקודי ה' יבדי' מפמחי לב ותלמוד תורה על ראש פמחת' כמו פלמר החכם כי עת הפמחה והגילה מבחן וקנרף לדעת לם לוהבים התורה או לא מפל לאחד פיש לו בן בפדינת הים בפעת פמחתו יזכרנו כמ"ם לם לא לעלה לת ירומלם על ראש פמחתי ולכן בעת הפמחה לם יזבור החיש להבת התורה נראה בהלבת' קפורה בנבפו וכפהוה פוכרה בימי מפחה וכפמחה יורה על פיעוט חבורתו לותה וכבן יתלה' היגר ויתחזק על עומדו ובפל הפכל ונפל דמיון הלוחמים זה עם זה ונפל האחד ורק הלהר פהלו אין לו תקומה ולזה ימבע ממנו מלו הדר התורה ויופיה וזמן ימי הפמחה מעבר מפובן פלט ימפך לו להרי הפמחה על הולנות ופכלות ונבר כמלך וכאפר ירים ידו בתורה מפה ובבר יפרלל:

ובוך גם הוא עוון הדרה על תורה בעבם היום הזה יתר על שאר הימים בפתים הא' לאפר הכמיב הגידו ויבא כ מלך ולחם עם ישרלל ברפידים על ברפו ידיהם בתורה כי בל זמן שערת היפרלית נרפים מעבודה בתורה מוסיפים בח בם"מ ומלפרים ומחזיקים לותו ובלביה יקום ויתעודד וטרף ואין מניל ועל בן בפרפו ידיהם מהתורה בפדבר מיד בא זרון ויבא קלון ואיבב' וובל ונהיתו ביום אפר בב נפל פדוד והמן לההליף בחו בעין

ביטולה על תורה ומעשים אפר לא יעשו כי בב יתגבר ועוו יתחזר ונהפוך הוא אפר יבלטו היהודי' המה בפוכחיהם בדוב ההגיון בה בעבם היוב הזה יתר בחל מאד על שאר הימים באפר בה יפקיפו וידלו לם הסב יפיבו לנדוך לחרים ולהבותו עד החרמה כי זה זמן נורם להיות מביר לעבור בבוד נפל תורת הדד פכינת וירמכו לותו' העם בפער וימות ואין פמי לבקימו ובהרפו' ידיפ מן התורה כימי נדת הבנעתו וכידו קרוב להתעורר בחיקה שפובה אפר היה טמון בהרן חבלו בנוקבת דתהום רבה וינא בטוו נבורתו אפר רבם ויבער בקרבו הש מל והבע' שהיה טמון בל מפך ימי הדר דברים מזלייהו דיברהל ורמפ וטרף ואין מניל ח"ו מעתה קם דינה שבקרב ימי כידה על נבול הרשע' יאותה להח זיק בתורת ה' יותר מפאר הימים הן מנד כדי להוסיף על נפילתה עד החרמה והן שלח לנרו שנוב נפילת' בכל נונדת דחיפה כאמור.

ועוד בה אפר חבמי' הגידו בפרק הרע"ק ויתיבו בתחתית ההר שבפה עליהם ההר בגיבית וכו' לאמר רבי לחא מבלן מורעה רבה להודיעה לאמר רבה חש"פ הדר קבלה בימי לחשורוש שבאמר קיימו וקבלו היהודים קיימו מה שקבלו בבר. ומש בעל בפם אתה תובל להבין ולהשביל עוו הדר משלת ימי הפורים הללה על יום מעמד הר סיני כי בהר סיני קבלו התורה מידלת העובם לבר עד שיבלו לפטור לת עלמם בטענת לובם והעבודה בזו היה בלתי שלימה לפי שהו' במוברח בפעשיו ובפור המברים יעוב לפודו המ' בימי לחשורוש אפר הערו למו' בתפם על ה' ועל תורתו הנה בזה קבלו עליה' לעבוד לת ה' מלאבתו לא מירת העובם ועבוד' בזו היה המובחר' שלא תמוש ולא תמוט לעולם בפוס סיבה שלהבה תלויה בדבר היובי שבביטול לותו דבר תתבטל האהבה במו היבה שירלתו תלויה בדבר. לאמר מעתה בי ימי הפורים הללה הם ם"ת שבטלו המועדות ומטעם זה לאמרו רבותינו שבל המועדות יהיו בטלים לעתיד לבוא וימי הפורים אין נבטלין ואפמבוהו לקרוא דוובפם לא יפוף מזרעם. בי במו שהתורה נצחית ולא תשתנה ולא תתבטל בפוס זמן בי לא תשבח מפי זרעו בן היום שניתנה בו התורה בעבם לא יתבטל לעולם בדי שיהיה רופס יום קבלת התורה קבוע לעולם לא ימיט. ומדי לאמר סז"ם לומרם בתיקום פרי"ם לתקריבת ע"ם יום הבפורים בי מבלערי פסטן על דבריס להיות בי פורים בהוד ענף הביבה דעד הוד מתפטת ע"ב יבונה פורים ע"ם ויה"ב סוד הביבה בבודע. עוד רמז בי במ"ת לא זבו לפעבר ההמתים סוד הביבה במ"ם בוודר בי מ"ט יפי הבפירה בבוד הז"ח וביום הן' זבו לביבה וחזרה הם על בניס וימי הפורים אפר הם בימים מת"ת בעבם בלמור על בן יבונה פורים ע"ם ויה"ב סוד בהירו דביבה וכה רמזו

במלחמת ליהודי היתה לורה לורה זו שמחה תורה וכ"ש
מוד כהיום דכיעה לב שמח יין משמע כנודע כי כשחורה
לורה זו תורה חורה שמחה דה י"ט י"ט דכינה ויקד אלו
תפילין הם סוד הכ' כתרים שזכו בם ישרל בשיני ושמחת
עולם על ראשם כ' עיטרין דחו"כ כנודע לחכמי המרע
בסוד כיאור המלמד ההוא:

והנה כי כן שפתיו מתנו היות ימי הפורים הללו
נשנים כמהללן על יום מת"ת מחר כי אין
קיום הנט הלל בחותמיו ומהנעה ז ירחה לנו טעם לעשות
לקביעות ימי הפורים הללו לימי שמחה ו"ט ויתכן כי כה
היתה הכוונה לחכמי התלמוד כשסיפרו על מר בריה
דרבינא דכוליה שתא תיבי כתענית לבר מעברתא
ותוריא ומעלי יומא דכפורי לתרוי עברתא יום שכתבה בו
תורה פורים מעיקרא להכי לתקון מעלי יומא דכפורי
דתנינא רבי חייא מדפתי וכו' כי יום מתן תורה ו"ה ויהי
הפורים כולם יקדלו יום מתן תורה עברת כפשוטו ו"ה
כמ"ש ביום חתונתו זה מת"ת וביחר רע"י שם ציום כפור
נקרא יום מתן תורה שבו נתנו לישות לאחזות וימי
הפורי כדאמרן ולפיכך יתיב מר בריה דרבינא כתענית
לבר מן' ימים שלו עברת יום שנתנה בו תורה פורים
מעיקרא להכי לתקן וכו' כלומר שמעיקרא לא היתה
כוונת פנימיו' מגמת התקנה כי אם משעם קבלת התורה
ובטול המזיקה כלומר לשפוקי עברת דלא להכי לתקן
מעיקרא שהרי כתורה לא נאמר לשם ביום הכבושים
כהקריבכם מנחה חדשה כמו שבילקוט במקומו שלא שמפני
כבוד הדר מעמד הר סיני לשר שם נגלו להם השלשים
וחוקות שמים וארץ כוכבו לא עשאם כי"ם ממש לדורות
בש כי לשפר שכוונתו סדור עשאתו כי"ם ממש כמלמד
הכתוב ליהודים היתה לורה ושמחה זה י"ט:

ומעתה מי החים הירא וקי הלבב בלבבו יכין עוז
הדרת ימי הפורים השלה ולא ימים מתוך
החהל לבלתי לשת לשרי תשות הנוספיות כלשון לה' לברו
וכל לשד כפי שיעורו יהגה בשבתו כתורת ה' תמימה
כשלו היום קבלה ויתשבן לפני המקום ב"ה לבל יפקר
רע על כל הימים לשר פנה שלו כל חמדותיו ופרק עול
תורת ה' מעל מוללו. כי כמו שבעברת העולם נתן על
פירות האילן ובילשו המקובלים ז"ל דהיינו להשביח ולדרום
על משבה העולם ולדומו על פירות האילן כי הפירות הם
הנשמות הפורשות מלילנו של הקב"ה והעולם נדון ביום
ההוא על השורה שבילשה בו ועל פון בשולה כמו שילשבר
במקומו בלשוכה. וכן בימי הפורים השלה כי בו היתה
ביטול המזיעה וקבלתה בכפם שפיכה הוא בידון על כל
שה וזכר כל היכור כה לפניו יפני מעללי לים בעון לשמה
זו וכן למדו בספר השסידים על חמיר לחד שהיה דרכו
להרבות בתורה ובירלת ה' ביותר בימי הפורים השלה

משעם זה משעם לחר כי חב השלם כעגם היום הזה
פני עוף ועלילו לחרי גוזו עבור התורה ועבורתן
מהתיעה ובדמה לרוב ההמון שבקרב הימים השלה הזה בר
לכל לדם לפרוק עול מלכות שמים מעליהם וכל המרבה
להיות משוב הרי זה משובח ורבים מהשוטים קלקלו
בכמה קלקלות כל לחד קלקלתו מרובה מחבירו והיה חב
פן יהיה העולם עקול וכרוב לשמת הנעם יכריב לכף
חובה ח"ו ותמיד היה מלשף הלו בימים השלה כל חרד
ונזוז כי כראוי לאמור והימים השלה נזכרים ונעשים.
לשרו לדור שבכה לו כרשה. ומעל כרחו לריחות נדיקים
יעמוד ושרת בעם ה' ויקבע עתים לתורה כיותר בעגם
היום הזה כל לחד לפי מיעוט. הבעל מקרה במקרה
והבעל משנה כמשנה ובעל תלמוד כתלמוד ובעלי מתני
תורה בסתרי תורה. ובכר מילנו בפ"ב דחגיגה מרר
ליתר יפה לף בעים לימים ההם ולעני הפורים בתורה
ובנבילים ובכתובים ובספר ה' לאר והתקונים ואיזה תקון
נפלא לתקן רבות רשות והיה כל הכשך ולאה לותן וחי.
ומורי נר"ו כשהודעתיו לו סדר השנוי לתי בלה בפ"ח בשבת
זכור בלה תבוף מלתי ושרב לו לשוב עוד ולעמתו בימי
הפורים. ולשוב יהי בעיני כתקון הנחים לחרי כן ויקבלן
חובב כבית מדרשו:

ואשר אין כהם תבונה לא במקר' וכו' יפנה היום
למחות מעשה הנדיקה וכבוד עת לרון
לרח לגבות מעות פורים לעמלי תורה להחזיק בידם
ולתומכם לשר יחל מספר התקונים בעגם היום הזה
להרבות ענמה לירכת' המשכן כמו שכתבתי שם בפ"ב
דחגיגה. וכו ירון לתקן לת לשר רן לדבר עביר' והתעורר
סרנים החיבונים שבאמר בשם הרבים יכלו דחופים רבים
מעשה ח' לחכמים להן לימרלל ובניניהו כתיב הביר שופן
נבוכה וכבח סבולת רינתו למבוה זו יעוב היום להבניעם
ויתעורר לת הרבים דשורת קדימה לחבוע עליהו דשרל
מעשר עמון ובניהן כתיב הביר שופן נהלה ושמחה
כלו שבילשו בספר הזוהר פרשת פקודי ומתוקן ואקובל
להיות זה מסונת גבולי נדקה כל הימים וביותר בעגם
היום הזה. ולורה לנדיק להדר ביום לחר עניים מרודים
ולהביאם לל כיתו והיו בלוכלי סולחנו שלין שם שמחה
גדולה ומפורשת כי שם לשמים לב עביים ותומים ושוכנת
וכל המשמח לב החומלנים דומה לשביכה שנאמר להחיות
לב מדכאים וכתר כת כזוהר עונש המתרשלים בדבר הזה
בפרשת בראשית דף י' ע"ב חתת ר' ש' ואמר כל מלן דחדי
בחיון מקדים ולת יהב חולקיה לקב"ה ההוא רע עין שלן
שונא לותן וקנ' מקדש ליה וסלק ליה מעלמ' ובמה עקו על
עקו מסבב ליה חולקיה דקב"ה ביומיה חילין לתי למעבדי כפיס מה
דיכיל למעבד בגין דקב"ה ביומיה חילין לתי למעבד
ל חיזן מחין תביבין דעלה ובעל עלייתה וחמי רלח לית

להון למחדי וכבי עליהו סליק לעיל לחדבח עלמח לתתן
כי מתיבת קמיה ולמרי רבון עלמ׳ רחוס וחנון לתקריבת
יתגבלון רחמיך על כנך למר נון וכי עלמח לח עבידת
ליה שלח על החסר דכתיב למרתי עולם חסד יבנה ועלמח
על דח קיימח הח פלניח דחכיל ורוי ויכיל למעבד טיבו
עם מכבני ולח יהיב לון מידי חתי ההוח מקטרגח ותבע
רבו ורדף מכתריה דההוח כר נס וכו׳ ופס נחמר פלח על
ימי המוכדי׳ כלכד למרו שלח גס על כל סעודה סל סמיחה
זל תגיען בכל סעבידתח דחדוה ההוח מקטרגח לחזיל וחמי
לי ההוח כר נס לחקדי׳ טיבו למסכני ומכבני כביתיה ההוח
מקטרגח לתפרדם מהההוח כיתח ולח עהל תמן ולח לגו עם
תמן והמי ערבוביח דחדוה כלח מסכני וכלח טיבו דחקדי׳
למכבני סליק לעילח ומקטרגח עלוה ע״כ. נח ולמד כמה
החמירו בעונש הדבר ביתר הימים וכ״ם בעוון הור הדר
העגם היום הזה שנטוייו ביותר לשמח לב החכיונים
ו מחולליס חלד ולרון מתנותיכו שיהס כמ״ם ומשלוח מנות
היס לרעהו ומתנות לחכיונים שיחזיק במנוזו כל לחד
מחיסי יכרש לכלכל היים בחסד והמלה יתירה ולכלכל לת
סיב״ת סס על סולחנו בכבוד והדר ושין טובה במדה טובה
מרובה ולזלת יקרח שמיחה בעגם לח כפרים וזהב להס
הקמלחיס בתיהם עי״ן ועידנ׳ים קופרח טבח לפומח
וכבח טבח לפומח והיה לחכול להס לבדם ושין לזרים
לתס ותמונת כבי וחכיון הוח להס בכל ירחה וכל ימנח
והיה לבבס זה להס כל הימים לח היו ימים טובים וימי
הפורים חלוקים מימי הרבה כמשפטו חלה החוקים חשר
לח טובים לוי׳ להס מחה עליהם כי יפקד עליהם עון
חשמתם ולס לח עבפיו מרה תהיה בחחרונה וכבר בח
בהלוכה תוכחת מגולה על זחת במקומה כס״ד:

לבן היס התמים ימלח ביתו מלח נדק ויהיו עניים בחוכלי סולחנו בעוז הדרה סל פעודת פורי׳ העשיר לו ירבה והדל לו ימעיט לפי סיעודו. ועוד ממנית חובת היום היח מנות משלוח מנות חשר חכמים הגידו כ׳ מנות לחיס ס׳ וגס הנה זחת חקרנוה כן היח בחה על הור הדר קדושת היום הד״ר הוח הספר לחמרו הדור קבלוה בימי לחשורוש ולעומת מ״ם שם שקטרו להם ליסרל שני כתרים וכשהקטלו ניטלו מהם והן עתה שחזרו וקיבלו לותם בכתון אתה על הרחשונות שמחת עולם שבה והיתה על רחשם וזכו לב׳ מנות שבכיכי על כן בחה הולחה זו לשלוח חיס לת רעהו וחיס לת קרובו כ׳ מתנות ומתנה לחת מהן מעכבת להודות כל עונם כ׳ הלרו׳ החלף שזכיכו כס. ולחשבה שחל זה ירמוז לותה בחמר רבי יהודה הנשיח שלה ליה לרבי לוסשיח לחטמ דבגלח תלילחה ולתלח גדוו דחמרח שלח ליה קיימת בכו דכיכו ומשלוח מנות חיס לרעהו ומתנות לחכיונים ולדעתי לנד שילחה ימלל כי הנה מודעת ולת כר״י הנשי׳ היה נשמת יעקב ולכן נשי״ח

נוטריקון נשמת של יעקב לכיכו והנה בילדכו בכפר חמדה
גנוזה סור רידיית דדמי לשבלח תלילחה וכו׳ כי סוד הז״ח
כפהו׳ תלוכם בעטרין סמיחת שולם של רחשו סור הדב׳ שכו
הנמח והחדן וחו הוח עבל משולם ג׳ ווין ולפיכך הרחה לו
רבי יהודה הנשיח כי זה היום עשה ה׳ נגילה ונשמחה בו
שחזרה היוך שחטף שמש מן הת״ת כפהו׳ בכחינת קטנו׳
ולח בסוד עבל משולם מן שלם ווי״ן סור משה יעקב יוסף
כסודע והוח סור יעקב שנכנה לו שתה היוך של עבל
משולם סוד ו״ו והנה סודע דג׳ מדות בסוד יין דגבורות
שהן בינה גבורה הוד והן כמתקין ע״י ג׳ ווי״ן ולכן שלח
לו כי כשלמו ג׳ גרוי יין שחזרה היום חס על בנים ונמתקים
ע״י סוד ג׳ ווי״ן סוד עבל משולם וכזה כתקן היוך הוד
ונמתקו הדינים שהן ג׳ גבורות שבב׳ ההי״ן שהם ג׳ גרוי
יין. ועל זה הסיבו קיימת בכו דכיכו ומשלוח מנות היס
לרעהו כי בב׳ גרוי יין סוד ג׳ ההי״ן ג׳ נוקבין ג׳ גבורות
חשר לפנים בינה ד׳ לסתלקת מהן ושתה שבו ומשלוח
מנות היס לרעהו עד הוד וכבן מקבילות הלולחות חשה ש
לחותה וע״י עבגלח תלילחה׳ ומתנות לחכיונים מלין לחכיוכי׳
יסוד ומלכות דלים עניים וחכורים וכשהזח סוד יעקב
מקבל כ׳ מתנות כ׳ עטרין משלח לותם ליסוד ומלכות.
וזה היתה כוונתו לשלוח לו מן היוך לחטע׳ דשבלח תלילחה
ולח ממקום לחר יותר מובחר ושם ג׳ גרוי יין לח פחות
ולח יתר וכלח רמוזח בחכמתה לחכמי המדע. וכבל נפש
יקרה חל תהי הדרת מנוה זחת קלה בעיכיו ויהסר ויקיים
לותה כדיכה וכמשמטה לשלוח ב׳ מנות להיות ח׳ לפחות
וליתר לחיו וריעיו דיו כמכה ח׳ כי תשלום המנוה תשלם
בפעם ח׳ ודיו ודכיס שבו כזה והנס סולחים מנות מרובות
לכמה לנשים לחת לחת וחין בהם שם ח׳ פתחים
כמשפטה ודיכה ולח קיימו מכו׳ משלוח מנות ושם הסולחים
חל ריעיהם מיכי מתנות של שלר מיכי חליפות שמלות
וכיוכח לח עשו ולח כלום שחין לשון מנות חלח לשון מחכל
ומשתה דברים המתענגי׳ ומשמחים לת החדם בסעודה
וטוב עין יחס ויקיי׳ שתיהן ויש בהן מהרמז לכ״ה משתחות
שבשתיה חכתר לרעהו לחשורוש כמין כ׳ מנות כדי לפייסו
על ישרחל וע״י כ׳ משתחות החלה בשמה תשובת ישרחל
ועל כן חייבו חכמים לשלוח מנות מידי דחכילה ומשתיה
כלבד לתת רמז לכ׳ המשתחות.

ואשר הוח כח בסוד יפרים חל כוד המנות ירחם
ורחמו לחב יגיב ובלבד שיתן כנגד היסוד
דחו״ח כ׳ מנות לחיס חחד כמו שבחלה הרב ז״ל וטוב לנפש
היבה לבטח בשפתי׳ בעת משלחת מנותיו פרטי כוונותיו
בנוסח זה.

ליחדא ממח דקב״ה ושכיכתיה בדחילו ורחימו
ורחימו ודחילו ליחדח שם י״ה בו״ה
ביחודח שלים. הכני בח לקיים מנות משלוח מנות לתקן

לת מרדכי במקום עלין והמנות יהיו למחורת כמנים דאתם מו"ר דרי"ל כרכות מרי"ם ורח"ם והיו למנות לרעהו הכן הכבור עד היכד כו' ולאחתי הקריבה חלקו גם חלקי יהיו למנות בהדרת תפלתה ויהי תפלתם לרעהו עד היסור כה ולנו בני מלכים פרצו עלינו מיזו הדרת האחרת להחיר נר"ן לכובך בלבב בלם ולירלה לת שמך ירחת הרוממות ויהי נועם ה' וכו' יהיו לרצון וכו'.

ועתה יחזור כמה פנו בחוזה הסולחים מכות בעבד פורים וכ"ם המקדימין יום או יומים שמספר החודים הנעשים כמנה זו לא נעשה חפם בעצם ימי הפ דים ימ"ם שולחם וכאחת ליד רעהו כיום הפורי' שפיר דמי והחכל חייב נ"כ במשלוח מכות לחבי' תוך ז' דהוי דכרי' שבפהרסי' ומנה מדברי קבלה וכן הוא על פי סודן של דכרים שים נלוי דאכח כנודע.

סעודת פורים

עוד מחזיק מנות חוכת היום מנות סעודת פורים. והכוהנים לעשות סעודת פורים לאחר שמניחה יחותה להם להתפלל תפלת מנחה בעוד היום גדול ובתפילין וכטלית ככל הימים כאופן שתהיה רוב סעודתם ביום ולא כאחר שנו דבים לסעוד ממוך לערב ועיקר הסעודה נעשית בלילה. חשר לת כדת דאמר רבה סעודה פורים שאכלה בלילה לת ינא ידי חובתו ושמע' רבה אוכל למילתת כי האוד הנמנת כה היא יסוד קדם עילאה ולכן צריך להיות כיום לפי כי זה הוא מדת יום אבן אם היא בעצית בלילה ממנת נותן לת השכח למלכות שמים מדת לילה ולא היא מפני כי השכח הוא מפני כי ה' הנדי"ן בקרבה וזה עיקר ולפיכך אף אם סעדה בלילה וחבוקות כנגדו לא עשה ולא כלום והכי משתמע לישנת דרבא דקאמר בלשון שלילה סעודת פורים שעשאה בלילה לא יצא י"ח ויש מפרשים סעודת פורים שעשאה בלילה שחין לחבוקה כנגדו וכו' ולכן מנהג טוב להולכים כתמים להד ליק המנורה על השולחן כעין סעודת השבת כשבאי ליסב על שולחנם לאחר המנחה כי חור הנר יפה לשמח לת הלב ומוסיף התרחבות ומנוחה בלב וגם מנותה בנר דתמן חור שמן משחת קד"ם עילאה ה' הנדיק בקרבה וכן היה מנהג ח"ח אלי"ה וכתב הרמ"ה שמלשוני חיוב משלוח מנות חים לרעהו נרך כל חים ישרש שיזמין קרובו ומיודעיו לעצות עמהם סעודת פורים חשר מתוך כך מתרבה השמחה על מנוה כי כשיבא יחידי ונלמוד ח"ל לשמוח ולשלחם הנם כרחוי וכמ"ש רמ"י זל בפי' הכתוב משמחה ומשפחה שמתחבי' יחד וחוכלין ושותים זה עם זה לשר כם הנם:

ויאסוף חלקו כל חדד ושמחו יעלנו לפני חלהים ושיעו בשמחת התורה לפני שעורתם כמ"ש ליהודים היתה חורה תורה זו תורה ועזרו יחד להנות בשרך זה.

תורה ויכח עמלק וכו' ופרשת זכור חת חשר עשה לך עמלק וכו'.

נביאים עובריה ח' חזון עובריה וכו' עד סוכו.

כתובים תהלים כו' ז' שגיון לדוד וכו' ושימן כ"ב ומי' ל' ומי' קכ"ח וקכ"ד וחכ"ב במסכת מגלה.

ובזוהר פרשת תנזה דף קפ"ד ע"ב ת"ח ההוח שעיל וכו' עד והמן נכעת לפני המלך והמלכה וכו'. וכפרשת שלח לך דף קמ"ס ע"ב ח"ל ר"ש ודחי ידענא וכו' עד דתרוייהו יקומין כחדא. וכרים פרשת תנח ועבשו לחתו ק' כסף עד וכבודי לחחד לח חתן. וכדף רפ"ח ע"ב פתח ר"מ וכו' עד מעם מחריך נחם ה'. ולחריו לו יהיה חן בקול מעוכים יעלח דכרו לחמד.

אתקינו סעודתת דמהימנותת שלימת לחרוות דמלכח קדישת דת היח סעודתת דמטרוניתת דחתיין לה מחיין דחכח וחימח. ומוב יסדר לת שולחנו כיד ה' המוכה עליו ויסב על שולחנו מנוטר בכבוד והדר וכוכב יפותים על רחמו לפני השלחן לחמר לפני ה' ולבם גילה כדעד' כתרו ויבטח בשפתת פרשי כוונה סעודה זו כנוסח זה.

ליחדא שמח דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדח שם י"ה בו"ה ביחודח שלים בשם כל ישרחל. הנה חנחנו בחים לקיים מנות מצתת ושמחה היום לתקן לת שיעשה במקום עלין. וזיו למחורת ברכות שד"ם ורח"ם בהדר מלכות ובקדשת החכילה חותיות חכ"ל י"ך תקח לה הדרת קד"ם עילאה שכח בית חכיה ובקדושת השתי"ה חותיות ש"ת י"ך תקח לה מצבר הנה"ר שכח בית חימה. והשתיה כדת לחסתר היה למנה וחיילים תגבר במדה סובה מחכה ומנז ינח מתוק כרב הסד יסוד הקד"ם בחברתו יסך לנו ונשבעה יין וכהיה טובי והיה יין הדקח לבשום ולח לשכרות בתעך ז'ודי"ן דע"ב ס"ג דישרחל שכח ותכונה הגולים למספר י"ן במסתתה היין למען לח כשנה וכעבור תהיה ירחתם על פניהו לבלתי נחטח ויתקנקל סעודה דמטרוניתת עולמתת שפירתת ויסי נועם ה' חלהי' עלינו וכו' יהיו לרצון וכו'.

ושוב לחר עתידין יתקנים כמותר לו בחכילתו ובמסתה היין לחכול ולשתות יותר מכדי רגילותו מיעוד מה עד יכוסס ולח יפריז על המד כשהוטים שקלקלו פן יפחין בהם החפסוק חשר בקרבם לנחת מן הסודה ולפרוק עול מלכות שמים מעליהם בסעודת

ולהאריך דבר לפני החלשים אחר לא כדאי על תורה חלילה
אין ראוי להם שכר פרי הבטן לעתן וכריסם לקרן והמשת׳
למשטח והמלכל למחלבת חויב להם לעתד ריפוי על הפרה
כי נמלנו לרוחם רעה כי פעולת החרים חד ועלה עד
להשחית קדושת היום ולקלקל עבודה המשכוניתא וכן לא
יעשה - ומשל כרוחו יהיו לטושפות כין עיניו נוסח לתקיכו
כשורתא וכו׳ ומסח התפלה הנזכר אשר נשא בשפתים
לכני הדר מעודתו וכבן לם בעל נפש היפה הוא ירחל
ועשר יצא כי תורה לו יעלה על רחשו לעמוד על שולחנו
כשולחן לפני החלוחים ולא יפחה דרך המטים עקלקלותם
כפסקי תוספות על פסקי הרוש ולבעה כאמור להם חייב
היום לכפומי בפיל״ח וכו׳ עד להשחית בקול נאחד על
היין ברחם כל חכות ותבקע החרן לקול שירי ענבים
היונח מכית כליותם וכפותיהם יותר מהם יומחת כשיר
ונמשכות כשיר חתריהם ומצו חת שכמם ומריחם לתת
על פניהם מכיה ולכולם יהיה חלופות שמלות ועל כל גבר
יהיה כלי לפה חץ לנשים וכשים לו שם רשלות ובדופית
ויתנכרו כבגדי הבגרים גם המה- עד לכד החיה׳ לא
יכיהם ולא ידעו ולא יכינו להבחין בין חם לחשה ולבנו
להם כתופים וכנחולות וכמנע קולם כבוהם קול ענות
כחיל וכי׳ וגדופים ככולות ומחוללת כחרוזות וכרכרי הבטח
ויהיתול גם חלה בין שנו כשכר תשו מדרך המבול שתו
וישכרו עד לשה כמטרמידי תיוב׳ לבלתי הבחין בין להל
המן לכדוך תרדיעד לשר הם מדיקים שכר פרי הבטן
קיץ נוזה כלי מקום כהריק לשפתות מן הזכל עד זיב״ל לא
פתניתא חוכלה חוקים לשר לא טובים לשר לא יאריח ולא
ישפרו מזבח׃

אויר להם להם עליהם הכזה יהיו יום משתה וזיו
נתן לה׳ ומחין הרבנים לשרבנים מקולקלים
בחלה ולהעמיד תילי תלים הלכות כי״ת יכות חלם חייב
לישים לכשומי וכו׳ מקרח מוסם והלכות מרוכות עד המל׳
פרון לף ה׳ ורוח זמונים התעם כחובר חבר מכב׳ שבורי
כמשפט העכת׳ כימי המשיחים החלה כמלחמת חור הדרת
דברי חכמי התלמוד וכמ תם יפת על פתחיו ושבתים ל
החבית וחל הכר לשר לחן ס׳ כי מי שיכרון ומי שהעתיק׳
שרפים׳ וכל שנוי נפ׳ עתידים להכוות כנחלת על תירה
ויתורה חוברת מתן עליהם לומר שמחתי בנקיבו׳ וכתי
ריחני כי כשהרחתי חבור הבע הזוח וקריתי בו שורה לח
שורתי׳ מעך מעחוד תלחי מרוב הנשר שהרבשתי כל
חילול הוד הדרת תפארת עוז התלמוד לשר כלל כחיה
בגוים והם כחכם הנוסף הזה מה יענה ליום פקודה כי
חלף רוח בחפצי כתלי תלים על הלבות והנחות כמקרח
חוכם הלז לשר לחרן חויב לאמים וכו׳ וכפסוק שנאב ישראל
הכר הזה עיקר ויחדו על יתר הכל לזה רקדים כל כך
כמעמם כחוכחתי ותוב לכפות הדב׳ כאחר שבת

שמתי עבר וה׳ הכוב יכבר כשר׃

ולן יכבדו אבלו לת והחרש ויייב לשים לבשמי
וכ׳ אלה לשון להאריכ׳ לשם לבשמי כשם
בפ לשון שנים יותר מכדי רבלוקו ומצם לשר היה לפני
יין הל כות רב כיד המלך ושמח ויצא מתוך מכתה היין
נים ולח מם תיד ולחתיד לח יהיב שבול להכחין כך לשר
המן לנחך מרדכי ולם מביאו לחכמים כמה מצבי׳ תמוהי׳
כהחיזו דקה רבה ומחסיה הבח לחכמי׳ תלחצוני לשר עוכת
כמוחן מכריחם חכירי שלוקי חולת יד יגרם מלכותם
להם יהתה לרכות כל מיש מכיב מחות לך כזמסם לח
רחותי כני עליוה וגם מדבשים והגבה היין כוסה והלוה
כחית המים׳ מעוברת כהלכת׳ כמרה וכמשור לח יחיו
מכעה לח יחיו ולח יחחיתו כפחד הדרת היחידה ולח
יבדרו דבר שלח כדת על תורה- וכ״ש כי כנחתם חון
מהסורה עלוים לפרוק עול מורח שמים מעליהם מלין
פנות לפניה ולח לשחוד ויחכלו גם לחכול מיכי שירות ומיני
מגדים כלתי כרכה ויכוד כעת הדית כרכת המון לכך
חותה כלח לב ולב גם כלח דב׳ שנים חו ג׳ גדרים כרחם
לחיד ולח יהיה חלוד כחנלף ח׳ לשבלה ו׳ לשטה יהכחן
מלהכחיל שכחו יתכך הכלחתיו לשר עשה כשם כוסח כל
הנשם- והיחזון הכביר מבחת ק״ם על ערכית לשר בחי
כשר מפל רחל מתנים יעם לשר בקרבם הפליכו לחיתם
לחני בוש וכל חיחלין בקרבם לבוץ יחילו פרשה קשות
שבת פילין וכ״ם על שלר התפילה ופשם תהי תפלה בקלו
ורחם כגרחתם׳ קריחם וכל המכבה לשר ישוב הוא מפוכח
יעתקם הכבר ם שם ולח תירם לחלל הדית עבודת ה׳
על מסח מדברי יקבלה ולח יתבן ויבלה על רוח לב לים
פיתקם דבר לקלקל ולחת׳ החטח נשמה להם כהתר חלל׳
ומה גם כשבם ימי הפוריכם ם בנשמו לבנית לקיים כל
דבר כהלכה וכרמון ולחך ומה כפרין המקבל כחותו פרש׳
וכחותו מקום כמחית נהלת כבודי ה׳ וכרקתם לל גיל
כשמיכיעל כל חלה לשם לחי ורחי לל תשמו ל השלים
הכל המתכבה תשתוחים פיתו לכבם לחולה רשה לשר
כה יהעל הלרך עם הקדים פרודים ומפוכים נתוכים מתוכים
הזה כין כעומים רחו׳ ומחופים הדם כהפך עליה׳
לפחות זה כמה ימים רבים ושנים ושנימו מחות וכלות
כבר פתי קן הפלחות ומחוב לח תשתיו לב מר המקום
כ״ה כל כמיו הנלחכים והנשימים לשר מידי ימים ימימה
בביתך כימי המסחר קול לרקול חלנו קול המדבה להתיפח
על כנו לשמר מה לכנים עד לומעל שולחן לחביהם ומה לו
לשר מהבלה לשם כמו לכין ה׳׳ם ומה יתחזק לרם חיעל
פיהם שמחתו כזכרון חלה הדברים המקדימים לת הכסם
כיתה וחלת יעיב לם להמר כי חילולי חיוב מבית מפתה
כבחיתה לשר הנולו על לשנו לתנשי כבנת חבדולה יחותה לנו
שנוסם וגנעך הל ה׳ לחבי לחבותים כקרב חלה היסים לשר

שעל רגליו ורק יקה מקל וחומר וכרחי כזיון וקנף תהיה בעיניה׳ לנחת חונה לרחוכות קריה בלבושי ההם כי אם יפליגו חות׳ הכלי׳ · ויעימו הנכיף הטהור על רחם׳ לו כובע יפוכה ומלביש׳ סנים עם עדני׳ ח׳ למעלה ומבעה למטה גם כתי הידי׳ גם כתי הסוקים ·

גם כי תרבו להוסיף על חפלתכ׳ פעם והטל ונקלותי עוד בעיניכ׳ בבוחכ׳ כימי׳ האחידי׳ החלה לפחר פני ולבקש מלפני רמון מחילה וכפרה · בנחוה וכוו מבלי כפות ולכוש הקריבהו נה לפחתך הירנך לו היפח פניך מי בקש זחת מידכ׳ ירמים חנרי · נאי לך בעקבי עבד כ״ו שמרד בחדוניו במרד ובמעל כי יתן ש לבו לעשוב ש חדוניו ולהתעטו תחת ידיו וכח יבח להפיל פניו לפניו לבקש רמון מחיל׳ וכפר׳ לפני יגמלהו כרוב רחמיו ורוב חסדיו לקרבו ולח לרחקו על עונו וזדונו כמו פיו יתחנן לו יפר מעליו שבטו הלח כחמ׳ לוי יכ׳ לכבו לפני חדוניו בחימה בירחם וכחלהל ויכס׳ שחורי ויתעטף שחורי תפל׳ לעיני כי יעטוף ולפני חדוניו יספוך סיחון ובכן תיהוי חרכה לנפליותו ולמעלו חפר מעל בו וחס הגע בעצמך כי בח בקלו׳ רחם וכס חמס על לבושו בכוחו לבקש על נפשו התחת זחת לח יומת כי גדול זדוני האחרון מן הרחשון וגרם יגרסהו מעל פניו לחמר השמר לך חל תוסף רחות פני כי ביום רחותך פני תמות וכ״ש וק״ו חנחנו עבדי ממ״ה הקב״ה חפר כהיכלנו הטוב לבח להפיל פניהו לפני מ״ה הקב״ה חפר כהיכלנו כולו חומר כבוד לנחול מחתו על החטחים ועל העומו חפר הטחו על הנפש ולהבח ת מלכיהם בעיניהם לעמיד לפניהו בקלות רחם מכלי ככות גם מכלי לכום כחנשים המרגלים חת הארץ יפתקע הדבר ולח תעשה כזח כימרא · וחכחם הגדול מנחם לוגזחנו היה מוכיח לבני דורו על ככה לחמר חליהם הלח תדעו חת מלחמר השב״ג ע״ה הוח היה חומר לח כיבד בן חת חכותיו כמו חמי חת חכותי ומנחתי שביב׳ עשו לח חכיו יותר ממני כיבד כשהייתי חכי מפחם חת חכי הייתי מפחפו בכלים נוחים וכשהייתי הולך לפוק הייתי מעליך חותם הכלים ולובש כלים נחים ויוצח בהם חכל עשו לח היה עושה כן חלח חות׳ כלים שהיה לובש ומפחם חת חכיו היו מעולים מחותם שיוצח בהם לפוק ע״כ · וחוי להם לכריות מה יעשו ליום פקודה כחמור להם הלח כיבד עשו חת חכיו בשר ודם יותר מחשר כיבדתם חתם חת חכיכם שבשמי׳ כי עשו היה לובש לבושים מעולים בשמשו חת חביו ובנחתו לחון לח יחוש וחתם בעיתם בהפך כחמור וכן לח יעשה וכדחי בזיון וקנף לפני חכיהו שבשמים :

ויא ולמד מעשה שהיה כימי האר״י זלה״ה שהיה בזמנו הרב יפרחל נחב״ה זל״ל והיה נעים זמירות יפרחל וי״ח שהניד עליו האר״י זלה״ה שהיה ניכון דוד הע״ה ופעם חחד בליל שבת קדם היה החכם הנזכר שורר על שולחנו כמנהגו הטוב והיה האר״י זלה״ה מלחכי׳ לחלפים

ד כתי הר"ח ממין מהר"ר יהודה מינן לא היה כותב כן עוד כתב מהר"י מינץ דכיון שיש התר בפורים לחטוף המלכל וחין בזה משום נזל ה"ב לנשין שיהו לכיסת בגדים ותי מה דכתב שבמעון ודאי לחרינן דהפק"ת דין הפקר וכדכתבו התחרונים דחין להזמינם לב"ד על ככה חס לא עשו שלא כהונן כפי מנהג העיר ע"פ טובי העיר והייטו טעמא משום דחין התר חלא כמה שהקילו טובי העיר בדבר חיסור חין כח בשום ב"ד להתיר משום שמחת מצות כורים בדבר שהוא לאסור מן התורה חו מדבריהם וחס כן מה שמכנים בגדיהם בפורים מלאה לחים ומלים לחלה כדי להתדמות ובדברים שהוא לגנוי ולקלון חשו מדחורייתא לרבי חלעזר בן יצחק וכל הפוסקים פוסקים כרבי חלעזר בן יצחק:

ואף לת"ק דהעבלת שער מדברי סופרים וה"ה שאר תקוני חשה לגוי וליופי כגון מ"ש וקרח דלח ילבש חיש חלח שלח ישנה חיש לבגדי חשה ולהיפך בין הנשים. מכל מקום חיכח חיסורח מדבריהם במה שהוח לגוי ולקלוט וכל שכן הוח מהעברה שער שחיגו ניכר חסור מד"ם כ"ש כדבר הניכר ונלוי ועוד דגם לוכחין שעטנז ועוד דגמלך מוה שילך חלים בין הנשים והחשה בין החנשים לניחוף ועוד הדבר הדע ביותר הוח שמכשים פניהם בפרנסופי שלח יכירום וחין עליהו לומר כזה חלח הנח להם לישרחל מוטב שיהיו שוגגין ולח יהיו מזידין כדחמרינן במסכת שבת ריש פ' שואל וחף בחיסורי דחורייתח חמרינן הכח וכו' חבל כל ילח שחם יודי לחבי ניתיו ונשומעים בקולו שלח יעברו על חיסור לחו לח בפורי ולח בשמחת חתן וכלה ותבח עליו כרכה להרים מכשולו מדרך עמיהו ומכהגים לח הנוכים לח יהגו עוד עכ"ל. ומכל מקום כמ"ש ג"ל וחף בחיסורח דחורייתח לחמרינן הכח וכו' לח מילתח פסיקתח היח שלח כחמר חה חלח דוקח במידי דחתי מדשלח כנון תוספת עיבוי דיו"ט חבל דבר שהוח מצוה בכתוב לח ונרוך למחו ולהעבים עד שיפרטו כמ"ש הרח"ם ז"ל בריש בשם בעל העיטור ז"ל וכן כתב ה"ה ז"ל בסוף פ"ח מה' שבועת עזור.

ואה יש להלין קלת על המנהג מהיות דפ' חין מעמידין ר' כ"ד ע"כ לחהיות דר"ח שפוסל בכל הקרבנות כולם משום רביעה ופלכין ולת הפרות הבלו עולה לה' ומעני הורלת שעה היתה ופי' רש"י מעני כם שכשעה בל ידיהן שהכיחו החזן מעגמן וכולי חלמח שמלהכת הכם שרינן לפי חיסורח דחורייתח ע"ש. וז"ל הר"ח ממין בס' ירחים כ"ו הלכך ידחר חדם שלח יתקן עגמו בתקוני נשים והכל כמנהג המקום לתקן ולהיות מלבושיהם חלוקים ממלבושי נשים מכולן מזהר חדם שלח לתקן ולחשה במלבושי החים שחין כיוצח בהם במלבושי חשה ולהלבוש חת ילו דרך ערוה וחפי' בדרך שחוק חסור

שהני לח חלק הכתוב בין קבע לעברוני לפי שרחיתי כמ חדם שלובשין במלבושי חשה ערוה וגם החשה במלבושי החים ערוה במסחקות של חתן וכלה וגם כעבייני הרבה כתבתי כן עכ"ל:

ורבים הלנו מיטלים על החכמים רובי יפרחל לפרסם חיש כן ברבים להרים מכשול מדרך עמם כי לכל הנם בשנג' כחין מבין חומר חיסור ן של דברים וחשמם כרחשיכם כתיב וכבר הגיתקנו בכמה מקומות לעון זה ובהר רות ד' דיינו לית לים למהדר למירב כתר עובדי מתת ודי לנו חיהו לתת בם בחוביהו ולח יימח דיינו לנו למירן בין נברח לחברים ולח יגיד חלח כל עובדי מתת תלינן על קולרי ודי לנו עיבוי מבובדי מתת חיהו לתפס בחוביהו ובפנתח דדינח לתנר על עלמח חיהו לתדן בקדמיתח ע"כ. ובפרק ע"ו דשבת הלרכנו בתוכחת מגולה כזה. ולפני הדור שכבה לו חכם ירח חלהים להוכיח בקהל עדתו מידי שבת בשבתו על פרנות לחיכו בית ישרחל וביותר בחנים ובמיוחדים חשר רגל השן מועד ביותר ויתר גדול מחד כימי הפיורים החלה להזהיר על כל חלה ולהודיענו כי לח יתכן כי יתקנו מדרכי וב"ד מנות משתה ושמחה לעבור חת פי ה' חלהיהו ולהיו החטח כעשה להם כהתר חלילה ולח לחמרו שלח חיב חדם לבסומי בים פ הפעם היפה כי תבל ותעשם בשמחת של מצוה ולבסס עוסם הדינים ולהגביר חת הרחמים עד שיתבבו מלריהן דינלה ויבבה לפרקלטין ע"ד מ"ם כזהר ויקר רבי יהודה לחד חלבו דיבים שתו וסברו דודים חילין כל מלרי יבבה ויבל' דחת בסמו כולה וחת ברכו כחד דהח מסבות' דמלכח מתגיין כלח וכו' וכלפי זה לחמרו חיב חדם לבסומי לבם"ו בפורים לבסמ' מלריהן דיבבה ויבלה שיהו נהנין מסבות' דמלכח כלומר שבהסמ' לח ידע בין חרור המן לברוך מרדכי שלח יבחין בין החומב והסוכ' כחשר גם חוכיו ישלים חתו וחין שנח וחין בעב דב בשבועתו. וכוחת וכוחת יעלה בדברי כבושים בקהל עדתו לחמר כולו לחי דיבי חוסו על כבוד היוב' כרוך הוח הלל המותן נקמות לנו ודבר צמים תחתינו חשר מה נשיב לה' כל תגמולוהי עלינו ולילו פינו מלח שירה כיש בשפתותינו שב' כמרחבי דקי' לין חנו מספיקי' להודו ולהלל על ח' מחלפי חלפים וחוב דיבי דכבות הנשים והפורקן חשר הלילה הוה יתברך חסדו ולחמתו לעשות חתנו כיתר הימים וכיות כימים החלה וכזמן הזה והגמול הזה יקוה המקו' כ"ה מחתנו מחר כל הטובה חשר גמלנו כי גגמיל ובשלם לעשה תחת סוכה כמיבתה היין הרבה ליבות בעון כבהמה ומותר החדם מן הבהמה קיל נותה בלי מקום ומיבשם חשר לח יבשו חלילה לדעת עריפים המקדימין ומעריבין תמיד חת קונם לפרוק עולו מעל חתרם על עשה דלבריהם.

ובעל תעזוב המתיבתא בכל יום נרוך להזהר
ס׳כיפים שיאכל כמו בשבתות ו״ט ור״ח
ופורים שלא יאכל אלא דברים דקים הבאי׳ להתעכל מפני
כי שנוי וסת תחלת חולי מביא ואפי׳ מהדברים הטובים
לא יאכל בשנו פן יחלה ונמנע מבטל ק״ש שחרית ערבית
שהיא מ״ע מן התורה וכן קדושה בכיסים שהיא מצוה
ונקדשתי בתוך בני ישראל כמ״ש בזוהר פ׳ תצוה וכן בכל
שתבירו כמנים לדבר מצוה מתעללים בבה״כ בשעה
והיא חוני כמנה עמהם והרגיל לבא לבה״כ ויום א׳ לא בא
הק״בה שואל בשלו ומפני חוני מצלים בע״ת תיבות שב״ק
שבי׳ כמדרש רות מהזהר שחזרון לא יוכל להמצ׳ חס ב׳
תיבות החכמים בק״ש לתפלים בע״ת ומ״ן חוור והיא ה׳
תלביכם אחת נרי להתפלים בע״ת וזק״ן ק״ש שלא עם
הצבור חיני מצלים בע״ת מיברייו ובלי בחור וחזרון לא
יוכל להמצות נם יתבטל מת״ת שהיא מ״ע מן התורה
והכל מפני סכלותו כחומרו חולת לרם תפלף דרכו והחכ׳
עיניו כראשו ויהיה נבור כובש את יצרו ולא ימשך אחר
תאותו בפרט בפורים שהם בעוד מדברי סופרי׳ם להזהר
שלא יאכל כזתו שכר ויין הרב׳ שיכבד ראשו וחיברין כדרך
חלופי הברייתו ויחלה ובא לידי כיעול ת״ת ביום שלאחריו
או להתפלל שלא עם הצבור בחצר פ״ת המסב״ה ואת
ברכת מבני יעמבו לייין ערד׳ פעות וכמעט דלתי בתי
כנסיות הן נעילות מיום כן מי נור כן ולא לחזכן עשה
הדברים חוזה עשה מן התורה ומיצל כרחו יהא תחיר
חדר וילא מן הדין ולא יבוא כמה הכתי׳ בעונותיו את
הסולח וצריך לקיים לף כימי השמחה שוב יום א׳ לבני
מיתתך שהם היה יורד שבקרב ימי השמחה ימית כמה
היה ילא וחדר ויהיה מזכים לקרות בתורה וכמה מצ״ע
היה עושה ולא היה נמצך אחר תצונין . כן נרוך שיעשה
כל ימיו לתקן את חצר עוות בימי השמחה . וצריך ויהיר
נדול ביותר בקרב הימים ההם כי קרוב הוא ליום שך אחר
תצונין וינהיו יפתחו שיזהר לבלתי ישוב לסות ויהיה
כבלב שם על קיומו כשיל שנה בחלתו כמו שחויב לכתה
שחוזו לסורם מחמת תכילה ושתיה. ומנהג טוב להלבים
בתים להיות עושים סעודה זו בזמן סעודה יום השבת
ומיסבים סעודתם עוד מצע מצאר סעודות ומזיכים את
לבם ותהלים לעם תפלרתו יתבך בשיחת ותושבחות
ובשיעור מצעה הנם לבניהם ולבני ביתם ושוב מברכים
על מזונם בכוונה ישרה ומזכירים מצין המלרב בלי שום
פקפוק בברכת החרן . וינהיו את רחם מצע ובהני׳ ותן
התצחה כמו כן יכוונו את לבם לתביהם שבשמים וכמו כן
בשרבית בכוונה טובה ורמיה ולא יצדרו דבר וכן היה
מנהג חסידים הרחשונים החיתנים והתופם כמתנגם
שבגל שעסוקים לשבר הרבה יותר מדאי מהשבר חצר
פיה בהתתף עם מוכחי יין לחצר עד חור הבוקר ובעזה

ושמלו לחתה כרכם ובגלגלתם חצר לא שוכים ורחוק מן
ההפסד בשנם לא יבשם :

ואשר לו לפעור לו לבעותה כומן סעודת שבת
ו״ט ובעזה לחתה לחר המכחה יהיו עינו
כרחשו לזהר בשתייתו לפני תפלת ערבית שיהא דעתו
מיושבת עליו לסון לת לבו להתפלל תפל׳ בכוונתה
ובציחות המסופקות שקורין המנלה כי״ד ושו״ו רחי׳
להזהר ביותר לקחתה בכיוסה יפרה ולא יבדלו דבר ולא
יניחוה עד לחר נמר הסעודה כי קמוכים להתקן לקל
כמצתה היין וישכחוה לו פן תהיה לחיתה בקלות רחם
לחרי כן ולפיכך כל הקוד׳ וכה יפא ברב׳ ושוב לחר ערבי׳
נעל ינעל שם כמי ביתו נעלה לחר נעלה בסיפור לותיתו
וכפלחתיו יתבר׳ מצם״ה כי טורח הוא כי כוה זמן הנדל
מתנדל בשל ושוב יפן יום לו כפ״ב כפב׳ להזבי׳ לבה״כ
להתפל׳ תפלתו עם הנבו׳ וקרי׳ שמע דלויית׳ כמו
שנתבחר :

ובשחל י״ד בניס חז׳ לפי׳ חמוהב לעשותה
תמיד לחר המכחה עכ״פ ביום ו׳ והא
זריז ונשבר לעשותה בשחרית מפני כבוד השבת שלא
לנקנק סעודת שבת שהוחיל וצריך להיות לוב הסעודה
ביום לא ישחר לו תלוה לחכילת סעודת שבת ויהא קץ
כמוזנו ולין זו כבוד שבת רב הקדש וכן רלוי לנהוג ולישבי
יהושלים ולחפיה יקראו המנלה ומעלות מנות בע״פ
והסעודה בשבת כמ״ש הלב״ח ז״ל . ולפני ברכת מזון
בסעודת פורים יאמרו בניחיה קדושה מומר בימן ב״ת
מזמור שיר לי׳ שיר חדש כי נפלחות עשה הושיעה לו
ימינו וזרוע קדשו .

ביאור המנלה עד״ה

ויהי כימי מחשורוש הוא לחשורוש המולך מהודו ועד
כוש שבע ועשרים ומלת מדינה . במסבת
מנילת פרק רחשון ויהי כימי מחשורוש חמר ר׳ לוי מחשו של
רחש וכין נילו של רחש של נבוכדנצר הרשע שנקרל
רחש שנחמר חנת הוא רישך די דהב חוכן נילו של רחש
פי׳ רש״י כן תולו שניהם מולל ח׳ להם נבוכדנצר הרש
והוא בקש להרוג נבוכדנצר החריב והוא בקש להחריב וכן
הוא לומר ובמלכות לחשורוש כתחלת מלכותו כתבו שבא׳
על יושבי יהודה ויחרם ושמולל לומר שהוסחרו פניהם של
ישרלל כימיו כשולי קדרה ביולם שלחשורוש דרש מלצון
שחרות ר׳ חנינה לומר שכל ההכרו לומר לה לרחש ר׳ חנין
לומר שהכל מעשו כימיו לשון שנחמר ויהם המלך לחשורוש
עם על החרן ע״כ ויש לרקדן מלי לוכח בניהו שמר
לחר חדש ומר לחר חדש ולא פלינו ולנו אלנו דבני
חלהים חיים .

אבן קודם כל דבר מקדים סקדמה ז' מהאר"י ז"ל הכה נודע כי אצפ"י סיום ה' פרנופי' בקליפ' דתקילו עכו"ם הב' דחסופי' סדס לריך ואו"מ דקליפ' נסהרו כלתי תיקון רק דבתחלת' מכל ג"ן דתקילות דקליפה נהס בלבד כעשה תיקון עם פחינם סויס כתיקונם כי מוקבל נתקבה כי ספירותיה עם י' חורות סבה והוס תיקון נמור מעש"ב הצויר דקלי' סבתיקן כעשר ספירותיו מכל הרוחניו סבו לין כו רק בחי' ו' חורות לבד המתפשטות בע"ם עלי והנה הקליפ' דתקילו' דנתה להדמות בקוף בכמי מרס להתתקן כולה לף בח"פ דלה כדובמת תני' הקדוש ונתה לעלות עד סס בח"פ דקדושה ולהמשיך משם שפע לתיקונו כמו שהם בקדושה ולל זה הסוד דמז הפ' לס תגביה כעשר וגו' להמשיך אותם הסערות מח"פ דתני' לח"פ שלך משם תורידך נחפי' כי הם ה"ו ועלה אותו התיקון בחילות התומ' נס בחריך ולו"ה דילה היה נחרב העולם אלבן משם תורידך נחפ"ה ג"ב לשון הגר"י ז"ל והנה ולסו רמ"ל על פ' לעלה על כמיתי סוב מדמה לשון שהוא בפרבנגר שמר זה הפ' בעת שהחזיב הכיתי והיה הנה לעלות על במותי ע"ב שהוא רוח דמל' משם ע"ב הוא בחכמה ובמותי ע"ב הוא לשון בבתר שהוא ח"פ והוא היה רוצה לעלות משם כדי ליקח אותם הסערות מח"פ דקדושה כדי שיהיה דומה לעולין שהוא ח"פ דקדושה והיה רוצה לתקן עצמו בתיקון דקדוש ולזה בסיב לו הב"ה לס תגביה כעשר שהוא לריך שהקבה בעצ"ע בגרוחף אלס בין כוכבי' פיס קבך שהם חכמה וכיו"ב ח' מהם נק' כוג"ב שהוא בני כ"ו ב"ב הוי"ה ולהי"ה עם המלה משם הי"ה הוא בחכמה ולהי"ה בבינה וכל ח' כלולה בחבורת' נסוד הבן בחכמה וחבס בבינה כי ח' ולו' כידוע נפקין וכחדא מרוין ולבן כל ג' נקודו כ"ו ב"ב וזהו בין כוכבים סיום קבך ר"ל הם לתה רוצה לעלות בח"פ דקלי' דתני' לו שפי' בחו"פ כדי לתקן עצמך כמו ח"פ ולו"ה דקדושה משם לוריך בהם ה' משם זו"ן שהבקבה דועיר נקדוש בח"פ והויה הוא הועיר בעצמו דבות' רקו"ל שלמעלה בח"פ זו"ן שהין להם תיקון בחני' עתה בגלות חפ"ה שלבותו בכל מעלה וזש בהם ה' כי הם יעלה אותו התיקון בחני' הסומ' גם בח"פ ולו"ה דלילה היה בחרב העולם ח"ו זזה הוה סור הגלם דדהב דעבד נבוכדנצר מלכא רומיה למין שהין פתיה למק שהין שהבה אותו הגלם הוא סוד קלי' כונב דתני' ומכיח האר"י ז"ל ה' במרכבת יח וזקל פ' ג' ולל הדי כי זה הגבה הוא דמיות גלם כי"ם כי תה שנקר' גלם הוא לפי שכבר ידעת כי הוא נוף ומלבו' לל הבסמה כמו בסוד הגלם של המוחי' שבקדושה והבן זה כי זת בגבה דהב טהור וכן החזה בסף טוב במו בתבנית בתיקונים תיקון ס"ו דף ק"ע ע"ב ולל נבוכדנצר הוה ידע

בהמי חילבם דשין הדעת טוב ורע והבי עבוד מלבות דילהי וכה לחסתמודב חילבא דשוב ורע הם ה"ר דשיה די דהב טב חדוהי ודשוהי די כסף עבד הכל הוה מבשרף דשוב וכב"ד לחר די דהב טב מכל ממרלה מתבנו בלשונה שהוא מן סחוה ולמטה שפס מקום המלכות ניקבת דוביר דקליפה שם הוא רע מבד הכרול והחסף ושוב מבד בחסת בח"פ לעשה והנה נבוכדנצר הוא היה בבור ח"פ דבבה דתנילות וכשית שהחריב בית המקדם היה לו כח לבלות למטלה ולתקן לת עצמו כבו דשייה די דהב תבל לח בכל י"ם דח"פ דין מ"ק דלמטה דח"פ וזהו שעשה הגלם די דהב דומיה למין סתין פתיה למין סית כעבד הזביר דח"פ שהוא בסוד ו"ק וכל לחד כלול מבעבר הרי סתין ולח היה לו יכולת לתקן כל הי"ם דח"פ תבל לחר כך לפילו מזה ארד וכבל בת הומ' דבח בעשר מבחר שם ר' ולבן היה לו בח לבלות בכל העולם כלו שהם מלחים וחמשים אב' תפרכיות סיום בעולם מלחר שהוא היה בראש כל הבילות דקלי' שהוא בח"פ שלהם ולבן נקרא ביפל די דהב מבני שהוא היה בראש כל הבילות כמו שלמר וכמדר' פ' תרומ' ז"ל וזה בת התומה לחבר תקרו מלחים זהב וכסף וחסת זהב זו בכל שלמר הוא גלמין די דיהב טב - וכסף זו מדי שבחר חדוהי ודשוהי די כסף בחסת זו יון שבחתר מבשוהי וברכתי די מחם לבל ברזל לין כתיב כלן לל במקרם ולל במבכן לחה שמבל בו לדים הרשעה שהתריבה בית המקדש ע"י. בבל השלה מכל זה שמלכות בבל היה בסוף רחם דכתה ועלה למעלה ומתקן הו"ק שלו ומכל מקום לסוף ירד מבהלתו וכעשה חיה מחת מחית הסדת בבודיב ולין בלח מקומו להלריך בו -

ונשוב למלמר ז"ל שהיה נקרל לחסופם ע"ם מחיו של רחם שהוא לח של נבוכדנצר שמקרל רחם שמלמר לתת הוא ריסת די דהבא - והנה לחסופם ווכרי מסתו הם הן ל"ל דקליפת נינה ולבן נקרל לחיו של רחם שהוא לשון לחוה כי לשבול הב' להסופות הם בלחוה ובחיבור ר' ר"ל לו' לי הם לחיים וביים של רחם שהוא כתב דח"פ ז"ל ו' מחיו של רחם ומ"ם כן בילו של רחם ופיים רם"י כן מלו שמיים מול לחד לבם הכוונה שלעולם הב' דחסופות נקרל מול כבוד הכל תלוי במול - וס דנקרל דח"פ שהוא נקרל מול עילאה הוא ביכמה עלי לי"ל כבוד מלרת סער - וכלותו הומן היה תיקון שלו לי דבנה על ידי דנקרל דח"פ דבנה והיה מכסה לותם וזש בן מולה לו יתכן לומר כן נילו של רחם ר"ל שבבר מרב שהבתר הוא כתוס מלד כבוד מוחל כתימ' והחכמה הוא מגלה מה שהוא כתוס בכתר ולבן נקוסת קמץ בכתר מורה על הקמיעות והסג לשמת מלר - לבל בחכמה הוא נק' רת פתח שהוא מורה על בתיחת הבתחתת וז"ם בן גיל שהוא לחסופם שהתל בחכמה דבנה דתנילות הוא

ג"ל על דאם שהות הבחור ומחילל לאחר שהשחרו פניהם
על ישראל כשולי קדירה כלאחר מדת כבוד הלדת פניהם על

וע"ש דקדושה הוא כלי מה שחכמים דרשו"ל.

ועדה בגלות מדי לקח לחשורוש כל הלדת על
מו"ל לעבור לתיקוס ולא הכח ליכנס
הלדה בתוך הוציר והדמיה ה וציר בכוד הקטנות בכוד
דורמשת ולא הו בו כי אם בכוות ולכן ישראל הרבקים
ביהוה"ל דלבילה הזה הוכרו גם כן פניהם מיחמת הגבהות
ולא החיים כהם החכדים כאחד לכל"ב. ולכן היה
נקרא לחשורוש מלכון שהרית רבי חניכה לאחר כל הוכרו
חומר לח לרחקי ר"ל מלחר שבחלוקו בגלות בכל המלחי
דוציר ונעשה לח בכוד חרטומים וכשפים קטן בלא רחם כבוד
יעקב כי קטן הוא ואותה הלדה על המוחי לח"כ פי שבבכ
בלחור בכוד ניקבה דוציר כח"ס לעלה מ"ת בחוך הלדה
יעל מפס לחון בלחודי הנוקבה לתוך קלישת נוגה כל ידי
תיקונה דהו"ה הלחה ושם כהתלו לח נדחקי כלחת ווי ולחמי
לרחם י' סהם לחיות ישראל דלבילה בחין לו שתה רחם
סהם המוחי בכוד ליד לח שבזמן הבלית היה מקדש בכוד
יעקב בכוד ו"ק לכד ר' לחנן לחר שהכלבלש כימי דשן
שנה ויפס ההלך לחשורוש עם על הלדן הכיסה שהמחים
ולחמוות שהיה לוקח מן ישראל דלבילה בחין עד שתה
מלכות דלבילה דקדושה ונגה שכל התיקון שהיו עוחים
ה חרם והמכוד סהם הבריקים והחכדים ולבשר מבעה
שהיו לח ככבל והיו ממחיכים הלדת סה"י דהו"ל בתוך
הנוקבה כדי לבכותה כבוד פרסף כבוחש הוא היה נגה
ליקח עם מישראל כדי ליקח עמם לחוות הלחוב דקדושה
שהיו ולו מקודם תיקון שמקבלו דלחיכ' כבית שהיתה כבל
כקודה"ק כמ"ש לקמן כל"ה ולכן כשהחים ישראל
ומחלנלים שהקדושה מ"ל שהיה עם לח היה נשאר ח"ן
שהיו ובניהם מכשופי ישראל כנודע ו"ש.

ויבן כימי לחשורוש הוא הכוכה הוא"ו ה"י כימי ידעה
כימי של לחשורוש שהו מ"ו דמ"ג שהספי שלה"
בקדמ ימים הנה כומן נבו כבל היה"ו לשעבר מבטי שה"ו
שהם נקודה"ה היו מעבדים בספרי דלחשורוש וע"י לחתו
הספרים שהיה ויבן מחדשת דח"ל בחתלבחים בתוך מ"ל
והוא"ן כוד לחדחי דרכחי דיכבף שהו"ה בלס נבה דלחמל
ולא היה מניח ליכנס הלדה לתוך הוציר ועל ידי כן נכהל
הוציר בבוד הדחמלה ולבן היה לו כח למלוך שבל כ"ם
דוא"ן דלבילה דקדושה וה"ס הכתוב הזה לחשורוש המלך
מהודו ג' ופרכוס הכוכה כי הח"ב דחשורקן כוד והדד ע"ם
שחתבחים כ"ב דלחמל לכבי ח"כ נדלת מלד
חב"ת הוד והדר לבבת ס"ה כ"ב דלוכה במלבושי לחתם
המוחים והנה הקלישה לעולם יש לה לחיוה יותר בהוד
בבנגת בכוד והדי נהפך ע"י למלחית מבל ונכח ישראל
לשיעשה הבל"ב שים לבב בתת לחיוה ה"ם במלוך מהוה

שהוה מן הכוד הבחיה פה שהיה נוקבה דומיר שנקרא
לחה כמשית והנה מיהדו חמרו כתיב והוה נ' ה"ן שהם ה"
בבוחות כלחתן כלחה מ' הדין וחשה הן קרבו ימיך
למחת הכוכה כזה שלחר ה"ן שהם תמחה בבוחות דוציר
הם גבחו פרקים יתיר שהכוכבים" שמרחו ימים למחת
ה"ל נקלי שנקרא מיחה דיהיה שהקלישת לעולם יונקים
מחד הבבחות לח מנד החכדים ולפילך שעל ידי השבחת
ים ומנים שונקים ג"כ הקלישות מחד החכדים לבבל מ"מ
חין להכיניקה חלח מובחת לבבל מבבוחות יש להם כח
ליקח כחי שרכם וז"ש הן קדכו יתיך בחחת וזהו מ"ש רו"ל
כמסכת מבילה פרק ד' וז"ל מחחון ובד כוס רב ושמוחל
חד לחמר חזר בחחלת העולם וכוף העולם וחד לחמר
הזון וכוף נבי הדדי קיימי כשם שמלך על הזון וכוף כך
מלך בכל העולם כולו וז"ל ולחו דכחי ליהם חיים חד לחמר
חזד בחחלת העולם שהוה מהמחיים דוציר כנ"ל שהם
מקוה תחלת העולם כי הוציר נקרח עולם בעל ו"ק מעלה
ומשפיע רוחות וכוף בכוף העולם שהוה המוקבה דוציר
שהיה בכוף הועיר מקודה תחת הישוב בחוד מעולם ובני
עולם וחד לחמר חזד וכוף נבי הדדי קיימי הכוכבים שכו"ם
נ' שב"ה שהם של"ה מיכין דוריך מן מיחסבה שילחה
שהוה חכמה והנה לחשורוש שהיה לחיוה שלו כחוה ח"ל
לבן לחמר מהוה שהיה בחבדבה ובד כו"ם שהיה חכמה וז"ש
נבי הדדי קיימי בבוד ח"ל כחדש נפקי' כחדש שריין
וכוף עמלך על הזון וכוף בך מלך בבל העולם כולו שהוה
בבל הפרכוף של הוציר כי"ם שלוח"ם שבב ומשרים ומלח
מדינה לחמר רב חבדיל בתחלה מלך על שבב ולבוף מלך
על עשרים ולבכוף מלך על מחה הכוכוה הוה שהתחלת
מלך על ג' התחתון ד' דוציר וחח"כ כתיב שלו שהם כ' שב'
וחח"כ כבת שלו ענק' שב' ולבן היה הוציר נשלל
בבוד דחמיחה בחלבי לקמן כב"ה וז"ש מדינה מלשון
דין בבוד הקטנות. כימיהם בבבת המלך לחשורוש
על בבא מלבותו לחבר בטופן הבירה הכוכה היה שבימים
הבא בשבת המלך לחשורוש שהוה חכמה דקלישת נגה
בלבבו מלבותו שהיה בינה דקלישת נגה וזהו"ל שה כוכה
נק' בבבו דחכמה הכוכה שהיה בח שלו"ו דנגה לה דוב
בינה וזהו בשבת לחנוכת בב"ת שהיה הנוק שבב עם
הדבור שלה לחבר בטופן הבירה שהוה פה דח"ל מקדש
מקום בבוד שבחתיו ושופים וז"ס בשופנה בין החיים
גו' לחשורוש שופנה גו' לחבת הום להדחו' שלחבת
מהיה מלבות דלחבר היתה בין החיים בין הקלישות שהוה
לחנה דוציר דנגה שנקרא לחשורוש והמן וז"ס בשופנה
בבף הדמיון לבחות שלה היתה מקום ח"ו בין הקלישות
חנה לפי שעה בנודע ועיין מלבות בבוד כ"ו בשם ב"ב
בהגהת חוק בבת יעקב לית בה י"ג מכולן דבחמי
דבחרמי לה מבל מבו הוא שהוה ו"ב תיקוני דדיקנא דח"ל

שהוא סותרני הפה והנה זה בנגד זה עשה האלהים אצ"כ
בקליפה לו"ל דמוכח מזהרני' ע"י הי"ג תיקונים דדיקנא
דאחרני הפה דנקרא פושן הבירה שכן בירה בי' אלהים
בדיוק ר' וי"ג חותיות המלוי וה' חיתיות הפשוט שהוא
סוד שמונה דחיית בה י"ג עלין ואי' עלין אחרנין ע"ם כזה'
וזה שאמר בפושן הבירה שעל ידי הספע שינוי מהפה
דר"ח דקליפת נגה היה כח לזוב חו"ל דנגה ביחד
עקליפה היה כקוף לאחרי בני נפח ודומה להדמי' לקדום.

בשנת שלם למלכו עשה משתה לכל שריו
ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ופרי
המדינות הכוונה הוא בסוד דחשמונות דקליפה נגה
שהם ח"ח וחי' למלכו ירמה בעת שנתקנו הג' רח'
מל"כ ועל קכ"ו מדינות דזה שכן למלכו ני' קכ"ו וז"ם
רז"ל כמדרש רבה ובכן אמרי אמר לו הקב"ה אתה תלקת
את בנין בירתי שאמר ירומיה לאמין מיתין פתיי לאמין שתין
חייך שאני הולך מלכותך ויימר מאה ועשרים ושם מדינה
ומה תלמוד לומר קכ"ז אלא כך אמר הקדוש ברוך הוא
אתה עלית עליה אחת לבתיי משלך שאמר מי בכם מכל
עמו יהי אלהיו עמו ועל לירושלים אשר בי[illegible] אף אני
נותן עליה תוספת אחת משלי שהוביף לו מדינה אחת
בחשבון הר"ח שבע ועשרים ומאה מדינה הכוונה הוא
בשנת שלם למלכו לא היה מולך אלא על ע' ספי' דזעיר
כמנין למלכו סגימטריקס"ו ובשביל שכתוב עליה ח' לירושלי'
נתן לו גם כן השביעית שהיא פרנוף דנוקבא דזעיר
שנקרא ירושלים כמודע ומל"ך על קכ"ז מדינות אם כן היה
המלכות העיקרית שלו בלבד כמנין למלכ"ו ואחר
כך הוסיפו לו עוד אחת שהיה עשר אותות פנימיות
דנוקבא דזעיר אחל מזעיר עמי לא נקח אלא ו' אותות
בלבד כן כ"ל.

גם נוכל לומר עם מ"ם האחרי"ז ל"ן בדרוש הקליפות
פ"ד ע"ם דמדוריהון דקליפות הוא מתחות חיזו
דאילנא דחיי ומותא כי כל הז' היכלין דבריאי' דקליפה
הם למטה מן היכל הז' הפלין הקדוש דקדמי קדמיס
דבריאה דקדושה ובעת גלות שלו הקליפות גם כן
למע לה מהיכל קה"ק דבריאה שהם ג' דחשמונות דבריאה
וזנקו מדדי בהמה שהיו ממלכות דאחרית שים לה למטה
בכית הרגם שלה כמין כ' דדי בהמ' ולכן היה גלות מדי
כ"ב שנה כמנין בהמ"ה ונתקנו הג' דחשמונות דבריאה
דקליפה ועל ידי זה היה להם כח לעלות כל גופם למעלה
באחילות במקום הרחוי להם שהוא כנגד כל חורך ז"ן
דקדושה אבל לא בכוף מפתחתי דגלייהו בנוקבא דתחומא
דכח ע"כ ע"ם. וז"ם בשנת שלוש למלכו שהוא היכל
קה"ק דבריאה דקדושה הכולל ג' דחשמונות דבריאה ובעת
שגברו הקליפות ות ועלו ג"כ אותם הג' דחשמונות דבריאה
זהו שם שבו כי מלכו גימטריא לדכ"י בדיוק שהיו מלכות

דמלכות דאחילות המתלבשת בהיכל קה"ק דבריאי' כמ"ש
האר"י ז"ל ברזו מעט שירש בסוד אחת' היא בחי' נקוד'
מלכו דאחילו בכו' לכי ומעטי את עצמך והיא מכת תרת
כרחם הבריאי' ולכן נק' אחת' לכנו בפ' כי תגח דף רעו ע"ח
וכנ"ל דאמתר ליסב דכתר"ם וחו' ודח' אחת' מלכת דאחילנא
סוב ודע לכל הם היה מסכימת דאחילו' ליה שינוי הה"ר
חני' להסניתי וכתיב חני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא
תתן והנ' לחשוות' עשה משת' לכל שריו ועבדיו ירכ' הכוונ'
שלחשוות' היה שם פיע כל הספע שהיה ממשיך מכח"י
דחו"ל לשריו ועבדיו שהם ח"כ דחכח דקליפ' וח"כ דחימיח
דקליפה שהם נקראו שרים. ועבדיו הם הו"ק דח"ו
דנגה דקליפה וז"ם ועבדיו הוא ו' עבדיו בסוד ו"ק והם חיל
פרס ומדי ר"ל שהם חיילות דחו"ל המלכיעים הזרועות
דח"ח ונקרא פרס ומדי לש"ם למעלה חדושי ודעותי די
כסף זו גלות פרס ומדי שהם כ' זרועות דח"ח דכנה ולכן
נקרא הפרתמים כמודע כלו"ל דקדושה דאחילות שהביא
נקרא נהר פר"ת שהוא בגימטריא ס' קול שהם ס' קולו'
ה' החברים של מים כסוד מקולות מים רבים שהמים הוא
בחכמה וז"ם הפרתמים פר"ת ה' מי"ם ל"ל נהר פרת
שהם ס' קולות ה' החברי' של מים כסוד מקולות מים רבי'
כשהמים הוא בחכמה: וז"ם הפרתמים פר"ת ה' מי"ם ר"ל
נהר פרת שהם ס' קולות שבביכה הוא יונק מה' פ' מי' כמו
זה גם כן בקליפות לו"ל דנגה דאחילות ולכן נקרא פרס
ומדי שהם לו"ל הנקרא הפרתמים כנז"ל ופרי המדינות
לפניו שהם הגבורות שנקרא דינים מלשון מדינות לפניו
שהם מלפנים. ר"ל הפרתמים שהם החסדי דחו"ל ופרי
המדינות שהם הגבורות דחו"ל כולם הם מלפניה דחו"ל
וזהו לפניו דייקא לכל עשה משתה והמשיך להם שפע דכ
מנה"י דחו"ל דקדושה דאחילות.

בהראותו את עושר כבוד מלכותו ואת יקר
ת"ת גדולתו ימים רבים שמונים
ומאת יום הנה הרז"ל במסכת מגילה ח"ר יוסי ברבי חנינא
מלמד שלכם בגדי כהונה ונתעטף ועמד כתיב הכא ואת
תפארת גדולתו וכתיב התם לכבוד ולתפארת. הכוונ'
הוא שהם' בגדי כהונה הם בדיוקא דח"ח שמתחילים מרד
חמד עד ונקה שהם ח' בגדי כהונה שלכם הכהן גדול
שהוא הח"ח כמ"ש בחדרת רבה דף ע"ם וגם כתב האר"י
זלה"ה כי כל בחינת הדינים הם שערות וכולם מכחיב'
כ"ה שהם הגבורות היכר הדינים כנודע. ובעלות' בסוד
חור חוזר שהם סוד גבורות פוגעים בג' מקומות והם ג'
ורהטין רח"ח בולבלתא וחירת ומוחח ומתערבי בכולהו
ונפקי מכלהו י"ג חיוותי וי"ג נימין וי"ב תקוני דדיקנא
הנה כי"ב תיקוני הוא שהם מ"ה וי"ג נימין הוא שהם ג' כ"ם
היוותי הוא שהם ע"ב והנ' שמות גימטריא ק"ם וז"ם
בהראותו את עשר הכו' כתיב שהוא עשר שפי' שלו

ביהה שמק כבוד שלם כבוד כזוהר על פסוק בשכמל"ו
כרוך כבוד ה' ממקומו עיין בפרשת כרחשית ובפרשת
הקהל ואת יקרת ת"ת שהוא יקר של ז"ת היה לו גדולתו שה'
חס בברים שלבם כ"ב שהוא ח"ת ומשם נשפע לזה כדיקוי
שלו כנודע ימי דכי' שמכי ומאת יום חנה לומר שהדיקוק
דח"ת הסבדות שלו מתערבים עם התלת דיעין
וכפקי כחדת שהם ע"כ ס"ג מ"ה שנימוחית שמכים
ומאת יום ועל ידי הדיקוק דח"ת היה התיקון דהו"ת
שהדיקוק הוא מכשה ומאת כחדת שעד כנ"ל -
והנה הת' בנדי כהונה שלובש הוציר שהם ח' תיקוני
דיקוק שהם מתחלים מן ולב חסר עד ונקה לו יחם לשם
לא הניח ליהד למעשה של וציר והוא לבש לותם בעצמם
ומתעטף בהם ובשעד שעל ידי לותם התיקונים יש לו כח
והעמדה לעמוד כיחד עם כיהם כווב שלא יתבטל תיקונו
וזה היה מרחה להם בשעת הכ"ל לבל לחד כך התחיל תכף
להתבטל כמ"ש לקמן בע"ה עוד וכל לפרש ע"ד שפתבנו
לעיל בשם האר"י זלה"ה וכבלן לחדיק מעט ותר ו"ל
והוא כיון שבתלקו לזה שה"ת מן התחילות גדם מיצוע של
הנוקבא דו"ת דתחילות ובתלקו ממנה ט' ספירות
העל יומות ולא נשאר בה רק לזר נקודים בלבד ולזו ניתוסף
זבשה תיקון של קליפה דתחילות והוא כי לותם הם'
ספירות שבתלקו מנוקבא דקדושה נתלבשו בשבעה
ספירות ולחשונות של הנוקבא דזציר דקליפה דתחילות
שהוא נקראת לילית הרשעה לחת השלל הראשע שהוא
דציר דתחילות דקליפה: ונעשה פרנוף שלם כי"ם.
והתיקון שבתוסף בשלשל זציר דקליפה דתחילות הוא
גם הוא נתפשם ונעשה פרנוף שלם כי"ם שלו מה
שלא היה תחלה רק ו"ק בלבד לחכם בעניו החורת
שהוא הרוחניות שבתוך תשעים ספירותיו לא נתוסף
בו דבר רק בחינת ו' לורות של רוח נייתבלבר הלחשונים
שהיו לו קודם התיקון לחכם שנקבה יש לה עשרה לחדו'
ולחיריס בספירה ולכן היה נקרא יותרת הכבד דלחתבבר'
על בעלה ושלטה על הכורח כפרשת פנחס דף
לל"ח ע"ב וז"ש בהרחיתו לת עשר ספירות שהוא הכבוד של מלכות ו'
דזציר דקליפה שהם י"ם רוחניות שבה ואת יקר ת"ת יהיה
בזציר דקליפה לא הרחם כי לם יקר של ת"ת שהם כחינו'
לורות של ת"ת בלבד שהוא ו"ק דקדושה זה היה בלבד
גדולת ו' דזציר דקליפה דתחילות ועל מה שהרחה להם
ק"ם יום שהוא כ"ב זמן לרוך לא פחות ולא יותר הוא מן
ב"ב עם מה שפי' האר"י בדרוש הפרים וז"ל הנה בבבל
היו חסידים ואנשי מעשה החרם והמסגר חלף והיו מתקני'
לת המלכות מוקבא דזציר במעשים טובים והיה נרוך לזו
שיהיו לנקו המוחים מן הזציר כדי ליכנם בנוקבא שלו כי
כשהיה נכנת בשוד פרנוף שלם אז היו עלול המוחים

היוכחים חליהה ממנו לחבל כשהיה בשוד נקודה נרוך
שיכנסו כה המוחים בעצמם כמו שהיה בעת כרילת
העולם בשוד ויבן ה' לחלהים הלבע. ולם כן בכל
השבעים שנה היה הזציר בשוד הדומיעת והו
שבעים שנה כדי להעלותה בל השבעה ספירות דז"ת
שהוא כין תתין דרופין שזה נקרא מקומה כנודע.
לו היתה לחזור בלחזור פרנוף שלם בשעד ספירותיה
והמוחים דזציר שהוא הפבימות שלו עלו לעולה
ביסוד דלחיעל כדי לעשות מ"ב ולו נכנסו המוחים
דזציר בנוקבא שלו כדי לבנותה ובתיקונה נכנה נם
כן בית המקדש שלמעלה. ולו הזציר נשאר בשד
הדומיעת ולא שבבל לילה המוחים מסתלקים מ'זציר
וכבנסים בה מבל מקום יסוד דלבא שבנקבא מדבבי
מידה בכולו היתה יומא לחון לילה בהיות לזר זה
נשאר בה זמן לרוך לו יבא מדבבי שהוא יסוד דלבא
בשו שבתוב בפרקים של מעלה והבה הב"ה דל"ת
והם שלשה שמות שם ע"ב בבנה שהוא חבמה דזציר
ושם ס"ג בחזר שהוא בשם דזציר ושם מ"ה ביסוד
שהוא דעת דזציר שהם החסדים וזה גם בן ביסוד
דל"ת שם ב"ן שהם שלשה דזציר והבר נודע שהבינן
דזציר בשעה מהחסדים והבינן והפרנוף דנוקבא
בשעה מהגבורות והבה בעת שבבנסים המוחים בו'ציר
לזו הוא לוקח הב' חסדים וגבורות והוא לוקח לעבמו
החסדים והגבורות הוא מורים לנוקבא שלו לתיקון
פרנופה והבה בעת שבבנסים המוחים בתוך הנוקבא
לזו הגבורה שהם נקראי' על שמה עמה' שתקבל פרנופה
בעת ספירותיה שהוא מניב קומתה עד בין תרי
דרופין שהם שבעה ספירות דלבר שה' ומה שבבנם עתה
מחדש הם השלשה שמות בלבר שה' ע"ב ס"ג מ"ה
שהם נמסדרין ק"ם והבה בבלות בבל היה לחזוקם על
ידי בישוף נחל ממשך החלת שלשה שמות הב"ל על
בוקבא דזציר דקליפה בשוד מ"ם רו"ל על לחלהה
החרבה לא נתחלהה נוד שהוא נרתה לילית ושפחה
כי תרים גבירתה חלה מיוחבנה דירושלים וז"ם שבעה
מזמתה ושמחה ק"פי יום כדי להמשיך לותם החורות
השלשה שמות דע"ב ס"ג מ"ה בתוך הקליפה נוקבא
דזציר דקליפה והשבינה ימים היו כדי להמשיך גם כן
הכלים של פרנוף שלא שתניע עד בנגד שבעה ספירו
דזציר כמו שבתוב לקמן בע"ה וז"ם לחמר רו"ל
שאלו תלמידיו לת רשב"י ע"ה מפני מה נתחייבו שובלים'
על ישראל שבחיתו הדיר בליה לחמר להם לחמרו
לו מפני שבהמו מבשורה של לותו רשע לחמר להם לם כן
על סושן יהרגו על כל הגוי לולו לא יהרגו לחמרו לו לחמר
לנו לחתה לחמר להם מפני שהשתחוו לבלם לחמרו לו וכי מפני
פנים יש בדבר לחמר לפם הם לא עשו שלא לפני לפי הקב"ה

לח עשה חלח לפני׳ ה״ד כי לח ענה מלבו ויבח
כמי חים עכ״ל המלמר ה זה כולו מקשה והנה נלע״ד כי
כבר נודע מה שמכיח בחדרת רכח בתחלת דבריו
על הרמב״י וז״ל הרמב״י ע״ה קרח לרבי חלעזר
כדיה לחתביה קמיה ורבי לכח בסטרח לחתר ולמר
חכן כללח דכללח:

והבונה היה כי כל התיקון על הרמ״כי ע״ה
עם חבירין היה כרי לתקן הזני׳ כפר
קוים כמ״ש בתחלת החדרת עד לחתי ניתיב בקיימת
ד חד ממכח שהוח בסוד קו ח׳ כעשה לו תיקון כרי שיהיה
כ סוד ג׳ קוים שעל ג׳ דכרי׳ העולם צומר שהם הנ׳ קוים
ולכן יתיב ר׳ חלעזר מימין ר״ש ורבי לכח מסטרח לחרת
דהייכו משמחל רבי שמעון ורבי שמעון יתיב כחמ׳ והם
הין רחם הנ׳ קוים וז״ש חכן כללח דכללח ר״ל דכל שלר ז׳
קנוות התחתומים והכוונה היה לתקן הזעיר ממה שקלקלו
הקדמונים בעוונותיהם וכבר כודע בחדרת שכל חחד
מהחברים היה מתקן תיקוני לפי המייך לשורשו כמדע
וכעת שינחו הדברים מפיה׳ ככר נתקן הפוסם למעלה
מעמוו וע״י הדוגמים נתקן כל התיקוני׳ על תיקונו ועל
מתכונתו והנה שלנו התלמידים לח ר״ש כמיה קלקלו
יסרחל בחותו הדור בפרנוף דזעיר שנתחייבו כליה ח״ו
ואתה חנו רוחים לתקן חותו העון ולח הסיב ר״ש שהם
יחזרו כדי שיתקנו על פיה׳ מחמ שהם היו כללות פרנוף
דזעיר מהב׳ קוים ימין וכמשל וח״כ על ידם יתקנו התיקון
של יסרחל כמה שחטחו וקלקלו שכן כתיב בחדרת רכח דף
קל״ה ע״ח וז״ל חמינח לילין תיקונים דכהיין עלה והוו
מחכמן מלח דפומח לחתעטרח ולחכתלקח כל חד
כחתריה וחד הוו מתתקנן מפומח כל חד וחד כליל
וחתעטר וחתתקן כההוח תיקונח דחתתקן הכח כהכל
דכל פומח דחד מיכן וכשתתח דחד מיכן פתח פומ׳ לתקנ׳
כההוח תיקונח ה הוח תיקונח הוח יתיב ומחכח למיל ה
דנעיק מפומכן וכדין סלקן כחכתה וחתעטר וכו׳ ע״ש
ס״מ מתלמידיו של רש״י ע״ה היו נחלוקי׳ כמעשים טובים
שהיה להם כח לתקן כל העומות של יסרח ולכן ג״כ עתה
כעת שפתחו פיהם וסללו מפני מה נתחייבו וכו׳ תכף
הוה מסכח התיקון שלהם למלח דנפק מפומהון וכודחי
בלי ספק שחמח רשב״י ע״ה כמו שכתוב בחדרת רבח
שחמר לתלמידיו קום רבי יחודה בקיומך וחתקין תיקונך
וכן לכולם:

והנה הסיבו מפני שנהנו מתעודתו של חותו
רשע כמו שפירש למעלה שחחזורו הרשע
ביון עתו נעשודש שעשה כדי להמשיך מכ״פי דחו׳ לי
סוד החבי׳ נכוד חכלו רעים והשתיים נכוד שתו ושברו
דודים שהם חו״ח ו״ן דמוגח והנה ע״י דכרים שו שהחזיקו
מפיה׳ היה כחלו הם התחזקו על כללות של יסרחל מחחר

שכל נשמחים של יסרחל הם מ״ם של זעיר וכבר לחמרנו
שכרים ומדי הם ח״כ דזעיר וכעת שהיו כהנים מחותה
שעורה היו מרחי׳ שהם חפני׳ ח״ו כביטול הקדושה וקיום
הקליפה ח״ו וסיו מסכימים עמה׳ ולכן הם נתחייבו כלייה
ח״ו מחחר שכשקר ממקומו ח״ו הסורם וכודחי שגם החילן
ונשפיו והעלין והפירו הכל נעדר עמו לגמי החר׳ והמכנף
חלף לח היה נשחר מסוחלי יסרחל שריד ופליט - ולכן גם
מה שהסיבו התלמידים לרבי שמעון דכרי׳ חלו היה נחשב
להם כחילו התוודו על חטחת׳ חבר חטחו כללות יסרחל
ביסרחל דלעילח והם היו רומזי׳ חל י׳ ספירותיו דז״ת
מלחר שהם תיקנו חותם כשורש כחדרת ולכן היה כח
בידם למחול עוונותיה׳ של יסרחל והנה שחל רש״י ע״ה
חת תלמידיו ח״כ על שום יהכנו ועל כל העול׳ לח יהרנו
ח״כ מוכרח הוח שכל העולם כולו חטחו חטח לחר ונריך
ג״כ שיתקנו זה התיקון שלהם כלומר טוב לחמרתם על
כפרת שוגן ועל כפרת כל העולם כנריך תיקון לחר והסיבו
לומר לנו חת׳ כלומר לין כח בידינו לתקן העון של כללו׳
יסרחל חלח חתה מחתה הרחם שלנו שהוח ככתר דזעיר
כנז״ל ותחה נריך יסוד עולם כמ״ש כזוהר חדם כרכת
חיי ערם שלחר הוח כעגמו די לי כעגמי שלחי בעולם
לחי מנין על כל העולם שלחי נדיק יסוד עולם וז״ש להם
מפני שהסתחזו לנלם של נכוכדנצר דכתיב ויעש הח
נכוכדנצר ב״כ ותיקן ג״כ ויעש דחריך דקליפה דנגד
וז״ש הם כי ע״ה לחכדיו כתחלת החדרת כעת שפתח
תכף לחמר לחרור החיים לחבר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי
חרש ושם כמת׳ ושנו כלם ולחמרו לחתן וכתב הח״ר זל״ה
הטעם שהתחיל ר״ש כפ׳ זה הוח לה זהיר לל החברי׳ שח״ו
לל יעלכו כמחשבתם דכרי קדושה עם קליפה והנה הם
י״ח לחברי׳ כפ׳ כי תבח והדחקון הוח לחרור החיים לחבר
יעשה פסל ומסכה וחזח״ל ח״ל דקליפה ולכן התחיל ר״ש
מפסוק לחרור החיים רוצה לומר לחחר מי שיסיח הקליפה
הנקרח׳ פסל ומסכה בקדושה הנקרח כתר וזהו ופסל
כסתר כמתרו של עול׳ שהוח ח״ח סתרו של עול׳ המסתתר
ומתלכש תוך כל החילוות כנודע וזש תלמידיו לר״ש לחמור
לחתה היש לך כח כיד לתקן זה התיקון כלי מחשכה זרה
ח״ו כי ר״ש היה כנדר כתר רוח כנ״ל.

והנה כמה שחזכיר מפיו נ״כ כחילו התודה לפני
כללות יסרחל ותכפר להם שזה היה תלוי
כידו ושחלו תלמידיו וכי מפיח פנים ים כדבר היולך וכו לנגם
והלח כחילו החריבו כל העולם כולו מחחר שחנחו כתרו
של מלכו של עולם חמר להם הם לח עשו שלח לפנים מירח׳
המלך ושם ח״ו היו עובדים מלהכה היה נחרב העולם
ולכן לף הקב״ה לח עשה חלח לפנים כדי שיולח מלפניו
ויח רו כתשובה ופכ״ז לח תקנו קלקולם כשל תיקונו עד

סבל הרשב"י ע"ה וחבריו ותקנו הכל כמו שהיה בזמן
שבה"מ היה קיי"ע שעסקו בחכמ' החמת כנודע בחדרת.
והנה ר"ש ע"ה לחר שלח נתעוררה הנזדה לכל ישרחל
במקומות מושבותם חלח על עון הנלם שהטלו בימי
נבוכדנצר דהייט בעת שלכלו מבצרת לחשוריהם היה
נגזר עליהם עיקר העונש לכל לח נגזר עליהם להרוג
ולחבד עד שהשתחוו לנלם של המן לח נתבטל עליהם
הכל ב"כ עון הרחשון לפילו שלח עשו הלח לפנים לח חירע
להם כל מה שחירע לחבל על כל פנים הקב"ה ברחמיו
הנילם מידם.

ובמלאת הימים החלה עשה המלך לכל העם
הנמנחים בשושן וכו' במדרש רבה
מ"ש שבעת ימים רב ושמואל חד חמר שבעת חון מק"ם
וחד חמר ז' עם הק"ם וחלו וחלו דכרי חלהים חיים חד חמר
ז' חון מק"ם כי הוח מונח ע"כ ס"ג מ"ה שהם הנ' מוחים
דזעיר שכנכנים בתוך הנוקב דזעיר שהם ח"כ וחני דעת
חהם ה' החסדים לבל הגבורות שהוח שם כ"ן שממטו נכנה
פרנוף הנוקבח כתגדל ונעלה למעלה עד חב"ת דזעיר
ולכן הוח מוכה בשבני עממו שהז' ימים היה כנגד פרנופה.
וחד חמר שהז' הם נכלל הק"ם שחלמלח התלת מוחים
שמחירים בה היתר היח מתגדלת שהגבורות לבד חינם
נוחמים הגדלות חלח מכח החסדים שם מ"ה שהם כמוך
המים המנדילים חת החילן ח"כ מחחר שהנ' לבדם חינם
עושים שום תיקון חלח בהנשרפות החסדים לכן הז' שהם
ז' בחינות גבורות מיחסר עד המלכות חלו הז' הם בכלל
הק"ם ע"כ. והנה כודע שנבוכדנצר ובלשנר וחחשורוש
כלם שמו בחשבון הגלות וחחשורוש היה סובר שבבר נפל'
הב' שהם ע"ה רזל כיון ושוח דמלי שבבין ולח לישרוף לחמר
מדלח לישתחח השתח ודלי לח מיפרקי לפיק וחייתי מכיל
דבי מקדשח ולשתמש בחון לחת השתן ודקד בימיהם והרס
לחת ושתי ודוח דמלה שבחוק"ה ז' ימים היה משתמש בכלי
של בה"מ שהוח בפרס' שבמו של המלכות שבל פרנוף יש
לה ג' כלים חיכון וחמלכי ושבימי והוח היה טוענה בחותם
ק"ם יום שהיה סבור שבבר המציק התלת מוחים שהם
בחלת פנימיות מחוך הקליפות ועתה רחה ג"כ להמשיך
הכלים שלח עם הגבורות שלהם והיה רוחה לשבר הכלים
שלח כדי שלח יוכלו ישרחל לנבות כ"ה וב"י זה יהיה כח
לקליפה שהיח ושתי מחשת כ"ש של קליפת מוחה שתתקי'
פרנופה ולח תתבטל וחם וחו ערבב חותם הקב"ה ע"י
הנ' הקליפות שהם מבחוץ שהם רוח סערה שבן גחל וחש
מתרקחת והשליכה לושתי מגדולתה ונעלה לנוקבח
דת המוח דבת כחשר יחשר לקמן בס"ה.

והנה חמר ובמלחת הימים השה שמעו והיה שבור
שבבר נתבטל החרתה של הק"ם חוזרת
פבוקיי לח עשה המלך לבל העם הנמנחים בשושן הבירה

שהוח לבל החיילות הנמנחים לח למגדול ועד קטן רוח
דמלח שהוח לבל הבחי' מבחי' הגדלות עד בח' הקטנות
מ"ש שבעת ימים כדי להמשיך בל בחינת הבלים של
הקטנו' והגדלות לקליפת נגה וזה בחגר ב' בתן המלך
שהם הנ' בלים חגר הם הס"ג בלים חיבוניים. נל"ת
בנגד חב"ת בלים תיבוניים. בתן בנגד הב"ד בסוד
בחבמה יבמה בית בינה. והנה חמרו רזל בחגר נינת
בתן המלך דב ושמואל חד חמר הדלוו לחגר הרחוי
לנינה לנינה הרחוי לבתן לבתן וחד חמר הושבן בחגר
ולח החזיקתן בנינה ולח החזיקתן עד שהבנסים לבתן
והחזיקתן. כמתנית ח תנח הושבן בחגר ופתח להם כ'
פתחי' ח' לנינה וח' לבתן עכ"ל. חלו וחלו דכרי חלהים
חיים. הנה לפי החומר בל לחד לפי כבודו יפב הכוונה
היה לחותו רשב להרחות שבל התיקון והפרנוף של הנוקב'
דחבילות דקדושה הוח עתה עם בתוך הקליפו' וכמו שהם
ג' מקומות שפלנופים דקדושה וכל לחד גחל מחבירו
ובבל לחד מסבים מלחכים ומדיקים לפי בבודם בעלי דינו'
בבלים חיבוניים בעלי רחמים בבלים תיבוניים בעלי חסדי'
בבלים פנימיים בך הושבם הוח תבשי שושן להרחות שבל
הבבוד של הקדושה היח עתה בתוך הקליפות ממש במו
שהיה בקדושה. וחד חמר שהרחה להם במו שנבנה פרנו'
המלבות מתחלה חינון וחח"ב תיבו'וחח"ב פנימי בך עשה
הוח שלח יסב לחותם בפעם ח' בבל העלמה חלח בתחלה
הושבן בחב' והיה רוצה לנמות בזה שם בבר נבנסים חלו
הנ' בלים בקליפה שם לח. ועשה במו שהוח בקדושה
ולבן בשהיה שלח היה מספיק החגר לבד להושבן חמר
בבל בלבו שבודחי נבנס גם בן הבלי התיבון ובשהי' שב"ב
לח היה מספיק להושבן הושבן לבתן והחזיקתן לח חמר
שהיה שבבר נבנסו בל הנ' בלים בקליפה במו שהיו
בקדושה ח"ב בבר נתבטל ח"ן הפרנוף דנוקבח ולח יבנה
ב"ה ולח הוציח הבלים ונשתתפו בהם בע"ש לקמן בע"ה
וחד חמר שלח הושבן בי לח בחגר לבד שחמר מלחר שבל
לחיזה של הקליפות לחבם חלח בבלים המיוחים שהם
בהי' לבן לח הושבן לבולם חלח בל"י שהוח החיבון
ובבר נודע שבלי החיבון הוח נשם לבלי התיבון ובלי
התיבון הוח לבוש לבלי הפנימי ולבן הושבן בחגר ופתח
להם פתח לחד לנינה שהוח בלי תיבו'וח' לבתן שהוח
בלי פנימי בדי שיהיה להם בח להמשיך ולהוציח ממש
הנשע מבני בלים החגרים חבל לח הושבן חלח
בחיבון שבל הבח של הקליפות חיבם חלח בבלי
החיבון בנודע.

והנה מודע שהמלבות בקרח לדב"י ויש לה י"ם
ובבל ספי' יש לה שם ל"ב"י הרי י"ם לדב"י
בנ' תר"ן וזהו ס"ת של בתי"ר בנ"ת בת"ן ס"ת תר"ן
להודית שהין לקליפה יבולת לינוח הלח בבלי החיבון

ממתלבש בעולם העשיה שהוא מקום הקלי והנה בכל כלי מהב' כלים יש ו"ם וזהו כחב' הם ה"י דהה"י שהם ו' בנות כהו' נוף החיזון כבודע בדרוש פנימיות וחיב ונשיות ע"ם בנות הם חנת דהה"י כיתן הם חב"ד דהה"י וזם המלך גי' חל להד"י שהוא כלי החיזון המתלבש בעולם דתמן חל להד"י וזם בחנר בנת כיתן הב' הם של המלך שהוא של כלי החיזון שהם כשוד חל להד"י והנה לפי דב ושמואל הוא כמדברים ככלי החיזון הכולל י"ם - ומתניתין היא מדברת שהג' בחינת חנר בנת כיתן הם הג' פרטים היזון ופנימי ותיכון-ומ"ש שהושיבן בחנר ר"ל בכל הג' שבחנר שכל אחד מהב' כלים כלול מכל הג' וכל הג' שבכל הוא מדבר בג' כלים שבחנר ר"ל אין חלוק בין דב ושמואל למתניתין שלא שהושיף עליהם ולמר שפתח להם ב' פתחי' ר' לגיהה ור' לביתן כדי שיקבלו שפע מלותם הב' כלים פרטים שהם החסדים שיונאים משם לחוץ כדי למתק הגבורות שהם בכלי החיזון ולזו הב' פתחי הוא שוד ב' פתחי שנריך ליכנס כשנכנסים לבית הכנסת והם מלכות דמלכות ויסוד דמלכות ושם עוד פתח ג' שהוא יסוד פנימי שהוא נקוד' נין והנה הפתח של כלי החיזון הוא נקרא שערי נדק והפתח של כלי התיכון הוא נקרא שערי ידושל' והפתח של כלי פנימי הוא נקרא שערי נין והנה הפתחי שפתח לחסורים לחנשי שמן הם שערי יהושלים ושערי נין שמניון בתנא תורה ודבר ה' מירושלם - שהוא השפע של חב"ת וחב"ד שהם מוחין דיניקה ומוחין דגדלות -

חור כרפס ותכלת וכולי במסכת מגלה פ"ק חור כרפס ותכלת מלי חור דב ושמואל חד לחד חורי חורי מלכות המנעות היתה עשויה נקבים נקבים וחד לחד מילת לנבות הניע להם שמילת חור הוא לשון חיור ולזו ולזו דברי תלמים חיים והכוונה הוא על מה שכתבנו שפתח להם ב' פתחים כנ"ל וכאן מפרש מה הם הב' פתחים ולחד חור כרפס ותכלת מלי חור הכוונה כמ"ש בזוהר פרשת לחד דף ק"יע"ב ויקוב בן חים ישראל כר"ח ויקוב חור בדלתו רזא דמלה כתל ה' דשמה קדישא ולייט לתגבא על לחימי' ודא הוא נקיב' דלחיהו נקיב שמא קדישא ולמחנדי חקלא ורזא דמלה כן דיך לשם מנחת ורזא דמלה ג"כ בכאן שנקב חור ביסוד דמוק שנקרא דלת כדי להניק החרת של כרפס ותכלת שהם חסדי' וגבורות כי הכרפס הוא בת"ת שהוא ירוק וגם התכלת הוא כמלכו' ולכן חית גדולה בחור כמו ב' חיתין שהם ב' פתחים כנ"ל וזם חורי חורי שהם ב' נקבים מב' פתחים וחד לחד חור הוא לשון חיוור ר"ל הכוונה למה שפה שני פתחים כדי להניק ב' מיני חיוור שהם ב' מיני הלרות החסדי' והגבורות דחסדים מן הת"ת שנקרא כרפס והגבורות מהנוקבא שהיא נקרא תכלת -

אחוז בכלי בוץ והרגמן יהנה שהלחיזה של חסדי' והגבורות

והבין דלא ווגע דילה כלומבעיתא בין נפון לדרום והוא
חוקמוה רבנן המותן מעותו בין נפון לדרום הויין ליה בניס
זכרים והנה זעיר בין מטה ונם כפ׳ תרומה דף קל״ב ע״ל
וגל מטה ובלחן וכבא ומנורה תרבע חילין כולהו כסביתא
חימון וחיתי כלח ע״כ והנה בעת שהמציק הספע לחון
לון דקליף לוגה חוץ יפב כל ח׳ על מקומה כמו שבקומם
ה זעיר לוקח החסדים ונם הנוקבא לוקחת הגבורות והנה
נם בן כל חסד גי׳ ע״כ שהם ע״כ תיבות ורי״ו לותיות
כנודע וז״ם חסד תסדים שהזוג ימין ים לו ג׳ פרקים והם
ג׳ פ׳ חס״ד שהוא גי׳ רי״ו והחסד ג״כ הוא מתפשט עד
היסוד כנ״ל שהם ה׳ בחינות חסדים וכן גבורה גי׳ רי״ו
מתפשט נם כן כשם בחינת גבורה וז״ם הר׳ לוי לכשף
הרמו׳ הוא בית תיבת ה״ח רי״ו ר״ל רי״ו תסדים לה׳ רי״ו
גבורות המתפשטים עד היסוד שהם ה׳ בחינות חסדים
כזעיר ונטורה בנוקבא כנ״ל - והנה לאמר ליה דכי בחמיה
ח״כ לאתה מגיל קנאה בשעודה שהיה רחוי לבולנם כיחד
ול זכרים ול ווגם כיחד כדי שימתקו החסדים לת הגבורות
שלא הן על כסף שהם הזכרים היו על כסף והרגליס על זהב
שהנוקבא נקרא רגל כמו שלמה כזהר פרשת לך לך ע״ש
ח׳ מי הציר ממודיח נדין יקראלה לרגלו דל מצרב רחיצת
קרי ליה תריר ולא שכיך כמד״ח לגלהים חל דמי לך וזש
שכתבתי שהיסס כיחד כמטה ח׳ כמוד השכיבה לחברם
ולווגם כיחד וזכר למעלה שהוא כסף והנוקבא למטה
שהוא זהב והחסדים ממתיקים הגבורה ולעולם חלו וחלו
דברי חלהים חיים שזה מדבר קודם הזווג שהיה כל אחד
בפני עצמו ורבי חמיה מדבר לחר הזווג שכתבתי כיחד
ונעשו הן על כסף והרגליהם על זהב על רגלת כהנו ושם
ודל ושחרת הכה דרשו רזל ודל ושחרת רב ושמש רב לחמר
דדי דדי ושמחל לחמר לחבן טובה יין בכרכי היס ודדיה שמה
והניחה להם כשעודה והלחיה להם לבל בעלי שעודה דכי
רבי יעמנואל תמי שקרא דחר לבל בעלי שחולה הכוונה
הוא על רגלת שהוא על עולם הבריאה שתמיד כמלחת
הבריאה מנוקף ומחובר עם חבי׳ וש רגלת מלמון נרמז

וחבון עם הכרית:

והנה לחמר כהם שהוא לחבי לקרא שהוא כחלוף
שבר׳ מ כל בומין ג״כ כהיכלקה״ק דבריאה
נרחה בו כל בוונים על לגילות והנה היכלקה״ק כעולם מב׳
ספירות והס ד׳ ספירות שהם חב״ד והדעת הכלול מהחסדי׳
וגבורות שהוא כשם הכבוד דבריאה וזה נקרא ד׳ רגלי
הכסא - והד׳ תחתונות דמלכות דלגילות שהם כחי״ס
נקרא הכסא כשנאמר והם ת׳ כל ת׳ כלולה מחברתה נגיד
בחכמה חכמה בנגד - הוד כבינה - כיסה כחיד - יסוד
כחסדים - חסד ביסוד - מלכות כבגבורה נבורה כחסדים
ת״ת כמבער כה״ט וז״ם רגלת כפ״ט לנרף נהי״ם דמלכו׳
דאצילו׳ שם חנ״ך דבריאה - ולחר כך ושם שהוא שם מעלת

לבבת - ודל ושחרת הנה כתב רבינו החל״י ונה״ם שיש
עשר שמות לחייה בעולם הבריאה ושו העשר שמות לחייה
הניקרים כמנין רד״ו שהוא יסוד דבריאה שבך׳ היכל לבנת
הספיר שהם מתנלים עשר לחייה ונקרא היסוד ור״ת שהוא
מלכו׳ הדר שהוא הדור הנוקבא הל הדבן כשוד מי שהו סרים
לחן בו הדרת זקן שהוא נם כן מלשון דיחה שהם עשר דיחים עשר
לחי״ה וז״ם רב לחמ דחלי דחלי שהוא נקרא ורד על שם עשר
לחי״ה שבומני׳ שורות שורות כעשר ספיחת דיסוד דבריאה
כמו כי׳ ספירות דכללות דבריאה - ושמוש לחמר לחבן טובה
שהוא דורש על יסוד כעניני דבריאה שנקרא לבנת הספיר
כשוד נופך ספיר ויהלום שהוא לחבן טובה כפ״ל דכי ה״ס
שהוא כיסוד דמלכות דבריאה שהם הוא שלחי״ם כמלוי יודין
ג׳ כרכ׳י ה״ס ודלת שמות ע״ם הדיוקן שרך לעולם כיום ד׳
דמלכות שהוא מוכבת לותה וז״ם ושחרת ביסוד המלכות
שחרת ליסוד הזכר כשוד נקבה תשוכב נכר וז״ם שחר״ת
עם החלות גימטריא תרע״ח עם המלה - והניחה להם
כשעודה שהוא כסוד הזווג כמ״ש לחלה ומחתה פיה והרח׳
להם לכל בעלי שעודה ר״ל שהוא נקרא לבנת הספיר ע״ש
שמכבר ומזהיר ומכהיר כשוד השמים מסבירים - והוא מחיר
לבל בעלי שבודה שהם כל החוכלי מעלחן המלך שהם
הנדיקים הגוללים זה הזווג על כדילה ז״ן דבדולה דבי
רבי יעמנואל תמי שקרא דחר מחר שמתנלה כי עשר
יחי״ה שבניטריא דד״ו ולעולם יהיה כביכה שנקרא דחר
חיחות יובל ולכן על ידי הגילוי החרת הניכה כו נקרא ע״ש
הניכה דחר והכוונה הוא שהיסוד הוא נקרא נבחי נדקה
והוא בעל החכם מכל הק״ך ניחופי דחלהי״ם המתחילים
להתעשם מדניר דכדילה עד מלכות דעשיה ומתה שהם
לוקחים על מהקליפות להבלו למעלה לחכילות הוא לוקח
מחלה מכם שהם למיך חוכרין ולמ״ש שלו עם חוקבתו
שבגמ׳ס נימטריא ק״ך ניחופי שהי״ם והנה על ידי החרת
נדולה שכתנלה כפרוף דנוקבא דחכילות שהוא יסוד
דת״ל היו מחירים כ״כ כבדילה שהיה דו לו מיה שקבל
מלמעלה ולח היה נרך ליקח מכם מתתלין שהיה מספיק
לו ממה שהיה יורד עליו מגילוי ולכן קרא דחר לכל
בעלי שחולה כלל השולה שזה הרם כהחרה שמקובן בתוך
היסוד וזה הרם ביסוד כעניני וזה הרם כהחרה המתנלה
לחון מהיסוד וחלו וחלו דברי חלהים חיים ולא כלומי וכל
הדרוש שפירשו הוא להרחות שהקליפה הוא כקוף לחרת
כמי כשלח והוא מדמה עבמה לעשות כקליפה כל מה שיש

בקדושה:

והשקות כלומי זהבי׳ הנה לחמר כמדרש רבה
השקיתיו על חותיעש לא היה חלא חלא
כשכל וזה להרחות שלחיוה שלו לא היה חלא כלומי חיוך
שהוא נבורות הקרא והכ שחלת והכ׳ הוא רומז שיש ג׳
בחינות על נבורות לכל הנבורות כעניני חיש כי הם

לבד ה' גבורות מיכאל וגבריאל והדר כך הוא ב' כוללים ביחד ובלילית וזהו מלתהזב ז' בחינות של כללית דהיינו ר' כרטית וב' כללות וכן החבדי כמו כן וזהו ר"ת ה' עקות ב' כללי ז' הב היה ג' כ והב וזהו רומז על בחינת החבדים כל המוקדם שהם מבפנים ולה מבחוץ וזהו ומסקו"ת בכל"י זה ב' כ"ת ז"ס ומיפית חותו וזהב טהור מבית ומחוץ תלבשנו והבן זה מכל מה שהם היו משתמשים לה היה חלה בכלי החיצון ולה הפנימי ז"ס בכלי זהב שהוא נה"י הכלי היצון וזה נקרא חיצון דחיצון ומ"ש וכלים מכלים שונים להחזות על ב' כלים להריש תיכוני דחיצוניות שהם חב"ת וכניתיות דחיצוניות שהם תב"ד וכוונתו היתה להמשיך הגבורה מיסוד הבינה שהם הוא נקרא יין המשמרת ומשכת ימי בראשית למלכות דקליפת נוגה וז"ס ויין מלכות רב ר"ל שהיין של המלכות שהם הגבורות הוא רב בסוד בחינת היסוד דבינה שנקרא רב שמשם היו נמשכים וז"ס רבותינו ז"ל ויין מלכות רב למד מלמד שכל אחד ואחד השקהו יין שהוא גדול ממנו בשכים הכוונה כמו שבקדושה המלכות נקרא חונך הנשמות שהם ביסוד שלה ובבטן שלה גנוזים כל הנשמות ושם הם נהנים מאותו יין המשמרת משתה ימי בראשית לכל אחד ואחד בפני עצמו כפי הבחינה לשר משם נתנבו שכל הנשמות נתנבו מתחת כסא הכבוד עילאה יסוד הבינה כמודע ודוע כי היין דמשמרת הוא המ"ש רחשונים בעת בריאת העולם שהם נבו' רחשונו' משם באים כל המ"ש מעת בריאת העולם שם כן בכל חוב זחוב שכתבה מבריאת העול' ועד עתה צריך להקדים בסוד מ"ש רחשונים שהם הגבורות יפים על כל הנעשים עתה מחדש והכי רחשונים הרמוז כיון שנמשו להמשיך היין מהגבורות רחשוני' של עת בריאת העולם של הנשמות שהיו במלכות דקליפת נוגה כל אחד ואחד לפי בחינת שורש נשמתו וזה היה כדי ליתן כח של ז"ן דבינה לזווגם ביחד שבכל חוב וחוב של ז"ן דקדושה צריך שיקדים להם מ"ש מאותם הגבורות רחשונות וז"ס רבו מלמד שכל אחד ואחד השקהו יין שהוא גדול ממנו בשכים ר"ל מאותו היין של בריאת העולם שהוא נקרא רוחו דשבך בה בעלה שהוא חכמה בבינה בחשוב כחוב דחשוב הוא דבריאת העולם וז"ס כלי מ"כלים ס"ונים ו"ין מ"לכות ר"ב ר"ת משמ"ר ר"ל שהיה יין מן המשומר בענבי וכל הכשים שהם ז"ן וכל בשמות הנזכרים לוקחים מאותם הגבורות שהוא מאותה הרוחה דשבך בה בעלה וזה שכתב שהשקהו יין שהוא גדול ממנו בשכים ומ"ש ויין מלכות רב כיד המלך ר"ל שהשפוק מפרש על מ"ש ויין מלכות רב שהוא ריבוי יין כמים היה לותו הריבוי וז"ש כיד המלך ע"ד שכתב הר"י זל"ש בענין כיד תפקיד רוחי שתשי הידי על הבינה ה' תנבות יתיניים וה' תחלים שהם עתין ה'

לותיות מנצפ"ך בפולית שהם נעשים בחינת כלי של המלכות להיות שם בתוכם המ"ם וחלו נמשכים לה משם בו' כו שבבינה שהוא חילוף שם חויה שהם הוא כנגד יסוד וחלו הב' ידים של הבינה נעשים במלכות כלי בית קיבול להיות בתוכו המ"ם ביד ימנית ליד שתחלית שהם זו על נב זו ובתוכם המ"ם וז"ם כי"ד המלך לותיות יד"ך שב' כו"כו שהם המ"ם שהוא היין גנוז בתוך לותם הידים ולותן הידים כלולי מחסדי' וגבורות מ"ה כ"ן · ומ"ם כיד המלך ר"ל שעיקר המשכת היין הוא מיהיד ח' ולה משני הידים שהם חסדים וגבורות ביחד הלה מהגבורות לבד וזהו ג"כ המל"ך גי' מ"ם וכ"ן דהיינו ה"מ של המלך היא גי' שם מ"ם ולותיות ל"ך עם כ' לותיות גי' כ"ן וזהו כיד המלך כמו יד ח' לבד של המלך שהם הכ' ידים מ"ם וכ"ן וב"כ כי"ד המלך עם הכולל גי' ק"ל וזהו הה' גבורות פה' הויות שבימטריה ק"ל ולה הה' חסדי' ולל זה כיון לותו רשב להמשיך מלותיות הכלי של המ"ם הגבורו' שבתוכו' שה' בתוך כלי של המלכו' הנמשך מן הבינ' וז"ם ומסקו בכל זה' שהו הכלי של המ"ם שהם הגבור' לבד ולה מהחסדי' שבתו' הכלי של המ"ם שלו מהגבורו' שבתוך הכלי של המ"ם בכל"ל.

והנה נודע מדרזם ה' של המ"ם שבכל לילה נוסף לעשות כלי מחדש בין בבינה בין במלכות בסוד חילת השחר שרחמה נר ובכל לילה היה כבתולם ונוסף לעשות כלי מחדש וז"ם וכלי מכלי שומ' שר"ל שבכל לילה יש לה כלים לחרים של בינה ומלכות והוא היה רוצה להשתמש בלותם הכלי של המ"ק שהם לותם הכלים של המ"ם שכל כלי נקב' שהמ"ק בסוד מקדם שלה מקד' תת"ת שהם נקב' נקודו' פנימיות כמודע ולכן דרשו רז"ל וזל.

והשקות בכלי זהב וכלי מכלי כלי שומ' מעוכ' מ"ל לומר רבה ינחת בת קול ולומר להם רחשונים כלו מפני כלי ולותם עוכים ושותים בהם · שכוונה הוא שהכלים הם נחתמים בטבעת המלך בחות' המלך שהוא חות' הבינה בסוד חות' בתוך חותם לבל ישלוט זר במעין חתום והוא היה עותה החותם של המלך ועי שעובר על חותם המלך הוא חייב מיתה לכן תירא להם כל מה שתירא להם כשאר בכלי נקמן בע"ה : ועז"ה היסוד הפנימי שהוא חותם הבינה שהוא בכלי של מלכות שלוי נאמר ובכודי נשת' לה חתן וזהו סוד לחי ה' לה שרית ולכן נקרא פנימיות המקודש בסוד לחתר שהוא משתרת ומובר' פתוחה לבל ישלטו החיצונים בה ובפרט בתוך הגלות בין הקליפות וזהו סוד חלו"ה בבחר בה שהוא בימטריה מ"ב הוא מאמר חת הכלי לבל ישלוט זר וגם יש גם כן מבר חיצוני ג' להיות שבימטריה חותם ושלו הב' חותמות חלו"ה חות"ם בימטריה מלכות וזה נקרא חותם המלכות ·

והשתיה כדת אין לוחם וכלי בר מרע והשתיים

בדית לחמך רב פנן משום רבי יהיד בדית על תורה · מיי דת על תורה לכילה מרובה מעתיה לף סבורה על לחיתו רשע לכילה מרובה מעתיה · הכונה הוא הנה לחמרנו למעלה שלחעבודם כיון עכמו להשקות בכלי זהב שהם הכלי דמוקבל כבוזר לעיל לכל השתיה בעבמו לא היה חלה בדית על תורה ידעה כי הנה כורע כי בעת שנכנסו הנה"י דחול"י בתוך הזעיר חזי היסוד על הכיסא היה מתלמת עבמה בחוה דת"ת ומשם ונמשה יוכח יסוד דחכמ ומתגל לתון עד יסוד דזעיר כנורע ג"כ עת"כ בעת שנכנסו הנה"י דחול"י בתוך המוקבל חז מהכתר עד החז' על הת"ת שלה הוא יסוד דחכ' בתו' בתוך יסוד דכיכ'

לחבל משם ונמשה הוא מיולם כנורע ·

והנה כנורע מ"ש בפרשת ויקרל דף ר"ח ע"ל ע"ב לחכלו ריעים שתו ושכרו חדים ת"ח בחיתון כיולחין כתיב לכילה כלה שתיה מ"ש מלן דלי' ליה גרכי דחמרלן לכילה כעיל וכבין דתתן שרית חמכשרל כתיב בהו לכילה וכו' ע"ש וזש והשתיה כדית ר"ל ו"ה שת"ה דהיינו זו"ן עמך ו"ה דחויה יש להם כסוד שתיה שוה להם ר"ל שכמו סיסוד דל"ו בעת התלבשות כוזני' חזי עד החוה דזעיר פנמדים הכ' יסודות בזווג מ' בסוד לחכלו ריעים מלשון לחכלה ומתת פיה ומחוזה ולמשה עומד היסוד דחכמ מבונה לכדו כלי כיסוי וזו נקרל היסו' דחכמ כסוד השתיה מעכי שהוא מתבנה בנוף דזעיר בלבד שהוא נקרל שתיה כסוד שתו ושכרו דודים הנה כמו כן כמוקבל ממש שם סוד בחינה זו וזש"ה שתיה כדית ר"ל שהו"ן הם נקרל ו"ה וש להם סוד השתיה הנה יסוד דחו' לחי כיחד כל"ל מתלבשי בסוד כר"ת שהוא ר"ת כ"ת ר' ע"ת ת"ח הכוונה שהתלבשות הכ' יסודות דחו"לחי כיחד מן כתר דו"ח לו דמוקבים עד חני ת"ת דזעיר לו דמוקבל וזש כדית על תורה כנורע מהיסוד דחכמ שנקרל תורה כסוד נוכלות חכמים תורה היא ר"ל כמו התורה שהוא יסוד דחכמ יש לו סוד הלכילה שהוא יסוד דחימת עד החוה דזעיר וזש לכילה מרובה מעתיה כי שני שלישי יסוד דחכמ הוא מלובש בתוך יסוד דבינה ושלים ת' בלבד הוא מלובש שהוא בסוד השתיה ובכן גם כן שעורתו על לחיתו רשע הי' לכילה מרובה מעתיה וש גם כן והשתיה כדית ר"ל ו"ה דהיינו בוו"ן ת"ת הוא לעון יסוד שהוא כמו מכן שתיה ר"ל שנתיסד הי"ה שהם כ' יסודות דחו"לחי עד כר"ת שהוא דעת ת"ת · לין לונם לחמר דכמ מלמד שכל לחד ולחד השקהו יין על מדינתו · רוח דמלה פלחיתו רשע כיון לת עצמו להשקות יין מסורם נשמתו שיש לו כנגדו בקדושה כדי להמשיך ע"י סורם נשמתו בקליפה כנגדו בקדושה ויהיה לכל לחד ולחד לחיוב בקדושה וזש לין לונם כדי שלח יתבררו החיולות חלו עם חלו חלח לכל לחד ולחד יתחזק בסורבו והנה מסרס הפ' שהכוונה על לחיתו רשע היה

כולם כיסוד דזעיר וגם הה' הפנימים ה' גבורות דיסוד דאבא כלם יוכדות אל היסוד דזעיר אפס מבחינת היסוד דאבא כיסוד דזעיר ומשכח שם כיסוד דזעיר עשר גבורות וה' חסדים הרי ט"ו בין כלם וגי' י"ה וכאשר תחבר מלת את כנ"ל עם חותיות י"ה הרי שתים והנה היסוד דזעיר נקרא שתים לאבל לחותו השתים שהוא יסוד דזעיר יש בו לכילה מרובה משתים אפס הגבו' שהגבו' נקרא לכילה פמ"ש בזוהר פ' ויקרא ר"מ וזל לאכלתי יערי דא גבורה פירוד ינהק עם דכתי הוד דרגא דהוד והיינו דרועא שמאלא עם ירכא שמאלא הרי כי הגבורות נקרא בשוד לכילה לכוונה הוא כי הם גורמים הזווג דזו"ן בשוד לכלה ומחת' פיה וגם לכילה גי' תרנ"ו כי הגבו' הם נקרא' בשוד נקבה וז"ש בר"מ דרגא דהוד שהו' תרנ"ו שוד לכיל' שהם הגבורו' וז"ש והשתיה כרת על תורה לכילה מרובה משתיה כ"ל כמו היסוד של זעיר שנק' תורה שבכתב וים בו גבורות יותר מהחכדים שהוא שוד לכילה מרובה משתים שהם החכדים שם שנקרא בשוד השתיה לף שעודתו על הפתו דשע לכילה מרובה משתיה והנה מפרש הפסוק הטעם שהלכיל' מרובה משתיה שהם הגבורות שהם יותר מהחכדים וז"ש כי כן יהד המלך שהוא יכוד המלך דהיינו יסוד דזעיר שהוא על כל רב ביתו כמ"ש הת"ז זלה בספר דנשיעותא בשוד לאמרה שבת לפני הקב"ה לבל נתת בן זוג דהיינו של כל אבר ואבר שים בזכר שם לי כנגדו כ"כ זכרים כמוהו חוץ מהיסוד שלו אין לי אבר כנגדו והשיב הקב"ה כנכת ישראל יהיה בן זוגך דהיינו שהזווג של זה הלבר הוא מבחוץ בשוד חיבוק ונישוק אלא כנכת ישראל דהיינו שהיסוד דזעיר שנקרא ישראל יכנס בתוכה בשוד הזווג יסוד דכורא בתוך יסוד דנוקבא וזה הזווג יסוד עם יסוד הוא יותר חשוב מכל הזווג של שאר האברים מהגוף שלה עם הגוף דדכורא וז"ש כי כן יהד המלך על כל רב ביתו שהוא בית ו' חבר בית היסוד דזעיר ליכנס בתוכה והנה נודע כי הפרגוף דנוקבא היא נכנית ע"י הגבורות דזעיר ולכן הם ביסוד דזעיר הגבורית מרובים מהחכדים הוא כדי ליתן לביתו שהיא הנוקבא לתיקון פרגופה ע"י הגבורות שתחלה בעת שהיא עדין בחוליים שלו אז מחיים הם הגבורות לתיקון פרגופה וחא"כ בעת הזווג נותן הם החכדי' גם כן שלו זה כיון ג"כ לותו הרשע להשוו' עצמו לקדושה כדי לעשות כרצון חים וחיים שהם הפני יבורות דאז"א שנקרא חים וחיים שכמו שהם מפניני' שפע בתוך יסוד דזעיר לכילה מרובה משתיה שהם הגבורות מחבות מהחכדים לכן ג"כ הוא עשה כך לבל לפי דברי רז"ל שאמר לעשות כרצון חים וחיים כרצון מרדכי והמן שהם ה' יו שהיו שריו גדולים מרדכי חים יהודי המן דכתיב חים נר ולחוב דהיינו כנגד יסוד דזעיר שנקרא מרדכי שהוא ע"ס יסוד דתבונה בו שנקרא מרדכי כמ"ש ולקמן בע"ה

והמן

ומאן שהוא יסוד דזעיר דקליפה הכוונה היה להוציא כל השפע מהיסוד דזעיר ולהשפיע ביסוד דזעיר דקליפה כדי ליתן גם כן כל השפע בדיוק מוקבת דקליפה בסוד ושפח' כי תירש גבירתה לבעל הקב"ה ברחמיו השיב בגמולו

עכ"ל רחמו כמ"ש בע"ה:

נם ושתי המלכה עשתה משתה נשים וכו' דרשו רז"ל כית הנשים מכאן ליה לומר רבי לבוא בר כהנא מלמד שפניהם לדבר עבירה כתכוונו היינו דחמרי חינשי חיהו בקרי וחיתתיה כי כוונינו עכ"ל והנה כמו שלחשורוש כיון בעצמו להרחות לת יופיה שהיא מלכות דנוקבא ליליה שים לה עשר ספירות שלימות עם עשר ההרות של מלכא דקדוש והנה לילית שהיא נוקבא דזעיר דנוגה היא היופי של חימת דנוגה וזהו להרחות לת יופיה והנה גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות הכוונה שמלת גם הוא לשון רבוי בשוד לתתן וגמין ריבויים הכ"ל שהנוקבא לילית נקרא' יותרת הכבד כנ"ל שים לה עשר הורות לבל הדוכרא חין לו רק ו' הורות והכוונה שביקר המשתה של ושתי היתה יותר מלחשורוש ושמה נרמזה עליה שכן ושתי הותיות שתו"י שניקר שתוי יין שהם הגבורות היתה היא שהמשך כל ההרות של מלכות בתוך המלכות דקליפה וזהו גם היא שכתכוונה יותר להרחית לת יופיה של נוקבא דזעיר דקליפה יותר מלחשורוש שהוא לא המשך כי אם ו' הורות כתוך זעיר דקליפה לבל ושתי שהיא חימת דנוגה המשך בנוקבא דז"ת דקליפה עשר הורות וזה גם ושתי היכוי היה המשתה של ושתי יותר מלחשורוש.

ו"ש כית המלכות שהוא מלכות נוקבא דזעיר דקליפה. אשר למלך לחשורוש זהו ר"ת דמלה כולם בחכמה עשית בשוד לבא יסד בתת בחכמה יבד הרן וז"ל רז"ל שמניהם לדבר עבירה כתכוונו כי עבירה גי' כ"לב וחז"ל שם זו"ן דקליפ' ושניהם כתכוונו להמשיך שפע לזווג זו"ן שהוא לדכ"ר שהוא לשון זווג כמ"ש רז"ל לחוה מדברת עמו בפוך וז"ש לדבר עבירה לזווג הכלב והחזיר פני' עכ"ם וז"ש כמה דאמר לייהו כי קרי ושתי' כי כוונינו ר"ל הוא המשיך כה שוד הקרי דזעיר דקדושה בשוד ושפחה כי תירש גבירתה שהיא מקבלת הטיפה בשוד קרי לבל ושתיתיה שהיא ושתי המשיך כה כי כוונינו שהוא לשון כוונינא דשרגא שהוא הארת פנימיות דמלכות דקדושה המשיך ושתי כתוך מלכות דקליפה וז"ש פמציית תרגום שני בזה הפסוק וז"ל לאחור ושתי מלכתא עבדת מסתיא לנשי והוה מזגא להון חמתא חוכמא שהוא יין שחור בשוד הגבורות בעת שמתפשטים כתוך הקליפו' נגטבע נגבע שחור וז"ש והוה מזגא להון חמרא חוכמא ולמר ושתיבת יתהון כפלטיא מטול דתחזי להון עותרת המלכה והויין מסתלין לה היך דמיך מלכא והוות מיחוף להון

לחן. ר"ה דמלה שהלה להם כל השפע שלקחו היה מאד
הקדושה ונילה להם כל מכתרות ומנפוחות של הקדושה
והרלה להם כחיזה בחינת מזרחונים הכח שלה למעלה
שהם חו"ת דנצח והוד ע"י שביעו כלי בית המקדש והרת'
לכולם כבוד שופר' לכן מה עשה הב"ה הרג לוסתי והוריד
לחשוכים מנדולתו בסוד הרג את הנקבה ומינם
את הזכר וז"ש כמדלם דבה נס ושתי המלכה הניע
זמנה על ושתי לינמס לעון כרת ר"ל שהניע ומנה
לכרות מן העולם ע"ש כמדרש.

ביום השביעי כטוב לב המלך יין וכולי במדרש
רבה אמר. למיומן בזותה אמר רבי יוחנן
כאותה שעה קרא הקב"ה למלאך הממונה על החימה
ואמר לו בואתה כוז כיתיה הרבוה אחריב ביתי ובנתה
והבנתה בוז וכזבוי מלעון דריסה ומרמס תו כוז כמו כום
והוא יכום נרינו לאמר רבי שמעון אמר הב"ה מעתה
אני עליהן אביא נתיות מלחורי הקוריים ופירש
כעירוך קר הנתיות הם הבשיט מלחורי פי' מלחורי
כלי החרישה היתר והנמתו אותה בירושלמי דפסחים
כפרק אלו דברים וז"ל יוסתן בן שחל אמר לפילו
כשים מלחורי הקוריים יוודעות שדוד עתיד למלוך: זתר
תרגם רבי יעקב בר אחיה קרס רבי יונתן זכות רוח
על אותו רשב וכלב כרכבת כתי' כי כך אמר הקב"ה למלאך
המשחית רוח זכות על אותו רשב וכרכום תכום ותדרום
אותם כמ"ש שמניהם לדבר עבירה מתכוונו עכ"ל.

הנה רבינו האר"י זלה"ה כדרוש מיעוט הירח
כתב וז"ל דע כי כבריאה ויש בה כל הה'
פרטופים כמודע ויש שם ז' היכלות כנגד ועיר דבריאה
וסם ז' היכלין דכודין ואלו הם דיוקן דשחרית הנז'
בפרסת פקודי בזוהר וכנגדן יש ז' היכלין דטוק'
דזעיר וסם כיוצא דערבית והרי הם שבעה היכלין
דבורין וז' נוקבין וסם סוד ז' כשבעה מוכחות והחיכלות
האלו דפרסת פקודי הם מסתמים בימי החול ומזדווגים
לז ואלו הם נקבות כסוד מלכות שלמעלה דנוקבא וכנגד
מעם למעלה כלו"ת דעולם הבריאה שבמה יש ז' היכלות
זכרים ונקבות גם כן בסוד שבעה כז' מוכחות. ושבעה
היכלות דאלה הם דכודים והם ההיכלות דיוקן דשבת
דשחרית ושבעה היכלות דאלה הם נוקבין והם ההיכלות
דיוקן דערבית דשבת ואלו הם ההיכלין הנכתבי' בזוהר
כפרשה כראשית דף כ"ג ע"ב כהחוא זמנא שבעה היכלין
היכלא קדמאה היכלא דאחפה. תניגא היכלא דירח' וכו'
והנה העליונים שהם מצד הביניה הם נקרא' שלמעלה דכודא
ונקרא' סריסים המשרתים את פני המלך ונקרא' סריסים
ע"ד כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי לי אלו
הם מכרסים שנמין בימי החול ואינם נפתחים אלא ביום
השבת כלבד. ושוד שם ז' היכלין שלמעלה כל ה"ח דבריאה.

ושוד נרוך לדעת כי הז' היכלין שלמעלה כל אחד ואחד כפילים
ומכופלים כי הנה כמו שיש ז' היכלות מת תא לעילא שד
היכל הרצון דיונר דחול שהם שלה ז"ת שוד שם בהיכל הרצון
שנמו שהוא ת"ת דזעיר שיש בו ז' היכלין אחרים בתוכו
וז"ם ו' כפולה: וכן בהיכל קה"ן שהם כח"ב שלו
שם שם כללות כל אלו. ושם שם היכל אחד אחר
יותר עלינין ונמצא כי שם היכל אחד תחתון והיכל
אחרה עלינין וכל ככל הפרוף מהם' פרטופים שם שהם
כללו' כל הכ"ל וזה שיש השביעי כסוד לב המלך כיון ואחרי
כמדרש רבה וז"ל' יודן ורבי לוי בשם רבי יוחנן כל מקום
שנאתר כמלילה למלך אחשורוש כמלך אחשורוש הכתוב
מדבר וכל מקום שנאתר למלך סתם קדם וחול ועכ"ל
והנה מ"ש כאן כסוד לב המלך כיון הוא מלך סתם והוא
מדבר קדם וחול. ירמה מתה שמדבר כלעון חול הכוונה
היא כסוד לב המלך שהוא ככף הדמיון לטובה ולא הסובב
עצמה דהיינו שהוא היפך סבור מלחר שהפלים גם כן הז'
ימים ולא לפרוש וטצה והיה כסוד לב וסיה סבור שכבר
ח"ו כתקלקל פרצוף דנוקבא דאצילות דקדושה ואין לה עו'
תקנה ח"ו ככו"ל לא שם כן כודאי יפחדו יפחדו שלא בגלות ולא
יגלו עוד לעולם אלא טצה ולא כפלם טוכתו ח"ו ואהפך
אלו לרעה וז"ש כסוד לב המלך כשיעור היה טוב ולא היה
טוב אלא רע לו לענמו וע"ד שנדרש על המלך דקדושה
כלי מלך כתי"ש כסוד ככף הדמיון כי נודע מה שמכיא האר'
זלה"ה כי טוב נקרא הגבורה כי הוא סוד שהגבורות יגלו
תחלה ונתגלו לאחן טרם החסדים ומקבלי אז האדה נחול
כתחלה כהיותם מגולות וז"ש הפ' טובה תוכחת מגולה
מאהבה מסותרת כי יותר טובות ומילות הם הגבורות
הנקראים תוכחות להיות מגולות יותר מהחסדי' הנקראי'
אהבה לסיבת היותם נסתרים ומוכסי' והנה בעת שמתגלי'
אותם החסדים אז הם יותר טובים מהגבו' וגם כסוד לב
המלך כ"ל שכבר נתגלו כיום הז' שנקרא מלכות יו' השבת
ונקרא שביעי ע"ש שנתגדלו ועלו עד בגבר חב"ת דזעיר
שהוא ז' מדרגות ז' ספירות דזעיר ואז נתגלו כחוזי
דמלכות שהוא נקרא לב כסודם ושם מסתיים' יסוד דיסו'
ואז נתגלו הגבורות לאחן ואז היה נקרא כסוד לב המלך
ככף הדמיון ולא הטוב כפלמות שבדין לא נתגלו החסדים
וגם כסוד לב המלך כיון שהם הגבורות וכבר היה לה תיקון
גמור אז למדה עתה שנפלם קיסת על אותו רשב שנתגבר
היא כאותן הגבורה דביניה דכי לנשות נקמה בושתי
המלכה שהיא בלילות שבתה כי אינה לילות ז' בירתה
עולמות אשת המן שהם ז"ן דקלי' אבל אחשורוש וושתי
הם ח"ו דקליפה כנ"ל ולכן אמר למהומן שהוא אר של
החימה אר המשחית שיחריב כית' והנה מהומן הוא בבריאל
שהוא לבושם אר המשחית והוא לו סיוד לתוך הקליפות
ויחריב לותם ומשני מה אמר שיחריב כיתם וכו' אמר רב

נחלק זמות דחה על לחומו דבעי שהוא"ת ע"ל
שהקב"ה אמר למלאך המשחית דחה הזמות על לחומו דבעי
שהמשיך שפע מתוך קדושה של ח"ו שהי' היכולו' שלהם
נקרחים מריסים ממשלים את עצמם כל השבוע ומוברים
פיתחיהם מלשמם עם הדיבורים שלהם כי אם בשב' ויחולו
דבעי המשיך השפע מפם כדי לעשות זמות בתוך הז"ן של
הקליפה וזהו ז"ת גימ' עם הב' לחתיות ממ"ל ולעילת
פהם הז"ן דנקה כמ"ש שפניה' לנדבר עביר נתכוונו כנ"ל
ולכן נזה המלכו' לז' המריסי המשרתי פני המלך ש"ם שלו'
היכלו' דח"ו דקדוש שהם משרתי פני המלכו' דאיכלו' שה'
דיבעו נקמ כח"ו דקליפ ויחריב פרנוף והכ' חלו' מז' מריסי
הם הז' כחיבו גבורות שבק' ע"ם נבריאל בעל הגבורו' וחש
ז' גבורות דז' היכלות דח"ו דברוחה שיחריבו השבעה
היכלות דתמורות דח"ו דקליפה בעבור שכיחבו שביהם
לנדבר עביר והעיקר היחה היא כמ"ש לעיל כמו שיהיו כי
קרי וחיתתי כי בוניכי ולכן אמר להכי' לחת ושתי כדי לעשו'

נקמה כה בתחלה:

להביא לחת ושתי המלכה וכו' בגמרא דרז"ל
מלמד שהיתה ושתי הלשעה מביחה ר'
בנות ישראל ומפשיטן ערומות והיתה עושה להם מלאכה
בשבת לפיכך נגזר עליה שתשחט בשבת ערומה והיינו
דכתיב וכר לת ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר
עליה כאשר עשתה כן נגזר עליה עכ"ל ואמה ביאר האר"י
ז"ל"ה כדרוש הקליפות פ"ב על מה שרשמו רז"ל על
אמלאת האדמה לא נתמלאת נור אלא ממוכבב של יולמלי
כי יהשלים שהיא נוקבא דאציל דקדושה נאחרה ונשחרה
כמוד נקורים לבד ונור שהיא גילית הרשעה נלתה שפחה
כי תירש גבירתה כמלא שלם ממה שנאחר
מירושלים שהם הט' ספירות הראשונות בבלו' ואל זה רמזו
במסכת חגיגה על פ' ואם לא תשמעוה במסתרי תבכה
נפשי מפני גוה מאני באותן של ישראל כי הבר ביאלמו
במקום אחר כי ענין חטא אדם הראשון וענין גלות ואחרון
בית המקדש הכל ענין א' וזש"ה הכתוב השליך ממשים ארץ
תפארתך ישראל כי ת"ת ישראל שהוא הנשלך מן
השמים שהוא מקום הת"ת שבו חת הנוקבא שנקרא ארץ
שהיתה שם כנודע במקום החוב וגם השניכה מכנבד ר' אי
וזהו ולא זכר הדום רגליו שהם בה' שבו זולד למעלה מראשו
שבו בסוד נקודה ח' בלבד כנ"ל וזהו סוד הש' זמלכותו בכל
משלה שתתכן בתיקון ל' כי הוא סוד חדסדעפי שתלבב
בעשר קליפין שהוא נוקבא דזש"ה דחנילות הנקרא חדס
דע"ם וזהו מ"ש בזהר פרשת במדבר דף קי"ט ע"ב על
פ' קולה כנחש ילך וכו ועל פ' נפלה ולא תוסיף קום כתול
שהוא עניו זכות וריעות וכו והעניו הוא כי הנה לא נשאר
בנוקבא דזעיר דחנילות דקדושה רק בחינת מלכות שבה
שהיא בחינת העשירית התחתונה שבה ואחר הש' ספירו'
העליונות

השפלויות שבה שנחלו לה מ"ש ספירות העליונו' שבו דוגמא
כמודע חלו ירדו למעלה בנוקבא דקליפה וחלו הש' ספירות
דחשונות נקרא דשף דהיא שכינת לעפרא כי היא כתונת
בין הקליפה בסוד עפר המשכן לכל בחינה חחרונה שבה
הנקרא' זכרה היא לבדה נשחלה בחנילות והיא השולטת
בזמן הגלות ולכן חומות העול' שהם וכבה ים להם תגבור'
בגלות הזה נפי שבחונים מהזבה השולט' עת' לכל ישרא'
שהם דשף וניחנים מחריבת דשכינת לעפר לכן הם
בגלו' הזה ככנעי' ושפלי' ת"ח לחזו' העול' הנק' וכבה עכ"ל.

וכזה תבין דוח דמלה שתה בוותה להפסיד
בנות ישראל עלומות כדי לעשות מלחמה
בשבת פלה הוח הדבר חשר לכלו שבנות ישרא הסהח"ם
דנוקבא דחנילות שהיא נקרא בת לכן הספי' פלה נקרא'
בנות ע"ם שמה והנה במלכות בכל ספי' פלה יש לה שם
כ"ן ר' והרי ט' פ' כ"ן בינ"ש ת"ם וזה כמספר הבנות
עם החותיות וזם וזם לכלו יעדכה כמספר הבנות יבשה
לה ע"ם בפי הבבה וזם שהיו מפשיטים הקליפ לחתן הבנו'
דקדוש ונקח הכלי פלה שה נקרא בנדי הקד' והלבים חת
עצמן לחתן הלבושי' והניחו כל החורי שהם פגימות הכלים
בלחי לבוש שהם שחורו דשער שמות דמ"ם בשחרי מבולי'
בעול' החניגו בלחי לבוש חבל החורו דעשו ממ"ן ירדו
ט' שמות למטה ולחת בשחרה בחנילות בכלי של מלכות
שנשחר שם מהעשר כלים חבל הט' כלים ירדו עם החורות
דש"כ"ן ונח"כ בתוך הנשחה נלחי כי תיכם בבירת ה
וזהו תבין הב' שברות חלוקות של החרי' זל חיזה מהם
ירד בשבירה וחיזה מהם נשחר בחנילות עיין שם במקומם
והבחונה שעשה עם בנות ישראל מלחמה דקה בשבת
הענין הוא כמו שחמר החר' זל וזל כי כימי החול יוכיח
העולמות ומלבשים למטה ממדרגתם כדי לברת למייע
לבירור הז' מלבים דמיתו וזה חין בח לעשות דק לזש
בלבד שהוא דפולח ולכן הם עשה ימי החול לבד כי ו"ק
דו"ח הם הכוריס כל ימי השבוע חך ביום השבת
שהוא כנגד המלכות חז חין בח מלכות לבדר בים לה
פחר מפני החונוכים שלה יתלחזו בה ולכן חדרכה על ידי
כחמ"ם שנתקן בימי החול היעולה בשבת ומעלה מ"ב
ומתחברת עם זה וזו מוניחי כמו חדשות ע"כ.

והנה ושתי הלשעה כוין עצמה לחוליד
המלכות כתוך הקליפות לעשות שם
מלחמה גם כן כדי שיתלחזו בה הקליפות וזו לא יהיה
לה יכולה לעשות פעם חחרת למעלה בחנילות ולחדרכה
על ידי זה בלמה לה המיתה כמו שכתב בשבת דמשפטים
כסוד הטיקלון דכר לתנה ב כשיטרח דרע לכרע
להוא שיטרח לחרת וכל בשמתון דהוו בהוא שעתא
בטיקלון עשיק נון ונשיל נון לכל נהש לא דחיזון בשמתין
כפיין לכל מה דחשבחן מסיטרח ביחה ושיחן נון נכלה

ובחב ת"ס קדושה זכל שחסרי' הלשונים הין
שוהין שעה אחת קודם תפלה להתיחד
בבחילתו ית' להמשיך לבם אל הכוונה מן השעם שכתבנו
לעיל בשם התקוני דמאן דמשתמש קליה בין כלורית' בין
בגלותא בלא דחילו מיד ויפטר ה' ויחר אפו · וע"י שיחוד
בגדולתו יתברך שמו יבא ג' הגדל' וכתיב כי לכן טוב לומר
תפלת חליהו הנזכר בריש התקוני קודם כל תפלה · ותוסיף
בכוונת' היום שלם נתחייב בכ"ד על תפלה להכתה בספר
דשבים כי הסכימו עליו לחוכה · פנה על ידי הזכרת סוד
הספירה וכל החנילות הבלילין לחסר גם המה נתנו חלקם
בבריאת הלדם כמ"ם בזהר חדש בנין דיתי' עשה נמעשך
וכו' ויעסוק חור הרחמי לבטל כל הדינים וכל בזרות קשות
ורעות מבלין · ועל כן חף מי שלה נהג כן בשחר הימים
בתבל' הימים החלה לח ועבור מלחומרה :

ואחר כך יסדר סדר הזמירות עם הנבור כי גם
המה סבולת לומר ולבחר כל מיני מפקיתים
הבחי' לקטרג על תפלתנו ולשון זמירות מלשון זחת כרמך
לח תזמיר · וע"ז קרחתי תגר עם כמה בני חרם חשר
כמשח כבד יכבד מהם לומר הזמירות עם הנבור ולהתנהל
לחש לחש כמהם ומן המפכילים יכשל להכיל חל בית
תפלתם פתרי תבונתם להתכבד נגד זקני עמם בקרב
עדתם ויתר הנם יכבלו לומר קביעותם עם לפנות
להם העתים חחר התפלה לערוך שיחתם ושוב חחר
כדר ניסדם יחמרו הזמירות ביחיד · וכן לח ועשה כי
חחר שסדר הזמירות לומר ערבים וקונים מן הברם כחמ'
חין רחוי גם בשחר הימים לפרוש מן הנבור ולחומר ביחי'
שמח יבח לירי שכנה חבל רבים רוחים וחינן נזוקין וכ"ש
ביום ר"ה חשר רבו כמו רבו המקטרגים בחימה עזה וכח
להכריעם · ולחמרו בזהר בשלח ויהי היום ויומח רל"ה הוח
וכו' דכתיב בשומנית יתלחר בתוך עמי חנכי ישבת לח
בעינה לשפוק נרמי מבלל דבשביחין דבשבת דרשנה תליח
לח יתפר' בר נש בלחודוי דלח יקטרגון עליה יכו' ע"כ יכן
עניין השעקדה כתיבה כומירו' לומר כי חברהם מר' החסד
הוח עוקד למחריהן דרשין פחר יצחק וכמי כן נריך לכוין
בשיחוד ויעקוד חת יצחק בגו בבל יום ויום וכיותר בתפל'
בימים החלה שמר"ה ועד ויה"כ שיעקור הקב"ה כל
המקטרגים על ישרחל מלמעלה כמו שהיה בשע' הבקיד
שחברהם עוקד חת יצחק מלמטה הב"ה היה עוקד לבל
השרים מלמעל' · ומי זה יערב ל לבח לנגדם ולהתרי'
עליהם היה לברו וחין עוזר לו ובפרט בשני בר' התמיד
ומנשה הקרבנות חשר הרבה מהפוסקים הזכיר לקרותה
עם הנבור שהיה במקום קרבן התמיד שהיה קדב בנבור
וי"ל לחומרם מעשמר זמירת דקרבנות דכתיב בעשור
ולעשרת · וחם בשחר הימים לח נזכר בהמה הנה בקרב
הימים החלה רחוי לבהוב בהם בדית הקרבנות מפש לבטל

חת

ואיש חשר נגע בו אהי' בלבו חף כי בשחר הימי'
לח נזהר הנה חלה הימים חזור בנבר
חלנוי להשכים לב"ם לומר הזמירות עם הנבור ויתנהל
לחש לחש עמהם בחוב עם הדרת מלך מלבו של עול' ויומ'
נדקה ובבר הן מבד שתפלת עבמה חשר תתוסף מנות
ותירה במלוותיו מנות דשבדת חת ה' וכבריעבו לבף וכו'
והן מבד כי התפלה תקנוה כנגד הקרבן ויש זכחי בריבו
על ידי מעשה הקרבן ובלבד שם יפרוש מן הנבור בשבד
הקרבנות כחמור והן בל חלה יהיה לתועלת לעת תקוע'
סופר וכמ"ש חז"ל מ"ל שבחים בשם ריב"ל בש"ד שבשברחם
למה חין ישרחל תוקעין בתפלה רחשונה חלה בתפלת
הזמיפתים כדי שיהו מבויים מלחים מנוות ע"כ · ושם לח
יהוב בשוד בבוד בתפלתו ובהתחברו עם הנבור בשעת
הקרבן הקדב בנבור חשר לעומתו מתקנה התפלה חיש
המנוה חשר פעל ועשה להחסיף על וכיותיו בתפלה חשר
בוחת כי נרחה הקדוש ברוך הוא ח"ו וחולם לח נחמרו דברים הללו
רק בשהנבור עוהבים בשורה להתנהל לחישם לח בשעבון

פרשת ויקרא דף י"ט ע"ב שהוא מל' רעותא וז"ל אמר
לו מלתי דכביתי ברעו נפשי דהא למיר רעותא הוא הה"ד
דרכי' למר נעכון בכרפל ושוד מה תלמד בפתך ישעם
לך וז"ם ויאמר המלך שהוא ח"ת דכריח' עלה ברעותי'
להפסיע לחכמים שהוא ח"כ שכן חכמה וביו"ה עם הכ'
תיבות גי' לחכמים ואות ה' דביניה הוא סוד הדעת
המחברם הו"ב ביחד. והנה בחכמ' כעשר ספירותיו שלש
הם עשר הויות. ובכי"ם גי' ספירותי' הם עשר להי"ה
וכלהכר תחברם ביחד י' הויות וי' להי"ה גי' ע"ת וז"ם
יודעי שהוא מלשון וידע תרם לת חוה לאשתו שהוא מלשון
זוג והוא יודעי העתי"ם שע"י זווגם ממזגים החו"ב
ביחד נעש' ע"ת כל"ל והענין הוא שכאשר דכריחה עם
ז' היכלין כנ' בפסוק ביום הז' ע"ש. והסיכל קס"ק
שבכל פרנוף שם הם כלולים שלשה לחשומת ביחד
והנה הכתר שבח"ת הוא מזדווג עם החכמה וביחד
נכנו שהם נקראים עתיק כנזכר והם כוד הזווג
מיניה וביה:

ודטעם

כיון דבר המלך כפורש שכה"י דמלכו'
דחנילות מתלבשם בתוך כללות ח"ת
והו"ח דכריח' שהוא כללות היכל קה"ק דכריחה. והנה
היכוד והמלכות דמלכות דחנילות מתלבשם בח"ת דכריח'
והנגוד בחבר דכריח' והיחוד בביב' דכריח' וז"ם כ"י כ"ן
הכף הוא כתר דת"ת ונפתלי יב"ן גימטריא יסוד שהו יסוד
דמלכות דחנילות שנקרא דב"ר המלך הוא מלכות דמלכו'
דחנילות שנקרא דב"ר כשוד לעולם ה' דכרך נגב בשמים
כמ"ש התי"ל ע"ש וז"ש כי כ"ן דב"ר גימ' פר"ו בשוד
סוד ומלכות שהם פרים ורכים ביחד מיכי' וכיה בשוד
עבר' שביסוד כפורש והמה היסוד והמלכות דמלכות דחנ'
נעש' ח"כ הדעת דכריח' ושם בדעת הוא כלול החסדים
הגבור' ביחד והנה החסדים הם בשוד ע"כ שבי' חס"ד
וים כו' יודיך שבי"ת וד' יודין כשנתם הרי ד"ת ודין הוא
ב"ר הרימים והגבורות וז"ם כיכן דבר המלך לפני כל ר"ל
שהיסוד והמל' מתלבשים בתוך הדעת שנקרא כ"ל וז"ם
לפני כל שהוא לפנים של הדעת שהם מזדווגים ביחד
החכדים והגבורות וז"ם יודעי דת ודין שהם הגבורות
ר"ת שהם החכדים ודין שהם הגבורות בשוד
הדעת שכן ד"ת ודי"ן בי' דע"ת ומשם מתפשטין כו"ק
דמלך עכמו וז"ם.

והקרוב

אלין כרשנא שתר וכו' כמדר' וכבמר'
דדז"ל וז"ל אמר רבי נחוניא ס' זה כולו
ע"ם הקרבנות כאמר כרשנא למדו מלאכי השרת לפני
הקב"ה מה אתקיים עבדתו של אותו פשע מי מקריב לפניך
פר בן שנה שתר מי מקריב לפניך שתי תורים ובני יונה
שתי תי מי בוקש לפניך מזבח חדשה כמה חתי אמר
מזבח חדשה תעבשה לי תרשים מי טבח בגדי כהונה

ומשתם לפניך דשתוב כתרשים חדשה תעשה מזבח
לפניך תת הטוכית מרכבה מי מתת לפניך תת הכבחות
ממכון מי מכין לפניך תת הגוכה כר"ה ויביו תת המזבח
על מתכונתו תתה שבה אמר להם הכ"ה יפרחל כני
הם רעי הם קרבי הם להוכי הם כני להובי הם שהוא
לחברהם דכתיב זרע לחברהם אוהבי מרומם אלי קרנם
כר"ח ודם קרן לעמו.

והנה

נריך פתרש שאלו השבעה הם השבעה
היכלין דח"ת והנה אמרנו לעיל בסוד
ויאמר המלך לחכמים הם השבעה דחסונות כח"ב שהם
יודעי העיתים י"הויות וי' להיה ונתה אמר והקרן אלין
שכן הקרו"ב גימטריא סר"י אלי"ו גימ' הוי"ה להי"ה
הם כרשנא וכו' רוצה לומר מה שהם כמוכים וקרוכים
אל ח"ת דאתרין שהם מלוכם בתוכו יסוד ומלכות
דחנילות שהניהם נקראים שדי כשוד ושם כיסוד ים
כללות י"ם דכריחה כשוד וז"ם והקדוב אלין שהם
קרוכים דוקא לאותו המקום שהוא בתוך היסוד ולא
בנגח והוד ולאמר מי הם אלו ואמר כרשנא וכו' שהם
כרשנה דעת שתר אחד דאמתא בשוד תרשים ת"ת
מרם מרשנה נגח והוד ממוכן יסוד והמלכות הוא מלוכם
בח"ת דכריחה כשוד שהמלכות דמלכות דחנילות
נעשה כתר דכריחה וכן מלכות דכריחה נעשה כתר
דיצירה וכיוצא בהן וז"ש שבעה שרי פרס ומדי שהם
ח"ת דכריחה שנקרא פרס ומדי כנ"ל והוי תחתונות
דאריך הם השבעה שרים שלהם וז"ש חחי פני המלך
רוצה לומר שהם רוחים כני המלכות דחנילות מבני
שהם יושבים ראשונה במלכות כשוד שהוי עולמית
כי"ע נקרא בשוד המלכות ואריך דכריחה הוא נקרא
דחצון של המלכות והשבעה תחתונות שלו הם נקרא
יושבים ראשונה במלכות שהוא בשוד הדעת הוא כלול
שנקבה בשוד תפלה דמיושב והנה הדעת הוא כלול
כהק"ה שלו שהוא נקרא כרשנה והוא המזווג ח"ת ביחד
על ידי כ' מכנפ"ך מעושים דחכמה והם חסדי הכשלים
בחימה והם גבורה והוא כרשנה נימ' כ' פעמים מנכ"פך
עם הי' כוללים וז"ם מלאכי הפרת שהם ח"ת כמה
שכתב אחד"י כשוד כתר יתנו לך ה' אלהיכו מלאכים
המוכי מעבלה שהם ח"ת שנקראים מלאכי אל כתר.
והנה גם כן ח"ת וח"ת דכריחה הם נקראים מלאכי
הפרת שהם מלאכים אל מלכות דחנילות שיש לה שם
אחרון מהם מ"ב והוא שקו"ית שנימטריא תמר"ת
והם אומרו לפני מלכות דחנילות כרשנה מי מקריב
לפניך פר בן שנה שהם פרים ומיוטרכים שיש שהם
הב' פעמים פ"ר ב' מנכפ"ך רוצה לומר שם שם
ושלש יתבכרו שהיכלות דחמורות על היכלות דקדושה
שם כן מי הוא שיוכל אז לקרבן כיחד ולזווגם ביחד

המני כרים שהם לותם הב' פ"ר פר שהוח זוב חו"ח שחו מוכרח היח שחם ושלוש יתבטל לותו הזוב חם כן מוכרח הוח שתבטל ענתו על לותו רשב והשבט היח שחמרנו שפני המלכות שהיח נקרח בשם הזכר כמו פידעת שהיח מקבלת מלמעלה נקרח ע"ם נוקבח וכשת שהיח מפשנת למטה בשולם בי"ע חז נקרח בשוד הזכר וזה פני המלך שהיתה חז בשוד הזכר כשודע וכפרט שבזמן גלות בבל היה כל הנהגת העולמות ע"י מלך דחגיל' שחו היה הוציא כשוד תרומיטח כמודע וכב יכול לח שלט חולח חלח היח כמ"ם לקמן כע"ה.

שתר וזה חשד והנה מודע מ"ם כזוהר פרש' לחמר על פ' יומס יומס ה' חשרו ר"ל יומס שהוח חשד ימוח ה' חשרו שהוח חשר הרחשון רחוזל עם כולהו ימי שהם ו' חפרים עד המלכות והנה נ"כ בבוחת עם מ"כ נרוך לכוין חות מעם שקוני"ת עם כל יום ויום וחח"כ בשבת נרוך לכוין השם כלו בפני עצמו וזה השם הוח בשוד חותו החשר דחזל עם כולה וז"ם שקו"נית גי' שת"ר וחות ו' הוח סוף חשר ו' ימים לחשר הרחשון ו' חפרים חחרים כנ"ל חו כוכל לומר כי הנה נודע שהחשר דזעיר חיינו היח חלף למ"ד החמנצי חלו"ם הפנימי ח"ח"ל חלו חלו"ם כך הכל בי' שלי"ח ונם החשר דעוק' דזעיר דחיינו ח"ל החמנצי חלף שלף למ"ד הפנימי חלף לומ"ד בי' תקו"ם הנה שלח תקו"ם בי' תת"ן והנה נם העורם על החשר הם ה' חפרים כל ח' כלול מי' הרי"ם חפרים והנה כל המספר הנ"ל בי' תת"ק כמכון שת"ר וז"ם מי מקריב לפניך ב' תורים כנודע בפ' ויקרח רף ד' ע"ב וז"ל וקול התור מלן היח קול תור רח היח תייב עילאה דחזדווב שיתיה שהוח הדכורה הנק' תור. וכספר דלגדלת המד קול התור דח תירה שבשל בה דתירה שבכתב נק' תירה שתם שבשל פה מקרי תור"ם. והנה כין לרשב"י בין בספר דלגדלת דוד"ן השנים נקרח כל ח' תיר והנה כחשר תחבר שניהם כיחד הם נק' חורים מיבשו רבים שניהם והנה בכל הש"ם זכר חשר החשר כר"ח וחיים כי יקח חת לחותה חבר הוח היח הנק' חיים כי יקח חת לחותה שהוח המוקבח שלו חיון היח נוזם הזוב בניהם וז"ם כי חבר הוח שבשל ידי טיפת החשר היורד מהמוח דרך פי החמה דז"ח היח נורם הזוב בניהם. והנה לחמרו מלחכי השרת לעתיד הב"ה חם חין לתת מבטל כוחתו של לותו רשע חם ושלוש יתבטל החשר. חם כן מי הוח יהיה שיכול לקרבם ולזווגם בייחד השני תורים שהם ז"ן לכן תופר ענתו חר"מ חת הוח בנורח שהוח מלשון חרמיות הנבורות. והנה הנוקבח דזעיר הפלוף שלה היח נכניסה על ידי הנבורות כנודע שהם פ"ר דיניס ויבחר מהם חרי"ו מכן אי' הוח בניור רי"ו ונשח דין והנה כ"ר בי' רי"ו דין וכחשר תחבר חרני עם פ"ר הרי בינשרי

כמספר מע"ם שהוח דוח ומלה שהב"ר דיניס הם כוניס פרוף דמלכות הנקרח חרכ"י כנודע והנה הכתן על חרכ"י הם מלה חרכ"י כשוד חרני שבינשרים ס"ם ור"ל לותיות מלוי המלוי דחדני ועם הכולל הרי מלה כשוד

המשכן שהוח המלכות היה נבוה מלה כמודע:

והנה כחשר תחבר פ"ר וחדני וק' חרכ"י הרי ס"ה בינשרים חרמית שהוח רומז שחין המלכות שנקרח חדני נכנת בשוד מלה חדניס חלף על ידי הפ"ר דיניס וזו נקרח חדמית"ח מזבח חדמה שחו יש בח על המלכות לזבח ולחתך כל הקליפות בכח חדמה שהם הנבודות שעל ידיהם היח נכנת בשוד ברוף שלם ולכן יש לה כח לומר ולהכניע ולכפות כל המקטרגים חבל בעת שהיח בשוד נקודה זו הקליפו' לוחזים בה ואין לה להתגבר עליהם. וכל זה הוח בכריחה כנודב"כ כחני' נחמר חני ה' הוח שמי וכבודי לחחר לח חתן וז"ם מלחכי הערת מי כוכה לעניך מ זכח חדמה מלחר שם ח"ו ית בטל היכל הזכות שהוח הנבור ומי הוח שיבין על המלכות שלח ית לחוו כה הקליפות ולכן נריך שתשר ענתו. תרעי"ם הוח הת"ת והוח נקרח היכל הכתן והנה כיחר החר"י ולה"ה שבהיכל הכתן עומד שהו"ת הת"ת על לותו ההיכל יש כו ג' היכלו' לחחרי בתיכו וז"ם ו"ו כפולה. וז"ם תרעים תרי שם כמ"ם בוזהר שהוח רוח דמלה שרומז על היכל הכתן שיש כו ו' כפולה והנה נודב שהת"ת הוח כולל כל הז' ק שהוח בלחמ"ב הנוף וז"ם תרעים תרי שם דהיינו ג' פרקים על זוב ימין וב' פרקים שבזוב שמחלו. וב' פרקים שבכתל ימין וב' פרקי שבכתל שמחל כשוד חסד חסדים נבו גבורות חוד הודות נצח נביחים הרי תר"י ס"ם שהוח י"ב פרקים והנה הזעיר נקרח כ"ג על מנלה והיח לובש ח' כנדי כהונה על מנלה והם ח' תיקוני דיקנח דח"ח שהם מתחילין מן ערף חסד עד ונקב שהם ח' תיקונים והם יורדים ומלבים בשת"ק דיקנח שלו וז"ם בשמן המשח על הרחש יורד על הזקן ז"ן ח' הרן ר"ת ז"ח שהוח דיקנח דח"ח וז"ם והמית בנדי קדש לחהרן לחיין לכבוד ולתפחרת שהוח ת"ת החכלית הכתן ז"ח. וז"ם מלחכי הערת תרעים מי לובש כנדי כהונה ימשמם לפני כה"ת תרעי' פתח ו"ם. ידוע שהוח הזעיר דח"ח דהיינו שהוח לובש ג"כ כנדי כהונה וחם ח' יתבטל מי לובש כנדי כהונה וז"ם תרי שם שהם י"ב תיקוני דיקנח דזעיר וכשהכול הרי י"ב תיקונים וכתוך הי"ב תיקונים הם תת"ם כנדים כנו' והנה תרי הרי שניים ושם הרי שלשה הרי הכל ח' וחלש הם ח' כנדי כהונה וז"ם ת"ר כי.

והנה ג"כ חומו הוח הזעיר ע"ד שכיחר החר"י זלה"ה כשוד החלף לך שלמה כי שלמה היח הזעיר מלך שהשלום שלו והוח נוסל תתין עטרין שהוח בניטרי"ת חלף שהם כ' פ' כת"ק שבהם הד' שמות י"ה

יוד ה"י יו"ד ה"ה בכתף ימין יו"ד ה"י יו"ד ה"י בכתף
שמאל. וכתר תכה יו"ד ה"י הרי ס' שד תכה יו"ד
בה"ה הרי ס"ה ת"ק וכן בשמאל והוא הולך לך שלמה
בהוא הוציא לכל הקדושות על הד' י"ה ניתטריא ר'

יוֹד הֵי יוֹד הֵה בימין יוֹד הֵה

יוֹד הֵי בשמאל שהם ע' בימין וק"ל בשמאל ס"ה
ניתטריא ר' וז"ם מלתיס שהם הקדושות
לגוטריס לת פריו שהם סומיכ לת פריו שהם החותיות
שניתטריא הל"ף שהוא ר"ת ל"מטריס ח"ת כ"רין כי
הלף הוא הפרי והמלתיס הם הקדושות והסומיכ
והנה ד' פ' י"ה נמלוי הם י' לותיות בימין ו' לתיות
בשמאל לכל הימין מלובם בתוך השמאל ושם הוא
גנוז וטמיר ולכן חיסו נדלה כי סני פ' י"ה של כתף שמאל
שהם י' לותיות כך הכל הלף ומלתיס ושפר כמכין
ר"ת י"ם וזהו שהזכיר שהוא ת"ת נקרא תרסי"ם כל
אומר שהת"ת דאצילו' מלובים לת י"ם פנימיות בתוך
י"ם דבריאה -

והנה ת"ת דאצילות מלובים בתפארת
דבריאה ומכל שכן שהוא מלובים בת"ת
דז"ו דבריאה כנודע ואין פה מקום להאריך ולכן גם כן
ת"ת דז"ו דבריאה נקרא תפארת ולכן התפללו מלאכי
השרת לפני הקב"ה שלא יתבטל ו' ת"ת שלו כדי שיוכל
ללכוס ח' בנדי כהונה ולכן תופר ענינו וקלקל מחשבותיו
והשב נמולו כדלעו מהם הוא הכוח נודע כי הכוח והיסוד
שם הדמים השוחטים מן לנדיקים שהם נדיק ודק רחל
ויוסף ונודע גם כן שהיסוד דזעיר והיסוד דנוקבא כל ז'
נקרא עוף לך ההפרש הוא כי היסוד דזעיר נקרא עו"ף
ע"ם שים לו' הוותי שהם ב' נבורות וג' חסדים מגולים
והחכדים ממתיקים הג' נבורות מכל כשיורדי ליסוד דנוקבא
מז נקרא היסוד שלה יוסף שהוא מיעוט רבים שהם
כ"ם עוף ח' שלה ושל זעיר וז"ם שמכיח הזהר פרש
נודע כ"ו ע"כ וז"ל עוף יוסף על החדן הוא לוקימנא
דחיונן רזא דדתיכא וכהו תכתלן רזא הקדם לשלוק
לעילא דחיונן תרי חד ליסכא וחד לשמאלא - עוף ליסכא
ושל מיכאל יוסף לשמאלא ושל בריאל שת ליסכא ושל
לשמאלא ובשין כך מקריבין תרין חילין רזא הקדם ושמאלא
מעטר וזיין לתתא להוא לתר שמאלא לשמאלא ויסכא
ליסכא ולתקסף לתתא כשלא למהוי חד עכ"ל - ושל
דמלא עו"ף הוא יוסף שכן מספר דדין כמספר דדין וגם
יוסף הוא כמימן יסוד דנוקבא וז"ם שמכיח כוהר כפ"ם
זיגא רחל חולידת תרין נדיקים וכו' והכי לתתחזי דכיקתרין
נדיקי יתבא וכו' כ"ל כשת שמתחברת הנוקבא עם הזכר
שם היא יתבא כין תרין נדיקי יוסף ובסיתין וז"ם עוף יוסף
על הארץ ירגש שהוא ב"ג כ"ן הם עדיין ביסוד דזעיר לז

השרת מלת מי ממלים לפניך לת העופות מעוט רבים שניים שהם מר"ם ג"ם י"כ הוות והם כנ"י כ"פ עוף וזכו מי מולך ומחתך הכ עופו שה י"כ הוית מרכבתי ממלים לפניך לת השלתות כי נודע מה שמכיל כאוהד ד"מ פרש פנחס רק דמ"ו ע"ח ו"ל לחכל שכיבת לחיה שלת נקיה דלית חשוכה וקבלה יכל לחת עדכה בה וכו' ע"ם והנה רזה דמלה כי שלת חכר ו' כתיב לחכל דעת שהי' מקבלת מן היסוד דזעיר והיסוד ככנסת כתוך הרחם שלה לזו היו מלת כו ד"ל ה' שהוא היסוד הוא ממלת הרח"ם של ומשפי' כה שפע שבת מלת נם כן שכמן של' בסוד העיבור כנודע וזו היו נק' שלת מלת כו' שכן שו"ת מלת גי' מלכו' יהפך שלין נקרא מלכה חם לת שהמלך עמה דלית מלכה בלת מזוהיטה וכן להפך לחכל דזו דמלה מלחר שהימו דרכור הוא טמיר וגניז כתוך הרח' שלה ולכן כתיב שלת חסר ו' לחכל החולם גרלה כמו שהיה כתיב כו' לחכל מפני שהוא טמיר לכן הוא כתיב חסר שהוא טמיר כין הכתובי' שהם כין כ"ה דמוקבה לחכל בסוד שקר"י הוא מלת כו' שהוא סוד הקר"י והטיפה מיוחה מיסוד דזעיר היו מלאים כל טוב זלכן נקרא לזו שלת נקיה דלית חשוכה שהם הנבורות וקבלה שהם הקליפו' יכיל להתערב בה שלחו' שהנבורות נמתקים שוב לזן כח זכוכית לקלים ליעקב ולהתלחז מעם שוס שפע בסוד וחח לת יעבור ביניה כשהם בעת הזווג - וכחזר לענייננו מי ממלים לפניך לת השלתות כי הנה נודע שהמלכות שהיה נקרא לר"ני יום כח י"ם וכל שפידה נקרא חרב"י והנה י"פ לר"ני נ"י תר"ן והם סוד י"מלכיות דר"ה כנודע והנה בעת הזווג נותן יעקב שהוא בנגח דזעיר הי"כ הוות כדחל שהוא בסוד וזו מתחברן ז"ם עמם ז"ם הי"כ של הזכר עם הי"כ של הנוקבא וזו נעשים בנוקבא עשר פ' לר"ני שכן כ"ד הוות עם כ"ו לותיו"ד תר"ן וז"ם מי ממלים לפניך לת השלתות שהם העשר מלכיות שכל לחד נקרא שלת כנז' וז"ם מלם מלכ"ה ג' תר"ן שהוא י"פ לרבני כנז' וזו המלכות מתגדלה כם י"ם וז"ם עשירית הח"פה שלת כי הח"פה ג' מיכחל ד"ל שע"י מיכחל שהם החסדים כנו' היו מתגדלת עשירית שלת שהם עשר מלכות בסוד עשר מלכיות כנודע וז"ם מלאכי השרת תופר עטרו של לותו דשע כדי שיהיה מי שימלם לת העופות שהם הי"ב הוות כ"פ עוף כ"ם דו' יוסף וכנימין וגם מי ממלם לפניך לת השלתות שם י' פ' לרבני י' מלכיות י"פ לרבני י' מלכיות י"פ שלת שכל ח' ג' מלכות שהם י' מלכיות ממוכן הוא כיסוד כהיכל לבנת הספיר -

והנה היסוד דזעיר נקרא חל הוי"ה כי חמשה חסדים הם המתפשטים עד הוד וכל חסר נקרא חל בסוד חסר חל כל היום וחח"כ בעת ממכנסים כלם כיסוד זו הם בסוד ו' הוות והנה ה' פעמים ח"ל ג' יוסף.

הצפר לחורת ולעלו לחתם למקומם הרחמן כתו׳ המלכו׳ דחכילות וכשיבנה בית המקדש שהיא המלכות בבחינת זו מהומם תני קרנם כרי ליכנם חותם פעם תחרת בתוך הזעיר וזו יתבודר הזעיר מציכתו ויעשה נקמה בקליפות ומה שחשבו לעשות בו הוא יעשה בהם מדה כנגד מדה וזו יגחלו ישראל מהגלות בב״ח ׃

בדת מה לעשות במלכה ופתי וכולי כגמרא דרבותינו ז״ל כדת מה לעשות חמר להו דיעוש מהלה חמרי היכי כעביד נימת דליקטליה למחר מצכח ליה חמרא ודכיר לה וכעי לה מיכן נימת ליה לצבקא הפתא לימת לה לחיכפת לה בזולותא דילוה אלכתיה חלה מיטב נפלן נפשין חמרו ליה מיוס שחרב בית המקדש ובלינו מחרבנו ניטלה הבנה ממנו וחין חנו יודעים לדון דיני נפשות חלה זל לנבי עמין ומוחב דיתבי חדוכתייהו כחמרת דיתיב על דוודיה ולה פב טעמיה וטעמא חמרו ליה דכתיב שחכן מוחב מכעוריו ושקט הוא חל שמריו ולה הורק מכלי חל כלי וכגולה לה הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לה נמר מיר והקרוב חלין וכו׳ עכ״ל ׃

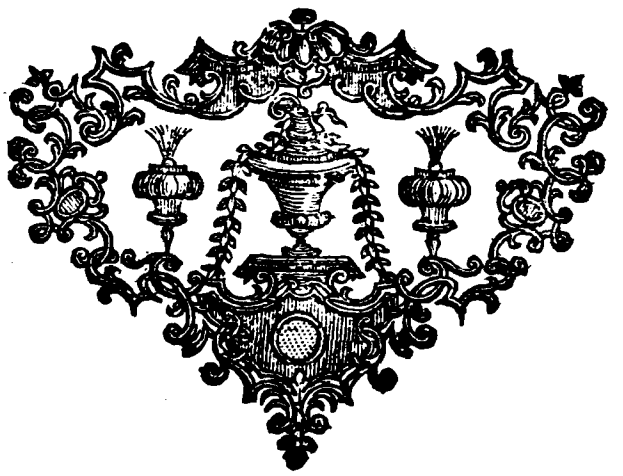
הנה כודע מה שכתב שחר״י זלט״ם בדרוש הקליפות פרק ד׳ בעניו תרין נפרין שהם תרין מוחין דמוקבא דזעיר דחכילות דקליפה ובניפור הרחמן שהוא זלפה שבחת לחה שהיה בחינת ביכה ינה ממנה ניפור חחד שהוא חוח חחד על חכמה של נוקבא דקליפה וזה הניפור ינה מן העולם הרחמן מן התלת עלמין כל פרצת נשף דף קל״ב ע״ב ׃ ומן העולם הג׳ שהיה בלהה שפחת רחל ינה ממנה נשוד ב׳ שהוא מוח כ׳ של הביכה של הנוקבא של קליפה והמנם דע כי זה הניפור החחד מינה מהעולם החחד זלפה שפחת לחה לה נשחר למעלה במקומו ככנד זלפה למנם ירד למטה ככנד בלהה וגם נתחברו יחד כ׳ הנפרין החלו של זלפה ושל בלהה וכעשו שני מיחים הנקרח ח״כ של הנוקבא דקליפה חשר שם ככנד שפחת דחל והניפור העליון הוא חכמה שבה והניפור התחתון הוא ביכה שבה ושו התרין נפרין הם כ׳ בנות לוט והם נקרח׳ נעמ״ה וחגר״ת כעמה ככנד עמון זלפה וחגרת ככנד מוחב בלהה ׃

והנה הנוקבא דזעיר דקליפה דחכילות היא לילית שבתא ונקרח׳ ופתי חשת חחשורוש שהוא זעיר דקליפה דחכילות והכה בעת שעלה לחחריה להביח נפניו והיה לה בחה מחח׳ שלה היה בה כח להדוות עמו והוח לה ידע חז מחל לחכמי׳ כדת מה לעשו׳ כמלכה ופתי והמיבו מיום שחרב בית המקדש שהוא ט׳ שפירות דמלכות דחכילות ובלינו מחרבנו שהוא מעולם החכילות אפלו הט׳ שפירות בנוקבא דזעיר דקליפה דחכילות · ולכן יש חנו יודעים לדון דיני נפשות שהיא שקילה שריפה

ולם

זולתם כן אינך נתבטל ענינם. שלח רוח המלה השניה שאחת לו משאל לעמון ומואב זה היה ענינם כדי להרחות לו שנפלה ברחם שלה ואין לה כח יותר לעמוד לפניך ולהזדוג עמך אי נמי הקרוב אינו רוצה לומר לפניו אותם השכנים שבריין הם קיימים והם קרובים אל עמון ומואב כי עמון ומואב הם התרין מיחין ואלו השכנים הם הו' תחתומת שלה והם קרובים אל המיחין וכוונתם היה שלח תמנח את עמון ומואב תשאל אל הקרובים שלהם כדת מה לעשו׳ במלכם במלכה ואתי וכולי ותלמה כשנמנו שהיו חייבת הרינה ואין עוד נוכל בה את ודווג עם המלך כי כל השפע שהית׳ לה מיום שנחרב בית המקדש ככר ניטלה ממנה ואין לה עוד חיות להחיות שכבר היו נחשבת כמתה אם כן כמו שלמעלה נפלה ואתי למוקבה דתהומא רבה לכן גם כן כאן למטה צריך גם כן שתהרוג אותה כי קנתה בחייה עוכה לה המיתה מחייה (עד כאן מנחתי חכל עלי דאברין):

תם ונשלם סדר פורים

שובבים

שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם

פתח הברית

פרק ראשון

מי הקדוש ברוך הוא שנתן עלינו על כל יומ ויומ
לעמוד בתפלה לפניו ית' שהוא לבדו יודע
מחשבות בני אדם ומבחן כליות ולבות ומסוגל
לתקן את הנשברים ולרפא את החולים ומי
הוא שיכול לומר לפניו אין לי צורך בתפלתך
ובבקשתך ובתחנתך ובשועתך ובתפלתך
ובתחנתך ובשועתך ובתפלתך ובתחנתך
ובשועתך ובתפלתך ובתחנתך ובשועתך
ובתפל

על פדותינו ופדות נפשינו ותעשה פירות וגאולה תתמ
לארץ וכיותר בזכות הנסבטים ונשיאיהם ·

ונוסף גם זה מעלת יקר החדש הזה ולאחר כעס׳
כו כשמים ממעל : ומבואר כם׳ הזהר פר׳

פלק דף קכ״ו זה לשונו ר״ח אלעזר כתיב גם נפור מנחה
כית׳ וכי דוד מלכא על נפרח דעלמא הוה אמר דח אלא
כמה דתנינן כמה חביבין נשמתין קמי קב״ה אי תימא כל
נשמתין דעלמא לאו הכי אלא חיזון נשמתהון דצדיקי דתמן
מדוריהון דצדיקי כתריה מדוריהון לעילא ומדוריהון לתת׳
והכי אתמר גם נפור מנחה בית חיזון רוחיהון דצדיקיא
תניון ג׳ סודין חיזון בגן עדן וביון כל חד וחד כמה רוחין
ונשמתין מטיילין בדיקיא תמן ואתכן מריחא דעיבוגין
דצדיקי׳ דלבו אע״ג דלא זכו למיעל לכל עיבוגין דצדיקי׳
לבו עין לא ראתה וכו׳ ויומין דשימין ליה בשתא וחיזון יומי
ניסן ויומי תשרי דחיזון רוחין משטטן ופקדן לאתר
דאעטריך ואע״ג דזמנין סגיחין משטטן לכל יומין חיזון
דשימין חיזון ואתחזון על סודין דגנתא כל חד וחד כחיזו
דנפורים מנפנפן בכל נפרח ונפרח והוה נפנופה שבחא
דקב״ה ונלותא על חיי בני נשא דהאי עלמא בגין דהיזין
יומין ישראל כולהו מתעסקים במצוות ובפקודין דמריה
עלמא ובדין כחיזו אתחזון נפורין מנפנפן ועל ג׳ סודין
דג״ע מנפנפן מסכחן וחורן ומנלן על חייא דהאי עלמא
וכו׳ עכ״ל : הנה מכם מתבאר כי בהתקדש החדש הקדוש
הזה עלינו לא ימים מעשות פרי בעדן גן אלהים בנשמות
הקדושים אשר בהרנות החיים המה לעתיד בעד החיים
כחמור במלחמה והנה כי כן יאותה לנו להיות מעתירים
עליהם גם אנו כמוהם שגם המה יזכו לנחות בכושע ה׳ אל
מקום אשר נדיקי ויסדי ותמימי העליונים מהם במחיצתן
אשר עין לא ראתה · וכבר ראיתי נוסח תפלה על זה לא
ידעתי אל מי מקדושים לאומרה לאחר קריאת הנשיא וזה
נוסחתה : ידא רצון קדמך אבונא דבשמיא לאהדרא
ניהוך לנשמתין קדישין דמתחדשין בשפרין ומשפנפן
בשבחין ומנלחין על עמך קדישא ישראל ותעייל הך נפשא
קדישין לאתר קדיש דחיי׳ מ׳ עלייהו עין לא ראתה שהי׳ זולתך
ע״כ · אכן כל ימי הייתי מצטער על זה על כמה תפלות
מהרחשונים שסידרום בלשון תרגום כי אחר שאמרו בנמ׳
שאין מלאכי השרת נזקקין ללשון תרגום מה לנו להתפלל
בקשתינו בלשון תרגום ואם בשליחות בימי חלול ותשרי ים
כמה תחינות מתוקנות בלשון תרגום היינו מפני שאמרי׳
בנכו׳ וכל בי עשר שכינה שריא·לכן היחיד אין נכון לומר׳
כלל ואם תרחה בזוהר תפלת רב המנונ׳ שבח על המזונו׳
בלשון תרגום לא שהיה חומר לחותה בלשון תרגום אלא כיון
כתובה בזוהר בלשון הזוהר בתקון בלשון תרגום מטעם
הידוע ומעתיק לשון התפלה בלשונו ולעולם כי הן הלה
בלשון הקודש בלשונו כל רב המנונ ע״ה ולשון הנרך שמי

דמחרי עלמא המוכח בספרי תרומה לפשר כמי שיהיה על
דרך זה לומר הדברים הנם בלשון הקדש והרשב״י דיבר
בקדשו בתפלתו · לו יתכן כי הוחיל וכל הקהל לומרים
כמדר ההוח ואין פחות מעשרה כנבור דמו ואין קפיד׳ לך
ביתר תפלות לא נאה ולא יאי לעתור ולרנות ליחיד לחוברן
בלשון תרגום ואחכי תקנתי נוסח תפלה ר׳ וזה נוסחתה -
יהי רעון מלפנך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתחיר היום
בחסדך הנדול על הנשמות הקדושות הטמודות בג׳ סודו׳
שבעדן המנפנפין בקולם כנפורים וכל נשמתם תתהלל יה
לשבח ולפאר את הוד שמך מלכנו ומעתירים עתר׳ רחמים
והשלום עלינו בני ידידך למען בכח נדולת רחמיך תהיין
לחזק קשובות אזניך לשמוע שוע ברחמים לבטל מהמנו
ומעל כל בית ישראל כל חרון אף וכל מיני מחיות וכל מיני
פורענות ותחריך ימינו בטוב ובנעימים חיים של שלו׳ חיים
של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה חיים של חיון
ונשמות חיים שיש בהם ירחת חטא חיים שאין בהם בושה
כלימה חיים של עושר וכבוד לעבודתך חיים שתהא בנו
להכנת תורה למקה חיים שתמלא משאלו׳ לבנו לטובה ויהי
נא הנרך על הנשמות הקדושות הלזה ויעלה ויבא יגיע
וירחה ישמע ויפקד ויזכר זכרוננו הטוב לפניו ככח רחמיך
ומנהן מכוחה ותנדיל נשמתם לפניו ולפנים של מקו הקדש
עין לא ראתה אלהים זולתך ותשביע בנחנחות נפשותם
ירויון מדשן ביתך ונחל עדנך תשקם ושיב חלקנו עמהם
ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא · ואותם
הנשמות הנדחות הפורחות בחויר העולם ואותם שמתו
קודם זמנן ונמבר לדומה ואותם הטמיני בחרן וניניו מני׳
כעשב הארץ שלח עברו כח עדיין לבלחל מנוחתם ותתה
הלל המחיר לחר״ן ולדרים עליה ברחמי׳ הלר בניך ותכס׳
על עונם ופשעם ותלדר למלאך הממונה להקל מעליהם
משפטם ודינם ועול סובלם יתן ה׳ להם ומנחן מנוחה נכונ׳
חים על תכונו במנוחת שלום השקט ובטח עד עולם ובכל
שדי יתלונן תחת כנפי הכרובים ומדרינה למדרינה
ומעבלה להעלה יקומו ויבלו ואשר אין זכיות לעלות עשה
עמו חסד ותתנת חנם כמו שאמרו ויאמר אני אעביר כל
טובי ובולי וחנותי את אשר אחון וכו׳ יהיו לרצון וכו׳ ע״כ :

ואחר התפלה הזאת יתן פרוטה לנדקה בשר
הנשמות וקרובין שבבר מתו שתעל׳ אות׳
בבח סגולת תפלתו ונדקתו זאת במכוחות שלמעלה ומה
טוב ומה נעים חלקו של עושה הלה וכבר כתבתי בהלק ח׳
בפרקי שכת כי העידו תלמידי האר״י זלה״ה על כל שהיה
אומר להם דבוכי אויר וחלל העולם הם מלאים נשמות
הנדחים שאינן יכולין לבא עדין למנוחתם ופעם אח׳ הלך
הרב ז״ל ללמוד תורה אל הפרה ושמע עיניו וירא כל עבר
הפרה מלאים נפשות אין מספר וכן היה על פני הפרה
וגם על פני הגיע היו כמה רבבות ושמע הרב זלה״ה

בכל חיטן וקיעין וכל חיטן חיילין ומסריין לזרהו בפלגיה דחיהו כזיפה חוכה פלוני עבר כזיף הוא לעילא ותתא ונטירו דמלריה לתערי מיניה ולפי כלילה כפמתי כזיפה דכתמין לה כל תרעי שמיא ולא שבקין לפלקא לה וכו' ופם לחמרו שחין מקבלין תפלתו מ' יום ע"ם:

וזה טעם לת חפר מלחתי כתוב בכתבי לזהמות מורי בפם המקובלים ז"ל ירחיק מלדבר עם חפתו על עסקי תשמיש כי יבח לידי הרהור ויחטיח כריח קיים ולין תפלתו נפמעת מ' יום ולין נפמלו עולה למעלה לבהיכל מובה ו' מלחכים עם ר"ם כתות מכדיך לותו ע"כ והוא מלשון הגמרא שחמרו שהוא כנדוי ומ"ם כזוהר הכזכר הן לזחת יחיד לב הישרלי ויתר ממקומו. וכזוהר בפלח ורף כ"ז ע"ב הגדילו הכותב מלר בעון פשע זה ז"ל תפלח חרוך יהכלמו כקם לתחיית המתים דכתיב וכתים מיפני חדמת עפר יקיצו חלה לחיי עולם וחלה לחרפון ולדלון עולם. כהזוהר זמנה לר"ם זכחין לינן דישתלחון בעלמה ומלין לינן לח יפתלר להו לבני עלמה כר לינן ג זידין דקבילו לת קיימה קדישה ועלילו בקיימה ק דישה בלינן תרין חולקין כמה דלוקימנה והוא כטיר ליה לההוא קיים ולא עיילים בהתר דלא מכטריך לילין לינן דישתלחון ויכתבון לחיי עלמה מכלן דכתיב והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יחמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים משמע הנשאר בציון והנותר בירושלים דכל מלן התנזר בחילין תרין דרגין עלל ולא כטיר לההוא קיים כדקא חזי ויודהר ביה עליה כתיב והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים חילין יפתלרון בההוא זמנה ובהו זמין קב"ה לחדתה עלמה ולמחדי בהו על ההוא זמנה כתיב יהי כבוד ה' לעולם יפמח ה' במעשיו:

הנה משם מבואר לפניך דכזמן המשיח לא יפתלר לחפם מי שמע בריתו לו תיקן מעוותיו וכלשער הנותר בפרק בחם קוסים כפנחי בחם יצתו ולחר כבר מתו לח יעמדו בתחיית המתים והכי מפורש בזוהר פ' נח דף ס"ט ז"ל בכל חוכין דחייבי עלמה דחיין לה לעכיב' חד מיכייהו מלן דמחבל לוחיהו על הרעה כדקחמרן וכפ"ל לח חמי לחפי שכיב' ולח עחל בפלטרין ע"ד כתיב כחילין ויחמו מן הלרן יתמיון מן כלח ת"ח בההוא זמנה דזמין קב"ה לחחיי' מתיית כל לינן מתית דיפתכחו לבר בפלר הלעיון נכדלין קב"ה יבנה לון רוהייהו כדקא חזי וכו' ולח יהיב לון קב"ה נפמתין שלח בהרעה דישרל דכתיב כפתחי לת קבחתיכ' והעלתי לתכם מקברותיכ' והבחתי לתכם לל חדמת ישרלל דיתב בגלון תחות הרעה ולבתר מה כתיב ואתתי רוחי בכם וחייתם דהה בהרעה דישרלל יקבלון נפמתין כל בני עלמה בר חילין דלפתלחו ומחיבו להרעה בחילין וכתיב ויחמו מן החרץ היקק והף על גב דקמו וחיבלינהו קדמלי על דת ויחמו כמד"ח ימחו מן ספר חיי' ל"ל

ד"ם ורחי לית לון חולקח בעלמח דחתי דכתיב וימחו מן החרץ וכתיב לעולם ירבו חרץ חכל יקומון בדין ועלייהו לתתר ורכים מיסיכי לדמת עפר יקיצו חלה שב"ל וכם היות שמחתר הנכבר הזה מדבר לדור המבול שחין להם חלק לעולם הבח ולמברת רבי חכח שלח יקומי בתחיית המתים ולח כ דין מכל מקום ממנו נקח כי מי שבדור הזה יתפום כמעשיהם ולח יעמ שכ' לח יהיה לו חלק לעה"ב ואם יקום במשפט כדעת רבי שמעון יהיה לחרפות שהכ' נתן עיקר טעם דור המבול שחין חלק לעה"ב על שהיו מופבים זרעם על החר"ן וכמוהם יהיו עושיהם ולח עמי תשובה כמו שכיחר החסיד בשביר הקדושה ודברי הגמרא במסכת כלה מסכים הולך לדעת זה ז"ל רבי חומר הנחמי כחלים כל המחמם עצמו להוציח מכבת זרע לבטלה חשוב כבהמה מה בהמה חינה מקפדת חלח לפחיטה וחין לה חלק לעוה"ב חף הוח חין לו חלק לעוה"ב ועליו חמרה מלמה כחכמתו מי יודע רוח בני חדם העולה היח למעלה זו בהמתן של בדיקים שחין מחמין חת עלמן וחין מוציחין מכבת זרע לבטלה ורוח הבהמה היורדת היח למטה להרץ זו בהמתן של רשעים שמחמין עלמם ומוציחים מכבת זרע לבטלה וכל המחמם עלמו חייב מית' וכל המקשה עלמו הרי זה עבריין שנח' ויודע בעיבי ה' חפר עשהע"כ.

ובזוהר פ' פקודי החמירו גם כן בעופם הערן ז"ל חד ממונה דחקרי פ' הוי חיהו ממנ' על בני נפש דמחבלי לוזיחייהו ולח חייפי ליקר' דמלריהון למיכטר חת קיימה קדישה להבי לחיל לון לבייהם ההוא לחר דחקרי שלול וחבדון וכו' וכבר ידעת מה שפת' בזוה"ם סוף פ' וילך ז"ל תלנח מלן דכחית לחבדון לח פליק לעלמין וההוא חקרי נבד דחשתני וחתחכיר מכלהו עלמין וכולי וכזוהר תרומה לחמרו שם מקום בגיהנם הנקרא נוח' רוחי' ובו כדוגים המוציחין שכבת זרע לבטל"ל לינן דמחבלי לוזיחייהו על לרע' ולח חבטו ליקרה דמלריהון בהחי עלמה כל לילין לחדבו תמן לדבי דבי' ולח נפקי מתמן בשבתי וזמני וירחי בההוא לתר נורח חשתכיך ולח לחדבו לבל לח נפקי מתמן כשחר חיבין דחית לון כניחח ע"כ.

ועוד כתבו המקובלים בחומר קלקלת הזר שבזרם שבניו יהיו רשעים ומשם בחים החפקורוסים והמינין והטעם כמ"ש בם' התקונים הכ"ל מלן דמשקר בכרית מלה לחתלק מיניה הוי"ה וס"ד ושריח עליה שטן דליהוי לל לוזח חיוית שריח בלתר דהוי"ה מלגחו ומשם המות שריח בלתר דשד"י מלבר וכו' וכיון שהנחש פרוי שם בבריתו משורש נחש יצח נפש רשעי' מינין וחפקורסי' וחם ת"ח הוח לח יהיה עד בחכמים ועוסק בתלמידים ובתב עוד שת"ח הנכשל בעון זה ולח שב מוגעים ממנו מלהשכיל בודי התורה והטעם שהנדיק השלין הוח בשור

דזוח סוד ה' לירחי"ו וכשהוח פנוס לח יעכיל סוד הסס
ויתעתע כסוד דעקרח ח"ו. והלחרון הכי נכבר ומחו'
ימים יכבד מ"ם רכיכו החור המפלח החר"י ז"ל טעון זה
נורם חריכות הגלות המר והמכהר כסוד כי בר יהיה
זר"ע וכן לחמרו כתקוכים דף פ"ח ז"ל מלן דלעקר חפן
מילתיה ולחכ ליה לכר מלחריה כלילו לעקר לילכ' דחיי
דחיהו כרית ולחכ ליה כרסו מוכרלה מלן דעכיד דל גריס
דלעקר נסמתיה מרסו' דילה ולחכ לה כרסו' לחרל דחיהו
מרה וטחול ודל גרס ליסרלל דלתתעקר מלרעה דיסרלל
ולתגלילו כרסו מוכרלה עכ"ל לוויה לנו מיום התוכחה
לגרום ככיה ותלכיה לחכיהו שכשמים כחריכות הגלות
המר והמכהל ושלוב יסלב על מהו לסר הן כעון זה למו
יוסכים כמחסכים כל הזמן הנפלח הזה כי גלינו מלרלמו
וכתריחקנו מכל לרמתנו כעון הזה ק"ו כי כעורינו גולים
כלרץ שכייהו לח נגח מתוך ההפיכה כל זמן שעון פשע
הזה מלוי בגלותינו כלתי התעוררו' תשוכה שלימ'. ולחיש
לסר חלה לו לוך לח יהיה נזוף כל ימיו לפני המקום כי
כמה וכמה פעמים עכר על זה ומי הוח זה לסר נקי מזה
ויותר מזה ויכול כל לרם להקר' רשע מרשע לפני המקום
כפה מלח כיון מעכר על זה כמה פעמים ולין נריך לומר
לם הוסיף ירן למטה לחכך עלמו ומהחכוך כח לירי חימים
ומהחימום גרם שחטח להוניח ס"ז ולין נריך לומר לם
הוסיף ירן לרכוכו כלי סיכה גורמת ולין נריך לומר לם
הקשה עלמו לרשת ולין נריך לומר לם הוניח כירן זרע
לכטלה למלוי' תלותו שהוח שכלוי ומרוחק לפני הק'כה
ויהיו זוכה לרלות פני שכינה כמו שכ'לח יגורך רע ולין רע
חלח העוסק מעשה זה שיוח רע לעמי' ורע לכרי' מעחית
למעל' מעחי' למטה פוגם למעל' פוגם למטה חוץ לנפשו חוץ
לרוע מזלו כוח לו שיהפכה סולייתו על פניו ולח יגח לחיל
העולה כוח לו שיכירתו ידיו ולח היה עושה מעש' הרע הזה
מה כפרה יש לו כמעש שכעלו ממנו שערי כפרה ושערי
תשוכה ונפרט לם התמיד עלמו כזה ימים ושנים עד
שהורגל כזה וכעשה לו כהתר גדול עונו מעשות חלו הס
המכילים חרון חף לעולם הס המכילים חרון חף לעול' הס
המכילים מגיפות ומיתות כעולם ונפרט לם לח הרוה
למחוקו כזה עד שכח על הזכור לו על הערזה כי הוח זמה
ועון פלילי לפניה' חף ירים רחשו חף יחכל ויסתה חף
יגכם כגרים נחים והכגדים הנוחים לסר עליו לכלכו
נפשו רוחו ונשמתו עד שהרחיקוהו מלפני לחון כל הלרץ
וטיכף נשמתו היקרה כבודה כת מלך חף ישמח ויגיל חף
ימלח שחוק פיו ודלי חין לו תקנה כי לם יגכם שחורים
ויתעטף שחורים ויתעלה כנוס נפשו יום לחר יום עד שהז'
בעלמו ידחה שהוח נכעס ונשכר ונעגה ונעכל חלכו ודמו
ונתמעט תלותו והפלותו ולח ישוב לל הכחונות החלה
ויגבש שלח מעשב על הלרץ ויגלקה כקל יום עד ישקיף וירח

ה' מן שמים כי חנון ורחום חלהיהו ומלכה לסמיך ולין
חפץ כמות המת כי לם כשובו מיחשלתו ויעמיו פשוטה
לקבל שכים הכלים ככל לב ונפש ומת חרשים מעומת יהם
ולכם מר ונחנה על העכר ולח יסובו עוד לנסלה
ולשערי התשובה לין פנוך כי מעשה הכבוד ויפנוך
ה' כעת:

ובעל נפש היפה המליחה לה דעת וירחת ה' לם
יחיל ויזכור ימי עלומיו כמה פעמים ביין
ה' נור עשהו כעון החמור הזה וקלן כנטיעות עץ החיים
וימהר יחיש לתקן מעוותו מהר לחי החח נפשי הכן יקיר
קדש ישרחל להכיל כלהות הרשע ולקרק' קיר חרש הקלוף'
ולשוב ולכנות כניו כבר ושלם עומד ועוגן לחחרים
יען וכיען גדול כח החוזר ומיעור כתשובה שלימה לחלן
לת נפשו כחלמו חכמי הכנים לסר כהן כנשיי כמי לדם וכל
עוד לסר בו וז יריק ויחלים ככה יחלין עלמיו' נדחיו ויריק
לת חניכיו חלוני נכח כנחתם כני חורין מחור פתן
כתן הנכריה ולחתה פה עמוד והתכונן מוכלים' ומוכלים
בדברי רבים החור המפלח החר"י ז"ל כי לו פירש מה
יעשה להם.

ואחרי הודיע חלהים לותך לת כל זלת לגוך
לך לדם מה טוב ומה נעים כי תשמר
לעשות ספר התקונים לנפשך כזמן השוב'כים שלימים
הם מסוגלים ומיוחדי' לתקנת קלקל' הזרע ומימיך שוכו
כנים שוכבי'ם.

ואולם היות הזמן מסוגל כזה כימים החלה
וכזמן הזה טעמו על דבר יכולר לך
כמסור לך לת המפתח כהקדמה כוללת כספתי החכמה
ויקרה היח מחד. דע להוכי כי כך היח המדה הבלויכה
מדת החסד והרחמים שכלל מושר ממעדני ה' ולפילו מי"ש
דדכנן לסר כהם הוספע שפע ממדומים להעשות
כהם ונפלחות היקבע כח ושוו כלותם הזמנים להיותם
מזמנים כהבנה דרכה היח. ומידי הניעה כפעם כפעם
חוזר וכיולי"ל לותו לחור ומכרוך ומזוהר ככל העולמות.
וזה סוד הימים החלה נזכרים ונעשים שכהזכר זכרם
למטה נעשים כפועל למעלה וזה ככל דור ודור כי כן
קיימו למעל' מה שקבלו למטה וכל שכן מני התור' שהוקב'
חוקם כמקורם העליון להוריד שפעם ככח עתם. כיוצח
כדבר לתה מוגח ככל כרכות הבכח והזהדלח הכיתנות
להמי"ת כי לח רק הוח לך הוח טוב וחס' יוסיפעו עליו מעין
הברכות לסר יכרך ולפילו זכרון חסדי ה' שעשה לנדיקים
פרטים ולחיו ורבו כולם כלחד מיוחדים כח עליון להספי'
עליו ממקור לותה כרכה. ולח עוד חלח קריחת פרשיות
התורה כמועדן וכשבתן מייחדת ייחודים למעלה וממיך
שפע כעולמות לשמשי עכין לותה הפרשה שעליה נמנו
מחנות מלחכים ומרכבות עליונות וכמ"ש כזוהר פרשת

ויקהל דף ר"ז ע"ג ומשם תלמ' ותבין שלכל שמע ושמע
יש שפע מיוחד ומיוחס לאותם הכתות שמהם נמשכו
אותם העמיקים לו המנו הכתובו כאותה הפרש וכל אחד
ואחד שותם כשם שלה ושלכן אסור להסיג גבול המלחכים
והמדות לא לערב זו בזו כנזכר שם בזוהר בתרך.

וממוצא דבר נשכיל לדע' עיקר ומן השובבי"ם
שהוא דבר הלמד מעגיינו וזה תדע
כשומך על נב שטעם גלות מצרים היה לתקון נשמות
יחד"ל שנפלו מתחו כאותם ק"ל שנה וגם אלו נתגלגלו בישראל
כמנין יש בקליפת פרע"ה שהוא העור"ף כהיפוך להתוון
להיותו לאחרי הדעת שטעם נתקבצו כל הנשמות שבכל
עולמות הטומאה כי פרעה היה קוזמוקסורין שולט על כל
הארץ לכן כולם תחת ידו והיו שם גוי בקרב גוי וזו
שלטה בהם הגבורה שליונה הוא סוד ספר שמו' בי ברחשית
הוא בסוד הגדלה והיא הועלה ליפרלל שהיו שובבים שם
ומטומעים זלא חמשו לנאת כי גבורה כהם בד הרע מלחכ'
דורות שכבר קדמו להתגלגל לתקן מצרל פלגה פרעה ועת'
היה דור ה' במור וחמשים שנה. כי שם שנטו כהם בהות
הגבורה שהיו שובבי"ם חותם מלמון ושוכבתיך ושמחתיך
שפירשו ושכרתיך והיינו שביר"ל לגוו ליהנו מפריו והוא
ממש כח ההוא לומנא דפרזלא דאכתם וכו' ולזו חזרו להיו'
שובבי"ם מלמון משובב נתיבות שפירשו מלמון השכבה
ותשובה וגללה עליהם כח התשובה הפלגה לימיל שעלתה
שבה ינהו לחירות כנודע מזוהר פרשת בשלח שהי הזריחה
על מדת הגבורה. ולחר כך שמעו התורה מפיה הוא סוד
פי הנ' כוכבים היו שובבים ונחים מלמון נפשו ישובב
שהרי פי הגבורה החמורה שהוא יסוד לימיל נגלה על
דעת זעיר על ידי מרע"ה דכתיב ביה זתרח לחותו כי טו"ב
הוא גימטריא חמו"ה מפני שנולד לחרי"ק ל' שנה דאל"ף
שהיו ימי רעה והוא היה רחם לטובים ולזו נגלו כל ההם
החכמים בו"ה שהם סוד ז' ענני הענה שובבי"ם גימטרי'
ה"פ יחד.

ולבן ומי השובבים מתי חילי מרחפים שמו שהתחיל
התיקון הנמור ונשלמים בפרשת משפטים
שלזו היה נתן תורה דאין מוקדם ומחוחר בתורה ואעיין
כרש"י כפ' ואלה תשים לפניהם וכו' עם פ' משפטים התחיל
במנות עכד שעברי כי עבדי היעו לפרעה ובמנו כן המזרי
לבטלה מיחזיר לת כנוכיותיה יד פרעה החזקה בעורף
להיות הדעת לכן הוא הדרך ישכון חוד בקבל עלין
ברזת פיגוו התעבות כל לותם"ת שהתחלת שלה
שמות עד סוף פרשת משפטי שכתב הוד"ל לתקן בהם
הלבנת ידין שנשם ע"ב ו"ד ס"י וה"י שהשפיעם מ'
שפגם בפגמו שמסר לותן טיפות קדושות לקליפת
והחיים ובכח שנולת תשוקתו ותפיסתו ניהוח מתפך
ונלמות והשפחות עשו בפגמו שהיו כלה הוו

וחסר תכון כוחותו לתקן שלק זחד של יוד לחת שבל
יום עד כלותם.

וממוצא דבר לתת שמע כילה עשו ולה כלום
לחותם השתעשים בימי השובבים ב'
דהימי בלבד לכן רחיתי למותי היה דורם לחסר לה יבנרו
לת כחם להתעטו להמשי להתנהג בב"ה בדרך זה והיטו
להפסי מבטו יום ח' שבה ח' קוד' שקשב החמ' ויתעבה על
לילג' עד משך שעה ח' לכן יפסי מבטו יום יום ר' שע לחת
קודם שקשב החמה ויתעבה עד שעה שחת לילג' הפסי חסר
כו' יחסב לו כחילו התעבה ו' ימים בחסר כל ו' ימים הת'
יקח חלק בסד זהזהוח דבר נלה שמתקבל להתשובי כח וכל
חרם חיזו חיב חלה כמעוכו.

ומנהג טוב להוליכים בתמים בת' יום חלו להוסד
סוד יסרים וערה להתחופף בבית ה' מן
בוקר עד ערב כשבילה ובטהרה ת"ת יום יום ולה יעיחו
שיחת חולין חפם תמיד כל היום לה יפסו מלהגות בתורה
לחד בחמת חין רפואה תיד"ה למעלה מתנה בחם' חבמים
הגידו חם בכלל נתנו ושמחו בתורה לחד בחמת דברו על
עסקי פגם הברית שבשחר הפגמי' לחר שבגוס חים בחכר
לחר חשתו בו תלוי תשוכתו לה בן בפגם קלקלת ברית
קדש לחר שמח בריתו ולחר הגוף לה פלט רמ"ח חיברין
ושס"ה גידים כלום נטמלו בטומחתו ובלעני זה לחר חם בכל
גופו ושמוק בתורה לחר היה בחמת נדי למכת החולי הזה
ומחץ מכתו ירפח והן הן הדברים הנלחמים בלחת בם'
התקונים דף ס"ד ז"ל מחן דסקר בברית פילה תסתלק
מניה יהו"ה ופרי ושריית עליה שטן וכו' לחותה דיליה מלח
הוה להה"ג כלמר לחוריית דלחתמר בה עץ חיים היא
למח ותקים בה והיא לחוותה לבל מרפין בך"ח רפואות תהי
לעזך ע"כ הנה מפש יתבלר שפשובו בתשובה פלח יחזור
לעזבו ושפחון כתורה הוים ברי למכתו בי כעלותו למעלה
ממקום הפגם מבית שם חיים לרפחת הפגם לחר שם
בברית הנקדח ח'. ומורי היה חומר כי לחר מהתקונים
החפופים לעון הזה לת"ח להסריח מיחו לחדם חדופים
בתורה תמיד תמורת מה שטרח מהם נכתו לחשוב מחשבו'
זרות לעקור ה' ודבקות בו בהכלל החונה כל חדם
להתחדם בתורה הוא תקון גדול על הדעת והוא עצמו
נעון בהיר והיר התת כדר בסימית המתשפה בהערת
הקושיות דקק זהבון של עבודת מעריס בי זה חלקם לבנין
ד' עדיהם שתים בשים חוכות לחמר שם לת הכסף שלקו
מכל החרמת והבן. והחנם הודעו לדעת לחיכו רוצים
בעשב"י ע"ה בי הנות בסוד תבלותי חדות הבלמות
מעורר לחתן למעלה בשחרן ומחותם בתקשיבות עון
ומון וכלו"ר לחסר שהחי בעון שנעשו בשם ההשגחה בחכורבו

זה בכמה מקומות.

הנה בי בן לתקן שגם היחוד הזה יולי לקבוע

עיקר הלימוד בימים האלה במאמרי הזוה"ק והתקוני זהר וכתו' וכבירורי' וכתבי האר"י ז"ל אשר בסוף ספר הקנה לשער הפסוקים והמאמרים המתוקן מהגר"א ז"ל ואשר בסדר הכוונות לשבת בס' רשב"י וכל הכתוב יחלה לזוכרנו וח"י ויתבר שלו סדר הדר מלכו המתוקן מהגר"א ז"ל במשמרת החדש מירדי יום ויום ומידי לילה ללילה עד מקום שיגיע תגעת בסדר גאולה לתפלה לשמונת ימים שהיה נכון מפרידך אלוף נדיך מנדיך כחמור לעיל ועיין לפני לימודו הדר יקו' התפלל העתוב שם כולל כל פרטי תיקון פגם השור מהלעדי הדברים הנוגעים לאור הנשמה כשער עין המצוות בקלת מצוותיהו וכן יבואר לפני לימודו בתקון הדר המלכות התפלה ערוכה בכל ומסודרה במשמרת החדש - ולתפלי לחם יבשה כ' תקונין אלו יחדו יהיו תמים בקרב הימים הללה להאיר אל עבר פני נדיך ומדך ככתוב סבובות לשמר תעלומותן ויחיר מחשב אשר החשיך כעיניו ושב ורפא לו וכן נהנתי לחסף אלו כלל מדר בקרב מ' יוחלו להנות בסדר תקונים אלו בלימוד בירוש' בקרוב ושהר ויתר היום כדאשי כתבי חור המפלח שלח"י ולה"ק בשוד יסוד ומלכות אשר לספתי בתלמידים שם ה' לילקוטי אשר לו -

ולפני לימודים סיימתי חובה בתקנת תלמידים הבלוים בספר תוזהר המדברי' בזוהר ע"ז ר"י פתח בפגם הברית בזוהר פרשת בראשית עליהי דף כ"ו ר"י פתח כי נח אל חפץ וכולי וכפרש' ושב דף קפ"ה ע"ב בכל לחיין חוכין וכולי וכפרשת ויחי דף רס"ב ע"ל ת"ח כל חוחי דבר גם וכו' וכדף רי"ט ע"ב חוי לאשת רע וכולי וכפרשת שמות דף ג' ע"ל תלת לחיון דדחיין לשכי' וכולי וכפרשת בשלח דף ס' ע"ב אחר דב יתחן וחלי חלי דוכי בגדיך וכו' וכאר פגמים אלו בזוהר פרשת שמיני דף מ"ר מכלן אוליבנת אחן וגבלה וכו' וכפרשת חיי שרה דף ע"ל ע"ב מלן דלתדבק בתתת דשלח עמין וכו' וכפרשת ואתחנן דף רס"ו ע"ל עד דהוה לולי לחמי דכי לכל מ"ד לחתי ע"ב וכו' - והוא תוצל"ד לתקון הלוי כתתי אל לבבו בתתר דפגים אשר לעומתו ושכיל עשות תקונו והבעל נפש יקרא סגור לבבו בהצות במאמרים הנזכר ויחדר לבו ויתר ממקומו בהודע אלוי עד האבן מגיע פגם עונו וכתתר עד' בל כאור פתרי תורה תשמר שנית בשרו ויקרא לבבו ל"ב קרעים אשר אשר יעיב לרעת בעגם עון פשעו: ובחוי רחמי כי בעת הנותי בפרשי המאמר הנזכר לפני הלימוד כתתי את קולי בבכי מר לי מר נמם כל לב ויפו כל ירים וכל ברכים תלכנה מים מן השומר' לפני וכחלי כשו דמעות מלפם עד הי' ועצם ולבח תרי נרגדי מיזמין וחו זרים ומקשיבין מן המדום אשר אחר סיחם ויגופם הבך את מעיהם נרם - עד אשר ככל סדר התקון המה הי מצלין את המזמורים בכתר ומלה קול התחלות קפות כמהבר ומקיפין עד אשר כל עומדם יחדר לבו ויתר ממקומו

ואה דרכיהו תמיד בקרב חלה חימים האחרונים כל הימים לרכות גם הנשות לרשם המצוות וקיומה בפרטית שמות ופרטי מעשים אשר שיתי לחי והם מיתענים מעבת לשבת ביתר פרטי הכוונות ותיקונים הכתובים חלוי בספ' חמדת הלבבות ע"ש אשר גם תתעוררנה הלבבות בקהל עדתינו עד להפלות לחי וכל יפצי לחרמת הקדש החיתנים וכל יקר לאתה עיכומו סלי"ת -

ויארזן נדיק ז' היא דרך יפרה לפני לימודי לקרות קריאה נאמנה במאמרי הזוהר הנזכרים ובעצים להודיע פרטי עוצות קלקלת הזרע וחומר סכם כאמר ושוב יתודה כפי כחו והוא תועלת נפלא למעשה התקון ובן פי' כוזהר פרשת ויחי דף רפ"ח בפסוק ויסב חזקיהו פנו אל הקיר שלין לעתור ולבכות על עון פשעו עד שיתן מגמת כנו לתקן עונו ו"ל בקיצור מכאן לוניבי' דמלן דלקית כיה חוב' וכבי למבעי רחמי עלוי ליסיון לחפוי ועיונוי לתתקנא גרמי מההוא חובא ולבתר יכבי עלוותיה כד"א מחסדיה דרכיו וכחזיה וכשוב' עד ה' נחפס דרכיו בקדמיתיתו ולבתר וכשוכה ע"כ ולכך פירשו להנו כמאמרי סב לכי כם יתבאר כל דבר פשוט אשר יפשט בגר כעון הברית למצן שנית הלוים הנלבב הלוים לס עבר על חו' מים ושתה מי המרים מים הזרוים הם כשעותו וכבחתו ולס עבר עליהם יכבה את חלבל ויסב נעבר ויסתמם על ככה לוך כלו על ידו מצטים אשר לא יעשו עד להפעי' בחם לבירת עולם יוכר נשמתו ועשה הרע בעיניו ויתפלל ויתחבן לפניו ויוחר בנחל דמעה אשר כה אל המי' מעיכו כרחמיות עלים הוא יהים בעוזרו לתקון עון פגם הברית בפרד בן פורת יוסף בן פורת עלי עין סור נוקיך העלמן פתח בניכים כמרע וכפרט כי הזרע מאור פניכו על לחם וקיון שפגם כזרע לעומתו פלבי מים ירדו עיכו אשר חרפתיה ב"ך מלוך העיכי' והוא מהתקונין החשובים לפגם עון זה כיתר היתר' וכיותר בקר' שלה היתר' להתפלל כל תפלותיו פרשת בב וכיותר בחביבו על פרט עשק עון פגם זה וכן היה דרך חסידים הרחשונים בקרב סלה חימים לחלוקי בתפלתם ערב ובוקר בסליחות ותחנונים ושפכו כמים לבם נפח פני ה' והמרו על הרב החסיד המופלג לחכרים מהגון ע"ה כשהיה מתור בקהל עדתינו בקרב ימי השובבים והיה חומר שחתתי ורב קרם ואחכי נהלתי מחחית לחבל בניס נהלתי וחמתני והם עשנו כי גם בכבכי ממנהו דם נפשות לפיונים והיה דומה העשוקים ואין להם מחם חוי לדמות לו דרך רע כי נמול ידיו עשה לו - תבקש החרון לקול זמול בחלה תחנה והזה לכל המבכי על יעל ולהנוים בלבו בימי לחמרים המרים מחי הלבבות לחמר בלה אחי ואין ריעי חוסו על פשר יוכי כשמעים חזיתו קול בכפיו עיתו לבבם לחולה רעה אשר לקלקלם נפשית הספיק ולספכם לחתם לבורות

ב' דות נפגרים לפי יכולו המים ועצמו רוע מעלליהו להלריך קצתו שפח' כי תירש גבירת ועבד כי ימלוך נפסכ' בנפשתנו ותכבכו כלימתנו כי עונותינו הטו אלה וחטאתינו מנעו הטוב מחנו חוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם וגעו כל העם בבכי לקול גלגלו שפתיו עד אפר נתקו מורדי ה לבבות מעמוע והקול נשמע מרחוק והיו לומרים הרב לברהם מונסון הוא מתודה. וככה יעשה כל איש דבריס ובעל דמעה לעורר לב הנבוך במשפט אלה הדברים ומה טובו ומה יפיו ומה נעים גודלו אם השב תשוב ידו להיות לב הנבור חוזר ונעור בתשובה שלימה לפניו יתברך על ידו. אפר גם זה מספר התקונים לעון פגם הברית לעומ' העומק אפר עמק להכפים הנעמות הטהורות בעמקי הקליפה והמה עמוקות ביד החיצונים ביד פרעה בהשחית את זרעו. עתה מעוות לו יוכל לתקון בהוציא פושעים וחטאים המסורים ביד החיצונים ולהכניסם אל הקד' פנימה כמ"ש המקובלים הראשוני'.

ובן אף אם לא נישה כאלה בענין הנשמות וזעקתם ביתר הימים. עתה בימי העוברים יפה מתנין ויאזור כגבר חלציו להתתתף בפריטי ידאי ה' וחוסבי כמו להבין ולהתעמות אלה האלבנים יום לתקן את מעוותו כי התחברות עם הנבור הוא ענין נפלא נאה ומתקבל ועול הניגופים והנשמות יכבול ולא יקון הן בעודינו חי בטורם יהשכו ככבי נשפו להקל מעלינו עוכסים הקשים ומרים מהרי מותו ואל יפכח כמה פעמים הכעים ליוצרו ועשה נהת רוח ליוצרו כי כל עוונותיו ספורים וכתובים. ואם לא ישית לבבו הנה אפס לקחתו שית זוכה לילית הרשעה מזומנת ליפרע ממנו סך עוונותיו מה שנתחמ'כין ירכותיה פס יפול שדוד ואין מקים עד יעכל דעתו ועל כל חימום וחימו' לו ניתנה פרישה' גדל פרע האחרון מן הא'.

ואתה אחי קורא נעים אל ימילוך נפשי הדום כפיח שפתים לאמר כי דין לחוטא הפושע להתהרט בלבו על עוונותיו ולהתודות בשפתיו כי כזה יפרח משוכתיו שלין סדבר כן נא ולמד מדכן על כעלי תשובה רחד שע"ה אפר רק שמן דבר כמנא בו ובכל זאת לא שב ידו מהדבו' במיגופי' מופלאים כאפר. חכמים הבינו עם היות שהיה מכאבן של ת"ח ונדבי ישראל על שכמו עם כל זאת העיד עליו רח הקד"ש כרבי כשלו מעוז ובצרי כחם מעמן ודוק ותעכח בנפ' כמה עמודי עולם שהוצאחו שיניהם מפני התעניות על שהניחו דבר קל מפיהם כנון בושני מדבריכם ב"ש וכו' אף כי היתה הכוונה לש"ש גם כיוצא בלמי אלה דלמדי' פרתו של ר"ח כ"ע היתה יונאת ברגועה וכו' למדו ח"ר חניכה פעם אחת יצת' והוציאו שניו מן הנומות וזכות מעשה דרבי חייא בר אבי בפרק בתרא דקדושין דר"ח בר אבי הוה רגיל כל עידן דהוה נפיל על אפיה והוה אמר רחמנא ליעלן מיד"ר יומא חד

ואהב יהמ״ר יהי רצון מלפניך יי״ אלקינו ואלקי אבותינו שיהיו מעשי רצויים לפניך ואזכה על ידי כבוד שמך ותן בי כח ויכולת לעבדך באמת ויהא עמות נפשי חיות לנחת רוח ולרנון ותגדל חסדך עמדי בתתך בי כח לכל מבוקשותי תבניתי לתקן ולמתק ולהזיר בחיות כל עם ועם מחלוקות הספונות ונרמזתי בשבועתי שיתגברו כמדת הדין. ועתה רבש״ע הנה לחנכי כח לנוף כלב נשבר ונדכה לבחר פניך חלי לחנני חן בעיניך ותתמוך בימיני ותזכני לתקן כל בוסרי כי אתה ש״ל רשום וחתום לרוך לחפים ומרכה להטיב ויתיקך פשוטה לקבל שכים השיבנו ה׳ אליך ונשובה ויהי נועם ה׳ וכו׳ יעשה למען שמך וכו׳ יהיו לרצון.

וזה סדר הקריאה ביום זה תחלה יכנס בכי טוב בקריאה גלמנה מדר היום לח״כ ויחזקאל מכי׳ מ׳ עד סופו ע״כ דיים כולו זכריה מי׳ ז׳ וח׳ כולו וסימן י״ב עד סופו לי וכ סי׳ כ״ה ויען כלדדהשומי יכ׳ עד וסור מרע ביה דניחל כי ז׳ חזי הויית וכו׳ עד בלבי נסרית תהליס כילו מבניות סי׳ חמ״ת ובתקומים עד מקום שירו מנגנת בהופן שלח יכולו רגע ח׳ וכן לנדקה תחסב לו ל״ג ימים עיר כתבנו שם כי מי שיסב י״ב יתיס זה לחר זה נמופים בעינו לבלתי לכול בלילה כי חם פתו עם חצר וילבם שק בכל הי״ב ימים בין כיום ובין בלילה ויסב על הארץ ויקרח כל היום תעניות כלי הפסק דבריס בשלים ויכול בכל יום בכוונה יעלה כל יום לי״ב תעניות העולים לנק קנ״ו תעניות. ובכל יום יטבול ויחמר כוונת הטבילה היחוצה ולחר כך יחמר וכבן יהי״ר מ״ח ח״ל פתפן חלי בריחוק המקומים וכבח כגולת תעניתי ותשובתי כי״כ ימים חלו יהיו למחורת י״ב חתיית שם חדני׳ אל״ף דל״ת נון ן״ן ד עם י״ב נידופי הוי״ה כל יום ניחוף חות ר׳ ומע״ז יגח מתוך חותיות לה״י במים מימי החכר ויהי ניעם ה׳ וכו׳. וכשיטבול ביום הי״ב ישבול י״ב טבילות ישבול י״ב טבילות ובשחר בפתיחת שערי כוונתם ויחמר.

אנא בכח גדולת ימינך הפשוטה לקבל שכים יהי רצון שכבח סגול י״ג טבילות שחטבול ויומשך שכב מי״ג נימין דכרים דעתיק ב׳ הויות המלוי׳ שם חשר עם חהב כגולות החמה יבלו לי״ב ומ״ו יופשע הפע׳ הזה לי״ב תיקוני דזיקוק דעתיק ג׳ יהיה המלוים שם חשר עם להבת כגולותם החמה יבלו לי״ב ומשם יופשע לחור המקוף דפ״ח ומשם לזעיר ומשם לנפשי רוחי ונשמתי לחור כחור החיים ולטהר לבבי לעבדך בחמת תמיד כל הימים ויהי נועם ה׳ וכו׳ יהיו לרצון וכו׳.

ובמנחה כערב יום הי״כ כהשלם מספר הקנ״ו תעניות. יחמר בנוסח השניבו וכו׳:

ויהי רצון מלפניך יי״ אלהי ואלהי חבותי שבכח י״כ ימי ..... תעניות חלו שהתעניתי לפניך

לפניך העולים למכבר קנ"ו ויחוברו ק"ן נהורין ון כוד הזעיר עם ס"ע נהורין דח"ת והיו למחורות כמספט החורים) גדולים וכבן החירות פניך על עבדך הושיענו בחבדך כי עמך מקור חיים בחורך נראה חור יהיו נרנון ויהי נועם ה' שלהינו עלינו וכו' - הנה שה קנות דרכיה הבר ביהרנו שם והנפתים פה לפניך למען תבחר בהפר

תוכל שהתו וכל חדם חינו חייב חלח כפיעורו:

וכתב הרב ז"ל פנכון להתעכות כחלה המ' יום על ידי הפסקות פ"ד תעניות ועקרם מיוכד על שם להי"ה שכן הוח הפנם העצמי וכנז' בכתבי הרב זלה"ה בכוד י' דמים י"פ מלוי דמלוי להיה שהוח כ"ז לחיות נימטריה ר"ע וכ"ך התעניות הוח פ"ד בכוד ד"פ להיה העולים פ"ד ולכן תמיד מיבקש לחבינו עלינו הפלוים דהוה מופריה דחדם הרחמון לח רחה קרי כל פ"ד שנה ולכן בנחולת מנריכ מכבר נתקנו הניזונות נזכר שם להיה ולכן נקראו ישרחל זרע למת שהוח להיה פעמים להיה כעולים למ"ת. ורחמונה נריך מיטבול ויחמר פבוק ויקרח הלהיה ליבשה חרן ולמקוה המים קרח ימים ויחמר פרטי כוונתו כלשון הנחמר למעלה בפ"ג דשבתי בטבילת ע"ם עד גם הם ולחחר כך יהנר פסוק זה ח"ונך כ"חמר ו'שמן כ"ניה ח"כם ו'כמיל לחדם יבלענו. ויכוין מד"ת כל הפבוק כולה פ"דזכותתמלח לחותיות לחפ"ע ח' דלחונר ח' דנחמר ה' דכנוה ע' דיבלענו ולחתום כד"ת בנוה חכם וכבול שם

רב"ן הידו וסוב יחמר פ' חיל כלע ויקחנו ר"ת שם חב"ו מבטב"ו יורישנ"ו של ס"ת ן"ל שגם הוח מצמות ע"כ ועולה מ"ב שכל סיד מ"כ נלחנלות ולחר לומרו שני הפסוקים הנזכרים יהמר כדמיע לכ דכפ"ע נלוי ודוע מול כפל בכוך כי שם לבי בקרבי ויהי נמים כי חטחתי על נבי הרוסה ועל מנחי בחוסף כי חין מספר לילדי זנגים זרע פרי חבר בחטחתי נידלתי ורוממתי וחשות הזימה חשר בעוונתי כלכלתי חנה ה' בכח עמיתיך הקדושי החתומים במקרחי קדש שלה ח'בוש כ'רחמיך ו'כרוב חברך חת שבבי ח'דש כ'טונך ו'המלתך כנשר נשורי ותקון כל חשר עוותתי ותלקט כל חשר פ זרתי ותפליך במצולות ים כל חטחתי ותפן חלי בעין חמלתך כי חתה ה' לבדך מקבץ נדחי ישרחל עשה למען שמך וכו' ויהי נועם ה' חלהינו וכו':

ויבוין בהתעניתו ליחד הכחינות העליונות חשר פגם בעונו ובכל פעם ופעם מתוקן בחינה ח' מפ"ד מורות על ד' להי"ה. וחם נומר בימי כתר כתקון היסוד והמ' כנ"ל עתה בהפסקת פ"ד ימים חלו יעתיק עצמו לחחר כדר היום ללקוד פיתת סדרי מנ"ה להיות לו למסיב הנסמ"ם חבר תחבר ממנו בעון פגם הברית כמ"ש בזוהר פרשת לך לך דף ג"ד ז' דתמי' בכל זמנח דחתרשים בר נש כהחי ליסומו קדישו דהחי חת מניה חמי לקב"ה ממש ונסמיתת קדישו לחתחידת בית

ותי לח זכי דלח נטיד החי חת מה כתיב מיכמית שוה יחברו דהח רשימח קדישו לח לחתנטיר וכו' ע"כ ועל ידי עסקו בשם כדרי מסכה לחותיות נפמים תשוב נשמתו בו כמ"ש בתקוני דף ק"ב ז"ל ולח עוד חלח מלן דחכיל זרעיה בכדה לו שפחה לו כותי' לו זנה כחילו מכרב מה דחפרים קב"ה דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים דחינון מי כדה למי דכיה דדח חסור ודח מותר דח בשר ודח פגול דח טהור ודח שמח חילין לינון פיח כדרין דלתתייהיבת בהון מכנה לחפרשה בין סוב לרע דערב לו חדם ודיון לחתתריה ע"כ:

ונם כגולתן נקפרת יחודח דמחריה כדקח יחות לעיתת מה שהיה נרנן מכריה חלוף. כמו שכיחרו בזוהר פרשת כרחשית דף מ"כ שהח דחמר הת שים כהיכל עגם השמים שרפים בשם כנפים. חמר לחר כך חילין לינון דחוקידן לחינון דלח חייסי על יקר' דמריהון ודח דחסתתם כתנח חלף מלן דקרי ותני פיח כדרי מסנ' דח הוח דיוק לבדרש ונקפרת ייחודח דמחריה כדקח יחות. וכתב החסיד בספר הקדושה שיפתדל לנרפת ס"ם מסנה ע"פ בסוד כי ידיעת התורה ע"פ הוח במרת הזכר וכיון שזה פגם חית הברית שהוח במקום הזכר וירד למקום השכחה רחו שיתוקן ע"י זכירה לנרפת ס"ם מסכה ע"פ ועיקר ידיעת המסכה הוח שיפתדל לנרפת חיתה כפרוסה ולח יקרח חותה מנות מנסי' מלומדה מפר כקריחתי פניהו' לין מספר והוח הברית מהתקוים החסוכים לינון פגם הברי' ותחזקי מורי זלה"ה היה נוהג לקרות ח"י פרקי מסנ' מידי יום ביום עם פירושיהן לתקון מדת יסד ח"י כנודע. ובכ"פ מי שים לתו מדיום תחדים לימותו ביתר הימים הנה בכח נעשות תקון הפ"ד ימי תעניות כימי השובבי"ם יעתיק עצמו ויקבע עיקר לימודו בימים ההם בשיתת סדרי מסנה למלחות לו נשמה תמימה ונקפרת ייחודח דמחריה כדקח יחות ותם לח תסיג ידו דיו הפליט כל הש"ם יקבע עיקר לימודו בסדר קדשים וטהרו'. ובעלות המנחה מיתנדכים בעם להתעטות הפ"ד ימים ובכל ימי הסובבי' ג"כ יוסרו יחד לפני המנח עטופים בטלתותיהם וצטרתיהם ברחטיה וייחוד הלבבות לתת עוז להלהים יכנסו בכי טוב

בהמרם ליחדו שמח דקב"ה וכו' קודם התקון הזה:

הורה פרשת יתרו וירד ה' על הר סיני וכו' עד ויחמר חליהם. ובפרשת חקת ויפלח מסע מלחכים מקדם חל מלך חדום וכו' עד חשר נעבור נ נבולך. וכפ' דברים ונפן ונעל דרך הכפן וכו' עד כחמ' חי"ם. וסוד הכתובים החלו הפלח ופלח לחשר הוח חכם הרזים ויריך להזהר ולקרותן כדקדוקן עצום ובטעמיהם וחחריהם יחמרו בפרשת תנוה פסוק והיה פי רחטו כתובו עד לו לח יקרע שבעה פעמים והכוונה בו פשוטה ל"פין ס"פי כ מ"עשה ח'ורב ר"ת סמ"ך תחרת יהיה לו לח י"קרע ר"ת לקפרע לילית שפ"ה גי' סביב"ופירושו והיה פי רחטו דעטר

שעל גבי נרית הפה התחתון כתכו כלומר שלח ממח ומלח
החונה טפות הקדש שפה רוצה לומ' השכינה יבן לפס ס"מ
ומוקביה. ותבף ואיד ילמד ג"פ פ' הן עם לבדד ישכון
וכגוים לא יתחשב:

נביאים פוסקים ר' ותשר דבורה וכו' עד אז
ירדו לשערים עם ה' ושכב שבי"ך כן
לשונם וכירמיה סי' מ"ו הדבר אשר דיבר ה' אל ירמיהו
וכו' עד ונקה לא אנקך. ואחר כך כישעיה סימן כ"ו כיום
ההוא יושר השיר הזה וכו' עד יחיו מתיך:

כתובים תהלים מי כ"ב לא אחיה ל"ע. ומי'
ל"ד פני ה' כשומי רע וכו' נעקו וה'
שמע ומי' ל"ט לא אחרתי לשמר דרכי וכו' כמורא מורו כייחודי
הרב ומזמור פ"ח למכחל על מחל"ת וכו' ומי' קי"ו והכתי
בי ישמע ה' וגרוך נעשית לבו הקורח במזמור פ"ח שבו קל"ח
תיבות כמנין סמ"ל ומחל"ת לענות ה"ס מחל"ת לילית
כ' נשים זונות וכזה לכו מכשיפין אותן להזמיל בלבן מפיהן
ובמזמור הכ"קי"ו יש בו ק"ל תיבות ה' חסדים שנזכרים על
הנ' וכו ט"ו שמות הוי"ה לתקן י"ה מלהים בסוד נחלמתי
דומיה שבילוי הרשב"י כזוהר ומזמור קי"ו ומי' כ' ומי' קכ"ו
וקכ"ד כאשר ידעת סודן מדברי הרב ולה"ה. ואחר כך
יהגו בם בזוהר פרשת וארא דף כ"ו סוף ע"י ות"ח כיומי
דוד מלבא וכו' עד מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמ' עשית
וסוד חלף וי"ג יתורון חלו הם בסוד הנקבה כנודע לבחים
בסוד ה' וגרוך לכוין להמשיך את של זה בזה ואין כאן מקום
להאריך שהוא מקום שלמדו לקנר ואחר כך יהגו בתקונים
תקון מ"ת כולו וילמדו קדים דרכון:

וסדר זה לא יפנו מלהגו בו כל ימי השובבים לפני
המנחה לו בשעות הפנוי בשאר היום לף
אם לא יתעצם רק שיהיה ממלא מהור קדם. ואחר קריאתו
בסדר זה בשעית הפ"ד ימים יעמוד המעורר שבהם הכה
בסוד ה' ויאמר נוסח תפלה זו אשר אחכי תקנתי בסדר
מקדמי קדם כולל כל כוונת פנמי'ות בנרית קדם והם
בכתובי' של חס"ד שעיקר פנם זה כשם ע"ב כנודע ויעמוד
בחיוקי וברכדים וברמבות שלים ויאמר קודם התפלה ענה
שני שפל כל השפלים ושא חטאתו מקבל התפלות והאזן כל
ברחמיך שכותיו ונוה כל שלוחותיו למלחות ותחשוב כל
תפלותיו קטורת לפניך כקרבנות ועולות והאל המקבל
התפלות שמע קולי אשר אשמע בקולות:

רבש"ע אתה יודעת נאותה ושמותיה ממך
לא נכחדו והשלטת על לבבם גודל
משוכותיכו כמים נשפכם ויתפרד כל עצמותיו ירחם
וערר יבא בם ותכבם פלבות וכוסת פשם כיפתנו וחין לבו
פה להשיב ולא מנח להרים רחם כי עוכותיו עברו ראשינו
וכמשא כבד יכבדו ממנו כי פשעיהם רבו מלמטו וחטאתיהו
עצמו מספר חף לזאת יחרד לבבו ויתר ממקומו כי גדול

כיס עכרתו ומחד נדלה מתילתיו עד להשחית ודעתו
ודיב קדם ובחלם כרית קדשך ופקדנו כבריתך וחלנו
כריתך והיה מרפיעי כרית מקדש ה' חותמך דמלכה
טמחים וכסר קדש העכרתו מעלים כי"ד פעמיו להאביד
ולהרים שם הוי"ה מלבחו ושר"י תלבר ותחת ג' נג זה ארן
תחת עבד כי ימלוך השפן עומד על מקום הוי"ה אל הקדש
פמיתה ושפחה כי תירש גבירתה שם המית חוצן מן החוץ
והוא כחם יכחם בו חי לנו חויה לנו חיהה עליון חנה
נולך חת חרפתנו. וחי לא לאותה כושה כי לא השב
ידיעו מכלא ומקלקל ניאוחת השבע ופפכנו לאותם
לבחר כוח כשבדים לאשר לא יכילו המים וקבלנו בשמיעות
עין החיים ושיחתנו פריו והודנו הנעמן הטהור כחרבות
נשמית ותהיינה הנפשות הדחוקות כפוטות וכלוטו כרוחות
רשות בני נכר. וגם בכנפיו נמצלו רם כפשת
לחביהם לחי לנרשת ל"ע כי נמחל ידי"ן יעשה לו. ועתה ה'
חלהיט לחמי שובה נחתנו ולחמי הודענו ספקנו על יק
כושנו וגם נבלמנו כי נשחתנו חלפת נעוינו. והנה עתה
שבנו חלוך ה' חלהי הרחמים והסליחות בכפיפת לרש
בכפיפת קומה בנמיכת רוח בלב ירח ושבר רוצם ושבר
כפוף כסהל ומרוכה לעתוך ולרנות מול כסא רחמיך לבקש
מחילה וסליחה וכפרה על עון פשעינו וכטובך הגדול שוב
נור ישוחתים ורחה בעין חמלת נרת נופים ונשמתנו ובקבל
ברחמים מיינו חלבנו ודמינו בחעבירתנו היום חשר ברבינו
כשלנו מכוס וכשרינו כחם מחמץ. וככח שבועת ישעיתנו
ותשובתים יהיו לתחורות כל השמן לשבר החשבנו בהיותנו
מרשיעי כרית קדם ויהרמ"י לו"ל עשם חטחנו ופשענו
ושיחתנו ועוינו כמחשבות פבולות ובמחנו בשמות יוד
הא ואו הבולה ת"כ ועש קדם רחבה ושם יוד הה וו
הבולה מ"כ ועש קדם דחל עתה ככח לרבעה ושמונים
תעבירתנו יחזרו במשפט החורים ושובו לאותנס הרחמן
(בפסוקים הללו רמז ב"פ יהוה) יח"ל ישראל אל ה' כי עם

ר' חוקי רן חמד ן' הרכה עמן פדות

הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו. ן' חמד ה'
מבול ועד בול על יריחו ודרקתו לבבי בניס
ולם חסלמ ופשענו ושיחתנו ועוינו בניחוף יד ופגלנו
מיחשבותינו כחשה כגלגול זה לו כגלגול לחד ופגמנו
כחרב שמות **אהיה אהיה אהיה** הטילים
פ"ד ובחה"ם פעמים להיה העולים לפ"ד לחתיות עתה
ככח פ"ד תעבירתנו יהיו למיחרות כ"ח לחתיות המלח
המלח דע"כ וכ"ח לחתיות המלח המלח דם"ג וכ"ח לחתיות
המלח המלח דמ"ה וכחכח ג' כתות לחה העולים פ"ד ושלו
ויחילו שמות להיות כמשפט החורים ושוב הכל לאותנס
הרחמן (בפסוקים שלפנים כ"ם לחה"ה ח"ך ג' לחיים

וכי"ת של הפסוקים)

אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה'

לאורך ימים השמיענו בקלל חסדך כי כך כתבתי
ה ודיעני דרך זו מלך כי לנפשך כתבתי ו' חס
ג השמים חסדך למוכתך ער מחקים. ד' רחמיו ה' חסדך
ו עשך תתן לנו כ"ח ח' דע"כ ב"י טוב חסדך מחיי' ספתי
ז שכחוך ח' כדי ומנודתי מסגבי ומפלטי לי מגיני ובו
חסיתי כ"ח כ' דם"נ ב"י חס' גדול עלי וכבל כפשי מכחול
תחתיה ח' כדי ה' עולם למדים לדור ודור חודיע תמונתך
כפי: כ"ח ג' דמ"ה ב"ל לרחות ה' חסד ואתת לנומי
בריתו ופדיתיו חסד ואמת כפגשו נדק ושלום כשקו-ועת ב
יגדל נח ב"ח ה' כאשר דברת לאמר:

ואם חטאנו ופשענו ושיחתנו זדעינו ונפלנו ככפ'
עטרת הקדם שכבריתנו כגלגו זה לו כגלגול
אחר ופב' כהיה פעמים להיה כולו זרע

אמ"ת והשלכנו למ"ת לרנ' עתה ככח תעניתנו
יהיו למחורות כ"ח לחתיות דמלח דמלח
דע"כ וכ"ח דם"נ וכ"ח דמ"ה וככח ב' כחות חלה העולי
כ"ר יעלו ויחירו פ"ר לחתיות דהחי"ה פעמים להי"ה
כמשפט החוזים ותהי המ"ת נחדרת כמשפט הח' (ר"ת
גי' למ"ת) אתה י' הוה ל"ו ח' כלה רחמיך ממני
חסדך ולמ"תך תמיד ינצרוני. ב"י טוב חסדך וכולו
כרלעיל.

ואם חטאנו ופשענו ושיחתנו זדעינו ונפלנו
כגלגול זה לו כגלגול אחר ופגמנו כזוב
האציקין דחק ובזון עם.

אחע"ה שכגלגן העול' פ"ר עתה ככח תעניתנו
כפ"ר ימי' שן יעלו ויחירו לחתיו' לח"ה ב
כמשפט החוזי' ויסוב הכל לחיתנו הרחמן (ר"ת הפסוקי'
עם לחה"ע) א"ס לחמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני.
ח' סדך ה' מלחה החזק וחקיך לחדני ח' יסופר בקבר
חסדך לחמונתך בחבדון. ע"פה עם עבדך כחסדך
וחקיך למדני:

ואם חטאנו ופשענו ושיחתנו זדעינו בניחוף יד
ופגלנו מחשבתינו כזה כגלגול זה לו כגלגול
אחר ופגמנו כזה' חסדיך וה' גבורות עתה ככח תעניתנו
כפ"ר ימים חלו יעלו ויחירו הה"ח והה"ג כמשפט החוזים
ככח עוז כ"ח לחתיות דמלח דמלח דע"כ וכ"ח דם"נ וכ"ח
דמ"ה ויסוב הכל לחיתנו הרחמן וחל יהי מוכן (ר"ת
הפסוקים עם ע"כ) ב"י טוב חסדך וכו' נ' כחות דלעיל
"הי חסדך ה' עלינו ככאשר יחלנו לך.

ואני כחסדך בטחתי יגל לבי כישועתך חשירה לה'
כ"י גמ"ל ע"י. ד"מ חלהים חסדך בקרב
היכלך. דמלח חסדך מושיב חומים ממית קוממים כימיך-
"י' כח חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך. ולחי ברוב חסדך
חבח כי תך חמתחזה חל חיכל קדשך בירחתך. "ומם יהוה
ה' חכח וכלינם שידים עמי תפלה נחל חי. וכחסדך

תמית חיכי והחכדת על לורדי נפשי כי חלי עבדך
דהחירה פניך על עבדך הושיבני לחסדך. יאר עולם לעבדי
חלהים חסד והמת מן יכלכלהו.

ובבח קדוש שמתי הקדושי הינלחי מקדיחתינו
היום מר"ת וס"ת וחילופי תיבות וגירופי
שמות. ומספר חותיות ותיבות קבץ נפוצות ניצוצי הקדוש
חשר בבנול הרשעה ותשמיד כל ילדי פשע זרע שקר חשר
כוכבו ידיעו ות כרית כל חסות ה ומיה חשר המה מלוכפות
כגו ובכח קדושת שמך הקדוש ז"צ"ת העולה כמנין
חכנית"ן תמר וכירים יתן לנו תחוכה חלינו רע"ה ובזכות
קדושת שמך הקדוש היוצא מפכוך חיל בלע ויקיחנו
כחריה תשחק ותוניח כלעם סל הקליפות מפיהם נמה
תכים כוגדים תחרים בכלע רשע נדיק ממנו (ר"ת סם
ז"ת) זכור רחמיך יהו"ה וחסדך כי מעולם המה.
צדקתך לח כסיתי בתוך לבי לחמונתך ותשועתך לחמרתי
לח כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב. חתן לחמת ליעקב
חסד לחברהם חשר נשבעת לחבותינו מימי קדם. "הוה
יגמור בעדי ה' חסדך לעולם מעשי ידיך חל תרף. ר"ת סם
חכ"ו. חסדי ה' כי לח תמנו כי לח כלו רחמיו. ברוך
חלהים חשר לח הסיר תפלתי וחסדו מחתי. ולחי התפלתי
לך ה' עת רצון חלהים כרוב חסדך ענני כחמת ישעך
עשה למען שמך וכו' יהיו לרצון לחמרי פי וכו' והי נועם ה'
חלהינו וכו'.

פרק שני

לעת מנח על' יעדו יחד כל חרד ועמחדי המכורלי
שכחם ויהנה כהתעוררות הנפש לשר"ש
שמך ע"ה וכו'. התעוררות הנפש לשר"ש חלמיך ז"ל לעת
מנחת ערב השובבי"ם.

בתיב וכי יחכול חיש לחת כתו לחמה לח תנח
וכו' חס רחזה בעיני חדוניה נתכת כוהצ
ז"ל לחויתיה דיהבת עיטח לכל בלמח חמלות הני חיח'
לבני בלמח ולחמרת המ כתיב חס קב"ה עלייהו מרגלית
טבח דהוות ליה זכין לכו למבלח דת שתעכרן כה בחזי
עלמח וכי יחכוד חיש לח קב"ה לחת כתודה נשמת קדישין
לחמה למיהב חמה מחתעכדן בניהו בהחי עלמ' בחתיו
מכייהו בשבתח דיתקרי מנוחה לנשמח מלמח לח תנח
כנחת העבדים רלח תקום כל חודין ברזיח וקיים עבי
דיחדי כה מרח ושתלה כה דהיה לה לחבל טב בזמנחי
דגבתח דערן כמה"ח והשלים בחיחת למשך ודלי לחי
תפוק נקיה כרירח כרוך חותח חבל חס לח הבינו חת
מלוכלכה בסיכוני חכיון דעלו חתיו לחמוקה כרחמים

זה להחזיק נפשו ואחר כך מתחיל בשמחת בנין
דכר נשמתין קלקין בדרין ונפקין מבתי בלמתא כל
כשמתא ופשמתא עלאת בשמרת דחסמתא דמלכות וכלהו
בשמין ואחר כך היה נשמתא דבלמין ומיתת תדי להחזיק
נופח דשבק יכרין כתיב אחר גו יצרה גו כוח' יבד נפקת
דעה בעיני תדעיה דרך תכחיבת בחזון וכשיופף
דחטחין כדין לא יעדה נחלך ותחכיר דהוה נופח מיכה
והיה לה חזדמנתא לנביה כר היום דמחרה לתרעי
כתיבתא דנופה כדין כתיב והפרה כר' כדה נפשו
מכבר בשחת והפרה הלא חיהו בר גם דביטח דילים
דיפריק לה ויתוב כתיבתא לתרין כטרין קחבר קכ"ה
והפרה והפרה כתיבתא ולכתר דתב כתיבתא פרה לה
מלחחא דביהם נפש נכרי לה יעשון למכר כמלן עם נכרי
עלובתא חיהי נשמתא כר נפקא מבלמא וכר גם חמשי
חורחיה כהדיה הוא בשת לבלקא לבילה גו מצרין קדישין
כגין דמצרין קדישין קיימין בהתי חרחא דר"ב ומצרין
כוכרחין קיימין בההוא חרחא דביהם וכתה כשמתא כתי
מצרין קדישין קא מתעתדין לה לחת תכר לבד ולמיעל
לה לע"ג לה וכתה בהה מצרין טבר חין כחרח' דביהם
וחיכון מצרין דמלחא חבלה ואחין למיעבר בה נוקמין
ית תלת קלא ואוכח לגבי נפשי למשול למכר חיכון מלחכי
חבלה כנגד כה דמיהי מטרין דקב"ה שביד לה נמיר דלה
יפלוש כיה עם נכרי כהוא מבריכו דכטירו עלה ואם לבנו
יעדנה ת"ח כמה חת טה לבר נש בגזרהון דלה יפטי
חרחיו בהתי עלמא דמי וכה כ"ב כתתי עלמא ונטיר לה
לנשמת' כדקא יאות התי חיהו בר נש דקב"ה מתרעי ביה
וחסתיב ליה בכל זמן בתלי דיוי וחמר חמן כרח קדי את
דחית לי בה הוא עלמא כקבוך שובחי מתתקנן וכר התי
נשמתא נפק מהתו עלמא ובויח בקיומא ברעוא קב"ה תכיר
לה בכמה כהיון בכל זמנא קדמי בלא דח היה נשמתא
דבלמין בדי ודא הוא דכתיב ואם לבנו יברנה.

הת עוררי

הת עוררי נפשי תחזתי רעיתי עד
מתי תעתברי התשוררי שובי שובי

התלכלי ספרי והלי הבל אמור נעמי לך כי גרחל כי' שכרך
כי תחת חיותך בהיכלנתך מלכו המלכים כל קדושי עמך
בחוך ירחו חוד ואת עליתי על כולן בכור' בת מלך מפחק'
לפניו בכל עת. ומה לך עם עגיה מחורים בולה ומור' עטר'
כטופחת אבדה כי נטמחת וכי שנית טומחה תחת ליסך
ויתן כן פלגי הפיך הת שכבתו עמך בת לם ע כותו וכי
תכתי בירחות עבי ולהיהם מה. תעשתחי נפשי ומה תעטי
כי לו יעלוך חריך על חזיך לבוסה מחורים ומתעטפת
מחורים פרחבדים בבוחים כל חעלך יחרו ממך כלי יכלו
יגעו כל מעשך חת חרך מה תעשי כלם תכוסי ותבטלו
מפטם חלו ית לבוחי הת חרחת על זח רעתך לחי נפ לחות'
כוסם חלי הלהעלה בלילהוכי ועקוד עלך מת תעשי לוט

בקודה וחך תיצך כמוך כחמד חלין לחם פנים ויך פנה
הדרך וחך חשך מעשור ת חלך לא כי נדמי ותחי לא חלך
יפה כולך. סורו סמוך יקרחלך ותחת חיתך נרחם בגלל
החיים כנגור חכן כמדבים תקולע כתוך כף חלכלים. וחו
ידבר חלך כחלמו וכחלומו יכהלך לקול לתתו דעם נבחרות
לדבר ולומר פקדון חת החחרים ה חלת הנחלוה ותצרף
הסמיטוה ומעטה למעבדת הסביבה וחו חל שחל תורך
חל ידכתי בו' ונם חני כמוך חוי לי כי נחמתי כי כמוני כמוך
חטחלו עומו פעמנו ומדלנו ונם עלי יצבור כום כי חדר
חבל שחלה תחתי ינוע רעה ותכסמי תולעים.

על כן כעמדה יחד לנקם תרופה ותחוך למחלתיכו
עד חשר לח תחסך השעם ונשקוף ונרח' מה
כעשה כי יפקוד חל וכי יקום מה כשיבנו והנה זחת רבתיכו
כי מר הלח הוח כי יגר מרקמעבו כעיכי כי יפחיתנו כי חם
עור שתים רעות יעשה למו. לחת כי יסיר מלבנו עוניכו
ויסכיחנו חכ לחסחיכו עד חשר יעלה על רחשים ממכו
כי מעט ורעים הם מעשיו הכלתי שוכים ולעומתם על כל
לחת כמה וכמה מנות ומע"ם לו להתן בעתו. וזחת שני'
יעשה כי כעלות על לבנו לחת מכל מלות ה' חשר לח
תיעשנה ושמעתו ועשיתם. ישים בלבנו סכל הבלי להסכיל
מכר שוניכו ולהקל רשתנו כעיניכו ולהסוך בזכות עמיכו
כהמנחות שבות ותוחלות על הבל עד שכמעט פרקיב
לזכות יחשב לחדם הצון וחי לו מיום סדין חי לו מיום
התוכחה כי יקרח ויכח לתת דין וחשבון ויתפך
לחרבעת רבעיו וירחה עמו מכוכב מלחפי חכלה
חשר פעל ועשה כעוותיו דשקים וחחו דם כנפשו כגוד
חלף ודבה מימיו.

ואז יכהל ויבעק על פשח כמר לבו לחמר מי ילד
לי שה והם ידם חת זלידתנו בשמעך חולי
כעוותיך כי הקמת עליך רעה מכיתיך לרעתך לכפך
ונמוגך כתתית שחול כי ה ח חלקך על זה חספרה
וחלילה נפשי נפשי לך התמיתותיך כידי הכת הקרה לך
בקרתיך ממקום החיים וחקרוסה למק ם המת ושטומלה
לך לח חסתי לך ויכיתיך מכת לבוזי עבב וחבול ומכה
סריה. לבי לבי על חלליהם מיני מיני על חרוגיהם כתב
החסר כר' בשם ר"ת שיחמר חל לבם לבי לבי הלח ידעת
כי לח כברחת כי חם לעוב לנצבר מוס חייתך מדוע לח
זכרת חחרית הלח תדע כי כל הימים חשר חתה חי בכל
החרת כגל עובר וכמין יעופר מנוון וכעשן מחרוב ימיך
חרוכים ושיך קבוצים וכל חשר יעבור עלך יום לו לגל ת חם'
חלק מחלקי חיך וכגל יום תקדב חל הקבר ותעוף כלי
חבר ונחרב גלח וכר' כי עפר חתה ת ונח ת כי מן החדמ'
מנרת ועל מי כטחת כי מדרת ומרוע חתה נמהר ולח
תעבור על לבך שם כמר. יום חשר תחכר עבתך וכבדו'
חכמתך יום ירכן לשוחך לחמך יסגיעוך על כתף ים בלך

ועל ארץ תחתית ישליכך ועל כל מעשה ידיך וכחלכן תרכה וחסך לית תכבה יום תרחם ויחסבון ערוך והספר פתוח ומאזני מפקפק וכום תרעלה ביד ה׳ מס תמכס עמהם ותהמה כפתך בניהם ומה תעיב על דרומתיך הלח לז תרחם פרי מעלליך ותמרח בחלך ותם תחת כמות הבהמה ולח תהיה עתיד לתת דין וחסבון היה לך לעמוד במותך לך תלך למר ממות ולמקום חופל ארץ חסך וללמו׳ מס תבול עליך לימה ותכסה כלימס ולבושך גוש רמה ויזורה על נופך בפרית לבלתי השחיר לך שריד הלח היום ההוח נולח ואיום יום חסר לין מ׳ פרען׳ . יום תמרו׳ בכבי׳ תלניה ותביה . יום חרדה ובערפה . יום סופה ולנקה יום מספד מר׳ . יום תערוך לכל מעמד מול מעמד יום יחרה לף הלל וקללתו ובתכה כחם חמתו יום וירבו המעבדים והמכחובים יום ההמה כל לים ידיו על חלציו יום יחדרו כל חפציו יום תנוח הנשמים ותעלה הבוף בכלי מלח כוסס וכלימה מעלך כלבן דומס ובתה כן חרס על מי תבוס לעזרה לימי תהיה עליך מחרה הלח לז תלמר לוי לי מה עשיתי מרוע דבר ה׳ בזיתי ולח׳ שרירות לבי פניתי ובמס לתכסה כי ערום לנכי התקום והתבוס והכלם מחטחתי׳ ותן תודה לאלהיך בעוד כ פעך בגופך ובטר יחסכו ככבי נשפך סוב יום לחד לפני מיתתך החזק כמוסר לל תרף נגרה כי היה חיק . וכתב הרלח ז״ל ומטתך כרמב׳ תחסה ויכהלוך רעיונך מידי זוכרך חרדה ריב״ז בשעה פטירתו לחר לחולו כשחלה ריב״ז נכנסו תלמידיו לבקרו כיון שרחל לותם התחיל לבכות לחרו לו תלמידיו רבינו נר ישרחל עמוד היומי פעמים החזק מפני מה לתה בוכה לחר להם לילו לפני מלך בשר ודם היו מוליכים לותי שהיום כלן ומחר כקבר שלם כועם עלי לין כשעו כעם עולם ולם לזכרני לין לימורו לימור עולם ולם ממיתיני לין מיתתו מיתת עולם ולחי יכול לפייסו בדברים ולם לשוחדו בממון לף ע״פ כן הייתי בוכה ועכשיו שמוליכים לותי לפני מל״ה הקדוש ברוך הוח שהוח חי וקיים לעולם ולעולמי עולמים שלם כועם עלי לעולם ולם לזכרני לימור לימור עולם ולם ממיתני מיתתו מיתת עולם ולחי יכול לפייסו בדברים ולל לשוחדו בממון ולל עוד חלל שים לפני מתי דרכים לחת של ג״ע ולחד של גיהנם ולחי יודע בלזה מהן מוליכין לותי ולל לבכה ויהרך הלים וילפת ונשם כל לב ורפו כל ירים שם כלה זים נפלה שלהבת חרב׳ יום הדין הגורל מה יעשו לזכי קיר גוש עפר רמה ותולעה ככדי עון לשמה עוה על עוה כי יקיש הלב כי לי״ב קרבי׳ ויתפרדו הענמי׳ עגם מעגמו בהעלות על הלב כי יש יום לחל לזעם ודין על כל המעש׳ . ובכן יחרד הלב ויתד ממקומו להעלו׳ לת המרטע בלחד ומלם בנוס בעל בכי לפני השי התכון המרכה לסלוח ולזום לת רשעיהו יעזרו ולחיות יאמר חזק נעירה ונקיצה נחפשה דרכיו ונשובה מכל לחר חטלתו על הנפש

הנפש החמודה כבודה בת מלך ומרוץ נטהר כסיר רוב מעלליו מכנר פיני ה׳ ועל מסקרתנו כשמרה יחד ותיבד מבתיו מעיניכם יום ולילה לל כשבו כלחמי מלחמה על יגר סמוך כל יעוב לעוותיו כלחמ בתחל׳ ויהיה שלהיו עמכו כלחמר היה עם לכותיו חל יג זבנו ול יטמנו כי״ר . ולח״כ יעמוד המכורר שבהם בעל בכי להתפלל תפלת מנחה . ומנהג חסידים הרלשונים להתחזק בתפלת מנחה בימי הסובבים לזומרה בכוונה יתרה וכחימה וכחלחלה יתר על שחר הימים ומעלין לת המחזיק בה ובמלה בתפלתן ולחזון דדין דלכם כי עת רצון היא למעלה לפרט תיקון פנם הכרית בלחר יצחק סוד תק״ן ת״י הוח כוננה ויכד׳ כי ע״כ תקנו לותר במנחה מ זמור שכפפה וגם כלתה וכולי ידענו ח ל חל ח״י כמו שכיחרנו בחלק על חוב ע״ם והיה כי יעטף היום היטרחלי כרמיב לב בתפלה זו בלפנם קלק ל׳ הזרע מחץ מכתו ירפא ומימיך כי ביעחץ יקדח לך זר״ע : והוח מה שתקונים החסוכים לעון פנם הכרי להזהר בתפל׳ מנחה כל הימים וכיותר בימים הנזכרים ובעשי׳ לתקון עון חטמה זו . חך ורק שיעמוד בם כחימה וכירחה בשיתו על לבבו חטחת נעורין חטף הכעים לחלה עולם ה׳ בעון פנם הכרית ימים רבים ועיש וכבן יתקן מעוותו בתתו לת קולו בבכי ובעקה וכשפל קול התחינה שחמר בזוהר פרש׳ חמית הר״י גרולה בעקה שקופעת בזר דין על חדם מכל ימיו רבי יצחק חמר גדולה בעקה שמוטל על מד׳ הדין בל מעלה רבי יוסי חומר גדולה בעקה שמו ושל׳ בעולם הזה ובעולם הבח בשביל בעקה מחל השולם הזה והעולם הבח דרבתיב ויעקו חלק׳ בנ׳ להם וממנוקותיהם ינילם ע״כ במקה היו׳ הבעקה למיגלה רחם לכל הפחשים ולכך לעון פנם חשר חמרו חכמי הזוהר דלית תובח בעלמח דלח מי׳ ליה תשובה כר מהלי וכו׳ שחין הדבר תלוי בתשובה תתשובה תלח בבעקה שהיח למעלה מהתשובה תתלה כמו שכיחר החכיר בשער הקדושה שבל זה נחמר פני ה׳ בעוסי ליע להכרית מחרן זכרם ינקו וה׳ שמע כי עושי ר״ע הם הנקרחים המוניחים זרע לבטלה והם נכרתים מחרן החייס מפני היות הפנם כה לחבל בעקו בשובם בתשובה וה׳ שמע ומכל נדותם הנילם וכן הבכי הוח מהתפלרת התקונים לפנם זה כמו שכיחרנו למעלה ולחר כזוהר ויחי גודל ענייטו ותועלתו ז״ל ת״ח דתכי׳ דמכיון דנ׳ין מדי׳ הוה בהוח דקדק דלחה בגין למיהוי חולקיה דיעקב ולל בהוח דשם דעשו והיינו דתכי׳ כל כך גם דחוסי׳ דמיניקמי דקב״ה וחע״ג דלחתנ זרת עלים עוכפה להקדש ולל יכיל ההוח שוכפה לשלשה כיה מכ״ל מלחה דהוה לחה חתנ זר למיהוי חולק דשם והיינו בכעות לחקדימ ליה ליעקב ולל חתייהיב׳ ליה לעשו ע״כ .

עוד בזוהר פ׳ שמות מ״ד יהודה כל מילי דשלמת תלוין בתשובה ובשלמת דנלי כ״ב להקב״ה וכ״ם

וכ"ם מלן דלאשיד דמעין בצלותיה דלית תרע דלא עיילין לישון דמצין מה כתיב ותפתח ותרלהו לת הילר והכה כצר בוכה ותפתח דלא סכיכה דקיימת עלייהו דישראל כלימת על בנין והיא פתחה תדיר בזכותיהון דישראל כיון שפתחה ותרלהו לת הילר ילר שפטוכים דלישון ישראל דלטולן קמי מלריהון בכלא ומיד הדרו בתשובה ובכלן קמי כבלא דכבלא קמי לבוי מה כתיב והכה נצר בוכה כיון דבכי מתברי כל נזירין קשין ביצין מיד מה כתי' ותחמל עליו ע"כ. וביקר התפלה בבכי כתב האור המפלא ראיתו הלר"י ז"ל שהוא לעתי מנחת ערב דוקא ולא כתפלת שחרית. וסמוכות שלו מדברי הזוהר פר' ויחי ז"ל פולחנא דנלעתא דקא בעי בר נש לאתפלח קמי דקב"ה בשמ"ה וברכנה וכו' שמחה בנפרח ודנה ברמצח וכולי ע"כ כמן שכתוב בפרקי ר"א בם"ד. והכי בשאר תעניות לחמרו לגבי דתעניתא נדקה. וסימנך תעני"ת ת"ת עב"י. וכ"ם בתפלת מנחת תענית יחי השובבים לשר בתרומם בשבלתה מלד הן מנד לשר היא מהדברים שקודמין נזר של חדם כמ"ש וחטוך בנדקה פרוק ולותה לנחנו מבקשי בפנש זה והן מנד לשר נשנבה בקודש ופנה למעלה וכיה מעשה הנדקה שלו"ם וכמו שבחטאו נשתלקו החסדי למעלה כך במעשה הנדקה ימשיך החכדים ויתמתקו והנחה למדינו"ת עשה. ומבית ומחון תנשנו להרכו' הושע בשביכה נדק מלכותא קדישא לעומת מעוותו מעוותו לשר היה מזריע זרע החונה לבורות נשבריס עבד כי ימלך ושפחה כי תירש בבירתה כמו שבחטאו ברחם הע'. וכמו שבכנפיו נמלאו דם נפשות לחבוטים בעון זה והמית נפשות עתה יחיה נפשות רבות וחברול כמו שביהר הרב החסיד כה"ר לחלהם הלוי ע"ה כי על כל חלה כל לבב דוי בעון פנם זה ירבה בנדקה חים כמתנת ידו בכל תבלותיו בשחר הימים וביותר בימי השובבים הנזברים ועשים לתקון עוות עון זה כי הוא מספר התקונים לעון זה והיה מעשה הנדקה שלום כחמור. וחחר מעשה הנדקה בבכי יבלו בתחינה שמע קולי לשר ישמע בקולות המתוקן מרבינו החיי נתן ז"ל שסגולתו רב מחר לקבל התפלו ולתות שמי פתח ועמוד הס"ך להתפלל בתחנות כדר התפלה ובבכיים לשומע תפלה יחמר נוסח שנגו

הזה כרמעות שלים וכה תוחרו.

עינו לחבוי עבינו כיום נום תעבירינו זה כ"י בגר"ה נרול"ה לחכח"ו כי בהצלותינו על לבבינו כל לשר הכעסנוך ולשר הרע בעינינו נפלו פנינו ותנלה לוכינו תשבו עינינו מרחות ושפתותינו כלו ודממו ויום לבבו כקרבנו ויהי לימים להה חלהי הרוחות חנון ורחום ונדי"ק הסכת ושמע לחנת נעתק עבדיך השומרים לנוגך ירחים וחדרים רוצפים וחרדים כפופים נבהלים ומרחים ושיקוים בבכי מפכו וכנרה ובנוקה ובשר

מתחולני ומתנקים ויום ולילה מחפכיתיהם תמידים בקום למעשה שהיים טוכים על לחרית זכיר ונכעתי מלחמת כי חטחתם בעל לבם חרופה ובל מנהם כנחופה חוי לה לחותה בפה כי לין מסף לילדי זנוני לשר נידלנו ורוממנו והדבקנו רצה לל רעה ומלחינו הלרן זמה ושמחינו הבית ועלחינו החנרות תנרות בית ה' חללים חללים בתעלולים ונלולים בהכנים הקדם במקו הטמיפת ונכנו במות התיפ' ומתן מזבח ה' ועלתה עליה שמחית ונפחתו כל מקירות ונרפסו כל מציות כי מפנו הרעה נחסף הנדיק הנדיק לחד לבדה החמו"ה ונבלה ספחת מנרית ספחה תיעם נבירתה ולין ובמה ומתי נוכל לתקן כל לשר פיחתנו ונגדול כל לשר פרנסנו ולקבץ כל לשר פזרנו ולבבר ר הסומלה מן הקדם ולהוציא נלולים מבית ה' ולהסיב נדחים נד"חי יסרל לבנם.

ועתה ה' לם תפנה לחטחתינו לבדה תקותינו ולם תעמוד עוכותינו הנטו כרעתנו ולם לא תתמכנו לין תקומה למפלתנו ולם לא תחננו לוי לנו על לחריתנו. סוב נור ישועתנו ורחה בעין חמלתך נרת נוכינו ונסמתינו וקבל ברחמים תשובתינו ותפלתנו ותעבירנו ולל תבזה עצותינו לשר ברכינו כשלנו מכוש וכשרינו כחש מעמן ועתה כבוחינו לרפוק רלתי רחמיך נוצקים כרמע לב וקולחים בשמך הושיעה לדונינו המלך לל תעזבנו וביד זמך לל תפשנו ולל להרך לחפך תקחנו.

אהה ה' הנדיק נור תקותינו ותקות לבותינו שים פינק עלינו לטוב ולשר קיבנתה ולפפתה פודי לבותינו מבין הנוים בלרן מנרים תחת יד פרעה לחוז בפו"ף הדפת. ותומיל לאור יקר מזולל ניצוני הקהם לשר נטמנו שמה בן ברחמיך המלוכי' לבנים תזכור והחזק בדק ביתנו הרעוכה וחייתנו הפסועה מדוב הרע"ה להרניעה. ותקן כל לשר עותתנו ותלקם כל לשר פזרנו ותשמיד ותכרית כל ילרי פשע זרע פקר לשר בחטחינו נדלנו ותשלך במצולות ים כל לשת הזימה לשר בעוותינו כלכלנו והן מלופפות בנו ותרחיק מלתנו ומנבולינו. והפשנה כולה שבה והיתה לבבל כחין יסחר מנורן וכשמן מלחכה חיל כלע ויקיחנו מבטנו ירישנו לל ויסוב הכל לחיתנו הרחמן ולל ירח ממנו נדח כי לתה ה' לבדך מקבן נרחי יפרנ לחת ה' ח'כוס כ'רחמיך ו'כחב חסדך לת שבריו ו'חדם כ'טובך ו'חמלתך כנפר נעוריו והימים הרחשונים יפלו ולל תבן לל לשבינו ולל תכתר כנוך מחנו היה כח קהוב לנשותינו טרם תיך נקרח ולתה תענה נדבר ולתה תשמע כרבר שנחמר והיה טרם יקרלו ולחי לענה עוד הם מדברים ולחי לשמע כי לתה ה' עונה בכות נלה ושומע תפלה כל פה כחך לתה ה' שומע תבלה. ויבלים תפלתו ויתודה פיד לחר התבלה כתו

שבירלנו במשמרת סחדם ויכונו יחדיו להתוודות כל הקהל
נוסח וידוי זה ·

אלהינו ואלהי אבותינו תבא וכו׳ אבל חטאנו
פעמים לפניך ואבותינו חטאתי לודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי לה׳ ואתה נשאת
עון חטאתי סלה · **אשמנו** אבלנו מאכלות אסורות
אבלנו דברים הגריכים עטילה ולא נטלנו · **בגדנו**
ברבנו ברכות לבטלה ברבנו בלי כוונה בזיון חב ושם
הוריס ומוריס בחנו על כל עבירות שבתורה ושניות
ומדברי סופריס · **גזלנו** דעת המקום ודעת הבריות
גילינו סוד גיחינו · **דברנו** דופי לה׳ וכבלות הפה
ולינות דברנו בבי״ה בשעת התפלה דברנו בשעת
דבור של חול · **העוינו** התפללנו בלא כוונת הלב
התבדרנו בקלון חבריהו הלבנונו פני חבריהו ברבים
הוכיחנו שם רע על החיים ועל המתים הדהרנו היהודים
רעיב כיום ובחנו לידי טומאה בלילה הפגנו גבול רעיהו ·
זדרשענו והדבינו פשע נבלי חק · **זדנו** זמינו
הדר לבנו ועיניהו זללנו בכבוד התורה ובכבוד לומדיה
זכרנו שם שמים לבטלה · **חמכנו** חמדנו כסי וכתי
חבריהו חנפנו לעושי רשע חללנו את שם קדשך לוויה לנו
מיום הדין לוויה לנו מיום התוכחה חללנו שבתות ומועדי
קדשך חשדנו בכשרים · **טפלנו** שקר ומרמ׳
טמאינו עצמינו טמאינו דעיופינו טלטלנו מוקצה ביום
השבת טעינו בהוראה · **יעצנו** עצות רעות ישבנו
בסוסד לצים ישבנו בלח ק״ש · **כיחשנו** כעשנו בחול
בשבת וטרפה נפשינו בלחיהו כיניהו שם רע לרעיהו כלינו
שניהו בהבלי העולם ולא זכרנו כי תביאנו במשפט על כל
נעלם כפרנו של כל התורה כולה · **לצנו** לפרנו
תורה שלח לשמה ושלח לקדושה וטהרה לבשנו מעטנו שלח
במהכוין : **מרדנו** מרדנו במלכות שמים מרדנו
במלכות בית דוד מלכנו בבית המקדש ושלחת לחמנו
מבקשים מלהיהו פיהו שחוק מכרנו חבריהו ומכור כיד גוי
מעלנו בחרם · **נאצנו** נלכנו נשבענו לשוא ולשקר
נדרנו בשת נדר ולא שלמנו נשבענו ולא קיימנו נקמנו
ונטרנו שנאה בלביהו מן העולם הזה ומתענוניו נשתמשנו
בכתר של תורה נתתנו יד לפושעים וחטאים · **סרדנו**
סוררים ומורי׳ ועוללים וסוכים היינו סרנו ממשפטי נדקך
סרנו מלהדיק · **עוינו** עברנו על מצות עשה ועל
מצות לא תעשה עברנו על דברי חכמי׳ ותקנות יהס ועל
תקנות הקהל ועל חדמי נבור עיניהו יתומים ואלמנות
וחכיוני עמך · **פשענו** פרקנו מעליהו עול מלכות
שמים ועול ירחת שמים פגמנו בפ״כ לוחות תורתך
וכשמיעתך הקדושים בהדסור במחשבה ברהיה בשמיעה
ובקלה וכריחת כדבור ובמעשה פרשנו מן הנבור **צררנו**
ניעדנו חב ושם וחכמי ישראל נללנו במים חדירים לבקש

תלות יצרינו הרע · **קשינו** עורף קלקלנו והרכינו
קטפנו מלות עלי שיח קפצנו פי חכמים מהוכיח קפצנו
ידיהו מלעיון נדקה קלקלנו את חבריהו כשם · קבלנו לה״ל
קלקלנו נבורות הספע והפכנו לותם לבורות נשברים חשר
לא יכילו המים וגרמנו חילול שם קדשך בגוים עבד כי
ימלך ושפחה כי תירש גבירתה נשכבה בשפתנו ותבשנו
כלימתנו כי עוותינו הניו הלה ופשעינו החריכו קינהו חוי
להם לבניס שגלו מעל שולחן חביהם זה כמה ימים ושניס
רבים ועשים · **רשענו** רדפנו אחר הרדיה · רבנו עם
חרם חנם · רעים לשמים ועשים לבריות היטו ריטהו
את רעיהו · **שחתנו** שחתו תורתך שבחנו חלהותך
שמחנו במפלת חויבהו שמעהו אלהיל ת״ח ולא
מיחינו שבנו בתשובה וחא״כ חזדנו לחורינו הדע שחתנו
זדע קדם וכרחנו משחית לחבל בניס גדלנו ודוממנו והס
פשעו בנו גם בכנפיהו נמנאו דם נפשות לחביונים והנס
דמעת העשוקים ואין להס מנחם לבי לבי על חללים׳
מעי מעי על החוביהס חוי לרשע רע כי גמול ידיו
יעשה לו ·

תעבנו כל היס תוכחת טהיהו ותשתעו תקעבנו
כפיהו ולא קיימנו ואתה נדיק על כל
הבח עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו · ויאמר י״ב
מדות ויתר הכדר כמו שנתבאר במשמרת החדם בם״ד ·
וחא״כ ירבו בסליחות כבדר הנזכר במשמרת החדם · לך
ודק לפני הרחמים והסליחות יהדדו חלה מקרחי קדש
לעורר נדיק העליון חנון ורחום ונדיק ר״ת ב״כ יה׳
י״ושם ה״יס ו״מלואו י״עלון ה״שדה ו״כל חשר ב׳
ה״ונילה מכבוד נפשי להודות לת שמך כי יכתירו
נדיקי״ם כי תגמול עלי · וכל קדני דשעי לנדע תרוממנ׳
קרנות נדי״ק · רחשי תיבות יהי״ה · א״ור זרוע לנדי״ק
ולישרי לב שמחה · ה״שלך על ה׳ יהבך והוח יכלכלך לא
יתן לעולם מוט לנדי״ק · י״הוה נדיק קכן עבות דשעי ·
ה״טיבה ברצונך לת ניון ר״ת חמ״ת · א״מרו נדי״ק כי
טוב כי פדי מעלליהס יהכלו · מ״גדל עוז שם ה׳ ירון
נדי״ק וכשנב · ר״חלמה שפתי שקר הדוברות על נדיק
עתק בנאוה וכוז · (ר״ת חחה״ע) א״ורח לנדי״ק מיסרים
יסוד מעג׳ נדי״ק תפלם ח׳נון ה׳ ופדי״ק ואלהיהו מרחם ·
ה״טט לבריה כי מלחו מחסכי חרץ נחות חמס ע״יכי ה״
לל נדיקי״ם ולזכיו חל שועתם כ״ח ח׳ · כ״עבור סופה
ואין רשע ונדי״ק יסוד עולם · ח״י ה׳ וברוך נורי וירום
חלהי ישעי · כ״ח ב׳ · ב״י חתה תברך נדי״ק ה׳ כנגנ
רנון תעטרנו · ח״נור חדבך על ירך נבורלהודך והדרך
כ״נ · כ״י נדיק ה׳ נדקות חהב יסר יחזו פניטו · ה״כד
וחמת כפנשו נד״ק וסלו״ם נשקו · יטיבך ה׳ נחדרי כב״ח
יטיבך ה׳ תרעץ חויב · **שם ע״ב** ״הוה נדי״ק בקרב
לא יטשה עולם בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר

ולא יד׳ עול בוסת . ו׳ יאמר אדם לה׳ אשר [illegible]
אלהים שופטים בארץ . ד׳ בר [illegible]
יבחים ויחגיר ח׳ לך ולך יבבה [illegible]
ברכה וכו׳ . ה׳ אמיר נא ר׳ ע [illegible]
לבוחת וכלות אלהים נדי׳ק ד׳ במך בולם נדיקי׳ם בעולם
ירבו אלה׳ן נגר מעשי מעשה יד׳ להתפאר . י׳ עליו יד׳י
וכל אשר בו אז ישכנו כל עבדי יעב׳ . ו׳ תעוות נדיקי׳ם
פה׳ מעוז בצות נדיק . ח׳ לא תמים דרכו אמר׳ת ה׳
נרופה מבן הוא לכל החומים כו . י׳ ושב בסתר עליון בכל
שד׳י יתלונן . ל׳ת חב׳ו . ח׳ לנגדי ה׳ תמיד ר׳ע מלים
חמסים תבונרכי . ב׳ לכות נרחם נדי׳ק ופי רשעים יכסה
חמס . ג׳ דיקי׳ם ישמחו יעלזו לפני אלהים וישישו בשמחה
(ל׳ת עם וזת׳י) זרח כחשך אור ליושרים חנון ורחום
ונרי׳ק . צ׳ דיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה .
ר׳ מות׳ת רשע רעה ושונאי נדי׳ק יאשמו . י׳ שמחו השמים
ותגל הארץ ירעם הים ומלואו . ולחדי כן עלת דברו
ברחמים וסליחות עד תומו וקדים תתקבל ומומור כ׳ל
ובח אלוי נתן הכניסו אלהים יחננו : וקדים ותעבו
וכו׳ וכלילות השובב׳ם לחר שתעב׳ לא ימלא בשנו כשר
ויין בעבון מיתבלח לנו ואת שכרו כשמשרו וגם כי המלכל
מכיל את השיבה ולאן השעה נדיכה לכך לחר כי הוא
עשוק בתקון פגם בריתו נדיק להשביע עלמו מדברי תור׳
תחלה ולחר ישכב עם מיתי׳ קבלה קבלון יעבדנו כו לשמלו
כי כך היה המרה בכח חלום שיזרחלי להתקדם עלמו עם
הם רעים להדיבק ולם לח יהנה עלמו בקדוש יתיה ובחיב
פיפיות בתורה ובק״ם בדת וכשורה לפשר שיטמיהו ח״ו
לכן נפש כי תשבע מדברי תור׳ לפני השיבה לח תדבקהו
הרעה כמ״ש בב׳ דברות לחי׳ כל המשביע עלמו מד״ת
ולן לין מבשרין לחותו בשורת רעות שנאמר ושבע ילין
כל יפקד ר״ע ור״ע נקרח השוגע כעין הרע :

ובתב רבי׳ החור המופלח הח״ר ז׳ל שתקון עון
קלקלת הודע היח להמית לחותם השופים
הנשמים לחותם הנשמות הנשוקות כיד החיצוני ולהעלו׳
חותם הנשמות למקומם ע״י כוונת ק״ש על מטתו בכל
לילה ום לשבר יעבור חיל להמית הנשמות כשנלת כוונת הק״ש שלי
וקב״ה בכל לילה כמ״ש בזהר בלק דף רי״ח כף לא יעשה
עד יחכל טרף ר״ח חמר מרוי לא ישכב חלח בכל לילה כך
כך גם תיהי חדל בשקודי דמלריס לא שביב על ערסי עד
דקטיל חלף ומלה ועשרי וחמש מלילון ויהין כיסין דשרין
עימיה רבי ח כח חמר חלף חינון ד׳ סטר שמשל דכתי׳ יפול
מנדך חלף כמה דכתיב יעלו חסידים בכבוד רוממות חל
בגרונם וכו׳ לעשות נקמים הם״ד לא ישכב עד יחכל טרף
ודיל הוא לעשות בהם משפט ע״כ ובק״ם ים רמ״ח תיבות
עם מ״ם תחילה חל מלך נחמן והוא רמ״ח להרוב בהם
המזיקים לשר ברח משמית לחבל ע׳ טיפות קרי וז״ם לא

יעבב שר יחבל שר״ף כי כהרוב לחתן המזיקין חז טורפים
חדם הנשמות של הקדושה ומחזירים למקומם והלים
הדם יום ולילה כל הימים ובימי העוברי׳ם הנזכרי׳
ונשמים לתקון פגם זה נלרי חדם ק״ם על מטתו כסדר
המסדר מהרב ז׳ל ולחר הוח מעבוד בפתרי תורה
חיובח רמיח עליה לעשות כוונים כה בכל לחר כיולרו
בחלק הקידוש .

וקודם הק״ם יחמר כימי העוברים הי״ב מדות
כקורח בתורה וי״ב דמי חל כמוך וחח״כ
לנגדם החינוקים יחמר הנוסח הזה יהי׳ רח״י מ״ח חחל
כוכר חס״ד לחלפי׳ם שיחח עתה עת רחמים ורצון לפניך
ויתמך מתקוכה תמיכתה דדיקנח **נוצר** חס״ד שבו עם
יו״ד ה״י ו״ו ה״י כמספר חס״ד שפיע לתקון תשיע דדיקנ׳
לאלפים שבו עם חלף ה״ח יו״ד ה״ח שבנידוף עשר
חות יותיו יעלה למספר חלף ה״י יו״ד ה״י כמספר חלפים
ומן השפע החוח מצו יצח מתיק **אדני א הים**
שמחת המתיחילים מחלפין התלוי׳ כתקון לחלפי׳ ויתתקו
ס״ך ופ״ר דיכין דוד״ן וככן תשליך כמצולות הים עליון
לנ״מ ולילית וכתם וכל השפחיות יעבר כבדחו על ידיכו
ותחכה מרפשעים חוד יוקחתם מפשות הקדש חדכ״י ש״ס
וכבח תקוכה תליסר דדיקנח וכק״ם שבולה קם״ח חלף ה״י
יו״ד ה״י וכמספר חלפים וכמספר חדני חלהים יעלו כל
הנשמות וכל נימלות הקדושה שכתפוזרו על ידיכו כתוך
הקליפות ויח זרו חל הקדושה כמספר הרחשון מכוון מכל
ר״ע ולח נפשותיכו תטהר מכל החיכומו כל ובשו שלמו וכל
יתלחזו בתשלתיכו וכלימו מותירתיכו בכח שילוב כ׳ שמות
חלהים **אאאלדהייים** עשר
לחתיותיהם שלים
למספר יעקב וכן מספר נקודות הכתף שבהם ושוח יש
לשון לעשתן להכריתם כהכרת רשעים וכבח שם
ואדני היוכח מפ״י ח״ל השט״ן יעב״ר . כלה גרם
תגרם עשו שמקטרגים נרים מופלים כרשב
חיילים והיו כלח חו יהיו כאון לפני רוח ומלחך ח דוחח
למען יחלבון ידיך . הושיעה ימיכך ועכיכו יהיו לרצון וכי
ויהי נופם ר׳ וכו׳ . וכבר בילחנו בחלק הקודם חת הות׳
לפרט לילות השובבים בתקון רחם המסה ולחר ים חיתו
דבר ה׳ ישית מעייכו כו כי הוח מספר התקופי׳ לחר בילו
רבכו הקדוש ז״ל בשער היחודים ע״ם ותעלוזכה כליותך
בשביות חמדתי לנפש כי תשב״ע לבטח בשפתים וכל ימי
השובבי״ם יניח לכן תחת מרה זותיו ייכון לכוונת הלבן
שמספרה עם כ״ן חלף כין כ חוי״ן שמסברו ב״ן ויוה שלח
יגם במטתו עוש כרוגלו וכ״ם שלח יפח בלעו עוש ברוח
בשוכבו על מטתו .

ואשר לח ימים בחלה בשחר הימים לקום לרחם
חמוכית . הנה הימים החלה הנזכרים

וכע שים לתקון פגם הברית לו בכח יגבר חס לקדש
חצות ורות לעסוק בתורה ויתעדל לחבר לילה ביום ע"י
תורה לשומת מה שהיה נרגן מפריד חלוף בהתעסקות
הטפה לחון ולא יתעצב עצמו בשינה כל הלילה פן
יטמטמוהו ח"ו כמ"ש הרשב"י ע"ה כמי שמת דמתעצב בשינת
הלילה נפקי מניייהו שירה ושירות ולא רע ומר עוזבו את
ה' בשהר הימים הזים שוכבי לחוש עוד יגדל הכאב
מלד בימי התקון כי מי בער בידו"ח יבכה ובידו השבית
המקבות והגרזן להתעם ולנתוץ ולהחריב ולהרוס בניינו
והלא למה זה דומה לנותל את בית לעומתו ונמצא חייבו
ומבקש רעתו שמור בתוכו · כי בעל כל הלה לים התעתים
יהא זריז וזכור ולא יעסק בתורה ביום והוא שבע ממנה יהן
החיוב לו להחריך בתחלת הלילה בעסק התורה בחופן
שלא יוכל לקום בחצות ותחכם עוני ברחבו ויכלכל
דבריו במשפט שיעסוק בתורה ביום עד שיעבע ובתחלת
הלילה יבכה בתורה ג"כ כדי שתעלה הנשמה ע"י הבל
התורה לכל לא לשבעה כדי שלא יבטל מלקום בחצות רת
שהוא עיקר עסק התורה ומה שזכו ומה יוסיף לא יכהו
ככה כל הימים לשר חין לך מדה טובה הימנה כנוד מכמה
מקומות כזוהר · וכב"פ לא יעבור מלפשוטו כמ' יום ימי
המובכ"ם כפי שיעורו · ולשר הוא מתעסקי התורה
לשר לא את לבו לל לחזרת רבי שמעון בזוה"ק לאמר
נדיק דקדיב לאתתיה ביומין דחול נרים דאתתביד קדם
חול וכולי :

הנה שומר הברי במצעם התשוב בשלה הימים רחוי
להסיחו מדעתו ולהתקדש עצמו כנדיק חי
העולמי שלא להמציכו בחול שלא לערב קדש בחול הפך
מעש תשובתו · ויעיין מה שכתבנו בתריכו בשר זה בפרקי
שנת · לך ורק לא נאמרו כל השיעורי הללו אלא לימלה ה'
וחושבי שמו שתמיד ילחת ה' ע"ל פחסם וחיקן מציחין את
דעתם תמיד כל היום מעשע תשוכת ואברם מסוד בידם
והכל לפי מה שהוא לדם ולשר ירגיז בשבמו פן ח"ו יגא
התשוב בשברו :

ואשר לא נוסה להיות מתשכיחי הבקר בב' הב
ביתר הימים בימים החלה יחזיק במעוז
מנהג זה להיות מסכים לחשון לבית הכנסת לשר גם זה
מפרט תיקון פגם הברית להיות שהיר בכל תדות שמו
חכמים סלים הישרהלי נקדח בהם נדיק שהם תחוות
נמדת נדיק חי העולמים · והמסכים להיות לחשון בבית
הכנסת הוא שומד במדריגה דנדיק כמ"ש כזוהר פרשת
תרומה ת"ח ההוא קדמאי דאתתכח בבי' כניסתא ואזיל
בבי' כניסתא זכאה חולקיה דאיהו קיימא בדדגא דנדיק
בהדיה דשכינתא ודא איהו ומשהרי ימנאוכני דא סליק
בשליקו שלשה ת"כ וכבר ימד לשד מהשברים שבוניניו
שיר מיוסד על מבלת הקודש לבי"ה ופרטו מודיו להיות

כל שים שורד לותו לרשם השמרות · ומה טוב ומה ופיו
של עושה הלה לחיתן לעולם שום לנדיק · וכתב הרב ז"ל
שבכל יום ויום יכוין לתת פרוטה לשד לנדקה כויבך חוד
כשיומר ואתה מושל בב"ל שהוא מד' הנדיק והוא תקון
חשוב לתקון פגם הברית ולפרות נפשו מתוך הקליפות
ובפרט לם יזכה להיות נבחי נדקה שהוא מלחז בשבת
הנדיק כמ"ש בזוהר פ' ובשב דף ר"ח ז"ל פוד מתן לשחזיק
דת נדיק נדקתו עומדת לעד דת בנסת ישרהל וכו' ותת
חזי מלכות שמים לחיהו כי מקדשת לקיומת כל מסכנין בגו
נלחה דשכינתא ומדיק דת מקרי גבחי נדקה למיחן ולמיזן
לכלה דכתיב פוד רתן לחכזונים בגין כך בבחי נדקה
נטלין לשר לקבל כלה ע"כ ולא' כתמי יחזיק במעוז מנהג
זה ביתר הימי וביות' בימי השלה ולשר לא תשיב ידו לא לזה
לא לזה ידרוש יום יום לעשו עצמו נדיק ועשה נדק' רחמי'
כמו שפירשו חכמי הזוהר **צ'** תשעים לחמים ד' לחרבע
קדושות קמלה כרכו ר"ח לחמשה חומשי תורה · ובתקוני
פירשו במקום לחר כי מנדיק הס' קדישין שנדק לעטות
מידי יום ביומו · ונם יהא בוהרבתפלתו לתוך נחו"ה
לתפל"ה לסור היחוד לבוחת הדיוק שפם בין הדבקים
בבון פשעו ולהיות רגיל להיות כל תפלותיו כדמעו שליש
בלה הימים כמו שבילרנו למעלה שהוא תיקון חשוב
לפרט זה עיין פס ·

ובתב הרב ז"ל שבכל התפלו יכוין בכרב' תקב
בסופר בפס היוצא מג' תיבות יה"ד
מלרב"ע בכפו"ת ויהוה פס חב"ן היוצא מר"ת הי"ל בל"ע
ו"יקילם ויכוין לותן הח' בנקוד שבא פתח · והב' בנקוד
נירי · והו"ה בנקוד שורק לשר הפס עם נקודותיו המ
יצלו למספר פס ע"ב של תיקון שו"ל שעיקר פנימיתו בפס
ע"ב ורלוי להיות כל חיש מעתי' פס כרמע לב שתקיף
הקליפה טיוטות קריו שבגלגו בה בבח פס זה ופס הוי"ה
ב"ה ויכוין הוי"ה לחת עם פס זה בנקוד היור שבא והה'
נירי והוא"ו פתח והה' שבא ויכוין כין י"ר לן"ר שבו פס
חב"ו הנבר ובלומרו בח"י מקבן נדקי וכו' יעלב בהויה
ההיא פס חב"ו נקוד הבו' ויהיה כוונתו בלומרו מקבן נדקי
לטיוטות קריו שהם נדחים שיקבצם הקב"ה בבח מספר
נדק"י שהוא ע"ב ·

ובימי הסובבי יכוין לפס מחשב שהוא טפטפ"ים
ובמו פס כו' זו וביום רחשון יכוין ע"ל בב"ח
ביום שני יכוין הויה בנקוד הל מי **יהוה** ובעל מב"ן ·
וביום ג' ובי"ר יכוין ב"וה פח"ר [illegible] וביום ה' יכוין
ע"ל מב"ן וביום ו' יכוין על נבח · וינרף עוד חל כוונה
זו בכל יום פס המרבעה והחות במינה הוא מחיר ועולמות
בי"ע בל יום העולם השלש ביום ההוא · ויהא דיר מחר
שלא לבח לידי נדבה לבטלה בחשר הוא יתן מוס לנדיק
מכין הברכות להשפיע החונה ח"ו כנודע בסוד לא תשא

ומעיקר תקון לות הברית כתב הרב בפער הקדושה שהוא להיות שם שינוים כי על ידי רהיות הענין בפנם הברית כמ"ש ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם לבא ויניח תרי מדמדי דעבירה וכשהעין הולכנוס נקרא ר"ע כיון שבא לידי ר"ע על ידי פגם הרהור ואמרו חכמים ונכמרת מכל דבר רע שלא יבתכל בחשה נלה ואפי' פניה ופה"ח אפי' מבוערת ולא בבגדי נשב אשה אפי' שטוחים על הכותל במעיר כעליהן ולא בבהמה ועוף בשעה שנזקקין זה לזה ואמרו אפי' מלא כיוצא כמלאך המות יענים שינוי שלא יבתכל ושמש' פירש הזהרות לל תפנו אל האלילים על הכרכלות בנשים שהמסתכ' כהן שופה עמו שלא מכנה ומכני' רוח הטומא' בקרבו וביותר אם החשה ההיא בנדתה במשכיר על עצמו מלותה הטומאה הכר עליה. כי על כן נלוה לאחרי לפי ולא לאחורי אשה: גם אמרו המרגה מבות מידו ליד החשב כדי להסתכל בה אפי' הוא במשה רביני עליו השלום לא ינקה מדינה של גיהנ' שנאמר יד ליד לא ינקה רע. ובזהר שהיבר הרע מפתחו לאחר בהתר לאחר לו הלא היוב עוב רע בהסתכלות' כי אין כוונתך לזון עיניך רק להכי' החם ההיה אלא הכעל נפש יחום עצמו ויעשה נדר וקיים לעצמי ויתן עיניו ולבו לאחר הרי במשון נביר שבנביאים נם אפי' שבאחרונים דוד הע"ה. חכם שבחכמי' בלתה ע"ה נכשלו בחשה ובזהר פרשת פקודי אמרו אים מה אחד הגדר' פתו"ת על נם שהוא מפתה לבני' אדם להסתכל ולדבות במה שהינו נריך לו בכפה מיני כאיפין וזכינין ולא' מיתת האדם! כשנסבר בקבל' כח המתנה ההוא ומחויב להדם נבמהי ואח"כ נח הלין בהסתדיות ומסבר עיניו אדן את האדם בישורין קבים ומרים.

ורבינו בקדוש האר"י ז"ל הניד כי יש עוון קטן שנקרא בתירה רחה ונקראת כך על שם עהוה מרחוק ועל עוף זה הניד חכמים שנקרא כן ע"ש עהוה מרחוק ומזה ברחייתה ולכן העוסק לל האדם המסתכל בבשים תבוללנל נפשותו כעוף זה מדם בשנר מדם ומכל שם נשר רב וז"ם לומרים בפני דברים רבי לחת בר יחסיה לומר כל המופס בנשים כוף בח לידי עבירה כלומר חף אם רחית שלא נכשל בעבירה בפועל כחן מוף בסוד הגלגול בח לידי עבירה לחיות מזמה בשינוי בעוף המזכר ומעני היות פגם הרהור בדולה כל כך כמו שביארנו מקומי בפרדם שתקשי רבי מתיא בן הרם מבמרים בשינוי כדי שלא יבתכל כמ"ש בלוברה כפ' בן בורית יוסף מעבה בר"ת בן חרם שהיה יושב בבית המדרש ופסק בתורה והיה זה כניו דומות להמה וקלבתה בניו דומות למלאכי הברית שמימיו לא נשא עיניו לאשה בבולם פגם אחד בבר בפני לפניו ומתקנת בו המרן לאפבר הדם כמו זה לא חטא האדם לבני הקדוש ברוך הוא רבינו בל עולם רבי מתיא בן מרם

ולא עם הילהיך כמ"ש בזוהר פרשת יתרו ופונש מלד למעשה תעוכתו בלילה הימים וכן שלח יגרהם לאחרי בכון ברכיה לבטלה כגון שאין ט' בבית הכנסת בחזר התפלה שיבנו לאחן על בלתי ענות היא. לו החזר התפלה ולהינני פוכה לא ים עם ט' שיבנו לאחן בלמת כדינו לדעת על מי עונים והמה ברכות לבטלה וכבר הזהרנו בפרש זה בחלק הקודש.

ובבל יום ויום מיתי הסובבים לחר ג' תפלותיו ויאמר פ' ואתה לא תירח עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שביהם ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד לאתה לא תירח עבדי יעקב נאם ה' כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוי' אשר הדחתיך שמה ואותך לא אעש' כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך. ויכון אות ואזך מארץ שביהם כל הטפות ניחוצות קרון העפוקי' בקליפה שיעובו מחות לחיי' ויש בפסוק לחד כ"ב תיבות לעומת כ"ב לחתיות התורה בפסוק הפני כ"ז לעומת חלף בית עם לחתיות מנצפ"ך. וכללותן הם מ"ט ותכוין להוניח על ידי זה הניחוצות שנפלו במ"ט שערי טומאה ולהכיון למ"ט שערי קדושה.

וחחר כך יאמר פסוק.

האל תמיד דרכו למרת ה' נרוחה מבן הוא לכל החומים בו. וכוים י"ח תיבות להכפיות י"ח קליפין ומה שהיתה המלכות מלר"ת חסוב להיו למר"ת. וכיומים חלו חם הוא כעל כתרי תיבה יהים רוב לשורו בכתרי תורה ובגלה סודי תורה למי שהוא נדיק ורחן שמים שלמרו בתקונים ז"ל מחן דמבלי לנדיקייחו גרם לנדיק להסתלה כרוחים רחוריתה ולעכיבתה לחור רז לחתרי ובהסוח ומנוח והמסכילים יזהירו כזוהר הרקיע עד כחן וכבר ביחרנו למעלה כדר הלימוד ליומים חלו כזוהר ובתקונים עיין שם.

ומנהג חסידים להיות רודפים כמשך הימי' הלזה ביותר ללבת לבבית מילה סוד ה' ליריחין וקל נם חת מתחוקי כיותר"ן לדרוש לחד השלום אשר נם הוא מתפלר' התקונים לפנם הברית כי כחשר היה נרנן מצרך שלו"ם הסי"ת כן יקדם לתוך השלו' כין חים לחשתו וכין חדם לחבחו: וחנכי מהנתי במשך ימי הסובבים לחתבודד בחדרי ולמצם בשיחת חולין כל החשבל כי שימר הברית הוא מדת השתיקה כחשר ירשת שבברית השלום מבוין נגד ברית השעור זכהשמר השלום ברית המעור שער מילונו וזה סוד נבול לשון מר"ע כמו שביחר החכיד בשער הקדושה בחוכ. והחברה במקום בני חדם שוחה עמוקה בי זרות וכן לענין התבודדות הוא סורם גדול לקדושת הנחשבות כי כל זמן שחדם פרוד לבלתי ובכח בדחבות קדיה לא יוכל לקדם מחשבותיו ולא ימבי"מלה"ר ומבשם חו לנפחות וחטח בהלות הבין.

מה הוא לפניך אמילה נדיק נמור הוא אמר לפניו תן לי רשות ואסיתנן אמר ליה אין אתה יכול לו אף על פי כולך נדמה לו כאלמא יפה שלח היתה כדמותה בעולם מימות עולם אמה אחות תובל קין שמעו כה מלאכי השרת עקד לפניו כיון שראה אותה הפך פניו ונתנה לאחריו שוב בא ועמד לו על צד שמאלו הפך פניו לצד ימין והיה מתפכחת לו מכל צד אמר מתירא אני שמא יתגבר עלי י"ר ויחטיאני מה עשה אותו נדיק קרא לאותו תלמיד שהיה מפרש לפניו ר"ל הבא לי ספר ומצא' הביא לו מסמרין וכתבן בפניו כיון שראה השטן כך נזדעזע ונפל לאחריו באותה שעה קרא הקב"ה לרפאל ר"ל לך לרפא את ר"מ בן חרס כא ועמד לפניו אמר לו מי אתה ר"ל אני רפאל שלחני הקב"ה לרפא את עיניך ר"ל הניחני מה שהיה היה חזר לפני הקב"ה ר"ל רבש"ע כך וכך ר"ל רבי מתיא ר"ל לך ולמוד לו אני ערב שלח ישלוט בו יצה"ר אותו מכאן אמרו חכמים כל שאינו נופה בעשים אין יצה"ר שולט בו עכ"ל:

וגם בכלל זה הדבוק עם האשה נורם שתדבקהו הרע"ה ויטמאהו כמו שפירש השיר בפסוק הקדושה ז"ס לומרו ולא תדבק שיהא עם האשה וכו' כל זמן שאדם מדבק שיהא עם האשה גורם לע"ה לעשות בר"ל שמשך הלילית הנקרא לעה לטמאו ומפיו ירד גיהנ' לעכל הרע ההוא הנדבק בו ובענין מה נקרא רבוי שיהא עם האשה התמירו בתמיני דעזבין ז"ל רבי יוסי הגלילי הוה חזיל בתריח אשכחה לברוריה ח"ל בחזיה דרך נלך ללוד אמרה ליה גלילי סוטה כך אמרו חכמים לא תרבה שיחה עם האשה היה לך לומר כלוד ע"כ ומכאן ידין הירא שחיים למעט בשאר האשה כל האפשר ביתר הימים וביותר בשעת ימי תשובת השובבים ובפרט בשאתה בדם טמיך למעט בה הדבור ביותר וכמ"ש כרבה פרשת נשא הרי הוא אומר והלא האשה בנדת טומאתה לא תקרב יכול יהבקנה ודבר עמה דברים בטלים ת"ל לא תקרב וכו' וכמו שמניך ליזהר מלהדבות הדבור עמה כן נריך להזהר בתקנת חכמים שלא יאכל עמה בקערה אף לא רבים בני הבית עמה ושאר פרטי דינין המבוארים בהל' נדה כי בעוברו אי' מכל שלה מוסך הטומאה שאר בשאתו עליו ותדבקהו הרע"ה ח"ו וכל מה שאסרו חכמים בשאתו נדה לבוד בשאת חיים מק"ו ומה לשאתו נדה שמותרת ביחוד לבוד בבגיעה אי' שאסורה ביחוד לא כ"ש שיהא אסור לבגוע בה ולאכול עמה בקערה אחת או לקבל מידה לידו וע"כ נאמ' לא יקח כל המובע בה לשכל כן לא התמים יבחרו לו הלזו היה דרך יפרה להוכר את התבודד ולמלום בחברת אנשים ואף בביתו ייחד לו חדר בפני עצמו להתבודד עם אשתו לבדה כל הימים ואם לאו לא יעבור מעשות בבדד הזה בכל ימי תשובה בחמיר והת"ח

נריכין לזהיר ביותר כי החיצונים רצים להדבק בהם וכל חיזה נד שימנאו לידבק מיד דבוקים בהם ויטמאו אותם ובנגעי"ם עוסק ח"ן וזה בכל הימי' כ"ש בזמן כיעור כמעש' התשובה כימי השובבים כי תבער אש קנאתם להתגרות בהם יותר כנודע. ואדוני אבי מורי ז"ל היה מהדר במשך ימי השובבים להיות סנדק עכ"פ פעם א' בתוך זמן זה ולא יעבור מפני כל כופר כי סוף תקון נפלא להיות סילר הנימול על ברכיו ועל הסוקיים לכפר מאשר חטא בירכיו ולו יחס לו עשו פלנית הרשעה ואף גם מעול' לא זו מלנדל יתומים בתוך ביתו ככוד יוכף י"פ תו"אר ו"עה מ"לאה ר"ת ית"ם וס תקון לפגם מדת הנדיק אף הוא היה מתכוין לחמם עצמו בעשותו מצות סכאות לידו בעסק דב ובזיתר בגיעת המצות לפסח כמו שכתב הרב ז"ל ואמר כי מי שהמצוות הן ערבי כידו קרוב להיות טמא נזרו כדכתיב ואם תלכו עמי בקרי שתעשו המצות בחקרתי ובמקרה אף הכי הלך עמכם בחמת קרי ותמיד היה פוקד עליהם טרם יפשב ובקול הרעים קול הלילה לאמר אל כביי לייט לאמץ דשכיב לפרקדן וכיוצא בלילה הדברים ומה טובו ומה יופי לאכ לשר הלה לו להדיק את בניו מקטנותם כדרך היער לא יכשלו בה ולהיו עיניו מקומו' עליהם כשיגדלו לאו מר' כאשר שמעם בשמונה ימי המילה לבל יכשלו בעון פגם ז"ל לשר הן דבים בנים שחיתים בלין מבין ובסום כפרד לין הבין גודל פגם הוגה"ק ז"ל הנדילו עוכות עד לשמי' והקולר תלוי בגוהר לאביהם שהיה לו להודיעם בלאחר יד עונשן על דברים וחומר שבם שם יבלו להטמא בשת מחנה הקליפה ובכן לשרי בניו אחריו זרע קדש בהוכי ה' להשיגן מיד אשה כאופן שלא ישיגתו טעם חטא ואשר חיזקו מצניף פלא בניו בענין זה לון שפק כי שלחים עופה ופוקד עוכות הבנים על האבות ואמתו לאבות על בנים כמ"ש. ומלחמה הכתם נפשי על עון לאבות על בנים בענין ניסוחיהם וכבו הדעו' מזוהמות לשר ימצעו עצמם להשיג אשה לא מחשבים ורצוכם שלא מרצון לאבותיהם ולקרוביהם שהם כפופין להם ואינן רוצים להשיגן עד שימצאו מהם הדחויה בעופר וכבוד ויש לאשר יכיחו מצותם לפי שים להם לאחים או לאחיות נדולו מהם ולא יעשה כן במקומן להשיג החח הקטן לפני הגדול. ויש לאשר רצוכם לעשות חפץ ה' ליפת אשה לקיים מצות בורחו לבל חוששין שלא יאמרו עליהם שתובעים בפיהם דבר שאפי' קל שבקלים לא יבטא בשפתיים וכאלה רבות אתיא לבכב מעוותיהם על דבר

מה בענין שטרי פטיקתם ומוהר ומתן:

אויה להם אלה עליו' וכח להם שתתהפך פילוסופיא

על פניהם אשר בחדו להיות מנודים לעמים ושמו מכ"ן רימה ותולעה ולא בכלמו מבל אשר הם עושים בנים משחיתים מנדם חלף ורבבה מימיכם שם הרגישה לילית אחת ומנוחה לה מנוח כל זמן שפנויים בלא אשה

וכבר חז"ל דמ"ח ועד ך' מתיבים לאדם בשמים וכיון ש נכר ך' סנה ולא כשאר מכריזים עליו שהוא מפורה והנ זימי הרכה כזה כגמר' ואמרו שכל מי שאינו עוסק בש"ו מתבע את הדמות וכאלו שופך דמים ובורח לעכו' שתתקלק מיעקרי התקוני לאות הברית הוא להפתדל ליעשו אשר בכתריהו כמ"ש בזוהר פ' לך לך ז"ל תניא ככל זמנא דאת רשים ב"נ בהאי רישומא קדישא דהאי את מיבי' חיי לקב"ה ממש ונשמתא קדישא אתאחיד ביה. ואי לא זכי דלא נטיר האי את מה כתי' מנשמת שוה יאב והאי רשימא דקב"ה לא אתנטיר ואי זכי דנטיר לא שכיב לא אתפרשה מניה ואימתי מתקיימא ביה כד אתנביב והאי את עאל בחתריה ע"כ והאיש החדר אל דבר ה' ש יפן ש הכסף ולא למהוב הניהכם שבאנשי עירו ויתדל לשפוך אשה קודש ביבא לידי חטא ואם הוא פגם ולא יכול לתקן את עצמו בעת הרואי אם יזכהו האל לבן ישתדל להשיאו אשה קודש ביבא לידי חטא וכפרט בדור הזה נריך האדם להרחיק את בנו ולעומתו מכל דבר שאפשר ביבא לידי זהרהור חטא קודם שיפשל לאשה ואשרי בנו שחדרו ומתקוני עון אות הברית כל הימים וביותר בימי הסיבבי"ם לעבול במקום מ' כאשה כדי לטהר את עצמו מטומאת החיצוניות הלילית ואף מי שמקל בטבילה לעניין הזווג בשאר הימים יזין רחוץ להקל בקרב ימי תשוב השובבי"ם וכ"ש אם חירש לו מקרה לשאר לא טהור אלא יבא לעשות תקון תעניות שו עוד טומאתו בו ח"ו כי יוסיף את כח לחיצונים לשאר עלינו. וכמ"ש הרשב"י בזוהר בפרשת בראשית וכגין דכביל קרי אתי מסטרא דרוח מסאבא בעי לאסאבה מיניה לאתדבקא מיניה והא תוקמוה חבריא וכו' ולעיל מזה העמק בענין כשאמה חיצוני דשידין שמניד' בחים כל אותם הנושים לבני אדם קרוין ולכך הכבל נפש יחום על נפשו להזהיר נרשת ממחרת זו מצלין מהרה חושה הל יעמוד. ואם ח"ל לו במ' מאה יעתדל להשיל עליו ט' קבין ואם אפילו זה ח"ל יעשה תקון קודם ידים שאר כתבנו בפ"ד דשבת ועכ"פ ירחץ מקום הטיבוף ולא יחשוב בר"ת עד שיעשה ירכותיו במים לכבוד התורה והתפלה ואמרו חכמים בעונם מי שאינו כובד כוה ו"ל בפ' הזב רוח אדם קרי חייב טבילה אמר מי רוחה אותי ואין בכך כלום העבירה מכנד עיניו שוב רוחה קרי אמר מי רוחה אותי וכו' ג' פעמים עבר על מה שכתוב פ' במים אלם עם נבר שהוא כעשה זב מתחלת דרכיו שם' חים חים כי יהיה זב מה ת"ל חים למקרא לילה אם חור וגם תשוב מרפאין אותו ואם לאו הרי הוא בחזקתו עד יום מיתו שפ"ג ואת תהיה טומאתו בזובו ע"כ ונריך שיזהר בכל היוני אחביו' וכל עוד שיהי' כמי קרים שפי ערוך אלעזון קלקלת הזרע נריך שיהיו קרים בחותה מדת עצמה הוא חמם עצמו בינבירה יקרר עצמו וכמ"ש הסבילה החלכנו בפרק שבת ע"ש. עוד מתקוני אות ברית להיות כל חים

והיר בחות שבת וחות י"ט וגם התפלין שמקרחים אות ש ובכל מקום הקיפם הרשב"י אות ברית לאות שבת זה י"ט ותפלין וכיוצא נריך להזהר בשמירת שבת שהוא תקון נפלא לשון זה שהוא רומה כרכבי' הרכבה לאות ברית וכמ"ש בזוהר וכור את יום השבת לקדשו רז אות ברית קדישא וכו' ע"ש בתוך אחר בשאר שבתות השנה לו רגל על לבושו ברוב דברים פוחה כמוקה פי זרות לבחו' בימי תשובת השובבים הנזכרים ובשאים כרוז דברית קדישא יקדם רכותו כל האפשר ולא יחלל ברית ה' הפך מצשה תשובתו ח"ו ועיקר ליזהר בקרב שבתו' שה יקבב כשאר התקונים ואם בא בסוד ה' יתדל לאדם חידושים בקריאתו בס. וכן לקיים מצות בנב שבת כמ"ש בתקונים תקון כ"ד ונריך לקיים כיה בנב דאיהו נריך דכפיק מ בדרן דחיסי כיה בלמה דאתי להסקות דא שבינתא תתחה והרא לאיהו ן' דכפיק מן יהו ואזיל ת"ק שנין דאיהו ה' ספירין ומטי לנריך לאסקאה מיניה נשתא דאיהו ך ועל כן יבוב אים את אבא ואת אמו ודבק באשתו:

הנה הזכרתי לפניך תקוני אות הברית כאשר כאו בכמה ספרים אבן כל אלו הם בחינות פרטיות הכוללות למדת נריך אבל נריך גם כן לתקן כל בחי' המדות לבל שיבוב קומה מפני מה שבאלמו בראש הס' שפגם הברית מוביל בכל שיבור קומה וכתב החסיד בעל ר"ח בשער הקדושה שיהא כמהות שלא לתקן מדת העליונות להיות רחמן וכנגד הרחמנות יהיה חסד כנגד הכ' ויהא מחשבותיו ובעל תשוב כנגד מדת הנ' נומל חסדים כנגד מדת הד' נבור הכובש את יצרו כנגד מדת הה' כעל תורה לשמה ולקדש אשמיות כנגד מדת ן' יהיה מחזיק ידי לומדי התורה כנגד מדת ס' והח' שומר הברית כתקונו כנגד מדת הם' יכוין בכיסוי ניצית כתקונו וכשיבוריו כנגד המדת הי' ועוד כמה פרטים הנוגעים לתקן מדת העליונות המבוארים בחבוריהם זה דבר בעתו.

ואשרי מי שיוכל לקיים הסימוף של הפסוקים הנחל' כי בעבו' אות מתקן כל העולמו' הצליחים ומצלח מצליו כל בחות הדין והנבור' וזוכ' למדת הנריך ודחוי פתשרה עליו שכינה וכל חים הירח אל יתבך בלבבו לאמר לא נאמרו לא בחמרו כל הסיעודים הללו אלא לאבשיר הנבחים אל ה' כל הימים לא לאחר שבוק על המחיה וכל הכלכלה העלולה להניח לאדם אחר כך למצלים אחר לא טובים לעקר ולכזב ולדבר סרה ומה בנב לסגף עצמו עתה בסיעוף הגדול הזה וחי"ב להורי' על חסלתו פעבי' ותוהו פנו פיהם כי גם ביום הבצורים תבו נמים ומתורים וביתר הימים ככלב שב על קיאו שבו חים חים ממלאכתו אחר המה עושים להתלבלך בכל דבר פשע. וכי התחת זו לא יכפר ה' את עמו חלילה. הנה חלקי הסוגי' נכתבו

י מדות המקום ולא הסכילו מדת טובו יתברך לפני חיכיו
דן לו האדם אלא בחסר הוא עם ולפי כי גלוי ונפוי לפניו
פ"ח יוסיף לחטוא · ואחר חמרו קנת מהם כי יש חפץ
ככנה בדבר גם על זה הכל פנו פיהם אלא גדול כחה של
תשובה להביא רפואה לעולם כמ"ש בח' דיום' למקו מקר'
הוא מעובת כ"ש אתעיל את כחה לפני עמי לבל יחוכ'
לה כל רע · ומעשה רב עיניכם הרואו כמה מבעלי תשובה
המכונ פי עמי בהיגופי רבים והם בריאי וחזקי שבח של
ית וחדרב כמה בני חד בריאי וחזקי מהתענג ומרוב כל
כל יפיי וחלו פתאו יומתו · וכמה מבעלי המרגלי בכמה
דברים חזק מן הטבע והמה נריאים וחזקים בעוד חלהי
עליהם ואין החולי והכריאות בי אם בידו יתברך:

ואולם אם רחה תראה מי אתם כחו ונחלה
בעמותו ה' מכל חלה · חל תפן אל חון
לתלות הדבר במנות מעשה התשובה ח"ו כי אומר מנוה
לא ידע דבר רע בודאי · חלה יש לנו לתלות הדבר על
עצמו חולי היה טובל ושרץ בידו בחית מפניות אשר לא
טובות להתפלל ולפרסם חסידותו וביוחד · כי אז אין
התשובה הטיה חשובה לפניו יתברך וחן בודאי היתו נתלה
מכנגי העולם כדכתיב הלא על כי אין אלהי בקרבי
מלחומי הרעות החלה וכמ"ש החסיד בספר התשובה כי
הנה היות האדם מבלף עצמו בסיגופים קשים כאלה הוא
מכחלק מחיותו נוהג עצמו על פי הטבע כי נפסק ונחבר
להות הגופי · אלם לא יעשה הדבר כתקונו אז להתפלל
ולפרסם חסידותו אז הוא יפלר תחת הטבע והטב' חיכו
מסייעו וכמנה קרח מכחן ומכחן ולזה יזיק לו ויחלה ח"ו -
לך דע בלחית כי מפד המנוה עצמה בה יותה כעפי כתקנ'
לשוב אל ה' בחלטה גמורה וחנוטה ותהיה בלתי שום פני'
לא יחונה לנדיק כל חון · והחוסה בה' יבוכהו יסובבנו
יבוכהו ינרנהו בחיטון עיכו ומה טובו ומה יפיו בעשותו
כל חלה בהסתר דב כל החפצר שהמפרכמים עצמם
במעשה תשובה נפלחה כזאת לי לחפצר אם לא יכבדוהו
ויפארוהו בכי חדש ולם יגיל וישמח לפי הכבוד והנהנ'
סיקבל על מעשיו מכין מוכנים ואכתב רבינו יונה ע"ה
אל תתפלר מפום דבר מעשית ואל תעמו במקו' שיפבחוך
פן יגבה לבך ולם פמעת בני אדם שפבחוך דאב והנסבר
בדבר כי מיברין חלקך לעתיד לבא והסתר בל ענייני
עבוד' מבני אדם כי אז יוכפל שכרך ותנבל מלעב הלועבים
וכזה יודע שיוכך בוכה דעת הבריות כי המנלה נדקתו
כוונתו להללו בשערים ולסיות לרחם ולבטוח בו כין
הכסילים ותועי רוח כדי שיזכל למנוח שפנו מסם (ח"ה
עיין בתשובת הנק"ט ח"ח סי' קמ"ב שיביאר הח דאחרו
דאסור להרחו עצמו המתענה לרבים שהוח מתעב' דשיעו
דווקא כשאיכו מתענה מפני תשובה כי אם לתקון נפשו
אבל לתשובה שרי כדי שילמדו ממנו לשוב ע"ב · ואיש
התמים

התמים אל ירחה ז עצמו בשובן לאמר כי איכיו כנדך
לפרט הסיגוף הגדול הזה כי לף אם הוא כדיק תמי וחסיד
בכל מעשיו לא יגיע לאחי שיעור על הבן בבלי תשוב'
דהע"ה לשער רק שמן דבר כמנה בו וככל זאת לא סב ידו
מהרבות בסיגופים מופלאים כאשר חכמים הגידו · ובם
שהיה מכחדן בל"ת ונדרבי ישראל על שכמו העיד עליו
שכתוב ברכיכשלו מצום ובשרי כחש משמן וכמה מעמודי
עולם שהפחידו שייהם מפחי התענויות על דבר קל דלף
כמה מהם שנבתכבו בספותם כמעשה דר' חייא בר אשי
הנזכר בשילהי קדושין עד שמת בלחות מייתם בכל הכתוב
למעלה וכל שכן בשיתכל בשוב הנלגול לשער בית' רבינו
הקדוש זלה"ה תשמר שער בשרו לתת חל לבו בכל פנמי
העוכות לשער לף אם לא פנס כם עתה בגלגול זה חולי
הדבה לשמה על כל דבר פשע בגלגול אחר והנשמו' לשער
המה מעורם ח' לא די להם מה שמובלים עוכשים זה על
זה שלא נדיכים לחזור ולהתגלגל חו לבא בעיבור זה על זה
כי לף אם תקנו בעצמ' כל הנדיך להם לא יופלמו ויתוקנ:
כדר יתיקן פנס לותם שבשרשו ·

בני על כן מכהג טוב להולכים בתמים לעשות
בכל מפשעי הסנופים והוידויים לכל עון
ולכל חטלת לף שהכיחו בעצמם וכל רואיהם יכיר ם שלא
כמנה בהם שמן דבר שנו ושעכו שלשו וים לשנו ם תקוני שבו ם
העוכות ודכים מבמי הלרן מתיהד' לתם לשוב מדרכיהם
הרעים בשלתם ק"ו לאחל אם כאדם נפלא שלהב' מה
יעשו חזוכי קיד ואשרי העם שככה לו חבשים כדיקי חכמים
וידושים להדריך לת נחלת ה' כדרך הישרה מה טוב הלנ'
ומה נעים גורלם כי כלולת כל עדת בני ישראל היש ה'
נקרלו וכמו שבחים שקנת חיכיו מקוננים שכל החיכרים
יגר להם בנרת השבורים ולא ישקטו עד עת מנח תרופ'
למחלתם כי גוף לחד המה כמו כן בהיות בלתי כשרים
כדור נרך שידחנו כל הכשרים להדריכם ולתקן ולסדר
להם תקוני פנמי עוכותיהם לתקן רוב מפעליהם כי אם
כולם שבים בתשובה הם דבקים בשורש העליון מה שאין
כן בהעוותם אז טותלת העון נכנס בין שורפם ובוניהם
ופוסקים חיבורם כמ"ש עוכותיכם היו מבדילים ביניכם
וכו' ואז לינם עם אחד לבן בהשיב חסידי הדור להנעי דורם
לשוב אל ה' אז ישיב הדביקות אל מקומו ונחשב הוא
כמחזיר כשמות לפני בריים מתיים · כי על כל אלה הכל מיד
ה' עלי השכיל לסדר סדר הסטקה גדולה לתקון כל
פנמי העוכות כאשר בילתי בספר חמדת הלבבות ·
ותהי זאת נחמתי ומנו' לנפשי לבכי והילדי לשער נתן לי ה'

ואבאר לך פה קנת דיוים המבוארים לפרטי
ההסקות הכה לעיכן קבלת התעכי
הדרך היסר לא יכשלו בה הוא לקבלו יום יום ובשער נמר
יום רלשון כקדושה יקבל עליו עוד לילה ויום אחר כמו

הקודם אחכל לא יקבל לעשות ו' ימים לרופאי שמיד יעמיד עליו ינרו בכל יכלתו לבטלו מעבודתו ואם יעשה ההרס דבריו בהנכב ולך עם ינרו בכקבה כמעשה יעקב עם עשו יובל ליקח את ברכתו מידו ושמיכך כן לחמלה שמך לעד לעלמי כדרי יום ·

ולענין הבדלה במוצאי שבת יעמע הבדלה מלחרים ואם אין אחרי אלנו יכול להבדיל בעצמה בשבת מבעוד יום אחר תפלת ערבית כמ"ש בתרומת הדשן סימן קכ"ט וה"ה לענין כוית שלא סעורה ד'. (ח"ה אחי שמעתי שמהר"ר דוד ינחק ז"ל היה מנהגו לעשות כשורה ד' במוצאי שבת ואחר כך היה מקבל עליו התענית וכן שמעתי בשם רב אחד ז"ל שפשט אחת אחר להתפקיים היום יום ג' בשבת בשלש תקון הפגם אשר פגמתם פלוני עשיתם כשורה ד') וכן כתב הטור בהלכו' שבת סי' רצ"ג לענין מי שהוא חלוש שצריך להחזיק על התחום לרבר מצוה שיכול להתפלל על מוצאי שבת מפלג המנחה ולמעלה ולהבדיל מיד אבל לא לא יבוא על הנר עד אחת הכוכבים ונרך אחה לרבות עוד שלש שלפי רבי בעל הלבושים סימן תקס"ב שתענית רגופים עם הלילה הוא כיום אחד ארוך ואינו נרוך להתפלל עגינו אלא במנחת יום הראחון היתו רוקק למי שקבל עליו קבלה ר' לכולם שכיון שנדר ר' הם חשיבי כיום אחד ארוך אבל לפי מ"ש שהכון בכל תעניות רגופים לקבל אותם יום יום כ"ע אזרו שיכול לומר עגינו בכל יום ואף שבשאר תעניות אין לומרים אותו רק במנחה היתו שעמא שאם יאמר אותו בשחרית חיכה למיחם שמא יאחזנו בולמוס ונמנה שקרן בתפלתו · אבל בתעניות רגופים לילה ויום מני למימר עגינו בכל תפלותיו דלא מסקר הוחיל ובכר הוא מבוטה מימים הקודמים והכל כיום אחד נחשב לענין זה וזה פשוט · ולענין תעניות ימי השובבים אף שלפי הדין כיון שהם רגופים קבלה אחד בני לכולם מכל מקום לע' מ"ם הטוב והישר לקבלם יום יום וכל שכן הם נוהג להתענות כ"ה' כדרך שכתבנו למעלה דכיון שאינה רגופים שצריך קבלה לכל אחד ואחד ואשר נהג להתענות אלף המ' יום תמיד אין נריכים קבלה · ואם קשה עליו עתה להתענו' רגופים כמנהגו ואנה להתענות שלשה ימים לילה ויום שנחשבים לאחרים ידי נדרו ולאכול כיתר הימים אינו רשאי וצריך להתענות המ' יום דלא נרע מאומר יום זה דאינו לה ופורע ואפילו למ"ד אפילו יום זה לוה ופורע הכא מודה שצריך לקיים נדרו וכ"ם המ' יום שלפני יוה"כ שמתענים לזכר עליית משה בהר שמי שנהג לעשותם שאין להם תשלומים כב' או כג' ימים רגופים ולא אמר רבינו הא"י ז"ל כל המישורים הללו אלא כמי שכתחייב למם מ' יום מכח תשובה כדי להנשגר אז משויכן הוא נשר להוא נשר ועל כיוצא בזה דיבר הרב ז"ל · ואף בזה לפי

דעתינו

דעתינו מפי עדיף לנשם ולהתענב תע' ימים זה אחר זה מלשם הכל בבת אחת בב' ימים או ג' שבכל יום ויום כשהוא מתענה יהא מכוון לבו ויצייר תמיד שלא ה' אלקי מי שב לו להתענות בתורת נדר או מהנהב כולי עלמא שלא יגיע זה כזה וכפרש בבמין מ' יום של השובבים שבולם ימי אשר התקוני' לפגם אחת הבריח ויקיר התקון לעצמות נפש כמאמר ומן קריאת פרשיות אלו מסתית עד מעברים כמ"ש הרב בשער היחודים ·

ובבר כתבנו במסמרת החדש שאף שאחרו הלבה מתענה ומשלים היתו לומר אחת מתענה עד שקיעת החמה אבל כל שבבים לתחים שבת שוב אינו לשאי להתענות והמתענה תעניות אלו יזהרו שלא להכנס בשבת בשהם מעונים · הנה עד פה הגיע בידור מספר התקונין לימי השובבים והוא לקט מאשר עלתי בעקבי הרחשונים מוחי נפש לרבל המלאבה אשר לפני לעשות את הדברים לא מבעתו בר עם נבר דבר דבול על אופניו · ואתה אחי קורא נעים ה' עמך נבור החיל אם בעל נפש אתה אל תשבח ולא תם מאת אשר קדיתי לפנך בשפר התקונים הקן אחי מעיה ו' ונול מבל לבך המסך אשר נסך בלוך הקליפה וקרב בגיר לבבך השלל לאשר ולקיים בשם תוכל שאת ושוב תשמל ולא תבול ולא תקון בתוכח והתמד בתשובה שנה אחר שנה ואל תשבח כמה פעמים כיולנת לת כורלך כי כל מעשיך בפורים וכתיבי ובשבשך בשם נפשך תכפר עון לאמה אשר הרתת עמק ובירך לגדל ולחזק לכל לשוב ולבשות אשר הרסת ולא חמלת ובכח התקונים אשר תחזקנה ירך בם בימים אלה ואף בם בתוך ימי השב' תוכה להי' מחשבותיך טהורים בתפלותיך ובליטורך ולהש' דבקך עם קונך וכן יחמרו בזוהר לך לך ובשל מדת הבריח נאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום ע"כל ה' יזבנו להיות מעולי בריתו ועדותיו אמן סלה ·

פרק שלישי טו בשבט

יום ט"ו בשבט אף כי הוא מימי השובבים אין בו תענית כי הוא רחש השנה לפירות האילן וכתקון המעשה אשר יעשה היום כל הפירות בו נעשה תקון נדין חי הנ ולמים בשור הנזכר בזוהר בראשית ביומא תליתאה עבד' אדשא חיבין מחילא דהאי נדין דכתיב ויאמר אלהים

תדשא הארץ וגו' עץ פרי דלאינץ הדעת טוב ורע דלימא עביד לימין ופרין עושה פרי דלא נדיק יסוד דעלמא וכו'. ומנהג טוב להולכים כתמיס להרבות בפירות בשעת היום הזה ולומר דכדי פירות ותבשחות עליהן כאשר הנהנתי לכל המברי' תשר עפרי. ועם כי בדברי כתבי הרב זל"ה לא נמצא מנהג זה מ"מ לדעתי תקון נפלא הוא בנגלה ובנסתר כי הנה הובא בירושלמי פ' יוחנן זל יפתחו שערים ויסגרו ח"ר לימין עתיד לחדש לתת דין וחשבון על פרחה מיכי מגדים ולא לכל דבי אלעזר הזה מנמנם פריטי למיכל בהון מכל מילי חדש ע"כ. וטעם הדבר שכשם שהכוונה מן השמים ז' בלא ברכה נקרא גזלן מפני שע"י הברכה גורם להמשיך שפע עליון ע"י כח הברכות והשר הממ וכה על אותו הפרי הוא מתמלא משפע זה כדי לגדל הפרי שנית ולכן הנהנה בלא ברכ' גזלן הוי כי לכל הברייה שהרוחניות היה שופה בה וכילה ומכש כח החוא מן העול' והיה רחוי לו להמשיך ברכה מלמעלה והכח הממונה על זה בטל וריק מלאותו השפע שהיה בידו ולכן נקרא גזלן וגם לומר כאילו גוזל חבירו וחמו כי החולב בבהמת הברכה על ברכת הנהנין מתקן נימוסי בשמיתו והכנוסות הנוגעים בבשמית חביו וחמו בחוד והוכיחתי לת בלעו ממי"ן בשעה חי לב בלע ויקיאמו ואם נהנה בלא ברכה הוא כאילו גוזל חביו וחמו מכ יאמרו הסייבו' לבשמית' והוא חבר לאים משחי' לפי שכל כוונת המשחי' לגזול בעומ' ולקולמ' ולא להחזיר ש' הקדוש' לשר וזה חוד כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' וכו' שהיה חוד הברכה המוציא' מהטומח' להקדוש' וכברך ע"י פי ה' כלעיט' ל"ב מיני לשר המה לעומ"ל ב פעמים אלהים הנאמרי' כמ"ב ברחמי' כמו שביארנו בתוכחה בתקון השעודה בהלק הקודש ע"ש.

ועוד שים

הלא גם המה יבנו למי מרוחה מיכי פירות ומגדים ומבשמק ורע לו ולא לכל ומכש טוב מבעלין ולא ביק עליהם לשר הכח המסוג עליהן בטל ורק מגדו מפשע עליון הבא על ידי הברכה ולא גם גוזל חביו וחמו כי הוחיל ולא לכל מהן לא הוציא כיוונות דשייכי לבשמתם כאמור ובל כן מטעם זה ר"ח הוה מנמנם בפריטי למיכל בהון כל מיכי פירו' חדשות לברכו' בברכות ובעשות התקון תכף ומיד ושלא להחמין המצוה. לתקון הדבר הזה יחותה לנו בשעם היום הזה לאכול כל מיכי פירות ולברך עליהן בכוונה זו כי חביבה מצוה בשעתה. וכזוהר פרשת שמות דף ס"ן ז"ל אמר ר' יהודה מ"ד גם זה לעומת זה עשה האלהים כנוכח דקריעה עבד קב"ה בחדעה וכולהו רמיזת למיזל בעלינת דכר הוה חמי רבי חבא חד חילנא דחיביה לתעביד עופא דפרח הוה בכי ואמר מי הזן ידעין בני נשא למילי רמיזן וכו' דא"ר יוסי מילין חינון דאתחזי מיכולן אחכמתא כגון חבצלת דקל פתיקא וכרומה לון מולהו בחד דתיבה אתרכיבו כל חינון דעבדין פירין וחינון דברבין כר מתפוחים דזה חדא חינון כר מסבילין וכו' דכל חד מחינון זוטרי כר מחזבא מילי' חדא אתילידו כל עשבין דאדעה דאתמני עליהון דברבין תקיפין בשמיא כל חד וחד דא בלחודוי כגוונא דלעילא וכו'.

הנה

משם תתבונן כי חף על גב שהכולת את שם משטרו כאדון ועל כל אחד מלאך ממונה עליו מכל מקום העיקר של כל ז' וה' כאחד כמדות העליונות ובע"ם שם כזוהר ז"ל מ"ד אל גינת אגוז ירדתי ת"ח אלו בנתא נפקא מעברו ודא הוא שכינתא אגוז דא הוא דתיבה קדישא דאיתון מרכב דישין דנהרין ומתפרשין מגנתא כאלו אגוזא וכו' אשר ממנו נקח כי בכל עשב יהיה מותר מיכרו בשורש פלו למעלה. ומהרח"ו זלה"ה כיאר שים ל' מיני פירות האילן ובעולם הבריאה עשרה מהן לעומ' י' מפירות שלש ומפני שהם רחוקי' מן השומאה וקרוב להגיעות אין להם קלי' לא בפנים ולא בחוץ ומאכלין כמו שהן-ושו הן עכבים תאנים שקדים תפוחים אתרוגים לימוני"ם לגסים אבוסם תותים שזרב"ם חרובין ועשרה מיני פירו' הם העולם הידידה והן מוד י"ם דידידה שהם בכוסים בין עולם הבריאה ובין עולם העשיה שאינן קרובות לטומאה כמו עולם העשיה ולא רחוקים כמו עולם הבריאי'. ולכן נרשעים הודע בתוך הפרי חיבו בלבל לפי שאינן ראים כגרעינים שבתוך הפירות דבריאה. ואלו הן זתים תמרי' גודגוני' שפחיים"ם פרישקו"ם זרגוזלי' לחם משמיש"ם ניבדה"ם לקחלחי"ם ניסף"ם ולחם ועוד י' מיני פירו' יש בעול' העשי' לעומת י"ם ולכן בלבל מה שבפני' וזרק מה שבחוץ שקליפת הפרי היא מחיצה בינו ובין עולם התמורות כדי שלא יקבל טומאה וז"ם הינר הנע. והקליפה דבוקה בנפש והלו הן רמוזים לגוזים שקדים ערמונים לוזים הנקרא אלכי תא"ם לחנים הנקרא אלבי"טא"ם בלעז פריסין פניוני"ם פסתו"קים מלוז"ן.

והנה

השער מיני פירות דבריאה שתבדר מהם כל השפעות ונשארו כולן טוב ואילן כדין הוא להעך שחוח הכל רע שהכל הוא קליפה וכנגד י' מיני פירו' דיבידה שהמוח מלבר והקליפ' מכפנים שהוא הנרעין שבתוכם כנגד זה בקליפה כשנטן הקדושה שנפל הוא גדול ולא יכלה הקליפה לסבול כל אותו החוב בקרבה נכנסה הקליפה תוך הקדושה ונעשית הקדושה מקיף אליה וכנגד י' מיני פירות דעשים שהמוח הוא מלבוש והקליפ' חופפת עליו מבחון כנגדן בקליפה כשלוקחת מיכון הקדושה בתוכה לחיות אליה והיא חופפת עליו מבחון בקליפ' לא המוח ע"כ. נא ולמד כי אין דבר בשמי פה למעלה שאין דוגמתו למעלה כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוסים עליהם. ואשר המה בעולמות התחתונים המה

פסתוקת

על הפלוגים כי אם לא חיש מצל לא היה גל. ואכי רחם
גמדחה נפש שיח סוד לעון הזהב אשר בחכמה דברו
להמר רחם הפנה לפירות החילן ולא לחמרו לפירות
אילנות דמיו בחכמה לחילנא קדישא חילנא דחיי וכמו
שביארו ורי החי"ו סכן חילן בני יהדונה"י כמו שכתב
במכתבם בביאור מאמר הזוהר פרשת אחרי מות ההוא
חילנא דכא ותקיפא וכו' חילנא דכתיב עורשוי בחיון חיים
ע"ש וכן בכתבי רבינו הקדוש האר"י חילן במלואו בי"י"כ
ניקודי הי"ת רמז על הת"ת חילנא דחיי שכולל כו"כ
ניצוצי הוי"ה כמ"ש בפרשת בשלח תדיכר תחומין וכולי
סליקו בחולנא קדישא רכא וכן עוד שם במאמר ויבאו
אלימה וכו' ואתתקף חילנא קדישא בי"ב תחומין וכו'.

והעיון כי כמו שהיום רחם הפנה לפירות
החילן לעניין המצוה דחסבינן להו
פנה מט"ו בשבט דהיחיל וירדו רוב גשמי פנה ושלש
הפרק בחילנות ומצלו פירות חובטים מעתה כן דוגמתו
למבלה רחם הפנה לפירות החילן העליון להפציע את
שפעו הקדוש לפירותיו הם הפ הטולמי' אשר מהם יפתלפל
וירד פה למעשה כחילנות ועל מעשרם.

ומעשה ידינו כוננהו ככח סגולת התקון הזה
הנעשה בשנם היום הזה ככח הכלכו'
ואשר נתה אלוהם הוות סוד שורשן תתעוררנה בקומתם
ונכניס' למבלה. ובזה גם הוא כי בספר התקון הלז
מצוות לו יוכל לתקון את פנם הכרית אשר לא נאמנה
בכריתו והיה בשעתו התקון לענן פרי מחן מכתו יפת
בפנם הגדיק עופה פרי בגדוף סגולת הימים ההם
הנזכרי' ונעשים לתקון פנם הכרית כמו שנתבאר בפרק
ל'. ומירי ז"ל היה לומר לכוין בהכילת פרחיהן לתקון
חטא חדה"ל אשר חטא בפירות החילן כי אף כי כל ימי
שנה כל בווחיתיו לתקון זה מ"מ מכיבה מצוה בפיתה זה
היום תחלה ורחם לפירות החילן ואשר להיות בכר הדשנו
בכמה מקומות כי יום בכח הדבור להיות מעורר כח מדות
הטליוטות להחירן בתור מופלא יתר גדול מאד להפציע
שפ' דגון ברכה ונדבה בכל העולמות ע"כ נכון להנותם
לפני הכילת כל פרי ובפרי בפור שירשו הבח בספר הזוהר
ובתקונים בקנת מהם לעורר שרשיהן למבלה וקדם הכל
יהגו בכתר זה.

תורה פרשת בראשית ויאמר אלהים יקוו המים
עד ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ואחר כך
בפרשת עקב כל המצוה אשר אנכי מצוך היום וכו' עד כל
הארץ השובה אשר נתן לך ואח"כ פרשת בחקתי עד ואולך
אתכם קוממיות.

נביאים יחזקאל סי' י"ז כה אמר ה' אלהים ולקחתי
אני ממגמת הארז וכו' עד דברתי
ל קיתי וכתי' ל' ויהי דבר ה' אלי לאמר עד נאם ה' אלהים
ועשרה כח ו וכתי'

ובתי' ל' ואת רוחי אתן בקרבכם וכו' עד דברתי ועשיתי
וכתי' מ' ויהי עלי יד ה' ויוצאני בגי ה' ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות
לתרופה ואח"כ כתוב כתי' כ' ויקבץ ה' אלהי' אותנו וכו' עד ונלך
יבושו עמי לעולם.

כתובים סי' ע"ב וקמ"ז וקמ"ח וסימן ס"ה לך
דומיה תהלה ומי"ק כ"ו בשוב ה' את שיב
ניון וכו'. ואח"כ כתוב פ' בראשית דף ל"ב ע"ב ל"ג חייש
מקוה המים דף נדיק וכו' עד והוא אתמר וכתוב פרשת
קדושים דף פ"ו ע"ב פתח רבי אלעזר ואמר אתם עדי
נאם ה' וכו' עד ואורח נדיקים כאור נגה ואחר כך בסוד
הברכה ריש פרשת עקב עד אתה ה' אלהינו נותלנו. ועיין
עשירי בשפה נוסף תפלה זו פשוטה אבא הלל הצו"ש
והיו"ר והטוהר והמתוקן עולמות הפלוגים וגבורתם
וגבוהם כרחת רוגמתן על הארץ מתחת כולם בחכמה
עשית עלוגים לא בלה ותחתונים למעוז לחבר את החלל
להיות אחד וחילנין ודשאים מן החדמה הנמחת בקומתם
ובכיוצ"ל מקבלה להודיע לבני אדם חכמה ותבונה כתמ'
להשיב בנעלמים ופקדת עליהם כמשמרת מלאכך
הקדושים המכוני' והמ אשרים להנדילם ולהנמיחן ועלומו
תעוף שפע וכח מדוכך העליונות ויעשו פרי תבואה וכל
עץ פרי עושה פרי למינו ומפרי מעשך תשבע הארץ
הארץ לאכול מעריה ולשבוע מעוכה להחיות בהם נפש כל
חי מן הכח הרוחני אשר בהן מפרי פי מלאכיך הקדושים
הנושרים את פריו ומתוכו פריך נמצא שכר פרי הבטן
להחיות ולזון את הגוף ויהיה פריו למאכל ועלהו לתחבושת
וזה היום תחל' מעשך להחכיתם ולחדשם חיים יהיו בארץ
עושה פרי למינהו כי כן ימלאו ימי החנוטים לפירות החילן
העליון עץ החיים אשר בתוך הגן ועשה פרי למ עלה
ויהרמ"י ז"ל מבכח סגולת הכילת פפירות שמאכל ובשיר
עליהן שתה ואשר נהנה בסוד שורשיהן יתעוררו פרשיהן
העליונים אשר המה תלויים בם להפציע עליהן שפע רצון
ברכה ורבה ונם המתוקים והמשוררים עליהן יתמלאו
מעון שפע הדגן לשוב שמית להגדיל ולהנמיחם מלאכית
הפנה ובר לחירית הפנה לשובה ולברכה ולשלום וקיים לכו את היבר שהכשחתו ע"י מלאכי חוך
ונערתי לכם כחוכל ולא יפחית לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה אמר ה' בחות הקדיפה מתוק
קדשך מן השמים וכתך עליהו את הפנה הזאת לשובה
ולברכה תעשיתה בכם לעבר תחדה כשמחה את פניך
ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו ועליהם תבח
ברכ שוב להתברך פירותי כמעשי ת' ה' אלהי' ולא המתעים
גם ברכות יעשה בברחות הנוף עם יעוה ה' את הברכה
חי' עד העולם. ועוד הדר בכרכו' בהכילת הפירות יהיו
למחודות במעיין סברכות נדיק חי העולמים ובחת'
הקשת עם ומת פאר בגוים עלו ומשם יפפע עליהו שפע

ומן הרחמים למחול ולסלח מעוותים אשמתנו לפני מחילתנו ומפני חטאתנו והיינו מרפיעין כרית ופגמינו בפרי נדי"ק חי הטובלים ומכעיסו רבים הספיקתו וכשחתו כל מקורות ושוב עתה הכל לחיתנו הרחמן ותעב בחיתן קשתו כי אתה תברך נדיך ה' כנפה רמון תעטרהו:

ובל הנעקדו' שכתפו זרו על ידינו לו על חכותיו ובטון לחם הרחמן לפני חטה בפירות החילן עתה ישובו להתכלל בעוז הדר עץ החיים ויסר מה' כל רע בכח שמך הגדול היושב מפשק ח"ל כ' לעו' יקיאנו וכשוב הכל לחיתנו הרחמן ולא ידיח ממכו כרית כי אתה ה' לברך מקבץ נדחי ישראל. ובכן תן נמיך דוד עבדך מהדרי תמיך וקרנו תרום ביישועתך וירום הודן ותגבה מלכותו על כל העולם יכולו. ותחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדס והיה לה' לשם לאו' עולם לא יכרת ויהי פסת בר בארץ בראש הרי' ירעש כלבנון פריו ויניפו מעיר כעשב הארץ לא ירננו עני היער ועץ השדה נשא ענף ועשה פרי דבר יום ביומו. ולקחת מלחמת כל פרי החדש להכיל כבורים לפני מזבח ה' בהלל והודות לה' לשלמיהם ורב טוב לבית ישראל יעשו' מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת פרוח תפריח ותגל גיל ורנן כבו' הלבנון ניתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד ה' הדר אלהינו כמהדה ביימו חמן עשה למקנן שמך וכו' יהי לרצון וכו' ויהי נועם וכו'.

ושוב לאחר הטעתר עתרת זאת יגלח דברו כמעש' ספר תקוני הפירות כסדר זה.

חטה יעשה ממנו תבשיל לו יכוין את הכתוב בכסמין לאחר הסעורה ויברך בזוהר פרש' כולל דף קפ"ח ע"ב פתח ואמר והיה באכלכם מלחם הארץ וכולי עד לתתקפנה כמנן ונגה לתגנה ויברך כל ז' ענין.

זית יברך כזוהר פר' פנחס דף רמ"ו ע"ח בגולה בסמן כתית וכו' ור"מ שם עד ד' לפני תרם. ויברך עליו מ"ש המכוונים הוא לברו. ויכוין בגימ' יהוה פשוטה.

תמרים יברך בזוהר ויקרא דף י"ן ע"ח ר' אבא הוה יתיב קמיה דר"ש וכו' עד נורי ולא עולתה בו. ויברך עליו אחר מן המסובין שלא אכל מן הרחמן וכן על זה הדרך יעשו בשאר הפירות כדי לברך ויכוין בגימ' יהוה ככולן.

נפן יברך בזוהר פ' ויצא דף קכ"ב ע"ח ובנפן ג' שריגים וכו' עד כדגין עלימין כדקא יאות ובפרשת נשא דף קכ"ז מיין ושכר יזיר ויברך אחר בעבדים ויכוין בגימ' יהוה ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכוננה ויכוונו בשם ע"ב יוד הי ויו הי.

תאנה לא ממנה ומן שהו בזוהר ולמביני מדע נקל להשכיל סודה כי היא כמלכ"ת בקבלת' ב'מילואי להי"ם בגימטריה תכ"ה. ובשם הכוונה נקרא' תאנה מוכר תאנה זה משם סוכה לכוונה כמ"ש הרב זלה"ה ויכוין בגימ' יהוה אדני' והבן במשנה פרק ב' דמעשרות.

רמון יהגה בתקונים בית תקון כ"ר עד בלבושין סגירין. ויכוין בגימ' יהוה.

אתרוג יהגה בזוהר פר' משפטים דף ק"ך ע"ב פקודת כתר דת להביא בכורים וכו' עד הלב מלאם ויכוין בגימ' יהוה.

תפוח יהגה בזוהר פרשת אחרי מות דף ע"ד ע"ח רבי חייא פתח כתפוח וכולי והא תמר ובפרשת החזיקו דף רפ"ו ס"ב רבי יצחק פתח וכולי עד דאתכלילת בשומים וכאן יסתו כולן כום יין מעט אדום וכוכו לבן ויכוונו בשם ס"ג יו"ד ה' ו"ו ה' ויכוין בגימ' יהוה.

אגוז יהגה בזוהר פרשת חלה ממות דף ט"ו ע"ב אמר לה רבי עקיב מ מהו דכתיב אל גנת אגוז ירדתי וכולי עד וקרחן בשמחן. בגימ' יהוה.

לוזים מן שקדים לו שרמונים יהגה בשתרי תורה פרשת ויגש דף קס"ח ע"ב ויקח לו מקל לבנה לח ולוז וערמון וכולי עד שלים בכולם ויכוין בגימ' יהוה.

חרובין יהגה בר"מ פרשת פנחס דף רי"ו ע"ב קם בונימוס קדישא עד ה' ימלוך ויכוין בגימ' יהוה.

אנסים יהגה במשנה דשבועה מפרק כיצד מברכין ויכוין בסופי תיבות המופי"ת לח"ס מ"ן בגימטריה יהודה"י ובמשנה דף ד' פ"ח דכלאים ושתו כום יין חנינו לבן וחני לחבר ויכוונו בשם מ"ה יוד הא ואו הא ויכוין בגימ' יהוה.

עוזרדין יהגה במשנה ב' דפרק כיצד מברכין בירך על פירות האילן כולן פר' האדמה ויכוונו בס"ת שם אהוה ומשנה ז' דפרק ז' דדמאי ויכוין בגימ' יהוה.

פרישין יהגה במשנה ב' על דבר שאין גדולו תן הארץ על הג' כיוסו ועל ה' כניס לו מר ויכוונו בשם אהוה החתום בר"ת ויוצא מפ"ת המשים ואת הארץ ובמשנה ב' דפר' ד' דמעשרות:

נורנוניות יהגה במשנה ד' וס' ויכוונו בשם ע"ב בר"ת כי"ך ע"ל היין.

כופאייפה יהגה במשנה ו' ויכוונו בס"ת כ"ח לה"ס מ"ן בגימטריה להדומה:

בשמם

בטנים יהגה במסגה ז' הכילו לפניו מליח וכו' מברך על ה'עקר ו'פיטר ת"ת ה'טבילה ויכוין בס' אהוה.

גינראש יהגה במסגה ח' חכל תאנים יבשבי דכי טרפון חום כו' לח כ"פעמים ר"ת נ' עם יו"ד ה"ס ו' ה"ס.

נ ישפול א"ש יהגה במסגה דאשונה מפרק שלשה שאכלו חייבין לזמן ח'כלו ר"ת א"ל.

תורמוסים יגמור כל הפר' ויכוין במסג' ג' כרכו לומ' ח'להי ה'נכלו' י'ושב"ה כרוכים ר"ת עם אהי"ה ומסגה ד' שלשה שאכלו כח"ד חיב לומ' רשאי יכוונו בעם הדב"י ופסגה ה' ב' חבורו שהין לוכלות כאחת ה"ר ח"ל מ"טרפין ל' זמון יכוונו עם אל"הי' ומסגה ח' מפרק חלו דברים וכו' ואחר כך מברך על סיון ו"בית ה"ל ח"ל זמרים יכוונו עם אהוה ואח"כ יפתו כום יין לחדם במעט יין לבן ויכוונו לעם ב"ן יו"ד ה"ס ו"ן ה"ס. ובמקום שמנהגות כל השלשים פירו' שהובלו למעלה שעולם בעולמות כי"ע מנוה נחוד עליה' כי כל המרכה הרי זה משובח ובמקומות שהין מנהג' כ"כ לא יפחות מי"ב מיני פירות לעומת פירות החילן שעליו חילנא דחיי דאתתקן חילנא קדישא בתריסר תחומין כוד' ב' ניתפי הוי"ה ויכוין בכל אחד מהן בניתוף אחד ולף בסדר הב"ל יש לכוין כי"ב הפירות דלשונות כהם במו שכתבם בהן ומנות היום בפירות החילן בלבד ואין מהחיו' לחזר אחר פירות החרמה ומכל מקום לא יסדרם עם שאר הפירות ויכוין עליהם בכון הדבר לבוין לעץ הנחמ' בן יפי ח"י על החרמ"ה. ואפרי חמם יעשה זאת וכן חדש יחזיק בספר התקון הלז לעורר סורשו למעלה דחיי ולא ימים מעשות פרי לתקן מעוותו ומבלי כרי נחולתו לאחר מעל בקדשי שמים והיה הכר הוא לחים מפחית בהתהוות מהע"ז בלא ברכה לו לאחר אחד מלכול כל מיני פירות להרכות ברכות ולא לכל כמו שבת באחר ברוש הכרק שעתיד לתת דין וחשבון על זה עתה בספר התקון הזה מעוות לו יוכל לתקון ומשך משך מקור הברכה לאחר מעט ככח סגולה לכילת הפירות וברכותיהן ומש' יוסף בפע דנון ברכה ומדבה על הען ועל פ"ה תמי' כל הנגה ולף גם זאת ברכות לרושם נדיק חי העולמים ומחן מכת פגם הברית יתפח בהיות עגם התקון בפירות פרי נדיק עץ חיים כמו שבת באחר במקומו. ולולם לף כי מנות היו להרבות בברכות מ"מ הירח לת דבר ה' יהיו עיניו כרושו לכל יכגל בתקומו בברכה שהינה נריכה. כלאחר פשתה המשפחית הזאת ברכת בני עמינו בשבתות ויו"ט לשתוסי ברכות חגם וכדי להשלים ק' ברכות מי שים לו מיני פירו'

שברכותיהן עוות מכוונה לפניו לחת ר' זה לאחר זה לנדך על כל לחת ולחת וכעיני כל חגה לא ינהו מידי ספק קריאי לודאי ברכות לנטלה. שהרי כל שכוונתם לשטל מיני פירות מרובי שברכותיהן שוות זה לאחר זה מה הועילו בתקנת זו שלא יהיו כולן לפניהם והרי בירם להכילן לפניו ולפטור לת כולן בברכה לחת וכל שלא עשו כן רביב עליהו לשוב ברכה שהינה נריכה וכתב הרמב"ם סוף פ' ד'ברכות כל המנהך ברכה שהינה נריכה הרי זה נופח ס"ם לשוח והרי הוח כנשבע לשנח ולשוב לעשות לאחרין לתן ובפרק כה לו על הרית דתניה וכעשור שכחומש הפקודים קוראו על פה. יהיב טעמא בגמרא משום ברכ' שהינה נריכה פיהם מריך לאחור לם יביאו ספר לאחר וכן לאמרו שם בין תפלה שלידי לתפלה של רחש עבירה היא ביאו וחזור עליה מעורכי המלחמה והיינו לפי שנגרם ברכה שהינה נריכה ולין מי שיעל' בדעתו בשעת להשלים ק' ברכות לשפוטי ברכות שהין נריכות דהויין כמו ברכה לבטלה ולשן משום שהוח שכת. וי"ט יכלכו ברכה לבטלה ולם לאמרו בגמרא מעלה לשו כמיני פירות היינו כל לאחר כריניה לכל לאו בברכות שהין נריכות חלילה יעתקע הדבר. וכיצד מנו בחוזה ורימו הדבר לדין שכתב הר"מכם בפרק כ' דברכות. שהין מכרכין לף על לאכל ולא על משקה עד שיביאהו לפניו ולם כיוך ולאחר כך הביאוהו לפניו נריך לחזור ולנדך ע"כ ודבו דה"ה דמנו לנדך על זה שלא כפני זה ולא התנ"נו כי לא שוו בשעורים דעד כאן לא לאמרו שכי שלא בדבר שלפפר שלא יביאוהו לו ותולה בדעת לאחרים דשקל כמי שקלני הביאוהו ולא קלני לף יבדך עד שיהי לפניו. לכל כל שבידו בשעת לף על פי שהיה לפניו ואינו רוחהו ואינו חסר מן, הטובה פשעה ודהי שיחויב לפטרו בברכת פר לאחר שעשה לו בברכתו (ר"ם עיין בספר הזכרונות זכרון שמיני שהאריך בפרש זה והעלה כדברי הרב המחבר כאן.

ודוא שדין בתקון הפירות: כיום זה לאחר לף יועיל ולא יועיל בהבאת לאחר ר' לפניו זו לאחר זו להשלם מלישור ברכה שהינה נריכה בכל לאחד מהן כל שכוונתן לאכול מיני פירות מרובים שברכותיהן שוות זו לאחר זו ולף לם יעשו כשדר הזה הקדושים בבית הבעל הבית לברך על כל לאחד ולאחד שיביאו לפניהם. לאכל נמי לישנרע כמ"ש הב"י בשם הרי"ף ז"ל הקדושים בבית בעל הבית לאכול מיני פירות ומביאין להם כזה לאחר זה לאנם נריכים לברך לולא על הרלשון (ר"ם הרב בעל ס"ז סימן קע"ט לאדרך כדין זה וכתב שדברי תמוהים מאד בעיני דאזלינן בתר דעת בשה"כ ולא לאחר לאחרת והעלה שברוך לברך על כל אחד ואחד בפני עצמו

ידעתו תכעה"כ. ומכל מקום הדבר פשוט דהיינו בשאר הימים תכל כל"ד שמרבים בפירוש ומין שפיר מיהו לפניהם כל מיני פיוטות כי על כן המה בלו נוהגו יחידיו כ"ע מודו דחינו מברך תלת על הרחמנה. ועל כן הדרך היפר וכן כזה הוא כדרך שכילדנו למעלה שיברכו כל אחד מן המסובין בפני אחד זה יברך כזתים ויאכל הוא לבדו מהן וזה בעבים ויאכל וכו' וכן יהא חוזר חלילה על כל המסובין אם תמר זה לא יהיה שום פקפוק בדבר ואפר לא ידע להזהר מקולקל שוא ולא מתוקן וכמלא קרח מכלן ומכלן והלהי לא יעבם בשום שוא נותן טעם לפגם בשמי ממעל להשפיע שפע הברכה ההיא להיטובים ושפחה תירם נביותה כמו שכילדנו בהלך הקודם בטעם בשכמל"ו בכל ברכת שוא ע"ש בהרוכה. הכי לחי לתת חזק להחזיר ולא להעדיף דשב ואל תעשה עדיף והיית רק עמוק בפדר השמוי לפני הדרת כבודך לא תוסיף ולא תגרע.

ומצוה לירחי"ם וחוסכי שמו להזהיר לת העם על עסקי חיסור ברכת שוא שהוא כנוסח ס"ם לבטלה והרי הוא כשבשע לשוא כנזכר וחייב השומע לנדותו שם הוא מזיד ואם לא כידהו הוא עצמו חייב נדוי וכת הרמב"ן שמ"ש הוא עצמו חיי לדוי דקאי למוכיר עצמו אלא כי לא כידהו שום אר' הוא יחלון מעצלו ויבא בקרקע בגידוי ויבק' מג' שיתידלו וכבן כהכבעתו כפל לו ואם לאו עליו נאמר שם לא תשמו לעצמו וכו' לירח לת הם הכבוד כו' והפלא ה' לת מכותך ולת מכות זרעך רחמנא ליצלן ונכון שיאמר גם כן השומע ברכה לבטלה לו ברכה שאינה נריכ' ברוך שם כבו' מלכותו לשל' ועד וכן לפי מה שביאר' בכודו בחלק הראשון הדין כן בשוש' שכושה והוברת הס' כי חברו ולעקר שיאמר השומע בשכמל"ו כמו שנת בחר שם וירח שמים לא יברך על הדבר כגון לחבושים ולוזים ער שיהיה הגרעין שבתוכו שמח התליע לו נרקב ונמצא שביך לבטלה שם לין עור מלותו המין לפניו כמו שכתב בספר החמידים סימן תתכ"ב וכתב עוד סימן תתכ"ד שם לחמרו לאדם לל תשתה עתה מים כי התקופה טופל' ושמח כתה את נפילתה וכבר כיך ימתין ולל ידבר ער שידע בודאי שעברה התקופה ולז ישתה שלח להשפל בהיסור ברכה לבטלה לכן שם ביך על המים ושמע שמת שם בשכותו ישתה מעט מן המים ויספוק הפאר ושם דברים שנפל בהם מחלוקת ובעל נפש נדיך להיות זהיר בהן מאד כגון המים בתוך השעודה שנפל מחלוקת בין גדולי ישראל שם נריכים ברכה לו לא שלש' ור"ת וגדולי הנרפתים כוברים דשקיבי כבהים מחמת השעודה שלין דרך לאכול בלא פתים ולכן טעונין ברכה והדשב"ם בשם הרחב"ד מוברים דטעוני ברכה ושם מיחמירין עוד לברך עליהן בכל

פעם דמסתמא נמלך הוא בכל פעם וירח שמים כדי להסתלק מן הספק יפב קודם נטילה במקו' שעודתו ויברך על דעת לשתות בתוך שעודתו והוא שיהיו פתו מרכיבי וכן הוה מנהג הרב זל וכתב מהרח"ו ולפי שפע' ח' שתיתי קודם לכילה אותר מרכיעית הרחו למורי זל במנחי שהית ברכה לבטלה:

ודין הדגן שלוק והגרשינים שלימים ואוכלין אותו כדבש נסתפקו בו התוספות אם יברך לאחריו ברכה מעין ג' ולבך הנכון שלא לאוכלו שלא בתוך הסעוד' ויפטרנו ברכת המזון ואם בדיעבד אכלן שלא בתוך הסעודה יברך בורא נפשו'.

ודין הבריה כגון גרגיר של ענב או של רמון נסתפקו התוספות והרשב"ם לומר שמברכין לאחריו אף שלפי שאין בו כזית הוליל שהוא בכלל בריה וירח שלשים יסתלק מן הספק שלא לאכול בריה פחות מכזית ונסתפקו עוד בשלי התוספות בברכה לאחרונה של אין אם מברכים אותה על כזית הוליל ואמריכן ושבעת זו בתיה לי סוי דומיא דאכילה שמעורו בכזית הכא נמי נימא דשיעורו בכזית כך לפילו בעורו לא או נימא דשיעורו בכזית אחד שיהא נקדם ושיערו חכמים שהוא רביעית דרביעית יין אם יקדם יעמוד על כזית ולפיכך ירא שמים יהא זהיר שלא לשתות שום משקה לא יין ולא שאר משקין שלא או פחות מכזית שלש שלא להכניס עצמו לספק ברכה

ודין פירות שנרחין או כשלו כמים וכנפש טעם הפרי כמי שפל מלוק כין הרחשוני דלה"ר דשכח מברך שהכל ולהרח"ם פ"ק וכיון דמספק לן אם נחשבים כפרי עצמו או לא לפיכך מים שפרו או כשלו הא נמוקים שהם מז' המינים וברישים להחריבם ברכה ח' מעין שלש קשה לתקן ברכתן דברך לחת מין קפיד דמברכין שהכל ויוצאים בה לכולי שלמא דעל הכל שאמר שהכל יצא שהוא כוללת הכל אבל לענין ברך לחרונ' היכי נעביד שאם יש להם דין הפרי עצמו ים לו לברך ברכה ח' מעין ג' ואם אין להם דין הפרי עצמו ים לו לברך בורא נפשות ובלאו הכי החת פוטרת חברתה לכן כל ירח שמים לא ישתה אותם שלא כתוך הסעודה דברכת המזון פוטרת ברכה של מחריהם ואם ירנה לשתותן שלא בתוך הסעודה יאכל גם כן פרי אחד מכשבעה המינים וגם ישתה מים ויטרך לברך ברכה אחר מעין ג' על הפרי של ז' המינים וכו' כשאות על המים וירח י"ח ממה שפסק לאכל אין תקנה על ידי שישתה יין ויברך אחרונה ברכה ח' מעין ג' ויוסיף בה על הגפן ועל פרי וכו' שאנ"ש שבתוב"ה היו מוכיר שם ומלכות אין לו לעשות כן כמ"ש בשל תרומת הדשן שאין

לכלול בברכה ח' מעין ג' שים ברכה על כפק דה"ל כמו מצנה מסכת ברכות.

ודין הפסטיד"ה לאסר נפל מחלוקת כין הפוסקים בדבר שכלילתו עכה וכפלה או מצנה לפילו שים עליה תוריתא דכהמה אין מכרכים עליה המוציא ורביכו תם ז"ל חולק ואמר דכל שתחל' העיסה עבה לפי' טבעה בשמן מברך עליה המוציא והוא הוחל ואוחז בה תוריתא דכהמה ופעטי"ד מקרי תוחר לחם כמו שכתב המרדכי פרק כל שעה וירא שמים יצא ידי שניהם ולא יאכל אלא על ידי שיברך על לחם אחד תחלה כמו שכתבו הפוסקים ז"ל.

ודין המריח כפת נפל מחלוקת י"ח לברך עליו כמותן ריח טוב כפת ו"ל דהין לברך עליו ודוקא שמים ירחק מלהריח כו לכתחילה וכן כאתרוב שכל מצוה נפל מחלוקת זה ולכן נכון שלא להריח כו כעודו מוקנה.

ובדין יין שרף לם שתלו כתוך הסעודה ואין שם יין נפל מחלוקת כין האחכי' לם מכרכין עליו ומנהג טוב להולכים כתמים להטביל כו תחלה מצוה פת להסתלק מן הספק. וכן כשאר דכרים אחרים כשיסתפק כהן יחזה לתקן הדבר כדבר אחר שאין שפק כו ויכוין לפטור את המסופק חומיי דשריית נמוקין הנזכרים.

וכמה מהג יכו' יניע למשכילים לאסר כח כהם להיו' נהנים מיניעם וממוסכלם להכין ולהשכיל כשיב דין ברכות הנה נין. וכשכל לחום לוכיחו ליגע ולמצוא טוכתי דיניהן ולברך ככל דבר מעין ברכתו ושתברכו כל ככם לאחר כל הכל לם לאחר שהכל יצא ושומעים על לוחו הכלל ואין חוששין ולו חכמי יכילו לאסר חכמים הניח ברוך ה' יום יום וכי כיום מברכין וכלילה אין מברכים אלא ככל יום תן לו מעין ברכותיו וכו' והכי נמי כשיכין לברך על כל מין ומין מעין ברכתו והדא האחדרהם ז"ל כתב שמה שאמרו לאסור ליהנו כשה"ז כלא ברכה פירושו הוא כלא ברכה המיוחד לאותו דבר. ואכי שמעתי מאחרי ז"ל שזהו מ"ש האי מאן דכבי למיהוי הסידא ליקיים מילי דברכו' שלא יתכן היות מאחרם על הנהנה מה"ג שלא יהנה כלתי ברכה דהחה רשע מקרי וחבר לאום מפחי' לפס היתה מאחרן על המרדכי כשיב דיני תברכו' לתת לכל מין ומין מעין ברכתו ולא יספיק לו ככלל כל הכל שאחר שהכל יצא. ורחיתי כמכתב יד הסגדם רבינו האר"י זלה"ה שפשוט עינו כברכ' שהכל הרי זה בור שקלוהו חכמים ז"ל ע"כ. **ולמשכילים** יגעם שלא לאכד זמן זמנם ומניחם אחר חריפיו' הדרושים ובלפלולים אסר לא היו לדבר הלכה אסר ממה יתעתדו לכותי

שאתם ת"ל בכל יום דיין לחתו על שלח היתי מדקדק בברכת המזונות וברכת הפירות וברכת המזון בכוונת הלב ילומרים לו להמתך כתכוונת שחל וכו' ואם כך נענש על כוונת הלב בברכות: מה יהיה מעכט המזונליס בברכות לאכול בקדמי סמים בכלי ברכה עד בלי די למוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב להוכיח תמיד

חל

אלא העם על עסקי הברכות ביותר ולהודיעם עניין הברכות מתקנו לנו חכמי כנ"ה כדי שנזכור לאהבת ה' וג ידלו והסבחתו התדירה שברוך הדבר ההוה על ידי שפעטו כח מדותיו העליונות כדי שיהיו התחתונים מ'שפעו ובכן נהיה דבקים בו לעולם אכן נדיך לתת לו אות השבח בלב טוב ובעין יפה:

תם ונשלם שבח טוב בשבט

לימוד השבוע

תורת חסד

אמר המעתיק מחלק הרחמן לו כמה דכר ממנו וזלת לת זה מנחתי בקונטרים קטן מדד הלימוד לימי השבוע כסדר מדותיהם. וכה היה כתוב עם.

יום ראשון

ה דר הוה לכל חמדין להיות הונים לאחר התפלה יום יום מענין היום על פי מדותיו כתורה בנביאים וכתובים וכקצת מאמרי הזוהר והוה סגולה נפלאה לתקן פגם המדות לאחר פגם כל היום ישראל בעון פגעו כאחר הורעו בכמה מקומות כי הגיון כסדר מדות העליונות יהיו למחוזות קצורסיהם מלמעלה כמאמר הרשב"י ע"ה לאחיריו חנה חמינה י"ג שון נליפין קמאי ואהירין כבוניין וכך לתפרש כל אחד מכוייהו מפומיכון לאסתלק ולאתתקן ולאתעט' ולאתטמ' בטמירו דתקונוי דדיקנא וכל לאחרנין לאסתלקא וכעור דכל אחד מתפרש בפומייכו נהיר ולאתעטר ויתיב כמלכא בגו חיליה ע"כ. וככן כהגות כל היום כסדר המדות לאחר פגם כהם מלחמות נתן סביבות עוזם ולאחר החסיך כמחסך מעשיו חוזר וניחור ולו יאיר כל המ"תו דכר יום ביומיו דכר בשעתו ולאחר הוה ממתכשרי כמלאכתם מלאכת תמיד לא יעבוד מהגות בסדר הזה יום יום כאחר יכלון מאת ולפי כוסר העתיד עד שתתום סמדר כולו. ולפני לימודם יכוסו ככי טוב באמרם:

יום א לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא י"ה בו"ה כיחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנכי כאים להגות בתוך לקסר את נשמתי ולהדביקה של שורשה להעלי' חילן העליון ולהעלי' מדם העליון לתקנו ולהביא כל חומות העולם תחת יד ה' שכינתא שתתאה ולהביא כל חילהים תחתים תחת שכינתא עילאה כדכר שנאמר כי אתה ה' עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים כי ה' עליון נורא מלך נדול על כל הארץ. אשר בכח גדולת ימינך תתיר צרורה:

יהי רצון מלפניך **הוה** אלהינו ואלהי אבותינ עומר הברית ... והחסד שכוכות כל תעלומות חכמה הזתומים בסוד חסד חל וזכות כל פסוקי תורה נביאים וכתובים לאחר כסוד החסד הנוקן שורם לאחר כם נהנה היום הזה תוכו רצוף להב"ה הוד הימין למכה חסד לאברהם שתהא עתה עת לחננה ושעת רצון להיות למודינו נחת רוח לפני כסא כבודך ויהיה עולה לפניך כאילו השגנו סוד תעלומותם והיו למחולות לפאת נג"ה תימנה כהן של עליון בוקר לאברהם. הבוקר אור והנחה למריאו"ת עשה וחסד ה' מעולם ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל והוכן כאחר ככה חבר ה' מלחה האדץ עולי נפו"ן ובואי תית"ן מנן לאברהם ופחד יצחק הן פתי ידים ווכות כאחת שמאל דוחה וימין מקרבת ויתכוננו חמדי ה'. ומחמדך הנדול יוספע עלינו שפע החסד והחניננה למחול ולסלח כל לאמותינו מאר לאמרנו כמדת ... כי ה' ד' כעון שנאת חנם לים של רבבו והפכנו לרחמים וחף לאחר ויברכנו ירחמינו למחלוקת ופגמנו בכללות החסד כגבורה והגבורה בחסד ולאחר טוהלנו ולאחר חשחנו בעון מדת לכוזיות והנקמה והכעס והקנאה והשכרות והנכרנו תגבורת הדין הקשה על החסד ועל הרחמים ולא הוסד ירינו מכלע כמסירת דין

לחם על חבלו וחין לתתנו שעה לפנים משורת הדין ונודמנו
תנכורת הדין על גדות החסד והרחמים ובריב לולתינו
שנינו בקדושת תורתך הכתובה בימין מדקך ברמ"ח מיות
עשה חסר מימין החכד ולקח לחבר פנימנו בה' מיכלות הפה
גרון חסר סיניים ג' פרקי חק ת"ת שפתי' כ"ה לשון יהו' פה
מלכות ונה חסר לה הוזהרנו במילי דחבות וברכו וכוזקים
וחסר הגלמנו שין מבמלת חכדים. והנה כעלות על
לבבנו רוב מעללינו ומחשבותינו חמת נפלו עלינו
יפצנו מחתומים בנפש מרה וברשעינו בקרבנו יהמו
וזמיתינו כתקו לוך כתיובה מפני זעפך וקנפך ובקומך
למשפט מי יפח סלון ומי יעמו לפניך מחז תפך:

ועתה ה' הלהינו הנה עתה סבנו חלוך סמכנו
פנינו כחלמים ומנחתנו כנחום ולבנו כהבנו
בכבדות לחמרנו חם הרבינו רשע ופשע חמרך גדול עלינו
ועל כל פשעים תכסה להב"ה כי חתה חלהינו רוחך טובה
והקרמת מזור וחלוכת התעוכה וקבלינו כתשובה שלימה
כי ימוך כשחה לקבל פושעים וחטחים הפנים חלוך בכל
לבם ולם הרבינו פשע ושבירה עליון רחמיך מבולם סליחה
עמך היה נחם על חרעה מטה כלפי חסד הפלח חסדך
ידוע לביני הכל טובך וחסדך עמנו ובכח סגולת למודינו
סלח נח לעון הטם הזה כגודל חסדך יסי נח חסדך ה'
עלינו כאשר יחלנו לך והלה מחתך תנכורת הרימים לחסר
הגברנו על מדת החסד והרחמים ותנכור מדת טובך
היסדה על מדת הפורענות וחיד וזמן נרה לנו יקום כי
עמנו. אל חנח ה' קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך
עד חנה יציח כגיחון חוף שלהב' חמונך הכלו המים מתעל
חסדיך ותעלת רפואתך מהרפות להבז התמו הנהרים
הגבועים מלחמי לוכני י"ב מדות רחמיך ולח יוכלו לכבות
החש הגדולה הזחת זכור לחברהם לחסוך וכחסדך הגדול
בקע כשחר לוריהו והתחמן כתוקף חניותך ותתה נלח
הע"ז לוכן חסדך ותלבין כזוהרו זהוירת לודם דיכה הלח
מיעד סיח לגודל חסדך למה תכיט כוגרים תחרים כבלב
דשע נדיק ממנו למה יחמרו הגוים חסדי ה' כי לח תמו כי
לח כלו ריחמיו לפם לנמח חסדו נמר לחמרי לנדר ודור קרחו
בקול גדול חלהי יסן הוח ויקן חלח ה' קנח לעמך בגבורת
יעש יחיך והשב לנחלתיך שבעתיים של חקש וגבול הפשיה
תעמיד פרוז ממעל ופרשיו מתח' חיל כלע ויקיחלו מכטפו
יורישנו. אל ובלבנם בחור חור הופע לזדע לחברהם
להחסך גבוב מפרשיו יפרה מסיח כן דוד לנקום נקמת בני
ישרחל מחת בני ישמעחל וממנה דיליה ועזוז חור הגבוז
מפשת יחי כרחתי' תוכיח מכרתקו להחיר פני תבל ומלוחו
ולח יהיה ולח יניע חלק חדם רשע עם ח"ל והיכל קדשיך
תכין כחסדך היכל להב"ה חל א"ל שד"י כזיו הדמו
וכבודו ובשם כית חל יכונס ופדויי ה' ישובון וכו' ויהי נועם
ה' חלהינו וכו' עשה למען שמך עשה למען ימינך וכו' והי
לרצון.

לרצון חמרי פי והחר כך יגלח דכרו כמדר זה:

תורה ברחשית ברח חלהים חר יום ח' וכפרשת
לך לך מרחש הפ' חר הלוך ונסוב הנ"ב עם
ושם בפ' ומלכי נדק מלך שלם וכו' חר ויתן לו מעשר מכל
ובפרשת חיי שרה ויקח העבר עשרה נמלים חר בית לחזי
חדמי ובפרשת בשלח וה' הולך לפניהם יומם וכו' חר לפני
הגם ושם פ' ויסע מלחך שלהי וכו' בד ויבקעו המים ופרשת
הסידים חר כתוך היס ובפרשת וזחת הברכה וללוי חמר
תומיך ואורין לחיש חסידך וכו' מן חר יקומון:

נביאים ישעיה סי' כ"ד רכי עקיבה וכו' חר ושוב
מכחמך ה' וכסי' ס"ב כשבע ה' כי ימו
וכו' חר וברוב חסדיו. מיכה סי' ז' לל תעשמי חויבתי לי
וכו' חר חסד להברהם חסר לשבעת לחבותינו ימימ קדם:

כתובים תהלים סי' כ"ח ל"ח ל"ג ל"ו מ"ב כ"ט
פ"ה פ"ו פ"ט ק"ב ק"ג ק"ל ק"ן ואחר
כך יחמר ע"ב פסוקים שסידר הרמ"ע ז"ל כפי
החמת שמסר הרמב"ן ז"ל לתלמידיו מוסכמת לדחת
הקדושים ר' נחוניח ור"ם חלקם כחיים ולמכיני מדע יחות
להם לכוין שסודם בסוד שם ע"ב שסודו במדה הז' מ"ט
למעלה ומתפשט בז' קנוות ועל כן בכל פסוק ו' תיבות
וגם בכל לחת יתלח ניזוף שם ח' מפם ע"ב כנודע. ושוב
יהנו בזוהר. זוהר פרשת ברחשית ד' י"ח ע"ב פקודת
תניינח עד דף י"ב ע"ב והח חוקימנח מלה דח. וכפרשת
לך לך דף ג' ע"ב וילך למסעיו וכו' עד דף ר' ע"ח עד נכון
היום שם פ"ם ע"ב ויהי בימי חמרפל וכו' עד פ"ו ע"ב
ימינ"ך ה' תדבק חויב. שם ס"ד פתח חידך ואמר ומכפרי
לחזה חלי"ה וכו' עד שם כחותו עמוד חיים כולכה היים.
וכפרשת וינס דף ר"ל ע"ח פתח ר' יוסי ואמר מסביל לחיתן
וכו' עד דוח דמה ימכות. וכפ' שמו' דכ"ח ע"ח ויר מלחך ה'
וכו' עד ע"ב חניניו חוכל להיו' כהם כליה וכפ' וחד דף כ"ב
ע"ב ואר' ל לחברה וכו' עד דכ"ד ע"ב והח חוקימנ מלי. ושם
דכ"ח ע"ב וים עמוד הענן מלן עמו וכו' עד כ"ב סוף ע"ב
ונעלמי עלמין חמן. וכפ' בשלח דכ"ו ע"ב ימיך ה' עד דכ"ז
ע"ב והח חיתתי. וכפ' יתרו דף ע"ב ויהי כיו הב' עד דף ע"ח
ע"ח קול נחיל ונח יפף וכפ' תרומ' דקכ"ט ע"ח ורחה וכפה
וכו' עד ע"ב ותחנביר חש ושם דף קס"ב ע"ח פתח ר' יוסי
ואמר וכו' עד ע"ב תתח ר"ח ונסקיה ושם דף קס"ו ע"ב
פתח ואמר כי נר מלה וכו' עד קס"ז ע"ב זכחה חיהו מלן
דחסת זיב מכהן. וכפרשת כי תשח דף קפ"ט ע"ב והיה
כחחרית היומים וכו' עד דף ק"ל ע"ח דלח יתבדי מכחי
לעלמין. וכפרשת פקודי ד' רס"ח עמוד ח' היכלח ו'
וכו' עד ע"ב זכחה חולקיה בעלמח דין ובעלמח דחתי.
וכפרשת ויקרח דף י"ד ע"ח חמר רבי יצחק כתיב כבוד
סוכו וכו' עד ע"ב חיים כולכם. ושם דף כ"ב עמוד כ'
פתח סהוח מסיח וכו' עד שם בחותו עמוד לסתם מהיכן
לעלמח.

לגאלה אותה וכפרשת נו דף ל׳ עמוד ז׳ הקרבן לחרון וכו׳
עד ל״ח ע״ח דאתת שארי בגויהו · וכפרשת תזריע דף מ״ח
כ׳ לאמר רבי יצחק תא חזי עד דף מ״ט ע׳ ח׳ מוריד שחול
ויגל · וכפרשת אמור דף ק״כ ע״ב וכס״ו יום וכו׳ עד ק״ג
ע״ב בלחן לא אדוניה · וכפרשת במדבר קי״ח ריש ע״ב
ריש על דגלו וכו׳ עד ריש קי״ט ע״ח וכעלמא דאתי ופס
קי״ם פתח ואמר מה תקוב לא קכה ל עד ק״ך ע״ב יפרחל
אשר כך אתפאר וכפרשת נשא דף קל״ג ע״ב תקונא ו׳
וכו׳ עד כאותו עמור דיתתיק דעתיקי ופס דק״מב ע״ח
ותתנח בנני בותיה דספרא וכו׳ עד ע״ב וכתתי לכם לב
כשר · ופס דף קמ״ז ע״ח דכר ל תזכרן וכו׳ עד קמ״ו ע״ח
והוא יפסול בך · וכפרשת כלך דף קכ״ח ע״ב פתח ואמר
וה׳ הולך וכו׳ עד זס עמוד כהורא דא ממה הי · פס
ד״ח ע״ב פתח רבי פנחס מיגין נגיש וכו׳ עד ר״ב ע״ב עד
על מצוכא דא קרח דא פס דף ר״ד ע״ח פתח ר״ח הבוק׳
וכו׳ עד ע״ב למשמיע מלה דא · וכפרשת פנחס דף רכ״ב
ע״ב כ׳ ר״מ ועוד שמרה נפשי כי חסיד אני וכו׳ עד רכ״ג
ע״ח ולא הלכתי בגדולות ובנלאות ממני · וכדף רמ״ו ע״ב
ר״ח ויחלים והנה מלא דא · וכפרשת פנחס דף רכ״ב
ע״ב כ׳ ר״מ ועוד שמרה נפשי כי חסיד אני וכו׳ עד רכ״ג
ע״ח ולא הלכתי בגדולות ובנלאות ממני · וכדף רמ״ו ע״ב
ר״ח ויחלים והנה מלא דא · וכפרשת פנחס דף רכ״ב
ע״ב כ׳ ר״מ ועוד שמרה נפשי כי חסיד אני וכו׳ עד רכ״ג
ע״ח ולא הלכתי בגדולות ובנלאות ממני · וכדף רמ״ו ע״ב
ר״ח ויחלים והנה מלא דא · עד כה יהגה עד מקום שירו מגעת מירי יום ו׳
כיומו עד שתתו קריאתי וכל חדש חייב אדם בשיעורו
והדרך היסר בזה לחלקם בשערה להשלים הדבר דבר
יום ביומו וכן נהגו בכנית מדרשינו אחר התפלה ·

יום ב׳ לעשם יחוד קב״ה ושכינתי׳ בדחילו ורחימו
ורחילו ורחימו ליחדא י״ה בו״ה ביחודא
שלים בשם כל ושראל · הנה אנחנו באים להגות בתורה
לקשר את נפשינו ולהדביקה אל שורשה להשלים חילן
הנלוין לתקנו ולהכניא כל אלהים אחרים תחת רשות
שכינת עזנו כדכ׳ שמעו כי אתה ה׳ עלהין על כל הארץ
מאד נבלי על כל אלהים כי ה׳ עלהין נור׳ מלך נדול על כל
הארץ קב״כ עמך שנבנו מ״מריהו נ״ורא ·
וירא רנון מלפניך **יהוה** אלהינו ואלהי אבותינו
האל הנדול הנבור והנורא שבכולות
כל תעלומות חכמה החתומים בסור פחר נור הנבורה
ובות כל פסוקי תורה נביאים וכתובים אשר בהו הנבורה
הנדל יהודם אשר בם נהנה היום הזה נאזר בנבורה
שיהא עתה את לחנכה לחיות למוריגו נתת רוח לעמי בהם
בכודך ויהא עזנה לפניך כאלו הסנגו כל הפגימיות סור
תעלומותם והיו למאורות דרך שער הנפ״ן והיה טעמו
בנפתית כדב״ש תשוו ידך החזקה תרום ימיך הן אתי
ידים וכות כאחת הנדולה עם הנבורה מעולכות אחם אל
אחות ה׳ לאמת ידך כל יחזיון יחוו ויכושו קנאי עם אשר
תלכל׳ם בנבור ינא כאי מלחמו יעיר קנאה יריע לף יכריח
על לחויכו יתנבר המשל ואחד עמו לנכוש עבד תח ת רב
ספחה תחת נבירת והכל יאמרו מאין כמוך ה׳ נדול אתה

ונדול שמך בנבורה · אנא ה׳ בנבורתך בחה״כת כלעתה
תדיכינו ותזיכנו לאור מספר זיוכו למחול ולסלח קנף ח ס
אשר קנסנו וכחטאת כמו׳ הנבורה כי לא בחנו לעזרת ה׳
לעזור ה׳ בנבורים להרום קמיך עם נבל ניאנו שמך ואשר
התרפינו ביום נרה מהיו׳ נבורי לעמוד בפרץ מפני החף
והחימה והנבור אמר חלש אני והעלנו חלש״ים בנבורו׳ ה׳
שהים והנביר הסעי׳ואשר נואלנו ואשר חטאנו ולא הלכנו
כדרך ישר מענל נדיק נבור הכופם לת יכלו נבורי כח
עוסי דברו ועבינו כמחילו לא סלולו להנביר הנפוני על
חים ימי׳ כי בנבור לא יוכל להושיע נקבה תסו״ב נבר אין
קול ענות נבורה חויה על נפשינו לוך נפלו נבורי מי ימלל
נבורו׳ ה׳ ולא הושב ידיכו מכלא בחום הסמיב דחילו ופחד
יפחק ויסמיב ה׳ ויחר לחנו ותמותינו נדלו עד מ׳ נל לסמים
כשם״ה מנוג׳ל׳ת אשר לפח נפו״ם ולף אשר סגינו בעם
תקומי סולחן בנפון וכל סולחנו מלאו קיא וכללו׳ החסר
שבנבורה לים מרבהו יפרדו ולף אשר פגמנו בל״ב סיניים
שלטי הנבורים ואשר פגמנו והנבכנו ק״ך נילופי אלהים
ופ״ד נבורות דמ״כבך ום״ך נבורות דאל״כי · על זה היה
דוה לבנו ועלינו חשכו עיניכו רת״ח זיקתנו וקיל לבנו יחיל
ויהיה מפחד נור הנבול ה פן יתדבקנו סרבה ויסופנו לוים
לה בפשינו בקום למ אפפנו אלהים על מי תקום לעזרה ומי
יהיה עליה אתר שעים נבורי שביב לה זה רנן וזה דבה כי
רבו מלרבה הדינים שהנבכנו והעמסנו עליה בקנף אשר
מעללותינו תתיפח תפרם כפיה לף היה תעיב לאמרים
לאמר הטוב היות נזר שביר ויהלום למדרך כף לנל הסור
והחמיר הנמול הזה קויתי כבואי להסתופף בנל קורתכם
בארץ מלפניה להכיאתי לידי מלפה ובוסף והשלות על
לבבינו כל שה בפלו פנינו תיבלנ׳ לזכינו חסבו עיניכו מלאו׳

ושפתותינו כלו ודממו ויום לבנו בקרבנו ויהי למים :

והנה עתה שבנו אנך בכוש פנינו לשפך שיחי
לדרו סליח על עוון פגמותינו וקבל בריחמיך
תשובתנו והביון לבנו לפניך ושים עיניך עליהו לטוב וסבור
פתחי מצילותינו ופתח שערי זכויותינו ולמענן זכות
יצחק עקידך נמנח פדיון וכופר ושוח הדין נפיב ונפר ורוח
סליחה יערה עלינו ממרום ויעמוד מכסה דין ושב על כסא
רחמים ויעל מעלינו אלהים ומחול וסלח מחשכי פגמותינו
ותנבור׳ הדינים הקשים הפנ והפר · ובסם שנתרנית
בשנם היום הזה לחביכו רועינו מסה בחיכו בעלותו ההר׳
וכחוכו שרש אל אלהי״ם כן בוכו׳ תור׳ אלהי אשר נהנה
היום לפניך תחננו ויכבשו רחמיך על מדותיך ותתנהנ
עמנו ה׳ אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנם לנו
לפנים משורת הדין ובטובך הנדול יסוב חרון אפך מעמך
ומעיריך ומאדמתך ומאלתך הכט כח והושיעה נאלן מרעיתך
אל ימשול בנו קנף ואל תינזכנו חטיינו ואל תקשמנו מלכנו
ואל תזכרנו יזכרנו ואל תעש עמנו כלה כעלותינו כי אל

מלך חנון ורחום ואתה:

אבינו מלכנו צורינו וגואלינו חוסה ה' על עמך ואל תתן בחלתך לחרפה למשול בם גויים עוררה את גבורתך ולבה ליעו אתה נגו הכט מעמי ורחה מזכול קדשך ותפארתך היה קנאתך וגבורותיך המון מעיך ורחמיך אלי התאפקון כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה אבינו גואלינו מעולם שמך. ולים גבול מעשיו כן לפרים מדרש תנמיים מעורם יפחח לנקיש כני ישראל מלת כני עשו ומכרת דילים והחלולים קהת יכרתון לקרוח כולם בשם ה' נברנו שכם ה' אל ה' ואחר נגו ויהי כועם ה' אלהינו עלינו וגו' ועשה למען שמך ועשה למען ימיך ועשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון וגו'. ואחר כך ונלך דפרו בסדר זה. תורה ויאמר אלהים יהי רקיע וגו' עד יום כ' ובפרשת וירח ום' פקד את שרה וגו' עד כיום הגמל את יצחק. ופרשת העקדה עד תימם. ובפרשת ויצא ויאמר יעקב לאחיו וגו' עד בפחד לבו יצחק. ואחר כך יהגה בפעשה הקרבנות מפרשת ויקרא עד במדבר סיני ואחריהם בפרשת נסכים בפרשת שלח לך. ויאמרו התפלה שבמגילת אחרים אחריהם:

נביאים יפעיה סימן מ"ב שירו לה' שי"ר חדש וגו' עד עשיתי ולא עזבתים. וכסימן ס"ב מי זה בא מאדום עד גושבו מבוצם שמך.

ירמיה סימן י' מאין כמוך וכולי עד ה' נבלות שמו וכסימן י"ו ה' עוזי ומעוזי וכולי עד וידעו כי שמי ה'.

כתובים תהלים סי' ק' כ"ח כ"ד נ"ד ס"ח ס"ו ע"ח ע"ח פ' ק"ו קמ"ח קן. וסוב יהגו בספר הזוהר על פי גדותיו.

זוהר פרשת בראשית דף י"ז ע"א ויאמר אלהים יהי רקיע וגו' עד דף י"ט ע"א אחר ורעו בו דייקא. שם דף ל' ע"ב בראשית ברא וגו' עד דף ל"א ע"ב וכולא חד. שם דף כ"ב ע"ב ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים עד ל"ג ע"א כגו כתמנעיתא. פרשת וירא דף קי"ט פרשת העקידה עד סופה ופרשת חיי שרה דף קל"ב ע"ב ת"ח נלות דמכח וגו' עד דף קל"ב ע"א דזכינא למשמע ליה ובפרם תולדו יפחק דף קל"ד ע"א שלה תולדו יפחק עד דף קל"ז ע"א ויתבסם עלמא ובפרשת ויצא דף קפ"ט ע"ב רבי חייא פתח כרכו ה' מלאכיו וגו' עד שם בלותו עמוד דאחרים כגוונא. ובפרשת וישלח דף רי"ז ע"א איתיב ר' יהודה דטכריה וגו' עד שם בלותו עמוד כגוונא דלעילא. ובדף רמ"ט ע"א פתח ר' נהלי קולך וגו' עד ר"ן דום ע"ב דחיבי כפיק מעלמא ואתי. ובפרשת וארא דף כ"ו ע"ב ר"ח ורבי חנא חזו שכיחי וגו' עד כ"ז ע"א בלא פרורה. ובפרשת בשלח דף מ"ח ע"א ואתה הרם

את מטך עד ע"ב וכל חית השדה ישחקו שם ובפרם אתה דף פ"ב ע"א וידבר אלהים וגו' עד דף פ"ד מעשה אלהים הזה ממם. ובפרשת משפטים דף נ"ח ע"א פתח ואתה ה' אלהי גדלת מאד עד ע"ב ולנפקא מתמן. ובפרשת תרומה דף קמ"ט ריש ע"ב ותבלת וגו' עד סוף העמוד מאד ורחי. ובדף קנ"ד ע"א ועשית שולחן וגו' עד ע"ב וזמינו תחבקני. ובפרשת תצוה דף קס"ד ע"א פתח חזות סכה וגו' עד ע"ב זהו לומר ביומא דכפורי ובפרם ויקרא דף י"ח ע"א רבי חלפתא פתח עורי צפון וגו' עד ע"ב ולנו את כבודי. ושם דף י"ו ע"ב שם הכהן המשיח וגו' עד דף י"ח ע"ב יודעי תרועה הלא תוקעי שם דף כ"ד ע"א ר' פתח כשב"ה בימיו וגו' עד שם בחותו עמו וכזרו עוויפ' מדף ל"ג ע"א כתי והכ"ם עובר עד ע"ב ואתקסר דח בדם בפרשת שמיני דף ל"ו ע"ב עד דהוו חזלי מטח עירין נלות' וגו' עד דף ל"ז ע"א ומיקך ה' תתעתן חויב וכדף ל"ט ע"א יין ושכר כו' עד מ"ח ע"א בטרם תנרך בכטן ידעתיך. וכפ' לחרי מות דף ס' ע"א ר"ם פתח הנה מטתו שלשלמה עד ע"ב לקמיה דרבי פנחס. ובפרשת כשא דף קכ"ו ע"א מיין ושכר יזיר עד ע"ב ואתגנה קדם לה'. ושם דף קל"ז ב' חוטמת דו"ח וגו' עד דף קל"ח ע"א הטה אלהי אזנך ושמע. ובפרשת פנחס דף רל"ח ע"א לאור רבי יהודה ליעקב לן מה וגו' עד ע"ב למנדע לי ושם דף רל"ו ע"ב ת"ח פנחס היה דיצחק וגו' עד דף רל"ז ולא קילקתי את בני ישראל וכדף רל"ט ע"א על פי הגורל וגו' עד ריש דף ר"ם תתלק בחלתו.

תורת אמת

יום ג נשם יחוד קנ"ה ושכינתיה ברחימו ודחילו ורחילו ורחימו ליחדא יה"ו בוה כיחודא שלי' בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים להגות בתורה לקדר את נפשינו ולהדביקה אל שורשה להעלים חילן העליונים ולהמליך תחת מעלין לתקנו ולהכניע כל קומות העולם תחת ידה' שכינתא תתתאה ולהכניע כל אלהים אחרים תחת רשות שכינתא עילאה בדבר שנאמר כי אתה ה' עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים כי ה' עליון נורא מלך גדול על כל הארץ נא גבור דורשי יחודך כל כחת שלום.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו השם תטהרנו שכזכות כל תעלומות חכונן שמך אתיתים בשור בכור הדר את"ת וזכות פקודי תודם נביאים וכתובים לשור בשור את"ת הנקי יסודם לקר בם ניגש היום הזה נטהרנו בכלל תטהרת שיהא עתה את לחכנה להיות למודינו נחת רוח לפני כסא כבודך ויה' גואל לפניך כלילנו שנגנו כל מפעופי תעלומות. והיה למחרו

כברית התכון לחביר ויהיב נורח תהלות ג פירת תפארה
ה׳ אלהי ישראל ויתפאר המלך בתפארת מפואר וכעטר׳
גאות כרכות עדי״ם ורח״ם יפרח פלח יניק כפארותיו רכ׳
תפארת בקומת הכותרות המופלג אשר על ראשו הפמ״ג
יגח על האר״ן ועליה יניק כזרו - ומשם פרשו עליכו כני
מלכים שפע לעון ישועה ורחמים למחול ולסלח לעמות יכו
אשר לשמו פנמו ככלל תפארת והיכו מפרידי חלוף
כעון פשעכו ולא הוסר ידיכו מכלע במלכל נכלו וטרפות
וכלל״ה עשיכו ביאר׳ חל והוספכו כרה בג׳ל וכגבכה ופנמו
כשני ג׳ התחתיים שבתפארת כשלים העליון שכו וימכיכו
רציכי החור׳ וכרוב חולתכו סגיכו וברכו את העם ומנפנו
ס״ע נהודין עלאין דח״ו מלהחיל חל עבר פני הת״ת וחף
בחשמת עון ביטול ק״ש ותפלה ותפילין שם חת פרוכת
המשך מלהחיל ס״ע כהורין חלה מנגדו - ואשר נוחלנו
ואשר חשלנו וכשגכו קלות רחם כנדבי׳ ופנמו כחיי המל׳
ואשר קללנו וניעכו לא וחס וגרמנו סילוק תרין עטרין
קדים מלכא קדיש׳ ואשר סיחתנו פחת זקניכו ופנמו בק״ן
נהורין המחילים חל עבר פני המלך נלח חשך ויחשך וחס׳
קלקלנו וכתכנן קמיעות וחזכרות סלח בכוונה וקדושה
ושהרה ופנמו כשם מ״ה שבת״ן ואשר היכו מכת הולכי
רגיל מגלי סוד נאמים בעלי חיכה ומשוללי
הירחה ובדינו הקדמות מהסברה סלח קבלנום ופנמו
בגופת רמלכא קדישא ועתה ה׳ אלהינו חילו בחנו להתודו׳
לפניך כל פגמי לשמותיכו ידעכו שחין כנו כח להתודו׳ על
כולם וכמה פעמים הכעסמנו עד שגלחו מלספור רוב המון
יקי חטחתנו והכעלנו׳ על לבבכו מסובותנו סציפנו נספלנו
ויגוביכו נכפלנו ויתפרדו כל עצמותינו ונאמר לחיה לנו חהת
עליכו אנח מלך חת חרפתנו וחל מי נכום לעזרה יגלו
סמי״ם עוכיכו וחל״ן מתקוממה לנו - חבל נפשנכו על יקר
רחמי תפארת גדולתך וחביבותך לשמכו לה׳ אלהינו
הרחמים והסליחות ותפל״חתו עבוד על פשע הוח טרף
ויפחמנו יך ויחבשנו ועתה הנה שבכו חלך בגוף נדכה
ושפל רוח נשברה להפיל תחכוניו לפניך דולגים וחמדים
על לחריתנו וקבל ברחמיך הרבים הגיון לימוחכו היום
להחיר מחשך פגמנו חשר החשכנו חלוחת עליונים בעון
פשעיכו ולמען זכות יעקב כנך בכורך מגר סורם החשמי׳
וככל תכחה כגדך תחחז ידך במשפ״ט חל בחפך פן
תמיטנו ומחול וסלח חת כל חשר לשמכו פגמנו במדות
הכלימות והורינו דרכי התשובה והעלינו מסומא׳ לטהרה
והודיענו הדרך חשר כה נתקיים לעשות רצונך כל הימים
כי חלהי מחיכו נחמני מלחמנו חמי חוריפיכו לשמכו ולא תמכנו
לפם כי סבבונו מוסכים כלי לחם להשבירנו על דת ורדפונו
חלי תלוש תלחות הזמן רכות עשית חתה ה׳ אלהי חנח
הכם כפגמנו ואל תכם בעוונינו לפניך מועתינו תבח
ועלח נגיש חיש מלוכן הצלון דרך ריחוקית הטהר לנקל

תפארת קו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלהיכ לטהר
מדות הצליכו כהגיון תורתך חשר כס כהגה היום ותחכ׳
כל כיכוכי הקדושה חשר על ידיכו כתפזרו כין הקליפות
ותצלך כמצולות יס כל חטחתיכו - והפן עזוז המקטרג
כרשע חיליו כל יחילו לחכל יחילו ויחולו שוכות עמך על
רחשם ונשח הסעיר עליו חת כל עוכות תם כי תפארת
עוזמו חתה וכרמוך תרום קרככו והי׳ כח לעור מעוז להפי׳
דעתך ולהשם רחמיך ככשר יעיר קיכו על בוזליו ירחף -
ועל כן נקוה לך ה׳ אלהינו לרחות מהרה כתפארת עוזך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן
עולם כמלכות שדי וכו׳ מלך ביופיו תחזינה עיניכו כי
תקדמנו כרכות טוב תשית לראשו עטרת פז נדול כבודו
כישועתך הו״ד והד״ר תשוה עליו כי תשיתהו כרכות לעד
תחדהו כשמחה חת פניך - ותשוב ותרחם עלינו ועל
מקדשך כרחמיך הרכים ותככהו מהרה ותגדל כבוד
לחיכו מלכנו גלה ככוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנש׳
עלינו לעיני כל חי ושלח העז חת מקנך נאן קדשי הגלי׳
והכד חיים מירכתי ארץ והכילהו למקדם תפלרתך כשמחת
עולם וכלה הממשלה הרשעה ממלכת לבת ירושלים
כלחוכ מפי כבודך עולי לבבי כגדי תפלרת״ך ירושלים
עיר הקדש והיית עטרת תפארת כיד ה׳ ונניף מלוכה
כבף חלהיך ופדויי ה׳ ישובון ובאו ניון ברנה ושמחת עולם
על ראשם ויהי נועם ה׳ אלהינו עלינו וכו׳ עשה למען שמך
וכו׳ עשה למען פלרך וכו׳ יהיו לרצון וכו׳ - ואחר כך
יגלח דברו כסדר זה .

תורה יתחר אלהים יקום המיס וכו׳ ובפרשת וינח
וינח יעקב מכאר שבע וכו׳ עד וזה שבר
השמיס ושם ויקח לו יעקב מקל לבנה וכו׳ עד והקשורים
ליעקב ובפרשת תרומה ועשית כריחים עד כמשפטו חשר
הרחי ת כהר ובפרשת עקב ועתה ישראל מה ה״ אלהיך
עד זכת חלב ודבש ובפרשת כי תבח היום הזה ה׳ אלהיך
מניך לעשות כו׳ עד לחשר דיבר ובפרשת האזיכו ראו
עתה כי אני אני הוא וכו׳ עד וכפר אדמתו עמו ובפרשת
וזאת הכרכה אין כאל ישורון וכוני עד ואתה על כמותימו
תדרוך ויסיס כף סמב ישראל עד ובשעריך .

נביאים ישעיה הימן מ״ו שמעו אלי בית יעקב
וכו׳ עד ליעראל תפארתי ובסימן ס׳
קומי אורי וכו׳ עד מטע ה׳ להתפא״ר ובסי׳ ס״ו שום לבני
כה׳ וכו׳ עד יבוא עלך אלהיך ובסי׳ ס״ג מולך לימין משה
וכו׳ עד שבטי נחלתך .

כתובים תהלים הימן י״ט כבוד אל מספרים כבוד
נח נשבון קדקדתיו וכשיר השירים סי׳
מ׳ דודי נח ואדוד עד המושה כשושנים . ודברי
הימים אחד הימן כ״ח ויאמר אלי את ה׳ עד ומהללים
לשם תפארתך .

ושוב יהגו בזוהר פרשת בראשית דף י"ו ע"ב ויר' אלהים את האור כי טוב עד דף י"ז ע"ח כתרגמ עילאה. ופס דף כ"ב פ"ח ויאמר אלהים נעשה אדם וכו' עד דף כ"ג ע"ח לכל חביבותא ונכיחה ופס דף כ"ו ע"ח ויצר ה' אלהים את האדם עד דף כ"ז ע"ח ואכתל מיכייהו ובדף ק"ל ע"ח רזא דמלה לימא שילחה וכו' עד ע"כ כמה דאתערו חבריא ובפרשת ויגש דף קמ"ו ע"כ ויגש יעקב עד דף קמ"ח ע"ח ועל דא כתיב וזרח השמש וכו' תשמ"ם ובדף קס"ו ע"כ פתרי תורה ויקח לו יעקב מקל וכו' עד זכאה חולקיה ובפרשת וישלח דף קע"ז ע"כ רבי חייא פתח ועתה שמע יעקב וכו' עד סס בחותו עמוד ונסגב ה' לבדו ביום ההוא ובפרשת ויחי דף רמ"ו ע"ח אלמר סמיכה לחמו עד ע"כ תקון גופא מוקבא ובפרשת יתרו דף ע"ח ע"כ ומשה עלה וכו' עד דף ע"ט ע"כ ת"ת בנו ובדף פ"ה ע"כ תנא כשעתא דאתמר אנכי וכו' עד פ"ו ע"ח בהאי תליא כלא ובדף ק' ע"כ לא תעשון אתי וכו' עד סס בחותו עמוד קדמאי בסמו פרשת תרומה דף קל"ו ע"כ כד נהיר יממא וכו' עד קל"ז ע"כ וזהרין ליה לדקהלא ובדף קע"ה ע"כ והכריח התיכון וכו' עד קע"ו ע"ח מעשה ידי להתפאר ובפרשת פקודי דף ר"ל סוף ע"ח ר' אלעזר הוה סכיין קמיה דר"ש עד ע"כ טמיר וגליף ובפרשת ויקרא דף י"ח ע"כ ולא זכת אלמלי וכו' עד דף י"ט ע"כ שלים לעילא אלים לאתתא ובדף כ"ה סוף ע"כ פתח ל"ח הרועיפו שמים עד סוף הפרשה ובפרשת אחרי מות דף ס"ו ע"ח וכל אדם לא יהיה באהל מועד עד סוף ע"כ ושים כאלנא קנך ובפרשת קדושים דף פ"ה ע"כ לא תעשו עול במשפט עד רומה על השמים אלהיכם ובפ' אמור דף נ"ו ע"ח פת ואלמ' ומי כעמך ישראל עד סוף ע"כ והא תוקימנ' מילי ובפ' נשא דף קל"ט ע"ב תנא כד כחית מן דיקנ' עד דף קמ"ח ב' ואתתקנו מעהא ובפ' ואתחנן דף רס"ד ע"ב ישראל עד וכלא חד ובדף רנ"ב ע"ח מכאן ולהלאה מילין דזא עד סוף האזדנ'.

יום ד וה הוא תקון ליומ"ד ה' כתבתיו בס' חמדת ימים פרק כ' דחנוכה.

יום הן הוא תקון היסוד כתבתיו בספר הנזכר בפרק ח' דשבת.

יום השבת הוא תקון הדר מלכו' כתבתיו בס' הנז' בפ' דחסון דמשמרת החדש.

ומרח חלול עד יום"ך לחד זה המדרש להגות מידי יום ביומו מלמדי הזוהר בעניני התשו' לפי כל דברי הזוהר כנחלים הם לאחר ימים יתלו נפש יקרה הוא הגואל כפלא לעורר הלבבות אל מעשה התשובה יתר גדול מאד מכמה תוכחות מוסר שבאלף ספרים לפי שמפי הבעל"ט וחבירין נלמדו הדברים והכהרה כי יכנסו הדברים

הפסקה אחר ר"ח אלול

השרידים אחר ה' קודש המיוחדים לחזרתם על פי מנהג הרב ז"ל נוהגים להתענות שני ימים לילה ויום אחר יום ר"ח אלול ולתעוקתם לחדר מדר כוונתם. תכוין הנירוף בחדר זה שעה ח"ל היה לבד שעה כ' תהיה כולל הוי"ה שעה ב' הוי"ה לבד שעה ד' הוי"ה כולל תהי'כן על זה הדרך כד' שע'שניו'וכו'וכשאת' מתחיל בנירוף שם תהיה וכולל בתוכו שם הוי"ה תכוין כי תהיה חור מקיף ואם תוכל לכוין בכל שעה ושעה מהמ"ח שעות בכל החדר הנ זכר סוב מלר ואם לאו תכוין בכל ד' שעות כחדר הנ"ל. ובלילה כשתחמד בירך לפקיד רוחי אחר כך תכוין כי"ב שעות לך יותר טוב לכוין כו' שעות הרלעוניים לבד וכשתקום אחר חצות לז תכוין כפרטות כחדר הנ"ל.

ידוע שבכנד י"ב חדשי השנה יש י"ב נירופי הוי"ה וי"ב נירופי להי"ה שעל ידם יתנהגו י"ב חדשי השנה והתחלתם מניסן וזה חדר הנירופים.

ניסן אָהֱיֶה	אֶיהֱיוֶהֱה
אייר אֶהֱיֶי	אֶיהֱיהֱיֶיֹ
סיון אֶיהֱה	אֶיוֶהֱהֱה
תמוז הֱיֶהֱא	הֱיוֶהֱיאֶי
אב חֱיֶאֱה	הֱיוֶאֶיהֱה
אלול הֱיֶהֱא	הֱיוֶיֶאֶי

וכפי זה הדרך כל שנה חדשים לחדשים

תשרי יהוה	יאהוהיה
חשון יהדונ	יאהדוהוי
כסלו יהוה	יאוהוהה
טבת הוהי	הוהיהיא
שבט הוהי	הוהיאהה
אדר הוהי	הוהיוא

מנוקדים כרלעוניים

והיה	ויהיאת

זכות נדק הדשב"י וחבירו לפניך ותחתור תתירה מתחת כסא כבודך ותפשוט את ימינך לקבלנו בתשובה שלימה לפניך ושלח נשוב עוד לפניך כל הימים אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו הפיבה לנו שפון ישפך ורוח נדיבה תסמכנו יהיו לרצון וכו'.

הודע אלי חטאתו עד דף כ"ד ח' עד כזרוע עוז וכפרש תזדיע דף מ"ד ב' פתח רבי חכה ואמר ויאמר ה' אלהים עד דף מ"ה ע"ח הוה יעשינה וכפרשת אחרי מות דף ס"ט ע"כ ר' פתח שיר המעלות עד דף ע"ח וכר נם אתדכי מיחוביה. וכדף ע"ד ע"ח עדות לכיף עד דף ע"ו ע"ח בעלמא דין ובעלמא דאתי. וכפרשת לאוד דף נח ע"כ דעיל מהימנא כחדם הז' עד סופו ובעלמא דאתי. וכפרשת נשא דף קכח ע"כ חים לו לאשה כי יעשו מכל חטאו' החדש זכו' ולעיל מהימנא שם עד ריש דף קכ"ד כלילא מכולהו דמ"ח. ובדף ק"כו ע"ח דכי חכה פתח לאחד כדכי נפקי עד דף קכז ע"ח ולאודאה עלייכו. וכפרשת שלח לך דף קנ"ט ע"ב לאמר ר"ש מפרשתא דא. עד דף קס"ח אדכיר נח שלום כך. וכפרשת קרח דף קע"ו ח' ת"ח כתיב לכן חנשי לבב עד ע"כ ורחמין מתערין. וכפרשת בלק דף ר"כ ע"ח ת"ח כמה חביבין ישון דמשתדלין בתורתי' עד דף ר"ג ע"כ במשו מיכך מה יעץ' וכפרשת פופטים דף רע"ה ע"ח לא יקום עד לאחר בחיש עד דלא יהא ליה חולקא בהאי עלמא ובעלמא דאתי:

ושוב אחר קריאה נאמנה זו יעתיר עתירתו בקנדה ואמר יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהיו כל דברי הרשב"י וחבריו זלה"ה כדבקונו זכותם מסמרות נטועים בקרב לבנו לעורר לבנו לעשות חפץ בחמת ובתמים לחלי מכל נקי כל פנמימו לשר פינלנו בקדשי שמים ובאשר הנחלים מדות הנלוסות. ועלה

חשון יהוה	יוהההאי	והי ויהההיא
כסלו יאהה	יואהההה	ויה וייאהההה
טבת האהי	הואיהיו	היה הייאהוי
שבט האיה	הראייוהה	היוה הייאוהה
אדר הראי	הההראיי	ההיו ההההיאוי

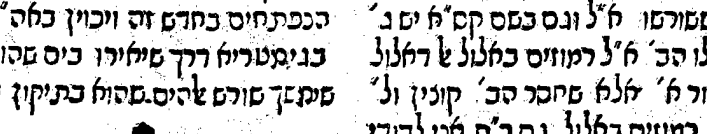
וצירופי חד' אלול הס והיא הההוי ונרי' לכוין בזה החדש שמלו הכ' שמות יכוח החרים למל' וממנה מתירים לנו וגם יכוין כי בזה החד' נפתחים המקורו' די"ג נימין דדיש חוור' ומתיר חור ע"ק לי"ג נימין ולמנהג דח"ו ויכוין לפתוח הסלסה עשר נימין מעל המנ' שהם דיקין שמכסים חור המצח ויתיר מן המצח חור נדול ל זו"ן והי"ג נימין יכוין לעשים חות' על דיקנא דח"ו ומתירים בו מהי"ג נימין ב' הויות שיש בהם י"ב חותיות ונימין הי"ג היח כולל כולם הרי י"ב לחנות והכ"ד חותיות כולם מתירים לדיקנא קדישא דח"ו וכי"ב תיקוני דיקנא הס סלסה מהי"ה שהם י"ב חותיו' וכתיקון י"ג שהיח כולל כולם יש ב' מהי"ה מחרים הרי עשה מהי"ה הרי כ"ד חותיו' מהי"ה וכ"ד דהוי"ה הס מ"ח וחלו ההויו"ת והמהי"ה מהמרנו מתירים למקיפי מוחי דח"ו ומשם יורדים נזח ומזח לנוק' ויכוין מכאים נזח שם קס"ח ום"ג ומזח יורדים למלכות וזהו סוד הנותן כיס דרך דר"ך בני קס"ח ס"ג וחותן חות' כי"ס שהיח מלכות בי"ס בי"ן שהוח כמל' ומשם בשם ס"ג ד' יודין וחתר שמורכו ח"ל וגם בשם קס"ח יש ב' יודין וחתר שהוח ח"ל וחלו הכ' ח"ל רמוזים בחלנל ש דחלנל הרי ח"ו דחלנל הזה ניתר ח' חלח מחבר הכ' קוטין ול' מחרוכה דחלנל הרי כ' ש רמוזים בחלנל גם ר"ת לחי לחודי ודודי בי"חלנל וס"ת ד"ין הס ד' יודין דע"ב שיורד מריש חוזרת למלכות וכנגד חלו הד' יודין נרין להתעבו' תרבעי תעניות מחלנל עד יו"ה וגם נרין להתעבו' כ' ימים מחר ר"ח שים כהם מ"ח שעות כנגד מ"ח חותיות תהי"ה הויה שירדו מ"ג נימין דריש ומי"ג תיקוני דיקנא וגם יכוין בשם כנגד הויה להיה שעם הכולל הס מ"ח וגם יכוין בשם קס"ח וס"ג שים בהם כ" חותיות וד' חותיות תהי"ה הרי כ"ד שני פעמים הס מ"ח ונרין לנקד שם להיה בניקוד סגול והויה בחיריק ונרין לחלק חלו הם מ"ח חותיות חות' בכל שעה עם חחד מי"ב הויו"ת הוי"ה תהי"ה ופניהם

והנה

משולבים ככתובים לעיל הי"ב מתחיל מהי"ה והי"ב מתחיל מהו"ה שעולים כולם מ"ח ויכוין שם ח' בכל שעה גם יכוין בשם יב"ק שעולה כמנין תלהי' הו"ה ונרין לכוין זה היב"ק ביום ח' בפ' וע"נק ה' כ"ו יום נ"לה ר"ת נ' יב"ק וביום כ' בפ' לחרון יענכו ביום קרלנו ושני יב"ק עולה כמנין קם"ח ום"ג ובכל יום כשילך לטבול יאמר.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתאיר כרצונך בכל העולמות שכולת ותשפיע לנו הארה להחזירנו בתשובה שלימה לפניך ותלת עשר מכילן דרחמי הנפתחים בחדש הזה ותאירו בהיקף מוחין דח"ו ויחודו עלינו ואלי מכוין להמשיך שפע מי"ג נימין דריסת חוורת ויתיר חור דע"ק שהם ג' הוי"ת פשוטו' ושם הכולל הס י"ב לי"ג תיקוני דיקנא שהם ג' אלהי"ם עם הכולל י"ב ומשם ימשיך שפע לחו"ח ומשם לזח ומשם לנוקבי' ומשם אלי מכוין להמשיך החדה עלי ולנפשי רוחי ונשמתי ויעשה י"ג טבילות כמנין מלוי אלהי"ם שהוח י"ג חותיות ויתתקו הי"ג חותיות דמלוי אלהים הי"ג מכילן דרחמי הנפתחים בחדש זה ויכוין בהי"ה דיודין ושם ס"ג שעול' בני מטטריח דרך שיחודו כיס שהוח כנ יתטריח כ"ן ויכוין שמתנך שהים שהוח בתיקון ט' שהוח לנפים ושם הוח

בשוד יודין
כל החותי'

כזה
יודין א'
יודין ל'
הט' יודין י' אחד ם' ב' יודין הרי ל"ן וכל דבר שהוח במקור העלין הוח בפול הרי ע"כ יודין וע"כ יודין עולים ח' פעמים מי"ם כמנין תש"ך ושוה אלהים פעמים שעולה פ"ן וה' חותיותיו הרי ט' פעמים מי"ם.

ואני מכוין שהלו המים נמשכים למקוה כנגד ט' תיקוני דיקנא דמ"ק שמתכפ' כמו' המקוה

יכבר נודע כי כל מדה נעשה ע"י שם שרי שמשים מדה
ואומר די ער פה תבב וכן ס' פעמים מי"ם שבשיר שלו'
כמנין שר"י כמלואו שהוא תתי"ד עם התוספת והכולל
ולכן מכוין כי לשד"י זה ימסך שר"ו דיודין מריבוע אלהים
דאצלו אלפין שבתיקון הנזכר ובאלו האתים יטבלו נפשי
רוחי ונשמתי לקבל הארת ג"ב תיקונים ואלי מכוין לאחר
שד"י עם ג"ב תיקונים ע"י יחוד זה בפסו'.

ומגד תבואות שמש ומגד בני' מגן כמנין
ג"ח"ל דכתיקון קדמאה ואלו הב' ח"ל
הם כנגד ג' מלכים בלע יובב חושם מלך הרחשון שהוא
כולל הכ' לחדיס מתפשט עד היכל הזכות דבריה וכאר
נודע כי עם שרי הוא בבריאה וכן תבואות בני' שד"י
כמלואו שמש ס' דשמש ועם היונה בחלוף תת"כ ממלת
סמ"ם הוא. **ביב** בני' שר"י ונשאר עם ס"מ דשמ"ש
עם"ם המלכות כי כל הארה הנזכר עיקר הכוונה ליחד
יסוד ומלכו' וכן שרי יסוד וס"מ הוא כמלכות וכם תקח
ר' דחילוף מ' דשמ"ש ועם"הרים"י כי עי"ז תמו מכוחלין למ'
ס"י עולמות גם לס תקח חילוף של ס"מ הוא"י"ב והוא יחוד
ג' שמית לחי"ם הוי"ה אלה"ים עם ג' מדות עם המקום
כי"נה ת"ת ומל'כות כוונת סמלת חודש אלול.

ויקרא אלהים ליבשה חרץ יקרא נימטרי שהים
דיודין בס ג"ב תותית המלוי וה' תתיות
הפשוט אלהים הוא אלהים פשוט ליבשה גי' אלהים דיודין
כנזכר חרץ גי' אלהים דאלפין והלו הד' שהים כמנין מש"ה
יהו"ה רמ"ז הוי"ה עם חטאתי ופגמתי והגברתי אלו חרבע
אלהים על ד' אותיות דהוי"ה שכל אות מהם רומז לעם ה'
מד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן הריני עם כתשובה שלימה
והריני מנביר מדת רחמים על מדת הדין כתשובתי ואת
אלהי עושה בם אלהי מכוין בעם ה' היה דיודין ובעם ס"ג
שבולים כמנין דרך שיחידו כים שהיה בני' עם כ"ן ושהם
הנותן כי"ם דר"ך שהוא בים עם כ"ן דרך הם כ' שמות
הנזכרים מי אל כמוך נשא עון נשא בני' שכ"ם וכו' ואלי
מכוין שהשכ"ם דיעים יתמתקו ע"י כ"ו שהוא עם הוי"ה יהי
רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיחיר ברחמו כל
השלמות שברח ויספיע לי האדה להחזירני בתשובה שלימ'
מי"ג מכילן דרחמי הנפתחים בחדם זה ומחירים בהיקוף
מוחין דאו"ח ויחירו לי ויחירו לנפשי ורוחי ונשמתי ואלי
מכוין להמשיך שפע וברכתן מי"ג מימין דריפתח ד' ק' שה'
ג' הוי"ה דע"ב ועם הכולל הם י"ג אותיות ליג' תיקוני היקר'
שהם ג' אח"ס ועם הכולל הם י"ג אותיות ומשם לאו' למשם
נמ"ק ומת"ק לנוקבא ומשם אלי מכוין להמשיך אחר ושפ'
לנפשי רוחי ונשמתי ולזרעי ולבני זרעי וזרעי זרעי וכל אלי
מכוין בשם אלהים כמלואו שים כו י"ג אותיות לת"ת כל
הת' מהם ע"י י"ג מכילן דרחמי הנפתחי בחדם זה על ידי
המי' ועם י"ג טבילו' ויתר הדברי כזה יתבארו בחלוק הב'
בפרקי

בפרקי שוב בחי' מנוח אשר מנוח אשר יעם' כשד' הנ"ל כל
הימי' לעבור לבו בתשוב' ולהיו' וג וחדר לבלתי יחטיח אל
הפגר וכבלי מם שמלילימין הש"ם מידי חדם בחדשו טוב
ופ' להנו' כתם ע"פ מדו' הימי' יום ג' יהגה חלק ג' מסדר
זרעים חמד יום כ' יהגה חלק ג' מסדר מועד נבורה.

יום ג' יהגה חלק ג' מסדר נשיס ת"ת יום ד' יהגה
חלק ג' מסדר נזיקין נגח יום ה' יהגה חלק ג'
מסדר קדשים חוד יום ו' יהגה חלק ג' מסדר טהרות
יסוד: וכן יהיה חוזר חלילה כשבוע הבא לחחריו יום לחד
יהגה חלק כ' מ ודעים מתקום שהניח וכן ביום כ' יהגה
חלק כ' מתקום שהניח וכן כיו' ג' יהגה מסדר נשים חלק
כ' מתקום שהניח וכן על זה הדרך שחר הימים ושחר
השבועות שלחדם בחדם עד שתתום קריחת סיתת סדרי
משנה מידי חדם בחדשו שלפי מדות הימים והוא תקון
נפלח' פגם הברי' כמו שבחלנו בפרק תקון הזובבים.

עוד נמנח כתוב מבתיבת יד הרב המחבר זל שם
בקונטרים סוף הספר וזל לה"ר נתנחל
שחלת מתני לפכילך ולחוך בדרך זו תלך סדר הלימוד
והנהגתו ודרך התקדם החדם להשיג חת החכמה הנה
בבר סדרתי כל זה בדרך לחוכה בספרי החדש ומכל מקו'
להזניחך חלק ח' ולחין מדתי בלי חדוש ובחשר בפלחה
לחבתך ליחברך עם בדרך קנדה התנהגות חשר בם
תתנהג בכל פי מבחני הרב זל והחיתנים חשר בחרץ. וזה
הסדר חשר תנהוג בעמין הלמוד א' להיות זהיר להתודו'
תמיד לפני ליחודך והוא תקון בפלח להוסיף יקר מזוכל
תורה ומע"ט חשר ניעשו בעודו בשב והוגבר בח הקליפה
כמודג ב' תלמד לפני ליחודך תפלת יחוד לחלפים יום
יום והו' תוצלת נפלח כדי שלח יתנברו בך מכולות יס ס'
ס"מ ומקביה בעודך עוסק בתורה להחזיקך ובפרט ב' בח'
שחתה מכוין לתקן טיפת הזרע שהוכלת לחיזוקים שלו
מתקנח בך יותר כשחר הודעתי זה בתקון הזובבי וכל
המחשבות הטורדות לותך תהיה לפניך כתוב שם הוי"ה
בניקוד בברית שבפסוק לעברך בברית וה' לחחוכה בניקוד
שבח ושם **טִפְטֵפְיָהּ קֹרֵעַ שְׁמַיִן** ג' כדי
שתהיה
ה' על פנין תכוין בהוית בניקוד ר"ת שוחית ת' לנגדי
תמיד כי כוח **יְהוָה** ותלמד בכל יום פ' ירח לת' ה'
בני ומלך. ועם שוחים חל תתערב.

ורוי רנון מלפניך ה' אלהי ואלהי חבותי שיומשך סוד
הירחה מירחה עליונה כיכה עילאה הרמוזה
במספר ר"ת ירח לת יהו"ה עם אלהי"ם ומספר זר"ת בני
ומלך ועם שופים מספר עם שרי שביסודה והיו
למחורות ג' שמות ע"ב כמספר ירח"ם נקו ימינה חל
מלכות וג' שמות ע"ב כמספר ירח"ם בקו שמחלה וג'
שמות ע"ב כמספר ירח"ם בקו ממנוחתה והחיר בע"ב

שבחכמת יהיו עשר ע"כ כמספר ר"ת בני ומלך ועם סיני
ש תתברך בהגרף אליהם להבית ה' כלולים וכבן יהר' מי
חו"ל שתשב מירחות הללו בלבי ובלב כל ישראל עמך
לי רחה את הפס הנכבד והנורא ילחת הרוממות תמיד כל
ימים ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו' יהיו לרצון לאמרי פי
ה . ד' עיקר כוונת בסקך בתורה תהיה להשיבה כדי
וכשר את נפשך ולהד כיקה לל שלשה כי זה כל האדם כדי
לקשלים אדם העליון ולתקנו ועל כן תהיה רגיל לבטח
לכרים אלו בשפתים לפני למורך כשתלמד ליחדו שמח
דרקב"ה וכו' כאשר הודעתיך כמה פעמים כשהייתי עם ·
ד"ן ול היות לך כח להשיב השנה אמיתית תכוין בכל יום
במלאכי המשרתים מידי יום ביומו ואם תעשה מ' יום בקדש
וכטהרה בלי שיחה בטילה תשיג בלי ספק להשגת רוח
הקדש כי ידעתי כי נפשך מוכנת לכך . ו' תהיה זהיר
במאד מאד שלא תלמוד במקום שנמצא שם ריח רע פן
תדמיק קדש בחול ותגביר כח נבזל הרשעה חס ושלום
וכדי שלא תשנוש בנפשך תהיה זהיר להרחיק עצמך גם
מריח נבלה . ואל תקפיד אם תצטרך להוציא מעשות הרבה
להכין לך מקום מוקדם ומופרש מכל אלה ללמוד תורה
בטהרה ובקדושה כי יכפלו לך הושלותיך מן השמים כמ"ש
ברב זלה"ה כי על כן תיבת לימוד מספר מרכב לותיות
לחכמות הוא כפל מספר החות הרשמה . ז' וכדי שלא
יהא לך עיכוב להשגה לא תעצב לשלם ולא תמצא לשלם
להיות טהור על ידי מקוה טהרה כי זה הוא עיקר גדול
ובלעדו חיים לא יפיגנה ואם נטמא לעת הצורך לא תעמוד
בטומאתך לפילי חני שעה כלא חוכם ניכר אלא תטבול
ותהיה טהור כל שעה וכל רגע. וכת' הרב זלה"ה שאין
כהלכת הכשם יתילה דשבת לכסו' רוסם השוכות הלשומי'
במנח עד שיטבול ויטהר מקרו . ח' כדי שלא תשכח מה
שאתה לומד לתקן לף עלמך דרוכר השתדל לאשר ולקיי
מנהג הרב זלהה לקבוע לימודך בב"ה כי הוא סגולה
נפלאה להחזיק כח הזכירה . ועוד כתב הרב סגולה לזה
להתגלגל בספר שמספרו שכח"ם וירחץ מנחו בשלג ג"פ
בכל פעם יכוין לאו"ל במילואה אחת דשם אהיה דיודין
את דשם אהיה דשלשין ואחת דשם אהי"ה דהוי"ן. ואלוש
העיקר בזה חוץ בדרך זו"ת לך לחמוד לפני למוך :

יזרו רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתזכני את זכך נר"ן
בכח גדולת תורתך התמימ' שתזכור ולא תשכח
דבר מ' ממסכתי ואהיה בהשר לא אשר לא יכ זכו מימיו . ובכח
גדולת תורתך יומשכו מוחין דגדלות בז"ת למשש השכחה
דדיני אלהים דקטנות ולרחות לותם ממקומם. וירדו
בכח מוחין דגדלות שלם שמות אלהים אשר בכל מ' מהם
ק"ך נידופי אלהים וה' לותיות שותם השולים שם"ה אשר
ברחם ז"ת המכחר שבהם ים ילרו עם מוחי הגדלות ברחם
שליחית ק"ך נירוף ירד בגרונו . וירדו עוד ברחם המלבו'

ושלחו שלשים מחנית השמים . וירדו עוד ביסוד ויתגבר
בגבורות שבו ושחר ט"ן כמספר שם י"ה שביסוד מחנית
הל' וירדו עוד רחם הבריאה ויתמשטו עוד כ' השלשים
ושלחו ס' לותיות אלהים העולה כמספר הכם"ח וכבן
לזכה לזכירה מעולה להיות כבור סור שחיו מלכר טפה
והיה תלמודי שבור בפי שלא אשכח דבר מעולם וכל מה
שפי מדבר בר"ת וכירת"ה' ולזכי שומע וכל מה שלבי מבין
ומוחי מחשב לא אשכח לעולם והי נועם ה' אלהינו עלינו
וכו' יהיו לרצון . ט' וכט"ו דרכיים התורה נקנית ל' יהיה
דבך מבדולי החכמי' כ' עם חברים חשובי ג' לעיין בדברי
הרחשונים ד' ללמוד לימודו ג"פ ה' תעשה לך ליומיה לאת
שתלמוד ו' תקרה תמיד בקונן ח' ולא היום בלחד ולמהר
כוללתי כי זהו מניעה גדולה ש הבקיאו' תעיין בספר ים
שהם יפים בכתיבה וביופי הקשירה שמרחיב את הלב ח'
תלמוד בקול רם ובפה שלא כי שמות רבים מבטרפים בה'
מוכלות הפה ט' לא תהי מהיר בהגיון לימודך כי החפזון
בזה רע ומר . הי' קנה לך חבר הוא הקולמוס הנקר' קנה
חבמה שתכתו חידושי התורה יום יום הי"ו כל מה שתלמוד
ותכתוב כל יום תחזור להגות בו ביום ל"ו שלא תשכח
דבר לחד ממשנתך ותתחייב בנפשך . הי"ב נרך לחתה
להשל' תרי"ג מצו' כמצש וכדבור וכמחשב ולכן החזק כיד
הגדול להרמב"ם הו שמ"ג ומ"ק שיש בהם כיחור התרי"ג
הי"ג לקיים מצות פריה ורביה בדברי תורה שלא תהיה
עקר בשכלך ות"ל דלא מוסיף יסיף ונרך לחתה שתהרם
בכל יום מה שלא חידשת מקדמת דנח וכבן יהיו ימיך
לע"הב ט' ו השגת החכמ' למעט בדבור כמ"ש סיים להכמ'
שתיקה ושורם קניית כל מדות טובות שמו חכמים הוא
ענין שסתבודדות כי הוא ענין גדול להשגת החכמה
והקדושה . י' הזהר לקדות בכל יום קנת מפסוקי הש'
שמו"ת כאשר הודעתיך עם סדר התפלות שכתבתי לך
בשנה שעברה ונלחתי שהשתיק לך סדלם כאשר סדרתים
בספרי החדש בדרך יפה ומטו' כי"ג נפה וחחר כך תהנה
בנכילים פעם לחת מקרקו ופעם לחת תרגום וחחר כך
תקרה כתובים ושוב תחבר דברי חכמים בנח"ת שהם
לותיות חת"ן מוד תורה שבכתב עם תורה שבעל פה
ותהנה במשנה כסדר שסודעתיך ויש להם סגולה גדולה
להרוב היגר הרע ולתקון פגם הברית ושוב תלמוד הלכה
גם מספרד שטבי בתשבה שם לחפשר לך ושם תצטרך לעיין
במקום לחר מפני חברי היסיבה תעיין בסדר ההוא ות' זה
לחד שלא תתבלה בלימוד עם בני היסיבה כיון הוא עון
פלילי וכ שתקשה תקשה בכח עד שתזיע ויותם בכך כי
הוא סגולה נפלאה להתיש הקליפות הנוטמים הקוביות
ותכוין בתיחוים לחפר תתרץ עליהם להסיר הקליפו' השם
מעל ההלכה סוד כל"ה העליונה לקשה בב"ד קיסוטיה
י"ב שלו"ו ב שלש כמ"ם הרב ולחמרו הקדמונים שכל מי

שמקשה בהלכה ולא יתרעם עליו בחמר לו ירקחוכי ולא
תענה ותכי מנחתי כמך בתקון דם"ח דקחמר הי"ו כיה
לתמר לו ירקחוכי ולא תענה ובם בתקונים בתבאר עוד
גודל מעלת סוכה הלבות ו"ל בכל מקן דוכה להלבה חד
ירית עלמא חד וכו' והוי זהיר לעבת מידי יום ביום על
הסיבה ולא תמנע מלבת אם לא מיד חוכם גדול וקבלבו
מעם הר"י בי רב ז"ל כי כנגד כל פעם מחדש מוכיח עבמו
מלבת לישיבה בסולם הזה בך דוחים לותו מן ישיבה על
מעלה בסולם הבא כמספר הימים מעם ולפיכך הזהר
בדוקך בזה מאד כי בכר ידעת כי כנגד כל ישיב' על מטה
עם בנגדו ישיבה למעלה ודי בזה הערה. יא חחר
שתלמוד מקרא משנה ותלמוד סוד גוף התורה תשפוך
בשמים הוא סוד הקבלה וכתב הרב שמי שהוא קשה הבין
ירבה למודו בספרי שהם מדרשי' חגדות וקבלה יותר מעשק
התלמוד וביותר אם הוא שכחן יביח ידו מן התלמוד ויפנה
לקבלה וכתב עוד שלעולם ירבה למדו בלימוד שלם חפץ
יותר כי שמא נתגלגל לתקון הלמוד ההוא שחוסק בו ולא
לתקון למוד אחר. וקודם שתהגה בזוהר וכתקונים
וכתב הרב ואיזה מדרשים תשר לי תלמד לפני לימודך

סוסח זה:

ליחרא שמא דקב"ה ושכינתיה וכו' הבה לבבי
כא להנות כדאי שתור' שהם כנגד ת"ת
דז"ח דעולם האצילות שמאיר בו שם מ"ה יו"ד ה"א ואו"
ה"א לעשות לו מרכבה והיו למחוות שלשה שמות אל"ף
ס"יו"ד ה"י אל"ף ה"א יו"ד ה"א אל"ף ה"ה ו"יו"ד ה"ה אשר
עם אחבת ג' כוללים עולים נח"ת וכבן דברי חכמי' אשר
על ידיהם גילית רזי תורתך בנח"ת ישמעו גל עיבי
זאביטה נפלאו' מתורתך ותבון. בשם היונח מפ' זה שהוא

נבת ליום עטת יהו נגר יפת

ולך אאו זת למד אחר בך ה' בחכמה יבד הרן
כוכן שמים בתבוכה ויהי נועם ה' שהיבו
עליבו וכו' ובדרך זה תמצ' בחת רוח בלמוד זה ולא תשבה.
יב כתב מהרח"ו ז"ל וז"ל בל מי שחותה בפשו לבא בחדרי
חבמה זו יחשר ויקיים תבחים חלו. דחשית הבל יראת ה'
ר"ל יראת העונש בי יראת הרוממות שהיח פבימית לח
יסיבנה שלא מתוך חבמה זו. ועיבר מבמתו בידיעת הבמה
זו יהיה לבער קוצים מן הברם בי על בן נקראים העוסקי'
בחבמה זו מחבדי חקלח. ובלי ספק שיתעו אקליפת בגדו
להטהירו ולפתותו ולבן צריך להיות עיביו בראשו להזהר
שלא יבא לידי חטא חפי' בשוגג שלא יהיה להם שום מחיזק
בו וצריך לפרוש עצמו מבשר ויין בל ימי השבוע ויזהר בבל
דקדוקי מצות ל"ת ועשה בדברי חבמי' שהן בבלל החבמה
שלא ילא תבור וגם ישבול בבל בית הצרך גם יקדש עצמו
בשעת תשמיש ויחשוב בבל לילה מה שעשה ביום ויתודה

עליו. גם יעלים מדת נדיק בבל יום ג' לחמים ד' קחזות
י' קדישים ק' ברבות גם יגך לבית הבנסת קודם עלות
עמוד השחר קודם חיוב טלית ותפילין להחויח שיהיה מי'
הרחשונים. גם בל דבור שחיבו של מבוה והברח יהיה זהיר
ממבו ואפי' דבר מבוה ימבע לדבר בפ"ה בשעת התפלה.
גם צריך להזהר מהבזוה ווהרח ובפרט בעבין החבמה בי
הוח עון פלילי. גם צריך שיהיה עוסק בתורה מבושף
בטלית ותפילין ולא יסיח דעתו לחפץ בשעת שעוסק בתורה
שאז חין בו מבוח היסח הדעת. גם ימבע בעסקים ואם חין
לו פרנסה בי אם על ידי העסק יבין יום ג' ובזה ד' מחני
היום ולמעלה ובבוונה שהוא לשבורת קונו. גם צריך שיהיה
עמל בתורה פרד"ם ללאבר מ"ש לו יחזיק במצוחו. גם צריך
לה זהר שלא יוציא בשפתיו בחבמה זו מה שלא שמע מחד'
הרחוי לסמך עליו. גם צריך להזהר לבוין בתפלתו
בבוונות הרחויות ויעיס בבוברו לעולם עם ההוי"ה ויבוין
יפה בברבות ובפרט בברבת הבהנין גם יזהר שלא
להקפיד בביתו על שום דבר שחיבו נוגע לירחת ה' על דבר
קטן ודבר נחל וב"ש שלא יבעום. הבה חלה קטות דרבי
ירחי ה' וחוסבי שמי הצוסקים בחבמה מפורחר הזח ויותר
מהמה בתי הזהר. יג וכדי להצלות חת בפשתך לח בל
בלילה בבוד פקדון צריך שתהיה והיר בדברים חלו ביום
בדרך שבתבם הרב זלה"ה א' שבעם תבוין היטב
בתפלתך עד שתגרום זוב הצליון בתפלתך ב' צריך
שתתן בבל יום נדקה בתקנה בחשר חבמים הגידו נותנה
וחינו יודע למי נותנה ג' להיו' בבל לילה ממחרי לחוסבות
בתורה על בל החסדים שיעלו על זברונו שעבר בהם
בחותו היום ד' שיהו עליו תפילין בל היום בלי הפח הד'
ר' לזבוי לחיובח בעיב למוב לחותו מבעיבה ולדבר על
לבו דברי תשובה להשיבו מדרבו הרעה. וכתב מהרח"ו
שאין צריך שיעשה בל אלה ואפילו אם לא עשה אלא א'
מבל אלו בתקונה יספיק להצלות בפשתו בלילה.
אם לא יבעה חם ושלם לישון עבירה המוביעת אותו
מלעלות ואין דבריבו אלא לירחי ה' וחוסבי שמו המיעדים
לורחותם בדרבי ה' ולא יחשלו בתזיר ואף בי מי שיהי' שלם
תעלה בפשתו לך אלו המצוות יש להן סגולה להצלות
הבפה למעלה בעותה. יד ולשמור אח הבפה תבוין
יחוד זה בשומע תפלה. מה רב טובך אי"ס עם מ"ה. רב
בימטריאל ע"ב ק"ל. מ"ה ר"ב בימטריאל אח"ת עם הבולל
והוא לבוש הבדיקים ולבוש לבפה שלי ושל ידי מי שבעשה
טוב"ך בימטר' הב"ל וזהו מילוי ס"ג אשר בפה דלריך תקון
י"ב וחטאה ממנו בעשה מקיף לדבר בלשון. גם לבוש
לבדיקים ובתה יעשה לבפה שלי ג"ב. ודוש שהקליפה
והחבוניב בפרדים מאוד מקיף ובבן תוביל לתבל להוציא
בפשבית וזה תבוין בתחה שומע תפלת בל בה בלומר
בשבל פה שלשון רבה ההבל הנוצר אשר ממנו בעשה

להעלות הנשמה למעלה בלילה

חור המקיף ט"ו ומדי דכרי בזה תסכילך ותוכך כדרך זו
תלך להושיל לך להעלות הנשמה למעלה תחמר קודם
ק"ש פסוק נכוב לויחות עשה אותו.

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עם
נבוב נקוד לויחות וחלופו בח"ת כ"ם
משפ"ש השולה תרפ"ט כמספ'
פ"כ ס"ג מ"ה ב"ן קס"ח קמ"ג קנ"ח עם הה' כוללים וסם
נבוב השולה ס"ח עם תהכת כללותו תפר הוח
כמספר סם ב"ן וט' לותיותיו דמלכות ויהי
למחורות חל עבר פני המלכות ומפם תחזר נר"ן לעלותן
למעלה עם נסמות פלר הנדיקים יודבי שמך ויהי נועם
ה' אלהינו עלינו וכו':

ובליל תחר תחמר פסוק יהוה יספור בכתוב
עמים זה יולד עם סל"ה.

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי תזכך נפשי
ורוח"י להתחבר עם **יהוה אדני** חזוב זו"ן
מספר רחשי תיבות י"י יספור בכתוב עמים עם הכולל
ויומשך הלרה על נפשי ורוחי מהמלבוש ממלבשת תיומ"ת
נז"ח חבמ"ל נהורין מספר רחשי תיבות ז"ה י"ולד סם ס"ל
עם הכולל לבטל בהם כח הקליפה ופגעי בני חדם לבל
יתלחזו בנפשי ורוחי ונזך נפש"י ורוח"י להתחבר בת"ת
ומלכות ולהמשך מוחין לזו"ן שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן
ופשה עפר לותיות ד' הוי"ות פשוטות השולים רמ"ח כמס'
כופי תיבות יהו"ה יספו"ר בכתו"ב עמי"ם עם הכולל
מוחין דמ"ה סוד הת"ת ול"ש לותיות סם בן סוד המלכות
השולים דן כמספר סופי תיבות זה יולד ס"ס ויחידו ס"ע
נהורין דחו"ח לך ויחידו גם לנפש דוד כמספר בכתו"ב
השולה נפ"ש ובכח סם **בהר"ת** השולה כמספ' בכתו"ב
עם הכולל תנמית ותכרית כל הקליפה לבל יתלחזו לה
ותהיר חימת עולמה מהי"ה דיודין כמספר עמים ע"ה
למלכות ותתחבר מלכו' תתלה עם מלכו' עולה' וכהמספ'
המוחין של רמ"ה מוחין דגדלות יומתקו מוחין דקטנות
יהו"ה אלהי"ם ועה רמ"ח יבלו ס"ס כמספר ר"ת עם כלה
ויחידו עם.

עוץ הילוף ז"ה בח"ת ב"ש וז"ה מכפר י"ב בוד
לותיות מהי"ה הוי"ה הדבי יחוד ביבה ת"ת
ומלכות שיתקפרו ויתחברו יהדיו בכח הלרו הלי ויתקתקו
דיבי הלהי"ם ויהי נועם ה' אלהינו וכו' וכונל הלחר יהמר
פרוק כמס ירח בינר זבולה.

יהי רצון מלפניך ה' אלו"ה בתזכך נפ"שי ורו"חי
להתחבר בזו"ן ויומשך הלרה על נפשי ורו"חי
מהלבו"ש ממלבשת היומ"ת נז"ח מספר חס"ל נהורין כמספ' ת"ת
ס"ם יר"ח ע"מד עם כ' כוללים לבטל הקליפו ופגעי בני
חדם לבל יתלחזו בם ובכן יומתק בם אלהינו ואלהי אבותי ר"ן
דמוח חכמה דז"ח שבולל כ' מהרים דחלפי"ן ודהה י"ן
השולה

חור המקיף ט"ו ומדי דכרי בזה תסכילך ותוכך כדרך זו
תלך להושיל לך להעלות הנשמה למעלה תחמר קודם
ק"ש פסוק נכוב לויחות עשה אותו.

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי עם
נבוב נקוד לויחות וחלופו בח"ת כ"ם
משפ"ש השולה תרפ"ט כמספ'
פ"כ ס"ג מ"ה ב"ן קס"ח קמ"ג קנ"ח עם הה' כוללים וסם
נבוב השולה ס"ח עם תהכת כללותו תפר הוח
כמספר סם ב"ן וט' לותיותיו דמלכות ויהי
למחורות חל עבר פני המלכות ומפם תחזר נר"ן לעלותן
למעלה עם נסמות פלר הנדיקים יודבי שמך ויהי נועם
ה' אלהינו עלינו וכו':

ובליל תחר תחמר פסוק יהוה יספור בכתוב
עמים זה יולד עם סל"ה.

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי תזכך נפשי
ורוח"י להתחבר עם **יהוה אדני** חזוב זו"ן
מספר רחשי תיבות י"י יספור בכתוב עמים עם הכולל
ויומשך הלרה על נפשי ורוחי מהמלבוש ממלבשת תיומ"ת
נז"ח חבמ"ל נהורין מספר רחשי תיבות ז"ה י"ולד סם ס"ל
עם הכולל לבטל בהם כח הקליפה ופגעי בני חדם לבל
יתלחזו בנפשי ורוחי ונזך נפש"י ורוח"י להתחבר בת"ת
ומלכות ולהמשך מוחין לזו"ן שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן
ופשה עפר לותיות ד' הוי"ות פשוטות השולים רמ"ח כמס'
כופי תיבות יהו"ה יספו"ר בכתו"ב עמי"ם עם הכולל
מוחין דמ"ה סוד הת"ת ול"ש לותיות סם בן סוד המלכות
השולים דן כמספר סופי תיבות זה יולד ס"ס ויחידו ס"ע
נהורין דחו"ח לך ויחידו גם לנפש דוד כמספר בכתו"ב
השולה נפ"ש ובכח סם **בהר"ת** השולה כמספ' בכתו"ב
עם הכולל תנמית ותכרית כל הקליפה לבל יתלחזו לה
ותהיר חימת עולמה מהי"ה דיודין כמספר עמים ע"ה
למלכות ותתחבר מלכו' תתלה עם מלכו' עולה' וכהמספ'
המוחין של רמ"ה מוחין דגדלות יומתקו מוחין דקטנות
יהו"ה אלהי"ם ועה רמ"ח יבלו ס"ס כמספר ר"ת עם כלה
ויחידו עם.

עוץ הילוף ז"ה בח"ת ב"ש וז"ה מכפר י"ב בוד
לותיות מהי"ה הוי"ה הדבי יחוד ביבה ת"ת
ומלכות שיתקפרו ויתחברו יהדיו בכח הלרו הלי ויתקתקו
דיבי הלהי"ם ויהי נועם ה' אלהינו וכו' וכונל הלחר יהמר
פרוק כמס ירח בינר זבולה.

יהי רצון מלפניך ה' אלו"ה בתזכך נפ"שי ורו"חי
להתחבר בזו"ן ויומשך הלרה על נפשי ורו"חי
מהלבו"ש ממלבשת היומ"ת נז"ח מספר חס"ל נהורין כמספ' ת"ת
ס"ם יר"ח ע"מד עם כ' כוללים לבטל הקליפו ופגעי בני
חדם לבל יתלחזו בם ובכן יומתק בם אלהינו ואלהי אבותי ר"ן
דמוח חכמה דז"ח שבולל כ' מהרים דחלפי"ן ודהה י"ן
השולה

העולה כמספר סופי תיבות שמ"ם יר"ח עמד זמל בגידוף
י"ן לותיות הפשוט והמלוי ויומתק ס"ך דינין דלחה וס"ך
דרחל כמנין שמ"ם וגם יומתק עם אלהים פשוט כריבוע
סוד החניכים דז"ח העולה כמספר יר"ח בגידוף ח"י
לותיות הפשוט והריבוע ויומשך מע"כ דחכמה למלכות
סוד זבולה מספר לותיות עם לדני פשוט ומלוי ומלוי מלוי
ותפשה לותיות עם ב"ן העולים זבולה ותעל' ותטע להלי
לפדנה בבית לחביה ע"י עם מ"כ דם"ג ועם ע"כ העולים
כמספר עמד עם הכולל ויומשך אלהי עם **בי"ב**
חילוף שמ"ם בח"ת כ"ם בנקוד לויחות וחלופו בח"ת כ"ם בנקוד סמם ירח עמד
ומספ פרס"ז עלי נר"ן מזו הדרה ויהי נועם ה' אלהינו
עלינו ומעשה ידינו וכונ'.

הנה שנם חלה תסדרם בב' לילות לחשוכות השבת
ותחזור חלילה בב' לילות לחרוכו' השבת.

ובליל השבת תנהוג ענמך בקדושה יתירה
ותלחך כדר זה ויועיל להעלות הנשמה
וגם לריבוי. **האל** המלוזרני חיל ויתן תמיס דרכי
יהי רצון מלפניך ה' אלו"ה שיומשך הלרת ת' עלמין
הרמוזים בלרבע יודי"ן דשם ע"ב דמנחת רחליך עם מלוי
המלוי העולה חת"ך כמספר רחשי תיבות ס' אלה מלוז רני
חי' ל' ויתן תמיס דרכי' להלי' לביני' שם להיה דיודין ויור
לותיותיו העולים מלה ושבעים כמספר סופי תיבות הללי
המלוזרכ"י חי' ל' ויתן תמי"ס דל'כי. ולהלוי נלחה מלכו'
דביבה הרמוז **בהא"ל** ויומשך גם כן הלרת שם שד"י
העולה ע"ב ריו"ן והו"ה כמספר המלוזרני. חל נלחה קבר
סל תפילין ד' דשדי ויומשך לרחל הלרת כ' שלישי ע"ב
מלבד המתפשט בת"ת שהם כ"ד כ"ד כמספ' חי"ל ויומשך
לזעיר הלרת עשר פעמים מ"ו מספר שמות ע"ב דשפרה
חכמות העולים ת"ם שפר בהנרף לחתם ו' לותיות המה
יש לו למספר ויות"ן ויומשך הלרה זו מזעיר לנוקביה עשר
פעמים מ"ו וכ"ך שהוח שלים ע"ב הנשלר למעלה הינולה
כמספר תמיס עם ו' לותיות המלוי ויהיו למחורות כללה
ורחל ת"ם י"ם ויחיר עם **אימי** חילוף תמיס בח"ת
כ"ם בנקוד החל המלוזרני חיל למלחמה השולה
כמספר חכ"י למלכות הנקרח חלהי עם ב"ן עם ט' לותיות
ויומשך הלרה יתירה לזו"ן מחו"ח ע"ב דחכמה ולהיום
דיודי"ן דבינה השולין כמספר דרכ"י עם כללותו. ובכן
תזכך נר"ן להעלות מעלה ולהתחתף עם נסמות
הנדיקים ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו'. י"ן הוי זהיר
מלד להתנהג בימי השבת יום יום כסדר התקונים לשר
בידרתי בתור ה ובנביאים ובכתובים ובמלחמי הזו"ר על
פי הדותיו יום יום כלשר כתבתי לולך לשתקד וברו הימים
המנח תמנח לנר"ן תועלת נפלא. ותתנהג כדרך שכתב
הלר"י זלה"ה להיות תקון יום ח' כסוד המחשבה ולחשוב
כל הלתו היום בכוונות הפנלי כל מחשבות קדושות פנריך

אתה לחטוב מחטבת ליכבה תתקן מעשה מנוה פ׳ לו
ליתיד פ׳ וכיונח - יום כ׳ בכוד רוח ממלנה תקומו בעמק
התורה כיותר ויום זה שהוא סוד הגבורה מוכתר להכין
ולהתעורר בו למתק הגבורה בחסד - וכן ביום ה׳
שהוא סוד ההוד למתקו בכנח - ונריך אתה לטבול
בהם כמדר זה תטבול תחלה להעביר הזוהמה ואחר
כך תאמר:

ליחדא שמע דקב״ה ושכינתיה הכה לחכי כח
לטבול ב׳ טבילות למתק ב׳ לחותיות
דמלוי אדכ׳ אלף ד׳ת כו׳ן י״ד על ידי במים סוד החסד
ויאירו שם ע״ב העולה חס״ד ופני יהו״ה ואהי״ה **בהן**
ביב״י העולים ע״ב ומשם תתפשע שפע רוח טהר ודע׳
ורחמי ה׳ לנפשי רוחי ונשמתי ויהי נועם ה׳ אלהינו וכו׳ -
ובשעת מכחה תאמר -

רבש״ע גלוי וידוע לפני כחא כבודך שבומן
שבית המקדש קיים אדם חוטא ומביא
לפניך קרבן ואין מקריבין ממנו כי אם חלבו ודמו ומתכפר לו
ובשביל שבומותיכנהלכים אין לנו לא מקדש ולא מזבח ולא
כהן שיכפר בעדינו - יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי
אבותי שיהא מיעוט חלבי ודמי שנתמעט היום לפניך
כתעניתי חשוב ומקובל לפני ככח כבודך כאילו הקרבתיו
על גבי מזבחך ובכח חלב ודם שנתמעט ממני יתעורר
סוד שכי זוגי מ״ב דחיך וגרון י״ד ה״ה ו״ו ג״ימ״ל ע״ב
ולחותיות להי״ה פשוט ומלוי ומלוי המילוי שם לחותיו׳ והכולל
מ״ב כמספר חג״ב ד״ם ובכח יתמתקו שם אלהים דהיו״ן
בריבוע בהסר הפשוט ל״פ ל״פ מ״ד ל״ת מ״ד ה׳ ל״פ מ״ד
ה׳ ו״ד ל״פ מ״ד ה״ג״ד מ״ד העולה ת״ת פעמי שהי במילוי
הסר כל אחד הן י״ב לחותיו העולי ק״ל לחותיו סוד הפכיס
ועם ת״ת המה יגיעו למספר תשעת ושמתקו י׳ שמות
אלהים העולים תת״ס סוד החסדים והגבורות ותפארת
שמות אלהים כמילוחותם ס״ם לחותיות וה׳ בולניס המה
יגיעו למם תשעת תשכב מגולת תשעתי הון יום ב׳ החתום
בגבור תיכלל הגבור בחסד(ו ביו חמישי הון יום ה׳ החתו׳
בהוד יכלל ההוד בכנח) ותתכר כל בנוני הקדושה חצר על
ידינו נתפוזו בין הקליפות ובנוני נשמתיהם ובנוני נשמת
אבותינו המטמעים בקליפה מן שם נזדמנה לנו חיזה בנון
בתיני מחלות שתחלנו בלי כוונה חושלח בהנון עתה על
ידי כח תעניתנו וכוונתינו המוכח המה יגיעו מחשך לאור
זה שביע בנחמות נפשותם ואתה ברחמיך הרבים
תחפון בנו ותלבנו ותחזיקה עינינו כמוכך לנצון ברחמים
והחלילים כרות יברתון לתקון עולם במלכות שדי ויאמר
כל חצר נשמה בחטו ה׳ אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה ויהי נועם ה׳ אלהינו עלינו וכו׳ -

ובים ג׳ שהוא בסוד הכפ״ים בו מתתקון לפנם
חצר שרף נפשו בחטו - ונריך אתה לטבול

רתה לכוון זה ד׳ פעמים כנגד ד׳ כנף נוכף על זה תכוין
בה׳ הוויות החבדים העולים ק״ל שבנירוף להי״ה פשוט
דסידם כנף עולה כמספר כעם ופס קנ״ח כי החבדים
והי״ה ממתיקים הכעס והזכר לכוין בזה בכל יום ויום
וגם בשבת כתוך . ולהתעורר פגם הנחוה תתענה ב״פ
תכ״ו כמספר הי״ה מלוחיות שם אלהי״ם ותאמר בשעת
מנחה רבש״ע גלוי וידוע לפני כמה כתוב וכו׳ עד על נכסי
מזכחך . ואתה ה׳ אלהי בהשלותי על נכסי כל חפר
הכיבתיך וחפר הרע בעיניך עשיתי בעון פגם נחה
וגלון ודרך רע קבלנו פני פלחוך וחפצו עיני מרחות ויפם
לבי בקרבי והיו למים להמר חיך מעמוד כח לעשות תשובה
כי הרבתי טומחה וחשמה בפגם הנחוה בהכנים טמופת
אלהים אחרים אל מקום הקדש מחיית יוד הה״ן סיוך
הקדוש והוסבתים לבטח ויגבהו ואתה אחרי סובי כחמתי
ואחרי הורעי כפקתי על יד כושתי וגם נכלמתי כי
נכלתי הרפת נשולי והנה אתכי בה אלוך בנוס תעניות
אלה בלב רושם ורועד כפוף נכהל ומדוכה שפל ברך
מנחתי בתולפת וכחזוב לבקש מחילה וכליחה וכפרה
מול ככח דרמיך וכטובך הגדול חל נא תכזה עמות כפשי
להקן את מעוותי ולבכם חותיות הה״ם משם אלהי״ם
נהותיות א״ל חבד מאלהים ותמנע מרשעי חור ונקות׳
מהותיות יה״ו מכפרו נחוה חיל בלע ויקיאמו ויפו הכל
להיותו הרחמן בכמסכת שם יוד הה ושמנד
הוקן דדיקנא דז״ת לדיקנא דז״ת ה׳ מלך נחות לבם
וכרחמיך הרבים הסר למני דרכך על דבר חמת ועמה
נדק וכפשי כעפר לכל תהיה לבל תשוב עוד לכסל כחמת׳
גחת רשע ולעבדך כחמת וכתמים כל הימים ויהי נועם
ה׳ אלהינו עלינו וכו׳ יהי לרצון וכו׳ . ולפגם קללת חב
ולס תתענה פעמים רמופים ותאמר בשעת מנחה .

רבש״ע גלוי וידוע לפני כמה כתוב שבחן
שבית המקדש קיים וכו׳ כדלעיל עד
ע״ג מזכחך ואתה ה׳ אלהי בכח מבולת תעניתי הכבר
פנבי מנגד עיניך ומחול וסלח עון פשעי בקללת חב וחס
ופנחתי בתרין עמדין דיוית זיוא מלו״ח מסטרא דחכמ
פטרא דחסד ומסטרא דחסמ הגבורה הכלולות כרחמ
וכרוב חולתי שניתי והורד עדיון מעלון חויה לי חחה עלי
וכגודל חטיותיך קבל ורצה נוס תעניתי כנ׳ ימים חלו
לתקן ג׳ כחימות חלו ח׳ לעומת עטרת דחכמ וב׳ לעומת
עטרת דגבורה וב׳ לעומת כלולותיהם כדעת וכבלולת
ג׳ ימים חלו הכולים למכפר מ״ום יהיו למחוקות הד׳ידי״ן
שכפס ע״ב וד׳ כחימות עטרת רחסד וטטרת דגבורה
וחכדים וגבורות מפוי דיס כפלח נכללו כדעת וכנ׳ ימים
חלו יהיו פלפה חלקי ע״ב שכל ח׳ הוח מב״ד כ״ר כ״ד
כמין ע״ב כב״ד פעמים על יום יום מילה ובכן יתרכמי
בנתיב מלותיך לכבר לת תוכי כמלות תקונך ולח תפוב

כור לעפלה כל ה׳ימים ויפ״ח ה׳ אלהינו עליהם ויכו יהי
לרצון וכו׳ . ולכבב עון פשעת שוח ושקר תתענה ג׳
תעניות ותאמר בשבת מנחה .

רבש״ע גלוי וידוע לפני כמה כתוב שבחן
שבית המקדש קיים כדלעיל עד על נכי
מזכחך ואתה ה׳ אלהי הפלח חכדיך למחיל ולסלח עון
פשעי על דברת שבועת אלהים לשוח ולשקר ושמתי כז׳
הכלים היכלים מפה הזביל להקיף ז׳ תחתונות המלכות
וכרוב חולתי שניתי ומצאתי חורתיהם מלהחיר חליה
והלב שתים בהכלים טמחים ורעות רוח ולח הוסב ידי
מכלב בכרירה שבה שם ס״ג חפר חותיות מילוחתו עולין
כמספר הכ״ל וקלקלתי נטוחת שפע הס״ע נהורין המחירי׳
מפני שמות .

אל מלהים שבהנרף חלהים ח׳ חותיות המלוי המה
יעלו למספר חפמ״ל כמנין שבו״עה ואתה
בכח סגולת ז׳ ופלפים נומות חלו הצולים כמספר הכ״ל
יפוב הכל לחיתנו הרחמן והוי למחוקות שפע ז׳ הכלים
דפה דז״ת להקיף לז׳ תחתוכות דמלכות ואולם הכרי׳ על
מפכטו הרחמן יעמוד ויחירו שפע הס״ע נהורין הדרת
החפמ״ל כחפר בתחלה ובסופים ופפה נומות רחפוכים
יחיר שם יהוה פפוחה ובטפר נומות לחרי לחירו ׳ חותיות
דפס ס״ג וכיום נוס החחרון יחיר שם יהוה פפוחה ומלח
דפ״ג מ״ר ה״וח״ן ה״י וכגודל רחמות קבל ורע תפוכתי
ותענתי ויבוחני חבדך ה׳ תפוכתך כחמרתך ונכור לעוכי
מעכוכו׳ ותהיה מכת ידיך מכחתר בהם וזרחה לכם ירח
שמי שמם מדקה ומרפ׳ בכנפי׳ ויהי מדם ה׳ שהיכו וכו לחיך
נוקף להחיך לך עוד כזה ולח כתכתי זה חלח להסיבך
לחפר עם לבבך .

ובכל מספטי תקונים הללו תקדי לעשות הכנה
בטהר׳ מי המקוה ובכל כל פנים לח תעבו׳
חלטבול כל יום ג׳ כחפר הודעתיך ולף בימי החורף חל
תנח יד כפוס טבילה כי הפבילה בימי החורף הוח ענין
נפלח וכפתרך לטבול בימ׳ החורף ומחמת הקדירת
תוניח כפיפה והבל מפיק תחמר פפוק הכל הכלים לחמר
קהלת הבל הבלים הכל הבל .

ודי לנון מלפמך ה׳ אלהי ואלהי חכותי שפע ידי׳
הנפיפה והבל היוצח מפי יהיו למחוקות ז׳
הכלים מכפסוק הכל הכלים חמר קהלת הבל הכלים הכל
הבל ז׳ מחוקות היולחות מפה העליון להקיף ז׳ ספירות
תחתומות . חור הכל הרחמנן יקיף למדת החפד דז״ת
וחור הכל הב׳ יקיף למדת הגבורה דז״ת . וחור הכל הנ׳
יקיף למדת ת״ת דז״ת וחור הכ״ל הד׳ יקיף לנצח דז״ת וחור
הכל הה׳ יקיף למדת הוד דז״ת וחיר הבל הו׳ יקיף ליסוד
דז״ת וחור הבל הז׳ יקיף למלכות דז״ת ומפס תפפיע על
מ״ן רוח קרשבב והבהמה ופם בעת ויחלת ה׳ לעבדך בחמ׳

כל ימי חיו והי נועם ה׳ אלהינו עלינו : ואם לא תוכל להחזיק כדברי אלו תאמר הפסוק ותכוין בז׳ הבלים שו׳.

ובתב הרב המחי׳ וז״ל דמצות היום יום ג׳ במצות הנשמות ע״י הרגלים כגון לנכת לברית מילה ולנחם אבלים ולבקור חולים ולעמוד לפני זקן ולמעלת ומתן לם מי מפשר לחיות אלא בעסק סיכון להיות מצחו ומתנו ביום ג׳. וכשתעמוד לפני ת״ח או זקן תאמר הכני קס מפני שבה לקיי מנ׳ בורחי ולתקן את שורשה בסיבה עלאה דיקנא דא״ח ולהדר פני זקן דיקנא דז״ח. (וכשתעמוד לפני חצת חבר נוקבא דז״ח וכבן כמגולת מגוה זו מחכמתך תחכמני ויהי נועם ה׳ אלהינו וכו׳ ולבקר את החולה כשתבוא אצל החולה תאמר.

הנה כוונתי לבקר את החולה לתקן שורשו במ״ש שערי כיוה מספר מ״ם עם אהבת כללות ד׳ אותיו׳ שורשו מספר חול״ה ולהמשיך על החולה הזה השפע׳ החמשים דכיוה כללות שם מ״ם עם אהבת אותיותיו והכולל דעולים כמספר חמשים ואם כשומות אותיות עם״ר סוד מספר :

יוד דאחת שבו גמור אור ל״ם המחיה את האדם שתהפכו לו לצ״ש הוי שתה ברחמיך המרובי׳ כל מעשבו הפוך בחולו בהפוך הדין על ער״ם רו״י לרחמים עם״ר יו״ד כמספר הרחמן ובכח שם **יהוה** הזכות מפסוק נשמו את דדידי מע״לי שמר׳ ה׳ חומות העולם כמספר רכוב ע״כ וקס״ח כזה יו״ד יו״ד ה״י יו״ד ה״י ו״ן יו״ד ה״י ו״ן ה״י. חל״ף ה״י יו״ד ה״י

ומילואו **מם הא שין** העול׳ כמספר מ״ת בהמתקן כנקודו העולה ע״כ ובהמשך חלוי א׳ מתקון ואת״ת שבפני ח״ן ונהפך ממ״ות לחת״ת. וכן תשלם המות מכל חולי עמך בית ישראל ומעל החולה הזה פ׳ בן פ׳ ושלח מרפא ורפוכה ותעלה ברוב חסד וחניכה לנשמו ולרוחו ולגופתו החומלנה ולא תרד נפשו לשחלה והמלא רחמים עליו להחלימו לרפואתו ולהחזיקו ולהחליטו ולהחיותו בכוון כל קרובי ואוהבי וירחו לפניך זכויותיו ובדקותיו וזכות אבותיו ובדקתם ותשליך במעלות ים כל חטאתיו ואבשו רחמיך את כעסך מעליו ותשלח לו רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף ויקויים בו ובכל חולי עמך בית ישראל אלה מקדמי קדם ר״ת שם ס״ג ושם מ״ה ושם הו״ה פשוטה והכולל י״ה״ו״ה יסבדנו על ער״ם רו״י כל מעשבו הפכת בחולו ל׳ הסיר ה׳ ממך כל חולי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתן בכל שונאיך ד׳ רכיו רחתי ורפואתו ושלם נחומי׳ לו ולאחיליו ׳רפואת לכל עוביכי הזפה לכל תחלואיכי - יהוה ישמרהו ויחייהו ואשרי כמרן ואל תתנהו בנפש חוכו - ל״ה שם

שמוע תשמע לקול ה׳ אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חוקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה׳ רופאך :

אדני עליהם יחיו ולכל פנם חיי רוחי ותחלימני והחייני ל״הוה רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב חפו ולא יעיר כל חמתו ה׳ רופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם - ל״סוד יבראני יה ולמות לא נתנני שם מה ל״עלה דכרו וירפא ומלטו מפחיתות ל״שבר את ה׳ אלהיכם ובירך את לחמך ואת מימך והסרותי מחלי מקרבך דהוי נסב ונבלה מני כחהל רועי קפדתי כחודב חיי מדלה יבנעני מיום עד לילה תבלימני הלילה לעולם תר לי עד ואתה חפצת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי א׳ ויבקש כשחר חיך ואחרוכתך מהרה תצמיח ל״ורחה לכם ירמי שמי שמש נדקה ומרפא בכנפי א״רפא משובתם לוהבם נדבה כי שב אפי ממנו ל״אתם הדבקים בה׳ אלהיכם חיים כולכם היום ה׳ גואל משחת חיכי המעטריכי הסר ורחמים א״ורך ימים מסביעהו והרחיהו בישועתי. **הוה פ שומה**

יהוה להושיעני ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה - ל״תשועת נדיקים מת׳ משוש בעת נר״ה :

הכולל

יהוה הושיבה המלך ישבנו כיום קדחימו - ושוב אחר הסדר הזה תקח ק״ס פרחשות ותכפלם פעמ יהיו חכריס אפילו ח׳ וחא״ת תערכם ותספור מהם י״ג כנגד שם **אהוה** היוצא מל״ת את העמים והת אחרן מסכתו י״ג ותניס לותם לנד אחד וחא״כ תספור מהנשארים כ״ח כנגד שם תהיה נגי כ״ח התכון יהיה על כדר לותיותיו תחלה ח׳ ואחר כך ה׳ ותערכם עם האחד ואחר כך ו׳ ותערכם עמם ואחר כך ה׳ ותערכם עמם ותשימם לנד ח׳ ואחר כך תספיר מהנשארים כ״ו כנגד שם יה״ו ויהיה המכון על סדר לותיותיו כנזכר ותשימם לנד ח׳ אחר כך תספור מהנשארים ס״ד ואחר כך אחוז שהוא ס״ה כנגד שם תדני ולא תערב הא׳ עם הס״ד אלא תעשם הס״ד לנד אחד והאחד נגד אחד ואחר כך תספור הנשארים שהם ל״ח אחת לאחת כנגד שם **אל** ותשים לותם לנד אחד אח״כ תקח הא׳ שבנגד הס״ד ותערב אותה עם הס״ד ואחר כך תערב הל״ח אחרונים עם כולן ותערב כולם זה עם זה ותאמר אחר אל כל היום פעם א׳ בכוונ׳ פתיחה מערב לותם וכל המספרי שתיה מוכר יהיו בלשונך הקדש מל״ף כי״ת והילך הפעמ׳ על הסדר.

אנוש אזיה יהוה אדניאל

ואח"כ תאמר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא עתה עת רצון לפניך לקבל ברצון את תפלתינו ועשה למען קדושת שמותיך הקדושים והטהורים הכתובים ונעשים פה ע"י פדיון זה ויתגרף מחשבתנו הטובה למעשה כי לך ה' חסד ותגבר חסדיך על מדת דינך ויתמתקו הגבורות הקשות על ידי פל"ח העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בהם תערובת דין כלל ויכבשו רחמיך את כעסך מעל פ' כן פ' שעשה פדיון לנפשו והפרים ממנו לגדקה וכל פרוטה ופרוטה תנטרף לתשבון גדול להושיע ולחמול על נפשו להעלות למוכה למחלתו כרצון כל קרובין ואוהבין לעולם - ואח"כ תאמר מזמור ל"ח ומ"ז וצ"ו-וכשתכ' לגלות למקח ומתן הוא זהיר להכניס בכי טוב ולומר ליחודין שמות דקב"ה ושכינתיה הנני מוכן להתעסק בעסקי היום לעורך פרנסתי ופרנסת לכל מקני כיתי וכך יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתצליח בכל מעלה ידי ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעש"ה ידי"ם כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו - ואח"כ בגדקתך למען שודדי היסר לפניך ולתת לחמוכים ומלה לפקוד בעד"ם שהוא מספר שם מ"ב דלבני"ת עש"ו שמותיו - ולה כמספר שהוא מספר עשר ת' תיות שם ע"ב ועשר פעמי "מ' ומספר מילוי ולה כמנין שמספרו עם הכולל שם ל"ף ה"ם יו"ד ה"ם ולה לכפל בשום מכפול עון לפני שלש כנת שלש ושר - וכן תעמיב כזהר שלה בלבד בדבר קדושה נזיק לה וכיר הייתו קודם המעשה שלה לפילו בדבקי העולם ילמד לשם ה' כדי שלה יתגדה הקליפה בשום מעשה מעשיו הטמאים וז"ל הזהר פרשת תזריע ר"ל שלעולם לכל עוכרי דבר שם לבעלי לילה כולהו לשמה קדישה מלי לשמה קדישה לאדכרה בשמיה שמה קדישה על כל מה דאיהו עביד דכולה הוא לפולחניה ולה ליהוי עלוי שם"ח בגין דאיהו ומין תדיר לגבי בני נשא ואיבל לאסרחה על ההיא עבידתה וכולי ואתר עוד לקמיה ועבד דה מלין דכבי בגין כך שרי למבני בעי לאדכרה דשה לשולחנה דקב"ה הוא כבי בגין דכתיב הוי כוסה בית כלה נדיק וכרין מיבתה דשמיה מלי עלוי וקב"ה זמין עליה קדושתה וקלי עליה שלם הה"ד וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך הש לוקמיה לכל ופקדת לשפקדה מלה כשומה כך איהו בבי וברין ולה תחט' כתיב ע"כ זמזה תקים לכל דברי העולם וכ"ש במעשה המצות כי יותר הקליפה חזקה להחזיק בחוכמות יותר מדבר הבשמי שלין בו ממש וגם שלשבר מיהים במעשה המצוה חיזו שמים כי ובוחן לבות יודע הכל ובכלם כתיב' העשויה תאמר בפיך שהוא לשם ה' הרי בזה אתה מכלך כל תיבו' שלה תסיק בחות' מבוהבן היה מבהב הקדמ' כי' ל' מקודש שיבוא המחה היו מוציאים הכוכב בפיהם בשעון בבי לבא בשעון ג' שעות כמ"ש בשהר פרשת

יתרו דף פ"ח - וכן בפרשת תזריע ז' ל' ת"ח כתיב וכל הנשים לשם נשה לכן בשעתה דהוו עבדין עבידתה הוו לוחדין דה למקדם דה למשכב דה לפרוכת' וכן כל לוחנן לומנין בגין דשדייה קדושה על ידייהו ולתקדם ההיא עבידתה וכד מליק לאתריה בקדושה מליק עד כלן ומזה תקים לעצין מה שהודעתיך בעצין הכוונות של הרב ז"ל שנדיק לתה לבטח בשבתים פרטי הכוונה ולה שגו בכוונה לחוד - ודי בזה -

ולרווחת לך חן בעיני אלהים ואדם חמוד פסוק וכ"ח מנה חן בעיני ה' ותבונן ב"ת בימ' הוי"ה כזה פעם לחת' כ' פעמים ה' ג' פעמים ן' ד' פעמים ה' נעמי לשמות ה' יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתחנני מלתך חן וטכל טוב בעיני שלהים ואדם למצן שמך הקדו' הזה ופרנז עלי החרה מסס ס"ג כוד הש"ן ותבני לחן ולשכל בעיניך ובעיני כל רואינו ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו' -

ואם תנשמך דבר מלרס חשוב חו ממלך ושרים תאמר פסוק זה :

והיו מלכים לומניך ושרותיהם מניקותיך חפי"ם אל"ף ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה לשלה יבושו קוי ותבין בשם היולה מעמד שהוא מפרש כשמים ישרון וכקודו כמקוד ההוא שהוא בבקוד יוסב וסימניך כי כי חס"ק - ולם תאמר פסוק זה שבעה פעמים לחר כל תפלה תהיה תפלתך מדוקדקת - וגם טוב שתלמד לותו לחד הכללה כמ"ש -

ואף לם כמת לידי הפסד סחורתך לל תדאג וסמי רגיל לומר המקו"ם ימלה חסרוני ותבונן למ"ש הרב שבתיבת המקום רמוז מקום ימסך לו מילוי חסדיו כי נקודו של מקום הוא קמץ וחולם הטולה כ"ו כמספר והו"ה לשר בהנדף לליהם נקוד שתח שתחת הד' של המקום יעלו ל"ב נעימות ל"ב כתיבות חכמה המסתכים לניהם וכן המ"ם והו"ו של מקום עולין כמספר מלוי שם ע"ב דלבה וקו"ף ומ"ם של מקום הוא מלוי שם ה"ס דיודין דלומת שמהם ימלה הסרוך כלומר והוא פטולה שלמת בדוק ומכוסה מכל חכמי המדע :

ואם מניק לך לחוד ויש לך סכנת כפשות כדבר חל דבר מנו לסכילך ולחוך כדבר זו תלך להכניתו ולהנמיתו - תכניט כעני הטוכה ותלמד הפסוק הפקד עליו דשם ומטן ינשמד על ימינו - ותכוין להשלים עליו כל הדיוקין היולים מלותיות פסוק זה - ותלמד כדמיב לב :

ידני רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי פתכני ותנמי את לחוכי פלוני כך פלוני ופלוני ועלמו עליו תוקף דין שלהים כרכוש ל' שה שהי שלהים ושמי שמות שלבשים פשטים ת' גבורה וה' רחמים

חמשה ממספר רחשי תיבות ה׳פקד ע״לי ר׳עצ ו׳עטן
י׳עמור ע״ל י׳מינו יסלוט עליו דין דכויב סם ע״ב הרמוז
במספר לותיות פק״ד דהפק״ד . וגם ס״ך דיכים דרוכבת
וס״ך דיכים דנוקבא הרמוזים במסס לותיות ל׳ מתיבת
עלי וסין כתיבת רס״ע וסין מסט״ן ונם יסלטו עליו דינין
תקיפין דק״ך ניהופי אלהים דהריחה יכירה ויגשיה ה׳
לותי׳ הסורם הרמוזים כמספ לותיות ט׳ מסט״ן ועמון
מתיבת יבמ״ד . ויסלוט עליו דין הקשה דסם אלהים עם
ו׳ לותיות רכוכו הרמוז במספר לותיות מ״ן מתיבת
ימי״ן עם הכולל וכחסד׳ תנמי״ת לויבי והלחב כל נוררי
נפשי כי אתי יבדך וכל תקומי עלי לדע׳ מסר הפר עצתם
וקלקל מחשבות׳ יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך ה׳ דוח׳ . וחח״כ
כלול ס׳קוד׳ שתיען תאמל כחדר זה תרת׳ קימה נפלאים:

ואנכי קבלתי שכוונת השמות החלק היונאים
מר״ת וס״ת הפסוק הזה הוא תוצלת
עצום לאדם משועמם או שנפגע כדוח רעה וכפה והוא
כסדר סגולה לך תעמוד לחירי האים שכו הרוח ותחזוק
בך׳ זרועותיו במקום הדפק מקום מושב הרוח ותתן פיך
בחזקו ותכוין בשמות זעזר תכוין בשמות

קרע שטן מטטרון

ילי מכם טרהך וחח״כ תכוין בסם
קר״ב שטן החי לו ק
ל״ת כ״ם בנקוד סבא וסם מטטרון בחילוף ל״ת כ״ם בנקוד
חטף קמץ וסם מכוני׳ אל בנקוד חולם כולו וסם מטטרו״ן
למפרע בנקוד חטף קמץ וסם **כוזן** בנקוד סבא ותלחו׳
בחזקו פ׳ הפקד עליו רשע שכו ז׳ תיבות ותכוין השמות
היונאים ממ״ספר ר״ת וס״ת הנו״ל ותכוין כל תיבה מן
הפסוק הזה ז׳ תיבות לעומת ז׳ ספירות שמכתר עד נצח
כל תיבה בנקוד הספירות לחסר לעומתם ותתחיל מהפקד
כולו קמץ כתר ותתום בימינו בנקוד חיריק נקוד
סגול ואחר כך תלחשנו בחזקו עוד פעם לחרת בנקוד זה
ענמי שתתחיל מתיבת ימינו נקוד חיריק ותתום בתיבת
הפקד בנקוד קמץ וחח״כ תשוב לאומרו לף לותיות כל תיב׳
למפרע שבמקום ימינו תאמר ונ״מי בנקוד חיריק ותאמר
כדרך וז יגר הפק״ד למפרע שהוא דקפ״ה בנקוד קמץ .
לכן נרוך אתי להודיעך כי עוסה אלה נרוך להיו׳ אים מסוגל
לגרם הקליפות מלותם שבשמותם מעורם קין שהקל׳ יראים
אחם מאד כמ״ם הרב ולה״ה .

ועתה תגלה לזוכך עור להוכי לחסר להכת עולם
להכת נפש לאחכתיך אם תנטרך לנאת
לדרך פעמים ותרצה לוב ולתת בנרה קיבלנו מהרב ז״ל
כזה קבלה אמיתית לומר פסוק ולתת ה׳ מגן בעדי כבודי
ומרים ראשי ולתת ה׳ אל תרחק אילותי לעזרתי ח שם
ולתחר תיבת אוכח אחריהם ותכוין בשני שמות והם

תנעשי היונח מתי״ו דאתם ובימ״ל דמגן ועי״ן

דכעדי ושי״ן ויו״ד דראם׳ ושם **תעששון** היונח
מתי״ו דאתה ועי״ן דלנ ורתי ושין דחופש
ושי״ן וא״ו דתיבת סוכ״ה ותאמר יהי רצון מלפניך ה׳
אלהי ואלהי אבותי מניל עכי מחזק ממנו שתעשם
לתיבן שמות הקדושים היונאים מפסוקים אלו ובחסדך
תנמית אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך
ותכוין כי יש בפ׳ זה ובחסדך וכולי עשרה תבות לעומת
י׳ ספירות ומ״כ חותיו לעומת שם מ״ב . ובשם הרב הקדוש
האמב״ן ז״ל קיבלתי סגולה להשגל מלסטים כדרך לומר אז
השמות **וחשך** מסב ר תא״ש היונאי׳ מפסוק ושם
כ״ת אסר אר״ח .

ובדרך סגולה לאמרו הקדושים שבזמן שרוצה
האדם לסטים או שוכח ס לחרוש שיאהל
מיד ליטול עפר מן הדרך אשר הוא שם ויאמר עליו מזמור
שניון לדוד עד סופו וחח״כ יאמר יהי רצון מלפניך ה׳ אלהינו
ואלהי אבותינו אל עליון שתשפוך שוכלי לפני
כשם שהפכת שוכלו של אברהם אבינו שנאמר כו ה׳ על
ימינך מחץ ביום אפו מלכים .

עור לאמרו כדרך סגולה שיתן האדם לאים מחט
שנתפגר כה תכריכי מת עם חוט לכן ויתחוב
אחים בכנדו בשעה שיוצא לדרך ובשפוגע בלסטים ירחף
עליהם מתוך חוך המחט ויבריעם . ויוציל יותר בשהו׳ אחל
הכהר . וקבלה מר׳ החסיד סגולה עוד לזה בשילך בדרך
שיתחה כיד ימינו ממים הרחוצים אשר יפגע רחשוכה .
ולא יפחד מהפיסם . עוד לו ביוצא מן העיר יאמר הרבי
מקבל שלי בשתניע למקום פלוני לשלום לו לומר בשמות
כל אחי . ובשניגיע לשלום ישלם נדרו . עוד קבלה בדרך
סגולה מהרב הקדוש הרמב״ן בשתלך לדרך קח מלח בידך
ואמור עליו ז״ם שיר המעלות הבוטחים בה׳ ובשתפגע
באויבים בדרך השלך המלח לפניהם או באחריהם ותבטל .
ובשתרצה לרכוב על סום לנח׳ לדרך כדי שלא יתפול ממנו
ואם תפול לא תזוק אמור מיד בשתרכב פ׳ נדרתך בהדרי
אל מספטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע ה׳ וכת׳ הרב
זלה״ה שים לבוין בשם היונח ממנו והוא .

דמעה ויונח מדל״ת של אד״ם והמ״ן מ׳ של
בהמה והעי״ן מן תושי״ע וה״י מן יהו״ה
והנקוד בנקוד בהמה . ולמפרע בים אמרו הקדושים
בדרך סגולה שיקח חול מעל שפת הים בידו הימנית ויסים
בידו השמאלית ויאמר שירת הים עד סופה ובעבר בהבריח
הימנית החול ואחר בך יקשור החול בחוך ולא יתורם עד
שיגיע למקומו והוא סגולה נפלאה להמלט מכל נזק
ונזק ויזהר לשים רגלו הימני תחלה בספינה ואם אבה
העיר לך פה כל הדברים אשר כתובים אבלי בזה לא יכיל
הידיעה ולא לחגיע לשלים ולרבויע . ומעולם לא שמעתי
מבטחי בדברים אלה ולא כתבתי זה אלא לשפים דעתך
והכל

והכל לפי מה שהוא לפום חדא ומזג ד' הדור בתוספת כפם יתירה מצב' הבחה ונריך אתה להתדל ביום ההוא לעשות מיות מעשיות ולפי שרובן חינן בקיאי' לא תטריח עצמי להוריעך סוד פרטי כוונתם ומכוטם · ולפי כי אתה מיהל שם בנירך והיה מן המצוות המעשיות תשכילך ולזוך בדרך זו תלך כשתמול לת התנוך תחל דבר טהור עצמך במקום טהרה מב"ע ובלילה שלפני המיל תלחוף חלוק כל חדד להגות שם בבית בעל הברי כסדר המלמל המתוקן בתקון אשר סדרתי לליכם לאור שפתי וכשתב' למול לת התנוך קשט לת עצמך בבגדי כבוד והדר על אשת לבבוד חלייהו ז"ל הבח חלוק ובדוק המקום שאתה בה שמה למול לת התנוך שם הוא טהור ונקי לפי מהנבש שאתם מלים בבתיכם מעשים שאתם חפצים שיהא חלייהו חל בתיכם חכן מזה פשתה המספחת בכש להכזות לת דבר ה' מלין פנות מקום טהור ומרוחק מטופת אשר אין חפק כי לא יעמוד שם אלייהו לפילו מרחוק וכ"ש כי ים מקום דבר ה' בוה בענין הברכות הנאמרות שמח במקו' שמגיע שם ריח טובת כי על כל שלה בחרו בע"ה יהושלי' וגבולותיה להולך התנוך לב"ה והוא מנהג ותיקין חכן עכ"פ לפי מנהג שלכם ים לך לברוך מבע"י המקום אשר שם יעשו המילה שיהא טהור ונקי ואם חיו טהור ונקי לא תלך שמח וקודם שיכילו התנוך תאמר תפלה זו:

ליוראא שמח דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא י"ה בוה ביחודא שלים בשם כל ישראל · הנני בא למול לת הילד הזה להעביר לת הערלה קליפת נוגה המסתבכת בשורי הסמלי דיכוד דז"ח ולהוריד החסדים דנח הוד ושני שלפי ת"ת המגולים העומדים בדעת להחיר על מקומם והיו למחורו' כ'שמות הוי"ה אשר מספר שמותם כ"ן וכ' שלישי שם הוי"ה העולים ח"י וכהנרף הכ"ן עשהם המה יעלו למספר ע' כמספר מ"ל וככח סגולת ברכת היין יכנסו להחיר כיסו' וכהתער' היין הזה סוד החכד כיסוד עם ה' גבורות סוד הכ"ם מספרו חלה"ים מבו ה' חותיות מצ"ו יגח מתוך לעומתו שם כיסוד כ' גבורות וכ' שלישים · וככח סגולת מצות פריעה כפורעי העור חד היניקס המכסה העטרה סוד הגדולת יתגלח י"ה לחרת שלים האחר דת"ת המכוסה שחרית הוי"ה שבת"ת וירד עד היסוד ויוסתק לעומתו שלים גבור' לחרת שחרית הוי"ת הגבורה אשר המה יעלו למספר י"ה"ן המילה ולמספ' יה' דפריעה עם אהב' כללותו ות"ן הלק לו' נדיק יסוד עול' וגם לעמוד מלכו' שמי' מילה וכריע' יוסף ורח' והיו למחורו' עשר שמו' יוד הא ואו הא שבעשר ספירות דזו"ח ומשם פרשו על הילד החתן דמים מזיו הדרך להחיר לנפשו רוחו ונשמתו להיות נחמן בבריתו וחתום בחותמך הקדוש ובכח שם חב מץ חילוף חלי"ה בח"ת כ"ם נוה למלכי' לעמוד

לשמור לת הילד הזה שלח ישמח בריח קדשו כל הימים ובכן בזכות מצוה זו בהמול לנו כל זכר מחזה שד"י נחזה מבריך ומשחיק עד להעליח לרחות מהרה בת"ת שוק ולהעביר גלולים מן חארץ והחלילים כרות יכריתון לתקן עולם במלכו' שדי ויהי נועם ה' שהיהו עלינו וכו' יהיו לרצון לאמרי פי וכו': **ותברך ברוך אתה יהו"ה** שהיהו מלך העול' אשר קדשנו במצותיו ונוהו על המילה ותכוין המילה כנ"ל ותכוין להדוכפ"ן עם סכולל · ותזהיר לחבי הבן שיאמ' לאשרי תבחר ותקרב יסכון חניריך ויכון מספר ר"ת שם ברו"ך וסוד חבריך רמז על ב' חברות יסוד ומלכות דזעיר מילה פריעה מ"ל י"ה ועוני לו כמספ' כטוב כיתך קדוש היכלך ויכוונו בשם ב"ן הרמון בר"ת כ"שבעה ב"טוב וכן כל שאר הברכות תכוין בהוי"ה נקוד שורק ונריך שתאמר הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו ותכוין במילה ופריעה והוא כי החסד כל זמן שאינו מתפשט נקרא טוב וזהו כי טוב ואחר שתתפשט נקרא חסדו וזו יאמר כי לעולם חסדו · והוי זהיר במה שהזהירו הקדמונים שלא לתחוב כ' הנפרנים תוך הנקב כיחד לעשו' הפריעה אחם זה אחר זה כי שימת השתי הפרנסי' כיחד כמנהג מוהלים הבורים גורם שמום וטמטום לב התנוך בתורה · ועוד היה לי להאריך לך עוד בזה ולא אטריח עצמי כי כבר ים לתך ספר סור מ' אשר קיבץ ואסף בספרו כל האזהרות שים בזה והוא ספר מפואר · **ויום** ה' הוא כמו כיום כ' לעשק התורה כיותר כשור רוח ממלכה ותקון ליל הו' אשר תקנתי לכם לא תרפו ידיכם ממנו ולא תוסיפו ולא תגרעו ממנו ועל אשר שלחתי על הפיוטי' הוי יודע שחיבדן ח"מן החברי' החסוכי' והעלמתי שמו לפי שהוברחתי לדעתי לגרוע מקנת דבריס מהכתיס ההס ·

יין ועל אשר שלחת שמעת ממני כוונת ריחיצת ידים של שחרית ולנטילת ידים לסעודה שחפסקת וגם לאחר התעטית ובקשת ממני חודיעך מה היא גם לת זה חודיעך והוא שתאמר קודם נטילת כ' לאחר עשי' נדריך בנקיון כפים נוסף זה ·

ארחץ בנקיון כפי ואסובבה לת מזבחך ה' ·

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שאם הנברתי בעוונותי שם שהיס דיודין חלף למד ה"י יו"ד מ"ם העולה תרחץ עם הכולל על ג' שמות העולים כל אחד מהם ע"כ ס"ם יו"ד ה"י וא"ו ה"י ועשר אותיותיו ושם יו"ד ה"א וא"ו ה"א והוי' פשוטה ע"ס ושם הוי"ה כריבוע י' יה' יהו"ה אשר שלשתם ר"ח במספר בנקיון עתה יגבר החסד מדת הרחמים ואשר פגמתי על ידי תגבורת הדינין להעריך כינה ועיר ומלכו' עתה בהגביר החסד והרחמים יקוב ויתייחד אלהי"ה בח"ת הוי"ה אדנ"י העולו'

כפ"י והנה עתה הנני מכוין למסור נפשי על קדושת שמך וכוונתי שתוכה יחוכר רוחי עם זה ונפשי עם מ"ן יעלו וו"ן הרמוזים במספר ותוכבה מספר עם יהו"ה ועם כ"ן יו"ד ה"א ו"ו ה"א עם ד' לותיות הפשוט בשיתוף רוחי ונפשי בסוד מ"ן למו"ח ועל ידי מ"ן דוחסוכב"ה יזדווגו מו"ח על ידי התורת עם ע"ב דמנחת דח"ו תאיר שמה כל יוד ויחשב למח"ה' יודין שבו המה ת' כמספר ח"ת עם הכולל ויהיו וו"ן הרמוזים במזבח מספר עם יהו"ה ועם כ"ן י"ד ה"א ו"ו ה"א עם הכולל למטה ויזדווגו בכח הפעל פיורידו מ"מעלה וכבן יהיה הזווג פלס קוד הוי"ה בשוטה מזבח יהוה ויהי נועם ה' אלהינו וכולי יהיו לרצון וכו'.

הנה כל פקודי כל יפרתי לך פה כי הניקתני לחכתך והם מ"ח זכה לשקיט במכוני תוקיף לך עוד כהנה וכהנה ואתה פלוס וכיתך פלוס וכל תאר לך פלוס. עוד עם קוד הפיתה מיס לכמהו כלע"ד פסכווכה להמשך כל"ס למלכות שהם מ' דמוחין דכינה כפיורדים למטה בשעים ג' לפי שלא חיו יכול לקבלם מחוב החורתם ומתלבשים בכ"הי וחו מתפעל החורתם בי"ם דלח צ' וחו כמשכין לח"ו שהיל בת ז' וזהו סוד לנמח"ו נלס מ"ו ושוב לכוין בזה בשת שתיית המים.

וכוונה לחורת שהב לכוין בה לחר הנזכר לחבים ע"חקו מי"ס ר"ת ע"ם עם הכולל וכפי תיבות תלהי"ם לחבים כ' סוד כ' מלכיות תבונה ומלכות תתלה ושניהם בסוד קוין וחבנים כבני ק"ד עם הכולל דיהיו עם כ"ן בקוין ועל ידי זה לחו ממשיכין חור מכוד התגין שהם החורות שעליו למעלה בסוד תגין בשכינת הכלים ונמשכו החורות למעלה וזהו סוד שחקו בגימטריה ת"ר שהוא תג ויז והכולל וכ"י זה מיס בי' הוי"ה להכי' והכוונה לכבר הפעולת שנשלח למטה למשכני מעבני כלים ועל ידי זה כשעה הזווג הנזכר ע"כ.

כתב נמה"ר יחיחל מפכנזו נר"ו. כחידי רוחה נפשי וכו ותתה פלוס וכיתך פלוס וכל תאר לך פלוס הן קדם לחכיבה חל ז' שדי חתתכן יחמר לנהתיכ' דיוסב מחרון לחפו ועל תאר דרשת מלותי תודיעך חיזה תיקון מסוגל לעכין המנפה. דע כי בהיותי במערים רחיתי בחכתבי הקדם מהרח"ו זל זה הסדר לחמר לבניך. וזל כבר הודעתיך סדר פטום הקטרת והדרו לזמן המנפה וע"ת תודיעך עוד דברים במקום הלזי ושעולו לחנפי רבי הלבב והם פחדנים מאד. תחמר קודם תפלה בכל יום זה הפסוק יפר והפוך ג"פ.

ואני תפיר עוך וחרגן לבוקר חסדך כי היית מעגב לי ומנוס כיום נר לי. לי נר ביום ומנוס לי מעגב היית כי חסדך לבוקר וחרגן עוך תפיר וחכי ב"פ. ובכל עת שתרגיל חו לפחות קודם כל תפלה תקרח בפרי ויקהל וחת הפרשה ב' פעמים.

ויעש חת המכורה והב טהור מקשה תעשה חת המכורה יריכה וקנה גביעיה כפתוריה ופרחיה ממנה היו ועשה קנים יונחו מנדיה ב' קני המכור' מנדה החחד וב' קני מכורה מנדה השני. שלשה גביעים מפוקדים בקנה החחד כפתור ופרח ושלשה גביעים מפוקדי' בקנה ח' כפתור ופרח כן לשם הקני היונחי' מן המכור. וכמכורה לחרבע גביעי' מפוקדי' כפתורי' ופרחי'. ובפתור תח' שני הקני' ממנ' וכפתור תש' שני הקני' ממנ' וכפתור תחת שני הקני' ממנה לשם הקני' היונחים ממנה כפתוריה וקנות ממנ' היו כולו מקשה חחת זהב טהור. ועשה חת נרותיה שבע ומלקחיה ומחתותי זהב טהור. ככר זהב טהור עשה חותו וחת כל כלים הזה ותכוין כר"ת תחל הפרש ו' דויעש חת המכור' וסוף תיבות הפ' ך' דכל כלי"ה. נמלח ר"ת ום"ת פר"ו הס ן' ך' רשם הוי"ה. וככל פעם תלמד לחר פר"ו פסוק זה שלי יעבי' שברחשי וחזכו חתו' לותיות י"ה יהוה להוסיפני וכניותי כנין כל ימי חייהו כל בית יהוה. ותכוין להשלים שם הוי"ה. ולחר כך תלמד זה הפסוק ה' להוסיפני וכו' עם פסוק. וזה מעשה המכורה מקשה זהב עד יריכה עד פרחה מקשה היה כמלחה לשר המכור ה' ז"ת. סלחה ה' לת מעה כן עשה לת המכור ה' ז"ת.

ותבוין להשלים שם הוי"ה ביוסר י' דיהו"ה להוסיפני ה' דבית יהו"ה ן' דוזה מעשה ה' דכן עשה לת המכורה והוח תקון כלה ומשוכח בשת שמדת הדין מתוחק כ"ם. והוח שלוה כשלחה לחומרה ביום י"ג בניסן לבטל מהם כל גזרה ובלותי היות שם דבר ומנפה.. וחח"כ יחמר פסוק הפקד עלינו רשע ושטן יעמוד על ימינו שבו ז' תיבות לנומת ז' ספירות שמכתר עד נצח: ונרין לנקד הפסוק כל תיבה ותיבה בניקוד הספירות כשדר זה.

כתר חכמה בינה חסד

הָפְקָד עָלָיו רָשָׁע וְשָׂטָן

נבורה ת"ת נצח

יַעֲמֹד עַל יְמִינוֹ

וחח"כ יחמר לותו מחופך מסופו לרחשו כשדר זה.

כתר חכמה בינה חסד

וְנִימֵי לַעַ הוּמְעִי נִטְשָׁנוּ

נבורה ת"ת נצח

עֲשֹׂךְ וֹלוֹ דִקְפָּה

וחחר כך תלמד פסוקי ויסב מלחך החלהים עד ויבקעו המים ותכוין השמה שמות רלשון ת"ע כ' יעד הפוך ויעד בניקוד מוכח הלותיות.

תיקון מסוגל לזמן מניפה

וַהֲוֵי לַיְסַיְטָ עָלָם מֶהֶשׁ לָלָהּ

ואחר כך תאמר פרשה ויקרא משה . לכל זקני ישראל וכולי עד ויקוד העם וישתחוו ותכוין בשמות אלו היונקים מר"ת פסוק ועבר ה' לנגוף את מצרים .

וי"ל א"מו א"הע הו"ש הי"ו עה"ו יה ל א"בל

וגם תכוין בשמות היונקים מראשי תיבות פ' ואמרתם זבח פסח וכולי .

וז"פ הל"א פע"ב ב"ב באי"מ וב"ה והי"ו

ואחר כך תאמר פסוק והסיר ה' ממך כל חולי וכולי . ותכוין בגירו' שמותיו היונקים ממנו :

ודאהוי ביש ימירצם ידם היכומך ההו מרן מעת כין כמם לאב חשך לרל יש ודן כעא לתי מלך

ויחזור עוד לאומרו ויכוין בגירופו כאופן אחד .

והים יר"י הו"ה ממ"ך כל"ח ליז כ"ל מד"י מצ"ר ימ"ה רע"י מא"ש ריד עת"ל אי"ש ים"ם בכ"ו נ"ח מב"כ לש"ג אי"ך

ואחר כך תאמר פסוק לתה כתר לי מלך תנתני רני פלט תכוכבני פלה ויכוין בגירופו .

אמ"י תי"ה המ"ו כלי"ה תו"ע ר"עו לר"ז יו"ל מצ"ע צה"מ רו"ת"הי ציח רה"ן ני"י יב"ה ר"ונב"ה ד"יפע"ב לי"ר מד"ך תע"א כה"ת וו"ע בה"מ בי"ו נב"כ יו"ש כח"ל לט"ו הב"ם .

והמסכיל בקל יכוננהו בגירופו כמו ניחוף ויסע ויבא ויט ואחר כך יחזור עוד לשמותו ויכוין בגירוף אחר שבא פנים ואחור .

אה"ם תלל הס"ה פי"ת תנ"ס רב"ב לב"ב ים"נ מח"י צט"פ רל"ל תפ"ט צי"ר רנ"ן נר"י י"ת רנ"ן נד"ר יצ"ן פת"י לר"מ טצ"ן תמ"ד ס"ל בל"י בר"ם נח"ח יס"ר סה"א לח"ת הא"א .

ובבל נקר קודם שתגיע מדלתי ביתך החונה לחמור תאמר תחלה כלפי שיהי החויר שלך יפגעך פסוק להבת כל דכרי בלע לעון מרמ"ם לל יתך לנגח יחתך ויסחך מתחלך ומרעך מחרן חויס סלה ואחר כך נח . וכשל שעה כשתגיע מפתח ביתך ובופך נקי תני ידך היחני' על המזוזה ותאמר בו"ז במוכס"ן בו"ן (פנים ריהו"ה אלהיכו יהוה) ישמרני ממקרים רעים ומדבר ומגפה כי' מלאכיו יצוה לך (ס"ת שם יהוך) לשמרך בכל דרכיך (ס"ד שם כל"ך הס שמות המשמרים את האדם) זה יאמר ג' פעמים . ותניח ידך לאחר עשית על המזוזה על עין ימוך ותאמר בו"ן ותניח ידך עוד על המזוזה ואחר כך תשימנה על פיך ותאמר במוכס"ן ותניח ידך עוד על המזוזה ואחר כך תעשה כן על עין שמאלך ותאמר כוז"ו בשמך ט"ל כוז"ו ידידיה כשם ה' אשל"א ואחר פס' ושבו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבות ישם ולא רדפו אחרי בני יעקב ג"פ ותכוין בגירופו :

וַעֲי יָוֶה סְבִי חָתַת אֲלָהִים עֲלָה מְעָאשֶׁם רָזָהיַכָּה תּוּב מוֹל אֹדָר אִפּוּ רֵיחַ בני יעקב

וכתב רבינו האר"י ז"ל שאם יאמר אותו בכל יום י"ג פעמי' בבקר יהי נמלט מכל רע . ואחר כך יאמר פסוק נח יתיצב חיש בפניכם פח"דיכם ומורלכם י"תן יהו"ה ש"היכ' על פני כל החרן אשר תדרכו בה כאשר דיבר לכם שנשה פעמים ותכוין לשם פתחי"אל היונק מפח"די דתיבת פתחי"כם ואל מן אלהיכם ותכוין בגירופו .

לְלֶהאבא יִיר תֶּנֶץ יְפֶה צְלֶשׁ בְּעֵר אֶמֶת יְבֶד שֶׁיר בְּהֵב פְּלָו נָאב יְהֶה כֶּוֹב מְהָא פְּיֶשׁ חֶנֶר דָּתֶד בְּיֵב מֶמֶר וְכֶל מַאֵב וֶרֶם

תפול על פניהם ותמית נפשך כגדול זרועך ידמו כאבן ותכוין בשם היוד מר"ת ת"פול ע"ליהם ת"ימתה ו"פחד ת"עאר ואתה ה' במגן בעדי ככודי ומרי רחמי ותכוין לר"ת מ"נן מיכאל גבריאל כוריאל והם המקבלים משם מ"ב הרמוז בר"ת מ"נן ב"עדי נ' פעמים :

ויהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שבזכות הפסוקים החלה וגירופיהם והשמות היונקים מה שתשמרני

פתחמלי מדבר ומנחה ומעריב וביפוע החויר ומכל
פחד וחיזים מחבה תפלתי ויצתרתי ושלח מלאכיך לפני
בעם ר"מ"ל הי"ה נח מפקוק הו"ח י"בלח מ"לחכו ל"פנך.
יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. וכחסדך תנחית לחיכי
והאכדת כל נ"דרי נפשי כי חני כבודך. (זה הפ"ים כו
עשרה תיבות לעומת י"ם ומ"כ לחות"ן לעומת פם מ"כ)
הנה זה הכרך תבשהו כרב וכקר"ב יהיה ככפלך ולח
תחונה חלין רשה וגגע לח יקרב כחהלך. וזה סדר הלמוד
לחכר תהגה כו יום יום תורה פרשת כשלח ויעש ה'
וכו' עד כי לחי ה' לפלוך: ותכוין כר"ת כל הפסוק וידע
ישרחל לח היד הגדולה וכו' ניימטריה ר"מ"א עם קדוש
נשמיים ולחר כך פרשת יתרו העשר דכרות ותכוין עשם
כת"ר חוחיות להמלט מכר"ת. ולחר כך שיר החזיו עד
וכפר לחדמתו עמו. ותכוין בקדיחתה להכיל לך שלש
יומי הלם מעלך. ובפרשת קרח ויחמר משה חל לחהרן
קח לת המחתה וכו' עד ותעכר המגפה ולחר כך פרשת
העקידה כולה. ותכוין בקריחתך בכל מעשיי כוונו הדב
זל נפסוקים חלו.

נביאים שמואל ב' מימן כ"ד ויוסף ולפ ה' וכלי
עד ותעכר המגפה מעל ישרחל.

מלכים ח' מימן ח' ויעמוד שלמה לפני מזבח ה'
וכו' עד כהכניסך לת לחבותינו ממנרים
חרמי שהים.

ישעיה מימן כ"ה ה' חלהי לתה לחומתך וכו' עד
וכשמחס ביעושתו ובמימן ל"ח מכתב
לח זקיהו וכו' עד על כית ה'.

בתובים תהלים כולו בקיבון עשרה כמ חרס
והיח סגולה נפלחה להמלט מכל כרה
ולחר לח יעשר רוח להיות פחדי לזה לח יעבור מלהגות
כח' מזמורים חלו כשבר ח' י"ח סחו יודך וכו' ושו הם מימן
ד' מימן י"ח מימן ד' מימן כ"ב מימן ל' מימן ל"ח מימן
מ"ו מימן פ"ד מימן פ"ח מימן ל' מימן ל"ח מימן ל"ח מימן
ק"ד מימן ק"ו מימן קי"ח קי"ב קכ"ב קכ"ח מיד לגעלות
ל"ח עיני חל ההרים. ולחר כך תסבב המגפה יום לחר
זכחים יום כ"ו מנחות יום ג' מרחת יום ד' תמיד יום ה'
תעניות יום ו' ספר יצירה וסמיכת דכישותיה. ולחר גמר
קריחת הסדר הזה תחמר

יהי רצון מלפניך ה' חלהינו ולהי חבותינו שכ וכות
תורתך התמימה ובזכות כביאך הקדושים וכזכו
דוד עבדך חשר למדנו כתורת קדשם היום יכבשו רחמיך
לת כעסך וגונו רחמיך על פרחתך ות תמר עמנו ה' שהינו
כמדת החסד וכמדת הרחמים ותכלם נמ נמנים מסורת
הדין וכטובך הגדול יסוב חרון לפך מעמ' ומלחמ' ומכלתך
והה כעין המלתך כי כנדה גחלה תנחמנו כי עבלה מת
כחלונינו כח כל למנותינו וכבל מחנות הכחוה גדלה וכבה

גם כחר גם כתולה יומק עם לית שיכה חבות על כנים
נוטקים ככבי תמורים כרחתם נרת עוללים מהים
מחכתם כהשתפך כפשם על חיק לחמת וכמם כל לב ורפו
כל ידים וכל כרכים תלכבה מים וחם תפנה לחטחינו חבר'
תקותינו וחם לח תתמכנו לין תקומה למכלתינו חדני
יהוה חל תעחת עמך וכחלתך ורחה כי עמך הנוי
הגרון הזה וסלחת לעוונינו ולחטחתינו וכחלתמ
ורחם עלינו ועל טפינו ועל כולינו ועל תנוקות של כית
רכן נחן קדשך ורחני יודע כי הלילים רכים ותרחה לפני
לפרי של יפחק נכור של נכי מזכחך ולחמר למלחך המשחי'
כעם רב עתה הדף ידך ולח תתן המשחי' לכח חל כתינו
לנגוף עוד ותכרי ותמחי' כל המשחיתי וכו' סם טפטפ'ים
ומם **נוגף** כחריה תשחב לעומת' ותכניעם מלפנינו
וילחמ מלוי חרכע שמותיך הקדושים ע"כ
ס"ג מ"ה כ"ן חשר סר מהם וישוב הכל לחיתנו
הרחמן וכבח עם **צדנ"ל בש** וחחזיים עלנו
קחס'מנת ופנים עלנו
פנמכ'אר נוה גמלחכך
החדשים המחוכים על הסמירה
שיחמרו ומלטו לנו ולכתינו טפינו ועולליהו וכל כית ישרחל
מדבר ומנחה ומעריב וביפוע החויר היום וכבל יום ויום
ותסר סשטן מלפנינו ומלחריכו וכבל כנפיך תסתירנו
ושמור כחתנו וכוחינו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד
עולם. וכבח עם **מה"ש** הגולה כמספר דמות
ע"ב וקס"ו ומלוח **מחחאשין**
הגולה כמספר מ"ת כהמתקו
כנקודו הגולה ע"ב וכהמעיך חלין חי מתקון וחמ שכפני
ח"ו וכהפך ממות לוחמ"ת. תבלק הסות מכל חולי עמך
כית ישרחל המוכים כמגפה ושחר תחלואים ותמל' ריחמים
עליהם להחלים ולרפחות ולהחיותם רפוחת הנפש וכפוח'
הנוף לעבודתך ולירחתך עשה למען שמך וכו' יהיו לרצון.

ואחב תחמר י' פסוקי' חלו להרמב"ן והם כנגד
י"ם ותיבותיהם כ"ח כמספר הי"ה וחדני
וחחותיות יהם עם"ה לעומת עם"ה מכים על קפורת. ורחמי
תזכו חשבוקי עם מ"ה יו"ד ה"ח ו"ו ה"ח ומיום פסוק הב'
י' ומיום פסוק הם' ח ומיום הח' ן ומן העשירי ך והם ם'
חותיות הי"ה. וחלו הם.

יומם יגוה **יהוה** חסדו ובלילה שיר' עמי תפל'
וכו'. ואמי תפלתי לך **יהוה**
עת רצון שהי' כרוב חסדך ענני כחמ' ישעך.
דרשתי לת **יהוה** ועניני. כל מ ורותי הגילני הסה
חלו חזק מהרה הגילני היה לי לצור מבצו
לבית מצודו להושיעני אלהים להגילני **יהוה** לפרותי
חופשי ואתה **יהוה** אדני עשה חתי לתצן
עמך כי טוב חסדך הגילני את החל עשה פלח הדעת

בעמים עזך ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתך
ה"נה לל יסופתי לחבטח ולח לפחד כי עזי וזמרת יה
יהוה ויהי לי ליסועה אלהים חל תרחק ממני
חלהי לעזרתי חושה ·

אלהינו בעמים גדולתו ינילני יחיד תמיד
צדקתו יע זרנו (אבניט"ן) קדוש
רחמן עמתנותיו ירחמנו · שדי מיכו נגח יחכנו ·
(קר"ע ש"מן) נורחות גבורות דגלו יהסבנו · י"ה
בכיר שגובו יסמלנו · (נג"ד יכ ש) בוחן מיורים
רמנו יסגבנו · צבי תפלרת גבורתו יפלטנו · (בט"ר
צרי"ג) חסין קוממיות בגודלנו ידריכנו · מהרת
נגוח עזוז יפדנו · (הק ב מי"ע) יוסר גמולו לכד
יופיעכו פני זכות קדושיו יגמלנו · (יג"ל פז"ק)
ששם קנותיו ורחוקיו יסובבנו · צדקת יחודו תמיד
יברכנו · (שקוצי"ת ·)

ועל כל אלה הוי זהיר שלח תלך בשוק בלילה עד
אור בקר · ולח תנח החונה ביום המעונן ·
וגם הוי זהיר לקבול בעדיך מתחל' שעה ו"עד אחר שעה
ז' · ולח תלך בדחופה של עיר כלחמצע לחשם מן הכר והוי
זהיר מקפיצה ודילוג · ומנהג ר"ח ומורי היה לילכת ב זמן
מנחה כשהוכך לילת בכשוי המנח והטעם פשוט ·
ובעניין החכילה הוי רגיל בחחכלים קלים ובלתי יהיו
משופשים ולח תסבול רעב ומחי · ולח תתענה בלילה
הימים זולת תענית לבור והוי זהיר לממע ממנון ומזרת
ופומים ובללת בימים החלה וחם תוכל לבלתי לחכול בשר
בלל חין לך בחירה גדולה הימנה · וחם תחכל הוי זהיר
שתהיה בשר גדי ולח בשר בקר :

ושמירה יתירה על פי הרפואה מהרמב"ם
ע"ה לשתות השתן שלו בבקר בבקר
לך תזהר שלח לשתות מדלקי' ההשתנה ולח מסופה לפם
המעשי' ושתה מהר כשיעו' מה שיכולו כפות ידיך ומהנה
פעותיה לותו לבחוט לל תוכל מין הלימונים לבטל ממנו
ריחו וטעמו ושוב להר השתיה לוכלים מעט מהלימון
להכניר הטעם נפיהם · ושוב מדיחים לת פיהם בנים
היטב היטב שנים ושלשה פעמים · והמין בל לימונים עם
בדבו' יחומן חזק טוב למוהה כל החוט' ושל הלב להעכיר
מלין שיהו לויר ולחי דחיתי גדולי יבדלל מוהביר ליטול
זיעה מתחת לחלי זרועותיהם ומריחים בה תמיד ולמדו
מהוח פנולה שלשה לבלה יפנעהו שיהו ועיפות הלויר
ועל כל פניה הוי זהיר מריח חבפתות ורוח נבלה וטופת
ושים לפניך כל ריח טוב · ושעה הרופא לם תעקבך קודם
הבן השמה עם דינך והב היח כנולה נפלחה להריח בה
תמיד לו לעשן בו וזגם לתלות על המולר וכן כתבו גורי
הלר"י לך נריך להיות ביום ד' בתוספת הירח ולומר ויהי
נועם כולו קודם שתלקטנה ותלחר להכי לוקט לותך בשם

ה'

ה' שלהי ישרש לשמירת לכי פ' בן פ' מן הדבר ומן המגפה
ולחר כך תתחיכנה ותעשה קמיע של הרב ובתוך קמיע
זה תתן הרוה"ח והוי זהיר להרחיק עינך מתי שהוח נוגף
ומלבושיו ומסכוותו כמ"ש הרב ז"ל שחולי זה כח מברורי
הנזוקות שלח נכנסו כל נוכח ויש בתוכם עדיין פכולת
הקליפה וללו הקליפות הן הנה המכות הלדם במגפה
ומתדבקים ממש בו במלבושיו ובסכוותו וכל הקרב לשלם
נזוק מהם כ"מ לך לין זה לחפם ביושכב ממש סיושב שחה
לשל החולה ובכן הקליפה נלחזת בו לחבל כל שלח יסב שלח
עומד לין שלטון הקליפה כל כמה שלח קבה שמה שביתת ז'
ולף זה לח תעשהו שלח על נד ההכרח · ודי כזה במה
שהודעתיך מבט מזער מלת לפר כמום עמדי ומ"מ הכל
הוח לעדיך תבלתך כדמע לך ולהרבות עסק התורה והח
בלח הח לח סגיח ובכן ה' יסמרך מכל רע ונגע לח יקרב
בהלך :

ואשר הקטית לשחול על מ"ש כמה פעמים בפ
פנחס ובחבורה קדמלה מהו וכן בריש
תקונין ובגין דח לשתכח קב"ס ושכינתיה למי בשר ודם
חבורה של יד ההוח דחתגליח ומהו ע"י ההוח דחתגליח ·
דע קושט דכדי לחמת וכ זה יתיישב לך הח דמייתי בפרש'
פנחס ובריש התקונים עניו דכה כך כך חנה שהיה ביתי
החמורים זען דב לחר הרשב"י · וכן מלי דמייתי שם
בפ' פנחס נבי מיס החמורים דכדי הגלוים והם דכדי
התוכפות כנודע וגם בפ' ושלח הוקשה לי דקלמר ר"ח
יום שמת ר' בטלה כהוב' דמשמע דדבי מת לפני ר"ח וכפ'
הפועלי' ה"ר שלח דכי לדבר בחשתו של ר"ח ושוד תרוה
בתקוני ז"ח דקלמר וכגין דלח בקיטין חילין דרח בתרח
עבדין תרין זוגי תפילי מפמע מהלשון דקלמר חילין
כחילו דובר לז וכן הדבה · לחנם החמת לחלי שהדבה
דבריס שהבדו זען דב לחרי מיתתן כב"ע נתבלו לגמ וז"ש
בתקוני' ויקומון עמך בוניכ קדש' ופית חבדו דחתבשו
בקדמיתה בהלי זוהר לחדשה בית מילין כך בהדמיתה
וכן הוח מ"ש בחיבורה קדמלה ורוב הדבריס חסר תמנח
כי הוח מעניני החמורים והגלוים הוח מלת לפר הידוע
בחיבורה בתרלה לחרי מותן בגן עדן ובכן לח יקשה מה
בדרש ר"ח בל רבי כוד ביום שמת רבי בטלה כהוכה עתה
בלתי להזהירך על יהודות מנהג של בניהם שנתפשט בם
בעירכם להיות במחולות בחורים וכתולות יחד וכן בימי
הסמחה חנשים ונשים בבית לחת ושולה על דושתם כי
לשם מנוה הם עושים לשמחת חתן וכלה והם לח ידעו ולח
יבינו כי רפלים שם בעמקי שהול קרוחיה וכדי כזיון וקלס
בעיני הלהים וחדם כי רבים חללים הפילה ועצומים כל
הרוגיה ומזה יהפנה לפניו ילך דבר לכן בני שיתו לבבכם כל
כל דבריי תלה ותנו כבוד לאלה יכם למען ישוב חרון לף ה'
מעליכם ומלך ביופיו תחזינה עיניכם נחם עבדכם

קהילת

קהלה קדישא סלנתם ממני מי הוא כעל הקבין הנזכר בתקונים בדברי הרב לא יודע לכל מבתי בספר גלגול נשמות לא מנחם עזריה ע"ה כתב ההוא מהלי קבין היה סלנתם הע"ה והוא היה נביא בנגעי בני חדם בשמי ונדלה להחבידים הכה להדחות להם חכמתו כי בחכמתו דיבר הכל הכלים ולפי שחכמים בזקנו לגנוז ספר קהלת רנה להדחות להכמים כי לא דבר רק הוא ולא רק זה מכם ולפי דברי היה חומר ח"ו ומיהו שעשה פקודת שונו בחיבו זה ולא כמ"ש ופרדתי בשבט פשע ובנגעים עונם הוא בלשון מ"ש בזוהר פרשת בשלח בפסוק והיה לם שמוע תשמע כי הם בם בשבט פוגם בנה"י וכבר למדו שחטא שלמה היה בניקח נשים נכריות והמדו במדרש שיר השירים והמלך שלמה אהב נשים נכריו' הרשב"י להבן לזנות ולפי במקו' שפגם על הברכי' ועל העקיים לעומתו היה נפגם בירכים דוגמ' והוא עשה כבן. ועל אשר סלנתם על עניו הכו נה ותבלו' שחי חומר וכיוצב הן לכם לפם מה שחני תכבד לפניכם ונלתו לא ירים היש לת ידו יודע לחי המעטרך ואשר לימיו מעטרך ולתם שלום וביתכם שלום נלם עבדיכם:

עוד מה בספר הפער קוטרים לחד לגרב המחבר זל וזל שם הדרת קדם לותו קראתי כי כן בקד"ם חזיתיהו הלא המה חיחסים שנתחדשו חלגי בשבתות ה' כה' תתהלל נפש' ישמעו עניים וישמחו. פרשת בראשית ברחשית ברא חלהים לת השמים ולת הארץ וכתיב ביום עשות ה' חלהים ארץ ושמים. הנה בזוהר פ' ויקרא לאור ליום דכל בניינא הוי' יו"ד לפיק ה' וכו' והכוונה כי בתחלה היה יוד וממילוי יו"ד ו"ד נעשה ה' הבינה והם כוד ד"ו פרצופים זו"ן שאז היה זעיר כחי' קטנות ו' זעירא כלי מוחין והוא נמשך מן שם ספירת רחמנות רחכמה. והמלכות כוד הד' מן ד' ספירות תחתונות דחכמה ולכן נרמז ז"ת בחות ו' ומלכות כד' וספיהם בחית יו"ד וחו בהיותם בסוד חכמה היה ו' קודם לר' כי שם עלמא דדוכרנא והזכר נוכר וכאשר נכנסו כ' הוחיות ו"ד בבינה נכנם תחלה ד' מלכות ואחר כך ו' סוד הת"ת ונמנח שבבינה ה' תחלה ואחר כך הו' לא מנח פיקוס כי כבר ים שם המוקבח. וירד למטה בשם ספירות שהם ו"ק שבה והוא ו' שבעורת ה' העומד תחת הד' של ה' שהיא נעשית לו חו מקיף ועטרה על ראשו והיינו לפי שבבינה עלמא דחוכר דמוקבח ושם מוקב שלים על דוכרא וזהו סוד שה"ב שהיא סוד הבינה נדיקי' ושבים ועטרתיה ברחשיהם כי שמה מלכות שיעור עכיו והקיפו סוד נקבה תסובב נבר ואחר כך כשיגלו משם ולהון יגח ו' תחילה ויסב לו אחר לות ה' דבינה ואחר כך יגח לות ד' נקבה נמנח משם מוערות תחלה ילדה זכר לים מזרים תחלה ילדה נקבה ו"ם שם בזוהר כי תחלה היה ' ומתילוי יו"ד ו"ד ו"ד כשעה ה' ריחשוכה ומתנה כשעה עשמות ו"ן ועל כן לא נרמז ז"ן כיו"ד לחשם כמילוי ובכינה שם ה' נרמז כה לת ה' בשנמה השרשית. ולעומת זה כחו הכתובים מכוונים כל נרכם. כיום עשות יהו"ה חלהים חרץ ושמים פירוש כשהתגיל חכמה לבינה חד"ן יגח תחלה ואחר כך שמים לחבל ברחשית ברח חלהים סוד הבינה כשהולידה היה שמים תחלה ואחר כך חרץ:

ובזה תבין סוד ויעש ה' חלהים נן בערן מקדם שביחלו בזוהר ברחשית דערן היינו בינה ונן היינו מלכות ע"ש והכוונה ויעש ה' חלהים כשעשה חכמה לבינה לן היה נן בערן מקדם קידם הת"ת ואח"כ ושם שם לת החדם סוד הת"ת. ובד"ו לחי מערם כוונת המשנה פ' ד' דכנעים מנות חרו חדכו לחמה ובכיו כרביע כרע המטה לחד לשנים ושנים לחרבע. כי יפלא ממך מחי נפק' מינה לם יהיה חרו ק' לחד לו לחמה. ונם מ"ם ברביע כרע המטה מחי שנמח נקט הכי נם יפלא לומרו ח' לשני' וכו' דחי לחת לחשמיענן דמכוה לנמנם הוה מני למימר לם דוד רביעי ומני ח' לשנים שנים לחרבעה:

ואולם שם רמז לחית הקדם כי הנה נודע דז"ת נקרח לחרז חשר בלב"ון בחשר הוח כולל ל"ב נתיבות חכמה ון' שערי בינה כ"ת כזוהר פרשת שהרה וכלפי זה יגדל הרמז בסתרו שים לז"ח שני בחינות כשהוח בסוד גלגולת כלול י' ספירות ווסו לחרז שם כולל ל"ב ון והודיענו שעיונרו רק לחת שהיו ו' טעחים שהם ו' פיחות בחינת קטנות כמ"ש בתקונים ד' ל"ב כ' ובבא כרביע כרעי מטה סוד המלכו' שנקרח רגל רביעי למטתו שלשלמה והיו היתה לו עטרת ת"ת מקפת עבוי כסוד ד' עלן' נקבה תסובב נבר. ומפרש הת כיצד היה כן ומדוע לח יהיה שיטורה ' שטחים שיעור קומתו. ישן כי כן היה לחילותם לחר לשנים דתחלה היה ו"ד החכמה וממנו יגח הבינה מן מילוי יו"ד ו"ד נעשה ה' כחמור ואחר כך מן שנים חלו היה כל השם ע"ד מחניו תחלה תיבתו שהרי ו"ד ה"ל המילוי שילה ן"ה וכן היה תחלה ו"ד ונעשו שנים י"ה ואחר כך נעשה מהן ו"ן והיו לרבע וזה ירמוז הכתוב בחות נמו קטנה ושדים חין לה כלומר שעדין לח הניקה לה לימח שלחר כך היה היונק ונבדלת. חם חומה הוח כשהיח ד' לשני' כחבת נבנה עליה טירת כסף ע"ד בחכמה יסד חמר רבי לחבח יכד כרת' וחם לנת היח סוד ד' דהיינו לחר נלחתה מבטן לימח נמור עליה לוח לרז ותהיה ה' לחר כך כבוד ויכן ה' חלהים לת הנלע ויכיחה לל החדם והבונהו. פרישת נת חנה תולדות נח וכולי תמים היה כחוחותיו לת החלהים התהלך נח. טעם לת החלהים התהלך נח יתכן כי כח להשיב על מה שהקשו חכמי הזוהר דהקרינן דהקריב לבתר דיקריב ליה מן קדמת דנח דילמח יסכך הנוח מעלמח ועל כן כתב

מיפר בטבחו לחמר תמים היה בדורותיו והיה נזהר מה
שלא הקריב קרבנו על דברו ל"ז את האלהים התהלך
נח רכ"ב יכול ה' למכול ישב ושלים שמו האלהים כמ"ש
כזוהר פ' וידף ס"ב וקרבן לא מיקרב לשמו האלהים שלא
לשמו דה' קרבן לה' כמ"ש כזוהר פרש' מספטים בפסוק
כי לא תחסון זבח ואתנ' וכי לא בצלח קב"ה ריקרבון קמיה
קרבנא ונומר אלא חד לקמי שמו האלהים אמר וקרבנא
לא קרבין לשמו האלהים אלא לשמו דיה"ו דהוה לנבי
דיהוי קשיט מד"ה לא מיקרבין קרבנא וכולי וז"ס את
האלהים התהלך נח ולשמו דה לא מיקריבין קרבנא וזה
כוונת רבי יהודה כזוהר בהומרו מלמי הו"ל למעבד דהוה
חייבי עלמא הוו מרבי זין קמיה ואיהו יקריב קרבנא ·וירד·
לז' הימים וכו' אמרו כפ' חלק מה טובן של ז' הימים אלו
ז' ימים שהק"ב עיבה עליהם שרדי ברחמיו שהיתה חמה
יוצאה במערב ושוקעת כמו שהיו סדר כמים כזה ביחידי
כם' חמדה נמוזה אכן גם לפי פשטן של דברים יתכן
טעם למה שיהא חוזר יתברך שדר הזה כאלו ז' הימים
מה שאמרו שהתאבל הק"ב על עולמו ז' ימי' ואמרו בבתרא
מפני מה חמה יוצאת במזרח ושוקעת במערב כדי לתת
שלום לרבו יקי"ל דאין מותנין שלום לאבל ולפיכך אלו ז'
ימים שהתאבל הקב"ה על עולמו אין רוחו לנחת במזרח
לתת שלום לקונו אלא התאבל כביכול על כן יצאו להפך ·
בפרשתנו לך לך ויכן שם מוכח לה' הנראה אלי וירמוז
מ"ש כזוהר פ' וידף ו' דף פ"ם במעלה לאברהם כשבאו אל הארץ
לתרתי כמהימנותא עלאית על כל כמה דריש ואתרמי' חד
לעילא חד לתתא דכתי' אחד היה אברה' וידם את הארץ
וכו' וזה אמר ויכן שם מוכח לה' הנראה אלי כלומ' שנראה
ונתרמה אברה' אלי יתברך חד לעילא וחד לתתא אחד היה
אברהם וידם את הארץ · אני אל שדי התהלך לפני והיה
תמים פ' שם כבוי זה במילה יתכן כמ"ש כתי' דמסטרא
דיסודא דאמצעיתא לתקוניתא שורק כי היא יגיה מבין
חוזהי ומלמצעיתו נברח העולם והיא נקודה לחמצעי לכל
גד ולכן היא צריכה שהיה כאמצע החות בסוד יסוד אמצע
הגוף והיה עשרה של הברית ומהאי טעמא מילה שם
דאדם מאמצעיתו נברח כמו העולם כאמצעי כרז"ל וז"ס
אני אל שדי שאמרתי לעולמי די לפי שנברח העולם
מלמצעיתו והיה מותח והולך ולפיכך בתנות המילה
נאמר אני אל שדי לומ' שב' שימול כאחתו מקו דאמצעיתו
נברח העולם ולכן היה מוכרח כי הוא דאחזית חסוף וכל
דאחזית לה' קדם הוא כמו שבתקדמה בה"מ וידוע לים
מהאי טעמא יותר מאשר המקומות כי על כן תלה הוא
יתברך לאמר להם מקבלים המילה יהיה הארץ כמ"ש ז"ל
והכל סוד מ' ואין כאן מקומו וישמע אברה' כי משבה
אחיו וירק את חניכיו מחכמו בתורה שבע שלקח עמו
ת"ח הוא כמ"ש הרב ז"ל שמעם לאה עם אברהם נפשו

בבטן

בכפו על נוף אחיו הפרזי מלחתו ושבחהו כי לא על עצמו
יגח כי היו בתוכו נשמות קדושות כשורשו ולכן ר' כומו כ"ן
אחי ר"ת רבה וכל הנשמו' שיצאו ממנו נלכדו ג"כ כן
למצלה על ידי שרי המלכים שנשבה כניהם למטה רוצמתו
היה למעלה ובשבור חלו הנשמו' יצאו לגלות בגוים ההם
וכיון שהי לפשר להודיע כלע' מציאו לה לא על ידי ת"ח
העוסקים כה ז' תורה וכבר נאמר שקב אשר שמע אברהם
בקולי וכו' תורתי דלעילא דקיום הכל בסוד והנסתר ועל
כן הוריקם לילך עמו · ועל פי זה חדשתי כוונת ההיא
שבתת דאתתי לקמיה דרב נהמן שאמרה ליה היש נלותא
וכולהו רבנן בסוכה גזולה הוו יתבי (פי' דגזלו עבדי
ר"ב עגים וממכו כהם) נוחה ולא לשבח כה רב נחמן
לאמרה ליה אתתא דהו"ל לאכוה מיה יעבדי (פי' אברהם
אבינו וירק את חניכיו ילידי ביתו פי"ח · נוחה קמייכו ולא
לשבחיתו כה וכו' · ת"ל ר"ן פיבתא היא דאין לה חלק
דמי עגים בלבד · והכוונה דהפלינו ב"ם וכ"ם ברין גזל
מרים וכאלו דלב"ם מקבקב כל הבירה ומחזיר לו עגים
מתם ולב"ם אין לו אלא דמי עגים מפום תקנת הסבין ·
ולבד עילאה יתלל בסוד הנשמות קדושות שבקליפו' שכפלו
מימות אדם הראשון לשומת הקליפו' הן כומן כמין שלהם
על ידן כי הן בית מיוחם ואיככה תיהם יציאתם מפם
לב"ם מבד הדין נריכים לנקעקע כל הנוד' ולשבר
שוריהם ולשוניהם מפם לב"ם שהוא מבד החסד שפשו תקנת
הסבים ומניח את שלו והשאר יניח וכלפי זה לאמרה הניא
אתתא כי רחתה לר"ן דלא אשבח כה מפום דס"ל כב"ה
דאין לו אלא דמי עגים על כן מוחה לאמר אתתא דהו"ל
לאכוה תלת מאה ותמני סרי עבדי ולא הסניק לו עם
אליעזר ולא עוד אלא שהוא מ"ב רובעתו נפשט דאין למטה דלא
יסניק כדמי עגים בלבד ומקעקע כל הבירה כב"ם אכן
ר"ן ס"ל כאחיך תנא דאליעזר לברו היה ולא אשבח כה ·
ועל פי זה נמתיק כותם שיש סוד הכתובים מקשים להולמן
דלמ"ד דלא אלך למלחמה אפם לפדות בממון את לוט ·
ק' דבתר הכי לאחר ויכם וירדפם וגם מה הענין ויחלק
עליהם לילה וגם הוא ועבדיו מי זה הזה וגם חום עד חוב"
אחר מעמיל לדעתך מה כח לנמדכו ·

אמנם כבר ידעת מ"ש בתקונים דבמיתיבתא
דרקיעא מיכאל ובבריאל כגבר שמאלי והנה
ובפרקי רבי אליעזר אמרו ויכח הפלים זה מיכאל · והנה
כזוהר פרשת שמות אמרו שעל ידי גבריאל מורידין נשמת
הצדיק ופרוך ואי תימא דמלאך הממונה על הדיוקן לילה
שמו ואת אמר דאחיהו גבריאל ומאחי הכי הוא ודאי בגין
דאתתי מסטרא דשמאלא וכן אתון דאתתי מסטרא דשמאל לילה
בפו וכו' והנה אברהם מסטרא דחבד היה מובר כב"ה

ומיכאל

ומיכאל דאין נריך לקשקש כל הכירה ולכן כשבאה מיכאל
ויבר לו וידק את חמיכה ולחרי בית ר' דייקה אחר הם בשירה
כי כמלאכי עליון מצוה כן היה דוגמת שורשה למעלה עם שר
שלהם והוליקם בהכנסם שבו' ומתון דב' לפרוון שבחיים
וירדוף אחם דדיפה להשיג ולפרות והלך רק עם מלאכיו
כחוסבן פיוט כן פסק הזה ומלאכיו בן משק בניתו דמשק
מלאכיו הדולה ומשקה מתוחתו קלי כוותיה לכן למעלה
חלקו בלוו מלאכיה דב"ם והלכו למלחמה ע"ח מתים. (ת"ה
ובזה ניחח דכין מ"ר דמלאכיו לבחו היה וכין מ"ר ע"ח
מתים הוו חלו וחלו דברי אלהים חיים) ולז"ל ויחל"ק עליהם
לילה שמי שחלק על אברהם הוח נבריאל הנקרא לילה
ועבדיו שהלך עם עבדיו שלו ויכה דייקה שאברהם פסק
דק לדרוף להשיכם ולפרוחם והוח חלק בלוו ויכם ומפרש
הכתוב למה קרחו שמו לילה לז"ח חשר מסמ"ל לדמע"ק
כי דמשק חלק עלוי וכל מחן דחתי מסברח דמשק
לילה שמו.

פרשת וירח אלי ה' וכו' והוח יושב פתח האהל
כחום היום והנמע פרשה זו יפה נדרשת
בהגיור בה קנת הנרות שים להגיר בה דק' מה בח
להודיענו שכאו מלחכי השרת כחום היום תוך שם. ונם
מ"ם ואקחה פת לחם מסמע שהיה לו לחם מזומן ואינו
חשר אפם הלקיחה לתת לפניהם ואחר כך נוה לאחרת
ונם יפלח לחך לאברהם לח הי"ל לחם מזומן בביתו תמיד
לעוברים ושבים ומי יוסיף כך אפיי' הלחם להשבי' דשבום
ושוד דפתח בלחם ושיים בעונות. ורז"ל לחמרו הדח לחמרה
פרם הפסח היה. ויותר יש להפלח כמחמר אחר תשבורו
פחיקו מן הדת שלדרך מרן ונם לחמרו בנרות עין ושברו
לבכם מעבר לח הרבה כמו זו נחשב. ונם שלח הזכיר
הכתוב שנתן לחם לפניהם. וכפרשה זו מלינו בי' לעונות
בענין זה לחם מתם חמן ואחר כך עונות וכלילי חלב לוט
ומנות לחבה.

אמנם חדשתי בזה דהמלחכים בחו חלב לאברהם
בע"פ ועשה שברהם הכל כמשפט דת של
תורה והוח שלחמרו חמן מתם שבו' תמשלה לחסור שנחמ'
לך כיום הרחשון לך חלק פי' לך חן כי היום
י"ב עשות נחלק לב' חלקים חניה מותר בחמן
ד"ת ותניח חלקו של פסח דשוכר עליו משום
תשכיחו.

והנה כשבאו המלחכים היה כחום היום כתוך שם
של ערב פסח והיה עור זמן מועט לשריפת
חמן וכלי ספק כי היה תמיד לחם ערוך ומזומן לפני
החורחים כל היומם. חבל חלו בחו כתוך שם ר"ל חל נח
תעבור ואקחה פת לחם שים לי מזומן המן חשר חינינו
חשר חפם לקיחה לתת לכם חבן חל תרמו בנפשיכם ליעב

כאן ולחכול לעולם. כמשפט המלחיך בל שלחנו רק ושברו
לבכם לחר תעבורו כי עור זמן כיעורו ודייקן כי בברחם
על עברכם שחשמיר בכל חקות הפסח שחלו היה בבית
לחר היותם חוכלים לעוברי בפשיכם כי לח יחפזו על כן
וכתנח לבבם בלבר ושוב לחר תעבורו הלחם לעריפה.
והכה בחי וכימי נתנלגל הדבר שדקף לחד הפר בר חברין
כמ"ש בפר"ח שלחו נתגלה לו המערה ע"ם ושבר הזמן
והגיע זמן שריפ' החמן וכן בעשו בכיתי בחי וכימי ובשובו
לביתו ויתהר לחברהם כדרך המלחכים לחפות המנות
לחרר בם. ושבל כן מזה לניקח שלם שחים לפסח לבני ביתו
כי רבים הי ולחו מפני המלחכים וזש לבני ועשי עונות
הדח לחמרה פרם הפסח פי' פרם הזה בלשון חכמים חלק כי
הגיע חלק של פסח שהיום יש לו ב' חלקים וכשבר נשנם פרם
הפסח ולכן נזה לעשות מנות וקי"ל דחלכר לחכול מנה
בערב פסח וכל החוכל מנה כע"פ כחילו כושל להוסיפו
בבית חמיו כדי שיחכל בלילה מנה לתיאבון לחבל מיתר
לחכול פיחו' נביום בשר. ולכן ויקח חמחה וחלב וכן הבקר
ויתן לפניהם שהחמן בשר נשרף ומנה חסור לחכול חבל
חלו הדברים מוזרין נתן לפניהם ולכן לחם לח הניח. ושבל
כן הם חמרו כן תעשה כחפר חיבת דלדורך עיך החי
שעמח דלתיאכון לחבל לדורך שחין לפניהו לחכילה ושחיה
לח שיך תיאכון ולדורך מיתר מנה בע"פ ובזה ניחח הב'
לעוטת תחלה לחר חמן לחם קודם חמן ומן כיעורו ומח"כ לוטי
ועשי עונות דקודם לפיה ליט נקרח מנה רק עונות
לחפוקי לחם חמן וכלילה חבל לוט כתיב ומנות לפה בשר
ויחבלו דשבר לפה כאמו כדת התורה לחר חנות בלמוד.
ושוב חדשתי פשט המשך הכתובים דחברהם עם חבימלך.
שבל העמין כפול ומ שולם לחין לו שחר. ונם יפלח בעופח
דשוכרח שפחר חברהם בן ילדותו והוח שבר נפשו על
קידוש השם בכבשן האש ושבשו מה רחה שנתירח והיה לו
לבטוח בה' שיצילנו כמו שהצילו מכבשן שלש חיפלח מ'
דבר שם יבו' לביתלך להורנו יהיה מוחרו כחכן שים בחשר
קדח למעשה ולו לנדרה לבמיך לחיפלח מעיקרח מלי שבר
בכבשן האש.

והנה חכמים הגידוכה לחמר ה"ל בית יעקב חשר
פרה חת חברהם בשעה שהשליכו נמרוד
לכבשן האש ירח רחם מכ"ד של מעלה ליערף ועטול בשבוע
יעקב והשטעם שכן מ"ת שנה הכיר חברהם חת בוראו והיה
מתחלה עועל ומתמיהן שלשה דברים מוכיחין עונותיו של
חדם וחמר' נמי ובברח מיברח בעין נבר. ולכן לז בשבב'
זו נתבקרה פנקסו למעל' לעשות בו בכל לעומת זה יבלו
התכת הכתובים על נכון כי שחל מלחמו כ' דברים ח' מה
עשית לנו ומה חטחתי לך כלומר מה עשית לנו שביחשת
ח שתך וירחת שהחרנך ומה חטחתי לך כי הבח עלי וכו' וכי
מצולם עשיתי לך רעה לחשרני על חטח הזה. מעשים

לפר לה יעמו עמית עמדי כלומר ואתה עמית עמדי כחילו עמיתי מעמים כחילו ואם כן במה הכרתני לחסדי על חטא זה. ועוד קשיא גדולה עוד מזאת ויאמר לו אפי' לם תמנח לומר סברין חסדתני לפעם ורצה כזה קשה מה רואית כי עשית את הדבר הזה הולי ואתה מלומד בבני וכרגוך שברת כלמי במדה ומברת כפמך ומילומל אם כן מה היה לך מורח ממני מאן דשיזבך מכבשן האש היה יכול לשיזבך מידי פלח לומל להורגך ולם את הדבר הזה כאן ולח כעגין לחר כמו בגזירה' ועל כן השיבו על פניהם לומר כי היה לי מקום לחשדך כי אמרתי אין ירחת אלהים במקום הזה וכי זו הדרך לכבשיה כח לגזור על לחתו סוהלין על שברקי לכילה ואתיה סוהלין לותו כמ"ש בגמרא. ועל דבר זה פלח כמכתי על הגס דיש ויהי כאשר התעו אותי אלהים מבית אבי שגיא ותשיתי כמוהם בתחלה וכן זה תלוי בגוהרי לגזר על ידי זה יגח דיני בכבשן האש להפרף ומאן ידעתי פלח לחמוך על הגס על כן אמרתי זה תכרך לאשר תעשה עמדי כיון שמזכירין עונות כשעת הכבוש על כן לח לחמוך סוב על הגס לאמרי נח לחי היום.

פרשת

חיי שרה ולברהם זקן בח בימים וה' ביר' לת לברהם בכל. הגה-בפ"ק דב"ב לאמר ר"ח בפ' זה לגטגניות גדולה היתה לו לאברהם בלבו שכל מלכי מזרח ומערב מעכימין לפתחו ולמר רפש"י לומר מרגלית טובה היתה לאברהם תלויה בגוולו שכל חולה שרלה לותה מיד נתרפה וכשנפטר מן העולם נטל הקדה"ב ותלאה בגבל חמה והיינו דלאמרי לגמי לותי יומל לדלי קנירת ע"כ.

הדשתי

לת סודו כי הגה בזוהר פרשת תולדות בסוד הכתוב ברחובות תתן קולה ביולו על בימה הקרח רחובות והיו רקיע שכל כוכבים ומזלות קבועים בו. ולע"ג דבזוהר פרשת ולתן קלמר שהם קבועים ביסוד ונרלים במלכות. הכל סוד לחד כי כל החורות שורשיהם למעלה בבינה ומשם כולם מקבלים חורות שלהם ועל ידי החמה בהירין כולן כשהחתן יוגח מחופתו דלעולה ומקבל עם החור. וזה רמוז בגמרא דחמה סומקת בשפרה דחלפי חוורדי דג"ע. ועל דרך שלמרו בזוהר פרש' פי תגח כשמש דנהיר בשיהר' וכבל כוכבייא ומזלי כן משה וכו' כי לין חור ללבנה וכוכבים ומזלות חלה מן החמה. והחמה סוד הזה מקבל מלמעלה. והבל כעשיה כעין חותם דוגמה עליונה. כמנה הבינה היא מקור לכל חנשגניות ושורשיהן-ומעשה דה כלמר ומכני ישפכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל משורשיהם היא בבינה ודעת ולכן ידעו להבין בחכמה זו. וזהו ב"ב טעם דרזל שדרשו כי היא חכמתכ' וביונתכ' על הידיעה הזאת והנה בינה נקרא לב מכין וגם מלכות נקרא

לב כי עם כ' חנלים ב' החין כמ"ש בתקונים דף ס"ב והסוד הוא כי ממקום שסיים יסוד דבינה משם מתחיל ג' כוחות יכלפי זה לחר ולברהם זקן בא בימים שלמח ממש הוא הנקרא בתיקון נפ היה בימי עלמין דבינ' ויקרא לת הברהם בכל ובח ר"ח לפרש הדבר מהו בכל ולמר חנשגניות גדולה כי על ידי שזכה לבינה זכה בחנשגניות גדולה דיקא לפי כי חינשגניות הוא כמי כיסוד ומלכות שהם כוכבים ומזלות קבועים לכן לברהם זכה לחנשגניות גדולה סוד הבינה הנקרא נחל בסוד שם הגדול והיה היתה לו בל"ו דיי' ומה היה שכל מלכי מזרח ומערב וכו' כי הנה מודע דמזרח סוד ו' ומערב סוד ה' שהם ג"כ קבועים חנשגניות כוכבים ומזלות לך כלם מלכים ומיחלים לפתח עליון דבינה לפר מדחוכות תתן קולה להחיר לבולם ולעתה זו כל המלחכי יהמולו מעכימי' בבקר כשהשמש יונח משם ומקבל לז החיר כחתן יוגח מחופתו מלובם בעשרה שבטרה לו לחמו ולשם מחירין בולם וכתיב בקר זה יוזח שמש לבול' ונמנח כלם מעכימין לפת' זה שהכל מלפין לרחותו בסוד בלמה וחלמה וכו' וחו כנחת השמש בגבורתו לדון חורח לזוב כן מזדווגים ג"כ היכלי ומלחכי ת"ת ומלכות וכל החורות ומזלות דהכר' שם נוקבח כי הכל כדוגמח עליונה וכמנח כולם מעכימין לפתחו ודשב"י ס"ל דזה בכר דמיוד בלומרו בח בימים בימי' עליוני' ולולי בכל ולוז מרגלית טובה היתה לי"ל לאברהם וכולי והכוונ ע"פ מ"ש בזח פ' הקת דף ק"ב כ' בשמן הטוב על הרחש וכו' שמניך נקרח מבשרח דחמח ומבשרח דהברהם וכדין שמניך טובים מחי טבמח בגיד החי מפחח טבח לאברהם משום דפשים ימינח לחנהרח לסיהרח על דח כתיב מה טוב ומה נעים שבת לחיים גם יחד מה טוב דח נהורח קדמאה יומח קדמאה דכתיב וירח חלהים לת החור כי טוב ומה נעים דח נעים ומיוחת יסרחל יומח ר' סיהרח וכולי לברהם יהיב נהורח להחי כרתח דמלכח יומח ר' דעל ידה תתנהיר עלמח ועל דח חוט של חס"ד משוך עליה לזנהרח וכו' ובספר התקונים לחמרו מלכות מרגלית כלילה מכל גוונין וכן מרגלי"ת גימטרי' מ"ם למ"ד וח"ז תי"ו וכשהבינה מחירה חליה בסוד מ' סלקא בזח"ת והיח עטרת תפחרת וכדין כחיבה כתה ולמרו עוד שם ס' חור דבינה דנהירין למלכות ובבינה שם של ס"ג כמילוי גימטרי' מרגלית ולבן חו נקרח מרגלית שהעלה לברהם מלכות בסוד עטרת תפחר' ולברהם הוח החדם הגדול בענקים כנודע והיינו כי בח בימים כל הספירות. ועוד למרו בתקונים דף קל"ב דכוחר חתחר על לימח עילח ולחמרו בזוהר החזינו ע' עילח' ע' תתחה ה' עילחה ה' תתחה כל חילין עלמין בבתיקה תלין יתתחין כו"ח חיכון ולמו חלין חלח לימין ממש ובבתיקה קדישה תלין דסח שמח דבתיקה לתכסיה

מכלח נכולי

ולבן

ולכן כשהעלה לכוונתם המלכות בסוד מדגלית כלילה מכל גוונין שהיה כתר הכולל כל גוונין היתה תלוי' בגוותי' דייקא כביכול שתקרא עתיקא בלשון שהעלה המלכות לעילה בסוד שמניך טוכי כי עם נפלתה טוב ולה רב ולה כמו שהיה למטה ולכן אמר מדגלית טובה וגם רמז שהאיר לה ה' אור ה' טו"ב דכינה טו"ב ה' דיקא וכמיכו היה מלכות עולה בשם ותתנהירת סיהרא וכבת הם' אור חמרים נמוסים סילק כל כחות הדינים דשלטין והיה רשות לחולים לאכל כשאת תלחה הקב"ה בגלגל חמה כמודע כי ו' נקודה בגלגל כמ"ש כתקונים דף ס"ט וכינה נקודה חמה כנזכר שם דף י"ו ותלחה בגלגל חמה שתאיר המלכות ע"י ו' שהוא גלגל דנהי' מן חמה והוא מקבל ה' אור מכינה ומאיר למלכות וז"ס מ"ש ז"ל בכל בקר השמ"ש טובל בנה"ר דיוקר ומקבל אורו וכלילה עוקב כיס לוקיכו וכבה אורו וכמו שיתבאר במקומו. ועד"ז תשכיל מ"ש פ"ק דברכות מנות ק"ש ותיקין היו נומרים אותה עם הנץ החמה כדי שיסמוך גאולה לתפלה. ונמנה מתפלל ביום והכוונה כי הנה מודע עק"ש על שחרית הוא כינה ועל ערבית מלכות ות"ת נקודה החועה בשונים הללו וכבר נתבאר טעם נתת השמש בגבורתו מחופתו דכינה כי אז היתה ליה על רשמו שטורה נהיר דכינה ואז יושם בגבור להיות אורה למלכות לזווג כי כל זמן שאין בו מיחין נקודה קטן והנה בשעה הכל הוא בעין רומח על מעל ומנמה כל עיקר הכוונה לממוך גאולה ליסוד דנפיק מכינה הנקודה גאולה ישראל לתפלה מלכות ועל כן נקראו ותיקין בני יסו"ד מלכות שהם דקדקו כראוי לממוך גאולה לתפלה יום"מ ולפיכך היו קורין ק"ש להתעורר לתפלה דכינה והיו נומרין אותה ממש עם הנץ החמה שאז נהיר כינה בלת"ת והוא כחתן יוצא מחופתו וכבר נתבאר בס' התקונים דעיקר הייחוד יסוד ה"ה נהר יוצא מעדן להשקות את הגן ואז ה"ס נכיר לאחיך ואין שום קליפה שולטת בסוד חרות על הלוחות. ועל כן היו תכף סומכין תפלה למלכות. ונמנה דייק שאז היה ייחוד גמור מתפלל בי"ס כרוח דיוונא. וזה תשכיל מ"ש שם בגמרא רבי יהודה העיד משום קהלה קדיש' כל המוסך גאול' לתפלה לינו כזוק כל אותו היום והיינו כסוד ה"ה נכיר הנו' כי בהאיר הכינה חרות על הלוחות אין שום דין יכול לשלוט עליו. **פרשת** תולדות ויאמר יצחק מה זה מיהרת למצוא בני וגו' ואמרו בכ"ר מה זה מיהרת למצוא הברכו' לכיך כתברך בן ע"ה שכה ואתה בן ס"ג שנאמר ויאמ' כי הקרה ה' אלהיך לפני ר"ל וכ"ל חד אמר לשם לקדבנך המניח לך הקב"ה שנאמר וירח והכה חיל וכו' וח"ל שם לזונך המניח לך הקב"ה למאכלך כ"ש ע"כ. וק' שהוא אמר ואברכך לפני מתי אלין יפלח בעיכו שוב לאמר מה

זה מיהרת למצוא הברכות. ואנב נייסב מדוע לא ידע יום מותו ולכרהם ויעקב ידעו וכירכו לפני מותם ומה היה התשובה לם לקרבנך חם לזוונך: לכן חדשתי כי כ' טכמים ים למה שכהו עיניו כזוהר דיצחק היה מסט' דנוקבא חשך ולחשך קרא לילה מקר"ב כלכרהם מה ד מסטרא דחכמה חשך שהוא חור ויעקב שהוא כלול מחכמה עיני ישראל ככרו מזוקן כדרך ממוצע. ועוד טעם כ' עלה יצא לשוק ויאמת רין לכוה דהתי רשיעא והנה בשעת הקריבה ככלל יצחק בחסד ועלה מסטרא דנוקבא ולותה נשמה דמקבא פרשה כלילא ונעשה הוא דכורא וכזה לא שיכה הוא ית לת דברו שכיכה לחר כך ליקח לת החיל. וכספר מף ען החיים פירש כזה מלמדם ז"ל כפסוק מה' יצא הדבר מהיכן יצא מהר המוריה כי כל זמן שהיה לו ליצחק נשמה מסטרא דנוקבא לא היה ז"ל כת זוג לכל כעקידה שפרחה לותה הנשמה כלילא וזכה לנשמה מסט' דזכורא וזכה לזווג ולכן לחר הדברים החלה ויבד שכתכם מהכקה כת זוגו. וז"ס והע"לה שם לעולה שכתחלה היה קטור כמדת גבורה וכשניו והעלהו כמדת חסד. ולפ"ז דכשעת עקידה ככלל כחסד ויצא מכלל נוקבא. ת"כ כרוך לומר דמים שכהו לזו מפום שעם ה זה' שלא תכני עשו הרשע. ונפקא מיכה למה שלמרו כזוהר פרשה ויפלח שהלכות המיזו לרוך פ' שנה לכרהם היית לו כ"ח שנה ויצחק לא היית לפי שהיה מסט' דנוקבא וחשך ונם דור חשך ע"ש. וז"ס ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מרחות מרחות כלותו רשע ויצחק שידע מזה לומר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי שכרין היה לי לחיות עוד כ"ו לכל ידעתי כי נרישים להיות לרוך ע' שפה ולכי לא היית רין ה' שנים ושרין חסר ס' ועל כן לא ידעתי שמא נזר היה יתברך שהיות יום כל כ"ו שנה מפלי ועל כן לא ידעתי יום מותי דהיה סוכר שכהו עיניו כשכיל שכתו ולא מיוש שהוא מסטרא דנוקבא שככר מעשת הקדה נתקשר כדכורא כלומר וע"כ כיקש לכרכו ברכו הכה"ו כלכר כמו שכתכו הרלשונים ולפיכך כשנכנם יעקב כיני וכיני וכנכם עמו ג"ע תמה ולומר רלה ריח כני כרית שדה שכור הייתי עשו רשע הוא ולתה רלה כי קדוש הוא שנכנם עמו ג"ע וע"כ תימה על מה כהו עיניו ונרין לומר כשע' הכ' שלחני מסט' דנוקבא עדיין ומיכה שלין לי לתת מן השנים שלי לרוך וע"ש ליעקב כחיי כ"ו שנה ועל כן תמה ולומר מה זה מיהר' ליקח שכרכות מה ז"ה דייקא נח ולחזור מן ע"ה שנה לס"ג הוי כ"ב שנים כמנין זה כלומר שם היית לך צדיק לומה ולכית לנקח שכרכות כמנין זה קל"ח זמנו שלקחתי כן ע"ה ולתה כן ס"ג דעד השתח לא ידעתי יום מותי כיון שנריך חני להיות לרוך משני חלקי עכשיו דמיכרח שלחני מסטרא דנוקבא ברין ת"כ לא תכיח כלום ומה זה מיהרת למצוא הברכות ויעקב הזשיבו כי כן הוא החמת דיצחק מסטרא דחכמה

דדוכרה וגריך שתתן לדהר משנותיך שהרי הקדש ה׳ חיל לפניך לקדבנך המי׳ הקב״ה והלח פיהו ניהה עלוך והעלהו שם לעולה חלח על כרחך לומר שפרחה משמחך בחיל ח״כ חין לך שוב לחתו כשמח מסטרח דמקדח וחידך מ״ד ק״ל דחכתי מלן כיתח לן שבשמח החרם שבחה לו היה דהוכר׳ על כן הכריח הדבר מהזווב שם לשוחך לך רחה ירח דים לחתו בשמה דהוכרה דחס כקלח היה לו בת זוב וגריך הוח להניח לדהד מעניו וע״כ תברכני עפעי שתה בטרם חמות:

פרשת וינח דרשו ר״ל כל זמן שהבדיק בעיר הוח הודה הוח זשם הוח הדר׳ פנה מפש זכ׳ הכוונה כל זמן שהבדיק יסוד עולם בעיר סוד הנוקב׳ עיר חלהינו הוח הורה כו׳ סוד ג׳ ערבי נחל חדש זיה סוד הגנח כמ״ש כזוהר פקודי דף רכ׳ זע״ב הוח הדרה דח קב״ה. וכמדרש רבה וילן שם כי בח השמש שמע קולן של מלחכי השרת היו חומרים כי בח השמש לחתו שמשה לחתו שמשה חדשתי שיעקב נסתפק על שקשה לו חשה שלח כעותה לעניין ערבית חס כשם שנדון כלילה פה למטה יהח כדון גם למעלה לעניין המשמרות ולעניין זווב חדות העליונות עד שמשע לקול מלחכי השר שהיו חומרי׳ לעניין משמרת׳ כי בח השמש כי בח השמש כ׳ וחני כלומר חין לנו חלח מה שלמעלה כחרץ כי בח השמש למעלה בח השמש גם למעלה וז״ש הכתוב ויפגע במקום שהתפלל תפלת ערבית ושמש תשמר עור היום גדול לו׳ ולן שם כי בח השמש שמע מלחכי השרת וכו׳ שהשכימו כן להלכה לחזרו כלילה גם הוח הסכים עמהם ולפי שחמרו שמ״ה שנדחו ממחיצתן כשדום עלו כלן וחמרו המקובלים כי זה היה בגבריחל וזה רמזו בפ׳ והנה שלשה חנשים נכבים ר״ת סור לחריה נשר והם מיכחל גבריחל רפחל וככל מלחכי השרת חין מי שידבר לחמית לחפם גבריש ולכן בח גבריש ולחמרו ע׳ לשון וע״כ כשבח והתפלל יעקב שם היה גבריש וסיעתו שמים ושמחים לחמר יום כשורה הוח לחתו שמשה כלשון תרגום וכתפלתו הוח יעלנו וחל תחמ׳ תפל׳ שמלה היה דהרי החילל וחתו שמשה למטה לחתו שמשה למעלה ועל כן נחמר מלחכי חלהים שלים וירדים עולים גבריחל וסיעתו וירדים חות׳ ששמשו במקומו דכן הוח הדרך כמ״ש כפ׳ יוד״ך שבדיחה גבריחל כ״ל יום ושמש רכיש תחתיו. לי נמי לחשבר שהיו חלוקים מלחכי השרת הכת המשמשת במקום גבריחל כשבדיחה מחיכתו הוי לומרים כי בח השמש כלומר כי בח השמש שלח כעותו ועדיין יום הוח והרחיה כי בח השמש עור לעתיד שמש שקשה כעבורו זרחה כעבורו ס״מ ימשת הוח וכמנח שחין זה תפלה להתחזו כה ולעלות גבריחל וסיעתו חלח גבריחל חמרו ספי׳ כפשוטו כי בח לתתו לתתו שמשה וקיימו למעלה מה שקבלו למפש ולילה מעם לקרי וחדדב׳ מוכר׳ הדב׳ ממקום שכחתם יצן לתתו שמשה עור לעתיד שמש שקשה כעבורו וחס עדיין מחשב הוח ליום למה הוצרך לשלמו חלח עכ״ל דכבר חלהים חשבו מעשה לגילה מיום וע״כ ה וצרך לשלמו וח״כ תפלתו בזמ׳ היתה וחכחבו נעלה למחיכתנו בכח תפלתו.

פרשת ויפלח על כן לח יחכלו בני ישרחל חת גיד הנשה וכו׳ כי נגע בכף יעקב וכו׳ קשה לשמוע טעם כי נגע חלח שם חילו לח החכיר עמו לח היה המנוח הזחת והלח מצוות התורה שורשיהם למעלה כחיברים לעיל. חכן ירחה כמ״ש בזוהר ויפלח דש״ה ימים לעומת שש״ה נידין וכל גיד ויומו ים לו מלחך ום״ת הוח שורשו כגיד הנשה וכש״כ ולכן בו ביום נבר׳ ידו על יעקב וכו׳ וע״כ לח מלח מקו לשלוט ביעקב חלם בגיד הנשה כי הוח שורשו והנה נודע כי כל לחכילי שורה להכנים רוחניות הניצוצו׳ חשר בתוכם ע״י חי מדבר לשורש ולו״ל ע״כ לח יחכלו בני ישרחל חת גיד הנשה מכד שורש הנחש ס״מ ותרע״ך הוח משורש הנחש שהרי לח מנח ס״מ להתחזק חלח בגיד הנשה כי הוח שורשו. וכגמ׳ ויחבק חים עמו חלי׳ כל מלמר שהעלו לחבק מדגלותם עד כשה הכבוד כתיב הכח שהחבקו וכתיב התם ונשן לחבק רבלן וחלי כל למה נקר׳ שמו גיד הנשה שנשה ממקומו ושלה וכן הוח לחם נשחה גבורת׳ היו כניצי הכיור׳ שחי כזוה׳ פנחס ויחבק חים עמו דח מלכות לחבק דיעקב וכו׳ והנה היו נקר׳ הדום רבלן וכי כיקר קומת׳ מתחיל מנה״י שלו וזהו ונשן לחבק רי לן מלכות שנקרח לחבק רבלן וחמר העלו לחבק מדגלותם כלומר הקליפות הנחחזות כרבלים יורדו מחת עד כשה הכבוד עד הכית עלמח דכורסיית והוקשה לו לריב״ל וכי ים בכחו עד כך הם״מ עד כשה הכבוד לזוח וחמר ריב״ל למה נקרח שמו גיד הנשה שנשה ממקומו והו׳ שחמרו בפרקי ר׳ לם״מ היה מן כת הסרפים כבריחה והפילו הקב״ה מקדושתו וכו׳ וידוע דסרפים כבריחה וזש למה נקרח שמו גיד הנשה שנשה ממקומו שנעתק ונקשן ממקומו והוח הנחש שנחמר בו ואתה תשופנו עקב וכדחה מן הרחש עד העקב והיינו דקח מייתי מקרח דנשתה בגורת״ם לרמוז שהיה בסוד הבינה הנקרח בעל בגורות ונקשן משם מעלמח עילחה והיו לנשים למטה עלמח דמוך׳ ונמנח מכח שורשו שנשחר ושמו כבריחה סוד רחש פתני׳ לחכור כמום שם ברזח דרחש עשו כעשפיה דיעקב סור כיכה כנודע.

פרשת וישב ויבח יוסף חת דבת׳ רעה ל חביה׳ דרו״ל שנמי לשה היו מזלולים בבני השפחות לקחתן עבדים ק׳ לפי שעשו מרחב היו מזלולי שהרי מלבשים בכתנת קלסין ומה ולזול היה שיך ונרחה לפי מ״ש בזוהר פרשת וילך סוד השבטים דבני לשה ורחל הם בסוד החני׳ ובני השפחות מבר פרקין דלבר מנשפ

והייטו הזלזול על כמה לחיה לחמר לחם מצלמין דשיחודין לחכל
חלון כמי הפתחת מבר הפרקין דלבר ולכן קרחום עבריים
מסטרת דמטטרון מעל״כ הם בחמי׳ · ויש ראל אהב
את יוסף וכו׳ כי בן זקונים הוא לו עיין בזוהר פ׳ בחעשית
דנ׳ לחבות שהם תש״ת נקודין זקנים ויסוד מקבל מהם ולפ״ז
קרחו בן זקונים על כי הוא מקבל מה זקני וחזל דכרו ברוח
קדשם ולחמרו כל מה שקיבל מהם ועבר מסר לו הוא סוד
חו״ב ס״ם הוא סוד הבינ׳ ועבר הוא החכמה שקבלו עבר
הנהר דכינה נקרא עבר הנהר כי ועקב מה שמקבל מהם
מוסר ליעוד כנודע · וירדי פ׳ את יוסף וכו׳ הוא סוד
הז״ה נחית בגדיק וכו חלון חסר דחין זווג שם כחסד כסוד
כ״ל הקובע מקום לתפל״תו חלהי חברהם יהיה בע זרו כמו
שכת בחלוכה במקומו ·

פרשת מקץ חדשתי שטעם החדשומים שהיו
פותרים חותו לרעה מכ׳ שנחים לחר
שלחדם טובחרחין לו חלום רע וכ׳ על שכח החלום כ״פ
שהוח כמו גזר דין שמו שכוע׳ שחף על שרעה חיטו חוזר
בו ושם היה טוב לו היה נדיק שכוע׳ שכל דבור לטובה
לחילון על תנחי חיטו חוזר בו ולכן פתרוהו לרעה ז׳ מדיבות
ז׳ בכות חתה קובר ולח פתרוהו על השכח ועל הרעב
שטובה הוח לכל פרעה שניהן יבשיר שובר רב לכל לח
נכנס בדעיה כלומין מפני שהיה ק׳ לו למה הרחו לו במרחו׳
הללו ולח בפירוש כמו לחימלך ולכן והוחיל והיה מגיד לו
כ״פ לף שהיה הקב״ה בעממו וליכח מסוס הכוכת הנביח
הוי כמו גזר דין שמו שכועה ולח יחזור בו וזש״ה ולומר לל
החרטומים ופתרו לי לק״ל על דבריהם למה הלחה לי
ולין מגיד לי הי״ל להגיד לי כ״פ ולולח יחזור בו ולמה כח
במרחות הללו לך יוסף ח״ל לף כי חתה לדם טוב ובלעדי
גם השלהים יענה חת שלום פרעה מ״מ חלום טוב יען לשר
החלהים עושה הגיד לפרעה דשחי חלום שע״י שר שחו
לחדם טוב מרחים לו חלום רע וכו׳ לכל ע״י הקב״ה לחדם
טוב נמי מרחה חלום טוב ופתר לו ז׳ שבלים וז׳ הפרות
הפרות הכל חלום ח׳ הוא ולפי סק׳ שלש טובה היה מרחש
בח בכפל והלח כל טובה לחבי׳ ע״ת חיטו חוזר בו על כן
הודיע לו דבל״ה דשם הכפל הוא כמו שכועה למה בח
בשני חוי בשבלים ופחת חלח תרש על השנות החלום לל
פרעה פעמים להורות כי לח לכרו כי חיטו חוזר בו חלח גם
מיהר השלהים לעשותו ועל כן בפע׳ רחשון׳ סוי כמו הגדה
הגיד לפרעה ולח יחזור לך פעם כ׳ הרחה משום כי ממהר
וחין נדיך היהדם וע״כ בח בשיטו ולפיכ׳ לח הגיד לך בשנתי
לפי שנם מטוב׳ יכול לחזור בו הוחיל וליכח הכוכת הנביח
וע״כ הרחה לך מיפתר ע״י נביח ולפי דהא דחיטו חוזר ע״י
נביח היטו ע״י נביח ח׳ מבל ע״י נביחי׳ רבים דחמיח דהחיח
דער יעבור עמך עכוש נכלו הטירה ברוח הקדש יכול
לחזור בו על כן חמר פרעה הנמנח כזה שם ימנלו עוד

נביחים כמותו שפר רוח חלהים בתוכם שלח יכול הוח ית׳
לחזור בו מבל יחמרי הגדיש חלהים חותך חת כל ואת לחתך
דייקם ובם חת כל ואת ולח לי ע״ם פרחים פיהם ע״י נביח
שנח שלם יכול לחזור בו מיבתה מוכרים כמו׳ כי חין נבון
וחכם כמוך דחם ים כמוך חס כן יכול נם כך לחזו׳ וע״ד
המו׳ פיהעתי כל הפ׳ בם׳ חמרת יפרעה ע״ם ·

פרשת ויגש ידבר כח עבדך דבר כחזכי חדוני
חמרו בב״ר חלי׳ דבר חני מוניח מבפני
ומבנים דבר בנח (שר מ״דים) ומבלה חתבם ע״כ · הבו׳
דע כי סוד בלות שביב׳ שהיה הוח בלחן הנמוח הכרחים וזה
החלוק הוא בין הבל הנבואת על ידיעו בבשרון מעבזיעו יום
יום להבלות שם על ידי השביבה כי על ידעו חיטו לבמרי מה
שחין כן על ידי השביבה שמוניח חת כולם כמ״ש ועברתי
בחרן מבריח חני ה׳ וע״י כך ויבבלו חת מבריח במבולה שחין
בו רגיש לפי שהו שקיבק כל הבירה כמ״ש במקום חחר
והנה סוד שביבה נק׳ דבר בפור על פי שניש יקום
דב״ר וכל פי זה חמר דב״ר חני מוניח מבפנים שבדין הוח
מבפנים ולח בבלות מבריח בחון חני מוניח חותה לחון
בשר מלב והוח מבלה חתב׳ כמו שלמרו בסבח סוד החרון
שהיה בפלפתי לרע להם בעיון שם ·

אנ דידוע דשם הויה חתוס בשם יהוד והדלי׳ת
הוח רמז למלכות בית דו״ד ונם הד׳ רמז דלף
על פי דכולו רחמים יש בו ג׳ב׳ד׳ין סוד חדני שבדין
בובש בל הנוש ושעם היום סדלת דחד׳י דווקח ולח שחר
חתיות היינו לפי שחמרו בזוהר תלומה נבי חלומות דרקיע
חמרו שם חלון כרקיע וכו׳ כיה נפיק כוכב לקדמי י״ד (והוח
י״ד מעם חדנ״י) בדין מנחו יהודה לעממין הם״ד יהך
בעורף מויבך וכו׳ והוחיל רכבר יש ז״ד כיהודה לבן כתיב
לו ד׳ להיות בשמו י״ד ונמלח הסר לותיות כ״ח מעם חדנ״י
זש״ה ונע חלין יחודה הנעה לפיהם תחלה רחמי חח״כ הנעה
למלחמה דין שבבח שמו בייקם לנבחו וזהו ונע חלין יהודה
שהשם שבו רחמים ודין הנים אין ולפי שיוסף לח יירח ממבו
כי יחמר הוי״ה בשמו כולו רחמי וחין בו דין לבבוש מלחמו׳
על בן חמר לו דבר חני מוניח מבפני׳ כלומר שדין שבתוך
שמו סוד י״ד חני מוני׳ וחבנים בתוך תיב׳ כ״ח ויהיה שם
חדנ״י כולו דין וחבלה חתבם (ח״ה בם׳ לקט שמוחל דרך
בדרך זה) **פרשת** ויחי בן פורת יוסף וכו׳ רוזל בב׳
וחחר נבש יוסף ורחל ויסתחון לומר יוסף רעב זש עינו לתה
שלח יתן עינו בחמי ובבה קומתו וכשה לחתה וזהו בן פורת
יוסף · רמזו בחכמה מ״ש בר״ת הנח רחכמים נחית
בגדיק לנטרח לה וזהו שחמרו בתקונים תקון כ זל כמחי
מתיר לה מיניה בנקודה דחיהי קונח דחת ד׳ דחחד חח
נטיר ד׳ דלף יתקרב לנבה חחר והמי נקודה לחיהי לות בדר׳
דכיה חסתלי חח לעשב וכו׳ והייטו כי יסוד עולה עד חכמה
וכתר וכבח הזה מעמד לרחל וזש בן פורת יוסף שהנביה

פרק ד מוסר שיכנע לבו בידוי

מזכירין הגלו׳ והחרבן שלא יקטרנו עלינו ח״ו מ״ה וכפרט במ״ש בתך בטרך תגן עבדך תגן יקטרנו ויחמרו שם לחב תגי חיה כבודי ושם תדוכי ולכן נתקן כל׳ תרנוס שאינן נזקקין לו . וגם שיבינו עמי החרן הלזו התחינות מעשי הכמות וכוות החיכות ותקנו בלשון תרגום בומן הזה ואף על פי שבכשיו אין לנו בקיאין בו לא דנו לשנותן וכל השאר שהוא רב החיכות גם כן נתקן כל׳ הקדש למשכילי עם . רחמים בקשנו וכו׳ חיים שאלנו וכו׳ כתבו המפרשים שהכוון לומר רחמי בקשנו קודם מלחמה חיים שאלנו וכו׳ כי מכלי שיקדמונו רחמי אין לנו מקו׳ לשאול חיי :

אליך ה׳ נשאתי עיני שמע וכו׳ הוא מיוסר ע״ד הל״ב וכן השניחות בפיהם של עמי הארן מגביהים את הספל ואת הנבוה יפפלו בפיר כשלות׳ וישמו את טעמם של הדברים וכוונת׳ והיה לא יחום לקול כשלים ויאמר בלשון היפר והנכון . (מ״כ ז״ל מ״כ ז הוא ל״ב דיעקב וכזמן שיסראל שרויים על אדמתן נקרא יסראל בשון שרה וכבלו׳ נקרא יעקב כמ״ש מי יקום יעקב כי קטן הוא ולכן כל זאת הל״ב של יעקב מדכרת בשביל הגלות ובאן בשלמו י״ב חלפה ביחות ע״כ . ואחאר לזכות את הדכים קנת מלות זרות כפי שטחתי כמו פרשתי כי עוותי את מתה לנגדך כל׳ כי מצינו כי במקום אם כמ״ש בגמ׳ כי משמע בר׳ לשוות . דלפה מתובה כמו דלף טורד . ענוי ומרדי ענין דלות וספלות תחדם עדיך ר״ל נגעיך . לויבי ומשיבי כמו חלהים ירחני בשורי ושוכך הגיור פי׳ שוכך השמור תנה לשריך מלשון שריר וקליט . כך שמו חילות פי כך שמו חזקם כמו חילותי לע זרתי ישמה שובני עול תנהל ל׳ נהלה ושמחה . רחום היה למשען לעם זה לשן כן ל״ל ול״ב הדוה לשן כי הדוה הוא לאחרים כמו כי אם הדוה את הארן וכדק מדיך ר״ל מדותיך . תשעה תפלתי ונשיח רגתי כי אתה תקותי ומי לא יעידך כן נדיך לומר . ואחר כך יאמרו אכינו מלכנו וכו׳ ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו והכוונ׳ לומר כי אחר שהגענו דכרי הסליחות ואמרנו שעזבנו דרך רשע והתודינו על חטאתינו וביקשנו מהל׳ שיכלה לנו . על כן אנו מבייטין בסוף ואנחנו לא נדע מה נעשה כלומר אחר שעשינו את המוטל עלינו וכל מה שבאחינו לעשות בע זאת החטא ובחרטה ובוידוי ובתנאי התשובה סוב אין אנו יודעים מה לעשות . על כן שיך עינינו שתזכו׳ רחמיך ותרחמנו ותסלח לכל פשעינו זה היתה כוונת המתקנים :

וזה כמה שנים שמעתי לאחיד אחד מוכיח לקהל עדתי על זה לאמר אלהים החפץ לה׳ בכוס ותפל׳ שיפור ויודוים לשמעו על חטא וכו׳ כשהתם מנגנים בשירי הניגונ׳ או בשאר התם מכים על לבבם בלא לב ולב האם בזה יתרנה עבד ל׳ אדוניו בחמירת דברים מן הספה ולחון והלב לא נכון עמו לע זוב את החטאים ולקיים כל פרטי ותנאי התשובה . ואיך תמלאו את פיכם לאמר אחר הרחמים והסליחות ואנחנו לא נדע מה נעשה ועדיין לא עשיתם כלום ואין אתם יודעים עד מה אחריה השבעו של התשוב׳ כאין מבין כי אדברי׳ אשר עשית׳ לום וכבי וכיפוד הוידוים אינן אלא מכשירי אוכל נפש ואינן עיקר התשובה כי עיקרי התשובה הוא החרטה ועזיבת החטא והודוי וע״כ אנו אומרים בתחלת הסליחות ניחפשה דרכינו וכו׳ כי הוא העמוד שהתשובה נבנית עליו ושוב כולי האי ואולי נמנעת ידינו ורגלינו לומר בסוף תחנונינו ואנחנו לא נדע מה נעשה . לא כן בהוראת הבנעה חנוניית לבד נפש כי תעב״ע לבשה בשפתים ואין פיו ולבו שוין . והנה אם יחטא איש למלך בשר ודם וישוב אליו ירחמהו יבא לארות פניו בהוראת הבנעה גדולה עד מאד יכוף בחבמן בחנו ושק וחפר יניע ויבא עד לפני סיור המלך וירבה אלינו תחנונים וידבר אלינו רכות ואז המלך וכל העומדים לפניו אשר עיני בשר לאו ולמדת׳ עיניכם יפשוטו ויאמרו רחו כי מרה נפש האיש ה זה ויתעצב על לבו . אך אולי לא כן לבו וברקבו יש תורבו ושואל מפני הירחה בהוראת הבנעה חנוכית כי האדם ירחה לעינים . אבן אם לה׳ יחטא איש אשר הוא ירחה ללבב מה יסבון לו אך יתפור עלי גלדו אם אין ועשל בקרבו כ״ל כי רחשובה בהבנעה הפנמיות יתחיל ובחנוניות יכלה . והנה מיני ההבנעה אשר יעשה איתם החדם כאשר אז יכנע על חטאתו אשר חטא על הנפש הנה הנפש זה לפניט מזה אחר החרטה ועזיבת החטא אשר היה פנימית בלב ובנפש לפניט ממנה היה לענות נפש כי יענה בשם נפשו אשר היה גם היא הבנעה פנימית מנפש ועד בשר כי יחלש חושים ויחברים ויעב חטום עד דכא לפניט היתכה היה לנבוא אך כמתנין מבית כאשר עשה יהוא בן אחאב מלך יסראל ואח״כ כיותר נגלה מבולם לשאר הרחמים והסליחות ודברי וידוים לעיני כל רואיו ולם ם אשר מקלה במקו׳ הנחת תפילין כי הן זאת תורלת הבנע׳ לעיני בשר לאו בלשון כי בפנימי הוא הנדול החל ובקטן ר״ל ע״פי מדרגתן וה יכפה ללבב וירחמהו ועל כל פשעי תכס׳ להבת תשובה הרמתה :

בי על כל אלה האיש אשר נגע אלהים בלבו יהיו עיניו ולבו אל הדברים האלה אשר הן כולם קודחי שם מלחזרי זיקות לומתה ופחד בכל לבו ובכל נפשו כי חז יבנע ותרדנה עיניו דמעה על החטאים ועל העונות ועל הפשעים אשר חטא על הנפש ברוח נשברה בהרהורי תשובה וחרטה משובה בלב נשבר ונדכה בנגוע מוכה חומ׳ בלבו בעת עומדו לומר הרחמי׳ והסליחות חוי לי כי נדמתי כי לא כוכת אדם לי להכין רוע מבללי אשר לפני מי אלי עומד ואיך ענדתי כח ונותרה כי נפשי תולעת ולא איש להשמיע בתרום קולי נוכח פני ה׳ אחר כי עונותי עברו ראשי כמשא ככד יכבדו ממני טבעתי בין מבולה בחתי במעמקי יום ושבולת שטפתני ולמי אלי חטאתי כי

מפתחות

גם זאת דברי המבדל תולעת יעקב יוסיע דרכיו ענין הספר ומחתו למתן ירון הקורת כמקום עלמו חפץ חכם לכשירנה כדרך שחדם רגיל כה מליכין חותו:

מקראי קדש

פסוק כרחשית ברח חלהים דף קכב ע"ח
פסוק כיום עשות ה' חרץ ושמים דף שם
פסוק ויטע ה' חלהים גן וגו' דף שם ע"ב
פסוק חלה תולדות נח וגו' דף שם
פסוק ויכן שם מזבח לה' הנרחה דף שם ע"ב
פסוק חני חל שרי התהלך לפני דף שם
פסוק וישמע חכרהם כי נשבה חחיו והנמשך שם
פסוק ויכח חלין ה"ה והנמשכים דף קכד ע"ח
פסוקי חכשלך מה עשית לנו דף שם ע"ב
פסוקי יצחק וחכרכך לפני ה' לפני מותי דף קכה ע"ח
פסוק על כן לח יחכלו כני ישרחל דף שם ע"ב
פסוק ויהי חת יוסף וגו' דף שם ע"ב
פסוקי חלום פרעה ופתרום דף קכו ע"ח
פסוק כן פורת יוסף כן פורת דף קכו ע"ד
פסוק ואלה חת שרן מנרים ושמשים עלו כני ישרחל דף כ' ע"ב
פסוק וברחשי חדשיכם דף כ"ח ע"ח
פסוק שלש רגלים תחוג לי דף כ"ם ע"ד
ממיכות פ' רגלים לב' שופטים דף ל"ה ע"ח
פסוק זכור חת חשר עשה לך דף מה ע"ח

נביאים

כיום השבת יפתח וכיום המרש דף י"ו ע"ב
חזון עובדיה והנמשכים דף ס"ז ע"ב
חמרי ה' חזכיר תהלות ה' דף נח ע"ב

כתובים

מזמור חמוכת הכית לדוד דף נב ע"ב
והימים החלה נזכרים ונעשים דף ס"ד ע"ב
ישבו עם חחד וכו' כלילה ההוח נדדים שנת המלך וכו' מהר קח וגו' דף ע"ו ע"ב
ואחי כרחות המלך חת חמתר דף שם
ויהי כימי חחשורוש והנמשכים דף פו ע"ב
חחות לנו קטנה ושדים וגו' דף קכב ע"ב

בתי מדרש

ישוב דברי התקונים שיש בר"ח נפ"ם ית"ש דף י"ו ע"ב
מחמר לח היה נרין להתחיל התורה חלח מהחדש הזה לכם דף כד ע"ח
מחמר מה יפו פעמיך וגו' כתו של חכרהם דף ל"ה ע"ח
מחמר כל חדם שיש לו חכופה מכיח חף דף מב ע"ב
מחמר הרגיל כנר חכוכה זוכה לבנים ת"ח דף נב ע"ב
מחמר תגמד שהיה מכשל חת העדן וגו' דף נד ע"ב
רמז קנת דיני חכוכה שם
מחמר המתרגם חיש יודע ניד כחצריכן דף ם' ע"ד
מחמר הקדיש שקליהם לשקלי המן דף ס"ד ע"ב
מחמר קכלה חת מעוררת עליכו דף שם ע"ב
מחמר טף לעמה כלים דף עב ע"ח
מחמר ליהודים היתה חורה ז' תורם דף פ"ב ע"ב
ופ"נ ע"ב
מחמר התיקונים פורים חתקרי ע"ש י"הכ דף פ"ב ע"ד
מחמר מי כרים דרכיכה כולים שתת יתיב כתעכיתך דף פג ע"ח
מחמר קיימת כנו דכיכו ומשלוח מכות לחש לרעהו שם ע"ב
מחמר מחשורש לחיו על רחש וכו' דף פ"ז ע"ב
מחמר מיהודו ועד כוש חד לחמר הודו וכוש גכי הדדי קיימי
מחמר לחמר הקב"ה לחתם לחמרת מי בכם שם ע"ב
מחמר מלמד עלכם כגדי כהנים וכתעטף ועמד שם ע"ד
מחמר מחלו תלמידיו לרש"כי מפני מה נתחייבו ישרחל דף פט ע"ב
מחמר מסתם שכעתי ימים רב ומשיחל חד לחמר חתר חון מן פ"ם וכו' דף נ' ע"ח
מחמר הרחוי לחדר לחכר הרחוי לגביה לגיכה שם ע"ב
מחמר חור כרפם כב ומשיחל חד לחמר חורי חורי שם ע"ב
מחמר הרחוי לכסף שם ע"ב
מחמר ודר ומחרית בב ומשיחל חד לחמר דף נח ע"ח
מחמר ויון מלכות בב שכל מ' המקרו וכו' שם ע"ב

מפתחות

בית תפלה

תפלה לתקון חדר מלכות ער"ח	דף	ז' ע"ד
תפלה לאחר קריאת הקרבנות בע"ח	דף	יח ע"ח
תפלה לעת מכאת ער"ח כל הגלות	דף	יב ע"ב
תפלה לקידוש הקדש בער"ח	דף	יד ע"ח
תפלה להוציא ספר תורה לע"ח		סם ע"ב
תפלה עניכו לע"ח כניסור		סם
מקרחי קדם לומר אחר התפלה ער"ח		סם ע"ד
סדר הריתמיס והכליחות כע"ח	דף	ט' ע"ח
תפלה למוספים כע"ח	דף	י' ע"ב
מקרחי קדם לפני ת"ת ברכות של ר"ח	דף	יג ע"ב
תפלת לכה נהכל אחר התענית	דף	י"ח ע"ח

מקרחי

מקרחי ידחת בת קול רחמונים כלו וכו'	סם	ע"ד
מקרחי והעתיה כדת כדת של תורה		סם
מקרחי לחדה שכת לכל נתת כן זוב	דף	נב ע"ב
מקרחי סניהם לדבר עבירה נתכוכו	דף	סם ע"ד
מקרחי המתנם שהיה מעדת ומתי יין שחור ועוד מקרחים בענין המגילה סם יפה		
נדרים ע"פ הסוד		סם
מקרח הזהר פ' כו שוף יעופף רוח דימיכח	דף	נו ע"ב
מקרחי הנהגה מן העולם הזה כלח כרכה כקרח נזלן	דף	קח ע"ב
מסכת ט"ו כשבט ר"ה לאילנות	דף	קם ע"ח
מצוה השאתה מים לנמלו	דף	קכ"ח ע"ח
מ"ע בזוהר וכחכורח קדמלה	דף	קכ"ב ע"ד
כיחור מה שנמנח דברי חמירחים וכתיקונים		סם
כיחור מיסוד כעל הקכין הכו' כתיקונים	דף	קכג ע"ח
מקרח ויהי לו' הימים סיכה סדרי כרחשית	דף	סם ע"ב
מצוה לרת תרכו חמים		סם
מצוה דסוכה ההיא סכתח דחתחלי לקמיים דר"ן דכתן בסוכה	דף	סם ע"ד
מקרח מדכלית טובה היתה לח"ת	דף	קכד ע"ב
מקרח כבל כוקר השמש טובל כנהר דיכור	דף	קכה ע"ח
מקרח מנות ק"ש ותיקין היו נומרין אותם	דף	סם
מקרח כל הסומך גאולה לתפלה חיכו כזוק	דף	סם
מקרח כי הקריה' לח לקדבך וכו'	דף	סם ע"ב
מקרח כל זמן שהנדיק בעיר	דף	סם ע"ג
מקרח כי בח השמש שמע קולן		סם
מקרח מזלגים כבני הספחות	דף	סם ע"ד
מקרח כר חכים הוח ליח	דף	קכו ע"ח
מקרח דכר חני מוניח מכפיים	דף	סם ע"ב
מקרח לומר יוסף רשע זה עיכו רמח	דף	סם ע"ד
מקרח מלמד שהעלו לחכך מרגלותם	דף	קכה ע"ד

בית תפלה

תפלה לתקון חדר מלכות ער"ח	דף	ז' ע"ד
תפלה לאחר קריאת הקרבנות בע"ח	דף	יח ע"ח
תפלה לעת מכאת ער"ח כל הגלות	דף	יב ע"ב
תפלה לקידוש הקדש בער"ח	דף	יד ע"ח
תפלה להוציא ספר תורה לע"ח		סם ע"ב
תפלה עניכו לע"ח כניסור		סם
מקרחי קדם לומר אחר התפלה ער"ח		סם ע"ד
סדר הריתמיס והכליחות כע"ח	דף	ט' ע"ח
תפלה למוספים כע"ח	דף	י' ע"ב
מקרחי קדם לפני ת"ת ברכות של ר"ח	דף	יג ע"ב
תפלת לכה נהכל אחר התענית	דף	י"ח ע"ח
מקרחי קדם לומר לפני נטילת מים לחדונים	סם	ע"ב
פיוט נחה לחמרת יום ר"ח	דף	יט ע"ב
תפלה להוצאת ספר תורה כר"ח	דף	כ' ע"ב
סדר עבודה למוסף ר"ח להרמ"ע	דף	כח ע"ב
תפלה לפני מוסף ר"ח		סם ע"ד
סדר מספרי הסמות ברכת מקדש ישראל		סם
תפלה לפני חזרת מוסף רחם חדש	דף	כב ע"ב
תפלה לפני קדיחתו כרחם חדש		סם
תפלה לפני ברכת הלבנה	דף	כד ע"ד
תפלה לחר הלימד ט"ו כשבט	דף	קט ע"ד

יום טוב

פסוק שילמד כשלוכם חלוק של יום טוב	דף	כז ע"ב
תפלה לטכילת ערב יום טוב		סם
כוונת הדלקת כר של יום טוב	דף	כח ע"ח
תפלת להקכלת פני הרגל להד"ח הלוג	דף	כם ע"ב
מקרחי קדם לפני תפלות הרגלים	דף	ל' ע"ח
סדר כוונת ברכות תפלת יום טוב	סם	וע"ב
לחתקינו בעודתח לשטודות יום טוב	סם	ע"ד
סדר כוונת ברכות שבברכת המזון כי"ט	דף	לח ע"ד
סדר עבודת המוספים כיום טוב	דף	לב ע"ב
סדר כוונת תפלת המוספים כיום טוב	דף	לד ע"ב
כוונת קידוש שעודת היום כיום טוב	דף	לו ע"ד
תפלה קודם מנחת יום טוב	דף	מה ע"ח
כוונת לחתה חוננתנו כמנחתי י"ט לפ"ה	דף	מו ע"ב
תפלה לשעודת לשלו חב	דף	מח ע"ב
תפלה עניכו לנוחות שלחר יום טוב	דף	מט ע"ב

חנוכה

תפלת הדלקת כר חנוכה	דף	נב ע"ח
סדר כוונת ברכות כר חנכה	דף	נג ע"ב
מקרחי קדם לומר לחר ההדלקה	סם	ע"ב
כוונת הנרות הללו קדם הם	דף	נח ע"ד
תפלה לתקון למודי ה' כימי חנוכה	דף	סב ע"ח

פורים

תפלה לטוס ערב רחם הדם לחדר	דף	סג ע"ב
תפלת קודם פרשת שקלים	דף	סד ע"ד
תפלה קדם פרשת זכור	דף	סו ע"ד
תפלה ללימוד שבת זכור	סם	ע"ב
תפלה לעם מם לחמתר	דף	שח ע"ב
תפלה לטובלים כערב פורים	דף	שב ע"ח

תפלה

תפלה קודם קריאת המגלה ע"ה ע"כ
כוונת ברכותיה סס עג ו'
מקד מי קדם לומר בעבור לחר קריאת פר' ויבח עמלק דף פב ע"כ
תפלה לאמות מתבות לאכזרים דף פ"ג ע"ד
תפלה לאמות מעלוח מבית לים לרעהו דף פ"ד ע"ד
תפלה לפעודת פורים דף פ"ה ע"כ
אתקינו סעודתא לפעודת פור' סס

שובבים

תפלה לאתענה יום ח' לילה ויום דף קלו ע"ח
תפלה לאסוף י"ג ימים לפכילה ולבית מנחת ערב דף סס ע"כ
תפלה לאתענה פ"ר ימים סס ע"ג
ודף קכ ע"ח
תפלה עניני לימי השובבים דף קד ע"ח
נוסח וידוי פרטי השנות לימי השובבים סס ע"ג
מקדמי קדם למנחת השובבים סס ע"ד
תפלה לק"ש שעל המטה בימי השובבים דף קה ע"כ
מ"ק לומר לחר כל תפלותיו בימים הנו' דף קו ע"ח
תפלה לתקון הפירות בש"ו בשבע דף קט ע"כ

ימי המעשה

תפלה לתקון תורת חסד יום ח' דף קכ ע"ב
תפלה לתקון תורת האלהים יום כ' דף קיב ע"ח
תפלה לתקון תורת לחמת יום ג' דף סס ע"ד
תפלה לתקון יד כתשובה לימי התשובה דף קעו ע"ד
תפלה לסבילת הפסקת כ' ימים לחר ר"ח שול סס ע"ד
תפלה לסבילת כל ימי חדש חלול דף קיו ע"ח
תפלה לתועלת הילדה פעימית סס ע"כ
תפלה לתועלת הזכירה סס ע"ג
תפלה קודם לימוד סתרי התורה דף קיז ע"ח
תפלה להצלות הנשמה למגלה לילה סס ע"ג
תפלה לסבילת המתענים כ' וה' דף קיח ע"ח
תפלת למנחת כתענית סס
תפלה לשובלים יום ג' לתקון הכעס סס ע"כ
תפלה למתענה לתקון הכעס סס
תפלה למתענה פנס הגלחה סס ע"ג
תפלה לתענית פנס קללת לחב ולחם סס
תפלה לתשבית פנס שבועת שוא סס ע"ד
תפלה לשובלים בימות הקור סס
תפלה לחושם דף קיט ע"ג
תפלה לשחין הנפש לחולה דף סס ע"כ

תפלה לשכנה נפשות מפני לחויב סס ע"ד
תפלה למהולים דף קכ ע"ד
תפלה לג' מחרית ולפעודת המשקת סס פ"ד
תפלה לזמן מנפה כ"מ דף קכב ע"ח

לימודי יהוה

לימוד ליום ח' תורת חסד דף יב ע"ד
לימוד ליום כ' תורה האלהים דף קיב ע"ד
לימוד ליום ג' תורת לחמת דף קיג ע"ב
לימוד לימי התשובה דף סס ע"כ
סדר לימוד המשנה ע"פ מחתיה יום יום דף קצו ע"כ

ראש חדש

לימוד תקון הדר מלכות בלול מעמדת החדש דף ט' ע"ד
לימוד ביום מעמדת החדש דף יח ע"ח ודי"ב ע"ח
לימוד על השלחן בפעודת ר"ח דף יח ע"כ
לימוד לחעמדת ר"ח דף יט ע"ח
לימוד ביום ראש חדש דף כג ע"ב

מועדי ה'

לימוד בכל מועדי ה' בסעודת לילות וימים דף לח ע"ב
ולו ע"כ
לימוד לימי חול המועד דף מא ע"ד
לימוד לסעודת חול המועד דף מח ע"כ
לימוד לבומות שלחר המועד דף מט ע"כ
לימוד לח' ימי חמכה דף נח ע"ח
לימוד לשם מעמדת ערב ר"ח חדר דף סד ע"ח
לימוד לשבת זכור דף סז ע"ח
לימוד לסעודת פורים דף פח ע"כ
תוספת מומורים בתקון הלילה י"ד וט"ו לחדר סס ע"ב
לימוד לימי הפורים דף פג ע"ד
לימוד לפני סעודת פורים העיקרית דף פה ע"כ
לימוד לימי השובבים דף ק' ע"ו
ודף קח ע"ד
לומר להפסקת לילה ויום דף סס ע"כ
לימוד לתקון ש"ו בשבע דף קט ע"ח
ושם סדר הכנסת הלימוד לילדי ה' דף קיו ע"ב
לימוד לזמן המנפה ב"מ דף קכב ע"ח

חידושי הרב המחבר

להתענות בניסן מכמדת ער"ח לייר דף ד' ע"ג
כשחל

עשהל ר"ח נח' בשבת ויעשה ביום ו'	דף סס
מצוה לקדש את החדש בר"ח	דף יג ע"ר
בערבית אין לו סוף מיום שנברא העם בר"ח	
יאמר ברכי נפשי	דף יז ע"ג
צריך לומר בר"ח בזמירות ברכי נפשי	דף יט ע"ד
המוכח מלומר הלהיטו בתפלה יהלל כל החדש	דף כ' ע"ח
מותר להניח תפילין בר"ח מיד לאחר המוסף	דף כב ע"ב
יזכה יצריך עובין וגו'	דף כה ע"ב
צריך לטעך שולי כנפי הציצית לאחר ברכת הלבנה	סס
אין לקדש הלבנה עד לאחר ז' למולד	דף כד ע"ח
ביום ליסוד התפורת לא יעבור מלאכות	
שמעו כי הוא תיקון נפלא	דף כז ע"ח
צריך לכוין ביום טוב שחל בשבת כוונת י"ט	
ולא של שבת	דף ל ע"ח
צריך לה זהר מדבור של חול כי"ט	דף לח ע"ב
לסור לעשות השושן בשלחן	דף סס ע"ג
צריך להזהר להתפלל בעבור שבל תפלה	
עולה לו לג' תפלות	דף מב ע"ג
מנהג הנשים במלאכה בכל ליסור חג לין	
מנהג לשם בליסור חג ערבת	דף מח ע"ג
להתעטות מיד לאחר הסוכות ופסח כה"ג	דף מט ע"ח
צריך לאחר הדלק נר חנוכה עד גמר הכוכבי'	דף נח ע"ח
צריך להדליק נר חנוכה במ"ט לאחר ההבדל'	דף נב ע"ד
כפורים לא יקראו הנשים המגלח רק ישמעו	דף פח ע"ח
המתענים בסוכים יפסיקו מבע"י	דף נט ע"ד
ההפסקות לכמה ימים מעמעות	דף קח ע"ח
תקון ס' תענית יום ס' שיעלה לב"ו	סס
סדר תיקון לילה ויום שיעלה לי"ג תעניות	סס
תיקון י"ב ימים שיעלו לקנ"ו תעניות	סס ע"ב
צריך להזהיר בתפלת המנחה כי הוא תקון לפגם הברית	דף קב ע"ד
עיקר התפלה בדמע בתפלת מנחה ולא בשחרית	דף קד ע"ח
צריך להזהיר שלא יגע במטתו כל כלי ברזל וכל שכן עלי	דף קה ע"ב
צריך לשים לבן תחת מראשותיו והוא סגולה לכל שמלוזו	סס
לף הכלתי נזהר יזהר בימי הסוכים שלא לשתם מטתו בחול	סס ע"ג
כל מה שחסר בחשתו נדה לסור בר"ח מן"ו	דף קו ע"ב
סדר הנהגות קבלת הפסקים גדולה	דף קז ע"ד
מ"ש זל וחס לא נידהו הוא עצמו יהא בנידוי	
פי' שהנופל ס"ם עצמו יהא כאבודה	דף קי ע"ב
בל הקדמה ואיכו סורח להעיב עליו בלתר ח	

יקרלובני

יקרלובני ולא לחבית	דף קיז ע"ח
כל הזוכה להלבה לחת זוכה לגרם עולם לחד בגנדה	סס
נגד כל פעם שהחרם מונע עצמו מלבת לשיבה בעולם הזה כך דוחים לותו מן שיבה של מעלה לעה"ב	סס

מנהג חסידים

מנהג מהר"י מרוק ז"ל להתענות ערב ראש חדש עד המולד	דף ד ע"ב
מנהג חסידים להשתטח על קברי הצדיקים	
* בערב ר"ח וכט"ו לחדש	דף י"ג ע"ב
מנהג טוב להלבים בתמים להיות להם	
חליפות שמלות מיוחדים	דף יז ע"ד
מנהג ותיקין לטבול בער"ח	סס ע"ב
מנהג מכבדי ר"ח להדליק מלורו'בבי' בשב'	סס ע"ד
מנהג ירחים להוסיף לכבוד ר"ח מלבל חד יתיר	דף יח ע"ב
מנהג חכמים ללמוד כ"ד פרקי שבת בחמורת ראש חדש	דף יט ע"ח
מנהג הקדמונים שלא לעשות מלאכה בר"ח	דף בב ע"ד
מנהג מבבדי ה' ללבוש בגדי בבוד לקדש הלבנה	דף בד ע"ח
מנהג ס"ת קדשים להתנהג בחזקה	דף בו ע"ב
בסעודות שבת וי"ט	
מנהג המהדרין לערב ערוב תבשילין על לחם שלם ותבשיל שלם ולאוכלו בסעודת שבת	סס ע"ד
מנהג חסיד לחד שהיה מתענה בבל ערב הדגל	דף בז ע"ד
מנהג חסידים הרחשונים לבטל ת"ת ביומי חנוכה ללבת לברית מילה	דף בד ע"ח
מנהג מגדולי הדבי' להבטל מת"ת בחנוכה להתעסק בבור בי התלמידים דבי רב	דף ס ע"ד
מנהג מהרח"ו לטבול בי"ג בחדר	דף עב ע"ד
מנהג המתחסדים להדר לחר מגילה שיהיו עורותיהם עבודים לשמה	דף עד ע"ד
מנהג הנשים להתענות הם' יום שבין פרשת שמות למשפטים	דף בט ע"ב
מנהג חסידים להיות רגיל לחר המגילה בימי הסוכים	דף קו ע"ח
מנהג ותיקין לעשות תקון הפירות בט"ו בשבט	דף קח ע"ב
מנהג הסרידים מעד ה' קודש להתעיות לחר ר"ח חלוב	